੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਖੀਭਾਈਗੁਰਦ
ਸਜੀਕੀਵਾਰਯਾਰਵੀਸਿਖਾਂਦੀਭਗਤਿਮਾਲਾ
ਇਕਸਮੇਭਾਈਮਨੀਸਿੰਘਜੀਥੀਸਿਖਾਂਨੇਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੁਭਾਈਗੁਰਦਾਸਜੀਨੇਜੁਸਿਖਾਂਦੇਨਾ
ਮਲਿਖੇਹੈਨ ॥ ਉਨ੍ਹਾਂਦੀਆਂਰਹਿਤਾਂਤੇਕਾਰਿਤੂ
ਤਾਂਅਸਾਨੂੰਮਲੂਮਕਰਾਵੋਜਅਸੀਭੀਜਾਣੀਏ
ਜੁਸਿਖਾਂਦੀਆਂਐਸੀਆਂਵਰਤਣਾਂਹੁੰਦੀਆਂ
ਹੈਨ ॥ ਅਸਾਨੂੰਭੀਰੀਸਆਵੇ ॥ ਤਾਂਭਾਈਮਨੀ
ਸਿੰਘਜੀਹੋਰਾਂਵਚਨਕੀਤਾ ॥ ਜੁਤੁਸਾਂਭਲਾਪ

ਰਉਪਕਾਰਦ੍,ਵਚਨੁਕੀਤਾਹੈ।ਅਸਾਂਭੀਇਕਸਮੇਸਾਹਿ
ਬਕਰਨਕਾਰਨਗਰੀਬਨਵਾਜਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦।ਦਸਵੇ
ਪਾਤਸਾਹਜੀਅਰਦਾਸਕਰਕੇਪੁਛਿਆਸੀਜੋਕਛੁਸਾ
ਹਿਬਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਵਚਨੁਕੀਤਾਸੀਸੋਅਸੀਤੁਸਾਨੁਕਹ
ਦੇਹਾਂ।ਤੁਸਾਰਿਦੇਦੇਕੇਸੁਨਣਾ।ਤੇਐਸੀਹੀਵਰਤਣਿਕਰ
ਣੀਤੁਸਾਨੂੰਸਿਖੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੇਗੀ।ਸਾਹਿਬਬਚਨੁਕੀਤਾ
ਹੈ।ਜੋਹਾਕੁਾਈਦੀਸਾਰੀਬਾਣੀਸੁਣੀਦਾਫਲੁਹੋਵੈਗਾ।ਤੇ
ਹਾਇਸਗੋਸਟਿਸੁਣਿਨਿਵਾਲੇਨੂੰਫਲੁਹੋਵੇਗਾ।ਜਿਵੇ
ਮੇਸਾਹਿਬਦੀਖਾਸਰਸਨਾਥੀਸੁਣਿਆਹੈਤਿਵੇਂਮੈਤੁਸਾ

ਨੂੰਬਖਿਆਨੁਕਰਿਕਹਿਦਾਹਾਂ॥੧॥

॥ਪਉੜੀਪਹਿਲੀਚਬਲੀ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪਾਤਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਜੁਹਾਰੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚੁਖੰਡੁਹੈਆਇਝਰੋਖੈਖੋ
ਲ੍ਹਿਬਾਰੀ॥ਅਮਿਉਕਿਰਣਿਨਿਝਰੁਝਰੈ॥ਅਨਹਦਨਾ
ਦਵਾਇਨਿਦਰਬਾਰੀ॥ਪਾਤਿਸਾਹਾਂਦੀਮਜਲਸੈਪਿ
ਰਮੁਪਿਆਲਾਪੀਵਣੁਭਾਰੀ॥ਸਾਕੀਹੋਇਪਿਲਾਵਣਾ
ਉਲਸਪਿਆਲੈਖਰੀਖੁਮਾਰੀ॥ਭਾਇਭਗਤਿਭੈਚਲ
ਣਾਮਸਤਿਅਮਲਸਤਿਸਦਾਹੁਸੀਆਰੀ॥ਭਗਤਿਵ
ਛਲੁਹੋਇਭਗਤਿਭੰਡਾਰੀ॥੧॥ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ॥

ਔਰਜਿਤਨੇਬਾਦਸਾਹਹੈਨ। ਝੂਠਾਧਨੁਸੀਚਕੇਛੋਰਿ
ਛਡਿਜਾਦੇਹੈਨ। ਅਰੁਸਤਿਗੁਰਜੋਹੈਨਸਚੇਪਾਤਿਸਾ
ਹਿਹੈਨ। ਜਿਨਾਦੇਪਾਸਨਾਮਕਾਅਰੁਗਿਆਨਕਾ
ਸੰਚਾਧਨੁਹੈ। ਜੋਓਨਾਦੀਸੇਵਾਕਰਦੇਹੈਨ। ਤਿਨਾਨੂ
ਸੰਚਾਧਨੁਦੇਕੇਓਨਾਦਾਜਨਮੁਮਰਨਕਾਟਿਦੇਦੇਹੈਨ
। ਤਿਸਤੇਸਤਿਗੁਰਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਹੈਨ। ਇਨਾਦਾਹੁ
ਕਮੁਸਭਸਦੇਸਉਪਰਿਹੈ। ਤੇਬਾਦਸਾਹਾਦਾਹੁਕਮੁ
ਆਪਣੇਦੇਸਪਰਿਚਲਦਾਹੈ। ਬਾਦਸਾਹਜੁਆਪ
ਣਿਆਜੇਵਕਾਨੂਧਨੁਦੇਦੇਹੈਨਿ। ਸੁਲੇਖੇਨਾਲਦੇਦੇਹੈ
ਨ। ਤੇਜਿਸਜਸਮੋਬਖਸੀਸਦਾਛੋਰੇਖਾਖੇਲਦੇਹੈਨਿ

ਾਜਿ ਸਤੋਖੂ ਪਾਕਰਦੇਹੈਨ। ਜੋ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਓਸਨੂੰ ਦੇ
ਕੇਨ੍ਹਿ ਹਾਸਲੁ ਕਰਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾ ਜੋਰੋਖਾਸ
ਖਸੰਗਤਿਹੈ ਜੇਹੜਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨੂੰ ਰਿਆਵਦਾ
ਹੈ ਓਸਨੂੰ ਸਦਾ ਧਨੁ ਨਾਮ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਦੇਕੇ ਤੇ
ਸਦਾ ਜਨਮ ਅਰੁ ਮਰਨ ਕਟਿ ਦੇਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਦੇਵਤੇ ਜੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੇਹੈਨ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇ ਦਿਨ ਤਾਈ ਜੀਵਦੇ
ਹੈਨਿ ਤੇ ਦੁਖ ਤੇ ਦੁਕਾਲ ਈਰਖਾ ਓਨਾ ਦੀਆ
ਨਹੀ ਮਿਟਦੀਆ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਜੋ ਸਬਦੁ
ਹੈ ਸੋ ਸਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿਦੇਹੈਨਿ।
ਓਹੁ ਆਪਨੁ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪ ਜਾਣਦੇਹੈਨਿ ਤੇ

ਰਿਕਦੇਨਹੀਮਰਦੇ॥ ਤੇਈਰਖਾਤੇਅਭਿਮਾਨਤੇ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਖਲਨਾਦਾਮਿਟਜਾਂਵਦਾਹੈ॥ ਇਸਦਾਸ
ਤੇਗੁਰਾਂਦਾਸਬਦੁਸਚਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈ॥ ਤੇਬਾਂਦਸ
ਹਾਂਦੀਅਜਲਸ੍ਵਾਦਿਰਿਅਦਦਾਪੀਆਲਾਖ
ਸਨੂਪੀਲਾਵਦੇਹੈਨ॥ ਜੋਪਹੂੰਗਏਲਦਰਬਾਰਦੀ
ਬਾਹਰਨਾਕਢੋ॥ ਤੇਜੋਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਨੂਸਭਤ੍ਰਿਕ
ਲਗਾਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀਹੈਤੇਆਪਣੀਕਲਾਜਣ
ਵਦੇਨਹੀ॥ ਤੇਪਿਆਲੇਦੀਮਸਤੀਚਹੁਪਹਿ
ਰਾਨੂਦੂਰਿਹੋਇਜਾਂਦੀਹੈ॥ ਤੇਸਬਦਦੀਮਸ
ਤੀ ਉਤਰਦੀਨਹੀ॥ ਤੇਭਾਏਭਗਤਿਸਭਸੇ

ਨਾਲਿਕਰਦੇਹੋਨਿ।ਸਤਿਗੁਰਾਦੇਦਰਬਾਰਸਬ
ਦਦਾਅਖੁਟਭੰਡਾਰੁਹੈ॥੧॥ ਪਉੜੀਦੂਜੀਚਲਿ
।ਇਕਤੁਨੁਕਤੈਹੋਇਜਾਇਮਹਰਮੁਮੁਜਰਮੁਦੇਖੈ
ਰਖਿਆਰਹਿ।ਅਸਤਾਨੀਦਿਖਿਆਸਬਤੀਗੇਰਮ
ਹਸਿਜਾਣਾਮਨੁਮਾਰਿ।ਗਾਫਿਲਬਾਹਰਿਨਿਕ
ਲੈਹੁਕਮੀਬੰਦੇਕਾਰਕਰਾਰੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖ
ਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁਦੇਹਬਿਦੇਹਦਰੇਦੀਚਾਰਿ।
।ਗੁਰਮੁਖਿਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸਿਞਾਣਿਸਾਧਸੰਗਤਿ
।ਆਸਣੁਨਿਰੰਕਾਰਿ।।ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੁ
ਕਰਿਐਸਿਦ੍ਰਿੜਵੇਲਾਸਬਦਾਆਹਾਰਿ।।ਅਬਿ

ਗਤਿਗਾਤਿਅਗਾਧਿਬੋਧ ਅਕਥਕਥਾ ਅਸਗਾ
ਹਾਅਪਾਰਿ॥ ਜਿਹਾਨੈਅਵੱਟਣੂਪਰਉਪਕਾਰੀ॥
॥੨॥ ਇਤਿ ਸਦਾਵੀਚਾਰੁਗੁਰੂਕੇ ਸਿਖਗੁਰੂ
ਕਾਉਲਸੁਖਾਦੇਹੈਨ ਸੋਇਕੁ ਉਲਸੁ ਤਾਪਸ
ਦੂਹੈ॥ ਦੂਜਾਉਲਸੁਜੋਜਤੁਗੁਰਾਂਦੇਮੁਖਥੀ॥
ਜੋਸਬਦੁਪਰਗਟੁਹੋਇਆਹੈ॥ ਏਹੁਉਲਸੁਖਾ
ਵਣਵਾਲਾਵਾਹਗੁਰੂਕੇਨਾਮਕਾਅਗੂਆਤ ਅਸਥਿ
ਆਨੁਕਾਅਹਾਰਮਹਿੰਦਾਹੈ॥ ਭੋਗਿਆਨਨੁਪਾ
ਪਤਿਹੋਇਕੇਜੋਹਉਮੈਦਾਨਿਕਤਾਉਸਨੂੰਲਗਦ
ਹੈ॥ ਤਾਂਆਪਨੂੰਗਿਆਨੀਜਾਣਕੇਗੁਰਮੁਖਾਂਦੀ॥

ਆਕਰਣੀਆਨਹੀਕਰਦਾ ਤੇਹੋਰਨਾਨੂੰਜੀਆਆ ੫
ਣੂਪਾਸਿਖਾਇਕੇਊਪਦੇਸੁਕਰਦਾਹੈ ਸੋਪ
ਜਰਮੁਹੰਦਾਹੈ ਅਜਰਮੁਕਹੀਏ ਪਾਪੀਹੁ
ਦਾਹੈ ਜੈਂਦੇ ਛਿਨਾਰਾਇ ਸਤ੍ਰੂ ਭਿਰਤੇਨੂੰ ਆਰਤੇ
ਰਖਕੇਦੂਰਾਚਾਰਕਰਦੀਹੈ ਸਤ੍ਰਿਵੇਖ ਹੁਗਿਆਮ
ਨਨੂੰਸਿਖਕੇਤੇਵਿਖੇਭੋਗਦਾਹੈ ਤਾਸਬਦੁਹੁ
ਰੂਕਾਤਾਹਉੂਮੇਦੇਰੋਗਥੀਸੁਖਕਰਕੇਛਰੇਦੇਣ
ਵਾਲਾਸੀ ਸਗੋਂਓਸਨੂਖੁਆਰੀਹੁੰਦੀਹੈ ਜੋ
ਅੰਨ੍ਹਾਖੂਹਵਿਚਿਪਵੈਂਤਾਂਓਸਨੂੰਕੋਈਨਹੀਕੁ
ਢੂਆਖਦਾ ।ਪਰੁਜੇਸਜਾਖਾਹਥਿਵਿਚਿ

ਦੀਪਕੁਲੈਕੇਖੂਹਪਉਦਾਹੈਤਾਂਓਸਨੂਖੁਆਰੀ
ਹੁੰਦੀਹੈ ਤੈਸੇਜੋਅਣਪੜ੍ਹਿਆਪਾਪੁਕਰ
ਦਾਹੈਤਾਂਓਸਨੂਭੰਡੀਨਹੀਹੁੰਦੀ ਜੇਪੜ੍ਹਿ
ਆਹੋਇਆਪਾਪੁਕਰਦਾਹੈਤਾਂਓਸਨੂਸ
ਰੋਜਗਾਤਿਦੀਭੰਡੀਹੁੰਦੀਹੈ ਤੇਵਾਹਗੁਰੂ
ਕੇਦਰਬਾਰਭੀਮੂਹੁਨਹੀਦੇਸਕਦਾ ਖੂਬੂਕੇ
ਸਿਖਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰੂਕੇਸਬਦਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਕੇਸਰਰਿਦੇਰਸਾਦਵਲੋਮਸਤਾਨੇਹੁੰਦੇਹੈਨ
ਤੇਓਹੁਜਗਿਆਸੀਰੋਗਮਹਲਦਾਜੁਓਨਾਦੇ
ਪਾਸਜਾਂਦਾਹੈਤਾਂਆਪਣੇਮਨਦੀਹਉਮੈਤੋਂ

ਆਣਪਮਾਰਕੇਜਾਂਦਾਹੈ ਤਾਂਓਨਾਦੇਵਚਨਨੂੰਰਿ ੬
ਦੇਵਿਚਿਧਾਰਦਾਹੈਪਰੁਜੋਹਤ੍ਰਾਂਓਨਾਦੇਗਿਆਨ
ਦਾਲਖਾਉਹੈਅਨਾਦਿਚੋਧਾਰਕੇਤੋਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵ
ਟਹਲਕਰਾਂਗਾਹੈਇਕੇਕੇਆਵਦਾਹੈਗਦਿਨਾਦੇ
ਨਓਸਦੀਸੁਧਾਬਿਰਤਦਪਦੀਜਾਂਦੀਹੈਗਜਿ
ਨਾਗੁਰਮਖਾਨੂੰਪ੍ਰੇਮਦਾਰਸੁਆਇਆਹੈਗਸੁ
ਦੇਹਦੇਰਸਾਦਉਭੇਅਨਰਸਹੋਇਹੈਨਾਓਹੁਦੀਚਾ
ਰਦੇਹੈਨਾਜੋਤਨੂਰਦੋਵਿਰਿਪਸਾਦੀਆਂਪਕ
ਦਲੀਆਂਹੈਨਾਭੁਾਵੈਚੰਦਨੀਦੀਆਂਲਕੜੀ
ਜਾਬਾਭੀਅਨਾਭੁਾਵੈਹੋਰੂਕਾਇਸੇਦੀਆ

ਹੋਵਨਾਤੈਸੇਸ੍ਰਧਾਕਰਕੈਨਾਮੁਜਪਣਾਹੈਭਾਵੈਕਦੂੰ
ਹੂਖਾਜੈਤੇਭਾਵੈਰੁਖੀਪ੍ਰਸਾਦੀਹੋਵੈਤਾਂਫਰੀਦਭੀ
ਆਖਿਆਹੈਰੁਖੀਸੁਖੀਖਾਇਕੈਠੰਢਾਪਾਣੀ
ਪੀਉਦੇਖਪਰਾਈਚੋਪੜੀਨਾਤਰਸਾਏਜੀਉ
ਤੈਸੋਗੁਰੂਕੇਸਿਖਸਬਦਨੂੰਗੁਰੂਕੀਮੂਰਤਿਜਾਣਦੇਹੈ
ਨਾਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਰੰਕਾਰਕਾਆਸਣਜਾਣਦੇ
ਹੈਨਾਇਕਪ੍ਰੇਮਦਾਰਸੁਲੈਦੇਹੈਨਾਹੋਰੁਰਸਅ
ਨਰਸਕਰਿਜਾਣਦੇਹੈਨਾਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਇਕੇ
ਵਾਹਗੁਰੂਨੂੰਮਥਾਟੇਕਕੈਸਬਦਸੁਣਦੇਹੈਨਾਤੇ
ਪਿਛਲੀਰਾਤੀਉਠਿਕੈਇਸਨਾਨੁਕਰਿਕੈਗੁਰੂ

ਕੀਬਾਣੀਗਾਵਨਦੇਹੈਨਾਤੇਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਾਰਿਕੇਵੰ ੧
ਡਖਾਵਨਦੇਹੈਨਾ।ਸਾਹਿਬਦਾਭੀਬਚਨੁਹੈ।ਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਸੇਵਿਆਪੂਰੀਹੋਈਜੁਗਤਿ।ਹਸੰਦਿਆਖਿ
ਲੰਦਿਆਖਾਵੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆਵਿਚੇਹੋਵੈਮੁ
ਕਤਿ।ਵਾਹਗੁਰੂਜੋਅਵਿਗਤਿਹੈਉਸਦੀਗਤਿਸਬ
ਦਕਰਿਲਖਦੇਹੈਨਾ।ਸਰਬਘਟਾਂਵਿਚਿਵਾਹਗੁਰੂ
ਜਾਣਕੈਭਾਵਭਗਤਿਕਰਦੇਹੈਨ।ਆਪਣੇਸਰੀ
ਰਤੇਦੁਖਭੀਸਹਦੇਹੈਨਾ।।ਤੇਪਰਉਪਕਾਰਕਰ
ਦੇਹੈਨਾ।ਜੈਸੇਜਲੁਆਪਅਵਟਣੁਸਹਿਦਾਹੈਤੇ
ਦੁਧਨੁਖਪਣਨਹੀਦੇਂਦਾ।।੨।। ।ਪਉੜੀਤੀਜੀਚ

ਲੀ। ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾ।ਗੁਰਸਿਖੀਅੰਦ
ਰਿਸਰਣੀਆਇਆ। ਆਦਿਪੁਰਖਆਦੇਸੁਕਰਿ
ਸਫਲੁਮੂਰਤਿਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ। ਪਰਦਖਣ
ਡੰਡਉਤਕਰਿਮਸਤਕੁਚਰਣਕਵਲਗੁਰਲਾਇਆ
। ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਦਇਆਲੁਹੋਇਵਾਹਿਗੁਰੂਸਚੁ
ਮੰਤ੍ਰੁਸੁਣਾਇਆ।ਸਚੁਰਾਸਿਰਹਰਾਸਿਕਰਿ
ਪੈਰੀਪੈਜਗੁਪੈਰੀਪਾਇਆ।ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਵਿਰੋਧੁਹਰਿ
ਲੋਭੁਮੋਹੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜਾਇਆ। ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇ
ਆਧਰਮੁਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ।ਗੁ
ਰਸਿਖਲੈਗੁਰਸਿਖਸਦਾਇਆ।੩। ਸਤਿ

ਸਦਾ ਵੀਚਾਰੁ। ਤਿਨਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਮਨੁਖਾ ਜ ੮
ਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਕ
ਰਿਕੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਊਠ
ਜਾਂਦੇ ਹੈਂਨ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ
ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨ
ਤੇ ਪਖੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕਰਦੇ ਹੈਨ। ਤੇ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਪਰਦਖਣਾ ਕਰਿ ਕੈ ਚਰ
ਨ ਧੂੜ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਦੇ ਹੈਨ। ਤੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ
ਮੰਤ੍ਰ ਸਬਦੁ ਧਿਆਨੁ ਲਾਇਕੈ ਸੁਣਿਦੇ ਹੈਨ।
ਤੇ ਸੋਦਰੁ ਰਹੁਰਾਸ ਸੁਣਨ ਦਾ ਨੇਮੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨ

ਤੇਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਦੀਪੈਰੀਪਵਦੇਹੈਨ॥ਧੰਨਵਾ
ਹਗੁਰੂਹੈਜੋਸਾਨੂਸਬਦਦੇਲੜਿਲਾਇਕੇਉਧਾ
ਰੁਕੀਤਾਹੈਸੁ॥ਓਨਾਂਦੀਸਚੀਪ੍ਰੀਤਦੇਖਕੇਸਾਰਾਜ
ਗਤੁਓਨਾਂਦੀਪੈਰੀਪਉਂਦਾਹੈ॥ਤੇਕਾਮਨੂੰਤਿਆ
ਗਦੇਹੈਨ॥ਜੋਆਪਣੀਧਰਮਕੀਇਸਤ੍ਰੀ
ਬਿਨਾਹੋਰੁਕਿਧਰੋਂਧਿਆਨੁਨਹੀਕਰਦੇ
ਤੇਕਿਸੇਨਾਲਕ੍ਰੋਧੁਨਹੀਕਰਦੇ॥ਕਹਦੇ
ਹੈਨਜੁਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁਹੈ॥ਇਸਦੇਨਾਂਲਛੁਹਣੀ
ਆਨਹੀਚਾਹੀਦਾ॥ਜੇਕੋਈਹੋਰੁਭੀਕ੍ਰੋਧੁ
ਕਰਦਾਹੈਤਾਂਸਹਿਦੇਹੈਨ॥ਤੇਅਗੋਂਮਿਠਾ

ਬੋਲਦੇਹੈਨਾਤੇਅਹੰਕਾਰੁਨਹੀਕਰਦੇਕਹਦੇਹੈ ੯
ਨਜੁਅਸੀਸਭੁਨਾਥੀਨੀਚਹਾਂਗੁਰੂਕੇਸਿਖਸ
ਭੋਅਸਾਥੀਵਿਸੇਖਹੈਨਾਤੇਜਤੁਕਰਦੇਹੈਨਬੀਰ
ਜੁਗਿਦੂਜਿਨਹੀਦੇਦੇਬਗਾਨੀਇਸਤ੍ਰੀਨੂਮਾਤਾ
ਤੇਭੈਣਾਨਿਦੇਸਮਾਨਜਾਣਦੇਹੈਨਾਤੇਲੋਕੋਨੂਪਰ
ਮੇਸਰਸਮਾਨਕੇਪੁਤ੍ਰਸਮਾਨਜਾਣਦੇਹੈਨਾਤੇਪਰ
ਰਤੁਥੋੜਾਆਵੈਬਹੁਤਾਆਵੈਆਪਣੀਪਰਾਲਬ
ਧਤੇਰਾਜੀਰਹਿਦੇਹੈਨਾਤੇਪਰਮਦੀਕ੍ਰਿਤਕਰਕੈਦੇ
ਰੁਖਾਵਦੇਹੈਨਾਤੇਗਰੀਬਾਂਤੇਅਗਿਆਨੀਆਂਤੇਦ
ਇਆਕਰਦੇਹੈਨਾਤੇਆਪਣੇਗੁਰਾਂਦੇਧਰਮਤੇ

ਦਿਨੁਰਹਦੇਹੈਨਾ ॥ ਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਉਠਕੇਇਸਨਾਨਕਰ
ਕੈਬਾਣੀਪੜ੍ਹਦੇਹੈਨਾ ॥ ਤੇਪ੍ਰਸਾਦੁਗੁਰੂਕੇਨਮਿਤਦੇਕੇਖਾਂਦੇ
ਹੈਨਾ ॥ ਤੇਬਸਤ੍ਰਗੁਰੂਕੇਨਮਿਤਦੇਕੇਪਹਿਰਦੇਹੈਨਾ ॥ ਤੇ
ਗੁਰੂਕੇਸਬਦਨੂੰਅਠੇਪਹਰਿਵੀਚਾਰਦੇਹੈਨਾ ॥ ਤੇਧ
ਰਮਦੀਕ੍ਰਿਤਕਰਕੇਦਸਵੰਧੁਗੁਰੂਕਾਕਢਦੇਹੈਨਾ ॥ ਤੇ
ਪਉਨੁਚਿਉਥੀਚਲੀ ॥ ਸਬਦਸੁਰਤਿਲਿਵਲੀਣੁਹੋ
ਇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਾਚਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ ॥ ਹੁਕ
ਮਿਰਜਾਈਚਲਣਾ ॥ ਆਪੁਗਵਾਇਨ ॥ ਆਪੁਜ
ਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਅਵੇਸੁਕਰਿਪਰਉ
ਪਕਾਰਿਅਚਾਰਿਲੁਭਾਇਆ ॥ ਪਿਰਮਪਿਆਮਾ

ਙਾ

ਆਪਿਊਪੀਸਿਹਜਿਸਮਾਣੀਆਅਜਰੂਜਰਾਇਆ ੧੦

ਮਿਠਾਬੋਲਣੁਨਿਵਚਲਣੁਹਥਹੁਦੇਕੈਭਲਾਮਨ ੦

ਇਆ।ਇਕਮਨਾਇਕੁਅਰਾਧਣਾਦੁਬਿਧਾਦੂ

ਜਾਭਾਉਮਿਟਾਇਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਨਿ

ਜਪਦੁਪਾਇਆ।੪। ਸਤਿਸਬਦਾਵੀਚਾਰੁ।ਬਹੁ

ਸਾਧਸੰਗਤਿਦਿਵਿਚਿਬੈਠਕੇਨੇਭਗੀਤੇਸਬਦਣਭੀਸ

ਬਦਵਲਰਖਦੇਹੈਨ।ਤੇਫਿਦਾਸਬਦਦੇਵੀਚਾਰ

ਨਦਲਰਧਕੇਲਿਵਦੇਵਿਚਿਮਨਨੂਲੀਣਕਰਦੇ

ਹੈਨ।ਅਨਨੂਸਬਦਦਾਮੇਲੀਕਰਦੇਹੈਨ।ਤੇਜਿ

ਉਜਿਉਵਾਹਗੁਰੂਕਾਹੁਕਮਹੂੰਦਾਹੈਤਿਵੈਂਤਿਵੇਂ

ਨਾਂਨਕੋ[illegible]ਦਦੇ

ਠਾਮਿਨਕੇਕਮਾਵਦੇਹੈਨਾਤੇਵਿਚੋਆਪਾਪਛਾਣਦੇ
ਹੈਨਾ।ਆਖਦੇਹੈਨਜੋਇਹੁਸਭਵਡਿਆਈਆ
ਸਤਿਗੁਰਾਂਦੀਆਹੈਨਅਸੀਮਹਾਂਨੀਚਹਾਂ।ਜੋਇ
ਹੁਸਰੀਰਿਖਣਭੰਗਰਥੀਪਰਉਪਕਾਰਹੋਇਆ
ਵੈਸੋਈਅਸਾਨੂਲਾਭੁਹੈ।ਵਾਹਗੁਰੂਦਾਸਬਦੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਪਿਆਲਾਹੈ।ਸਭਜੋਗਵੈਰਾਗਇਸੇ
ਵਿਚਿਹੈਨਾ।ਇਸਪਿਆਲੇਨੂਪੀਕੇਤੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਨੂਜਰਦੇਹੈਨਾ।ਕਿਸੇਨੂਫਿਕਾਨਹੀਬੋਲਦੇ।ਸਭ
ਸਦੇਨਾਲਮਿਠਾਬੋਲਦੇਹੈਨਾ।ਤੇਨਿਵਚਲਦੇ
ਹੈਨਾ।ਤੇਧਰਮਦੀਕਮਾਈਵਿਚੋਵੰਡਖਾਂਦੇਹੈਨਾ।

ਤੇਇੰਦ੍ਰੀਆਂਨੂਸੰਕੋਚਕੇਤੇਵਾਸਨਾਨੂਰੋਕਰਕੇਗੁ
ਰੂਕਾਸਬਦੁਸੁਣਦੇਪੜ੍ਹਦੇਹੈਨ। ਕਿਸੇਨਾਲਦੁ
ਬਿਧਾਨਹੀਂਕਰਦੇ। ਸਭਨਾਂਨੂਗੁਰਮੂਰਤਿਜਾਣ
ਦੇਹੈਨ। ਤੇਜਿਨਾਂਵਿਚਿਗੁਰਮਾਤ੍ਰਦੇਖਦੇਹੈਨਉਨਾਂਦੀ
ਵਿਸੇਖਕਰਕੇਸੇਵਾਕਰਦੇਹੈਨ। ਤੇਗੁਰਾਂਦਾਸਬਦੁ
ਗੁਰਰੂਪਜਾਣਦੇਹੈਨ। ਜੋਮਨਦੀਕਾਮਨਾਹੈਸੋਸ
ਬਦਤੇਪਤੀਤਕਰਕੇਮੰਗਦੇਹੈਨ। ਇਹਤਾਂਗੁ
ਰੂਕੀਸਿਖਦੀਰਹੁਰਾਸਹੈ। ਪਰੁਹੋਰਭੀਜੇਹੜੇ
ਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਦੇਕਰਮਹੈਨਸੋਭੀਮੈਤੁਸਾਨੂਆਖਦਾ
ਹਾਂ। ੪ ॥ ਪਉੜੀਪੰਜਵੀਂਚਲੀ। ਗੁਰਸਿਖੀਬ

ਈਕਹੈਖੰਡੇਧਾਰਗਲੀਅਤਿਭੀੜੀ॥ਓਥੈਟਿਕੈ
ਨਭੁਣਹਣਾਚਲਿਨਸਕੈਉਪਰਿਕੀੜੀ॥ਵਾਲ
ਹੁਨਿਕੀਆਖੀਐਤੇਲੁਤਿਲਹੁਲੈਕੋਲੂਪੀ
ੜੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੰਸੀਪਰਮਹੰਸਖੀਰਨੀਰਨਿਰ
ਨਉਚੁਣਿਖੀੜੀ॥ਸਿਲਅਲੂਣੀਚਟਣੀਮਾ
ਣਕਮੋਤੀਚੋਜਨਿਬੀੜੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਾਰਗਿਚਲ
ਣਾਆਸਾਨਿਰਾਸੀਝੀੜਉਝੀੜੀ॥ਸਹਜਿਸਰੋ
ਵਰਿਸਚਿਖੰਡਿਸਾਧਸੰਗਤਿਸਚਭੂਤਖਾਤਿਹਠੀ
ੜੀ॥ਚੜਿਇਕੀਹਪਤਿਪਉੜੀ॥ਆਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਗੁਰਸਬਦੁਸਹੀੜੀ॥ਗੁੰਗੇਦੀਮਠਿਆਈ॥

ਹੋਏਅਕਥਕਥਾਵਿਸਮਾਦੂਬਖਾਨੀ।।ਗੁਰਮੁਖਿਕ ੧੨
ਲੁਤੁਬੁਸਾਹਜਿਆਲੀਨੀ।। ੫।। ਸਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੂ
।ਗੁਰੂਕੀਸਿਖੀਬ੍ਰਹੁਤੂਬਰੀਕਹੈਜੋਸੇਖੰਡੇਦੀਧਾਰ
ਉਪਾਰਿਲੰਘਣਾਹੈ।। ਤੈਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦਾਤਿਆਗਣ
ਹੈ।।ਬਹੁਰਿ ਆ ਜਨਮਾਦਾਵਿਚਿਆਸਨਪਾਇਆ
ਹੈ।।ਸੰਤਾਂਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੈਤਿਆਗੇਜਾਂਦੇਹੈਨ।।ਜੇਤ
ਆਪਣੇਅਭਿਮਾਨਵਿਚਿਹੋਵੈਤਾਗੁਰੂਕੀਸਿਖੀਦੇਅੰ
ਦਰਿਨਹੀਵੜਸਕਦਾ।।ਜਿਵੈਂਕੋਲੂਵਿਚੌਤੇਲੁਪੀੜ
ਕਢੀਦਾਹੈ।।ਤਿਵੈਂਸਰੀਰਵਿਚੌਰਸਪੀੜਕਢੀਦੇਹੈ
ਨਾਜੋਸੇਹੀਸਰਦੀਰੂੰਜਖਣੀਹੁੰਦੀਹੈਤੇਦੁਧਾਵਿਚਿਪਾਣੀ

ਪਾਇਕੇਉਸਦੇਅਗੇਰਖਦੇਹੈਨਾ।ਤੇਓਹੁਦਿਵਿ
ਚੁੰਜਪਾਵਦਾਹੈ।ਤੇਦੁਧਦੀਆਫੁਟੀਆਂਖਾ
ਇਲੈਦਾਹੈ।ਤੇਪਾਣੀਛੋੜਿਦੇਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਗੁਰੂ
ਕੇਸਿਖਾਂਦੇਮਨਵਿਚਿਜੋਸਤਤੇਅਸਤਦਾਵੀਚਾਰੁ
ਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਦੇਹਨੂੰਅਨਿਤਜਾਣਕੇਇਸਦਾਰਸ
ਛੋੜਿਦੇਦੇਹੈਨਾ।ਤੇਪਰਮਾਤਮਾਗਿਆਨਕਰਿਸਰੂ
ਪਨੂੰਸਤਿਜਾਣਕੇਟਿਕੂਜਣਦੇਹੈਨਾ।ਤੇਨਿਹਕਾਂ
ਮਹੋਇਕੇਤੇਆਪਣਾਮਾਨੁਵਡਿਆਈਛਡਿਕੇਸ
ਥਦੂਪਹੂੰਚਦੇਹੈਨਾ।ਏਹਅਭੂਣੀਸਿਲਕਟਦੇਹੈਨ
ਨਾ।ਅਵਦਾਨਇਸਨਾਨੁਦੇਗਾਗਏਹਮੋਤੀਸਬਦਭੂ

ਪੀਸਾਅੰਦ੍ਰਾਂਦਿਰੋਂਰੂਗਦੇਹੈਨ।ਤੇਜਗਤਿਨੂੰਅਨਿਤਜਾ ੧੩
ਣਕੇਤੇਸਭ੍ਹਆਸਾਂਛੋੜਿਕੇਇਕਵਾਹਗੁਰੂਦੀਆਸਰ
ਧਰਦੇਹੈਨ।ਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸਾਚਿਖੰਡਨੂੰਜਾਣਕੇਤੇਸਬਦਨੂੰ
ਨਿਰੰਕਾਰਿਕਾਰੂਪਜਾਣਕੇਗੁਰੂਕੇਤਖਤਿਵਿਚਿਨੇਮਨਾਲਸ
ਦਾਜਾਂਦੇਹੈਨ।ਵੀਹਵਿਸਵੇਜਗਤਿਹੈਤੇਇਕੀਹਵੀਪਤਿ
ਦੀਪਉੜੀਸਬਦਨੂੰਸਮਝਕੇਵਾਹਗੁਰੂਦੇਭਜਨਨੂੰਰਿਦੇਵਿ
ਚਿਧਾਰਿਕੇਅਕਾਲਪੁਰਖਨਾਲਇਕਰੂਪਹੋਂਦੇਹੈਨ।ਜਿਵੇਂ
ਗੂੰਗਾਮਿਠਿਆਈਖਾਂਦਾਹੈਤੇਮੂੰਹੋਂਨਹੀਂਕਹਿਸਕਦਾ।ਤੈ
ਸੇਜੇਹੀਬਿਰਤਓਨਾਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈਹੈਸੋਕਹਿਨਹੀਸਕਦੇ।
ਪਰੁਰਿਆਨਕਰਕੇਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇਰਹਿਦੇਹੈਨ।੫।।।

ਪਉੜੀ੯ਵੀਚਲੀ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਪਿਰਮਰਸੁ
ਚਰਣੋਦਕੁਗੁਰਚਰਣਪਖਾਲੇ।ਸੁਖਸੰਪਟਿਵਿਚਿਰ
ਖਿਕੈਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਪਿਆਲੇ।ਕਉਲਾਲੀਸੂਰਜਿ
ਮੁਖੀਲਖਕਵਲਖਿੜੰਦੇਰਲੀਆਲੇ।ਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀਹੋਇ
ਕੁਮਦਨੀਚਰਣਕਵਲਸੀਤਲਅਮੀਆਲੇ।ਚਰਣਕ
ਵਲਦੀਵਾਸਨਾਲਖਸੂਰਜਿਹੋਵਨਿਭਉਰਕਾਲੇ।ਲਖ
ਤਾਰੇਸੂਰਜਿਚੜ੍ਹੇਜਿਉਛਪਿਜਾਨਿਨਆਪਸਮ੍ਹਾਲੇ।
।ਚਰਣਕਵਲਦਲਜੋਤਿਵਿਚਿਲਖਸੂਰਜਿਲੁਕਿਜਾ
ਨਿਰਵਾਲੇ।ਗੁਰਸਿਖਲੈਗੁਰਸਿਖਸੁਖਾਲੇ।੯। ।
।ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ। ।ਗੁਰਮੁਖਾਂਨੂੰਪ੍ਰੇਮਦਾਰਸੁਗੁਰ।

ਦੇਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਨੁਕਰਦੇਹੈਨਾ ਤੇਸਿਖਾਂਦੇਚਰ ੧੪
ਨਧੋਇਕੇਚਰਣੋਦਕੁਪੀਦੇਹੈਨਾ ਤੇਸਬਦਦਾ
ਧਿਆਨੁਕਰਕੇਗਿਆਨੁਰਸੁਪੀਦੇਹੈਨਾ ।।ਅਨੁਅ ੦
ਪਣਾਭੁਦਰਵੀਨਿਆਈਂਗੁਰਾਂਦਾਸਬਦੁਸੰਪੁ
ਟਿਵਿਚਿਰਖਦੇਹੈਨਾ ਜਿਉਂਕਰਿਸੂਰਜੁਚਾਨ੍ਣਿਆ
ਕਦਲਾਂਖਿਨੂੰਦੇਹੈਨਾ ਤੇਕਦੀਆਅਰਝਾਇਜਾਂਦੀ
ਆਹੈਨਾ ਤੇਸੋਗੁਰਮੁਖਾਂਦੇਰਿਦੇਸਬਦਨੁਸੁਣਕੇ
ਪਰਕਾਸਦੇਹੈਨਾ ਤੇਮਨਮੁਖਾਂਦੇਰਿਦੇਮੁਰਝਾਇ
ਜਾਂਦੇਹੈਨਾ ਪਰੁਜੋਵਾਹਗੁਰੂਕਾਸਬਦੁਰਿਦੇਵਸ ੦
ਦਦੇਹੈਨਾ ਭਾਂਵੈਂਤਾਂਅਸੀਰਿਦੇਵਾਲੇਪਾਪੀਕਾ

ਲਿਆਭੁਵਰਣਾਦੀਨਿਆਈਹੋਵਨਾ।ਸੋਝੀਗਿਆਨਸ
ਕੇਪ੍ਰਕਾਸਕਾਰਿਸਭੁਅਨੇਰਾਅਗਿਆਨਕਾਮਿਟਾ
ਵਣਜੋਗਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ।ਜਿਉਂਕਰਿਸੂਰਜਿਚੜ੍ਹ
ਆਤਾਰੇਛਪਿਜਾਂਦੇਹੈਨ।ਤਿਵੈਂਸਬਦੁਸੁਣਕੇਹੋ
ਰੁਮਨ੍ਹੀਆਂਮਟਾਂਦੀਆਂਪੂਜਾਛਪਿਜਾਂਦੀਆ
ਹੈਨ।ਤੇਹੋਰੁਜਗਤਿਦੇਜੋਹਨ੍ਹੇਕਰਮਾਤੇਬਰਤਾਦੇ
ਗਿਆਨਹੈਨਓਭੀਛਪਿਜਾਂਦੇਹੈਨ।ਜਾਂਦਸਤਿਗੁ
ਰਾਂਦੀਸਿਖੀਰਿਦੇਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁਕਰਦੀਹੈ।ਦੁ
।ਪਉੜੀ।ਸਤਿਵੀਂਚਲੀ।ਚਾਰਿਵਰਨਿ।ਇਕਵਰਨਿ
ਕਰਿਵਰਨਾਨ੍ਹਿਆਂਵਰਨਿਤਮੋਖਗ੍ਰਿਹਾਏਲੋ।ਅਸ

ਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਕਰਿਵੇਦਕਤੇਬਨਭੇਦੁਵਿਚਾਲੇ
ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸਪਤਿਅਫਲਸਫਲਵਿਚਿ
ਵਾਸੁਬਹਾਲੇ।ਲੋਹਾਸੁਇਨਾਹੋਇਕੈਸੁਇਨਾ
ਹੋਇਸੁਗੰਧਵਿਖਾਲੇ।ਸੁਇਨੇਅੰਦਰਿਰੰਗਰਸੁ
ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤਮਤਵਾਲੇ।ਆਣਕਮੋਤੀਸੁ
ਇਨਿਆਹੁਜਗਾਮਗਜੋਤਿਹੀਰੇਪਰਵਾਲੇ।ਅਵਿ
ਬਦੇਹਿਹਿਦਿਬਦਿਸਟਿਹੋਇਸਬਦਸੁਰਤਿਦਿਬ
ਜੋਤਿਉਜਾਲੇ।ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਰਸਕਰਸ
ਲੋ।੧।ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ।ਸਤਿਗੁਰਨੇਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਕੇਸਿਖਾਨੂਗਿਆਨਦੇਕਰਿਕੇਹਅਭਿਮਾਨਨ

ਸੁਕਰਕੇਚਾਰਿਵਰਗਨਿ ਥੀ।ਇਕਵਰਗਨਿਕੀਤੇਹੈਨ।ਜਿ
ਉਕਾਰਿਚੂਨਾਉਜਲਾਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਕਥੂਸਲੀਹੁੰਦੀ
ਹੈ।ਤੇਸੁਪਾਰੀਚਿੜ੍ਹਮਿਤਾਲਾਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਪਾਨ
ਸਾਵਾਪੀਲਾਹੁੰਦਾਹੈ।ਪਰਿਜਦਥੀਨੂੰਖਾਈਦਾਹੈ
ਤਾਂਰੰਗੁਲਾਲੁਹੋਇਜਾਇਦਾਹੈ।ਤਿਵੈਂਜਥਾਅਤੁਮ
ਗਿਆਨੁਪਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਚਾਰੋਵਰਗਨਿਦਾਅ
ਭਿਆਨੂੰਦੂਰਿਕਰਕੇਆਪਨੂੰਖਾਲਸਾਗੁਰਨਾਂਖਜ
ਣਦੇਹੈਨ॥ ।ਜਿਵੈਂਅਸਟਧਾਤਾਂਦੀਆਂਪੁਤਲੀਆ
ਜੋਹੁੰਦੀਆਂਹੈਨ।ਪਾਰਸਦੇਪਰਸਨਕਰਿਸਭੇਸੁਵ
ਰਨਹੁੰਦੀਆਂਹੈਨ।ਤਿਨ੍ਹਾਂਹੋਰਨਾਂਪੁਤਲੀਆਂਦੀ

ਨਿਆਈਕਰਦੀਆਂਹੈਨ॥ਪਰੁਮੁਖੁਸੋਇਨੇਦ ੧੬
ਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ॥ਤੈਸੇਗੁਰਾਂਦਾਸਬਦੁਪਾਰਸੁਹੈ
॥ਜੋਸਿਖੁਚਹੁਂਵਰਨਾਤੇਚਹੁਂਆਸ੍ਰਮਾਂਵਿਚੋਂਸਬ
ਦਨੂੰਵੀਚਾਰਦੇਹੈਨ॥ਸੋਦੇਹਅਭਿਆਨਨੂਕ
ਰਿਕੇਆਤਮਗਿਆਨਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਕੇਸਰੀਰ
ਦੇਹੁੰਦਿਆਂਹੋਰਨਾਂਅਗਿਆਨੀਆਂਦੀਨਿਆਅ
ਈਂਖਾਨਪਾਨਆਦਿਕ੍ਰਿਆਕਰਦੇਹੈਨ॥ਪ
ਰੁਸਰੀਰਨੂੰਛਡਿਕੇਵਾਹਗੁਰੂਵਿਚਿਸਮਾਇਜਾਂਦੇ
ਹੈਨ॥ਤਾਸਿਖਾਂਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾਜੀਚਾਰਿਵਰਨਿਕੌਨ
ਹੈਨ॥ਤੇਚਾਰਿਆਸ੍ਰਮਕੌਨਹੈਨ॥ਤਾਂਭਾਈਮਨੀ

ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਰਨ ਕੀਤਾ । ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੂਦ੍ਰ ਵੈਸ
ਏਹ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਹੈਨ ॥ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗ੍ਰਸਤੀ
ਬਾਨਪ੍ਰਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਏਹ ਚਾਰੇ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈਨ ।
ਏਹ ਅਸਟ ਧਾਂਤਾਂ ਹੈਨ ॥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦ੍ਰ ਪਾਰ
ਸੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਅਠਾਸਟ ਫਲ ਬਨਾਸਪਤੀ
ਵਿਚਿ ਵਾਸਨਾ ਪਾਪਤਿ ਕਰਦੇਦਾ ਹੈ । ਤੇ ਪਾਰ
ਸੁ ਲੋਹਾ ਸੁਇਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਪਰੁ ਓਹੁ ਸੁਇਨਾ ਤੇ •
ਹੋਰ ਸਲੋਹੇ ਨੂ ਸੁਇਨਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ । ਪਰੁ ਗੁਰਾਂ ਦ •
ਸਬਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰੂਪੀ ਵਾਸਨਾ ਸਿਖਾਂ ਨੂ ਦੇਕੇ
ਹੋਰਨਾ ਪਾਪੀਆਂ ਧਰਮੀਆਂ ਸਭਸ ਦਾ ਕ

ਲਿਆਨੁਕਰਿਦੇਂਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਗੁਰਾਂਦਾਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤੁ ੧੧
ਜੋਪੀਵਦੇਹੈਨ।ਜੋਭੀਹੀਰੇਪਰਵਾਲਿਆਨਿਆ
ਈਸਭੇਅਮੋਲਕਹੋਦੇਹੈਨ।ਜੈਸੇਸਿਪਸੰਦ੍ਰੀਬੂੰ
ਦਪੀਕੇਅਮੋਲਕਮੋਤੀਕਾਢਿਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਗੁਰੂ
ਕੇਸਿਖਸਬਦੁਅਨਾਦਿਵਿਚਿਧਾਰਕੇਨ।ਅਤੇਗਿਆ
ਨਅਮੋਲਕਮੋਤੀਓਨਾਦੇਮੁਹੋਨਿਕਲਦੇਹੈਨ
ਗੁਰਾਂਦਾਸਬਦੁਸਮਝਣਿਕਾਰਣਿਦਿਬਾਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਹੂੰਦੀਹੈ।ਸਰਬਾਵਿਚਿਆਤਮਅਰਥੁਜਾਣਕੇਸਬ
ਦਦਾਰਸੁਚਾਖਦੇਹੈਨ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਅਨਦਵੀਚ
ਲੀਨ॥ਪਿਰਮਪਿਆਲਾਸਾਧਸੰਗਿਸਬਦਸੁ

ਗਤਿਅਨਹਦਾਲਿਵਲਾਈ॥ਧਿਆਨੀਚੰਦਚਕੋਰਗ
ਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਾਇਸਮਾਈ॥ਘਨਹਰਿਚਾ
ਤ੍ਰਿਕਮੋਰਜਿਉਅਨਹਦਧੁਨਿਸੁਣਿਪਾਇਲਪਾਈ॥ਚ
ਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਰਸਿਸੁਖਸੰਪਟਿਹੋਇਭਵਰੁਸਮਾ
ਈ॥ਸੁਖਸਾਗਰਵਿਚਿਮੀਨਹੋਇਗੁਰਮੁਖਿਚਾਲਿਨ
ਖੋਜਖੁਜਾਈ॥ਅਪਿਉਪੀਅਣੁਨਿਝਰੁਝਰਣੁਅਜਰੁ
ਜਰਣੁਨਅਲਖੁਲਖਾਈ॥ਵੀਹਇਕੀਹਉਲੰਘਿਕੈ
ਗੁਰਸਿਖਗੁਰਮੁਖਿਫਲੁਪਾਈ॥ ਵਾਹਗੁਰੂਵਡੀਵ
ਡਿਆਈ॥ ੧ ॥ ਸਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ॥ਏਹੁਸਬਦੁਪ
ਰਿਥੈਂਠਕੇਭੀਪੜੀਦਾਹੈਪਰੁਜੋਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਜਾ

ਇਕੇਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਣੀਦਾਹੈ।ਤਾਓਥੇਪ੍ਰਿਮਦਾਪਿਆਲਾ
ਪੀਵੀਦਾਹੈ।ਫੇਰਿਅੰਤਰਿਮੁਖੀਅਨਹਦਸਬਦੁਖੁਲਜਾ
ਦਾਹੈ।ਜੈਸੇਚੰਦ੍ਰਮਾਨੂੰਧਿਆਨੁਲਾਇਕੇਚਕੋਰਦੇਖਦਾਹੈਤੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਿਰਣਾਪੀਵਦਾਹੈ।ਤਾਅਗਾਨਕੀਓਸਨੂੰਸੁਖਦਾ
ਈਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖਜਬਸਬਦਦਾਧਿਆਨੁਕਰਕੇ
ਸਮਝਦੇਹੈਨ।ਤਬਮਾਇਆਦੀਕ੍ਰਿਤਕੀਓਸਨੂੰਭੀਪਰਿਸੁ
ਆਰਥਕਰਕੇਸੁਖਦੇਂਦੀਹੈ।ਜੈਸੇਮੋਰਮੇਘਕੀਆਂਧੁੰਨ
ਨੂੰਸੁਣਕੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕੇਪਾਇਲਪਾਵਦਾਹੈ।ਤੈਸੇਗੁਰੂਕੇਸਿ
ਖਕਥਾਕੀਰਤਨੁਨੂੰਸੁਣਕੇਉਨਾਦਾਮਨੁਪਇਆਪਾਇਲਾ
ਪਾਵਦਾਹੈ।ਜਿਵੇਂਭਵਰੁਕਵਲਦੀਆਤਰੀਆਂਵਿਚਿ

ਬੈਠਕੇਵਾਸਨਲੈਂਦਾਹੈ ਤਾਂਉਸਨੂਬਾਸਾਂਦਾਬਨੁਭੁਲਜਾਂਦਾ
ਹੈ ਅਤੇਸੋਗੁਰੂਕੇਸਿਖਸਬਦਦੇਵੀਚਾਰਨਾਵਿਚਿਮਨੁਦੇਵ
ਦੇਹੈਨ ਅਤੇਨੇੜਤੇਕਰਨਸਬਦਦੇਸੁਮੁਹੇਰਖਦੇਹੈਨ ਤਾਂਬ
ਾਹਰਿਦੀਗਲ੍ਹਉਨਾਂਨੂੰਚਿਤਨਹੀਰਹਿੰਦੀ ਜੋਸੋਸਮੁੰਦ੍ਰ
ਵਿਚਿਮਛੀਦੀਚਾਲਨਹੀਲਖੀਜਾਂਦੀ ਅਤੇਸੋਅਮਠੇ
ਪਹਾਰਿਉਨਾਦਾਮਨੁਸਬਦਦੇਵੀਚਾਰਿਵਿਲਿਰਹਿੰਦਾਹੈ
ਐ ਗੁਰਸਿਖਾਂਦੀਚਾਲਕੋਈਲਖਨਹੀਸਕਦੌਂਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮ
ਨੂੰਪੀਂਦੇਹੈਨ ਅਤੇਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇਉਨਾਂਦੇਇੰਦ੍ਰੀਰੂਪੀਝਰਨਿਆਂ
ਵਿਚੋਂਸਬਦਦਾਰਸਨਾਕਰਕੇਉਚਾਰਣਭੀਕਰਦੇਹੈਨ ।
ਸੋਈਅੰਮ੍ਰਿਤਹੈ ਅਤੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨੂੰਅਜਰਨੂੰਜਰਦੇਹੈਨ

।ਪਰੂਆਪਣੀਚਾਲਕਿਸੇਨੂੰਲਖਾਵਦੇਨਹੀਆਪਨੂੰਨੀ
ਚਹੀਜਾਣਦੇਹੈਨ।ਵੀਹਵਿਸਵੈਂਝੈਂਗਣਹੈਨਤੇ।ਇਕੀਹੀ
ਤੁਰੀਆਪਦੂਹੈ।ਪਰੁਸਿਖਤੁਰੀਆਪਦੂਥੀਭੀਅਤੀ
ਤਹੋਇਕੇਵਰਤਦੇਹੈਨ।ਵਾਹਗੁਰੂਦਾਜਪੁਮਨਕਰਕੇਜ
ਪਣਾਏਹਾਤੁਰੀਆਦੀਵਡਿਆਈਹੈ।੨।।ਪਉੜੀ
ਨਾਵੀਚਲੀਕਹੂਆਂਰਾਪਧਪਾਨਧਾਰਿਕਾਰਿਪਾਰਿਪੰ
ਕੂਨਦੀਵਿਚਿਆਣੈ।ਕੂਜਾਰਿਦੇਸਿਮਰਣੂਕਰੈਲੋਬ
ਚਾਉਂਦੀਆਸਮਾਣੈ।ਬਤਕਬਚਾਨੂਰਤਰੈਜਲ
ਥਲਵਰਤੇਸਹਜਿਵਿਡਾਣੈ।ਕੋਇਲਪਾਲੇਕਾਵ
ਣੀਮਿਲਦਾਜਾਇਕੁਟੰਬਿਸਿਆਣੈ।ਹੰਸਵੰਸੁਦਾ

ਆਨਸਾਰੇਮਾਣਕਮੋਤੀਰੋਗਾਨੂਗਾਨੈ॥ਸਰਿਆਨਾਧ
ਆਨੀਜਿਆਰੇਨਿਜਨਦਾਸਾਤਗੁਰੂਸਿਖਰਖੇਨਿਰਬਾ
ਣੈ॥ਭੂਤਭਵਖਹੁਦਰਤਆਨਾਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਆਣੂਲਿਅ
ਣੈ॥ਞਾਤੀਸੁੰਦਰਲੋਭੁਨਜਾਣੈ॥੯॥ਸਤਿਸਦਾਵੀਰ
ਰੂ॥ਹੋਰੂਜੋਗੁਰੂਹੈਨਾਪਿ ਥਮੇਹੀਸਿਖਦੇਕੇਸਿਖਾਂਨੂ
ਘਰੂਬਾਹਰਿਛਡਾਇਕੈਵੈਰਾਗਦਸਦੇਹੈਨ॥ਤੇਸਾਤੁ
ਗੁਰਾਨੇਕਹਿਆਹੈਜੁਤੁਸੀਧਰਮਦੀਕ੍ਰਿਤੁਕਰਦੇਰ
ਹੋ॥ਤੇਦੂਾਇਦੇਲੋਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸਾਣਿਆਕਰੋ॥ਤੁਸਾ
ਡੇਰਿਦੇਵਿਚਿਸਾਹਿਜੇਹੀਊਦਾਸੀਹੋਇਆਵੈਗੀ
ਜੈਸੇਕਹੂਨਦੀਵਿਚਿਹੋਦਾਹੈ॥ਤੇਕਚਕਰੇਤੀਰਿਵ

ਚੋਰਖਦਾਹੈ।ਆਪਣੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਪਾਰਿਪਕਕ ੨੧
ਰਕੇਨਦੀਦਿਵਿਚਿਲੈਆਵਦਾਹੈ।ਤੇਕੂੰਜਬਚਿਆ ੦
ਨੂੰਸਿਮਰਿਦੀਰਹਿੰਦੀਹੈ।ਤੇਬਚੇਕੂੰਜਨੂੰਸਿਮ
ਰਿਦੇਹੈਨ।ਤਾਲੈਕੇਬਚਿਆਨੂਅਕਾਸਨੂਉਡ
ਦੀਹੈ।ਬਤਕਿਦੇਆਂਨੇਕੁਕੜੀਦੇਆਂਡਿਆਨੂ
ਛਿਰਲਾਇਰਖਦੇਹੈਨ।ਤੇਬਚੇਟੁਰਨਵਾਲੇਹੋ
ਦੇਹੈਨਤਾਬਤਕਿਪਾਸਆਇਕੇਬੋਲਦੀਹੈ।ਤੇਬ
ਚੇਬਤਕਿਨਾਲਲਗਿਟੁਰਦੇਹੈਨ।ਤੇਓਨਾਂਦੇਨਾ
ਲਕੁਕੜੀਦੇਬਚੇਭੀਲਗੇਜਾਂਦੇਹੈਨ।ਤੇਮੁਰਗੀ
ਭੀਪਿਛੇਲਗੀਜਾਂਦੀਹੈ।ਪਰੁਜਿਥੇਤਲਾਉ

ਤੇਨਦੀਹੁੰਦੀਹੈਤਾਬਤਾਕਿਦਿ ਰਿਜਲਦੇਤਰਦੀਹੈ
ਬਰੇਬਤਾਕਿਦੇਭੀਦਿਰਿਠਲਪਉਂਦੇਹੈਨਾਤੇ
ਮਰਗੀਦੇਬਚੇਤੇਮਰਗੀਫੇਰਿਆਇਕੈਕਲਰ
ਨੂੰਫੋਲਣਲਗਦੀਹੈ । ਤੈਸੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖਪਿਹ
ਲਿਆਜਨਮਾਦਾਓਣਾਨੂੰਸਬਦਦਾਅਭਿਆਸਾ
ਸੁਹੋਦਾਹੈ ।। ਤੇਸੇਵਕਦੇਤੇਪੀਰਾਂਦੇਮੁਰੀਦਾਦੇ
ਖਾਰਿਜਨਾਮਲੇਦੇਹੈਨ ।। ਪਰੁਜਿਸਵੇਲੇਗੁਰਮੁਖ ੦
ਨੂੰਮਿਲਕੇਸਬਦੁਸੁਣਦੇਹੈਨਾ ।। ਤਾਂਓਹੁਭੀਦਰਨਾਮ
ਤੁਲੇਕੇਸਿਖਹੁੰਦੇਹੈਨਾ । ਤੇਸਬਦੁਸੁਣਿਕੇਆਵਿਦਿ
ਆਦੀਨਦੀਨੂੰਤਰਦੇਹੈਨਾ । ਤੇਵਿਖਈਭੀਫੇਰਿ ੨

ਵਿਖਿਆਵਿਚਿਰਚੇਰਹਿੰਦੇਹੈਨਾਤੇਕੋਇਲਆਪ
ਣੇਆਂਡੇਕਾਵਣੀਦੇਆਲ੍ਹਣੇਵਿਚਿਪਾਇਜਾਂਦੀਹੈ
।ਪਰੂਜੇਬਚੇਉਡਣਵਾਲੇਹੁੰਦੇਹੈਨਤਾਂਪਾਸਆਣ
ਬੋਲਦੀਹੈ।ਤਾਂਕੋਇਲਦੀਬੋਲੀਪਛਾਣਕਰਿ
ਉਸਦੇਬਚੇਕੋਇਲਨੂੰਜਾਇਮਿਲਦੇਹੈਨ।ਤੈਸੇਗੁ
ਰੂਕੇਸਿਖਸਬਦੁਸੁਣਿਕੈਸਿਖਾਂਨੂੰਜਾਇਮਿਲਦੇਹੈ
ਨ।ਤੈਹੰਸਾਂਦੇਬਚੇਬਗੁਲਿਆਂਨਾਲਉਡਿਕੈਹੋਰ
ਨਾਂਸਰਾਂਤੇਜਾਂਦੇਹੈਨ।ਤਾਂਓਥੇਓਨਾਂਦੀਚੋਗਨਹੀਹੁੰ
ਦੀਤਾਂਫਿਰਿਮਾਨਸਰੋਵਰਿਤੇਮੋਤੀਆਣਿਚੁਗਦੇ
ਹੈਨ।ਤੈਸੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖਵਿਖਈਆਂਦੀਸੰਗਤਿ

ਤਿਆਗਕੇ ਫੇਰਿ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਤਿਨ੍ਹਕੇ ਪਾਸੰ ਨਹੀ ਰਖੈ
ਨਾ ਤੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਣਾਇ ਦਿਤੀ
ਹੈ ਤਾ ਤਿਤਾਂ ਸਖਾਗਿਆਨਾ ਧਿਆਨੀ ਜਿ ਮਾਰਿ ਨ੍ਹਿਕ
ਰਦੇ ਹੈਨਾ ਤਾ ਵਿਚੋ ਮਾਇਆ ਦੇ ਉਦਾਸੀ ਓਨਾਨੂੰ ਹੋ
ਇਆ ਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੋ ਫਲੁ ਤਰੋਵਰਿ ਥੀਗਜਪੀ
ਕੇ ਪਰਪਕ ਹੋਇ ਇਕੇ ਨਿਆਰਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈ ਸੋ ਭੂ
ਰੂਕਾ ਸਬਦੁ ਸਾਨ੍ਹਿਕੈ ਸਿਖ ਉਦਾਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ ਭੂ
ਤਭ ਵਿਖ ਵਰਤਮਾਨ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਕਾਲਾਂ ਦੀ ਸਿਖਾਂਨੂੰ ਸੋਝੀ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਆਪਨੂੰ ਜਣਾਵਦੇ ਨਹੀ ਨਿਆਣੇ ਹੋਇ
ਵਰਤਦੇ ਹੈਨਾ ਓਹੁ ਜਾਤੀ ਸੁੰਦਰ ਹੈਨਾ ਤਾ ਪਿਛਾਇਲਿ

ਆਜਨਮਾਂਵੀਸੋਤੀਰਥਖਦੇਹੈਨਪਰੁਲਖਾਵਦੇਨਹੀ॥ ੨੨
॥੯॥ ਪਉੜੀਦਸਵੀਚਲੀ॥ ਚੰਦਨਵਾਸੁਵਣਾਸ
ਪਤਿਬਾਵਨੀਚੰਦਨਿਚੰਦਨੁਹੋਈ॥ ਫਲਵਿਣੁ
ਚੰਦਨੁਬਾਵਨਾਆਦਿਆ[illegible]ਦੀਬਿਅੰਤੁਸਦੋਈ
॥ ਚੰਦਨਬਾਵਨਚੰਦਨਹੁਚੰਦਨਵਾਸਨਚੰਦਨੁਕੋ
ਈ॥ ਅਸਟਧਾਤੁਇਕਧਾਤੁਹੋਇ ਪਾਰਸਪਰਸੇਕੰ
ਚਨੁਜੋਈ॥ ਕੰਚਨੁਹੋਇਨਕੰਚਨਹੁਵਰਤਮਾਨਵਰ
ਤੈਸਭੁਲੋਈ॥ ਨਦੀਆਨਾਲੇਗੰਗਸੰਗਿਸਾਗਰ
ਸੰਗਿਮਿਲਿਖਾਰਾਸੋਈ॥ ਬਗੁਲਾਹੰਸੁਨਹੋਵਈ
ਮਾਨਸਰੋਵਰਿਜਾਇਖਲੋਈ॥ ਵੀਹਾਂਦੇਵਰਤਾਰੇ

ਓਈ॥੧੦॥ ਸਤਿਸਦਾਵੀਰਾਤ੍ਰਾ॥ ਔਂਜਗੁਰੂਕੇਸਿਖ ਤੇ
ਹੈਨਜਿਨਾਦੇਵਿਚਿਏਹਲਖਣਹੈਨ॥ਏਕੁਰਾਇਕੁਭੀ
ਜੈਸਦੇਸਾਵਿਚਿਹੁੰਦਾਹੈਸੋਸਾਰੇਦੇਸਨੂੰਸਿਖੀਦਾ
ਨੁਕਰਦੇਹੈਨ॥ਸਭੁਸਦਾਉਧਾਰੁਕਰਦੇਹੈਨ॥ਜੋ
ਸੋਜਿਸਬਨਮੋਂਬਾਵਨਚੰਦਨਹੁੰਦਾਹੈ॥ ਸੋਸਭੇ
ਰੁਖਸਫਲਅਫਲਚੰਦਨਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਪਰੁਅ ੦
ਪਰੰਦਨਾਨਿਹਫਲਹੈ॥ਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਦੇਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੇਪਾਪੀਪੁੰਨੀਸਭੁਸਬਦਬਾਣੀਸੁਣਿਕੇਗਿਆ ੦
ਨਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਸਭਣਾਦਾਉਧਾਰੁਹੁੰਦਾਹੈ
ਚੰਦਨਬਾਵਨਥੀਜੋਹਨ੍ਰਾਂਚੰਦਨੂੰਹੋਦਾਹੈਸੋਓਹੁਤੋ

ਰਬ੍ਰਿਖਾਨੂੰਚੰਦਨੁਨਹੀਕਰਦਾਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਥੀਂਜੋ
ਗਿਆਨਨੂੰਪ੍ਰਾਂਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨਾਸੋਹੋਰਨਾਨੂੰਭੀ
ਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਕਰਦੇਹੈਨਾਹੋਰੁਅਸਟਧਾਤੁ
ਜੋਪਾਰਸਨੂਪਰਸਦਾਹੈਸੋਸਭੁਸੋਇਨਾਹੋਂਦਾਹੈਸੋ
ਕੰਚਨਹੋਰਸਨੂੰਨਹੀਕੰਚਨਕਰਿਸਕਦਾਨਦੀਆਂ •
ਤੇਨਾਲੇਜੋਹਨੇਗੰਗਾਨਾਲਰਲਦੇਹੈਨਾਸੋਗੰਗ •
ਸਭਣਾਨੂਪਵਿਤ੍ਰਕਰਦੀਹੈਤ੍ਰੈਲੋਕੀਓਨਾਨੂਪੂਜ
ਦੀਹੈਪਰੁਸਮੁੰਦ੍ਰਨਾਲਿਮਿਲਕੈਫੇਰਿਪਾਣੀ
ਖਾਰਾਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈਤੇਬਗੁਲਾਹੰਸਾਂਦੇਨਾਲਿਭੀ
ਸੁਨਹੀਹੋਇਜਾਂਦਾਤੇਮਾਨਸਰੋਵਰਿਤੇਜਾਇ

ਬੈਠੇਤਾਮੋਤੀਨਹੀਚੁਗਦਾ॥ ਤੇਹੰਸਜਾਦਾਬਰਾਬ
ਗੁਲਿਆਨਾਲਮਿਲਕੇਹੋਰਨਾਸਰਾਤੇਬੈਠਦਾ
ਹੈਤਾਉਥੇਮੋਤੀਨਹੀਹੁੰਦੇ॥ ਤਾਫੇਰਿਮਾਨਸਰੋ
ਵਰਿਤੇਜਾਇਬੈਠਦਾਹੈ॥ ਤੇਮਾਣਕਮੋਤੀਚੁਗ
ਦਾਹੈ॥ ਤੈਸੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖਜੁਹੈਨਸੋਇਕੀਹਾਦੇ
ਵਰਤਾਰੇਹੈਨ॥ ਤੁਰੀਆਗੁਣਵਿਚਿਵਰਤਦੇਹੈਅ
ਜੋਕੁਸੰਗੀਦੇਸੰਗਤਿਕਰਕੇਸੰਤਦੇਮਿਲਾਪਵਾ
ਲੇਵਿਖਿਆਵਿਚਿਜਾਦੇਬੁੜੀਹੈਨ॥ ਤਾਉਥੇਸ
ਬਦਦਾਪਰਚਾਨਹੀਹੁੰਦਾ॥ ਤਾਉਥੇਉਦਾਸੁਹੋਇ
ਕੇਫੇਰਿਗੁਰੂਕੀਬਾਣੀਆਣਿਸੁਣਿਦੇਹੈਨ॥ ਤੇਕੰ

ਚਨੁਤਾਂਹੋਰਸਨੂੰਕੰਚਨ ਨਹੀਕਰਦਾ।ਤੇਜੋਸਾਧਸੰ ੨੪
ਗਤਿਨੂੰਮਿਲਦੇਹੈਨ।ਤੇਓਨਾਨੂੰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਓਨ੍ਹਾਦੇਮਿਲਣਕਰਿਹੋਰਨਾਨੂੰਭੀ
ਗੁਰਮਤਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀਹੈ।੩ਤੇਬਾਵਨਚੰਦਨੁਹੋ
ਸਭਬਿਰਖਾਨੁਚੰਦਨਕਰਦਾਹੈ।।੪ਪਰਬਾਂਸਦੇ
ਵਿਚਿਚਾਰਗਵਿਕਾਰਹੈਨ।ਸੋਚੰਦਨੁਨਹੀਂਹੁੰਦਾਹੈ
੧ਇਕਆਪਨੂੰਵਡਾਜਾਣਦਾਹੈਦੂਜਾਵਿਚੋਪੋਲਾਹੈ
ਤੀਜਾਵਿਚਿਗੰਢਾਂਹੈਨ।੪ਚੌਥਾਵਰਨਦੇਖੀਹੈਜੋ
ਸਬਾਂਸਨਾਲਖਹਿਦਾਹੈਸੋਦੋਨੋਜਲਦੇਹੈਨ।ਓ

ਨਾਦੇਨਾਲਬਨਾਸਪਤੀਭੀਜਲਜਾਂਦੀਹੈ॥ਪਰੁ
ਗੁਰੂਕੇਸਿਖਚੇਤੰਨੁਹੈਨ॥ਅਪਣੀਬ੍ਰਿਤਦੇਜੋਸਾ
ਖੀਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਤੇਖੋਟੀਬ੍ਰਿਤਛੋਡਦੇਂਦੇਹੈਨ॥ਓ
ਨਾਂਦਾਭੀਕਾਲਿਆਨੂਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ॥ਪਰੁਜੋਗੁ
ਰੂਕੇਸਿਖਾਂਦਾਸੰਗੁਕਰਦਾਹੈਫੇਰਿਓਹੁਕੁਸੰਗਾਦਿ
ਸਿਖਣਾਨਹੀਹੁੰਦਾ॥੧੦॥ਪਉੜੀਯਾਰਵੀਂਚਲੀ
ਗੁਰਮੁਖਾਇਕੀਹ॥ਪਉੜੀਆਂ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖਫ
ਲੁਨਿਜਪਾਇਓਈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਸਹਜਿਪਾਰਿ
ਸਿਮਰਨਿਦਰਸਿਪਰਸਿਗੁਣਾਂਗਾਈ॥ਸੋਲੇਹਾਸਾਇ

ਨਾਹੋਇਕੈਸੁਾਇਨਿਅਹੁਸੁਇਨਾਜਿਉਅਵੁਲੋਈਆਰੀ ੨੫
ਦਨੁਬੋਹੋਨਿੰਮੁਦਣੂਨਿੰਮਹੁਚੰਦਨੁਬਿਰਖੁਪਲੋਈਆਰੀ
ਭੋਦਕਚਰਣੇਦਕਹੁਰੀਭੋਦਕਾਮਾਲਿਰੀਰਾਹੋਈਆ।
ਕਾਰਾਦੁਹੀਸੁਸੁਦੀਸੁਹੋਇਹੀਸਹੁਪਰਮਪੀਸੁਾਦਿਰਲੋਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੀਪਰਮਹੀਸਕੂਨੂਸਚੁਨੀਭੁਖੀਭੁਦਿ
ਲੋਈਆ।ਗੁਰੂਰੇਲਾਂਵੇਲਾਗੁਨੂਹੋਈਆ।੧੧।ਤਿਸਦਾ
ਵੀਚਾਰੁ।ਗੜਿਹੁਰੂਣਾਂਦਾਵਰਤਾਰਾ।ਜੋਹੋਸੋਦੀਹਾਦਿਸੁ
ਵੇਖਹੁਤੁਹੋ।ਤੇਰੋਥੇਗੁਣਾਵਿਚਿਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਵਿਰਲੇ
ਵਰਤਦੇਹੋਨਾ।ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੇਪਕ੍ਰੈਹੈਨਜਾਗਤਜੁਹੋਸੋਸਾਂ
ਤਕੀਗੁਣੂਹੋ।ਅਭੁਸਪਨਜੋਹੋਸੋਰਜਸੀਗੁਣੂਹੋ।

ਾਅਭੁਤ ਖੋ ਪਤ੍ਰ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਅਸਚਰਜੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਜ ਸਾਧ ਜੁ ਪੈ
ਤਿਨਾ ਹੀ ਨਿਬਦ ਸਤਾ ਵਿਚਿ ਭੁਜਨ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਹਿ
ਣਾ। ਸਸਾਧਜੁ ਹੈ ਸੁਵੂਰੀਆ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦ
ਸਾਧਾ ਵਿਚਿ ਰਹਿਦੇ ਹੈਨ। ਜੋਗੀਆ ਦੀ ਹਠ ਦੀ
ਸਾਧ ਹੈ ਜਿਉਂ ਜੂਆ ਤੇ ਦਾਸਨਾ ਰੋਕਦੇ ਹੈਨ। ਤਾ
ਸਾਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰੁ ਜੋ ਉਤਰਦੇ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦੇ
ਰਸਾ ਵਿਚਿ ਪਰਜਾਦੇ ਹੈਨ। ਤੋ ਸਿਖਾ ਦੀ ਸਹ
ਜਿ ਸਾਧ ਹੈ। ਅਠੇ ਪਹਰਿ ਉਨਾ ਦੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ
ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਰੁਜਰਦੇ ਹੈਨ। ਉਨਾ ਦੇ ਸ੍ਵਾਸ ਬ੍ਰਿਥ
ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ। ਉਹੁ ਇਕੀਹਾ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਵਰਤਦੇ ਹੈਨ

ਗੁਨਾਦਾਜੋਚਰਣੋਦਕੂੰਸਿਖਪੀਵਦੇਹੈਨਾਸੋਭੀਗੰ
ਗਾਦੇਸਮਾਨਜਗਤਿਨੂੰਪਵਿਤ੍ਰਕਰਨਵਾਲੇਹੋਇ
ਜਾਂਦੇਹੈਨ।ਕਾਰਗਾਹੈਸਾਦੀਸੰਗਤਿਮਿਲਕੇਓ
ਤੀਨਹੀਚੁਗਦੇਤੇਨੀਰਖੀਰਨੂੰਨਿਰਾਲਾਨਹੀਕ
ਰਦੇ।ਤੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਦੀਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਤਿਆ
ਨਾਲੇਸਬਦਰੂਪੀਮੋਤੀਆਂਦਾਅਹਾਰੁਹੁੰਦਾਹੈ
ਯਾਥਹੀਸਨੂੰਅਰੁਝੂਠਦਾਨਿਰਨਉਹੁੰਦਾਹੈ।ਸੋ
ਸਿਖਭੀਗੁਰਾਂਦੇਗਿਆਨਨੂੰਪਾਪਤਿਹੋਇਕੇਹੋਰਨਾਂ
ਦੇਉਧਾਰਕਰਨਜੋਗਹੁੰਦੇਹੈਨ॥੧੧॥ਪਉੜੀਬ
ਰਦੀਰਖੀ।ਕਹੂਬਚਨਾਂਦੀਵਿਚਿਗੁਰਸਿਖ

ਲਧਰਿਨਭਵਜਭਾਦਿਆਪੋ ਕੂਜਬਚਾਲੇਇ
ਊੜਰੈਤੀਂਨਸਾਮਾਧਾਅਗਾਧਿਨਜਾਪੋ ਾਹੰਸਵਿਤ
ਹੈਆਨਸਾਰਿਸਗਜਿਸਰੋਦੁਾਰਿਵਡੁਪਰਤਾਪੋ
ਗਬਤਕਬਦਾਕੋਇਲੋ ਨੰਦ ਨੈਦਨਵਸੁਦੇਵਾ
ਭਾਪੋ ਗਦਿਸਾਸਿਚਕਵੀਤੈਚਕੋਗੀਸਦਸਕ
ਤੀਲੀਂਧਵਰੈਸਰਾਪੋ ਅਨਲਪੀਖਿਬਚਾਸ
ਲੋਨਿਰਾਧਾਰ ਹੋ ਇਸਾਮਤੈਆਪੋ ਗੁਰਾਸ
ਖਸੀਂਧਾਮਿਲਾਦਨੂੰਸਬਦਸੁਰਤਿਪਰਚਾਇ
ਪਛਾਪੋ ਗੁਰਮਾਖਿਸੁਖਫਲੁਬਾਧਿਆਮਥਾਪੋ।
੧੨। ਤਿਸਕਾਵੀਚਾਰੂ। ਜੋਸੇਕਛੂਬਰੇਨੂਬਰੇ

ਤੀਵਿਚਿਫਰਪਕੜਕੇਨਦੀਵਿਚਡਾਲਿਆਵਦਾਹੈ ੨੧
ਤੇਭਉਜਲਦੀਲਹਰਿਓਸਨੂਨਹੀਦਿੰਆਪ
ਦੀਤੇਕੂੰਜਬਚੇਨੂਆਪਣੇਸਿਮਰਣੁਕਰਕੈਪਰ
ਪਕੜਕਰਕੈਅਕਾਸਵਿਚਿਲੇਉਡਦੀਹੈ।ਬਤਕ
ਬਚੇਨੂਨਦੀਵਿਚਿਵਿਲੇਤਰਦੀਹੈ।ਤੇਕੋਇਲ
ਬਚੇਨੂਕਾਵਣੀਦੇਆਲਣੇਵਿਚੋਕਢਿਕੈਆਂ
ਬਦੇਬਿਰਖਤੇਲੈਜਾਂਦੀਹੈ।ਤੇਸੀਹਨੂੰਸਨਮਾਂ
ਰਾਜਾਂਨੇਂਵਦੇਪਾਰਿਵਸਕੈਆਪਨੂਰੋਪਕੜਾ
ਵਦੇਸਾਨੇ।ਜਿਸਵੇਲੇਵੱਜਦੇਵਦਾਮਿਲਾਪਹੋ

ਇਆ ਤੇ ਫੇਰਿ ਖਤ੍ਰੀ ਧਰਮ ਕਰਕੇ ਗੋਪਾਨੂੰ ਨਾਇਕੇ
ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਬਦ ਦੀ ਸੋਝੀ ਦੇਕੇ
ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਪਰਿਪਕ ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ ਸੇ
ਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਓਨਾ ਦਾ ਮਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਹੋਇਕੇ ਵਿਚਰਦੇ ਹੈਨਾ ਆਪਣੀ ਧਰਮ
ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਿਕੇ ਵੰਡ ਖਾਦੇ ਹੈਨਾ ਤੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮ
ਾਨੁ ਛੋੜਕੇ ਨਿਮਾਣੇ ਹੋਇਕੇ ਵਰਤਦੇ ਹੈਨਾ ਤੇ ਫੇਰਿ
ਅਗਿਆਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ॥ ਤੇ ਫੇਰਿ
ਜਿਖਾਂ ਪਾਸਨ ਕੀਤਾ ਜੁ ਐਸੇ ਸੋ ਗਿਆਨਵਾਨ ਜੋ ਸੀ

ਵਨਮੁਕਤਿ ਹੋਇਕੇ ਵਰਤਦੇ ਹੈਨ ॥ ਸੋ ਅਗਾਇਆ ੨੮
ਜੁਗਾਂ ਵਿਚਿ ਕੇਈ ਵਿਰਲੇ ਸੁਣੀਦੇ ਹੈਨ ॥ ਇਸ ਕਲ
ਜੁਗਾ ਵਿਚਿ ਤਾਂ ਕੇਈ ਨਦਰਿ ਨਹੀ ਆਂਵਦੇ ॥ ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਜਿਵੈ ਭੂਸਾਂ ਪਸਨੁ ਕੀ
ਤਾਂ ਹੈ ਤਿਵੈ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਬੀਜ ਖਾਂ ਪਾੜ੍ਹਿਆ ਆਸੀ
ਸੋ ਕਲਜੁਗਾ ਦਿ ਵਿਰਤਾਂ ਏਕੋਤ ਪਭੀ ਨਹੀ ਜਾਂਪੇ ਜਾਂਦੇ
ਏਵੇਂ ਜੋਗ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਇ ਸਕਦੇ ॥ ਏਵੇਂ ਜਗ ਭੀ ਨਹੀ
ਹੋਇ ਸਕਦੇ ॥ ਅਜੇਹੇ ਬਿਬੇਕ ਦਾ ਨਭ ਗਾਤਿ ਕਲਜੁ
ਗ ਵਿਚਿ ਤਾਂ ਦੂਲਭ ਹੈਨ ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ
ਵਚਨੁ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੰਤ ਕਾਲ ਦੇਸ ਮੈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਾਦਿ ਵਿ

ਕੋਈਸਾਧੁਪਰਾਹੁਣਾਜਾਂਦਾਹੈ।ਜੋਉਸਦੀਵਡੀ
ਸੇਵਾਟਹਲਸਭੁਪਦਾਰਥਾਂਕਰਿਕਰੀਦੀਹੈ।
ਤਾਪਾਰਿਸਿੰਨਨਹੀਹੁੰਦਾਸੀਜੋਅੰਨਕਾਲਦੇ
ਸਮੇਪਰਾਹੁਣੇਨੂੰਪਸਾਦਿਪਾਣੀਜੁਗਤਿਦੇਨਾ
ਲਭੀ।ਜੇਦਾਕਰੀਂਦੀਹੈਤਾਂਓਹੁਬਹੁਤੁਪਸੰਨਹੁੰ
ਦਾਹੈ।ਤੁਅਜੇਹਸਮੇਕੋਈਕਿਸੇਦੀਸੇਵਾਨ
ਹੀਸੀਕਰਦਾਤਾਇਸਅਸਾਨੂੰਟਹਲਕੀਤੀਹੈ
ਅਸੀਬਹੁਤੁਪਸੰਨਹਾਂ।ਤੈਸੇਹੋਰਨਾਜੁਗਾਦਿ
ਓਜਗਹੋਮਤਪਜੋਗਸਭੁਕਰਮਹੋਇਸਕ
ਦੇਸਨਿਤਾਂਕਈਹਜਾਰਾਂਬਰਸਾਂਤੀਕਜਗਤੇਤਪਤੇ

ਹੋਮਤੇਭੂਜਾਂਬਰਦੇਸਾਨਿ। ਤਾਂਭਗਵਾਨਪਜੰਨਹੀ
ਦਾਸੀਤੋਇਸਕਲਜੁਗਵਿਚਿਜੋਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕ
ਰਕੇਤੇਵੰਡਖਾਂਦੇਹੈਨ। ਤੇਗਿਆਨਅਗਨਕਰਕੇ
ਜਿਨਾਂਦੇਹਾਂਅਭਿਆਨਦਾਗਾਧਕੀਤਾਹੈ। ਤੇਸਾਧ
ਸੰਗਤਿਨੂਰਜਾਂਦੇਹੈਨ। ਤੇਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਤੋਵ੍ਰਿਨੂ
ਪਤੀਬ੍ਰਤਰਖਦੇਹੈਨ। ਤੇਓਨਾਂਨੂੰਵਾਹਗੁਰੂਤੁਰਤਹੀਅ
ਪਣੀਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਦੇਕੇਉਧਾਰੁਕਰਿਲੈਂਦਾਹੈ। ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਦਾਅਉਤਾਰੁਜਗਤਿਦੇਉਧਾਰਵਾਸਤੇਹੀ
ਹੋਇਆਹੈ। ਜੇਹੜੇਤਾਰਖੀਸਰਮਨੀਸਰਗੋਸ
ਟੰਕਰਕੇਉਧਾਰਕੀਤੇਹੈਨ। ਓਨਾਂਦੀਆਂਤਾਂਸੰਖਿਆ

ਗਣੀਆਂ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀਆਂ ॥ ਪਰੁ ਜਿਤਨੇ ਸਿਖਾਂ ਦਾ
ਉਧਾਰੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਤਿਤਨਿਆਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸਭ ਦੇਸ ਦ
ਉਧਾਰੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਓਹੁ ਭੀ ਸਭੇ ਨਹੀ ਗਿਣੇ ਜਾਂਦੇ
॥ ਪਰੁ ਜੇਹੜੇ ਮੇਰੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਵਿਚਿ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ॥ ਤਿ
ਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂਵ ਥਾਂਵ ਮੈਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਉਚਾਰੁ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾਂਵਦ
ਹਾਂ ॥੧੨॥ ਪਉੜੀ ਤੇਰਵੀ ਰਲੀ ॥ ਤਾਰੂ ਪੋਪਟੁ ਤਾਰਿ
ਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮੂਲਾ ਕੀ
ੜੁ ਵਖਾਣੀਐ ਚਲਨੁ ਅਚਰਜ ਲੁਭਤ ਗੁਰਦਾਸਿ
॥ ਪਿਰਥਾ ਖੇੜਾ ਸੋਇਰੀ ਚਰਨ ਸਰਨ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾ
ਸੀ ॥ ਭਲਾ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਂਇੰਦਾ ਮਜਲਸ ਮਰ

ਦਾਨਾਮਿਰਾਸੀ॥ਸਿਖੀਮਲੁਸਹਗਾਲੁਭਲਾਰਾਮਾਂ ੩੦
ਫਿਰਿਭਿਰਗਾਤਿਆਭਿਆਸੀ॥ਦਉਲਤਖਾਂਲੋਦੀਭਿਲ
ਹੋਆਜਿੰਦੂਪੀਰੂਆਬਿਨਾਜੀ॥ਮਾਲੋਆਂਗਾਜਿਥ
ਦਾਉਗੁਰਬਾਣੀਗਸਿਰਜਿਕਬਿਲਾਸੀ॥ਸਨਮੁਖਿ
ਕਾਲੂਆਸਧਾਰੂਗੁਰਬਾਣੀਦਰਗਾਮਜਾਬਾਸੀ॥ਗੁ
ਰਮਤਿਭਾਉਭਗਤਿਪਗਾਸੀ॥੧੩॥ਤਿਸਦਾਦੀ
ਚਾਰੂਸਾਖੀਪਾਹਿਲੀਚਲੀ॥ਤਾਰੂਪੋਪਟਾਸਿਖੁਪਾਹੇ
ਲੀਪਾਤਸਾਰੀਗੁਰੂਮਿਲਿਆ॥ਬਰਸਾਂਦਸਾਂਦੀਆ
ਰਜਾਂਓਸਦੀਹੋਸੀ॥ਸਾਹਿਬਦੇਦਰਸਨਨੂਆਇ
ਆ॥ਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਆਸਾ॥ਜੋਗਰੀਬਨਿਵਾ

ਜਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੰਤਾ ਨੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਿਸਨੂ ਸਾਂਤਿ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਨੂ ਸਾਡੀ ਸਰਣਿ ਆਇਆ
ਹਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸਾਹਿਬ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਤੁਸਾਂ ਨੂ ਅਜੇ
ਤੇਰੀ ਛੋਟੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਤੂ ਤੂਆ ਆਪਣੇ ਘਰਿ
ਬਾਰ ਦਾ ਸੁਖ ਕੋਈ ਨਹੀ ਮਾਣਿਆ ਤੈਨੇ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਦੀ ਗਾਲ ਕਿਥੋ ਜਾਤੀ ਹੈਂ ਤੂ ਅਗੋਂ ਓਹੁ ਬੋਲਿਆ
ਜੋ ਜੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਅਗਨਿ ਬਾਲਣ ਲਗੀ ਸੀ ਜੋ ਪ
ਹਲੇ ਨਿਕੀਆ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂ ਅਗਨੇ ਫੜੀ ਤਾਂ
ਪਿਛੋ ਵਡੀਆ ਭੀ ਬਲੀਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਵਿਚਿ ਡ
ਰ ਆਇਆ ਜੋ ਮੈਂ ਭੀ ਸਾਧਾਂ ਨੂ ਮਿਲਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਭੀ ਕਾਜ ੩

ਅਸਾਨੂੰਹੋਵੈਮਿਤ੍ਰਦਾਵਿਸਾਹੁਕਛੁਨਹੀ।ਕਿਜਾਣੀ ੩।
ਏਜੋਛੋਟੇਨੂੰਹੀਅਗੋਵੈਮਿਤ੍ਰਆਵੈ।ਤਾਂਸਾਹਿਬਬ
ਚਨੁਕੀਤਾ।ਭਾਈਤਾਰੂਤੂੰਕਲਤਾਰੂਹੋਵੈਂਗਾ।ਧਰਮ
ਦੀਕ੍ਰਿਤਕਰਕੇਵੰਡਖਾਵਣਾ।ਤੇਜੋਸਧ।ਸਾਅੰਦਰਿਆ
ਵੈਸੋਵਾਹਗੁਰੂਜਪਣਾ।ਤੇਬਾਹਰਿਆਵੈਤਾਵਾਹ
ਗੁਰੂਜਪਣਾ। ਤੇਮਨੁਰਾਗਦ੍ਵੈਖਥੀਸੁਧੁਕਰਣਾ।
।ਏਕਰਾਜੇਢਟਕਦਾਮੰਦਰੁਬਣਾਇਆ।ਸੀਏਕ
ਦਿਵਾਲਾਵਿਚਿਮੂਰਤਾਸੁਵਰਨਦੀਆਂਨਗਾਂਜ
ੜੀਆਂ।ਤੇਇਕਨਾਲੇਦੂਜੀਦਿਵਾਰਪੌਟਕੈਸੁਧਕੀ
ਤੀਸਭੇਮੂਰਤਾਂਓਸੇਦੇਵਿਚਿਭਾਸਣਲਗੀਆਂ।ਤੇ

ਤੇਰਿਦੇਸੁਧਾਵਿਚਿਸਭਗੁਣਭਾਸਦੇਹੈਨਾਤਾਇਸੇ
ਤਰਾਭਾਈਬਾਰੂਵਰਤੇਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰੇਤੇਸਦਾ
ਭਜਨਕਰੇਆਇਆਂਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰੇ।ਜੇਚੂਰਨ
ਤਾਨਾਲਜਾਇਕੇਪਹੁਚਾਇਆਵੈ।ਸਭਨਾਨਾਲਭਾ
ਉਭਗਤਿਕਰੇਤਿਸਦਾਊਧਾਰੂਇਸੇਤਰਾਹੋਇਆ।
।ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ।੧੩।ਅਗੇਮੂਲੇਕੀਵਦੀਸਾਖੀ
ਚਲੀ ।ਮੂਲਾਕੀਵੂਭੀਪਾਹਿਲੀਪਾਤਸਾਹੀਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਨੂਮਿਲਿਆਸੀ।ਓਸਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋ
ਬਚਨੁਹੋਇਆਹੈ।ਚਿਰਲਚੀਤਨਜਾਇਤਮਾਸੇਨੂ
ਏਜਾਇਨਖੋਲਿਆਸੋ ।ਤਿਸਕਾਵੀਚਾਰੁਹੈ।ਤਾਬੇ

ਵਨੁਹੋਇਆ॥ ਜੋਅਗਾਲੇਜੁਗਾਂਵਿਚਿਜੂਆ ੩੨
ਰਾਜੇਵੰਗਾਡਕੇਖੇਲਦੇਸਾਨਿ॥ ਤੇਮੰਗਲਾਚਾਰਤੇ
ਦੇਸਵਾਂਆਦਕਦਾਕੌਤਕਦੇਖਦੇਸਾਨਿ॥ ਤੇਹੁਣਿ
ਕਲਜੁਗਾਂਵਿਚਿਮਿਰਜਾਦਾਸਿਖੀਦੀਸੇਵਾਠਗ
ਰਾਈਹੈ॥ ਜੋਜੂਏਕਾਰਿਦਵੀਆਂਅਪਦਾਹੋਈ
ਆਂਹੈਨਾ॥ ਜੋਸਿਖਹੋਵੈਸੋਜੂਆਤੇਦੇਸਵਾਂਦਾਤਿਆ ੦
ਗਕਰੇ॥ ਤੇਸਿਖਾਂਨੂਗੁਰਦੇਵਰੂਪਕਰਕੇਜਾਣੈ॥ ਤੇ
ਸਬਦਨਾਲਪ੍ਰੀਤਕਰੇ॥ ਰਾਗਪਾਇਕੇਸਬਦਾਂਨੂ
ਗਾਵੈ॥ ਤੇਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰੇ॥ ਤੇਸਿਖਾਂਨੂਤਨਮਨ
ਧਨੁਕਰਿਕੈਰੀਝਾਵੈ॥ ਕਈਸਿਖਾਦੇਨੇਆਵਾਨਿਕ

ਈਂ।ਸਿਖਰਾਤੀਂਆਵਦਾਸਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀਲੇਨੂ ਵਾਲੇਨੂ ਖਾਜ
ਾਇਰੀਆਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ਾਵੈਂਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀਲੇਨੂ ਵਾਲੇਨੂ
ਬਸਤ੍ਰ ਦੇਵੈ।ਇਕੁ ਠਗੁ ਸੀਓ ਭੁਸਬਾਦਿ ਬਾਣੀਬ
ਹੁਤੀਕੰਠ ਕਰਿਕੈ ਮੂਲੇਦੇ ਘਰਿ ਗਾਇਆ।ਮੂਲੇ
ਬਹੁਤੁ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕੀਤੀ।ਰਾਤਨੂ ਮੂਲੇ ਦੀ ਸਿਖਣੀ
ਆਪਣੇ ਭੂਖਣ ਲਾਹਕੈ ਆਲੇਦਿ ਵਿਚਿ ਬਾਰਖਕੈ
ਸੌ ਰਹੀ।ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਭੀ ਸੋਇ ਗਇਆ।ਤਾਂ ਠਗੁ ਉਠਿ
ਕੈਡ ਬਾ ਭੂਖਣਾ ਦਾ ਲੇਕੈ ਉਠਿ ਦਰਾਇਆ।ਹਵੇਲੀ
ਦੇ ਬਾਹਰਿ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਤੇ ਤਾਲੀ ਮੂਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੈਸੀ।ਤਾਂ ਓਥੇ ਛੋਰਿ ਠਗੁ

ਆਇਆ।ਰੁਬਾਬਬਾਹਰਿਰਖਿਆਆਇਖੜਾ।ਤਾਮੂਲੇਨੂ ੩੩
ਕਹਿਆਮੈਬਾਹਰਿਰਮਣੇਜਾਂਦਾਹਾਂਮੈਨੋਕੂੰਜੀਦੇਹੋ
ਤਾਮੂਲੇਕਹਿਆਬਾਹਰਿਨਾਜਾਵਹੁਏਥੈਰਮਣੇਕ
ਰਿਲੇਵਹੁ।ਮੈਤੁਸਾਡਾਰਮਣਾਸੁਟਘਤਾਂਗਾਨਾਲੇ
ਤੁਸਾਨੂੰਇਸਨਾਨੁਕਰਾਵਾਂਗਾ।ਤਾਂਓਸੁਆਖਿਆਮੈ
ਨੂੰਜਰੂਰਕੂੰਜੀਦੇਵਹੁ।ਤਾਮੂਲੇਨਾਲਹੋਇਬੈਤਾਲ
ਬੋਲਿਆ।ਤਾਂਓਹੁਰਬਾਲੇਬੈਜੇਤੁਰਿਆਤਾਂਓਸਦੇ
ਬਗਾਲਖੀਰੁਬਾਛਾਹਿਪਾਇਆ।ਤਾਮੂਲੇਓਸਨੂ
ਫੇਰਿਰੁਬਾਬੁਨਾਇਦਿਤਾ।ਤੇਵਲਾਂਘੁਹੋਇਆਤੂ
ਮੂਲੇਦੀਜਖਣੀਓਹੁਠੀਦੇਖੇਤਾਭੂਖਣਾਦਾਰੁਬਾ

ਹੈਨਾਹੀ॥ਤਾਂਉਹੁਮੂਲੇਨੂਲਗੀਪੁਛਣਾ॥ਤਾਮੂਲੇਆ
ਖਿਆਰਾਤੀਚੋਰੂਆਸਾਡੇਪਾਰਿਪਾਇਆਸੀਉਹੁ
ਭੁਖਣਲੈਗਇਆਹੈ॥ਤੇਉਹੁਸਿਭੁਸਰਾਂਆਂਦਾਹੋਇਕੇ
ਉਠਿਗਇਆਹੈ॥ਜੋਮਾਤਿਮੈਨੂਬਦਨਾਵੀਹੁੰਦੀ
ਹੋਵੈ॥ਤਾਂਉਸਜਾਇਸਤੀਨੂਹੋਰੁਭੂਖਣਘੜਾਇਦੇ
ਤੇ॥ਤਾਸਾਹਿਬਮੂਲੇਤੇਬਹੁਤੁਖੁਸਿਨਹੋਏ॥ਤੂਧੁ
ਮੇਰਾਪਨੂੰਦਾਢਕਿਆਹੈ॥ਤੇਰਾਪਨੂੰਦਾਗੁਰੂਢ
ਕੇਗਾ॥ਤੂਸਾਸਬਦਨੂਤੇਗੁਰੂਨੂਇਕੋਰੂਪਜਾਨਣਾ
॥ਸਬਦੂਸਾਤਿਭੁਰਾਂਦਾਰਿਦੈਜਾਣਕੈਸਰਧਨਾਆਨ
ਕਰਨਾ॥ਤੇਉਹੁਪਾਰੁਹੋਵੈਗਾ॥੧੪॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥

ਪਿਰਥਾਤੁਖੇੜਾਸੋਇਰੀਜਾਤਿਦੇਖਦੀਹੈਸਾਨਿ।ਸਤਿ ੨੪
ਗੁਰਾਂਦੇਵਰਜਨਨੂਕਰਿਤਾਰਿਧਾਰਿਆਣੋ।ਅਗੈਬਾ
ਣੀਦਾਦੀਦਾਰੂਹੰਦਾਸੀ।।ਜਿਸਵੇਲੇਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰ
ਆਇਬੈਠੇ।ਦੋਨੋਂਦਾਮਨੁਇਕਾਗਰਹੋਇਗਇਆ॰
।ਜਾਤਿਗੁਰਾਂਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਜੋਸਕਾਮਨਾਵਾਸਤੇਤੂਸੀਂ॰
ਏਹੋਸੋਮੰਗੋ।ਓਨਾ।ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜ।ਅਸਾਨੂਆਪਣਿਆਚਰਣਾਦੀਸਰਨੀਰ
ਖੀਏ।ਤੁਸੈਂਹੂਦਾਨਾਦੇਵਣੇਜੁਜਗਤਿਨੂੰਅਸਾਰਜਾ
ਣਕੇਅਸੀਂਮੰਗੀਏ।ਕਦੂਨਹੀ।ਬਚਨੁਹੈਮਣਮੰਗਿ।
ਆਦਾਨੁਦੀਜੈਮੇਰੇਦਾਤੇਤੇਰੀਭਗਤਿਭੁਰੇਭੰਡਾਰਾਸੇ

ਕੀਓਗਾਤਿਦੇਖੰਡ੍ਰਾਰਤਾਨੂਖੁਆਇਦੇਨਹੀਆਅਗੇਭੀਸਿਖ
ਖਾਇਕੇਅਘਾਏਹੈਨਾਤੇਹੁਣਭੀਖਾਂਦੇਹੈਨਤੇਅ
ਗੇਭੀਖਾਵਨਗੇਅਸਾਨੂਏਹੁਦਾਨੁਦਿਚੇਤੇਰਾਹੁਕਮੁ
ਅਸਾਨੂਮਿਠਾਲਗੇਤੇਹੋਰੁਮੰਗਣੇਦੀਆਸਾਨੂਦਗ
ਤਹੋਵੈ ਤੇਰੇਚਰਨਾਦੀਸਰਨਰਖੀਏਗਰਬਨੂਹੋਇ
ਆਅਸਾਡੇਚਰਨਸਾਧਸੰਗਤਿਦੀਰਿਸਦਾਰਹਦੇ
ਹੈਨਾ ਤੁਸਾਂਸਾਧਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ।। ਤੇਧਰਮਸਾ
ਲਾਂਦੂਏਵਿਚੋਂਦੂਰਜਾਵਣਾ।। ਤੇਸੰਤਾਂਦੀਰਿਤੇਸਭਿ
ਗੁਰਾਂਦਿਚਿਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਚਿਤੇਦੂਨਹੀਜਾਣਨਾਤੇਧ
ਰਮਦੀਕ੍ਰਿਤਕਾਰਿਕੈਅਤਿਥਾਂਸਿਖਾਂਨਾਲਵੰਡਿਕੈਖਾਵਣਾ

ਤੂ ਜੀ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਚਰਨਾ ਦੀ ਸਰਨਿ ਹੋਵਣਾ ॥ ਸਰੀਰੁ ੨੫
ਮੇਰਾ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪੁ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਬਦੁ ਮੇਰਾ ਰਿਦਾ ਹੈ ਨਿ
ਰਗੁਣ ਰੂਪੁ ਹੈ ॥ ਸਰੀਰ ਨਾਲਿ ਮਿਲੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਵਿ
ਛੁੜੋਗੇ ॥ ਤੇ ਸਬਦ ਨਾਲਿ ਮਿਲੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਛੁੜੋਗੇ
ਨਾਹੀ ॥੧੫॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ਇਕ ਸਮੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਬੈਠੇ ਸਨਿ
ਤੇ ਇਕ ਡੂਮ ਆਇ ਕੈ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਤੇ ਰਾਗੁ
ਅਲਾਪਿਆ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਰਾਗੁ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮਨ ਇਕਾ
ਗਰ ਹੋਇਆ ॥ ਤਾਂ ਜਾਹਿ ਬਪੁਛਿਆ ਬਾਈ ਤੇਰ
ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾ

ਉਦਾਨਾਗਿਆਸੀਲੋਕਕਹਦੇਹੈਨਾਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇ
ਆਨੂੰਰਬਾਬੁਭਲਾਵਜਾਇਦਾਹੈਂਤਾਂਤੈਨੂੰਰ
ਗਾਦੀਭੁਲੀਸੋਝੀਹੈਤਾਪਰੁਜੇਤੂੰਅਸਾਂਡਾਸੰਗੁਕ
ਰੈਂਤਾਏਹੁਰਾਗੁਸਬਦੁਪਾਇਕੈਂਗਾਦੇਤਾਅਸੀ
ਤੈਗਾਂਦੀਨਤੇਦੁਨੀਆਵਿਚਿਉਧਾਰੂਕਰੀਏਤਾਂਉ
ਸਆਖਿਆਜੀਅਸਾਧਨੀਲੋਕਾਨੁਰਾਝੁਸਣਾ
ਇਕੇਚਾਰਪੈਸੇਲੇਆਵਨੇਹਾਂਆਪਣੇਪੁਤ੍ਰਾਂਧੀ
ਆਵਿਚਿਬੈਠਕੇਦੁਨੀਆਦੀਗੁਜਰਾਨਕਰਦੇਹਾਂ
ਤੇਪੰਜਵੇਲੇਨਿਮਾਜਪੜ੍ਹਦੇਹਾਂਤੇਤੀਹਰੋਜੇਰਮ
ਜਾਨਨੂੰਰਖਦੇਹਾਂਅਸਾਡੇਦੀਨਦਾਭਲਾਹੁੰਦਾਹੈ

ਤੇਤੂੰਤਾਓਦਾਸੀਕੀਤੀਥਾ।ਹਥਾਹੈਂ।ਅਸੀਜੋਤੇਰੇ ੩੬
ਨਾਭਰਖਾਰੇ।।ਤਾਦੁਨੀਆਦੇਜੋਕੁਟੰਬੀਹੈਨਿਸੋਤਾਂ
ਭੁਖਨਾਖਿਮਰਜਾਵਨਗੇ।।ਤੇਅਗੇਗਨਿਵਾਜਰੋਜਾਨਹੋ
ਵੇਗਾ।।ਦੀਨਭੀਤੇਦੁਨੀਭੀਅਸਾਡੇਏਦੇਜਾਂਵੇਗਾ
ਤੁਸੀਓਧਾਰੂਕਿਸਤਰਕਰੋਗੇ।।ਤਾਸਾਹਿਬਬਚ
ਨਕੀਤਾਭਾਈਦੀਨਿਆਤੂੰਦਿਵਾਨਾਹੋਇਆਹੈ
ਸਾਰੀਸ੍ਰਿਸਟਿਦੀਪਾਲਨਾਈਸਰੁਕਰਦਾਹੈਕੇਤੂੰਕ
ਰਨਾਹੈ।।ਏਹਾਦੁਨਿਆਦੀਬ੍ਰਿਤਹੈ।।ਜੋਤੂੰਅ
ਪਣੇਸਿਰਤੇਕੁਟੰਬੀਆਦਾਭਾਰੁਢੁਕਲੀਤਾਹੈਂ।ਸ
ਹੀਤਾਸਭਨਾਜੀਆਂਦੀਪਾਲਨਾਆਪਿਦਾਹਗੁਰੂਕ

ਰਦਾਹੈ।ਤੇਦੂਜਾਤੂੰਪੁਕਾ।ਹਿਆਜੋਨਿਮਾਜਰੋਜਾਕ
ਰਿਕੇਮੇਰੇਦੀਨਂਦਾਭੁਭਾਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਆਖਦੇਥੇ
ਨਿਵਾਜਤਰੋਦਾਅਰਥੁਕਿਆਹੈ।ਤੇਕਿਤਨੇਵੇਲੇ
ਏਹਾਨਿਮਾਜਤੇਰੋਜਾਜਗਾਤਿਵਿਚਿਆਵਦਾਹੈ
।ਤਾਂਅਗੋਂਓਸਨੂੰਆਆਖਿਆਜੀਨਿਵਾਜਰੋਜੇ
ਦਾਅਰਥੁਤਾਂਐਨਹੀਜਾਣਦਾ।ਪਰੂਇਤਨਾਜਾ
ਣਦਾਹਾਂ।ਜੋਪੰਜਵੇਲੇਨਿਮਾਜਾਨਿਤਆਵਦੀਹੈ
।ਤੇਇਕੁਮਹੀਨਾਰਮਜਾਨਦਾਰੋਜੇਨਿਤੁਵਰਸਦੇ
ਵਰਸਜਗਾਤਿਵਿਚਿਆਵਦੇਹੈਨਾ।ਤਾਂਬਚਨਹੋ
ਇਆ।ਹੋਰਜਵੇਲੇਨਿਮਾਜਤੇਰੋਜੇਕੇਥੇਗਏਹਦੇ

ਹੈਨਾ।ਤਾਂਉਸਆਖਿਆਜੀਓਹੁਖੁਦਾਇਦੇਘਾਰਿਸਣਦਾ
ਰਹਿੰਦੇਹੈਨਾ।ਬਚਨੁਹੋਇਆਖੁਦਾਇਦਾਘਰੁਕੌਣਹੈ
।ਉਸਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਂਕਿਠਾਨਹੈਂਜੀ।ਤਾਂਸਾਹਿ
ਬਬਚਨੁਕੀਤਾਖੁਦਾਇਦਾਘਰੁਸੰਤਾਂਦਾਹਿਰਦਾਹੈ
।ਤੇਸੰਤਖੁਦਾਇਦੇਹਿਰਦੇਵਿਚਿਵਸਦੇਹੈਨਾ।ਜੋਨਸਾਸ
ਸਸੁਆਸਵਾਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਜਪਦੇਹੈਨਾ।ਸਦਾਲਿਆਂ
ਜਉਨਾਦੇਹਿਰਦੇਵਿੱਚਿਵਸਦੀਹੈ।ਤੇਪੰਜਵੇਲੇਜਾਂ
।ਤਿਵਿਚਿਆਵਦੀਹੈ।ਤੇਸੰਤਜੋਸੰਜਮਨਾਲਸ
ਦਾਅਹਾਰੁਕਰਦੇਹੈਨਾ।ਸਦਾਰੋਜੇਉਨਾਦੇਘਰਿਰ
ਹਿੰਦੇਹੈਨਾ।ਤੇਇਕੁਮਹੀਨਾਜਗਾਤਿਵਿਚਿਆਵਦੇਹੈ

ਨੋ ਜੋ ਸੰਤਾ ਦਾ ਸੰਗੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ਓਨਾ ਨੂ ਜੋ ਸੰਜਮ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਓਸ ਨੂ ਭੀ ਸਦਾ ਨਿਆਜ ਰੋਜੇ ਦਾ ਫਲੁ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਅਗੋ ਉਸ ਨੂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੁਸਾ ਜੋ ਨਿ
ਆਜ ਰੋਜੇ ਦਾ ਅਰਥੁ ਕਾਂਹੇ ਆਸੀ ॥ ਸੋ ਭੀ ਅਸਾ ਨੂ ਬੁ
ਝਾਇ ਕਰਿ ਕੇ ਸੁਣਾਵਹੁ ॥ ਤਾ ਸਾਹਿਬ ਬਾਬੇ ਨੂ ਕੀਤਾ ਸੁਖ
ਦਾਨਿਆ ॥ ਜਿਸ ਸਮੇ ਮਹਾ ਪ੍ਰਲਉ ਹੋਵੇਗੀ ॥ ਤਾ
ਸਭ ਜੀਆ ਇਖਨੇ ਕੀੜਨਗੇ ॥ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਪੁਛਨਗੇ ॥ ਤੂ
ਸਾਨੂ ਜੋ ਅਨੁ ਖਾਜਨ ਮਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤੇ ਸਭੁ ਪਦਾਰਥ ਦਿ
ਤੇ ਸਾਨਿ ॥ ਚੌਵੀ ਹਜਾਰ ਸ੍ਵਾਸ ਤੁਸਾ ਨੂ ਨਿਤ ਅਜਾਈਜ ੦
ਦਾ ਸੀ ॥ ਤੁਸਾ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਭਜਨ ਨਾ ਕਿਉ ਨਾ ਕੀਤਾ ॥ ਤੇ ਪ

ਦਾਰਥਬੋਗੋਵਿੰਦਦੇਨਾਅਤਾਕਿਉਨਾਦਿਤੋ।ਤਾਤੁਸੀਸਾ ੩੮
ਮਣੇਦੇਖਨਸਕੋਗੋ।ਤੇਹਥਦੋਨੋਕਾਂਠਤੇਠਥਕੇਖਣੇਰ
ਹੋਗੋ।ਤਾਫੇਰਸਤਿਆਨੂਆਗਿਆਹੋਈਏਨਾਨੂਮਾਰੋ।।
ਤਾਆਗੀਦੇਹੋਏਗੋਗ੍ਰਿਆਪਰਦੋਨੋਗਪਦੇਗੋ।ਤਾਂ
ਫਿਰੇਸਾਤਿਆਨੂਆਗਿਆਹੋਵੈਗੀ।ਫੇਰਓ
ਹੁਆਠਨਲਗਾਨੇਗੇ।ਤਾਤੂਸੀਸਿਰਦੇਪਰਦੇਤਿ
ਗਪਦੇਗੋ।ਤਾਫੇਰਿਮਾਰਕੇਉਠਾਇਖੜਾਕਰਨਗੇ
ਫੇਰਿਪੁਛਨਗੇਤੁਸੀਆਰਜਾਬਿਰਥੀਕਿਉਗਵਾ
ਈ।ਜਾਦਿਨਾਇਤਿਨਦੇਰੀਮਾਰਕੇਉਠਾਈਓਗੋ।
ਤਾਤੁਸੀਸਜੇਪਾਸੇਦੇਖੋਗੇ।ਓਥੇਗੁਰਪੀਰਮਹਰਜ

ਦੇਪੇਕੀ ਬਰਖਨੂੰਤੇ ਹੋਵਨਗੇ। ਤਾਂਉ ਨਾਦੇਅਰੇਤੁਸੀ
ਬੇਨਤੀਕਰੋਗੇ। ਜੋਅਸੀਤੁਸਾਨੂੰ ਸਿਖਹਰੀਦ ਹੋ
ਏਜਾ। ਹੂਣਤੁਸੀਂਅਸਾਨੂੰਛਡਾਵਹੁ। ਤਾਂਅਰੇਗੁਰ
ਪੀਰਆਖਨਗੇ। ਜਿਸਵੇਲੇਤੁਸਾਡੇਸਰੀਰਅਰੋਗ
ਹੋਸਨਿ। ਤਾਂਅਸੀਂਤੁਸਾਨੂੰਪੁਕਾਰਕੇਕਹਿਂਦੇਸਾਂ
ਜੁਤੁਸੀਮਹਾਰਾਜਦਾਭਜਨਕਰਹੁਪਰਮੇਸਰਨਾਇਤ
ਦਾਨੁਦੇਵਹੁਸੰਤਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰਹੁ। ਤਉਸਵੇਲੇਸਾਡੇਕ
ਹਿਆਮੰਨਦੇਨਹੀਸੇ। ਤਾਂਆਪਣਿਆਕੁਟੰਬੀਅ
ਨੂੰਮਿਤ੍ਰਜਾਣਦੇਸੇਤੇਹੁਣਿਭੀਉਨਾਨੂੰਹੀਆਖੋ
ਤਾਂਤੁਸੀਬਾਂਏਂਪਾਸੇਦੇਖੋਗੇ। ਉਥੇਅਰੇਕੁਟੰਬੀਸਾਰੇ

ਦੇਹੋਵਿਨੇਗੇ। ਤਾਂਓਹੁਆਖਨਗੇ। ਅਸੀਆਪਣੇ ਤੁ੮
ਆਂਕਰਮਾਂਨੂੰਪਕੜਨੇਹੋਏਹਾਂ। ਤਾਂਤੁਸੀਦੂਹੀਆਂ
ਜਿਥਾਂਨੇਰਾਜਾਹੋਇਕੇਕਹੇ ਰਿਮਹਾਰਾਜਦੇਅਗੇਪ
ਥਾਅੜੋਗੇ। ਜੋਹੁਣਿਤੂੰਅਸਾਨੂੰਬਖਸੁ। ਜੇਵਦੇ
ਵੈਰਨੂੰਪਕੜਨੂੰਕੈਅਨੇਗੀਕੋਠੀਵਿਚਿਪਾਇਦੇਈ
ਦਾਹੈ। ਤਾਂਇਕਵੇਲੇਕੂੰਹੂੰਖਾਵਣਨੂੰਦੇਈਦਾਹੈ। ਤਿ
ਵੈਤੂਸਾਂਖੀਓਜੋਖੜਕਰਾਈਆਂਨੇਗੇ। ਜੇਹੁਣਿਤੂੰ
ਅਠਦਾਆਹੋਵੈਤੇਸੰਤਾਂਦਾਸੰਗੁਕਰੇਂ। ਤੇਸਬਦੂ
ਇਕੇਰਾਗਨੂੰਗਾਵੈਂ। ਤਾਂਅਸੀਤੇਰਾਦੂਹਾਏਕਾ
ਦਕਾਰਜੁਕਰਾਂਗੇ। ਓਸਆਖਿਆਜੀਜੇਵੈਤੂਸ

ਡੀਰਜਾਇਹੋਵੈ ਬਚਨੁਹੋਇਆਅਸੀਤੇਰਾਨਾਉਮਰਦਾ
ਨਾਰਖਿਆਹੈ ਦਾਪਭੁਬੂਦਾ ਭਜਨੁਕਰੁਤੇਰਿਆਕੁਟੰਬੀ
ਆਦੀਭੁਤਿਤੇਰੀਭੀਅਸੀਖਬਰਲੇਦਾਰੇ ਤਾਮਰਦਾਨਾ
ਬਾਬੇਦੇਨਾਲਿਹੋਇਆ ਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆ ਪੰਜਨਿਵਾ
ਜਾਦਖਤਪੰਜਪੰਜਾਪੰਜੇਨਾਉ ਪਹਿਲਾਸਚੁਹਲਾਲੁਦੂ
ਇਤੀਜੈਖੈਰਖੁਦਾਇ ਚੌਥੈਨੀਅਤਰਾਸਮਨੁਪੰਜਵੇ
ਸਿਫਤਿਸਲਾਹ ਕਰਣੀਕਲਮਾਆਖਿਕੈਤਾਮੁਸਲ
ਮਾਨੁਸਦਾਇ ਨਾਨਕਜੇਤੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜੈਪਲੈਪਾਇ
ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਪਹਿਲੀਨਿਵਾਜਸ
ਚੁਬੋਲਣਾ ਸਚੁਕਮਾਵਣਾ ਦੂਜੀਨਿਮਾਜਪਰਮਦੀ

ਕ੍ਰਿਤਕਰਕੇਖਾਵਣੀਆਤੇਮਨਨੂੰਬੁਰਾਦੇਬਚਨਾਦੀਕਰਣ
ਕਰਕੇਰੂਪਣਾਪਛਾਣੂਕਰਨਾਤੀਜਾਸਭਸੇਦਾਭਲਾਚਿ
ਤਵਣਾਤੇਪਰਮੇਸਰਦੇਨਮਿਤਵੰਡਖਾਵਣਾਚੌਥੇਬੇਨਧਮ
ਨਸਾਰਖਣੀਕਿਵੈਮਹਾਰਾਜਦੇਨਾਮਦੀਪ੍ਰਤੀਤਪਾਪਤਿ
ਹੋਵੈਤੇਪੰਜਵੈਂਜੋਸ੍ਵਾਸਹੈਨਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਸਿਫਤਿਤੇਸੀ
ਤਾਂਦੀਸਿਫਤਿਵਿਚਿਗੁਜਾਰਦੇਹੈਨਾਭੁਲਿਆਕਰਮਾ
ਦੇਵਿਚਿਗੁਜਾਰਨੀਆਤੇਸੰਤਾਦੀਟਹਲਕਰਣੀਏਹੋਕਲਮਾਹੈ
ਜੋਇਉਂਵਰਤੇਗਾਤਾਂਦੋਜਕਨਾਜਾਵੈਗਾ॥੧੬॥ਸਾਖੀਹੋ
ਰੁਚਲੀਆਪੀਰਖੀਮਲਨੂੰਸਾਹਿਬੁਲਤੇਰਾਮਾਰਿਡਿਏਹਭੀਬ°
ਬੇਨਾਨਕਖੀਵਰਸਾਣੇਹੈਨਗਜਿਸਦਾਵਿਨਹਨਾਪਹਿਲੀਆ

ਤਸਾਹਿਬਦਾਦਰਸਨੁਕੀਤਾਹੈ।ਤਾਇਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋ
ਅਸਾਨੂੰਮਜੇਹਾਸੁਖਾਲਾਰਾਹੁਦਸੋਜੋਅਸੀਇਸਨਨਾਲ
ਇਕਰੂਪਹੋਈਐ।ਤਾਸਾਹਿਬਕਹਿਆਤਿਨਪਰਕਾਰਦਾਤ
ਪੁਹੈ।ਇਕੁਤਾਮਸੀਹੈ।ਜੋਨਿਗਾਹਿਦਾਭੁਖਾਮਰਨਾਜ
ਲਦਿਵਿਚਿਬੈਠਣਾ।ਇਸਕਰਕੇਭੀਜੋਸਾਹਿਕਾਮਹੈਨਾ।ਨਾਥਿਨ
ਨੂੰਰਿਧਾਂਸਿਧਾਂਫੁਰਦੀਆਹੈਨਾ।ਤੇਜੋਨਿਹਕਾਮਹੈਨਾ।ਤਿ
ਨਾਦਾਰਿਦਾਸੁਧਹੁੰਦਾਹੈ।ਸ੍ਰੀਬੀਮੇਇਹੁਤਪੁਕਰਨਾਕ
ਠਨੁਹੈਬਹੁਤੇਮਨਾਦੇਵਿਚਿਕਾਮਨਾਪਫੁਰਿਆਂਦਾਹੈ।ਤਾ
ਤੇਤੂਸੀਰਾਜਸੀਤੇਸਾਤਕੀਤਪੁਕਰੋਤੇਭੀਸਾਤਿਕਰੋ।ਤੂ
ਸਾਡਾਭੀਰਤੁਕਲਿਆਣੁਹੋਵੈਗਾ।ਤੇਓਨਾਕਹਿਆਜੀਸ ੪

ਸੀਤਾ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀ ਰਾਜਸੀ ਸਾ ਤਕੀਤੇ ਖੁਆਰੁ ਭਗਤਿ ਕਿ ੪੧
ਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨਾ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਅਖੀ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਵਖੋ
ਹਟਾਵਣਾ ਤੇ ਕੰਨਾ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਵਲੋ ਹਟਾਵਣਾ
ਤੇ ਹਥਾ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਵਲੋ ਹਟਾਵਣਾ ਤੇ ਪੈਰਾ ਨੂੰ ਕੁਸੰਗ ਤੇ
ਬੁਰੇ ਕੰਮ ਵਲੋ ਹਟਾਵਣਾ ਤੇ ਅਖੀ ਨੂੰ ਸੰਤਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਤੇ
ਪੋਥੀਆ ਗ੍ਰੰਥਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਵਲ ਜੋੜਨਾ ਤੇ ਕੰਨਾ ਨੂੰ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਦੇ ਜਸ ਸੁਣਨ ਵਲ ਜੋੜਨਾ ਤੇ ਰਸਨਾ ਨੂੰ ਕੂਠ ਥੀ ਸੰ
ਙਿਕੇ ਮਿਠੇ ਬੋਲਣ ਤੇ ਸਿਫਤਿ ਵਲ ਜੋੜਨਾ ਤੇ ਹਥਾ ਨੂੰ ਸੰ
ਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਤੇ ਦਾਨ ਨਾਲਿ ਜੋੜਨਾ ਤੇ ਪੈ
ਰਾ ਨੂੰ ਧਰਮਦੁਆਰੇ ਤੇ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਏਹੁ ਗੁ

ਜਸੀਤਪ੍ਰਤੇਹੈ।ਤੇਸਾਤਕੀਤਪ੍ਰਕਿਆਹੈ।ਜੋਜਿਸਵੇਲੇਪ੍ਰ
ਭਤੂੰਨਾਮਦਾਕੇਬਾਣੀਦਲਾਧਿਆਨੁਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਮਨ
ਨੂੰਪਰਲਾਵਾਸਨਾਵਲੋਂਬਾਰਿਬਾਰਹਟਾਇਕੈਤੇਨਾਮਦ
ਲਜੋੜਨਾ।ਆਪੁਨਹੀਬਕਣਾ।ਜੋਮਨੁਤਾਜੁੜਦਾਨ
ਹੀ।ਏਸੇਮਨਨੂੰਬਕਾਵਣਾ।ਜਿਉਕਰਿਘੋੜੇਨੂੰਕਿ
ਸੇਮਸਾਲਾਖਵਾਵਣਾਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਓਹੁਖਾਦਾਨਹੀਸ
ਰਿਧਤਦਾਹੈ।ਪਰੁਜੇਖਵਾਲਣਿਵਾਲਾਢਿਲਾਭਾਉ
ਕਰਕੇਓਸਦੇਮੁਹਿਵਿਚਿਹਥਿਪਾਈਰਖਦਾਹੈ।ਤਾ
ਘੋੜਾਮਸਾਲਾਬਕਕੇਖਾਦਾਹੈ।ਪਰੁਜੇਖਵਾਲਣਿ
ਵਾਲਾਓਰੂਰਿਜਾਂਦਾਹੈ।ਤੇਛੋਰਦੇਦਾਹੈ।ਤਾਘੋੜਾਮੁਹਿਵਿ

ਵਿਰਖਿਆਹੋਇਆਭੀਸੁਣਿਪਤ੍ਵਾਹੈ।ਤੇਮਸਾਲ ੪੨
ਖਦਾਇਕੇਕੁਜਾਕਰਦਾਹੈ।ਸੁਆਮੀਨੇਦਾਰੋਗਦੂਰਿਹੁੰਦ
ਹੈ।ਸੁਣੈਸੋਅਨਨੁਦਾਸਨਾਵੇਲੋਹਟਾਦਵਾਰਹੈ।ਤੇਸਬਦ
ਦੇਧਿਆਨਵਿਚਿਜੋਨਦਾਰਹੈ।ਜਿਸਦੇਭੇਸਬਦਦਾਇ
ਸਣੇਅਨਵਿਚਿਸਅਣੁਦੇਵੈਗਾ।ਇਸਦਾਜਨਆਮਰ
ਨਦਾਰੋਭੁਕਟੀਐਗਾ।ਸੁਆਮੀਨਾਸੇਏਹੋਦਰਸਨਦਿਨਕੀ
ਲੀਤਾ।ਸ੍ਰੀਬੇਸਾਧਸੰਗਾਤਿਹੋਵੈ।ਖੋਹੁਰਜਾਦਨਾ।ਨਾ
ਲੋਟਹਾਲਿਕਰਨੀ।ਸਾਬਹੀਸਬਦਦਾਅਭਿਆਸੁਕਰ
ਨਾ।ਸੁਆਮੀਨਾਦਾਸਭੁਕੁਟਬੀਆਜਐਤਕਾਲਿਆਣੁਹੋਇਆ
॥੧੭॥ ਅਗੈਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਸੋਦੋਲਤਖਾਂਲੋਦੀਸੁ

ਲਤਾਨਪੁਰਿਵਿਚਿਰਹਿਦਾਸੀ।ੴਸਿਜਾਗਾਦਾਜਿਰਦਾ
ਰੂਜੀ।ਤੇਜੈਰਾਮਬਾਬੇਜੀਦਾਬਹਿਣੋਈਆਸੀ।ੴਸ
ਦਾਮੋਦੀਖਾਨਾਕਰਦਾਸੀ।ੴਥੇਬਾਬਾਜੀਗਏ।ਤਾਜੈ
ਜੀ ਰਾਮਸਾਰਾਮੋਦੀਖਾਨੇਦਾਕੰਮਬਾਬੇਦੇਹਵਾਲੇਕੀਤਾ
।ਤਾਬਾਬੇਦੇਅਗੇਸਭੋਵਟੇਆਣਿਰਖੇ।ਜਬਬਾਬੇਪਾਸੁ
ਦਾਵਟਾਪ੍ਰਿਠਤਾ।ੴਸਦੇਅਗੇਅਖਾੜੇਕਿਆਧਨਏਹ
ਵਟਾਹੈਜੇਨਾਆਪਨੂਧਾਰਿਸਦਾਇਆਹੈ।ਪੇਰਜਸ
ਭਨਾਅੰਗਾਬੀਨੀਵਹੈਨਾ।ਵਡਾਪੂਜਾਹੋਰਨਾਅੰਗਾਦੀ
ਨਹੀਹੁੰਦੀ।ਵਡਰਨਾਦੀਹਿਪੂਜਾਹੁੰਦੀਹੈ।ਤੁਤੇਸਭ
ਸਾਧਸੰਤਜੋੴਸਸਹਰਿਵਿਚਿਆਵਨਿ।ਤਾਬਾਬੇ °

ਜੀਸਭਣਾਨੂਨਾਲਾਪਕਾਗਾਕਾਪਸਾਦਿਤੇਬਸਤ੍ਰਾਤੀਕਪੂ ੪੩
ਜਾਕਰਿਓ ॥ ਏਉਲਤਖਾਂਨਦੇਘਰਭਨ੍ਹਾਓਲੋਭੀਪਮੇਸਰਦੀਨ
ਮਿਤ੍ਰਘਰਾਇਤ੍ਰਬਹੁਤੁਹੋਵੈ ॥ ਇਕਦਿਨਖਾਂਨਦਾਦੀਵ
ਨੁਹੋਸੀ ॥ ਜਾਇਕੇਖਾਂਨਪਾਸਪੁਕਾਰਿਆਜੀ ॥ ਜੈਰਾਮਦ
ਜੋਸਾਲਾਇਕੁਆਇਆਹੈ ॥ ਅਸਾਡਾਸਾਰਾਧਨੁਜੋਹੋਸੀ
ਸਭੁਫਕੀਰਾਨੂਲੁਟਾਇਦਿਤਾਸੁ ॥ ਜਿਆਪਾਹਿਦਾਖਰ
ਚੁਸੈਰੁਪਯਾਰੋਜੁਉਠਦਾਹੈ ॥ ਤੇਖਰਾਇਠਦਾਰੋਜੁਪੰਜ
ਸੈਰੁਪਯਾਉਠਦਾਹੈ ॥ ਜਾਖਾਂਨਨੇਜੈਰਾਮਨੂਸਦਿਕੇਪੁ
ਛਿਆ ॥ ਤੁਧੁਸਾਡਾਸਾਰਾਧਨੁਖਰਚੁਕਰਿਦਿਤਾਹੈ
॥ ਦੀਵਾਨਨਾਲਿਲੇਖਾਕਰੋ ॥ ਤਾਜੈਰਾਮਨੇਬਾਬੇਨੂਕਹਿ

ਆਖਾਂਨੁਭੇਖਾਮੰਗਦਾਹੈ।ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆਓਲੇਖਾਦੇ
ਵਾਂਗਾ।ਤਾਜਬਬਾਬੇਪਾਸੋਭੇਖਾਲੀਤਾ।ਤਾਦਸੂਟੇਪ
ਦਾਰਥਸਭੇਖਹਿਵਿਚਿਭੀਪਏਹੈਨਾ।ਤੇਜਿਤਨੀਖਾਂਨ
ਥੀਆਏਆਲੀਤੀਹੈ।ਓਹੁਭੀਖਾਂਨਦੇਖਰਚਲਗੀ
ਹੈ।ਤੇਦਸਹਜਾਰਰੁਪਯਾਦਪੀਕਭੀਖਾਂਨਦਾਲਿ
ਲਹਿਣਾਨਿਕਾਲਦਾਹੈ।ਤਾਖਾਂਨਿਆਖਿਆਭਾਈ
ਏਹੁਕੋਈਵਡਾਵਲੀਹੈ।ਏਸਨੁਮੇਰੀਦਿਵਾਨਗੀਭਿ
ਦੇਹੁ।ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆਮੈਤੂਸਾਡਾਕੰਮਨਹੀਲੇਦਾ
ਕਿਉਜੋਤੂਸਾਨੂਕਿਸੇਤੇਵਿਸਾਹੁਨਾਹੀ।ਤਾਬਾਬੇ
ਮੋਦੀਖਾਨਾਸਭਛੁਡਿਦਿਤਾ।ਤੇਜੋਸੰਤਾਪਾਸਜਾਏਤਾ

ਓਥੇਹੀਬੈਠਾਰਹੈ॥ ਜੋਪਾਰਿਦਿਵਾੜਿਥੈਂ ਠੇਤਾਂਓਥੇਹੀਕਈ
ਦਿਨਸਮਾਧਿਲਗੀਰਹੀ॥ ਇਕਿਸਾਇਤਿਨਖਾਨਨੇਬਾਬੇਨੂ
ਸਦਾਇਭੇਜਿਆ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਦੇਬੈਠਿਆਂਕਾਜੀਭੀ
ਆਇਨਿਕਲਿਆ॥ ਤੇਖਾਂਨਭੀਪੇਸੀਦੀਨਿਮਾਜਪ
ੜਨਲਗੇ॥ ਤਾਂਬਾਬਾਦੇਖਕੇਹਸਿਆ॥ ਤਾਂਕਾਜੀਕਹਿ
ਆਨ੍ਹਿਠਾਖਾਂਨਜੀਏਹੁਕਾਫਰੁਅਸਾਡੀਨਿਮਾਜਨੂਪ
ਸਿਆਹੈ॥ ਤਾਂਖਾਂਨਪੁਛਿਆਬਾਬਾਜੀਤੁਸੀਅਸ
ਡੀਨਿਮਾਜਨੂਕਿਉਹਸੇਹੋ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਜਿ
ਸਵੇਲੇਤੂਸਾਉਜੁਕਰਦੇਸੇਂ॥ ਉਸੁਵੇਲੇਨੂਸਾਡਾਮਨਾਨਿ
ਵਾਜਵਲਹੈਸੀ॥ ਤਾਂਤੂਸਾਡੇਉਪਰਿਖੁਦਾਇਪਾਸਂਨਸੀ॥

ਪਰੁਜੇਤੂਸਾਂਨਿਆਜਪੜ੍ਨਿਲਗੋਹੋ।ਤਾਤੂਸਾਡੀਨਿਆਜ
ਕਬੂਲੁਨਹੀਪਈ॥ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆਇਨਾਦਾਸੂ
ਸਾਖੁਤੂੰਹੈ॥ਤੇਰੇਘਰਿਘੋੜੀਸੂਈਸੀਤੇਰੇਘਰਿਵ
ਛੇਰੂਹਾਹੈ॥ਤੇਰਾਧਿਆਨੁਓਥਰਗਇਆਸੀ
ਅਤੂਮੇਰੀਵਛੇਰੀਖੂਹਵਿਚਿਪੈਜਾਂਦੀਹੋਵੈ॥ਜੋਇ
ਸਾਅਦਾਮਨਨਾਠਹਿਰਿਆ॥ਤਾਹੋਰਨਾਦੀਨਿਆ
ਜਕਿਥੋਕਬੂਲੁਪਵੈ॥ਤਾਖਾਂਨਕਹਿਆਕਾਜੀਏਹ
ਕੋਈਵਲੀਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ॥ਇਸਦੀਸੇਵਾ
ਕਰਨੀਪਵਣੁਹੈ॥ਤਾਂਕਾਜੀਕਹਿਆਜੇਵਲੀਹੋਵੈ
ਤਾਅਸਾਡੀਸਗਾਦੀਆਨਮਾਂਨੇ॥ਤਾਂਇਕਾਦਿਨਥਾ

ਬਾਜੀਦੇਈਦਾਦਿਵਿਨਾਦਾਦਿਗਇਆਅਠਾਦਿਨ ੪੫
ਦਿਵਿਹੀਜਮਾਧਲਾਇਕੈਜਲਕੂਪਹੋਇਕੈਂਠਰ ਬੈ
ਹਿਆਖਾਂਨਨੂਖਬਰਿਪਹੁਚੀਖਾਨਓਥੇਮਹਾਜ ੦
ਲਪਾਇਰਹਿਆਤਾਭੀਬਾਬਾਜੀਬਾਹਰਿਨਾਨਿਕ
ਸੋਤਾਅਠਵੇਹੀਦਿਹਾਨੂੰਓਥੇਹੀਨਿਕਲੇਤਾਂਖਾਂ
ਨਮਿਲਣਗਇਆਕਾਜੀਨਾਲਗਇਆ
ਤਾਕਾਜੀਕਹਿਆਏਹੁਕੋਈਜਾਦੂਵਾਲਾਫਕੀਰੁ
ਹੈਜਿਸਤੇਖਾਂਨਤੂੰਭੁਲਾਹੈਤਾਕਾਜੀਪੁਛਿਆ
ਨਾਨਕਨੂੰਹਿੰਦੂਹੈਕੈਮੁਸਲਮਾਨੁਹੈਤਾਬਾਬਾਬੋ
ਲਿਆਕੋਈਆਖੇਭੂਤਨਾਕੋਈਕਹੈਬੇਤਾਲਾ

ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾਨਕੁਵਿਚਾਰਾ।ਭਇਆਦਿ
ਵਾਨਾਸਾਹਿਕਾਨਾਨਕਬਉਰਾਨਾ।ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਵ
ਰੁਨਜਾਨਾ।ਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੁ।ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆ
ਏਹੁਪੰਜਤਤਾਂਦਾਸਰੀਰੁਹੈ।ਕੋਈਇਸਨੂੰਭੂਤਨਾਕ
ਹਿਦਾਹੈ।ਕੋਈਇਸਨੂੰਬੇਤਾਲਾਕਹਿਦਾਹੈ।ਕੋਈ
ਇਸਨੂੰਆਦਮੀਕਹਿਦਾਹੈ।ਤੇਮੈਨੂੰਜਾਦਿਦੀਸ
ਤਾਸੋਝੀਦਿਤੀਹੈ।ਤਾਂਏਆਪਨੂੰਇਸਦਾਸਾਖੀਜਾ
ਣਦਾਹਾਂ।ਤੇਜੇਹੜਾਆਤਾਪਿਤਾਨੂੰਮਿਲਕੇਤੇਮੈਨੂੰਦੇ
ਖਿਆਥਾਮੈਨੂੰਹੋਇਆਸੀ।ਉਸਦੇਵਲੋਮੈਬਉਰਾਇ
ਗਇਆਹਾਂ।ਤੇਗੁਰਾਂਦਾਉਪਦੇਸਮੇਰੇਵਿਚਕੀਤਾਹੈ

॥ਸੋਤਾਇਸਸਰੀਰਦੇਪਵਿਤ੍ਰਕਰਨਵਾਲਾਅਤੇਮਾਹਾਂਅਸ਼ ੫੬
ਰੋਅਤੇਆਤਮਾਅਤੇਪ੍ਰਮਾਤਮਾਦਾਭਿਭੇਦੁਨਹੀਂ॥ਜੋਸੋਤਰੰਗਾ
ਏਜਲੁਇਕੁਹੈਜੈਸੇਘਟਾਕਾਸਮੈਅਕਾਸੁਇਕੁਹੈ॥ਜੈਸੇ
ਸੋਭੂਖਣਾਂਵਿਚਿਕੰਚਨੁਇਕੁਹੈ॥ਜੈਸੇਸਰੀਰਾਂਮੇਸਤਿਆ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਵੀਇਕੁਹੈ॥ਜਾਂਇਦਾਗੁਰਬੀਸੋਇਹੁਗਿਆ
ਨਾਦਿਨੁਕੀਤਾਹੈ॥ਤਾਂਮੈਵਾਹਗੁਰੂਬਿਨਾਦੂਜਾਕਛੁਨਹੀ
ਜਾਣਦਾਏਹਹੀਹੰਦੂਹੈਏਹਹੀਮੁਸਲਮਾਨਹੈ॥ਜੋਸੇ
ਏਹਦਾਸਾਖੀਨਿਆਰਾਹਾਂ॥ਤਾਂਖਾਂਨੇਬਚਨਿਕੇਮਥਾਟੇ
ਕਿਆ॥ਜੋਮੈਤੈਨੂੰਖੁਦਾਇਦਾਵਲੀਜਾਣਦਾਹਾਂ॥ਪ
ਰੁਇਕੁਮੇਰੇਮਨਾਂਦਾਵਿਰਿਆਸਾਹੈ॥ਜੋਮੈਸੁਣਿਆਹੈ

ਖਿਜਰਜਿੰਦਾਪੀਰੁਹੈ॥ਪ੍ਰਿਥਮੀਆਕਾਸਭੀਅਟਜਾਂਦੇ
ਹੈਨ॥ਤੇਜਲੁਤੇਦਰਸਨੁਨਹੀਅਟਦਾ॥ਇਕਵੇਰੀਸੋਖਿਜ
ਰਦਾਦਰਸਨੁਕਰਾਂ॥ਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆਜੇਤੂੰਆਖਹਿ
ਤਾਂਤੈਨੂੰਖਿਜਰਦਾਦਰਸਨੁਕਰਾਈਐ॥ਜੇਤੂੰਕਹੈਂਤਾ
ਤੈਨੂੰਹੀਖਿਜਰਬਣਾਈਐ॥ਤਾਖਾਨਿਬੋਲਿਆਜੀਤੂਸ
ਥੀਸਤੂਕਹੁੰਦਾਹੈ॥ਪਰੁਮੈਨੂੰਦਰਸਨੁਜਰੂਰਖਿ
ਜਰਦਾਕਰਾਈਐ॥ਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆਜੋਤੂੰਧਿਆ
ਨਕਰਿਕੈਬੈਠੈਜੋਜਿਤਨੇਪ੍ਰਿਥਮੀਅਕਾਸਵਿਚਿਪਦ
ਰਥਹੈਨ॥ਸਭੁਜਲੁਆਈਹੈਨਾ॥ਤੇਜਲਵਿਚਿਜੋਦ
ਰਦਤਾਜਕਤਹੈਸੋਆਤਮਾਦੀਹੈਸੋਆਤਮਾਸੋਈ

ਹਾਂਤਾਂਥਾਂਨਕਹਿਆਮੈਗਾਧਿਆਨੂਠਾਹਿਰਿਵਾਨਾਠੀ
ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆਜੇਉਜੇਉਤੇਗਾਧਿਆਨੂਨਿਕਭਜ
ਵੈਤਿਉਤਿਉਠੈਰਿਾਵਿਨੂਕਰੇਂਗਾਤੇਨਾਸਕਾਵੇਅਗੇਗਾਧਿਆ
ਨੁਰਖੋਰੇਗਾਤਾਤੂਸਾਨੂਵਰਨਵਾਵਰਸਨੁਹੋਵੈਗਾਤਾ
ਤੇਤੂਸਾਨ੍ਹੇਉਪਾਰਿਮੈਕ੍ਰੀਵ੍ਰਿਸਾਟਿਕਰਾਂਗਾਤਾਂਅਜੁਹੀਰ
ਤਸਮੈਤੂਸਾਨੂਖਿਜਰਵਾਵਰਸਨੁਹੋਵੈਗਾਜਬਾਤਿਨਪ
ਹਥਿਖਾਂਨਾਧਿਆਨੁਕਰਕੈਬੈਠਾਤਾਪਿਛਲੀਰਾਤਵਰ
ਨਾਮਾਇਪਾਪਤਿਭ੍ਰਾਇਆਹਥਾਵਿਚਿਵਨ੍ਹੇਰਤਨ
ਲਿਆਇਆਜਿੰਨਾਕੇਪਰਕਾਸਕਰਕੈਉਜਿਆਲ
ਹੋਇਗਇਆਪ੍ਰਿਥਮੇਬਾਬੇਦੀਚਰਨੀਲਗਾਤੇ

ਰਤਨਬੇਟਰੁਜਾਹੈ ।ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆਖਾਂਨਜੀਖਿਜਰ
ਜਿੰਦਾਪਰਿੂਆਇਆਹੈ ।ਤਾਂਖਾਂਨਖਿਜਰਦਾਪੈਰੀਪੈ
ਇਆ ।ਖਿਜਰਫੇਰਿਖਾਂਨਦੇਅਗੈਮਥਾਟੇਕਿਆ
ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆ ਖਿਜਰਜੀਅਸਾਖਿਜਰਜਲਾਂਟ
ਰਾਜਾਖਾਂਨਨੂਕੀਤਾਹੈ ।ਤਾਖਿਜਰਕਹਿਆਜੀਵ
ਰੀਇਹਰਕੀਤੀਹੈ ।ਜੇ ਸੈਨੂਕਹੈਤਾਸੈਆਪਣਾਰ
ਜਫੈਕਿਕੈਤੂਸਾੜੀਇਹਲਾਵਿਚਿਰਹਾਂ ।ਜੇਕਹੌਤਾਂ
ਖਾਂਨਦੀਇਹਲਾਵਿਚਿਰਹਾਂ ।ਤਾਂਖਾਂਨਬੋਲਿਆ
ਸੋਤੂੰਜਲਾਂਦਾਰਾਜੁਭਲੀਪਕਾਰਕਰਿਜਾਣਦਾਹੈਂ
ਤੂੰ ਸੋਰਾਜੀਹੋਇਕਰਿਬਹੁ ।ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਜੋ

ਪੰਜਵਰਸਖਾਂਨਏਖੇਹੋਵੂਰਹੇਗਾ ।ਤੇਸਰੀਰੂਛਡਿਕੈ
ਤੇਰੇਪਾਸਆਵੈਗਾ॥ ।ਤੂੰਇਸਕਾਂਮੂੰਹੋਹਾਏਕੇਰਹੇਗ
ਅਸੀਏਇਸਨੂਗਿਆਨੁਦੇਦੇਹਾਂਗੇ।ਤੇਗੀਤੇਇਸਦੀ
ਮੁਕਤਿਇਕਠੀਹੋਵੈਗੀ॥੧੮॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚ
ਲੀ।ਭਾਈਆਲੋਤੇਭਾਈਆਂਗਾਬਾਣੀਕੀਰਤਨੁਤੇਕ
ਥਾਰਸਤਿਨਾਲਕਰਦੇਸਨਿ।ਇਕਾਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਦੇਦਰਸਨਨੂਭਾਈਆਲੋਤੇਭਾਈਆਂਗਾਆਏ।
ਉਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਅਸਾਨੂਸੋਊ
ਪਦੇਸੁਕਰੋ।ਜਿਸਕਰਕੇਸਾਡਾਉਧਾਰੁਹੋਵੈ।ਤਾਂਬ
ਾਬੋਲਿਆਜੇਤਾਅਸੀਤਪੁਕਰੋਅਗਨਦਾਤਾਪ

ਨਤੇਜਲਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁਕਰਨਾ ਤੇਸੀਤੁਉਸਨੁਸਹਾਰਨਾ।
ਤੇਤੀਰਥਾਂਦਾਨਿਵਾਸੁਕਰਨਾ ਤੇਚੰਦ੍ਰਾਇਣਆਦਕ
ਬਤਕਰਨੇ ਤੇਭੂਆਦਾਭ੍ਰਮਣਾਸਉਢਾਕਰਨਾ ਤੇਕੰਦ
ਮੂਲੁਅਹਾਰੁਕਰਨਾ ਇਹੇਸਭੁਕਠਨਕਰਮਹੈਨਾ ਤੇ
ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਤੇਮਨਨੂਇਕਾਗਰਿਕਰਨਾ ਤੇਕਥਾਕੀਰਤ
ਨੁਰਾਵਿਸੋਗਾਵਣਾ ਸੁਨਣਾ ਇਹੁਕਰਮਸੁਗਮਹੈਨਾ
ਇਹੁਰਾਜਸੀਤਪੁਹੈ। ਅਰਫਲੁਇਸਦਾਵਡਾਹੈ ਤੇ
ਥੇਰਲਥੋੜ੍ਹੀਹੈ ਤਾਅਰਥੋਮਾਲੋਪੁਛਿਆਜੀਅਸਾਂਤਾ
ਸੁਣਿਆਹੈ ਜੋਜੇਹੀਮਿਹਨਤਤੇਹਾਫਲੁ ਜੋਮਜੂਰੀਵਡੀ
ਕਰੇਗਾ ਸੋਵਡਾਫਲੁਪਾਇਗਾ ਥੋੜ੍ਹੀਮਜੂਰੀਕਰੇਗਾ

ਸੋਥੋੜ੍ਹਾਫਲੁਪਾਏਗਾ।ਤੁਸਾਬਚਨੁਕੀਤਾਹੈਜੁਕਰਾਮਾਤ ੫੬
ਗਾਮਹੈਨਾ।ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਕਰਨਾਤੇਫਲੁਵਡ੍ਹਾਹੈ।ਏਹੁਅ
ਸਾਡ੍ਹੇਸਆਣਿਆਵਿ।ਫਿਕੈਸੇਆਦੇ।ਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆ।
।ਜੋਲਕੜ੍ਹੀਹਾਰੇਲਕੜ੍ਹੀਆਂਲਿਆਵਦੇਹੈਨ੍ਹਿ।ਤੇ
ਪਾਂਣੀਪੰਡਾਂਲਿਆਵਦੇਹੈਨਾ।ਤਾਮਜੂਰੀਵਡ੍ਹੀਕਰਦੇਹੈ
ਨਾ।ਤੇਨਫਾਥੋੜ੍ਹਾਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਲੂਣਆਂਨਦੀਹਟੀਕਰ
ਦੇਹੈਨ੍ਹਿ।ਮਜੂਰੀਓਨਾਦੀਥੋੜ੍ਹੀਹੁੰਦੀਹੈ।ਤੇਨਫਾਵਧੀ
ਕਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਸਰਾਫੁਬਜਾਜੁਓਨਾਥੀਭੀਮਜੂਰੀਥੋ
ੜ੍ਹੀਕਰਦੇਹੈਨਾ।ਤੇਸੈਕੜ੍ਹਿਆਰੁਪਯਾਦਾਸੌਦਾਕਰਦੇ
ਹੈਨ੍ਹਿ।ਤਾਨਫਾਬਹੁਤੁਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਜਵਾਹਰੀਮੋਤੀਹੀਰੇ

ਦਾਸਉਦਾਕਰਦੇਹੈਨ। ਤੇਸੁਖਨਾਲਬੈਠੇਗਾਵਿਦੇਹੈ
ਨ। ਤੇਨਫਾਇਨਾਨੂੰਬਹੁਤਾਹੁੰਦਾਹੈ। ਤੇਜੋਇਨਾਦੀ
ਸੇਵਾਕਰਦਾਹੈ। ਜੇਕੂੰਮੋਤੀਹੀਰੇਦੀਪਰਖਸਿਖਦਾ
ਹੈ। ਤੈਸੇਹੋਰੁਤਪੁਹੈਨ। ਜੋਸਰੀਰਾਂਉਤੇਕਸਟੁਹੁੰਦਾ
ਹੈ। ਤੇਗਿਆਨਦੀਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਹੁੰਦੀ। ਤੇਕਥਾਕੀ
ਰਤਨਦੇਪੜਨਸੁਣਨਕਾਰਿਪ੍ਰਿਥਮੇਤਾਂਉਪਾਸਨਾਦੇ
ਨੂੰਹੁੰਦੀਹੈ। ਪਿਛੋਇਸੇਦੇਵਿਚੋਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ। ਤਾਂਤੇਸਾਂਤਕੀਤਪੁਹੈ। ਨਫਾਬਹੁ
ਤੁਹੈ। ਤਾਂਇਹੁਵਚਨਸੁਣਿਕੈਤਾਂਭਾਈਮਾਲੋਪੋ
ਥੀਗੁਰੂਕੀਬਾਣੀਦੀਕਥਾਕਰੇ। ਤੇਭਾਈਮਾਂਗਾ

ਸਨਮੁਖਬੈਠਕੇਸਭ੍ਰਾਇੰਦ੍ਰੀਆਨੂੰਤੇਮਨਨੂੰਸੰਕੋਚਕਰਕੇਸ ੫੦
ਨੇ।ਤੇਦੋਨੋਮਿਲਕੇਫੇਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਨਿ।ਤਾਂਓਨਾਦੇਰ
ਸਨਾਥੀਐਸਾਸਭਸਿਖਾਂਨੂੰਰਸੁਆਵੈ।ਤਾਂਜੋਕੋਈਸੁ
ਣੇਸਭੁਪਾਪਾਂਦਾਤ੍ਰਿਆਗੁਕਰਨਿ।ਤੇਧਰਮਾਦੀਕ੍ਰਿਤ
ਕਰਕੈਵੰਡਖਾਵਨਿ।ਤੇਆਏਗਏਸਾਧਾਸੰਤਾਦੀਟਹ
ਲਕਰਨਿ।ਸਾਰਿਆਦੇਸਾਦਾਕਲਿਆਨੂਹੋਇਆ
੧੧੯। ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਕਾਲੂਖਤ੍ਰੀਆਸਾਧਾਰੂਬ ੦
ਬੇਨੂਮਿਲਿਆ।ਤਾਂਓਸਕਹਿਆਗਰੀਬਨਿਵਾਜ
।ਸਨਮੁਖਿਕਿਸਨੂਕਹਿਦੇਹੈਨ।ਤੇਬੇਮੁਖਕਿਸਨੂ
ਕਹਿਦੇਹੈਨ।ਤਾਂਵਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੋਪਾਪਾਨੂਖ

ਨਦੇਦੇਹੈਨਾ ।ਤੇ ਪੰਨਾਦੇਸਾਏਹੂੰਦੇਹੈਨਾ ।ਸੋਸਨਮੁ
ਖਹੈਨਾ ।ਤੇਗੁਰੂਕੇਦਰਸਨਨੂਸਨਮੁਖਬੈਠਿਕੈਤੇਸਬ
ਦਨੂਸਨਮੁਖਬੈਠਕੇਸੁਣਦੇਹੈਨਾ ।ਤੇਆਪਣੇਮਨਦੀ
ਬ੍ਰਿਤਦਾਸਾਖੀਹੋਵੈ ॥੪॥ ਦ੍ਵਾਰਿਸਾਖੀਆਸਨਮੁਖਾਂ
ਦੀਆਹੈਨਾ ।ਜਿਸਕਰਕੇਗੁਰੂਨੂਸਨਮੁਖਹੋਦੇਹੈਨਾ
।ਤਾਕਾਲੂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ ੴ ਹੁਕੇਪੜ੍ਹੀਆਸਾ
ਖੀਆਹੈਨਾ ।ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਇਕੁਮੈਤ੍ਰੀਹੋ ।ਇਕੁ
ਕਰਨਾਹੋ ।ਇਕੁਮੁਦਤਾਹੋ ।ਇਕੁਉਪੇਖਿਆਹੋ ।ਤਾ
ਕਾਲੂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਅਸਾਨੂਇਸਦਾਅਰ
ਥੁਸਮਝਾਵਹੁ ।ਤਾਬਾਬਾਜੀਬੋਲਿਆ ।ਜੋਏ ੫

ਹੁਜੀਉਕਹੇਜੁਸਾਰੇਜਗਤ੍ਰਿਦੇਸੁਖਮੈਨੂੰਹੀਹੋਵਨਿ ੫੧
ਤੁਾਂਏਸਨੂੰਓਹੇਹੋਵਨਿਗੇਜੇਹਨੈਇਸਦੇਕਰਮਾਵਿ
ਚਿਲਿਖੇਹੈਨਾ। ਅਪਰੁਜੇਸਭਨਾਂਸਿਖਾਨੂੰਆਪਣਾ
ਅਤ੍ਰਕਾਰਿਜਾਣੇ।। ਤੁਾਂਮੂੰਦਾਸੁਖੁਆਪਣਾਹੀਹੁ
ਦਾਹੈ।ਤੇਆਪਣੇਪਾਸਜੋਕਛੁਧਨੁਹੋਇਸਕੈਵਿਚਿ
ਆਵੈਕੋਈਗ੍ਰਿਹਨੂੰਹੋਵੈਤਾਂਭੀਅਤ੍ਰਜਾਣਿਕੈਵੰਡਿਖਾਵੈ
ਜੋਕਛੂਬੁਧਿਹੋਵੈਸੁਓਸਕਰਿਕੈਭੀਸਿਖਾਨੂੰਸੁਖੀਕ
ਰੈ। ਏਹੁਤੈਮੈਨੂੰਹੀਹੈ।ਕਰਣਾਕਿਸਨੂੰਕਹਿਦੇਹੈਨ
ਜੁਆਪਭੀਧਨਕਾਰਿਕੈਨੀਵਾਹੇਦੇ।ਬੁਧਿਕਾਰਿਕੈਨੀ
ਵਾਹੇਦੇ।ਵਿਦਿਆਕਰਿਕੈਨੀਵਾਹੇਦੇ।ਅਖਵਾਬ

ਲੁਕਾਰਿਕੈ ਸੀਂਵਾਹੋਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਾਈ
ਕੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਨਿਆਈਂ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ। ਓਜਦੇ ਨਾਲਿ ਸਹਾਇਤਾ ਕ
ਰੈ। ਗਰਬੁ ਨ ਕਰੈ ਏ ਹੁਕਰ ਨਾਹੀ ਹੈ। ਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਕਿਸਨੂੰ ਕ
ਹਿੰਦੇ ਹੈਨਾ। ਜੋ ਆਪਥੀ ਗੁਣਾਂ ਕਰਿਕੈ ਕੈ ਬੁਧਿ ਕਾਰ
ਕੈ ਕੈ ਵਿਦਿਆ ਕਰਿਕੈ ਵਡੇ ਹੋਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣਿਕੈ ਦੇਖ
ਕੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਦੇ ਹੈ। ਆਖੈ ਧੰਨ ਵਾਹਗੁਰੂ ਹੈ ਐਸੇ ਬੁਧਿ ਸ
ਖ ਕੀਤੇ ਹੈ ਸੁ ਜਿਦੇ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਕਾਜ
ਸੁ ਸੁਣਿਕੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਧਾਸਿ ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਸੇਈ ਪ੍ਰਸੰ
ਨੁ ਹੋਦੇ ਹੈ ਜਿਨਿੰ ਦਾ ਕਿ ਸੇਕੀ ਨਾ ਕਰੈ। ਤੇ ਊਪੇਖਿਆ ਓ
ਸਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹੈਨਾ ਜੁ ਆਪਣੀ ਬੁਧਿ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦ

ਹਨਾਂਦੇਇਨਸਾਂਗਸਭਣਾਨੂਉਪਦੇਸੁਕਰੈਗੇ॥ਪਰੁਜੋਸ ੧੨
ਤਿਕਾਰਿਕੈਮਾਨੈਉਸਨੂੰਫੇਰਿਭੀਉਪਦੇਸੁਦੇਵੈ॥੫
ਭੂਜੋਨਾਮਾਨੈਉਸਦੇਨਾਲਿਹਠੁਨਕਰੈ॥ਜਾਂਏਸੁਇਸ
ਦੀਪਰਖਭੁਧਨਹੀ॥ਚੁਪਕਰਿਰਹੈ॥ਜਾਂਦਿਏਹ
ਵਚਨਭਾਈਕਾਲੂਸੁਣੇਤਾਂਇਸੇਪਕਾਰਦਰਤਾਣਿ
ਲਗਾ॥ਤਾਂਓਸਦਾਭੀਉਧਾਰੁਹੋਇਆ॥ਤੇਹੋਰਨਾਸਿਖਾਂ ਆ
ਦਾਭੀਓਸਦੇਮਿਲਣਕਾਰਿਉਧਾਰੁਹੋਇਆ॥੨੪
॥ਸਾਖੀਆਂਤੇਰਵੀਂਪਉੜੀਦੀਆਂਪੂਰੀਆਂਹੋਈਆਂ॥
ਆਗੇਚੌਧਵੀਂਪਉੜੀਚਲੀ॥ਭਗਾਤੂਜੋਭਗਤਾਂਓਹ
ਰੀਜਾਪੁਰਵੰਸੀਸੇਵਕਮਾਵੈ॥ਸੀਹਾਂਉਪਲੁਜਾਂਣੀ

ਐਕੋਜਣੂੳੁ ਪਲੁ ਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ ॥ ਐਬੁਸੀਹਾਂਦਿ
ਰਿਆਆਖੀਐਬਾਗੀਰਬੁਕਾਲ੍ਹੀਗੁਣਗਾਵੈ ॥
ਜਿਤਾਰੰਧਾਵਬੁਲਾਬੂਨ੍ਹੂੰਬਾਈਬੁਢਾਇਕਮਨ
ਧਿਆਵੈ ॥ ਫਿਰਿਣਾਖਹਰਜੋਥਾਸਿਖੁਜੀਵਾ
ਈਗੁਰਸੋਵਿਸਮਾਵੈ ॥ ਗੋਜਰੂਜਾਤਿਲੁਹਾਰੁ
ਹੈਗੁਰਸਿਖੀਗੁਰਸਿਖਸੁਣਾਵੈ ॥ ਨਾਈਧਰੁ
ਵਖਾਣੀਐਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਕੁਟੰਬੁਤਰਾਵੈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸੁਖਫਲੁਅਲਖੁਲਖਾਵੈ ॥੧੪॥ ਤਿਸਦਾ
ਵੀਚਾਰੁਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ॥ ਭਰਾਤਾਓਹਰੀਤੇ
ਜਾਪੂਬੰਸੀਖਤ੍ਰੀਸਾਨਿ ॥ ਜਾਬਾਬੇਜੀਦਾਓਨਾਵ

ਰਸਨੁਕੀਤਾਤਾਦੇਖਕੈਬਹੁਤੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਏਤਾਂਉਨਾ ੫੩
ਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਮਹਾਂਰਾਜਜੋਹਨੂੰਦੇਦਾਦੇਅ
ਧਕਾਰੀਹੋਨਿਉਨਾਦਾਤਾਂਵਿਦਿਆਕਰਕੈਗਿਆਨ
ਕਰਕੇਉਧਾਰੁਹੋਇਆ। ਪਰੁਅਸੀਤਾਪਾਨ੍ਹੇਸੁ
ਇਕਦੂਨਹੀਜਾਣਦੇ। ਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁਕਿਉਕ
ਰਿਹੋਵੈ। ਬਚਨੁਹੋਇਆਜੇਤੁਸੀਮਨਮੁਖਾਂਦੇਕਰ
ਮਾਂਦਾਤਿਆਗੁਕਰੋਤੇਸਿਖਾਂਦੀਟਹਲਕਰੋ। ਤਾਤੇ
ਤੁਸਾਡਾਭੀਕਲਿਆਣੁਹੋਵੈ। ਤਾਂਉਨਾਪੁਛਿਆ
ਮਨਮੁਖਾਂਦੇਕੇਨਕਰਮਹੈਨਿ। ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੈਜਣਾ
ਈਐਜੀ।੧। ਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆਮਾਢਾਰਿਸਾਖੀ

ਆਨਮੁਖਾਵੀਆਹੈਨਾ ।ਪ੍ਰਥਮੇ ਈਰਖਾ ਹਰਿ
ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬਖੀਲੀ ਕਰਣੀ ਜੋ ਸਭੇ ਪਦਾਰਥ ਤੇਸ
ਕੋ ਗੁਣ ਮੇ ਥੇ ਹੀ ਹੋਵਨਿ ।। ।ਦੂਜਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰਸ ਥੇ
ਹੋਵਨਿ ।ਤਾ ਰਿਦਾ ਪਸੰਨੁ ਨਾ ਹੋਵਣਾ ।।। ।ਸਭਨਾ ਨੂ
ਆਪਣਾ ਵੈਰੀ ਜਾਨਣਾ ।ਤੇ ਦੂਜੀਆ ਕੂਣਾ ਹਉਮੈ
ਕਰਣੀ ।ਜੋ ਆਪ ਥੀ ਘਾਟਿ ਵੇਖਣਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂ ਬੁਧਿ
ਨਾ ਦੇਵਣੀ ।ਉਸਨੂ ਹਸਣਾ ।ਤੇ ਹਉਮੈ ਕਰਣੀ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ।ਤੇ ਤੀਜੀ ਨਿੰਦਾ ਜੋ ਆਪ
ਥੀ ਕੋਈ ਵਿਸੇਖ ਹੋਵੈ ।ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਉਸਤਤਿ ਕ
ਰੇ ।ਤਾਂ ਸਹਾਰਿ ਨਾ ਸਕਣੀ ।ਸੋ ਓਹੋ ਉਸਦੀ ਨਿੰਦ

ਆਕਰਣੀ। ਜੋਓਹੁਬੀਸੋਰਾਨ੍ਰਿਠਾਹੋਇਆਹੈ।
ਜੇਆਪਣੇਸਆਨਹੋਵੈ। ਤਾਗਰਬੁਕਰਣਾਈਠ
ਖਕਰਣੀ। ਜੋਸੋਰੇਦਿਵਿਚਿਵਡ੍ਰੇਗੁਣਹੈਨਓਹੁਕਿ
ਆਹੈ। ਤੋਰੋਥੀਹਠਵਿਤ੍ਰਅਗੇਕੋਈਉਪਦੇਸੁ
ਮੰਨੇਨਹੀ। ਤਾਂਓਸਨੂੰਜੋਰੀਹਠਕਰਕੈਕਹਣਾਏ
ਹੁਚਾਰੋਸਾਖੀਆਅਨਮਖਾਂਦੀਆਹੈਨ। ਏਨਾਦਾ
ਤਿਆਗੁਕਰਨਾ। ਤੇਸਿਖਾਨੂਗੁਰਦੇਵਰੂਪਜਾਣਿ
ਕੈਧਰਮਦੀਕ੍ਰਿਤਕਰਕੈਸਿਖਾਨਾਲਿਵੰਡਿਖਾਵ
ਣਾ। ਤਾਭਗਤੁਓਹਰੀਤੇਜਾਪੂਵੰਸੀਦਾਇਸੇਕਾਰ
ਕਾਲਿਆਣਿਹੋਇਆ।੨੮॥ ਸਾਖੀਹੋਰੂ

ਲੀਆਸੀਹਾਂਤੇਗੁਜਣੂਦੇਨੋਭਾਈਚਾਰੇਤਾਂਏਤੇਪੁਤ੍ਰਸ
ਣਿਆ ਜਬਬਾਬੇਦਾਉਨਾਦਰਸਨੁਕੀਤਾ ਤਾਉਨਾਅ
ਰਦਾਸਕੀਤੀਜਿਸਕਰਕੈਅਸਾਰਾਜਨਾਮਾਰਨਕਣੀ
ਹੈਏਸੁਤੇਚਾਰੇਪਦਾਰਥਅਸਾਨੂਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਾਣਿ
ਤਾਬਾਬਾਬੋਲਿਆਆਏਹੁਜੋਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਨਾਮੁ
ਹੈ ਸੁਇਸਕੇਜਾਪਕਰਨਤੇਚਾਰੇਪਦਾਰਥਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੁੰਦੇਹੈਨਿ ਤਾਉਨਾਪੁਛਿਆਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਅ
ਰਥੁਕੀਹੈ ਤਾਂਬਾਬਾਬੋਲਿਆ ॥ ਵਵਾਵਾਸਦੇ
ਵਾਹਾਹਾਹਰਿਹਰਿ ॥ ਗਗਾਗੋਬਿੰਦ ॥ ਰਾਰਾਰ
ਮਾ ॥ ਇਕਵਾਰੀਦੇਨਾਮਜਪਣਿਕਰਿਚਾਰੇਅਸ

ਦਤਾਰਾਵਾਜਾਪੂਰੂੰਦਾਹੈ। ਤਿਦੂਜਾਏਨਾਦਾਏਹੁਅਰ ੫੫
ਬੁਹੈ ਸੁਵਾਹਿਨਾਮੁਅਰਭਜਣਦਾਹੈ। ਜੀਸੁਣਦੀਸਾਤਿ
ਆਕਰਕੈਸਭਪਦਾਰਥਜਾਤੇਜਾਨਿ। ਤੇਓਸਨੂਜਾਣ
ਨਸਕੀਐ। ਤੋਗੋਇਨਾਮੁਅੰਧਕਰਦਾਹੈ। ਤੌਰੋ
ਇਨਾਮੁਪ੍ਰਕਾਸਦਾਹੈ। ਜੋਐਸੇਜਾਨ੍ਹੈਮਾਨੈਤਉਹ
ਨੂਸੁਪ੍ਰਕਾਸਦੇਗਹਿਆਹੈ। ਓਸਦਾਨਾਮੁਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਹੈ। ਓਸਣੇਜਾਪਣੇਅਸਨੂਜਾਨਣੇਚਾਰੋਪਦਾਰਥਪਾ
ਪਤਿਹੂੰਦੇਹੈਨਾ। ਤਾਂਸ਼ਿਨਾਖਾਛਿਆਆਕਿਸਤਰਾਂਚਾਰਿ
ਪਦਾਰਥਸੁਹੋਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਿਆਂਮਿਲਦੇਹੈਨ
ਤਾਂਬਾਬਾਬੋਲਿਆਆ॥ ਜੇਸਾਧਸੰਗਤਿਨੂਟੁਕੜਾ

ਈਐਤਾਂਚਰਣਵਿਚਿਅਸਮੇਧਸੈਸੌਜਗਦਾਫ
ਲੁਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਜੇਸਮਾਇਆਵਾਸਤੇਬਹੁਜਤਨ
ਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਮਾਇਆਭੀਮਹਾਰਾਜਦੇਭੁਗ
ਤਾਨੂੰਪੈਰੀਪੈਕੈਲੋਕਾਂਆਫਿਰਦੇਹੈਨ।ਤੇਜੋਜੋ
ਕਾਮਨਾਆਪਣਿਭੁਗਤਾਂਦੇਮਨਵਿਚਿਹੋਂਦੀਹੈ
ਸੋਸੋਕਾਮਨਾਸਭੁਮਹਾਰਾਜਪੂਰੀਕਰਦੇਦਾਹੈ।ਤੇ
ਜੇਵਾਹਿਗੁਰੂਦੇਨਾਮਦਾਅਰਥੁਸਮਝੀਐ।ਤੋ
ਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਮੁਕਤਿਹੁੰਦੀਹੈ
ਸਾਚਾਰੇਪਦਾਰਥਵਾਹਿਗੁਰੂਦੇਨਾਮਦੇਅਧੀ
ਨਹੈਨ।ਸਪਿਛਲੀਰਾਤਉਨ੍ਹਾਇਸਨਾਨਕਰਿਕੈਬ

ਣੀਪਨ੍ਹਾਨਿ। ਤੋਦਿਨੇਆਪਣੀਕ੍ਰਿਤਕੀਕਰਨਿ। ਤੇਸਦ ਪਵ
ਸਤ੍ਰਭੇਜਾਂਦੇਤਾਂਵਾਹਉਦਾਰਨਿ। ਤੇਜੋਸਦਾਸਊਪਾਰ
ਆਂਦੇਤਾਂਗੁਰੂਦਾਉਦਾਰੂਕਰਨਿ। ਇਸਪਕਾਰਬੀ
ਤਾਂਦਨਿ। ਤੇਆਏਗਏਸਾਧਸੰਤਦੀਸੇਵਾਟਹਲ
ਕਰਨਿ। ਤੇਸੰਗਤਾਂਦਤੇਉਆਂਵਦੀਸਿਆਂਦੇਸਾਖੀ
ਦੀਪਮਾਲਾਸਭਾਦਿਨਵੀਚਾਰਕੇਕਨ੍ਹਾਹੁਕਰ
ਨਤੇਸਿਖਾਨੂੰਪਸਾਦੂਕਰਨਾਇਸਪਕਾਰਕਈਦਿ
ਨਬੀਤੇ। ਇਕਦਿਨਸੀਹੇਦੀਬੇਟੀਦਾਵੀਵਾਹੁਸੀ
ਤੇਭਲਕੇਜੰਞਆਵਣੀਸੀ। ਤੇਇਕਦਿਨਾਮ
ਰੋਟੀਬਹੁਤੇਸਿਖਆਏਗੁਰੂੰਦੇਦਰਸਨਚਲੇਸਾਨਿ

ਜੀ

ਤਾਜੋਪਨੂੰਪਕੜਵਾਨਜੰਦਵਾਸਤੇਤਈਆਰੁਕੀਤਾਸੀ
ਸੋਸਭਾਸਿਖਾਂਨੂੰਖਵਾਲਾਦਿਤਾ।ਤਾਂਓਸਵਟੀਇਸ
ਬੀਸੋਚਚਿੰਤਾਨਰੀਕਰਨਾ।ਜੰਦਨੂੰਅਸਾਂਕੀ
ਖੁਲਾਵਾਂਗੇ।ਤਾਂਸੀਹੇਕਹਿਆ।ਅਸਾਡੀਪੈਜਬ
ਬਾਰਖੋਗਾ।ਤਾਂਅਗਲੇਦਿਨਜੰਦਆਈ।ਤਾਂ
ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਖਿਆਏਨਾਨੂੰਕੀਜਦਵਾਈ।ਐਸੋਸੁ
ਭਾਈਸੀਂਹੇਅਰਦਾਰਕਰਕੈਜੰਦਾਂਖੋਲਿਆ
।ਤਾਸਾਰੀਜੰਦਭੀਖਾਇਕੇਤ੍ਰਿਪਤਭਈ।ਤੇਆ
ਦੀਭੀਪਸਾਦਖਾਇਕੇਤ੍ਰਿਪਤਿਭਏ।ਪੰਜਾਦਿਨਸੰ
ਦਨੂੰਰਖਿਆਸਭਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ।ਤਾਂਓਨਾਕਹਿਆਗੁ

ਨੂ ਆਪਣਿਆ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਹੈ ॥੩੦॥ ਸਾਖੀ ੫੧
ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ਏਕੁ ਭੁਜੀ ਹਾਂਡਾਰੋ ਪਰੀ ਭੁਗੀਰਥੁ ਕਾਲੀ
ਦਾ ਉਪਾਸਕੁ ਹੈਸੀ ॥ ਜਬ ਬਾਬਾ ਉਸ ਨਗਰੀ ਮਾਹਿ
ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਭਾਗੀਰਥ ਦੇਵੀ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕੀਤੀ
ਰਾਤ੍ਰੁ ਬਾਬਾ ਉਸੇ ਨਗਰੀ ਰਹਿਆ ॥ ਤਾ ਭਾਗੀਰ
ਥੁ ਭੀ ਉਥੇ ਹੀ ਸਉ ਰਹਿਆ ॥ ਜਬਾ ਪਿਛਲੀ ਰਾ
ਤ ਬਾਬਾ ਉਠਿਆ ॥ ਤਾ ਭਾਗੀਰਥੁ ਭੀ ਉਠਿ ਕਰਿ
ਇਸਨਾਨ ਨੂ ਜਲੁ ਲੈ ਆਇਆ ਅਗੇ ਦੇਖੈ ਤਾਂ
ਮਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ ॥ ਅਸਟ ਭੁਜਾ ਹੈ ਸੁ ਤੇ
ਸੇਵਾ ਨੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਭਾਗੀਰਥ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕੌਣੁ

ਹੈ। ਜੁ ਅਜੇਹੇ ਸਜਏ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਥੀ ਬਾਹਰਿਆ
ਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਓਸ ਕਾਹਿਆ ਭਾਗੀਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀ
ਜਾਣਦਾ ਮੈ ਦੇਵੀ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਭਾਗੀਰਥੁ ਚਰਨੀ ਲਗ ੦
ਤੂੰ ਸਾਰੇ ਜਗਾਤਿਦੀ ਆਤਾ ਹੈਂ। ਸਭੁਨਾਂ ਦੇ ਦਾਤਿ
ਆਦੀ ਸਹਾਇ ਕਰਨਵਾਲੀ ਹੈਂ। ਰਾਕਸ ੦
ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨਵਾਲੀ ਹੈ। ਏਥੇ ਆਂਨੂ॥ ਕਿਉਕ
ਰਨੀ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਬੋਲੀ ਏਹੁ ਸੰਤੁ ਮਹਾਂਰ
ਜ ਦਾ ਨਿਰਗੁਣੁ ਰੂਪੁ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸਰਗੁਣੂ ਰੂਪੁ ਹੈ
ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਮੈ ਸੇਵਾ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿ
ਚਿ ਏਹੁ ਸਕਤੁ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਾਗੀਰਥੁ ਗੁਰੂ ਕਾ

ਸਿਖੁਹੋਇਆ।ਸੰਤਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰਣਲਗਾ।ਤਾਂਓਸਦਾ ੫੮
ਉਧਾਰੁਹੋਇਆ।੨੧।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਪਾਇ
ਕੋਜਮਾਤ੍ਰਾਈਜਿਤਾਰੋਧਾਵਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸ
ਆਇਕੈਅਰਦਾਸਕੀਤੀ।ਜੁਮੈਬਹੁਤੁਸਾਧਾਂਸੰਤਾਂ
ਦਾਦਰਸਨੁਕੀਤਾਹੈ।ਪਰੁਮੇਰੈਮਨਦਾਸੰਸਾਨਹੀਂਮ
ਿਟਿਦਾ।ਤੁਸਾਂਹੁਣਿਦਰਸਨੁਕੀਤਾਹੈ।ਮੇਰਾਸੰਸਾ
ਨਿਵਰਤਿਕਰੋ।ਜੁਮੇਨੂਸਾਂਤਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।ਤਾਂਬ
ਾਬੇਬੋਲਿਆ।ਜੋਦੁਇਪ੍ਰਕਾਰਸਾਂਤੁਦੇਉਪਾਇਬੇ
ਦਾਂਨੇਬੀਤੁਸੰਤਾਂਨੇਬੀਕਹਿਆਹੈ।ਜੋਤੇਰੇਮਨੁਵਿ
ਚਿਉਪਾਉਹੋਇਸਕਤਾਹੈਸੋਤੂਮਕਰੋ।ਜਿਤਾਬੇ

ਲਿਆਜੋਮੈਨੂਦੇਸੋਉਪਾਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੈਬਤਾਵੋ।
ਜੋਮੈਥੈਂਹੋਇਸਕੈਗਾ।ਸੋਮੈਕਰੰਗਾ।ਤਾਂਬਾ
ਬੇਬੋਲਿਆ।ਇਕੁਕਸਟੁਜੋਗੁਹੈ।ਇਕੁ
ਭੁਗਤਿਜੋਗੁਹੈ।ਤਾਂਜਿਤਾਬੋਲਿਆਕਸਟਿਜੋ
ਗੁਕੇਨੁਹੈ।ਭੁਗਤਿਜੋਗੁਕੇਨੁਹੈ।ਤਾਂਬਾਬਾਬੋਲਿ
ਆਅਸਟਾਂਗਕਸਟਜੋਗੁਦੇਹੈਨਾ।ਪ੍ਰਿ
ਥਮੇਯਮੀਆ।੧।ਦੂਜੇਨੇਮਾ।੨।ਤੀਜੇਇ
ਕੰਤਦੇਸਾ।੩।ਚੌਥੇਆਸਨਾ।੪।ਪੰਜ
ਵਾਂਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਾ।੫।ਛਿਵਾਂਧਿਆਨਾ।੬।ਸ
ਤਵਾਂਧਾਰਨਾ।੭।ਅਠਵੀਸਮਾਧਾ।੮।ਤਾਂ

ਜਿਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਆਸੀ ਜਟਾ ਸਿਖਹਾਂ ਜੋ ਲਗ ਖੋਲਕੇ ੫੬
ਏਹੁ ਅਸਠ ਅੰਗ ਤੂ ਸੀਨਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਤੋ ਲਗਾ ਆਸੀ
ਸਮਝਾਵਦੇ ਨਾਹੀ ਸੁਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਦਾਸ ਜੀ ਮਹੇ
ਨਿਆ। ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਅਹਿੰਸਾ। ਇਕ ਮਨ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮ
ਨ ਕਰਕੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਣਾ। ਇਕ ਵਚਨਾ ਦੀ
ਹਿੰਸਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂ ਫਿਕਾ ਬੋਲਕੇ ਦੁਖਾਵਣਾ। ਇਕ
ਸੋ ਹੈ ਕਾਹਿ ਕੋ ਕਿ ਸੇਦਾ ਧਨੁ ਕਰਾਵਣਾ। ਇਹੁ
ਵਰਨਾ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਹੈ। ਹੋਰੁ ਕਰਮਾ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ
ਹਥਾ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂ ਮਾਰਨਾ। ਸੋ ਏਹੁ ਤ੍ਰੈ ਪਕਾਰ ਦੀ ਹਿੰਸ
ਦਾ ਤਿਆਗੁ ਕਰਨਾ ਅਹਿੰਸਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਪਮਾਤਮਾ ਦਾ

ਸਤਿਜਾਣਨਾ ੩ ਤੀਜਾਚੋਰੀਦਾਤਿਆਗੁਕਰਣਾਪਾਇ
ਕੂਸਰੀਰਧੀਚੋਰੀਹੈ ਜੁਕਿਸੇਦਾਕੂੜੁ ਛਪਾਵਣਾ ੨ ਦੂਜੀ
ਅਨਦੀਚੋਰੀਹੈ ਜੋਪਾਪਕਰਨੇਤੇਛਪਾਇਰਖਣੇ
੪ ਹਦਬੀਤਿਆਗੁਕਰਣਾ । ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਚੋਥਾ
ਹੈ ੫ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਕਿਸਨੂੰਕਹੀਦਾਹੈ । ਅਸ਼ਟਪ
ਕਾਰਦਾਕਾਂਅਜੀਤਣਾ ੬ ਤਾਂਅਜਿਤੇਕਹਿਪਾਅਠ
ਪਕਾਰਦਾਕੌਣੁਹੈ ਜੋਪ੍ਰਿਥਮੇਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦੀਆਗ
ਲਾਕਰਣੀਆਂ ੨ ਦੂਜੇਗਲਾਸੁਣਨੀਆਂ ।। ੩ ਤੀਜਾ
੪ ਇਕਾਂਤਦੇਸਇਸਤ੍ਰੀਪਾਸਬੈਠਣਾ ੫ ਚੋਥਾਉਸਨਾਲ
ਸਪਸੁਕਰਣਾ ੫ ਪੰਜਵਾਚਿਤਨਾਲਇਸਤ੍ਰੀਆਂਨਾਲ

ਦੇਖਣਾ।ਛਠਵਾਅਲਿੰਗਨੁਕਰਨਾ।ਸਤਵਾਂਸੀਗਾਰੁਇਸਤ੍ਰੀ
ਆਂਦਾਬਣਾਵਣਾ।ਅਠਵਾਂਇਸਤ੍ਰੀਆਨਾਲਕੇਲੁਕਰਨਾ।
ਏਹੁਅਠਪ੍ਰਕਾਰਦਾਕਾਮੁਤਿਆਗਣਾ।ਬ੍ਰਹਮਚਰਜੁ।ਇਹੁਹੈ
।ਖਿਮਾ।ਏਹੁਹੈਕਿਭਾਵੈਕੋਈਭਲਾਕਹੈਭਾਵੈਬੁਰਾਕਹੈਉਸਦਾਸਹਾਰਨਾ
।ਦੁਖੁਹੋਵੈਭਾਵੈਸੁਖੁਹੋਵੈਉਸਦਾਸਹਾਰਨਾ।ਖਸਟਮੋਧਿ
ਰਤਕਹੀਐਧੀਰਜੁਜੋਕੁਝਦੁਖੁਸੁਖੁਹੋਵੈਸੀਤਤਪਤਾਆਪ
ਦਾਸੈਪਦਾਵਿਆਕੁਲਨਹੋਵਣਾ।ਧੀਰਜੁਕਰਨਾ।ਸਪਤ
ਮਦਇਆਜੁਆਪਣੀਸਕਤਿਹੋਵੈਸੋਸਭਤੇਦਇਆਕਰਨੀ
।ਅਸਟਮ੍ਰਿਦਾਕੋਮਲੁਰਖਣਾ।ਕਿਸੇਦਾਬੁਰਾਨਾਚਿਤਵ
ਣਾ।ਨੌਵਾਂਮਿਰਜਾਦਾਦਾਅਹਾਰੁਕਰਨਾ।ਜੋਅਹਾਰੁਹੋਵੈ

ੴਸਬਿਚੌਬਾਹਿਸਾਪ੍ਪਟਖਾਵਣਾ'ਦਸਵਾਂਸੌਚਸਰੀਰਦੀ
ਜਲਿਮਿਰਤਕੁਕਰਕੇਮੁਖਮੰਜਨਕਰਕੇਇਸਨਾਨੁਕਰਨਾ'
'ਤੇਰਿਦੇਦੀਸੌਚਏਹੁਹੈ'ਜੋਰਾਗਾਦੂਵੇਖਨਾਕਰਨਾ'ਏਹੁਮੈ
ਲੁਨਿਵ੍ਰਤਕਰਨੀ'ਏਹੁਦਸਆਮਹੈਨਿ'ਔਰਦਸਨੇਮ
ਕਹਿਤੇਹੈਨਿ'ਪ੍ਰਿਥਮੇਤਪ'ਤਪਭੀਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੇਹੈਨਿ'
'ਰਾਜਸੀਤਾਮਸੀਸਾਤਕੀ'ਤਾਂਮਸੀਤਪਕਿਆਹੈ'
'ਕੇਸਰੀਰਦਾਤਾਵਣਾ'ਕਿਜਲਾਵਿਚਿਬੈਠਣਾ'ਤੇਭੁ
ਖਾਰਹਿਣਾ'ਏਹੁਤਾਮਸੀਤਪੁਹੈ'ਇਸਕਰਿਫਲੁਹੁੰਦਾ'
ਹੈ'ਪਰੁਰਿਆਨੁਨਹੀਹੁੰਦਾ'ਬਹੁੜੋਇਕਰਾਜਸੀਤਪੁ
ਹੈ'ਇੰਦ੍ਰੀਆਂਆਪਣੀਆਨੂੰਬੁਰੇਕਰਮਾਂਵਲੋਹਟਾ' ੬

ਇਕੇਸੁਭਕਰਮਾਵਲਲਾਵਣੀਆ।ਬਹੁੜੋਇਕੁਸਾਂਤਕੀ
ਤਪੁਹੈ।ਆਪਣੀਵਾਸਨਾ।ਬੁਰੇਕਰਮਾਵਲੋਹਟਾਵਣੀ
ਆ।ਤੇਸਬਦਾਵਿਚਿਜੋੜਨੀਆ।ਤੇਇਹੁਪ੍ਰਾਣੀਰਾਜ
ਸੀ।ਅਰੁਸਾਂਤਕੀਤਪੁਕਰੇਬਹੁੜੋਸੰਤੋਖੁਕਰੈ।ਸੰਤੋਖੁਭੀ
ਦੁਇਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ।ਇਕਚੀਜਨਾਪ੍ਰਾਪਤਿਭਈ।ਅਰੁਕ
ਹਿਆਕਿਮੈਸੰਤੋਖੀਹਾਂ।ਤਾ।ਓਸਸੰਤੋਖਕਰਿਰਿਦਾਪ੍ਰਸੰਨ
ਨਹੀਹੁੰਦਾ।ਅਰੁਦੂਜਾ।ਅਬਾਲਾਕੁਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈ।ਜੇਕਰਿ
ਚੀਜਨਾਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।ਤਾਭੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀਦੀਰਜਾਇਉ
ਪਰਿਰਾਜੀਰਹੈ।ਜੋਕਦਾਚਿਤਚੀਜਥੋੜੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋ
ਵੈ।ਤਾਂਭੀਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਦੀਰਜਾਇਉਪਰਿਰਾਜੀਰ ਹੈ।

ਅਰੁ ਬਹੁਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤੋਂ ਹੋਵੈ ਤ ਫਕੀਰ ਰਾਜੀ ਰਹੈ। ਤੀਜਾ
ਆਸਤਕੁ ਬੁਧ ਗੁਰਾ ਦੇ ਵਚਨਾ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰ
ਨੀ। ਚੌਥਾ ਦਾਨੁ ਸਮਝ ਕੇ ਦੇਵਣਾ। ਤਾਮਸੀ ਦਾ ਦਾ
ਨੁ ਦਿਤਾ ਫਲੁ ਤੁਛੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਜੁ ਆਪਣੀ
ਸੋਭਾ ਵਾਸਤੇ ਦਾਨੁ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਭੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਫਲੁ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਸਾਤਕੀ ਪੁਰਖੁ ਨਿਬਿ ਨਉਕ ਹੋਕੇ ਦਾ
ਨੁ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤੁ ਫਲੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੇ ਜਾਣਕੇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਛੂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ। ਸੁ ਅਖੇ ਦਾਨੁ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੈ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ। ਭਾਵੈ

ਦਿਵਿਖਾਦਾਦਾਨੁਦੇਵੈ ਕੋਈਦਾਨੁਹੋਵੈਸੰਤਕੀਇ ੬੨
ਸਥਾਨਤੇਦਿਤਾਬਹੁਤਾਫਲਭੀਪਾਪਾਤ੍ਰਿਹੁੰਦਾਹੈ
ਪੰਜਵਾਪੂਜਾਜੋਕਰੈਸੋਅਨਕਾਰਿਕੈਕਰੈਜੋ
ਅਨਦੀਭਾਵਨੀਨਾਲਪੂਜਾਕਰਦਾਹੈ। ਸੋਸ
ਫਲੁਹੁੰਦਾਹੈ ਛਿਵਾਵਚਨੁਆਪਣੇਗੁਰਾਦੇ
ਸਬਦਦੇਅਨੁਸਾਰਹੋਵੈਸੋਈਸੁਣੇ। ਜੋਈਪ
ਣੇਗੁਰਾਂਦੇਸਿਧਾਂਤਤੇਬਿਨਾਹੋਰੁਬਚਨੁਨਾਸੁਣੇ
ਸਪਤਮਾਆਪਣੇਪਨ੍ਹੇਸੁਣੇਪਰਲਜਾਰਖੇਤਾਉ
ਜੋਪੂਕਾਰਕਮਾਵਣਾਵਿਚਿਲਿਆਵੈਤੋਅ
ਸਟਮਅਤਿਆਪਣੀਸਾਂਤਕੀਰਖੇਸਭਕਿਸੇਨਾਲ

ਨਿਵਚਲਣਾਮਿਠਾਬੋਲਣਾ ।ਨਾਦਜਾਪ੍ਰਸਬਦਦਾ
ਜੇਹਨ੍ਹਾਨੇਅਨਾਲਕਰਨਾਹੋਵੈ ਉਸਦੇਵਿਚਿਬੋਲੈ
ਨਹੀ ।ਤ੍ਰੇਦਸਦਾਹੋਮ ।ਜੋਅਗਨਿਵਿਚਕਰਦੇਹੈ
ਨ ।ਸੋਦੇਵਤਿਆਂਦੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਵਾਸਤੇਕਰਦੇਹੈਨ
ਤ੍ਰੇਖੁਧਿਆਰਥੀ ।ਸਿਖਦੇਮੁਹਿਵਿਚਿਪਾਵਣਾ
ਏਹੁਬ੍ਰਹਮਹੋਮਹੈ ।ਕਿਉਮਖਕਾਦੇਵਤਾਅ
ਗਨਹੈ । ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਦਾਨਾਮਜਪਕੇਮੁਖਾਵਿਖੇਪਾ
ਵਦਾਹੈ ।ਸਾਥਹੀਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਸੰਨਹੁੰਦਾਹੈ ।ਸਾ
ਥਹੀਸਭੇਦੇਵਤੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤੇਹੈਨ ।ਇਕਔਰਗਿ
ਆਨਹੋਮਹੈ ।ਸਭਇੰਦ੍ਰੀਆਂਕੋਜਿਤਕੇਰਸਹੈ

ਨ ਸਭਾਗਿਆਨਾ ਅਗਾਨੀਐ ਹੋਮੁ ਕਰੈ । ਏਹੁ ਨਿ ੮੩
ਹਚੈ ਜਾਣੈ ਜੌ ਸਾ ਸਰੀਰੁ ਅਨਿਤ ਹੈ ਨ ਤੌ ਸੋ ਰਸਾਏ
ਨਿਤ ਹੈ ਨਾ । ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਾ ਜਾਨਣਾ ਸਤਿ ਹੈ । ਏ
ਹੁ ਦਸ ਨੇਮ ਹਨ ਜੋਗ ਕਾ ਦੂਜਾ ਅੰਗੁ ਹੈ । ਅਰੁ ਤੀ
ਜਾ ਅੰਗੁ ਇਕਾਂਤ ਦੇਸ ਹੈ । ਜਿਥੇ ਦੂਸਰਾ ਮਨੁਖ
ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੈ ਉਥੇ ਜਾਇ ਬੈਠਣਾ । ਚੌਥਾ ਅੰਗੁ
ਜੋਗ ਕਾ ਆਸਣੁ ਹੈ । ਸੋ ਆਸਣੁ ਭੀ ਜੇਤੇ ਚਉਰਾਸੀ
ਲਖ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੈਨ ਤੇਤੇ ਹੀ ਉਨ ਕੇ ਬੈਠਣ ਕੇ ਆ
ਸਣ ਹੈਨਾ । ਤਿਨਾ ਥੀ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਚਉਰਾਸੀ ਆਸਣ
ਚੁਣ ਲੀਤੇ ਹੈਨਾ । ਤਿਨਾ ਥੋ ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਦੁਇ

ਆਸਣੁਲੀਏਹੈਨਾ।ਏਕੁਪਦਮਆਸਣੁਦੂਜਾ
ਸਿਧਆਸਣੁ।ਪਦਮਆਸਣੁਏਹੁਹੈਜੋਬਾਂਏਉਰੁ
ਪਰਿਸਜਾਪੈਰੁਠਹਰਾਵਣਾ।+ਅਰੁਦੋਨੋਭੁਜਾਮ
ਗਰਪਿਛੈਫੇਰਿਕਰਿਦੋਨੋਅੰਗੂਠੇਪੈਰਾਂਕੇਦ੍ਰਿ
ੜੁਹਾਥੋਸੇਪਕੜਨੇ।ਅਰੁਪ੍ਰਿਥਮੀਖੈਂਚਕੇਕੋਮਲਕਰ
ਕੇਉਪਰਿਧ੍ਯਾਸੁਵਿਛਾਇਕੈਆਸਣੁਡਾਲਣਾ।ਉਸ
ਪਰਿਬੈਠਕਰਿਭ੍ਰਉਹਾਂਕਾਧਿਆਨੁਕਰਨਾ।ਕੈਨਾਸ
ਕਾਕਾਧਿਆਨੁਕਰਨਾ।ਏਹੁਪਦਮਆਸਣੁਹੈ।ਦੂ
ਜਾਸਿਧਆਸਣੁਹੈ।ਜੋਵੈਸੇਹੀਕੋਮਲਪ੍ਰਿਥੀਪਰਿ
ਆਸਣੁਡਾਲਕਰਿਬੈਠਕੈਅਡੀਬਾਂਏਪਾਉਕੀਗੁਦਾ

ਅਰੁਦਾਹਨੇਉਰੁਪਰਿਖਬਾਪੈਰੁਠਹਰਾਵਣਾ

ਕੇਬੀਚਦਬਾਵਣੀ ਅਬੁਦਾਹਨਾਪਾਉਬਾਂਏ ਭੂਪਰਿ
ਕੈਇੰਦ੍ਰੀਪਰਿਠਹਰਾਵਣਾ ਕੈਨਾਸਕਾਕੇਅਗ੍ਰਧਿ
ਆਨੂਰਖਣਾ ਏਹੁਸਿਧਆਸਣੂਹੈ ਅੈਰਥੇਜਵਾ
ਅੰਬੁਜੋਗਕਾਪ੍ਰਣਾਯਾਮਪੂਰਕ ਕੁੰਭਕਰੇਚਕਤੀਨਪ੍ਰ
ਕਾਰਕਾਹੋਤਾਹੈ ਪ੍ਰਿਥਮੈਤੋਮਨਕੀਸੁਰਤਿਕਰਿਪ੍ਰਾਣਾ ਕੇ
ਦਾਹਨੀਨਾਸਕਾਤੇਤ੍ਰਿਕੁਟੀਨੂਖੇਚਣਾ ਖੇਚਣਦੇਸਮੇ
ਦੂਆਦਸਮਾਤ੍ਰਾਓਅੰਕਾਰੁਜਪਣਾ ਬਹੁਰੋਭਉਹਾਮੇ
ਕੁੰਭਕਕਰਿਕੈਠਹਰਾਵਣਾ ਤੇਚੌਬੀਸਮਾਤ੍ਰਾਓਅੰਕਾ
ਰਕੁੰਭਕਜਪਣਾ ਬਹੁਰੋਬਾਂਈਨਾਸਕਾਸੇਰੇਚਕਕਰ
ਨਾਦੁਆਦਸਮਾਤ੍ਰਾਓਅੰਕਾਰਕੀਆਰੇਚਕਮੈਜ

ਪਣੀਆ ਤੈਸੇਹੀਬਾਂਏਸੇਉਤਾਰੇ ਅਰੁਦਾਏਸੇਚੜ੍ਹਾਏ
ਦਾਏਸੇਉਤਾਰੇ ।ਅਰੁਬਾਂਏਸੇਚੜ੍ਹਾਏ ।ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਭ੍ਰਿ
ਕੁਟੀਕਾਰਾਹੁਖੁਲਤਾਹੈ ।ਅਰੁਪ੍ਰਾਣਦਸਵੇਂਦੁਆਰੇਠ
ਹਰਤਾਹੈ ।ਤਬਅਨਾਹਦਕੀਆਧੁਨਾਖੁਲਤੀਆਹੈਂ
ਅਰੁਜੋਤਕਾਦ੍ਰਸ਼ਨੁਹੋਤਾਹੈ ।ਜਿਉਜਿਉਧੁਨਮੇਧਿਆ
ਨੁਧਾਰੀਤਾਹੈ ।ਤਿਉਤਿਉਧੁਨਵਧਤੀਹੈ ।ਛਿਵਾਅੰਗੁ
ਜੋਗਕਾਧਿਆਨੁਹੈ ।ਧਿਆਨੁਭੀਦੁਇਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ ।ਇ
ਕਬਾਹਰਕਾਹੈ ।ਇਕਅੰਤਰਕਾਹੈ ।ਬਾਹਰਕਾਏਹਧਿ
ਆਨੁਹੈਜੋਵਿਸ਼ਨਚਤੁਰਭੁਜਕਾਧਿਆਨੁਕਰਨਾ ।ਕੇਗੁ
ਰੰਕੇਸਬਦਦਾਧਿਆਨੁਧਰਨਾ ।ਤੇਅੰਤ੍ਰਿਕਾਧਿਆਨੁਏ

ਹੁਹੋ ।ਜੁਨਾਭਕਾਧਿਆਨੁਕਰਨਾ ।ਕੈਢਿਡੇਕਾਧਿਆਨੁਕ ੯੫
ਰਨਾ ।ਕੈਨ੍ਰਜਕਾਕਾਧਿਆਨੁਕਰਨਾ ।ਕੈਭਉਹਾਕਾਧਿਆਨੁ
ਕਰਨਾ ।ਕੈਦਸਵੇਂਦੁਆਰਕਾਧਿਆਨੁਕਰਨਾ ।ਬਹੁੜਿ
ਜਬਅਨਾਹਦਦੀਧੁਨਖੁਲੈਅਭੁਜੋਤਪ੍ਰਕਾਸੈ ।ਤੌਧੁਨਕ ੦
ਅਭੁਜੋਤਕਾਧਿਆਨੁਧਰਨਾ ।ਏਹੁਧਿਆਨੁਹੈ ।ਸਪਤ
ਮਅੰਗਧਾਰਨਾਹੈ ।ਧਾਰਨਾਕਿਆਜੋਧਿਆਨੁਠਹਰਤਾਨ
ਹੀ ।ਪ੍ਰਿਤਥੀਪਜੋਹੋਨਿਸੋਸੰਕਲਪਾਵਿਚਿਜਾਇਇੰਦ੍ਰਾਲਤੇ
ਹੈਨਾ ।ਤਾਸੰਕਲਪਾਥੀਮਨਨੂੰਫੇਰਿਕੈਬਹੁੜੇਧਿਆਨਮੋ
ਜੋੜਨਾ ।ਬਹੁੜਿਬਹੁੜਿਠਹਰਾਵਣਾ ।ਏਹੁਧਾਰਨਾਹੈ ।
ਜੋਮਨੁਜਾਇਠਹਰਤਾਹੈ ।ਤਾਇਸਕਾਨਾਮੁਸਮਾਧਿਅ

ਠਵਾਂਅੰਗੁਹੈ।ਅਠੋਸਮਾਧਭੀਦੋਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ।ਇਕ
ਸਾਵਿਕਲਪਸਮਾਧਹੈ।ਇਕਨਿਰਵਿਕਲਪਸਮਾ
ਧਹੈ।ਸਾਵਿਕਲਪਸਮਾਧਧਿਆਤਾਧਿਆਨੁਧੇਇ
।ਆਪਨੂੰਧਿਆਨੁਕਰਨਵਾਲਾਜਾਣੈ।ਤੇਪਰਮੇਸ
ਰਨੂੰਧੇਇਜਾਣਕੇਉਸਕਾਧਿਆਨੁਕਰੈ।ਤੇਨਿਰਵਿਕ
ਲਪਸਮਾਧਏਹੁਹੈਜੋਆਪਨੂੰਭੀਭਿੰਨਨਾਜਾਣੈ।ਅ
ਰੁਧਿਆਨੁਭੀਭਿੰਨਨਾਕਰੈ।ਸਭਕਛੁਧੇਇਹੀਬ੍ਰਹ
ਮਰੂਪਕਰਿਕੇਜਾਣੈ।ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਅਠਅੰਗਜੋ
ਗਕੇਸਾਧੇ।ਜੌਲਗਬ੍ਰਿਤਜੋਗਵਿਚਿਅਰੂੜਹੈ
।ਤਾਂਜੋਗਾਰਸਲੇਵੈ।ਜਬਬ੍ਰਿਤਉਤਰੈ।ਤਾਂਗੁਰਬਾਣੀ

ਬਾਣੀਦਾਪਰਚਾਰਕੇਹੋ।ਏਹੁਹਠਜੋਗਹੈਂਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕ ੬੬
ਰਿਕੈਭੀਬਹੁਤਿਆਂਦਾਕਲਿਆਣੁਹੋਇਆਹੈ।ਦੂਜਾਭ
ਗਤਿਜੋਗਹੈਭਗਤਿਜੋਗਏਹੁਹੈ।ਭਗਤਿਜੋਗਕੇਅਸ
ਟਅੰਗਏਹੁਹੈਨ।ਪ੍ਰਥਮੇਏਹੁਯਾਮਹੈਜੋਆਪਣੇਮਨਨੂ
ਨੀਵਾਂਰਖਣਾ।ਕਿਸੇਗੁਣਦੇਅਭਿਮਾਨਨੂੰਮਨਵਿਚਿਨਾ
ਲਿਆਵਣਾ।ਦੂਸਰਾਨੇਮੁਏਹੁਹੈ।ਜੋਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿ
ਖੇਕਥਾਕੀਰਤਨੁਦੋਵਿਚਿੰਨੂਠਹਰਾਵਣਾ।ਤੇਜੋਪੜ੍ਹਨਿ ਮਨ
ਦੀਸਕਤਿਹੋਵੈਤਾਂਨੇਮਨਾਲਪੜ੍ਹਣਾ।ਜੋਸੁਨਣਦੀਸ
ਕਤਿਹੋਵੈਤਾਂਨੇਮਨਾਲਿਸੁਨਣਾ।ਤੀਸਰਾਇਕੰਤਦੇਸਏ
ਹੁਹੈਜੋਸਰਬਵਿਖੇਇਕੁਗੋਬਿੰਦਜਾਣਨਾ।ਔਰਦੂ

ਸਰਾਕੋਈਨਾਹੀਜਾਣਨਾ ।ਚੌਥਾਆਸਣੁਏਹੁਹੈਜੋਗੋਬਿ
ਦਵਿਖੇਚਿਤਨੂ ਇਸਥਿਤਕਰਨਾ ।ਪੰਜਵਾਂਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਪੂਰ
ਕਕੁੰਭਕਰੇਚਕਕਾਤਿਨਪ੍ਰਕਾਰਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਇਹੁਹੈ ।ਜੋਪੂ
ਰਕਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਾਨੂਸੁਣਿਕੇਤੇਮਨਵਿਖੇਇਕੜਸਮਝਣੇ
ਮਨਾਵਿਖੇਖੈਚਰਣੇ ।ਦੂਸਰਾਕੁੰਭਕਾਇਹੁਹੈ ।ਜੋਗੁਰਾਂਦੇਬ
ਚਨਾਨੂਸੁਣਕੇਜੋਪੜ੍ਹੀਵਿਸਤੁਸਮਝੀਹੈਸੋਰਿਦੇਵਿਖੇ
ਉਸਦੇਤਿਆਗਾਨੂਕਦੇਨਕਰੇ ।ਠਹਰਾਵਨਾਰਿਦੇਵਿਖੇ
ਸਦਾਉਸਦਾਅਭ੍ਯਾਸੁਕਰਨਾ ।ਤੀਸਰਾਰੇਚਕਜੋਗੁ
ਰਾਂਦੇਬਚਨਾਕਰਿਕੇਜੋਪਦਾਰਥਤਿਆਗਣੇਕਹੇਹੈਨ ।
।ਤਿਨਕਾਤਿਆਗੁਕਰਨਾ ।ਛਠਵਾਂਧਿਆਨੁਇਹੁਹੈ ।

ਜੋ ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ ਸੁਣਨ ਪਦੂ ਨ ਬੈਠੇ ਧਿਆਨੁ ਓਨਾ ੬।
ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਖੇ ਰਖੋ। ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਮਨਿ ਵਿਚਿ
ਫੁਰਨ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਸਤਿ ਵਾ ਧਾਰਨਾ ਇਹੁ ਹੈ ਜੋ ਮਨ
ਕਿ ਜੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿਖੇ ਧਾਵੇ ਭੀ ਫਿਰਿ ਮਨ ਨੂ ਆ
ਣਕੇ ਜੋਨੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿਖੇ। ਅਸਟਮ ਦੂ ਇਵਾਰਥ
ਹੀਆ ਮਨ ਸਬਦਾਂ ਵਿਚਿ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਠਹਰਿਆ
ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧ ਹੈ। ਓਸ ਨੂ ਦੋ ਧਾਏ।
ਜਿਤਨਾ ਅਠ ਪਹਰਿ ਮਨੁ ਸਬਦਾਂ ਵਿਖੇ ਜਾਕ੍ਰਿ
ਆਰ ਹੈ। ਤਾ ਸੁਵਿਕਲਪ ਸਮਾਧ ਪੂਰਨ
ਹੋਤੀ ਹੈ। ਸਾਵਿਕਲਪ ਸਮਾਧ ਇਹ ਹੈ ਜੋ

ਜਾਂਨੈਂਮੈਸਬਦਕੇਸੁਣਨੇਵਾਲਾਹਾਂਤੇਸਬਦ
ਦੇਅਰਥਨੂੰਭੀਸਮਝਿਆਹੈ।ਨਿਰਵਿਕ
ਲਪਸਮਾਧਇਹੁਹੈ।ਜੋਸਬਦਦੇਤਾਤਪ
ਰਜਾਦ੍ਰਿਥੇਮਨਨਠਹਰਾਵੈ।ਤਾਂਇਹਹਭਗਾਤਿ
ਜੋਗਹੈ।ਠਭਾਈਆਜਿਤੋਇਸੇਸਬਦ
ਨੂੰਸਮਝਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜਮੈਨੂੰਇਹੁਦਾਨਾਦਿਚੋਜੋਤੇਰੇਗੀਰ
ਜਾਇਆਮਿਨੀਲਗੇ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇ
ਆਆਜਿਤਿਆਤੇਰੇਪਿਛੋਕਿਤੀ
ਆਵਾਊਧਾਰੂਹੋਵੈਗਾ।੩੨।ਸਾ

ਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਤਾਂਇਕਾਦਿਨਬਬਨਾਦਿਖੇਬੁਆਈਬੂੜਾ ੯੮
ਬਊਿਆਚਰਾਵਦਾਸੀਸਾਹਿਬਦਾਦੀਸਦਾਰੂਆਣਿ
ਕੀਤੋਸੁ।ਤੇਕੂਧੂਅਰਬੋਆਣਿਰਖਿਓਸੁ।ਤੇਅਰਦਾ
ਸਆਣਿਕੀਤੀਗਰੀਬਨਵਾਜਤੇਰਾਦਰਸਨੁਕੀਤਾ
ਹੈਕਿਦੈਮੇਰਾਜਨਮੁਮਰਨੁਕਟੀਐ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇ
ਆਤੂਤਾਅਜੇਬਾਲਕੁਹੈਤੈਨੂਏਹੁਬੁਧਿਕਿਥੋਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਈਹੈ।ਤਾਂਓਸਆਖਿਆਜੀਅਸਾਡੇਪਿੰਡਵਿਚਿ
ਮੁਗਲੁਆਇਉਤਰੇਸਨਿ।ਨਾਲੇਕਚੀਆਖੇਤੀਆ
ਵਢਿਲਈਆਨਾਲੇਪਕੀਆਨਾਲੇਭੂਰੀਆਵਢਿ
ਲਈਆ।ਤਾਂਮੇਰੇਮਨਾਵਿਚਿਆਈਜੋਏਨਾਡਾਢਿ

ਆਦਾਹਥੂਕਿਸੇਨਹੀਛਡਿਆਤੂੰਅਦਾਹਥੂਕਿਸਦਫੜ
ਨਾਹੈ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਤੂੰਤਾਂਬਾਲਕੁਨਹੀਤੇਰੀਤਿਬੁਧਿ
ਆਜੋਸੀਮਤੁਹੈ ਤੂੰਤਾਂਬੁਢਾਹੈ ਤੂੰਇਕਮਨਹੋਇਕੇਵਾਹ
ਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਦਾਤਾਤੇਰਾਕਲਿਆਣੁਹੋਵੇਗਾ
ਤਾਂਓਸਨਕਹਿਆਜੀਬਾਣੀਕਿਈਰੁਢੀਜਪਦੇਹੈਨਕੇਈਹਉਲੀ
ਜਪਦੇਹੈਨਸੋਕਿਸਤਰਾਜਪਾਂ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਆਚਾਰਿ
ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਂਬਾਣੀਆਂਹੈਨ॥ਇਕਪਰਾਬਾਣੀਹੈਪਰਾਦੁ
ਆਰੇਨਾਭੁਕੇਵਿਖੇਧਿਆਨੁਪਰਤੇਹੈਨ॥ਇਕਮਧਮਾਬਾ
ਣੀਕੇਦੁਆਰੇਸ੍ਵਾਸਾਂਜਪਦੇਹੈਨ॥ਇਕਬੈਖਰੀਬਾਣੀਦੁਆ ੦
ਰਾਬਾਹਰਿਪ੍ਰਗਾਟਿਪੜਦੇਹੈਨ॥ਤਾਂਪੌਰੇਜਨੁਮਨਕੇਇਕਾ

ਗਾਰਹੀਕਾਹੈ।ਜੈਸੇਘੀਉਸਭਬਿੰਜਨਮੋਮਿਲਿਆਹੂ
ਆਸਾਨਿਰੰਬਾਧਕਰਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਨਾਮਇਕਾਗਾਰਮਨਜ
ਪਿਆ੍ਰਕਲਿਆਣਕਰਤਾਹੈ।ਪਰੰਤੂਪਰਾਦੂਆਰੇਬਾ
ਣੀਨਾਮੁਜਪੁਅਰੁਸੰਤਾਕੀਸੇਵਾਕਰੁ।ਇਸਮੋਤੇਰੀਆ
ਰਜਾਭੀਦਪੇਗੀ।ਤੇਤੇਰਾਕਲਿਆਣਭੀਹੋਵੈਗਾ।ਮੈਰੀ
ਬਾਜਾਆਧਾਰਕੈਤੈਨੂੰਗਿਆਨੁਉਪਦੇਸੁਕਰਾਂਗਾ।ਤੇਤੇ
ਰੇਦੇਹਜਾਂਦਿਖੇਭੀਮੇਰੀਭੁਗਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੀ।ਤਾਂਭਾਈ
ਬੁਢੇਪੰਜਵੀਪਾਤਸਾਹੀਤੀਕਰੁਆਪਣਾਸਰੀਰੁਭੀਰ
ਖਿਆਤੇਟਹਲਭਿਕਰਦਾਰਹਿਆ।੩੩। ਸਾਖੀਹੋ
ਰੁਚਲੀ ।ਫਿਰਣਾਖਹਿਰ।ਤੇਜੋਧੂਦਾਇਸਿਖਰਾਬੂਨਾ
ਨਕਜੀਦੀਸਰਨੀਆਏ।ਤੇਦਾਹਿਰਾਬੂਕੇਸਿਖਆਨਕੇ

ੴ

ਹੋਏ।ਤਾਂਉਨਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਕੋਈਐਸਾਉਪਦੇ
ਸੁਕਰੋ।ਜਿਸਕਰਕੇਅਸਾਨੂੰਕਲਿਆਣੁਹੋਵੈ।ਤੇਸਿ
ਖੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈ।।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਅਨੁਸੀਵੈ
ਕਰਕੇ।ਸਿਖੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ।ਜੋਤੁਸਾਨੂੰਸਰੀਰਪਾ
ਸੋਸੇਵਾਸਿਖਾਂਦੀਹੋਇਆਵੈ।ਸੋਕਰਨੀ।ਤੇਪਿਛ
ਲੀਰਾਤਉਠਕੇ।ਇਸਨਾਨੁਕਰਕੇਸਬਦਦਾਅਭਿਆ
ਸੁਕਰਨਾ।ਤੇਮਨੁਨੀਵਾਂਰਖਣਾ।ਤੇਵਾਹਗੁਰੂਨੂੰਸੁ
ਆਮਿਜਾਣਨਾ।ਆਪਨੂੰਸੇਵਕੁਜਾਣਨਾ।ਤੇਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਜਾਇਕੇ।ਪ੍ਰੀਤਿਕਰਕੇਗੁਰੂਕਾਸਬ
ਦੁਸੁਣਨਾ।ਤੇਉਠਕੇਦੋਨੋਨੇਆਪਵਿਚਿਬਾਣੀਦਾਅ
ਨੁਉਚਾਰੁਕਰਨਾ।ਤਾਂਉਨਾਂਦਾਇਸੇਪ੍ਰਕਾਰਉਧਾਰੁ

ਹੋਇਆ॥੩੪॥ ੧ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ੧ਭਾਈ ੧੦
ਜੀਵਾਂਢੂਸਰੀਪਾਤਸਾਹੀਸੇਵਾਟਹਲਕਰਦਾਸੀ॥ ਦੀ
ਨਿਤਖਿਚੜੀਤੇਦਹੀਸਾਹਿਬਦੇਲੈਗਰਦਾਸਤੇਕਰਿ
ਲੈਆਵੈ॥ ਤਾਂਇਕਦਿਨਉਸਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਗ
ਰੀਬਨਿਵਾਜ॥ ਜੇਅੰਧੇਰੀਅਜੁਬੀਦੂਹੋਵੈਤਾਂਮੈਪ੍ਰਸਾ
ਦੁਸਵੇਰੇਸਾਹਿਬਦੀਰਸਨਦਾਸਤੇਲੈਆਂਵਾਂ॥ ਤਾਂਬਚ
ਨੁਹੋਇਆਇਸਅੰਧੇਰੀਕਰਕੈਕਿਤਣੇਜਹਾਜਚਲ
ਤੇਹੈਨ॥ ਕਿਤਨਿਆਸਰਪਾਨੂਤਾਂਬੇਦੀਪ੍ਰਥੀਮੈਅ
ਹਾਰੁਪਹੁਚਿਦਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਸਾਦੁਚਾਰਿਘੜੀਆਪਵੈ
ਹੋਵੈਂਦਾ॥ ੧ਪਰੁਗੁਰੂਕੀਰਜਾਇਤੇਵਾਜੀਰਹਿਣਾ॥

ਗਇਹੁਸਿਖੀਦਾਧਰਮੁਹੈ॥ਜੈਸੇਇਸਤ੍ਰੀਨੂੰਭਰਤੇਦੀ
ਆਗਿਆਮੰਨਣੀਪਰਵਾਣੁਹੈ॥ਤੈਸੇਭਗਤਾਨੂੰਮਹਾ
ਰਾਜਦੀਆਗਿਆਪਰਵਾਣੁਹੈ॥ਤੂੰਪਰਮੇਸਰਦੀਆ ੦
ਗਿਆਤੇਰਾਜੀਰਹੁ॥ਸਭੁਸੇਵਾਕਾਫਲੁਤੈਨੂੰਇਸ
ਥੀਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਂਓਸਦਾਉਧਾਰੁਦਾਹੜੁ
ਰੂਕੀਇਛਿਆਮੰਨਕਰਕੇਹੋਇਆ॥੩੫॥ ਸਾ
ਖੀਪੈਰੂਚਲੀ॥ ਗੁਜਰੁਜਾਤਿਦਾਲੁਹਾਰੁਸੀ॥
ਤੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੂੰਮਿਲਿਆ॥ਤਾਂਓਸਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀ॥ਜੋਮੈਸਾਰਾਦਿਨੁਆਪਣੇਕੰਮਾਵਿਚਿਲ
ਗਾਰਹਿੰਦਾਹਾਂ॥ਮੇਰਾਭੀਕਿਵੇਂਉਧਾਰੁਹੋਵੈ॥ ੭

ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਉਠਕੇਜਪਜੀਪ
ੜ੍ਹਣਾ ਤੇਜੇਕੋਈਗਰੀਬਦਾਕੰਮਹੋਵੈਸੋਗੁਰੂ
ਕੇਨਮਿਤਜਾਣਕੇਕਾਰਿਦੇਵਣਾ ॥ ਤੇਜੋਕਮਾਈ
ਕਰੈਸੋਦਸਵੰਧੁਉਸਕਾਗੁਰੂਕੇਨਮਿਤਦੇਵਣਾ ॥
ਉਸਨੂੰਇਸਪ੍ਰਕਾਰਕਈਬਰਸਜਾਂਸਿਖਾਂਦੀਸੇ
ਵਾਕਰਦਿਆਂਬੀਤਾ ॥ ਇਕਦਿਨਇਕਸਾਧ
ਹੈਸਨਤੇਕਿਸੇਨੇਤ੍ਰਾਹਿਆਤਿਦੇਕੈ ॥ ਰਾਜਦੁਆ
ਰੇਬਧਾਇਦਿਤੇਹੋਏਸਨ ॥ ਤੇਆਪਧੀਰਜਤਦੇਸ
ਸੋਉਹਬੰਦੀਖਾਨੇਥੀਨਿਕਸੇ ॥ ਗੁਜਰਲੁ
ਹਾਰਦੇਘਰਿਆਏ ॥ ਉਨਾਂਕਹਿਆਪਰਮੇ

ਸਰਦੇ ਨਮਿਤ ਅਸਾਡੀਆ ਗਾਟੀਆ ਵਢੈ॥ ਜਾਂ ਓਸ ਗਈ
ਆਂ ਵਢੀਆ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦੀ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਗੁਜਾਰਿ ਨੂੰ ਤੀ ਨਿਕ
ਲਦੀ ਸੋ ਭੁ ਹੋਈ ਈਆ॥ ੩੬॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ॥ਨਾਈ
ਪਿੜਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰ ਬਾਰ ਅਗੇ ਆਇ ਰਹਿਆ
ਨਾ ਲੇ ਪਾਣੀ ਗਰਮ ਕਰ ਕੈ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਾਵੈ
ਨਾਲੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਚਾਪੀ ਕਰੈ ਗੁਰ ਗਛ ਕਾ ਦੇ॥ ਸਾਬ ਹੋ ਗੁਰੂ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰੈ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਸ ਓਸ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੁ ਮੈਨੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੋ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ॥
ਮੁਰੀਦੁ ਮੁਰਦਾ ਕਹੀਦਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਰ ਹੈ॥ ਜਬ ਮਿਰ
ਤਕ ਦਾ ਅੰਗੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹਲਦਾ ਤਾਂ ਗੋਰ ਦੀ ਲਾਇਕ

ਹੁੰਦਾਹੈ॥ਜਾਬਾਸਿਖਦੇਮਨਵਿਚ ਦੁਮਤਿਕਾਭ੍ਰਮਦੂਰਹੁੰਦਾਹੈ॥ ੧੨
॥ਤਾਂਇਸਖੁਗੁਰੂਦੇਗਿਆਨਵਿਚਿਜਾਇਸਮਾਵਦਾਹੈ॥ਦੇ
ਖੋਜੈਸੈਨੁਨਾਈਜਬਮਨੁਲਾਇਕੈਸਾਧਾਂਦੀਟਹਲਕੀਤੀ
ਤਾਂਭਗਵਾਨਓਸਦਾਰੂਪਧਾਰਿਕੈਰਾਣੇਨੂੰਰੀਝਾਇਆਏ
॥ਤੂੰਭੀਐਸਾਹੋਇਦਿਚਰੂ॥ਤਾਂਓਸਐਸੇਹੀਸਿਖਾਂਦੀ
ਆਂਟਹਲਾਂਕੀਤੀਆਂ॥ਓਸਨੂੰਸਿਖੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਤੇ
ਉਸਦੇਸਾਰੇਕੁਟੰਬਦਾਉਧਾਰੁਹੋਇਆ॥੧੧॥ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ॥ਅਵਰੁਨੀਪੰਦ੍ਰਵੀਚਲੀ॥ਧਾਰੋਜੁਲਕਾਪ
ਰਮਾਹੀਸੁਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਗਿਣਿਪਾਧਾਰੀ॥ਅਲੂਸਾਹੀਸੂਰ
ਮਾਵਣਾਭਗਤੂਭਾਈਕੇਦਾਰੀ॥ਦੀਪਾਦੇਊਨਾਰਾਇਣ

ਦਾਸੁ ਬੂਲੇ ਦੇ ਜਾਂਈਂ ਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ।ਭਲਾ ਲੂ ਸੁਭਲਾ
ਲੂ ਬੁਧਿ ਦਾ ਰੂਦੂ ਰਗਾ ਜੀਵੰਦਾ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ।
।ਜਬਾ ਧਰਣੀ ਜਾਣੀਐ ਸੈਸਾਰੂ ਨਾਲੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ।ਖਾਨੂ
ਮਾਣੀਆ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਊ ਹੈਨ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਗੋਇੰਦ ਭੰਡਾਰੀ ।ਜੌ
ਧੁਰ ਸੋਈਆ ਦੇਵਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਦੁਤਰ ਤਾਰੀ ।ਪੂਰੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧੫॥ ।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ।
।ਪਾਰੋ ਜੁਲਕਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ।ਆਇ
ਕੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ ਜੀ ।ਪਰਮਹੀਸ ਕੈਸੇ ਹੋਤੇ
ਹੈਨ ।ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਗੁਸਾਈ ਪਾਰੋ ਤੈਨੂ ਅਸੀ ਪਰਮਹੀਸਾਂ ਦੀ
ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਉਨੇ ਹਾਂ ।ਜੋ ਤੂੰ ਸੁਣੇ ਤੇ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਸਾਏ ਤਾਂ

ਤੂੰਭੀਪਰਮਹੰਸੁਹੋਵੈਂਗਾ।ਜੋਤੇਰੀਸਿਖਾਤਿਕਰੇਗਾ।ਤਿਸਨੂ
ਭੀਪਰਮਹੰਸਦਾਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗੀ।ਹੰਸਇਸਕੇਤਾਈਂ
ਕਹੀਤਾਹੈ।ਜੋਸਮੁੰਦ੍ਰਕੇਬੀਚਜਾਇਕੈਮੋਤੀਚੁਗਾਂਦੇਹੈਨ।
ਜਲਤੇਦੂਧੁਇਕਠਾਕਰਕੈਉਨਾਂਦੇਅਗੇਰਖੀਦਾਹੈ।ਤਾਂ
ਉਨਾਂਦੀਚੁੰਜਖਟੀਹੋਤੀਹੈ।ਚੁੰਜਵਿਚਿਪਾਉਂਦੇਹੈਨ।ਤਾਂਦੂ
ਧਦੀਆਂਫੁਟੀਆਂਭਿੰਨਹੋਇਜਾਤੀਆਂਹੈਨ।ਤਾਂਉਹੁਦੂ
ਧਦੀਆਂਫੁਟੀਆਂਖਾਇਜਾਤੇਹੈਨਤੇਜਲਨੂਛਡਦੇਤੇਹੈਨ।
ਤੇਪਰਮਹੰਸਉਹੁਕਹੀਦੇਹੈਨਜੋਗੁਰਬਾਂਦਾਸਬਦੁਜੁਹੈਸੋਈ
ਮਾਣਕਮੋਤੀਹੈ।ਇਸਕੇਪੜਨੇਸੁਣਨੇਕਾਰਿਉਨਕੀਬੂ
ਧਬੀਚਬੀਚਾਰੁਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ।ਸੋਈਉਸਕੀ

ਦੂਜੇਹੈ ਦੇਹਅ: ਰੁਆਤਮਾਜੋਏਕਠੇਪ: ਏਭੁਾਸਤੇਹੈ
ਨਾਏਕਠਾਪੁਤਲਾਕਾਪੁਤਲਾਸੋਵਿਚਾਰੁਕਰਕੇਜਾਣ
ਣਾਹੈਜੋਦੇਹਅਨਿਤਹੈਜੜ੍ਹਹੈਦੁਖਰੂਪਹੈਤੇਆਤਮਾ
ਸਤਿਹੈ: ਚੇਤਨਹੈਅਨੰਦਰੂਪਹੈ ਏਹੁਭਰਮੁਕਰਕੈਦੇਹਦੇ
ਧਰਮਾਆਤਮਾਵਿਖੇਪਏਭੁਾਸਤੇਹੈਨਮਰਨਾਦੇਹਕਾਧਰ
ਮੁਹੈਏਹਕਹਿਦਾਹੈਮੈਮਰਨਾਹੈਜੜ੍ਹਧਰਮਦੇਹਕਾਹੈ
ਏਹੁਕਹਦਾਹੈਮੈਆਪਨੂੰਨਹੀਜਾਣਤਾਦੁਖਧਰਮ
ਦੇਦੇਹਕਾਹੈਏਹਕਹਦਾਹੈਮੈਦੁਖੀਹਾਂਜਬਵੀਚਾ
ਰਬੁਧਾਸਿਉਦੇਖਤਾਹੈਕਹਤਾਹੈਮੈਤੋਤ੍ਰਈਕਾਲਇਸ
ਬਿਤਹਾਂ ਜਾਂ ਛਿਦੇਕਰਮਹੁਨਿਭੈਗਾਤਾਹੈਂ ਤੇਹੁ:ਣ
ਪਿ

ਦੇਅਰੋਗੋਂਭੋਗਾਂਰਾਤਾਂਝੇਕਾਲਜਤਿਹੋਹੋਇਆਬਦੁਝੇਏਹੀ ੧੪
ਪਰਮੇਸਰਨੂੰਜਾਣਤਾਹੈ।ਏਹੀਜਗਤਨੂੰਜਾਣਤਾਹੈ।
ਏਹੀਚੇਤੰਨਨੂੰਜਾਣਤਾਹੈ।ਤਾਤੇਏਹੁਚੇਤੰਨੁਹੈ।ਜੇਨਾ
ਨਾਪ੍ਰਕਾਰਾਂਦੇਛਤੀਆਂਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਸਨਾਂਦੇਵਿਚਿਹੋਤੇਹੋਨ
ਤਾਂਖਾਸਨਾਨੂੰਤਾਅਨੰਦਨਹੀ।ਜੇਏਹੀਖਾਵੰਦਾਹੈਤਾ
ਇਸਨੂੰਅਨੰਦਹੋਤਾਹੈ।ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਾਂਦੇਬਸਤ੍ਰਭੂਖਿ
ਰੇਖੀਚਹੁੰਦੇਹੋਨ।ਤਾਂਭੂਖਿਰੇਨੂੰਤਾਅਨੰਦਨਹੀ।ਜੇ
ਏਹੋਪਾਹਿਰੇਤਾਂਇਸਨੂੰਅਨੰਦਹੋਤਾਹੈ।ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਾਂ
ਦੇਪੁਰਾਣਕਾਗਤਾਂਤੇਲਿਖੇਹੂਏਹੋਨ।ਕਾਗਤਾਂਨੂੰਤਾਂ
ਅਨੰਦਨਹੀ।ਜੇਏਹੋਸੁਣਦਾਪੜਦਾਹੈਤਾਂਇਸਨੂੰ

ਹੀਅਨੰਦੁਹੋਤਾਹੈ।ਤਾਂਅਨੰਦਰੂਪੀਭੀਏਹੀਹੀ।
ਜੇਬੁਧਿਵੀਚਾਰੁਕਰਕੈਆਪਨੂੰਸਰੀਰਤੇਭਿੰਨਜਾਣੈ
।ਤਾਂਏਹੀਪਰਮਹੰਸਹੁੰਦਾਹੈ।ਜੋਆਪਨੂੰਸਰੀਰਤੇ
ਨਿਆਰਾਜਾਣੈਗਾ।ਤਾਸਰੀਰਦੇਰਸਾਵਾਸਤੇਪਾਪਨ
ਕਰੈਗਾ।ਜੈਸੇਕਮਲਜਲਮੈਹੋਤਾਹੈ।ਤੇਧਿਆਨੁਉ
ਸਕਾਸੂਰਜਵਲਹੋਤਾਹੈ।ਤਾਜਲਕਾਸਪਰਸਉਸਨੂੰ
ਨਹੀਹੋਤਾ।ਤੈਸੇਪਰਮਹੰਸਵਿਚੇਜਬਾਤਿਦੇਰਹਿੰਦੇਹੈਨ
।ਤੇਧਿਆਨੁਉਨ੍ਹਾਂਦਾਆਤਮਾਵਲਹੋਂਦਾਹੈ।ਤਾਂਦੇਹਦਾ
ਦੁਖਾਸੁਖਾਦਾਹਰਖਸੋਗਨਹੀਕਰਦੇ।ਤੇਵਰਤਣਹੋਰੁ
ਅਗਿਆਨੀਆਂਦੀਨਿਆਈਕਰਦੇਹੈਨ।ਤੇਜਬਾਤਿ

ਨੂੰਸੂਪਨੇਵਿਚਤਿਜਾਣਦੇਹੈਨ । ਤਾਂਓਨਾਨੂੰਬੇਪਨੂੰਨਹੀਹੁੰਦਾ
ਤੈਸੋਹੀਭੁਗਾਈਪਾਰੋਵਰਤਣਲਗਾ । ਆਪਭੀਉਪਰੇਤੇਸ
ਭੁਸਨਬੈਪੀਆਦਾਭੁਗੀਉਪਾਰੁਕੀਤਾ ।੩੯। ।ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ । ਮਾਲੂਸਾਹੀਨੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੇਪਾਸਅ
ਇਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ । ਜੋਅਸੀਨੌਕਰੀਮੁਗਲਾਂਦੀਕਰਦੇ
ਹਾਂ । ਕੋਈਐਸਾਉਪਦੇਸੁਕਰੋ । ਜਿਸਕਰਕੇਸਨੂੰਐਥੇਭੀ
ਮੁਖੁਉਜਲਾਹੋਵੇ । ਤੇਅਗੇਭੀਮੁਖੁਉਜਲਾਹੋਵੇ । ਤਾਂਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਜੀਬੋਲਿਆ ਭਾਈਮਾਲੂਦੇਹਅਨਿਤਹੈਨ ।
ਏਹੁਤਾਂਅਗੇਹੀਬਿਨਸੀਆਹੋਈਆਹੈਨ । ਤੇਅਤਮਾ
ਸਤਿਹੈ । ਏਹੁਕਿਸੇਦਾਮਾਰਿਆਮਰਦਾਨਹੀ । ਆਪਣੇ

ਵਰਨਾਸ੍ਰਮਦੀਕ੍ਰਿਆਭੀਸੁਪਨੇਦੀਜਾਂਣਕੇਕਰੀਐ।
ਤੇਸਿਆਮਨੁਭੀਇਸਥਿਰਹੋਵੇ। ਏਹੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਰਜਨ
ਨੂੰਉਪਦੇਸੁਕੀਤਾਹੈ। ਜੋਜੁਧਭੀਕਰੀਐਅਰੁਦਾਨੁਭੀਕਰੀ
ਐ। ਤੋਆਪਣੀਦੇਹਦੇਬਿਨਸਨਦਾਸਾਹਿਸਨਾਕਰੀਐ।
ਜੇਤੀਨਵਸਤਾਂਏਕਠੀਆਂਹੁੰਦੀਆਂਹੈਨ। ਤਾਂਏਹੁਸਰੀਰੁਬਿ
ਨਸਦਾਹੈ। ਇਕਸਮਾਂਜੇਸਵਾਸਾਂਦਾਪੂਰਾਹੋਇਰਹਿਦਾਹੈ।
ਦੂਜਾਜਿਸਪ੍ਰਿਥਮੀਤੇਸਰੀਰੁਗਿੜਨਾਹੁੰਦਾਹੈ। ਜੇਓਹਾਜ
ਰਾਹੁੰਦੀਹੈ। ਤੀਸਰਾਜਿਸਤੀਰਥਲੀਕਰਿਪ੍ਰਾਣਜਾਂਦੇ
ਹੁੰਦੇਹੈਨਿ। ਕੋਜਿਸਦੁਖਕਰਿਬਿਨਸਣੇਹੁੰਦੇਹੈਨ। ਜਾਂਓਹ
ਰੋਲੀਕੇਦੁਖਲਭਾਦਾਹੈ। ਤਾਂਪ੍ਰਾਣਾਂਦਾਅੰਤੁਹੁੰਦਾਹੈ। ਜੇਏ

ਹਤੀਨਾਇਕਠੇਨਾਹੋਵਨਤਾਂਆਪਕਾਲੂਇਸਦੀਰਖਿ ੧੬
ਆਕਰਦਾਹੈ॥ ਪਰੁਆਪੇਉਪਾਧਾਕਿਸੇਨਾਲਨਾਕੀਤੋ॥ ਜੇ
ਜੁਪੁਜਰੂਰਆਇਬਣੈਤਾਬਹੁਤਿਆਥੋੜਿਆਦੀਸਿਕਾਨ ੦
ਕੀਜੈ॥ ਤੇਜੋਕੁਝੁਖਟਿਲਿਆਦੀਐਸੋਸਿ ਖਾਜਾਪਾਨਾ
ਲਵਦਿਰਕੇਖਾਈਐ॥ ਤਾਂਭਾਈਮਾਲੂਮਲੂਇਸੇਪੂੰਰਲਬਾ ੦ ਕਾ
ਵਰਤਣਾ॥ ਤਾਂਭਾਈਮਾਲੂਦਾਵੀਂਰਖਾਂਦਾਇਕਰਕਿਕਾਲਿਆ ੦
ਨੂੰਹੋਇਆ॥੩੮॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ਭਾ
ਈਕਿਦਾਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੀਸਬਣਿਗਾਇਆ॥ ਕੇਸਾਰਾ
ਜਗਾਤੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਾਵਿਚਿਪਇਆਜਲਦਾਹੈ॥ ਕਿਵੇਂਮੈਨੂੰਤੁਸੀ
ਰਖਲਵੋ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜਿਵੈਬਨਨੂੰਅਗਨਿਲਗਾ

ਵੀਹੈਤੇਮ੍ਰਿਗਬਨਜਿਉਤ੍ਰਿਖੰਦਕੇਨਦੀਵਿਚਿਜਾਇਪ੍ਰਵੇਸੁ
ਕਰਦੇਹੈਨ।ਸੋਸੁਖੀਹੁੰਦੇਹੈਨ।ਤੈਸੇਜਗਤਿਵਿਚਿਕਾਮਨੋਂ
ਪਵ੍ਰਿਰਤਿਆਹੋਇਆਹੈ।ਜੋਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਆਵਦੇ
ਹੈਨ।ਸੋਸੀਤਲਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ।ਤੇਜੋਸਬਦਬਾਣੀਦੇਸ
ਮਝਵਿਚਿਟੁਬਕੀਲੈਂਦੇਹੈਨ।ਤਿਨਾਂਦਾਮਨੁਭੀਸੀਤਲਹੋ
ਇਆਵਦਾਹੈ।ਤੇਤੂਸਾਂਦਾਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਣੁਤੇਸਿਖਾਂਦੀ
ਸੇਵਾਟਹਲਕਰਣੁਏਸੇਵਡਿਤੈਨੂੰਗਿਆਨੁਹੋਵੇਗਾ।ਤਾਂਭਾਈ
ਜੀ ਲਕਿਦਾਰਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦਾਬਚਨੁਦ੍ਰਿੜੁਕੀਤਾ
।ਤਿਸਦਾਉਧਾਰੁਹੋਇਆ।੫੦। ਸਾਖੀਹੋ
ਰੁਚਲੀ। ਦੀਪਾਜਾਤਿਦਾਟੇਉਤੇਨਾਗਾਇਣਦਾ ੦

ਸੁਤੇਬੁਲਾਤੀਨੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਪਾਸਆਇਸਰ ੧੧
ਨਪੜੇਸੋਏਅਸਾਨੂੰਜਨਮਮਰਨਥੀਂਰਖੀਏ
ਤਾਂਵਚਨਹੋਇਆਤੂਸੀਵਾਹਗੁਰੂਦੀਭਗ
ਤਿਕਰੋ।ਤਾਂਉਨ੍ਹਾਂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਅਸ ੦
ਨੂੰਛਿਪਾਕਰਕੇਸੁਣਾਈਏ।ਭਗਤਿਕਿ
ਸਨੂੰਕਹਿਦੇਹੈਨ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਜੁਸਜੋ
ਏਮਹਾਰਾਜਆਇਆ।ਉਤਪਤਿਕੀਤੀਹੈਜਨੂੰ
ਉਸਨੂੰਬਚਨਕੀਤਾਤੂੰਸਭਨਾਜੀਆਂਨੂੰਉਤ
ਪਤਿਭੀਕਰੂ।ਤੇਆਪਣੇਅਧੀਨਕਰਕੇਇ
ਨਾਂਨੂੰਭਰਮਾਉ।ਤੇਚਾਰਿਵੇਦਵਤੇਆਪਣੇਪ ੦

ਪਾਤੋਹੇਵਨੁਵਾਸਤੇਕੀਤੋ ।ਤਿਨਪੁਰਖਤੇ ਇਕੁ
।ਇ ਸਤੁਜੋ ਏਨਾਚਹੁ ਵਿਚਹੁ ਇਕਦੀ ਬੁਝਿਸ
ਰਨਜੋ ਆਵੈ ਸੋ ਮੈਨੂ ਆਇ ਮਿਲੈਗਾ ।ਇਕੁ
ਬੈਰਾਗੁ ।੧। ਦੂਜਾ ਜੋਗੁ ।੨। ਤੀਜਾ ਗਿਆ
ਨੁ ।੩। ਚਉਥੀ ਭਗਤਿ ।੪। ਪਰੁ ਵੈਰਾਗੁ
ਤੇਜੋਗੁਤੇਗਿਆਨੁ ਏਹੁਤੀਨੇ ਪੁਰਖ ਹੈਨਾ ।ਓਨਾ
ਨੂ ਸੰਗਦੇ ਬਲਤੇ ਮਾਇਆ ਭੁਰ ਮਾਇਲੈਂਦੀ
ਹੈ । ਪਰੁਭਗਤਿ ਮਹਾ ਰਾਜ ਦੀ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤਾ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਹੈ । ਤੇ ਮਾਇਆ ਨਟਣੀ ਹੈ ।ਤਾਂ ਭਗ
ਤਾਨੂ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਮੋਹਿ ਸਕਦੀ । ਹੋਰਨਾ ਕਰ

ਮਾਨੂ ਮੋਹਿਲੇਵੀ ਹੈ॥ ਭਾਂਓਨਾ ਸਿਖਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ੧੮
ਤੀਜੇ ਮਹਾਰਾਜ ਓਨਾ ਚਉਹਾ ਦਾ ਸਰੂਪ ਬ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਕੈ ਕਹੀਐ ਜੋ ਅਸੀ ਸਮਝਕੈ ਓਨਾ ਦੀ ਸਰ
ਨਨੂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਐ॥ ਭਾਂਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲੇ
ਜੋ ਬੈਰਾਗੁ ਭੀ ਦੁਇ ਪਕਾਰ ਦਾ ਹੈ॥ ਇਕੁ ਏਹੁ ਹੈ
ਜੋ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ਬਸਤ੍ਰ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਤਿਆਗੁ ਕਰਨਾ
॥ ਐਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਦੂਜਾ ਬੈਰਾਗੁ ਏਹੁ ਹੈ
ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਥੀਂ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬ [illegible] ਨਿਤਪੇ
ਸਾਰਿ ਟੇਕ ਕਰਕੈ ਪਦਾਰਥਾ ਵਿਚਿ ਲੀਨ ਨ ਹੋਵ
ਣਾ॥ ਸੋ ਵਰਤਣ ਮਾਤ੍ਰ ਵਰਤਣ ਕਾਰਿ ਲੇਵਣੀ॥

ਰੈ

'ਤੇਜੋਗਭੀਦ੍ਵਾਇਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ 'ਇਕਤਾਂਕਸਟੂਰੂਹੈ

'ਜੋਅਸਟਾਂਗੁਜੋਗੁਹੈ 'ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਬੀਆਦਕ

ਰਣਾ 'ਦੂਜਾ'ਇਹੁਜੋਗੁਹੈਮਨਨੂਵਾਸਨਾਬੀਰੋਕਕੇ

ਵਾਹਗੁਰੂਕੇਭਜਨਸਬਦਨਾਲਜੋੜਨਾ 'ਤੇਗਿਆਨੁ

ਭੀਦ੍ਵਾਇਪ੍ਰਕਾਰਦਾਹੈ 'ਜੋਸਤਿਗੁਰਾਂਬੀਜੋਸਮਝਿ

ਆਹੈਜੋਜਗਤੁਝੂਠਾਹੈ 'ਤੇਆਤਮਾਹੀਸਰਬਵਿ

ਏਵ ਖੇਸਤਿਹੈ 'ਜੋਸਰਬਥੌਂ ਖੇਵਾਹਗੁਰੂਦਾਰੂਪੁਜਾਣਕੇਰਾ

ਗਦ੍ਵੈਖਰੂਪੀਮਿਲੁਰਿਦੇਬੀਧੋਵਣੀ 'ਤੇਦੂਜਾ'ਸਰ

ਵਨਿਗਿਆਨੁਹੈ 'ਜੋਸੁਣਨਾ'ਅਰੁਕਮਾਵਣਾ।

ਏਕਭਗਤਿਹੈਤੇਦੂਜਾਨੈਧਾਭਗਤਿਹੈ 'ਤੇਭਗਤਿ

ਏਹੁਹੈ।ਜੋਵਾਹਗੁਰੂਨੂੰਸੁਆਮੀਜਾਣਨਾ।ਆ ੧੯
ਪਨੂੰਸੇਵਕੁਜਾਣਨਾ।ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਵਾਹਗੁ
ਰੂਨੂੰਸੌਂਪਛਡਣਾ।ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈਰ
ਖੋ।ਪ੍ਰਭੁਕੀਆਗਿਆਮਾਨੇਮਾਥੇ।ਤਿਸਤੇਓਹੁਗੁ
ਣੁਕਰੇਨਿਹਾਲੁ।ਨਾਨਕਜਾਹਿਬ੍ਰਸਦਾਵਾਇਆ
ਲੁ।ਤਾਂਤੇਏਹੁਵਚਨੁਸੁਣਿਕੈਸਭੋਸਿਖਨਰਾਇ
ਣਦਾਸਥੀਆਦਾਕਿਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਾਟਹਲਕਰੇ
ਕਰਨਾ।ਤੇਗੁਰੂਕੀਬਾਣੀਨਾਲਿਹਿਤਕੀਤੋਨੇ।
ਸਭਣਾਦਾਪ੍ਰਿਆਰੂਹੋਇਆ।੪੧ ॥
।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ।ਭਾਈਬਾਲੂ

ਬੁਧਵਾਰਤੇਦੁਰਗਾਤੇਜੀਵਿੰਦਾਹਾਜਬੁਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਜੀਦੇਪਾਸਆਏਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋ
ਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈ॥ ਤਾਂਬਚ
ਨੁਹੋਇਆਪਰਉਪਕਾਰਦੇਸਮਾਨਹੋਰੁਕੁਝੁਨੀ
॥ਪਰਉਪਕਾਰੁਭੀਤਿਨਪ੍ਰਕਾਰਦਾਹੈ॥ਇਕੁਜੋ
ਆਪਣੇਪਾਸਪਦਾਰਥਹੋਵਨ॥ਸੋਆਪਭੀਜੁ
ਗਤਿਨਾਲਵਰਤਣਾ॥ਤੇਨਾਲੇਗਰੀਬਾਨੂਅਨ
ਥਾਨੂਭੁਜਨਵਾਲਿਆਨੂਵੰਡਿਖਾਈਐ॥ਬਹੁੜੇ
ਜੋਆਪਣੇਸਰੀਰਥੀਕਿਸੇਦੀਸੇਵਾਟਹਲਕਰੀ
ਐਤੇਰਸਨਾਕਰਕੇਭੀਜੋਬਚਨੁਮਨੀਦਾਹੋਵੈ

ਤਾਂਭੀਕਿਸੇਦਾਭੁਲਾਕਰੀਐਾਬਹੁਤੇਰਿਆਨੀਧ
ਆਨਦਾਭੀਰਸਨਾਕਰਕੇਉਪਦੇਸੁਕੀਜੈਤੇਮਨਕ
ਰਕੇਭੀਸਭੁਜਣਦਾਭਲਾਮੰਗੀਐਤਾਂਓਹਿਸਿਖਐਸੇ
ਸੇਹੀਸਭੁਣਾਸਿਖਾਂਦੇਨਾਲਪਰਉਪਕਾਰਕਰਨਤਾਂਓ
ਨਾਂਦਾਏਸੇਜੇਵਾਟਹਲਕਰਕੇਉਧਾਰੁਹੋਇਆ।

੪੨। ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ।ਜਗਾਜਾਤਦਾ

ਪਰਣੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੀਸਰਣੀਗਇਆਜੋਸੋਨੂ
ਤੁਸੀਬਚਨੁਕਹੋਤਾਂਸੇਪਰਿਬਾਰੁਛਡਕੇਫਕੀਰੁਹੋਇਜਾਂ
ਦਾਹਾਂਸੋਇਕੁਜੋਗੀਨੂਮਿਲਿਆਸਾਤਾਂਓਜਾਆਣੀਏ
ਕੈਆਖਿਆਹੋਜੋਪਰੁਬੀਧਨਰੂਪੁਹੋਾਤੂੰਪ੍ਰਿਥਮੇਪ

ਰਿਬਾਰਿਦਾਤਿਆਗੁਕਰਿਆਂਦੇਤਾਂਬਹੁੜੇਮੈਤੁਸਾਨੂ
ਉਪਦੇਸੁਕਰਨਾਹਾਂ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜੋਗੁਕੀਤਿ
ਆਤੇਪਾਰਿਵ੍ਹਿਆਉਧਾਰੁਹੁੰਦਾਹੋਵੈ।ਤਾਂਫਕੀਰ
ਹਰੀਆਤੇਕਿਉਝਗੜਦੇਫਿਰਨ।ਜਿਵੇਕਵਲੁਵਿ
ਚਿਹੀਜਲਦੇਰਹਿੰਦਾਹੈ।ਤੇਸੂਰਜਵਲਿਧਿਆਨੁਰ
ਖਦਾਹੈ।ਤੇਸੋਗੁਰਮੁਖਿਵਿਚੇਗ੍ਰਿਸਤਦੇਰਹਿੰਦੇਹੈਨ।
ਸੇ ਤੇਗੁਰੂਕੇਨਮਿਤਵੌਂਟਹਿਲਕਰਦੇਹੈਨ।ਤੇਫਕੀਰੁਹੋਇ
ਕੇਕਿਸੇਬੀਲੇਖਾਵੈਗਾ।ਤਾਆਪਣੇਤਪਦਾਬਲੁ
ਓਨਾਨੂਦੇਸੁਟੇਦੇਵੈਗਾ।ਤੇਜੋਗ੍ਰਿਸਤੀਹੋਇਕੈਭਗ
ਤਿਕਰੇਗਾ।ਓਹੁਭੀਓਸਤੇਰਹੇਗੀ।ਤੇਜਿਸਸਾ ੮

ਪਸੰਤਦੀਸੇਵਾਟਹਲਕਰੇਗਾ ਓਹੁਭੀਉਸ ੨੧
ਨੂਫਲੁਹੋਵੈਗਾ ॥ ਜੈਸੇਕੋਈਗਊਨੂਘਾਸੁਅ
ਰੁਖੁਆਇਦੇਖਵਾਵਦਾਹੈ ॥ ਤਾਂਓਸਦਾਦੁਧੁਵ
ਹਿਲੈਲੈਂਦਾਹੈ ॥ ਤਾਂਭਾਈਜਗਾਵਿਚੋਂਗਸਤ
ਵੇਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਾਟਹਲਕਰੇ ॥ ਓਸਦਾਉਧਾਰੁ
ਏਸੇਕਾਰਿਹੋਇਆ ॥ ੪੨ ॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚ
ਲੀ ॥ ਭਾਈਖਾਨੂਤੇਭਾਈਮਾਈਆਦੋਵੈਪਿਉ
ਪੁਤ੍ਰਹੈਸਨਤੇਗੋ ॥ ਵਿੰਦੁਭੰਡਾਰੀਖਤ੍ਰੀਹੈਸੀ ਏਹ
ਭੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੀਸਰਨਗਏ ॥ ਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜਕਈਐਸਾਗੁਣੂਕਹੀਐ ॥ ਜਿਸਦਾਵਿਰ

ਸਭੇਗੁਣਪਾਪਤਿਹੋਵਨਿ ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ
ਮਹਾਰਾਜਦੀਭਗਤਿਸਭਗੁਣਾਗੁਣਾਦਾਗੁਣੂਹੈ
ਤਾਂਓਨਾਕਹਿਆਭਗਤਿਕਿਤਨੇਪਕਾਰਦੀਹੈ ।ਤਾਂ
ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਤਿਨਪਕਾਰਦੀਭਗਤਿਹੈ ।ਪਿਥ
ਮੇਨੌਧਾਭਗਤਿਹੈ ।ਦੂਜੇਪੇਆਭਗਤਿਹੈ ।ਤੀਜੇ
ਪਰਾਭਗਤਿਹੈ ।ਤਾਂਓਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਜੀਥ
ਲਕੇਤਿਨਾਂਹੀਭਗਤਾਂਦਾਸਰੂਪਕਹੀਐ ।ਤਾਂਬ
ਚਨੁਹੋਇਆਨੌਧਾਭਗਤਿਨੌਪਕਾਰਦੀਹੈ ।ਪਰੁ
ਜੇਨਵਾਵਿਚੋਇਕਭੀਪਾਪਤਿਹੋਵੈਸੋਭੀਕਲਿ
ਆਣਕਰਦੀਹੈ ।ਜੇਨਵਾਹੀਪਕਾਰਾਦੀਪਾ

ਪਤਿਹੋਵੈਤਾਂਵਾਹਗੁਰੂਵਿਚਿਮਿਲਾਇਦੇਂਦੀਹੈ ੮੨
ਪ੍ਰਿਥਮੇਇਹੁਭੁਗਤਿ ਹੈ ਜੋਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਵਚਨ
ਸਰਧਾਸੇਂਜੁ:ਗਤਿਜੁਦਨਕਰਨੇ ਦੂਜੀਇਹੁਭੁਗ
ਤਿਹੈਜੋਆਪਕਥਾਕੀਰਤਨੁਕਰਨਾ ਤੀਜੀਇਹੁਭੁ
ਗਤਿਹੈਜੋਰਾਮਨਾਮਬਿਨਾਆਪਣਾਸਮਾਨਗੁਜਾ
ਰਨਾ ਜਾਸਿਸਾਸਿਜਿਮਰਨੁਕਰਨਾ ਚੌਥੀਇਹੁਹੈ
ਭੁਗਤਿਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਚਰਨਾਂਦਾਧਿਆਨੁਕਰਨਾ
ਤੇਜੀਤਾਂਦੇਚਰਨਧੋਵਣੇ ਜੇਤਾਂਦੀਪਾਣੀਪਖੇਦੀ
ਚਾਪੀਦੀਟਹਲਕਰਨੀ ਪੰਜਵੀਜੇਤਾਸਾਧਾਨੂੰਉ
ਤਮਭੋਜਨਦੀਬਸੜਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ ਛੇਵੀਂਗੁ

ਰਾਂਦੇਚਰਨਾਂਦੀਧੂਰਾਂਦੇਵੂਾਮਾਰੇਂਦੀਸਦਾਬੰਦਨਾ
ਨਮਸਕਾਰਕਰਨੀ ਪ੍ਰਦਖਣਾਕਰਨੀ ਸਤਿਵੀ
ਭੁਗਤਿਆਪਨੂੰਦਾਸਜਾਂਨਣਾ ਤੇਮਹਾਰਾਜਨੂੰਸੁ
ਆਮੀਜਾਂਨਣਾ ਸਭਤਨੁਮਨੁਧਨੁਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਜ
ਨਣਾ ਅਠਵੀਏਹੁਭੁਗਤਿਹੈਜੋਮਹਾਰਾਜਨੂੰਆ
ਪਣਾਸਖਾਮਿਤ੍ਰਜਾਂਨਣਾ ਜੋਮੀਤਦਾਭਲਾਹੀ
ਚਿਤਵਦਾਹੈਤਾਂਮੇਰੇਮਹਾਰਾਜ ਮੀਤਹੈਨ ਜੇਕਰ
ਨਗੇਸੋਮੇਰਾਭਲਾਹੀਕਰਨਗੇ ਤੇਨਾਵੀਏਹੁਭੁਗ
ਤਿਹੈਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਵਾਹਗੁਰੂਨੂੰਸੌਂਪਛਡਣਾ
ਆਪਣਾਕਛੁਨਜਾਂਨਣਾ ਏਹੁਨੌਧਾਭੁਗਤਿਹੈ

'ਬਹੁਤੇਪ੍ਰੇਮਾਭੁਗਾਤਿਕਹਿਤੇਹੈਨ 'ਜੈਸੇਬ੍ਰਿਛਕਾਫੁ
ਲੁਹੋਤਾਹੈ 'ਜੈਸਾਫਾਹੋਤਾਹੈਤੈਕੌਰ੍ਹਾਹੋਤਾਹੈ 'ਜੈਪੀ
ਲਾਹੋਤਾਹੈਤੈਖਟਾਹੋਤਾਹੈ 'ਜੈਬ੍ਰਿਛਕੇਬੀਚਹੀਰਸੁ
ਛੇੜਾਰਹਿਤਾਹੈਤੈਲਾਲੁਹੋਤਾਹੈ 'ਸਵਾਦੁਉਸਕਾਮਿ
ਠਾਹੋਤਾਹੈ 'ਤੈਸੇਜੋਮਹਾਰਾਜਕੇਪ੍ਰੇਮੀਹੈਨਾ 'ਸੋਏਹੁ
ਓਿਨਾਕੇਲਛਨਹੈਨਾ 'ਪ੍ਰਿਥਮੇਰੁਦਨੁਕਰਤੇਹੈਨਾ 'ਉ
ਭੈਸਾ 'ਸਲੇਤੇਹੈਨ 'ਤਾਤੇਉਨਕਾਮੁਖੁਪ੍ਰਿਥਮੇਸਾਵ
ਹੋਤਾਹੈ 'ਅਰੁਜਿਉਪ੍ਰੇਮੁਵਧਤਾਹੈਤੈ 'ਅਹਾਰਿਵਿਚਿ
'ਅਹਾਰੁਘਟਤਾਜਾਤਾਹੈ 'ਤਾਤੇਓਿਨਾਕਾਮੁਖੁਪੀਲਾ
ਹੋਤਾਹੈ 'ਅਰੁਜਿਉਜਿਉਮੈਤਾਕਾ 'ਸੰਗੁਹੋਤਾਹੈਤਿ

ਉਤਿਉਉਨਕਾਵਿਚਨਾਦੇਸਮਝਣਕਰਿਮੁਖੁਸ਼ਾ
ਲੁਹੋਤਾਹੈ॥ਤਾਂਮਹਾਰਾਜਦੀਪ੍ਰੀਤਰੂਪੀਮਿਸਟਾਨ
ਉਨਕੇਬੀਚਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ਤਾਗਿਆਨਕੀ
ਸਮਝਉਨਕੋਹੋਇਆਵ੍ਰਿਤੀਹੈ॥ਜਿਉਜਿਉਗਿਆ
ਨਕਾਅਭਿਆਸੁਕਰਤੇਹੈਨਾਤਿਉਤਿਉਪਰਾਭਗਤਿ
ਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤੀਹੈ॥ਤਿਜੀਉਅਰੁਈਸਰਮੋਅ
ਭੇਦਤਾਦ੍ਰਿਸਟਿਆਉਤੀਹੈ॥ਸੋਈਸਤਿਚਿਤਆ
ਨੰਦਰੂਪਈਸਰਹੈਸਤਿਚਿਤਅਨੰਦਰੂਪਜੀਵਹੈ
॥ਪਰੂਏਤਾਕੂਭੇਦੁਹੈਸਹਿਕਾਮਤਾਅਰੁਨਿਹਕਾਮ
ਤਾਕਾਜੀਉਅਗਿਆਨਕਰਿਸਹਿਕਾਮੀਹੈਈਸ

ਰਥਿਆਸਕਰਿਨਿਹਕਾਮੀਹੈਸੋਕਾਮਨਾਅਰੁਨਿਹਕ ੦੮੪
ਮਤਾਦੋਵੈਂਕਲਪਤਿਹੈਨਾਜੋਈਸਰਨਿਹਕਾਮਤਾ
ਕੇਭੇਦਕੋਤਿਆਰਾਦੇਵੇਅਰੁਜੀਉਜਾਹਿਕਾਮਤਾ
ਤਿਆਰਾਦੇਵੈਤਾਦੋਨੋਬ੍ਰਹਮਰੂਪੁਹੈਨਾਤਾਖਾਨੂ
ਤੇਮਾਈਏਦਾਤੇਗੋਵਿੰਦਦਾਇਜਪ੍ਰਕਾਰਕਹਿਆ
ਨੂੰਹੋਇਆ।੪੪। ।।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।।
ਜੋਪੁਰਸਏਈਆਬੁਰੂਅੰਗਦਜੀਦੇਹਜੂਰਰਹਿਦ ੦
ਸੀ।ਬ੍ਰਹਮਣਦਾਸਰੀਰੁਉਜਦਾਸੀ।ਤੇਜਾਹਿਬਦੇ
ਹਜੂਰਮਾਇਆਨੂਛੁਹਿਦਾਨਹੀਸੀ।ਤਾਜੋਪਰ
ਸੋਈਆਜੋਕੁਝੁਲਿਗਰਨੂਲਗੇਜੋਸਿਖਾਬੀਲੋ

ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਕਾਇਕੈ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆ ਦਿਨ ਛ

ਕੁਦਾ ਰਹੈ ॥ ਤੇ ਆਪਿ ਪਤ੍ਰਲਾਂ ਜੂਠੀਆ ਪੇ

ਇਕੇ ਪੀ ਲਏ ॥ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਨ

ਜਿਤਨੀ ਟਹਲ ਸੇਵਿ ਨਾ ਦੀ ਕਰਾਗਾ ਉਤਨਾ ਸੋ

ਗਾ ਭੁਲਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਸਮੇ ਕੋਈ ਸਿਖੁ ਆਵੈ ਉਸ

ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਛਕਾਵੈ ਆਲਸੁ ਨਾ ਕਰੈ

ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਸੋਈਏ ਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਿ ਕਲਿ

ਆਣੂ ਹੋਇਆ ॥੧੪੫॥ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ

ਏ ਪਉੜੀ ਸੋਲਵੀ ਚਲੀ ॥ ਪਿਰਥੀ ਮਲੁ ਭੁਲ

ਸਾ ਭੁਲਾ ਸੋਲਣੂ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਬਾਰੀ ॥ ਰਾਮੂ

ਦੀਂਪਾਉਗਾਰਸੋਵਣੂਨਾਗਾਉਰੀਗੁਰਸਬਦਵੀ ੨੫
ਚਾਰੀਨਸੋਹਣੂਰਾਮੂਆਹਿਤਿਆ ਆਅਰੂਗੋਪੀ
ਹਉਮੈਮਾਰੀਨਸਾਪਾਰੂਰੀਂਗੁਭਛੇਭਾਗੂਭਗ
ਭੁਭਗਤਿਹੈਪਿਆਮਾਰੀਨਸਥਾਨੁਛੁਰਾਤਾਰੂਤਰੇ
ਵੈਗਾਪਾਸੀਕਿਰਣੀਸਾਰੀਉਗਰੂਨੈਂਵੂਸੂਦ
ਨਾਪੂਰੋਣੁਵਾਪਾਰਿਉਤਾਰੀਨਅਲੀਆਸਾਹ ॰
ਰੂਭਛੇਂਛੀਬੇਗੁਰਦਰਗਾਹਦਰਬਾਰੀਨਪਾਧਾ
ਬੂਲਾਜਾਣੀਐਗੁਰਬਾਣੀਗਾਇਨੁਲੇਖਾਰੀ
ਰੰਲੇਵਾਲੀਸੰਗਤਿਭਾਰੀ॥੧੬॥ ਸਾ
ਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ਨੂਛੇਜਬਸਾਹਿਬਤੀਸਕੀ

ਪਾਤਸਾਹੀਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਪਾਇਓਉਤਰੇ
ਰਪ੍ਰਿਥੀਅਭੁਤੇਭੁਲਜਾਂਭੁਛੇਜਾਤੁਟੋਹੈਸਾਨਿ
ਜੋਭੁਦਿਦਰਸਨਨੁਆਇਓਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਓਹੁਕਹੈ
ਣਲਗੇ॥ਅਸਾਂਭੁਸਾਡੀਜਾਤਹਾਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਅ
ਮਰਦਾਸਜੀਬੋਲੇਗੁਰੂਕੀਜਾਤਕੋਈਨਹੀਸੁ
ਤੁਸਰੀਰਾਦੀਹੈ॥ਸੋਸਰੀਰਬਿਨਸਜਾਂਵਣੇਹੈ
ਨ॥ਆਗੇਜਾਤਨਜੋਰੁਹੈ॥ਅਗੇਜੀਉਨਵੇਂਸਜਿ
ਨਕੀਲੇਖੇਪਤਪਵੇਂਹਿੰਗੇਕੋਈਕਹੋਇ॥ਬਾਬਕ
ਹਿਆਜੋਸਰੀਰਏਥੇਹੀਉਪਜੇਹੈ॥ਏਥੇਹੀ
ਏਨਾਰਹਿਣਾਹੈ॥ਤੇਅਗੈਜਾਤਾਕਿਸੇਨਾਲਨ

ਹੀਜਾਦੀਗਜਿਸਨਾਨਾਤੁਜਾਪਿਆਤੇਸੇਵਾਗਿਜਖਾਦੀ ੨੬
ਕੀਤੀਹੈਪਾਤਿਸਾਹਨਾਦੀਲੇਖੇਪਵੈਗੀਗਤਾਆਖਣ
ਨੇਆਗਿਆਬਾਟੇਕਿਆਜੀਮੈਨੂਭੀਉਪਦੇਸੁਕੀ
ਜੈਗੁਰਾਂਉਸਨੂੰਭੀਬਚਨਹੋਇਆਹਿਤੂਛਾਇਕੇ
ਸਾਧਾਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀਬਹੁਕੋਰਾਮੂਤੇਦੀਪਾਤੇ
ਉਰਸੇਨੂਤੇਨਗਉਰੀਆਇਦਰਨੀਲਰੋਗਤਾਂਓਨ ੦
ਨੂਬਚਨਹੋਇਆਆਇਆਸਿਖਾਦੀਸੇਵਾਕ
ਰਨੀਆਤੇਰਾਰਧਨੀਆਆਂਅਤਵੇਲੇਬੈਠਕੇਗੁ
ਰੂਕੀਬਾਣੀਦਾਵੀਚਾਰੁਕਰਨਾਗਜਿਉਕਰਿਬੇਨੂੰ
ਬੋਲਨਾਲਭਾਗਹੋਦੀਹੈਤੇਰਾਰਉਰਗਲੀਆ

ਬਾਹਰਿਰਹਿਦੀਹੈ। ਤਾਂਸਭਣਾਨੂਪਾਰਉਤਾਰਦੀ
ਹੈ। ਜਤਿਉਅਠੇਪਹਰਿਆਪਣੇਪਿਆਰੇਦੇਕੰਮਕਰਦੀ
ਰਹੈਨਾ। ਤੇਰਾਰਧਨ੍ਹੀਆਗੁਰੂਕੀਬਾਣੀਵਿਚੋਂ
ਗੀਦੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਸਭਕੰਅਸਵਾਰਦਾਹੈ। ਬਹੁਤੇਸੇ
ਹਨੂਤੇਰਾਮੂਮਾਹਿਤੇਅਮਰੂਗੋਪੀਆਆਇੰਦਰਰਨੀਖ
ਗੋ। ਸਰੀਬਾਨਿਦਾਜਆਸਾਨੂਉਪਦੇਸਕਰਗੀਏ
ਬਚਨੁਹੋਇਆਭਾਈਏਹੁਹਉਮੈਬੁਰੀਬਲਾ
ਇਹੈ। ਤੇਅਗਿਹੂੰਦੀਹੀਬਾਣਿਖਲੋਤੀਹੈ। ਤੇਏ
ਹੁਪਰਮੇਸਰਵਲੋਭੁਲਾਇਛੋਡਤੀਹੈ। ਜੋਇਸ
ਨੂਵਿਰੋਧਦੂਰਿਕਰੇ ਗੋਤਾਨੂਸਾਡਾਪਰਮੇਸਰਨਾਲ

ਗੀਦੜੁ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾਂ ਓਨਾ ਪਾਹੁਛਿਆ ਗਾਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ੮੧
ਹਉ ਮੈ ਕਿਉ ਕਾਰਿ ਮਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ੦
ਸਰੀਰਨੂੰ ਨਾ ਜਾਣਨਾ। ਜੋ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਭੁਲਾ
ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਤਾ ਸਹਾਰਨਾ। ਬਹੁਤੋ ਸਹਾਰੂ ਤੇ ਗੀਗੂ ਤੇ
ਭਾਰੂ ਆਇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ। ਤਾਂ ਓਨਾ ਨੂੰ ਬਚਨੁ ਹੋਇ
ਆ ਸਿਖਾ ਨਾਲ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਨਾ। ਤੇ ਪਸਾਦੁ
ਵਰਤਾਇ ਛਕਣਾ। ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਸਿਖ ਕੋਈ ਆ ੦
ਵੈ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਪਸਾਦਿ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ॥ ਤੇ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪਿਆਰੁ ਕਰਨਾ। ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਸਬਦ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ। ਅਟਾ ਅਨ੍ਹੂੰ ਕ ਬਰਟ ਭਗੀ ਨੂੰ ਨਹੀ

ਸੇਵਣਾ। ਬਹੁਰੋ ਖਾਨ ਛੁਰਾ ਤੇ ਭਾਵ੍ਰਤੇ ਦੇਗਾ ੫
ਸੀਤੋ ਊਗ ਰਹੁਤੇ ਨੈ ਦੂ ਸੁਦਨਾ ਤੇ ਪੂਰਤੇ ਵੰਗਾਏ
ਹੁਆ ਨੁਚਰਨਿ ਲਗੋ। ਤ੍ਰਾਂ ਓਨਾ ਨੂ ਬਚਨੁ ਹੋਇ
ਆਤ੍ਰਾਈ ਸਿਖੋ ਇਸ ਕਲਜੁਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਗੁ
ਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂਨੂ ਰੀਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਖਵਾਂਦਾ
ਹੈ। ਓਸਦਾ ਜਗ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਲ
ਜੁਗ ਦਾ ਜਗ ਏਹੋ ਹੈ। ਜੋ ਦੇਗ ਖਾਵਣ ਵਾਲੇ
ਹੈਨ ਓਨਾ ਦਾ ਏਥੇ ਭੀ ਧਨੁ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਅ
ਗੇ ਭੀ ਓਨਾ ਨੂ ਅਨੇਕ ਫਲੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
। ਬਹੁਤੇ ਮਲੀਆ ਤੇ ਸਹਾਕੂ ਛੀਬੇ ਆਏ

ਚਰਣੀ ਲਗੇ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਸਿਖਾ ਨੇ ੮
ਐਥੇ ਬਸਤ੍ਰ ਧੋਵਣੇ ॥ ਪਾਟੇ ਸੀਂਣਿ ਵਿਚਿ ਦੇਵਣੇ ॥
ਤੁਸਾ ਭੀ ਉਜਲੁ ਹੋਵੈਗੇ ॥ ਤੇ ਤੂ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਲਭੀਂ ਤੂ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਜਿ ਖਤੂ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰਿ ਦੇਵਦੀ ਐਥੁ
ਧੋਵਨਗੇ ॥ ਬੂਝਾ ਪਾਧਾ ॥ ਆਇ ਚਰਨੀ ਲਗ ੦
ਉਸ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ॥ ਜੀ ਐਥੀ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਟਹ
ਲ ਕੁਛੂ ਨਹੀ ਹੋਇ ਸਕਦੀ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ੦
ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਥਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸਿਖਾ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਣੀ (
ਨਾਲੇ ਪੋਥੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਂਤ ਲਿਖ ਦੇਵਣੀਆਂ
ਗਾਣ ਕੂ ਝੂਨ ਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਪਾਲਿ ਬਧਾ ਆਪ ਕੋਈ

ਦੇਜਾਂਦੈਤਾਂਦਰਗਹਲੇਦਣੀ॥ਸੂਰੀਏਹਾਸੇਵਾਹੈ॥
ਏਜੇਤਨੇਕੁਸੀਕ੍ਰਿਭੇਵਾਲੀਏਸਿਖਤੋਉਸਭਣ
ਨੂਏਹੁਸਾਝਾਉਪਦੇਸੁਹੈ ਜੋਗੁਰਾਦੇਪੁਰਬ
ਦੇਦਿਨਸੰਗਰਾਂਦਉਮਾਵਸਦੈਸਾਖੀਦੀਪ
ਮਾਲਾਦਸਹਰਾਸਭੁਣਾਦਿਨਾਵਿਚਿਸਭਣ
ਸਿਖਾਂਆਪਾਵਿਚਿਅਰਦਾਸਕਰਕੇਆਪ
ਣੀਸਰਧਾਨਾਲਿਆਇਆਵਹੁਨੂਕਰਣੀਪਸਾ
ਦੁਕਰਨਾਕਥਾਪੁਕਰਨਾਗੁਰੂਕੇਨਾਮ੍ਰਤਦ
ਰਤਾਵਣਾਗਰੀਬਾਂਸਿਖਾਨੂਬਸਤ੍ਰਦੀਏ
ਨੰਗਾਭੁਖੇਨੂਬਸਤ੍ਰਦੇਵਣਾ॥ਪਸਾਦਿਦੀਏ

ਨੂਹੋਵੈਤਿਸਨੂਪਸਾਦੁਛਕਾਵਣਾ। ਅਰਦਾਸ ੯੮
ਕਰਕੈਪੈਸਾਰੁਪਯਾ।ਜੇਹਾਕਿਸੇਦੀਸਰਧਾ
ਹੋਵੈ।ਸਿਖਨੂਇਕਠਾਕਰਕੈਉਸਦਾਕਾਰਜ
ਕਰਿਦੇਵਣਾ।ਤੁਸਾਡਿਆਪੁਤ੍ਰਾਪੋਤ੍ਰਿਆਤ
ਕੁਏਹੂਰਹੂਰਾਸਚਲੈਗੀ।ਜਿਸਦਾਸਿਖਾਂਤੁਸਾ
ਡੇਘਾਰਿਹੋਵੈਗੀ।ਤੁਸਾਂਸੰਸਾਕੋਈਨਹੀਕਰ
ਨਾ॥ਜਇਸੇਕਰਿਖਰੋਗਾਵਰਤਾਣਿਸਭਨਾਸਿਖ
ਦਾਉਧਾਰੂਹੋਇਆ॥੪੬॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁ
ਚਲੀ॥ਖਉਨੀਸਤਾਰਵੀਚਲੀ॥ਸਨਬ
ਭਾਈਤੀਰਥਾਸਭਰਵਾਲਸਭੋਸਿਰਦਾਰਾ।ਪ੍ਰ

ਰੋ ਮਾਣਕ ਚੰਦੁ ਹੈ ਬਿਸਨਦਾਸੁ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾ
ਰਾ ॥ ਪੁਰਖੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਣੀਐ ਤਾਰੂ ਭਾਰੂਦਾ
ਸ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਮਹਾਨੰਦੁ ਬਿਧੀ
ਚੰਦੁ ਬੁਧੀ ਬਿਅਲ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਖੇਰ ਸੂਦਾ ਬੇਹੇ
ਖੇਟਨ੍ਹਾਂ ਵੂੰ ਗਾਂਦਾਸ ਭੁਲੇ ਤਾਕਿਆਰਾ ॥ ਦੀਪ
ਜੇਠ ਤੀਰਥ ਥਾਸੇ ਸਾਰੂ ਭੂਲਾ ਸਾਹਿਆਰਾ
ਮਾਈਆ ਜਾਪਾ ਜਾਣੀਐ ਨਈਆ ਖੁ
ਲਰੁ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤੁਲਸਾ ਵਹੁਰਾ ਜਾਣੀ
ਐ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਅਵੇਸ ਅਚਾਰਾ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧੧॥ ਸਾ

ਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਭਾਈਤੀਰਥਾਸਭਰਵਾਲਿਆਂ ੬੦
ਨੁਕੇਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਦੀਸਰਣਿਪਾਇਆ
ਕੇਆਸਾਡਾਕਿਦੇਉਧਾਰੂਹੋਵੈ।ਤਾਂਬਚਨਹੋ
ਇਆ।ਜੁਜੋਹਾਹੋਰੁਕੋਈਧਰਮਨਹੀ।ਸੁ
ਖੋਭੀਸਚੁਬੋਲਣਾਤੇਗਿਰਿਹਭੀਸਚਿਆਰ
ਹਿਣਾ।ਤੇਦੂਜੇਸਾ।ਪਾਪੁਕੋਈਨਹੀ।ਸੁਨੂ
ਨਹੀਕਮਾਵਣਾ।ਏਸੇਕਾਰਿਕੇਭਾਈਤੀਰਥੇ
੫ ਦਾਕਲਿਆਣੁਹੋਇਆ।੪੧। ।ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ।ਭਾਈਪੂਰੋਤੇਭਾਈਆਣੁਕਰੰਦੂਤੇ
ਦਿਸਨਦਾਸੁਤਿਨੇਸਿਖਸਾਹਿਬਚੋਥੀਪਾਤਸਾ

ਹੀਦੇਹਜੂਰਆਏ।ਅਸਾਨੂਐਸਾਊਪਦੇ
ਸੁਕਰੋ। ਤੇਜਿਸਕਰਿਆਸਾਡ੍ਰਾਜਨਮਆਰਨਕ
ਈਐ। ਤੇਸਣੇਕੁਟੰਬਤੇਪਰਵਾਰਅਸਾਡ੍ਰਾਊਧ
ਰੁਹੋਵੈ। ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਆਪਿਭੀਗੁਰੂਕੇ
ਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਾਟਹਲਕਰਨੀ।ਪੁਤ੍ਰਾਂਧੀਆਂ
ਪਾਸੋਭੀਸੇਵਾਟਹਲਕਰਾਊਣੀ। ਤੇਇਸਤਰ
ਜਾਣਨਾਕੇਜਿਵੇਅਸੀਵਾਹਗੁਰੂਦੇਟਹਲੀਏਹਾਂ
ਤਿਵੈਅਸਾਡੇਪੁਤ੍ਰਸਭਵਾਹਗੁਰੂਕੇਟਹਲੀਏ
ਹੈਨ। ਤੇਜੋਸਤਗੁਰਾਘੋਨ੍ਹਾਂਖਸਮਦਾਖਸਮਦੇਭੂਗੇ
ਤੇਥੰਨ[illegible]ੜੀਵਾਹੇ। ਤਾਂਸਭਾਚਿੰਤਾਖਸਮਨੂੰਹੁੰਦੀ
ਹੈ

ਹੈ।ਤਿਦੇਸਭੁਕਿਛੁਦਾਹਥਗੁਰੂਕਾਕਾਰਿਜਾਏਤਾਂਦਾਹ
ਗੁਰੂਨੂਸਭਾਇਸਜਦੀਸਰਮਪਉਦੀਹੈ।ਤਾਂਇਸਜਦਾ
ਕਾਲਿਆਣੂਹੁੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਇਸੇਕਰਕੇਭਾਈਖੁਰੋਤੇ
ਮਾਣਕਚੰਦੂਤੋਂਬਿਸਨਦਾਸੁਣਾਇਸੇਕਰਕੇਉਨਾਂਦਾ
ਕਾਲਆਣੂਹੋਇਆ॥੪੮॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰੁ
ਚਲੀ।ਭਾਈਪਦਾਰਥੁਤੇਭਾਈਭਾਰੂਤੇਭਾਈਭਾ
ਰੂਤੇਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਦੇਪਾਸਆਏ।ਅਗੋਂਦੀ
ਵਾਨੁਲਗਾਹੋਇਆਹੈਸੀ।ਸਕਥਾਕੀਰਤਨੁਹੁੰਦਾ
ਸੀ।ਤਬਗੁਰੂਕੇਦਰਸਨਨੂਸੁਣਿਕੇਉਨਾਂਦੇਮਨਵਿ
ਚਿਭਉਆਇਆ।ਤਾਂਉਨਾਂਅਰਦਾਸਕੀਤੀ

ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਅਸੀ ਪਥਰਾ ਕੂ ਟੰਬਾ ਦਿਵਿ ਪਏ ਹੋਏ
ਹੋਏ ਹਾਂ ਨ ਕਿਤੇ ਵੇਖੇਜਬਦ ਬਾਣੀ ਪਾਨ੍ਹ ਸੁਣਨਾਹੀ
ਸਕਦੇ ॥ ਅਸਾਨ੍ਹਾ ਕਿਸ ਪਕਾਰ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤੂੰ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥ ਜੋਤੇਜੀਆਦਾਹਗੁਰੂ
ਨੇ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨ ਸਭਨਾ ਦਾ ਰਿਜਕੁ ਪਹਿਲੇ ਉ
ਤਪਤਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਸਿਦ
ਕੁ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਰਹੁ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸਨਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਰਿ
ਜਕੁ ਦਾਹਗੁਰੂ ਓਥੇ ਹੀ ਪਹੁਚਾਇਗਾ ॥ ਤੇ ਤੁਸਾਡਾ
ਰਿਜਕੁ ਏਥੇ ਹੀ ਪਹੁਚਾਇਗਾ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਆਪਣੇ

ਆਬੋਣਿਆਂ ਨੂ ਸਦ ਕੇ ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੂ
ਸੀਕੰ ਅਵੇਲਾਂ ਇਕ ਹੋਇ ਏ ਹੱਛੀ ਹੁਣ ਤੂਸੀ ਧਾਰਿ
ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਮਾਲੋ ਜੋ ਕੁਛੁ ਕਿਰਤਿ ਵਿਚੋ ਲਾਭੁ ਹੋ
ਵੈ ਸੋ ਉਦਮ ਕਰਕੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਾਮਿਤ ਦਸਵੰਧੁ ਦੇਵਣ ੦
ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀਆਂ ਆਇਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਤੇ ਅ
ਸੀਂ ਇਥੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਰਹਾਂਗੇ ਤੇ ਇਥੇ ਪਾਣੀ
ਪਖੇ ਦੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਕ
ਰਾਂਗੇ ਤੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਾਂਗੇ ਤੁਸਾਂ ਭੀ ਕੁ ।
ਲਿਆਣੁ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਅਸਾਂ ਭੀ ਉਧਾਰੁ ਹੋ
ਵੈਗਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਐਸੇ ਤੇਹੀ ਕੀਆ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦ ੦

ਉਧਾਰੁਹੋਇਆ॥੪੮॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥੧॥ਅ
ਹਾਨੰਦੁਤੋਬਿਧੀਚੰਦੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਦੀਸਰ
ਨੀਆਏ॥ਜੁਅਸਾਡਾਜਨਮਮਰਨੁਤੁਸੀਕਟੋਬਹੁ
ਤੁਅਸੀਜਨਮਾਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਵਦੇਆਏਹਾਂ॥ਤੇ
ਹੁਣਤੁਸਾਡੀਸਰਨਿਆਏਹਾਂ॥ਅਸੀਜਾਣਦੇਹਾਂ॥ਜੁ
ਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਤੁਸੀਜੇ
ਆਪਣੇਸਰੂਪਨੂਪਛਾਣੋਗੇਤਾਂਤੁਸਾਡਾਜਨਮਮਰਣੁ
ਮਿਟੇਗਾ॥ਤਾਂਉਨਾਕਹਿਆ॥ਅਸੀਤਾਂਆਪਣਾਸ
ਰੂਪਏਹੁਜਾਣਦੇਹਾਂ॥ਜੋਅਸੀਖਤ੍ਰੀਹਾਂਖਤ੍ਰੀਆਂਦੇ
ਪੁਤ੍ਰਹਾਂ॥ਜਾਂਇਤਨਾਂਉਨਾਕਹਿਆ ॥ਤਾਂਸਾਹਿ

ਬਬਚਨਕੀਤਾਜੋਖੜੀਤਾਂਤੂਸਾਨੂਆਤਾਪਿਤਾਨੇਕ ੮੩
ਹਿਆਹੈ।ਜੋਸਰੀਰਾਂਦਾਨਾਮਧਰਿਆਹੈ।ਤੂ
ਸੀਸਰੀਰਤਾਂਨਹੀਂਏਹੁਸਰੀਰਤਾਂਏਥੇਹੀਰਹੇਗਾ
ਤੂੰਜੀਂਤਾਂਪਿਛਲੇਸਰੀਰਦੇਕਰਮਕੀਤੇਹੋਏਹੁਣ
ਭੋਗਦੇਹੋਂਊ।ਤੇਹੁਣਦੇਕਰਮਆਗੇਭੋਗੋਗੇ।ਤਾਂਤੂੰ
ਸਾਏਹੁਸਰੀਰਨੂੰਆਪਣਾਬਸਤੂਜਾਣਨਾ।ਤੇਆਪ
ਨੂੰਬਸਤੂਪਧਾਰਿਨਵਾਲਾਸਾਖੀਜਾਣਨਾ।ਤਾਂਤੂੰਸਾਂਡ
ਉਧਾਰੂਹੋਵੈਗਾ।ਓਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਆਸੀਕਿਉਂ
ਕਰਿਆਪਣਾਸਰੂਪਪਛਾਣੀਐ।ਤਾਂਸਾਹਿਬਬਚ
ਨਕੀਤਾਤੂੰਸਾਸਦਾਕਥਾਨੇਅਨਾਇਸਣਨੀ।ਤੂੰਸਾ

ਨੁਸਰੂਪਦੀਲਾਭੁਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਓਨਾਂਏਸੇਹੀਨੇਮਸਨਾ
ਲਸਦੀਵਕਥਾਸੁਣਨੀ।ਤਾਂਓਨਾਂਦਾਉਧਾਰੁਏਸੇ
ਪਕਾਰਹੋਇਆ।੫੦। ਸਾਖੀਹਰੂਰਲੀ
ਧਰਮਦਾਸੁਖੇਟਨ੍ਹਾਤੇਨੂੰਗਾਰਦਾਸਤਾਕੀਆਰੂਤੇਦੀ
ਪਾਤੇਜੇਠਾਤੇਤੀਰਥਾਤੇਸੈਸਾਰੂਤੇਬੂਲਾ।ਸਭੇਹਭੂਰ
ਅਦਾਸਜੂਦੇਪਾਸਆਏ।ਆਇਕੈਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀ।ਓਨਾਆਖਿਆਤੁਸਾਡੀਸਰਣੀਅਸੀਆਏਹਾਂ
ਕਿਵੈਂਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁਹੋਵੈ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਤੂ
ਸਾਂਆਪਣੇਮਨਕਾਅਹੰਕਾਰੁਤਿਆਗਣਾ।ਜੋਸਿ
ਖੁਤੁਸਾਡੇਪਾਸਆਵੈ।ਆਪੋਆਪਣਿਆਘਰਾ

ਥੀਓਨਾਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀਆ ਤੇਜੇਬਹੁਤੀਕਾਅਨਾਕਿ ੯੪
ਸੇਦੀਹੋਵੈ ਸੋਸਭੁਨਾਰਖਕੇਅਰਦਾਸਕਰਕੇਉਸ
ਦਾਕਾਰਜੁਕਰਦੇਣਾ ਤੇਜਿਥੇਸਾਧਸੰਗਤਿਕਥਾ
ਕੀਰਤਨੁਹੋਵੈ ਤਿਥੇਪੰਜਵੇਲੇਚਲਕੇਜਾਵਣਾ
ਤੇਧਰਮਸਾਲ ਆਪਣੇਪਿੰਡਵਿਚਿਹੀਬਣਾਵ
ਣੀ ਤੇਪਿਛਲੀਰਾਤੀਉਠਕੇਇਸਨਾਨੁਕਰਕੇਵਾ
ਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਜਪਣਾ ਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਜਾਇ
ਕੇਗੀ ਬਜੀਦਾਦਰਸਨੁਕਰਨਾ ਅਤੇਦੁਇਪਹਰ
ਸਏਰਨਕਵਲਪਨੁਨੀਸੁਣਨੀ। ਤੇਦੁਇਪਹਰੀ
ਆਸਿਹਣਹਿਦੇਤੇਦੁਇਪਹਰੀਆਰਾਤਜਾਵੇ

ਤੈਥੂੰਗੁਰਾਹਰਾਸਪੜ੍ਨੀ॥ਗਊਸਣੇਊਪਰੰਦਕ
ਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਣਕੈਉਪਰੰਦਕੀਰਤਸੋਹਿਲਾ
ਪੜ੍ਕੈਸੌਵਣਾ॥ਹੋਰੁਕਿਰਤਕਾਰਜੋਕਰਨੀਸੁ
ਚੁਬੋਲਣਾਸਚੁਕਮਾਵਣਾ॥ਐਥੋਂਸਾਡਾਸਦਾਸੰ
ਗਿਹੋਵਾਂਗੇ॥ਏਜੇਕਰਕੈਕਲਿਆਣੁਉਨਾਦਾਹੋ
ਇਆ॥੫੧ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਅ
ਈਆਏਜਾਪਾਸਈਆਖੁਲਕੁਜਾਣਸੁਭੂਲ
ਸਾਦ॥ਪੂਰਾਚਾਰੇਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਦੀਸਰਣਿ
ਆਏ॥ਬੇਨਤੀਕੀਤੀਜੀਐਸੇਸਾਊਪਦੇਸੁਕਰੋ
ਜੋਵਿਚੋਗਿਰਸਤਦੇਅਸਾਨੂੰਉਦਾਸੀਹੋਵੇ

ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ੨ ਜੈਸੇ ਆਪਣਿਆ ਘਰਾਂ ਦੇ ੮੫
ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਦੇ ਹਉ ਤੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾ
ਲਿ ਪਿਆਰੁ ਕਰੋ ॥ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਪ
ੜਨ ਸੁਣਨ ਨੂੰ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਸਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਤੇ ਪਰੋਜ
ਨ ਵਲ ਧਿਆਨੁ ਰਖਣਾ ॥ ਏਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਧਿਆਨੁ
ਧਾਰਣਾ ॥ ੨ ਏਰੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਉਚਾਰੁ ਕਰਣਾ ॥ ੨ ਜੈ
ਸੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਮਸਾਲਾ ਭੀ ਦੇਈਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਾਜਾਂ ਭੀ ਕ
ਰੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਰੋਗੁ ਕਟੀਦਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰ ੦
ਦੇ ਧਿਆਨੁ ਅਰੁ ਨਾਮ ਕਉ ਕੇ ਹਉਮੈ ਦਾ ਰੋਗੁ ਕ
ਟੀਦਾ ਹੈ ॥ ਹੋਰੁ ਸਮਾ ਜੇਹੜਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹਥਾਂ ਪੈਰਾਂ

ਨਾਲਕੰਮਕਰਣਾ॥ ਤੇਵ੍ਹਾਹਿਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ
ਸਾਹਿ ਨ੍ਹਾ॥ ਨਾਮਕੇ ਸਾਹੈਕਲਜੁਗਵਿਖੇਜਪਾਵੇਹੋਏ
ਹੋਵੂਸਾਡਾ ਉਧਾਰੁਕਰੇਗਾ॥ ਜੋਉਨਾਦਾਕਾਲਿਆਣੂ
ਇਸੇਕਰਕੇਹੋਇਆ॥੫੨॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ
॥ਪਉੜੀਅਠਾਰਵੀਂਚਲੀ॥ ਪੁਰੀਆਂਚੂਹਨੂਚਉਧਰ
ਪੈਨ੍ਹਾਦਰਗਾਹੁਦਾਖੁਭਾਰਾ॥ ਬਾਲਾਕਿਸਨਾਤੇਘਰ
ਨਿ ਪੰਜਨਰਾਇਣਸੌਖਾਸੀਗਾਰਾ॥ ਸੁਹਨੂਤਿਲੋਕਾ
ਸੂਰਆ॥ ਜਖੁਸਮੁੰਦਾਸਨਸਭਸਾਰਾ॥ ਕੁੱਲਾਭੂਲਾਏ
ਝੀਆਖਾਗੀਰਬਸਾਇਨੀਸੁਰਿਆਣਾ॥ ਲਾਲੂਬਾਲੂ
ਇੰਜਹੋਨਿਹਰਖਵੰਤੁਹਰਦਾਸਾਪਿਆਰਾ॥ ਧੀਹੁ

ਨਿਹਾਲੁਹੂਏਭਤੀਆਆਬੂਝਾਚੰਗੀਆਬਹੁਤੁਦਿਨਿਆ
ਕਾਸੋਖੁਟੋਨਾਮਹਾਤਿਆਤੋਤਾਅਪੂਸਬਦਵੀਚਾਰਾ
ਤਾਂਹੂਅਤੇਮਕੰਦੂਹੋਕੀਰਤਨਕਰੈਹਜੂਰਿਕਿਦਾਰਾ
੫ ਸਾਧਸੰਗਤਿਧਰਾਤੂਪਹਾਰਾ॥ ੧੮॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁ
ਚਲੀਸਪੂਰੀਆਤੇਚੂਹਨਾਂਦੇਦੇਹਉਧਰੀਜਾਂਤਦੇਹੇ
ਸਾਨਿਤੇਦੇਹਉਧਰਤੀਕਰਦੇਸਾਨਿਤਾਸਾਹਿਬਪੰਜ
ਦੀਪਾਤਸਾਹੀਦੇਹਜੂਰਿਆਖਿਓਤਾਂਆਣੂਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਜੀਅਸੀਲੋਕਾਂਨੂਬਹੁਤੁਬੋਲਦੇਹਾਂਅ
ਸਾਡਾਭੀਉਧਾਰੁਕਿਵੇਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇ
ਆਜੋਤੂਨੁਛਡੋਗੇਤਾਤੁਸਾਡਾਉਧਾਰੁਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਂ

ਓਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸੋ ਤੂੰ ਨੂ ਨਹੀ
ਛਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਸੀ ਵਿਚਉ ਧਰੀ ਹਾਂ ਤੂੰ ਨੂ ਥੋਥੇ
ਲਿਨਾ ਗੁਜਰਾਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਬਚੌਂ ਹਾਇਆ
ਆਪਣੇ ਸਾਹਰਠ ਦਿ ਵਿਚਿ ਕੁ ਸੀ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਰਖੇ ਤੇ ਧ
ਰਮਸਾਲ ਬਣਾਓ ਸ੍ਵਾਰ ਧਨ੍ਹੀ ਆਸਦਾ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਿਆ ਕਰੇਗਾ ਤੇ ਜੋ
ਸਾਰੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਵਿਚੂ ਨੁਕਸਾਦੋ ਤਾਂ ਰਤੀ ਕਾਗਾਦਿ
ਉਪਰਿ ਲਿਖਿ ਛਡਿਆ ਕਰੋ ਸੋ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀ
ਨੇ ਹਜੂਰ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਨੂ ਆਵਣਾ ।। ਤਾਂ ਕਾਗਾਦੂ
ਸਾਰਾ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾ ਪੁੰਨਾਂ ਦਾ ਸੁਣਾਇ

ਜਾਇਆਕਰੋਤਾਂਓਇਜਿਵੇਸਾਧਸੰਗਤਿਕ ੮੧
ਰਨਤੇਸੁਬਦੁਬਾਣੀਸੁਣਨਿਤਿਵੇਤਿਵੇਪਾਪਾਤੇ
ਓਨਾਨੂੰਭੌਆਵੌਸੁਤੇਜਿਉਕਾਗਦਿਲਿਖਕੇਸਾ
ਹਿਬਦੇਹਜੂਰਆਣਕੇਸੁਣਾਵਨਾਤੁਵੇਓਨਾਨੂ
ਸਰਮਆਵੌਸਇਕਾਹਿਆਮਹੀਨਿਆਵਿ
ਚਿਪਾਪਾਦੀਬ੍ਰਿਤਓਨਾਦੀਘਟਗਈਸੁਤੇਪੁ
ਰਮਾਦੀਬ੍ਰਿਤਓਨਾਦੀਵਧਗਈ।ਓਨਾਦਾਏਸੋ
੫ ਕਰਕੇਕਾਲਿਆਣੁਹੋਇਆ।੫੩। ਸਾਖੀ
ਹੋਰਚਲੀ। ਸਭਾਈਪੈੜੂਤੇਦਰਗਹਸਾਹਿਬ
ਪੰਜਵੀਪਾਤਸਾਹੀਦੇਹਜੂਰਆਇਓਨਅਸਾਨੂੰਤੁ

ਢੂਊਪਦੇਸੁਕਰੀਐ॥ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਭਾਈਜਿ
ਨਾਪਹਿਲੇਦਾਨੁਕੀਤਾਹੈ॥ਸੋਹੁਣਿਆਣਿਕੈਪਾਇ
ਆਹੈ॥ਤੇਹੁਣਦਾਦਾਨੁਕੀਤਾਅਗੈਪਾਵਨਗੇ॥ਤਾਂ
ਜੋਤੁਸਾਡ੍ਹੇਪਾਸਵਰਤਣਹੋਵੈਤਾਂਆਪਣੇਖਾਵਣ
ਪੀਵਣਥੋੜਪੈਸਭੁਦਾਪੁੰਨਕਰਦੇਵਣਾ॥ਤਾਂ
ਜੋਉਨਾਦੇਪਾਸਹੋਵੈ॥ਸੋਸਭੁਸਿਖਾਂਨਾਲਵਰਤਾਇ
ਢਕਾਨਿ॥ਜਿਸੀਤਕਾਲਹੋਵੈਤਾਂਭੂਰੇਸਿਖਾਂਨੂੰਓਢਾਇ
ਆਹੋਰੁਭੀਬਸਤੁਜੋਕਿਸੇਦੇਲਾਇਕਹੋਨੁ॥ਸੋਲੈ
ਦੇਵਣੇ॥ਇਕਸਮੇਜੋਸਿਖਬਹੁਤੇਆਏਤੋਹੋ
ਰੁਉਨਾਦੇਪਾਸਕੁਛੁਨਹੀਸੀ॥ਤਾਂਉਨਾਆਪਣੇਘ

ਰਿਤ੍ਰਗਾਹਿਣੇਰਖਕੇਸਿਖਾਨੂਖਵਾਇਆਦਿਤੇਅਬ ੯੮
ਹੁਰੋਫੇਰਗੇਸਿਖਆਏਤਾਸੀਤਕਾਲਦਾਸਆਸੀ
ਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾਹੁਣਤਾਅਸਾਡੇਪਾਸਕੁਛੁਨਹੀਏ
ਸੋਸੰਤਾਦਿ ਦਿਬਾਹਰਿਰਅਣੇਜਾਏ ਬੈਠੇਤਾ
ਲਕੜੀਨਾਲਜਿਮੀਖਰੋਖੋਦਾਣੇ ਤਾਓਥੋ
ਹਰਾਦਾਦੇਗਾਭਾਹਾਬਲਗਾ। ਤਾਂਉਨਾਧਾਰਿ
ਭੀਢੂਣਾਏਲਏਤੇਸਿਖਾਂਦੀਭੀਪਸੰਨਤਾਲ
ਈਤੇਪਸਾਦੁਲੈਕੇਸਾਹਿਬਦੇਹਜੂਰਆਏ
ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜੋਵਾਹਗੁਰੂਦੇਨਾਮਤੇਦੇਣ ੦
ਹੋਉਸਨੁਵਾਹਗੁਰੂਭੁਨੂਨਨਹੀਦੇਦਾ ਤੁਸਾਏ

ਸੋਕਾਰਜਤੋਦੇਨੂਰਹਿਣਾ ॥੫੪॥ ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ ਬਾਲਾਤੋਕਿਸਨਾਦੇਦੋਸੁ ਘਰਣਿਜ
ਤੁਰੇਹੈਸਨਾ ਤੇਬਡੇਪੰਡਤਹੈਸਨਾ ਤੇਸਭੁਦੇਣੀ
ਛੁਡਾਵਣਵਾਲੇਹੈਸਨਾ ਸਾਹਿਬ ਪੰਜਵੀ ਪਾਤਸਾਹੀ
ਦੇਹਜੂਰਿਆਏ । ਜੋਜੀ ਅਸੀਂ ਖਟਸਾਸਤ੍ਰ ਅਰੁ
ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰਾਣਦੇ ਵਕਤੇਹਾਂ ਤੇਸਭੁ ਕਿਸੇਨੂੰਰੀ
ਛੁਡਾਵਦੇਭੀਹਾਂ ਅਰੁ ਅਸਾਨੋਅਨਨੂ ਸਾਂਤਨਾ
ਆਂਵਦੀ । ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ਜੋਸੋਹੋਰਨਾਂ
ਦੇਸੁਣਾਵਣਦੀ ਸਿਆਣਪਕਰਦੇਹੋਤੈਸੇਆ
ਪਣੇਮਨਨੂੰਸਮ ਛੁਡਾਵਹੁ ।ਤ੍ਰਿਸਾਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲ
ਤਾਂ

ਆਣੂੰਹੋਵੈਗਾ।ਅਤੇਸਾਂਨੂੰਪਾਪਾਤੋਂਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਉਨਾਂ ੬੬
ਜਬਆਪਣੇਮਨਨੂੰਸਮਝਾਇਆਤਾਂਸਾਂਤਉਨਾਨੂੰਆ
ਈ।ਇਸਵਾਸਤੇਉਨਾਦਾਕਲਿਆਣੂੰਹੋਇਆ।
੫ ਧਧਾ। ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।। ।ਤਿਲੋਕਾਜਾਤੁਦਾ
ਸੁਹਨੁਸੂਰਮਾਹੈਸੀਤੇਮੁਗਲਾਂਦੀਚਾਕਰੀਕਰਦ
ਸਾ।। ।ਇਕਦਿਨਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆ
ਜੋਅਸਾਡਾਕਰਮਜੁਧੁਕਰਨਾਹੈਸਾਧਰਮਖਹੋਇਆ
ਸਾਡਾਕਿਉਂਕਰਿਉਧਾਰੁਹੋਵੈਗਾ। ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋ
ਇਆਜੋਹਰਿਦੇਕਰਕੇਹੈਜਾਨਹੀਂਕਰਨੀਸੋਹੋਰੁਆ
ਪਣੇਵਡੀਧਰਮਤੇਇਸਥਰਰਾਹਿਣਾ।ਇਕਸ

ਦਿਨਜੋਸਿਕਾਰਚੜ੍ਹੇਂਸਾਨਿ॥ਤਿਤੁਢੋਕੇਨੇਘੋੜ੍ਹਾਦੌੜ੍ਹਾ
ਇਕਰਕੇਇਕਾਂਸ੍ਰਗੀਨੂੰਡਰਦਾਰਚਲਾਇਆ॥ਤਿਉ
ਸਦੇਉਦਰਬਾਬਚਾਨਿਕਾਲਿਆ॥ਤਾਂਓਸਦੇਮਨ
ਵਿਚਿਭੌਆਇਆ॥ਤਾਂਓਸਨੇਕਾਨਦੀਤੁਲਵਾਰ
ਘੜ੍ਹਾਇਕੇਫਲੁਆਂਆਨੁਵਿਚਿਰਖਿਆਤੇਮੁਠ
ਤੁਲਵਾਰਦੀਰਖੀ॥ਤਾਂਦੈਰੀਆਂਗ੍ਰੋਸਿਰਦਾਰਨੂੰਕ
ਹਿਆਜੋਪੰਜਰੂਪਜੋਰੋਜਭਾਈਤਿਲੋਕਾਪਾਦਰ
ਹੈ॥ਤਿਤੁਲਵਾਰਕਾਨਦੀਰਖੀਹੋਈਹੈ॥ਤਾਂਮ੍ਰਗ
ਲਲੋਕਹਿਆਭਾਈਤਿਲੋਕਾਆਪਣੀਸਮਸੇਰ
ਦਿਖਾਵੈ॥ਤਾਂਭੈਆਨਤੇਇਕਾਦਿਓਸਵਾਹੀ

ਰੂਨੂੰਅਰਾਧਿਆ ।ਤਾਂੴਸਦੀਤਲਵਾਰਮਹਾਂਉਤਖਧ ੧੦੦
ਲਾਵਦੀਵਲਾਇਤੀਹੋਇਨਿਕਲੀ ।ਤਾਂਸਭਨਾਵੈਰੀ
ਆਂਦੇਮੁਹਕਾਲੇਹੋਏ॥ ।ਤੇਜਿਰਦਾਰੂਪਜਿੰਨਹੋਇ
ਆ ।ਪੰਜਰੂਪਅੋਰੋਜੁਾਲਿਆਵੇ ।ਤਾਂਜਦਾਰੂਪਪਾਂ
ਗੁਰੂਕਾਰੋਜੁਰਖੈ ।ਤੇਸਦਾਰੂਪਪਾਰੋਜਗਰੀਬਾਨੂੰਖ
ਲਾਇਕਰੈ ।ਤੇਅਢਾਈਰੂਪਅੋਆਪਣੇਨਾਲਦੇ
ਨੌਕਰਾਂਦੀਗੁਜਰਾਨਕਰੇ ।ਤੇਸਿਖਾਨੂੰਭੀਪਸਾਦੁ
ਛਕਾਏ ।ਇਸੇਪ੍ਰਕਾਰਉਸਦਾਉਧਾਰੂਹੋਇਆ ।
੫ ਪਞ॥ ।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ।ਸਮੁੰਦਾਸਿਖਗੁ
ਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਪਾਸਆਇਆ ।ਅਰਦਾਸ

ਕੀਤੀਗਰੀਬਨ ਦਾਜਸਨਮੁਖਕੌਨਹੈਨਾ ਤੇਵੇਮੁਖ
ਕੌਨਹੈਨਾ ਤਬਗੁਰੂਹੋਇਆਜੋਕਿਸੇਕੀਮਨੂੰਭੇਜੀ
ਦਾਤੇਕੀਮੁਕਰਿਆਵਦਾਹੈ ਤਾਸਨਮੁਖਰਹਿ
ਆਆਵਦਾਹੈ ਤੇਜੋਕੀਮੁਦਿਰਾਸ੍ਰਿਆਵਦਾਹੈ
ਤਾਂਸਨਮੁਖਨਹੀਂਹੋਇਸਕੀਦਾ ਤੇਸੇਵਾਹਗੁ
ਰੂਜੋਸਿਖਾਂਨੂੰਭੇਜਿਆਹੈਨਾ ਅਤੇਦਾਨਤੇਇਸਨ
ਨਵਾਸਤੇਭੇਜਿਆਹੈ ਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਇਸਨਾ
ਨਕਰਤੇਹੈਨਾ ਅਰੁਨਾਮੁਜਪਤੇਹੈਨਾ ਸੇਵਾਨੁਕਰ
ਤੇਹੈਨਾ ਸੋਵਾਹਗੁਰੂਕੇਸਨਮੁਖਹੋਤੇਹੈਨਾ ਤੇਜੋ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਿਚਿਆਰਜਾਬੀਤਦੀਹੈਨਾ ਵੇਮੁਖਹੈ ੧੦

ਇਜਾਵੇਹੋਰਨਾ ਭਾਈਦਾਸਮੁੰਦੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਤੇਰੀ ੧੧
ਦਇਆਹੋਵੈਤਾਂਸਨਮੁਖਹੋਵੀਐਜੇ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇ
ਆਜੋਸਿਖੁਸਨਮੁਖੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਕੀਦਇਆ
ਆਪੇਹੋਤੀਹੈ॥ ਤਾਂਓਸਾਸਿਖਸਮੁੰਦੇਦਾਏਸਕਾਰਿ
੫ ਕਲਿਆਣੁਹੋਇਆ॥ ੫੧ ਸਾਖੀਹੋਰੁ
ਚਲੀ॥ ਕੂਲਾਤੇਭੂਲਾਦੁਇਝੰਝੀਹੈਸਨਤੇਭਗੀ
ਰਥੁਸੁਆਇਨੀਹੈਸੀ॥ ਤਿਨੋਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸ
ਰਨਆਏ॥ ਤਾਂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬਨਵਾ
ਜਾਅਸੀਜਨਮਾਤੇਜੂਨੀਵਿਚਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਦੇ
ਆਏਹਾਂ॥ ਹੁਣਤੂਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਜੁਅਸਾਡਾਜਨਮੁ

ਅਰਨਕਰੀਐ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਤੂਸੀਗੁਰਮੁਖਾ
ਦੇਕਰਮਕਰੋ ਤੇਅਸਨਾਂਪਾਰੇਕਰਮਅਤਿਆਗੇ ਤਾਂ
ਓਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਗੁਰਮੁਖ
ਕਿਤਨੇਪਕਾਰਦੇਹੁੰਦੇਹੈਨ ਤੇਅਸਨਾਆਖਿਕਿਤਨੇਪ
ਕਾਰਦੇਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਤਿਨਪ
ਕਾਰਦੇਗੁਰਮੁਖਾਹੈਨ ਤਿਨਪਕਾਰਦੇਮਨਮੁਖ
ਹੈਨ ਇਕਗੁਰਮੁਖਹੈਨ ਇਕਗੁਰਮੁਖਤਰੂਹੈ
ਨ ਇਕਗੁਰਮੁਖਤਮਹੈਨ ਗੁਰਮੁਖਕੌਨਹੈਨ
ਜੋਨਾਖੋਟਿਆਕਰਮਾਵਲੋਪਿਠਾਦਿਤੀਹੈਤੇਗੁ
ਰੂਕੇਵਚਨਾਵਲਮੁਖਕੀਤਾਹੈ ਤੇਜੋਇਕ[illegible]

ਈਓਨਾਨਾਲਵਰਤਿਆਆਈਕਰਦਾਹੈਤਾਆਆ ੧੨
ਪਣੇਵਲੋਸਦੀਵਉਸਨਾਲਵਰਤਿਆਆਈਕ
ਰਦੇਰਹਿੰਦੇਹੈਨਾ।ਤਾਂਉਸਦੀਭੁਲਿਆਈ
ਵਿਸਾਰਦੇਨਹੀ।।ਤੇਆਪਣੀਭੁਲਿਆਈ
ਚਿਤਨਹੀਕਰਦੇ।।ਤੇਗੁਰਮੁਖਿਤਉਓਹਹੈ
ਨਜੁਬੁਰੇਕੰਮਓਨਾਤਿਆਗਦਿਤੇਹੈਨ।।ਤੇ
ਭੁਲਿਆਕੰਮਾਦਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਤਾਹੈ।।ਤੇਜਿ
ਸਦਾਕੰਮਓਨਾਦੇਤੀਕੁਆਵਦਾਹੈ।।ਤਾਂਸਭਸੇ
ਨਾਲਭਲਿਆਂਕਰਦੇਹੈਨ।।ਭਾਵੈਕੋਈਭੁਲਾਕਰੇ ਹੀ
ਭਾਵੈਕੋਈਬੁਰਕਰੇ।।ਓਹੁਆਪਣੇਵਲੋਭਲਾ

ਹੀਕਰਦੇਹੈਨ ।ਤੇਗੁਰਆਖਿਤਅਉਧੂਹੈਨ ।ਜੋਗੀ
ਆਨਸਪੰਨਹੈਨ ।ਭਲਾਸਭਨਾਨਾਲਿਕਰਦੇਹੈ
ਨਿ ।ਜੇਕੋਈਉਨਾਨੂਬੁਰਾਭੀਕਰੇ ।ਤਾਂਉਨਾਦੇਨਾ
ਲਿਭੀਭਲਾਹੀਕਰਦੇਹੈਨ ।ਤੇਮਨਅਖਉਧੂਹੈਨ
ਜੋਸਦਾਵਿਕਾਰਹੀਕਰਦੇਹੈਨ ।ਜੋਕੋਈਉਨਾਦੇਨਾ
ਲਭਲਾਕਰਦੇਹੈਨ ।ਸੋਵਿਸਾਰਦੇਦੇਹੈਨ ।ਤੇਬੁ
ਰਿਆਈਜੋਕੋਈਕਰੇ ।ਤਾਂਵਿਸਾਰਦੇਨਹੀ ।
ਤੇਮਨਅਖਤੁਰਉਧੂਹੈਨ ।ਜੋਕੋਈਭਲਾਬੁਰਾਹੋ
ਵੈ ।ਤਾਂਸਭਸੇਨਾਲਬੁਰਿਆਈਹੀਕਰਨਾ ।ਤੇਮ
ਨਅਖਤਅਉਧੂਹੈਨ ।ਜੋਭਲੇਨਾਲਭੀਬੁਰਿਆ

ਈਕਰਦੇਹੈਨਿ ।ਅਗਲਾਭੁਲਿਆਆਈਕਰੇਤੇਓਹੁ ੧੨
ਫੇਰਬੁਰਿਆਈਕਰਨਤੇਸਬਦਬਾਣੀਦੀਸਅਞਕ
ਫੂਨਾਕਰਨੀ।ਸਲੋਕੁਹਿਦੇਹੈਨਿਜੋਸਬਦਦਾਸੁਣ
ਨਾਤੇਭੁਲਿਆਆਈਕਰਨੀਅਸਾਨੂਨਹੀਫਲਦੀ
ਤੇਬੁਰਿਆਈਅਸਾਨੂਫਲੁਦੇਂਦੀਹੈ।ਜੋਘੋਰਨ
ਰਕਾਵਿਚਿਮਹਾਂਦੁਖਾਨੂਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਨਗੇ।ਸੁਤਾਂਓਹੁਗੁ
ਰਮੁਖਾਂਦੇਕਰਮਕਰਨੇਲਾਗੇ।ਸੁਤਾਂਓਨਾਦਾਓਸੇਕੁ
੫ ਰਿਕਾਲਿਆਣੁਹੋਇਆ।੫੮। ਸਾਖੀਹਿ
ਰੂਵਲੀ।ਲਾਲੂਤੇਬਾਲੂਵਿਜਹੈਸਨਤੇਹਰਿਦਾ
ਸਤੇਪਿਆਰਾਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਪੰਜਵੀਪਾਤ

ਸਾਹੀਦੀਸਰਣਿਆਏ ।ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਅਸਾਡਾ
ਉਧਾਰੁਕਿਵੈਕਰਿਹੋਵੈ ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਹਠਕਿ
ਸੋਨਾਲਿਲਹਸਕੇਅਲਣਤੇਅਠਾਬਖਿਣਿਆਤੇਵੰਡ
ਖਾਵਣਾ ।ਤੇਨਿਵਰਖਣਾ ॥ ਜਿਅਠਾਬੋਲਨਿਦ
ਰਖਨਿਤਬੋਡੀਕਿਛੁਦੇਨਿ ।ਰਬਤਿਨਾਦੀਬੁਕਲੀ
ਜੰਗਲੁਕਿਆਢੂਲੇਨਿ ।ਤਾਂਓਨਾਏਸੇਤੀਵਰਤ
ਣੁਕੀਤਾ ।ਓਨਾਦਾ ਉਧਾਰੁਏਸੇਕਰਕੇਹੋਇਆ ।
੫੮ । ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ਪੀਰਨਿਹਾਲੂ
ਤੁਲਸੀਆਬੁਲਾਵੰਦੀਆਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀ
ਸਰਣਿਆਏ ।ਓਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਕਿਏਕਿਕਾਟੇ

ਹੈਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਜੇਜਨਕਜੀਦਾਅਉਤਾਰੁਹੈ ੧੪
ਨਾਕੇਈਕਹਦੇਹੈਨਰਾਜੇਦੇਸਿਖਾਂਅਉਤਾਰੁ
ਹੈਨਾਤਾਤੇਨੁਸੀਦਾਇਆਕਰੋਜੋਅਸਾਨੁ
ਆਨਵਿਖੇਗੁਰਾਂਉਤੇਸਿਦਕੁਆਵੈਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇ
ਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹੈਨਾਜਿਸਦੀ
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਾਸਿਵਾਦਿਕਜਨਕਾਦਿਕਉਸਤਤਿਕਰ
ਦੇਹੈਨਾਅਰੁਅੰਤੁਨਹੀਪਾਵਤੇਤਾਂਸਿਖਾਂਨੇਪੁਰ
ਬਲਿਆਜਨਮਾਵਿਖੇਅਰਾਧਨਾਕੀਤੀਸੀਜੋ
ਦੇਦਾਦਾਤਨੂਪਰਸਿਆਅਤਨੂਗੁਹਜਹੈਸੋਅਸੀਪਾ
ਇਨਹੀਸਕਦੇਜੇਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਗੁਰਾਉ

ਤਾਰੂਪਧਾਰਕੇਬ੍ਯਾਖ੍ਯਾਰੂਪੀਬਾਣੀਵਿਖੇਸਾਰਾਤ੍ਰੂਨਿ
ਰਣੈਕਰਕੇਕਹੇਭ੍ਰਾਅਸਾਡਾਕਾਲਿਆਣੂਹੋਵੇ ।
ਪ੍ਰਾਂਥਨਾਭਗਤਾਂਸਿਖਾਂਦੀਕਾਮਨਾਕਰਕੇਬ੍ਯਾਖ੍ਯਾਬਾ
ਣੀਰੀਂ ਬਜੀਵਿਖੇਸਭੁਵੇਦਾਂਦਾਤਤੁਸੁਗਾਮੁਕਰ
ਕੇਕਹਿਆਹੈ।ਜੋਸਮਝਕੇਆਪਨੂੰ।ਕਿਰਤਾਰ
ਥੁਕਰਨਾ।ਤਾਂਤੇਤੂਸਾਭੀ।ਸਬਦੂਬਾਣੀਦੀਪ੍ਰੀਤ
ਰਖਣੀ।ਐਸਾਗੁਰੂਨੂੰਹੋਰਕੋਈਨਹੀ।ਜੋਸੋਸਮ
ਝਵੀਚਾਰਦਾਹੈ।ਤ੍ਰਾਂਥਨਾਦਾਸਬਦਦੀਪ੍ਰੀਤਕ
ਰਕੈਕਾਲਿਆਣੂਹੋਇਆ।ਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸੋਹੰਰੂਪਹੈਨਾ।ਵੇਦਾਂਦਿਰੰਚਾਂਵਿਚਾਰਨਪਾਵਤਕੋ

ਛੁਟੇਸੇਖਾਸਿਦਵਾਦਭੁਈਹੈ॥ ੧ਜੋਹਾਸਆਦਿਅਰਾਧਤਾ ੧੫
ਰਦਸਾਰਦਸਕੂਸਨਈਹੈ॥ ੧ਆਦਿਅਨਾਦਿਅਗਾਧ ਨਤ
ਅਗੋਚਰਨਾਅਨਿਰੰਜਨਜਾਪਜਈਹੈ॥ ੧ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇ
ਵਸਐਦਸੁਸੰਗਤਿਪੈਰੀਪਏਭਾਈਪੈਰੀਪਏਹੈ॥ਤਿ
ਸਦਾਵਿਚਾਰੁ ੧ਜਿਸਨੈਰੰਕਰਦਾਵੀਚਾਰੁਦੇ
ਦਤੇਬ੍ਰਹਮਾਨਹੀਪਾਇਸਕਤੇਸੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
੫ ਹੈਨਾ॥੬੦॥ ੧ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ਭਾਈਗੋ
ਬੁਤੇਭਾਈਟੋਡਾਮਾਹਿਤਾਭਾਈਤੋਤਾਤੇਮਦੂਚਾਰੇ
੧ਸਿਖਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਪਾਸਆਏ ਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬਨਦਾਜਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁਕਰਨਜੋਗੁ

ਤੁਸੀ ਹਉ   ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਬੈਠ
ਕੇ ਪਰਸਪਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿਆ
ਕਰੋ ਤੇ ਜੋ ਕੁਛੁ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕਮਾਵਣਾ ਵਿ
ਚਿ ਲਿਆਵੋ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮਨਾ ਹੋਵੈ ਸੋ ਉਸ ਦਾ ਤਿ
ਆਗੁ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪਾਠ ਕੀਤਿ
ਆ ਕੇਤਾ ਕੁ ਗੁਣੁ ਹੈ ਤੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਿਆ ਕੇਤਾ
ਕੁ ਗੁਣੁ ਹੈ   ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਪਾਠ ਕਰਨ ਤੇ
ਪੁੰਨੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਤਹਕਰਨ ਨਿਰਮਲੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਤੇ ਨਿਤ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੀਐ ਤੇ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਨ ਕਰਕੇ
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟੀਦ

ਹੈ॥ ਜੈਸੇਕਾਸਟਮੇਅਗਨਿਹੁੰਦੀਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ੧੬
ਜੋਮਨਹੀਨਿਕਲਦੀਤੋਜੇਸਾਨੂੰਅਥਨਦਾਸੰਜਮਹੋ
ਦਾਹੈਸੋਮਥਕੇਨਿਕਾਲਦੇਹੈਨਿ॥ ਤ੍ਵਾਂਸ੍ਵਪ੍ਰਕਾਸ
ਦਾਅਗਨਿਰੂਪਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ਤੈਸੇਸੇਠਿਆਂਨੂੰਵਿ
ਚਾਰਨਤੇਸਭੁਦੇਹਅਭਿਮਾਨਮਿਟਜਾਂਦਾਹੈ॥ ਤੇਅ
ਤਮਗਿਆਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ॥ ਤਾਂਓਨਾਂਦਾਸਬਦ
ਦੇਵੀਚਾਰਨਕਰਿਕਲਿਆਨੂੰਹੋਇਆ॥ ੬੧॥ ਸਾ
ਖੀ ਹੋਰੁਚਲੀ ਝਾਜੂੰਤੇਮੁਕੰਦਾਤੇਕੇਦਾਰਾ
ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਹਜੂਰਆਏ॥ ਗਰੀਬਨਿਵਾ
ਜਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇ

ਅਨੁਸਾਨੁਗੁਰਬਾਣੀਦੀਸਮਝਹੈ।ਤੇਕਲਜੁਗਦੇਵਿ
ਚਿਕੀਰਤਨਦੇਸਮਾਨਹੋਰੁਕੋਈਤਪੁਨਹੀ।ਗਾਇ
ਹਤਾਂਸਾਂਤੁਕੀਤੁਪਹੈ।ਤੇਸੀਕਥਾਕੀਰਤਨੁਕੀਤਾ
ਕਰੋ।ਤਾਂਓਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਬਾਣੀਦੇਪਾਠਦ
ਤੇਕੀਰਤਨਦਾਨਿਤੰਨਿਤੰਨਫਲੁਕਹੀਐ। ਤਾਂਬ
ਚਨਹੋਇਆਬਾਣੀਦਾਪਾਠੁਏਹੁਹੈ।ਜੋਆਪ
ਣੇਮੁਹਦੀਪੈਲੀਪਾਵਣੀਪਾਣੀਦੇਕੋਰੁਬਦੇਪ
ਕਾਸੀਦੀਹੈ।ਤੇਬੇਹਲੁਘਰਿਲੋਆਦੀਵਾਹੈ
ਤੈਸੇਬਾਣੀਦੇਪਾਠਦਾਫਲੁਹੋਤਾਹੈ।ਪਰੁਜੇਮੁਹ
ਦਾਪਾਣੀਨੂਜੇਮੁਹਦੀਪੈਲੀਨਜੀਕਹੋਵੈ।ਓਸਨੂ

ਭੀਪਾਣੀਪਹੁਚਦਾਹੈ।ਪਰੂਦੂਰਦੀਆਪੈਲੀਆਂ ੧੧
ਆਨੂਨਹੀਪਹੁਚਦਾ।ਤੇਕੀਰਤਨੁਐਸਾਹੈ
ਜੈਸੇਮੇਘੁਗਾਰਜਕੇਬਰਖਾਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਂਸਭੇ
ਪੈਲੀਆਹਰੀਆਂਹੁੰਦੀਆਂਹੈਨਿ।ਤੇਕਥਾ
ਦਾਏਹੁਫਲੁਹੈ।ਜੈਸੇਂਮੇਘੁਨਾਹਿਹਰਿਆਹੋਇ
ਆਨਿਰਵਾਤ੍ਰਾਤ੍ਰਿਅਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾਕਰਦਾਹੈ।ਅਗੋ
ਪੈਲੀਆਗਾਹੀਆਂਹੋਈਆਂਸੁਧਾਰੀਆਂਹੋਈ
ਆਹੋਵਨਿ।ਜੋਜੋਬੂੰਦਪਵੈਵਿਚਿਧਰਤੀਕੇ
ਸਮਾਵਨੀਜਾਵੈ।ਤੈਸੇਜੋਸਬਦਦਾਨਾਸਿਖਹੈ
ਦੇਹੈਨਾ।ਜੋਜੋਕਥਾਕੀਰਤਨੁਕਾਰਿਦੇਹੈਨਾ।ਤੇ

ਵੀਚਾਰਦੇਹੈ।ਅਤੇਦਾਸਤ੍ਰਾਸੁਣਦੇਹੈਨ।ਸ੍ਰੋਤਾਜੋਸੋਕ
ਥਾਸੁਣਿਕੈਰਿਦੇਵਿਚਿਧਾਰਦੇਹੈਨ।ਉਨਾਨੂ
ਸਮ੍ਰਿਧਾਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀਹੈ।ਬਹੁਰੁਕਥਾਤੇਕੀਰਤਨ
ਦੋਨੋਮਿਲੇਹੋਏਸੋਭਾਪਾਂਵਦੇਹੈਨ।ਕਥਾਕੀਰਤਨ
ਦੇਆਹਾਰੁਅਨੂਪਖਾਂਵਦੀਹੈ।ਤੇਕੀਰਤਨਆਨਾਦਿ
ਵੈਰਾਗੁਹਰਖਉਤਪਤਕਰਦਾਹੈ।ਜੋਸੋਮਾਤਾਪੁ
ਤ੍ਰਾਂਕਰਕੇਸੋਭਤਾਹੈ।ਤੇਪੁਤ੍ਰਾਂਦੀਪਾਲਨਾਮਾਤਾ
ਕਰਦੀਹਦੀਹੈ।ਤੇਕਥਾਮਾਤਾਹੈ।ਤੇਕੀਰਤਨ
ਪੁਤ੍ਰਹੈ।ਸ੍ਰੀਸੁਖਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ।ਇਸਦਾ
ਪਿਤਾਕੌਣਹੈ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ।ਪ੍ਰਭਜੋਹੈ

ਸੋਕਥਾਦਾਭੁਰਤਾਹੋਯਾਤੇਕੀਰਤਨਦਾਪਿਤਾਹੈ। ੧੮੦
।ਧੇਧਕਰਕੈਦੇਨੋਸੋਭਾਪਾਵਦੇਹੈਨਾਸ੍ਤਾਂਓਹੁਸਦ
ਪਜੂਰਕੀਰਤਨੁਕਰਗਿਤੇਨਿਹਕਾਮਹੋਇਕੋਕਿ
ਫੂਕਾਮਨਾਨਾਕਰਨਿਸਰੀਰਦਾਨੇਰਵਾਹੂਪਾਲ
ਬਧਦੇਇਨਸਾਰਹੋਰੁਕੋਈਅੰਸਭਸਰਧਾਸੰਜੁਗ
ਤਿਸੇਵਾਕਰੇਤਾਂਓਸਥੀਹੁਜਰਾਨਕਰਗਿਤਾਤਾਂਓ
੫ ਨਾਦਾਊਪਾਰੂਏਸੋਕਰਿਹੋਇਆ। ੬੨।
।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਪਊਣ੍ਹੀਊਨਵੀਚਲੀ।ਗੁਰੂ
ਨਾਊਸਾਹਿਗਾਲਾਡਾਆਧਰਮਾਊਦਾਭਾਈ।ਜੋ
ਦੂਖੂਵੀਤਿਆਫਿਰਦਾਸੁਦਵਡ੍ਹਾਸਾਤਿਕਾਈ।

ਭੋਲੂਭੁਤੂਜਾਣੀਆਨਿਸਨਮੁਖਤੇਵਾਗ੍ਹੀਸੁਖਦਾਈ
ਕੁਲਾਭਾਗੀਭੁਗਮੁਹੈਜਾਪੂਜਿਨਿਵਡਾਗੁਰਸਰਣਾਈ ।
ਨੂਲਾਪੂਜਾਧਾਵਣੇਚੰਡੂਚਉਵਣਸੇਵਕਮਾਈ
ਕ੍ਰਾਅਣਾਸਭੰਡਾਰੀਆਬਾਲਾਸਾਈਦਾਸਾਧਿਆ
ਈ ਸੁਗਮਾਖਿਬਸਨੂਬੀਬਨ੍ਹਾਆਛੀਸੰਦਰਿਗੁਰ
ਮਤਿਪਾਈ।।ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਡੀਵਡਿਆਈ।।
੧੮।। ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।। ਏਕੰਸੂਤੇਨਾਉਸਾਹ
ਗਲਾਤੇਰਾਆਤੇਧਰਆਉਦਾਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇ
ਸਰਣਿਆਇਆ।ਤੇਉਨਾਧਸਨਕੀਤਾਜੀਸਭਦੇਵ ੦
ਤੇਕਣੇਬਾਤੇਐਂਤਾਰਾਸਭਣਾਬ੍ਹਾਮਣੁਥਿਆਂਤੂ

ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਸਾਖਿਆਤੁ ਕਾਰਥੁ ੧੯
ਨਿਕਾਰੂ ਪਹੋਇਐ ਹੈ ਨਾ ਖੁਤਾਂ ਇਨਾ ਨੇ ਤਾਂ ਕਛੂ ਬੁਹਮਕਾਂਆਂ
ਤੂ ਕਹਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ਜਕਿ ਉਜੋ ਸ੍ਰਾਪ ਦਿਤਾ ਅੰਤੂ ਨਾਸ
ਭੁਕੋਈ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਸਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤਾਬ
ਨਿਕਾ ਅੰਤੂ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਕਹੀ ਐਬਿ ਆਤੂ ਨੁਖਿਆਤ
ਕਹਣਾ ਜਿਉ ਉਸ ਕਾ ਅੰਤੂ ਪਾਵਣਾ ਸਤੇ ਜੇ ਹੋਵੈ ਕਛੂ
ਅੰਤੂ ਕਹਿਵੈ ਤਾਂ ਸਭੁ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੋ
ਜਾ ਹੈ ਸਤਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਬੁਗ
ਅਬਿਆਤੂ ਹੈ ਸਤਾ ਤੇ ਤੂ ਸੀ ਭੀ ਬੁਹ ਬਿਆ ਅੰਕੂਜ ○
ਵਕੇ ਸਭੁ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵਰਤੂ ਕਰਨਾ ਸੌਂਤੂ ਸਦਾ

ਦਾਹਗੁਰੂਕਾਜਾਪੁਕਰਨਾਤੂਸਧਾਏਸੇਕਾਰਿਕਾਲ

ਆਣੂਹੋਵੇਗਾਤਾਂਓਨਾਦਾਏਸੇਕਰਿਕਾਲਿਆ

ਣੂਹੋਇਆਆ।ਦਾ੬੩।   ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ਸਭਾ

ਈਜਦੂਤੇਬਦੂਦੇਤੇਤੇ ਫਿਰਣਾਸੂਦੂਤੇਭੌਲੂਤੇਬਦੂ

ਸੁਤਿਵਾਣੀਪੰਕ੍ਤਿਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦਾਸਰਨੀਆ

ਏ ਸੁਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਅ

ਸੀਰਿਗਾਜੀਗਏਸਾਂ ਸੁਤੇਪੰਕ੍ਤਾਅਸਾਥੀਪ

ਛਿਆਸੀਜੋਜਿਤਨੇਸਰੀਰਧਾਰਿਆਹੋਗਕੇ

ਔਤਾਰਕੇਸਿਧਸਾਧਸਭੁਣਾਨੇਬ੍ਰਹੂਕੀਤਾ

ਹੈ ਸੁਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਔਤਾਰਧਾਰਿਆਹੋਏ

ਨਾਨੇਰਹੂੰਕਛੂਨਕੀਤਾਹੈ । ਤਾਂਓਨਾਨੂੰਆਸਾਕ
ਹਿਆਜੋਂਅਸੀਖਛੁਕੇਆਣਿਕਹਾਰੇਗਾ । ਤਾਂਬ
ਚਨੁਹੋਇਆ । ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਗੁਰੂਨਿਰ
ਕਾਰੁਅੰਤਰਿਜਾਮੀਹੈ । ਜਿਸੁਅੰਤਰਗਤਿਹੋ
ਇਕੇਸਮਾਇਰਹਿਆਨਾਂਦੀਪੇਰਨਾਕੀਤੀਹੈ ।
ਤੇਦੇਹਧਾਰਨਦੇਧਰਮਕਾਰਿਕੈਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਦੇਅਰੋਆਥਾਦੇਕਿਆਹੈ । ਤਾਂਓਨਾਕਹਿਆ
ਜੋਗੁਰੂਤਾਂਓਸਨੂੰਕਹੀਦੇਹੈਨਿ । ਜਿਸਦੇਅ
ਛਣਕਾਰਿਗੇਜੋਅੰਧਕਾਰੁਹੈ । ਤੇਰੋਜੋਪ੍ਰਕਾਸਹੈ
ਜਿਸਦੇਮਿਲਣੇਤੇਹੋਵੈ । ਸੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

ਤਾਂ ਸ੍ਰੁਪ੍ਰਕਾਸ ਸਰੂਪ ਹੋਆ ਤਾਂ ਥਰਨੁ ਹੋਇਆ ਜਿ
ਸ ਸਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤੀਨੋ ਓਅੰਕਾਰ
ਥੀਂ ਉਤਪਤਿ ਹੋਏ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕੌਨੁ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ । ਤਾਂ ਓਨਾ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨੁ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ । ਤੇ ਸਿਵ ਭੀ
ਬਿਸਨੁ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ । ਤੇ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ।
ਕਿਉ ਜੋ ਵਿਸਨ ਸਾਂਤਕੀ ਸੀ । ਤੇ ਸਿਵ ਤਾਮਸੀ ਸੀ ।
ਤਾਂ ਸਾਂਤਕੀ ਦਾ ਸ੍ਵੈਤ ਰੂਪ ਹੋਂਦਾ ਹੈ । ਤੇ ਤਾਮਸੀ ਦਾ
ਸਿਆਮ ਰੂਪ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ।। ਤਾਂ ਵਿਸਨ ਸਿਵ ਦਾ ਧਿਆ
ਨੁ ਕੀਤਾ । ਓਸ ਦਾ ਰੂਪ ਸਿਆਮ ਹੋਇ ਗਇਆ ।
ਤੇ ਸਿਵ ਵਿਸਨ ਦਾ ਧਿਆਨੁ ਕੀਤਾ । ਤਾਂ ਓਸ ਦ

ਨੂ ਖੁਸਵਖਤੁ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਖਬਰ ਨੁ ਕੀ ੧੧੭
ਤਾ ਜੋ ਦਿਸਨ ਅਗੇ ਹੀ ਕਿਆ ਨਰੂ ਖੁਸੀ ਕੇ ਸਿਦਕੇ
ਸਿਖਣੇ ਤੇ ਓਸਨੂ ਰਗਿਆਨੁ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਓਨਾ
ਕਹਿਆ ਦਿਸਨ ਰਗਿਆਨ ਰੂ ਖੁਸੀ ਜਗਾਤਿ ਦੀ ਅ
ਰਜਾ ਦਾਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
ਜੋ ਸੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਗਿਆਨ ਧਨ ਹੈ ਸਨ ਪਰੁ ਸਰੀਰ ਦੀ
ਸਿਰਜਾ ਦਾ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ
ਸਤਾ ਤੇ ਨੂ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਓਹਰਾਂ ਤੇ ਪਤੀਤ ਕਰਨੀ ॥ ਤੂ ਸਾਬੂ ੦
ਕਲਿਆਣੂ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦਾ ਓ ਸੋਕਰ ਕੇ ਉ
੫ ਧਾਰੂ ਹੋਇਆ ॥ ੬੪ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥

। ਭਾਈ ਰੁਲਾ ਤੇ ਭਗੀਰਥ ਤੇ ਜਾ ਪੂਤੇ ਨੇ ਦਯਾ ਗੁਰੂ ਅ
ਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਏ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਤੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸਰਗੁਣ ਦੇਉ ਪਾਸ
ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਕੇ ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਉ ਪਾਸ ਕਹੇ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਰਗੁਣੁ ਤੇ ਨਿਰਗੁਣੁ ਤਾਂ ਕਰਿ
ਆਨਿ ਜੇ ਦੂਇ ਹੋਵਨਿ ਸਲੋਕੁ ਸਰਗੁਣੁ ਨਿ
ਰਗੁਣੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ਆਪ
ਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ੧ ਓਹੀ ਸ
ਹਾਰ ਜਾਇ ਫਿਰ ਆਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਧਾਰਦਾ
ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਦਾਨਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰਕੇ ਨਿਰਾਇ ਕਿਤੇ ਹੋਇ ਕੇ ਆ

ਪਣੇਨਿਰਗੁਣਸਰੂਪਵਿਚਿਜਆਇਜਾਂਦਾਹੈ।ਜੈ ੧੧੨
ਸੇਰਾਜਾਇਕਹੋਤਾਹੈ।ਤੇਜਿਸਸਮੇਇਛਾਕਰਤਾ
ਹੈ।ਜਸਤ੍ਰਬਸਤ੍ਰਪਹਿਰਕਰਿਦੀਬਾਨੁਵਿਖੇਆ
ਇਬੈਠਤਾਹੈ।ਤੌਇਛਾਤੁਆਗਦਾਹੈ।ਤਾਂਇਕ
ਲਾਸਸਤ੍ਰਬਸਤ੍ਰੋਕੋਭੀਤਿਆਗਕਰਿਸਹਜਾਵਿ
ਖੈਸੈਨਕਰਤਾਹੈ।ਤਾਂਜੋਉਸਕਾਨਾਮਲੈਕਰਿਕੇ
ਪੁਕਾਰਤਾਹੈਤਾਂਦੀਵਾਨਸਮੇਭੀਉਸਕੀਸਹਾਇਤਾ
ਕਰਦਾਹੈ।ਅਰੁਸੈਨਸਮੇਭੀਉਨਕੋਉਸਕੀਸ
ਹਾਇਤਾਕਰਤਾਹੈ।ਜੋਉਸਕੇਸੇਵਕਨੁਹੈਨ।
ਜੋਸਦਾਉਸਕੀਟਹਲਕਰਦੇਹੈਨ।ਤੈਸੇਗੁ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਨਾਮ ਕੇ ਉਪਾਸਕ ਹੋਏ ਹੈਨ
ਤੇ ਸਨਾਮ ਕਰਕੇ ਸਰਗੁਣ ਭੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਤਾ
ਹੈ ਤਾ ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਦਕਾ ਭੀ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਤਾ ਮਤੁ ਸਰਗੁਣੁ ਨਿਰਗੁਣ ਦੂਉ ਪਾਸਨਾ ਨਾਮੁ ਨਾ
ਮਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਵਿਖੇ ਖੜੇ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਜੀਸ
ਉਂਨ੍ਹੂ ਭੀ ਪਾਰ ਉਤਰਨ ਲਗੇ ਹੈਨ ॥ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਨ
ਕਾਰਨ ਹੈ ਸਨਾ ਜੋ ਚਾਹਨ ਤਾਂ ਸਾਧ ਭੀ ਸਕਾ
ਇਲੈਣੇ ਤਾ ਪਰੂ ਓਸਾ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜੋ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਕਿ ਨਾਵਿ ਗਲਿ ਆਮਿਲਣਾ ਹੈ ਤਾ ਮਤੁ ਨਾ
ਮ ਕਰਕੇ ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣੁ ਹੋਵਦਾ ਹੈ ਸੁ

ਤੇਨਾਮਦਾਮਹਾਤਮੁਆਪਥੋਂਵਸੇਖਕੀਤਾ।ਜੋਪ੍ਰਬ੍ਰਤਾਂ
ਤੇਨਾਮਲਿਖਕੇਆਪਿਪਾਰਿਉਤਰੇ।ਸਰਗੁਣਥੋਤਾ
ਨਾ।ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਵਿਸੇਖਹੈ।ਬਹੁਰੋਨਾਮਨਿਰ
ਗੁਣਥੀਭੀਵਿਸੇਖਹੈ।।ਨਿਰਗੁਣਥੀਵਿਸੇਖ
।ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਹੈਜੋਸਤਿਚਿਤਆਨੰਦਰੂਪਸਰੀਰਾਂਦੇਅੰ
ਤਰਿਬਾਹਰਿ।ਇਸਕਾਰਿਬਿਆਪਿਆਹੂਆਹੈ
।ਪਰੁਨਾਮਕੇਉਚਾਰਨਾਬਿਨਾਅੰਤਹਕਰਨਸੁਧਨਹੀ
ਹੋਤਾ।।ਤਾਤੇਜੀਨਰਕਾਨੂਚਰਿਆਜਾਤੇਹੈਨ।ਜਿਨ੍ਹਾਨੇਨਾਮ
ਕਾਉਚਾਰਣੁਕੀਆਹੈ।ਤਿਨਾਦੇਅੰਤਹਕਰਣਸੁਧਹੋਏਹੈਨ
।ਗਿਆਨਦੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈਹੈ।ਇਸਕਰਕੇਜਨਾਮਰਨਤੇਨਿ°

ਦਾਕਾਰਿਆਗਾਇਆ ਤਾਂਤੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੂੰ ਸਰਗੁਣ ਥੀ
ਨਾਮੁ ਵਿਸੇਖ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਰੇਪ
ਤਸਾ ਹਨੂਆਣ ਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਥਕੂ ਦਕੇ ਲੰਘਾਇਆ
ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਹਨੂਮਾਣ ਤਾ ਨਾਮ ਦੇ ਜਪਣ
ਵਾਲਾ ਹੈਸੀ ਨਾਇਸ ਕਰਕੇ ਕੂਦ ਗਾਇਆ। ਜੋ ਨਾਮ
ਦਾ ਅਹਾਤੁ ਮਜਭੁ ਸਬੋ ਵਿਸੇਖ ਹੈ। ਤੇ ਤੂੰ ਸਰਾਇਸ ਦਾ ਏ
ਹੁ ਪਰੋਜਨੁ ਹੈ ਜੋ ਗਿਆਨ ਵਿਖੇ ਜਗਤਿ ਥੋਊ ਲੰਘਣ ਦੀ
ਸਮਰਥਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਕੂਦ ਕੇ ਲੰਘਣਿ
ਦੀ ਸਮਰਥਤਾ ਥੋੜ੍ਹੇ ਓਪਾਸ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਤੇ ਪੁਲ ਕੇ ਊਪ
ਰਿ ਨਿਰਬਲ ਸਾਬਿਲਾਸ ਭੁਉਤਰ ਜਾਤੇ ਹੈਨ। ਤੇ ਸੋ ਜੋ

ਸਰਬਾਵਿਖੇਕੋਈਐਸਰਸਕਾਰਿਜਾਣੈਤੇਗਿਆਨਕਾਅ
ਭਿਆਸੁਕਰੇਸੋਵਿਰਲੇਹੀਹੈਨਿ॥ਅਰੁਭਗਤਿਕ
ਰਕੇਪਾਪੀਪੁੰਨੀਅਨੇਕਕਾਉਧਾਰੁਹੋਤਾਹੈ॥ਭਾਂਤੇ
ਭੂਸਾਭੀਪ੍ਰੇਮਸਰਕਾਭਜਨੁਕਰਨਾ॥ਅਰੁਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਕੀਸਰਣਿਗਹਣਾ॥ਤਾਤੇਓਹੁਸਿਖਸਦਾ
ਗੁਰੂਕੀਸਰਣੀਰਹਿਨਕਥਾਕੀਰਤਨੁਸੁਣਨਿ॥ਸਜਿ
ਸਸਾਏਇਕਿੰਤਹੋਏਨਤਾਰਾਮਨਾਮਕਾਭਜਨੁਕਰਨਿ
੪ ਏਸੇਕਾਰਿਓਨਾਦਾਕਲਿਆਣੁਹੋਇਆ॥੬੫॥
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਭਾਈਮੂਲਾਤੇਭਾਈਸੂਜਾਧਾ
ਵਣੇਤੇਭਾਈਚੰਦੂਰਓਹਨੁਭਾਈਰਾਮਦਾਸਭੰਡਾ

ਪਾਪੁੰਨਾਦਾ
ਗੀਭਾਈਬਾਲਾਤੇਭਾਈਸਾਈਦਾਸਗੁਰੂਅਰਜਨ
ਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ ਤਾਂਓਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਏਹਜੋਜੀਕਰਮਕਰਦੇਹੈਂ
ਤੇਧਰਮਰਾਇਦੇਪਾਸਪਾਪਾਤੇਪੁੰਨਾਦਾਲੇਖਾਹੁ
ਦਾਹੈ ਤਾਂਪਾਪਤੇਪੁੰਨਾਦਾਕਿਰਿਕੈ ਜਿਸਕੇਪੁੰਨਵਿ
ਸੇਖਹੋਵਨਤੇਪਾਪਘਟਹੋਵਨਤਾਪਾਪਾਵਿਚੋਕਾਢਿ
ਕੈਤੋਂਵਿਸੇਖਪੁੰਨਾਦਾਲੇਖਾਓਨਾਨੂ ਛਭਾਮਿਲਦਾਹੈ
ਏਹੁਅਸਾਨੂਨਿਰਨੇਕਰਦੇਜੋਜੀ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇ
ਆ ਕਿਧਾਰਿਧਕਾਰਦੇਸਿਖਹੈਨਾ ਇਕਸਾਹਿ
ਕਾਮਕਰਮਹੈਨਾ ਇਕਕ੍ਰਿਹਕਾਮਕਰਮਹੈਨਾ

ਇਕਉਪਾਸਨਾਵਾਲੇਹੈਨ॥ਇਕਗਿਆਨੀਹੈਨ ੧੧੫
ਤੁਸੀ ਕਿਸਕੀਵਾਰਤਾਪੂਛਤੇਹੋਤਾਂਉਨਾਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਆਸਾਨੂੰਰੋਹਾਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੈਦ
ਸੀਓ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜੈਸੇਰਾਜੇਕੀਚ
ਰਪਕਾਰਕੀਪਜਾਹੋਤੀਹੈ॥ਏਕਬ੍ਰਾਦਲੀਕੇਵੰ
ਗ੍ਰਿਟੇਵਟੇਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈਨ॥ਜੈਸੇਸਟੀਵਾਹੀਉਸਕੇ
ਬੀਰਮਹਾਸਲੁਹੋਤਾਹੈ॥ਤਾਂਦਾਣੇਸੇਦਾਣਾਬਾਂ
ਟਿਓਤਾਹੈ॥ਜੋਕਛੁਖਿਆਨਤਕਰੈਤਾਂਉਨੂਉਸਕ
ਉਦੇਤਾਹੈ॥ਅਰੁਏਕਪਾਣੀਹੋਤੇਹੈਂ॥ਉਨਕੋਪਿਛੇ
ਛਿਮਾਹੀਆਦਾਮੀਆਵਤਾਹੈ॥ਜੈਹੁਪਣਾਬਰ

ਦੇਤੇਹੈਨ। ਅਰੁਏਕਸੈਗਾੜੀਹੋਤੇਹੈਂ। ਸਿਰਪ
ਏਂ। ਏਊਪਾਰਿਰਾਹਣੇਵਾਲੇਹੋਤੇਹੈਂਨ। ਔਹੁਬਾਜਪੇ
ਨ੍ਰਾਸਊਗਾੜਦੇਤੇਹੈਨ। ਅਰੁਮਲਖਪਪਏਖਾਤੇ
ਹੈਂ। ਦਊਥੇਆਗ੍ਹੀਹੋਤੇਹੈਂ। ਸਾਥਹੀਮਲਖਖਾਤੇ
ਹੈਂ। ਅਰੁਪਾਤਸਾਹੀਕੇਸਾਥਚਲਤੇਹੈ। ਤਾਂਥਾਂ
ਵਣੇਕੇਭੀਲੇਤੇਹੈਂ। ਸਾਥਹੀਹੁਕਮਕਰਤੇਹੈਂ। ਤੇਸੇ
ਹੀਮਹਾਰਾਜਕੀਕਾਰਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆਸਸਾਹਿਹੈ। ਏਕ
ਸਾਹਿਕਾਮੀਹੈਂ। ਜੋਸਦਾਕੁਨੂਕੁਸਭੁਆਪਣੀ
ਕਿਰਿਆਅਹਿਲਰੋਗਹਿਤੇਹੈਂ। ਅਰੁਜੋਕਛੁ
ਤੀਰਥਬ੍ਰਤਪੁੰਨਦਾਨਕਰਤੇਹੈਂ। ਤੈਕਾਮਨਾਲੀਏਕ

ਰਤੇਹੈਂ॥ ਸਹਾਮਕੋ ਅਮਕੇ ਬ੍ਰਤਕਾ ਅਮਕਾ ਫਲੁ
ਹੋਵੈਂ॥ ਸਤਾਂ ਉਨਕੇ ਉਹੁ ਪਾਰਿ ਧਰਮਰਾਇਕਾ ਸਜਦਾਵ੍ਰਿਰੂਰ
ਸਹਿਤਾਹੈ॥ ਸਤਿਨਕੇ ਪਾਪੋਂਕਾ ਫਲੁ ਭਿੰਨਭਿੰਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਪੁੰਨੋਂਕਾ ਫਲੁ ਭਿੰਨਾਭਿੰਨ ਕੋ ਭੋਗਤੇਹੈਂ॥ ਅ
ਰੁ ਨਿਹਕਾਮ ਕਰਮ ਹੈਂਨਸੇ ਪੁੰਨ ਧਰਮ ਪ੍ਰਜੰਨੋ ਹੋਇਕੇ
ਕਰਤੇਹੈਂ॥ ਸਤੇ ਪਾਪ ਸੁਭਾਵਕ ਉਨਕੇ ਹੋਤੇਹੈਂ॥ ਸਤਾਂ ਓਨਾ
ਕਾ ਪਾਪਾ ਪੁੰਨਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਇਕਠਾ ਕਰਕੇ ਜੇ ਪੁੰਨ ਹੋਤੇਹੈਂ
ਬਹੁਤੇ ਤੋ ਪਾਪਾਦਿਆਨੂ ਕਾਰਿ ਪੁੰਨ ਭੁਗਾਈਤੇਹੈਂ॥ ਅ
ਰੁ ਪਾਪ ਬਹੁਤੇ ਹੋਤੇਹੈਂ ਤਾਂ ਪੁੰਨਾਦਿਆਨੂ ਕੇ ਪਾਪ ਭੁਗਾ
ਈਤੇਹੈਂ॥ ਸਪੁੰਨ ਓਨਾਂਦੇ ਬਲੀ ਹੈਂਨਾ॥ ਸਤੇ ਪਾਪ ਸਬ

ੳਹੈਨ॥ ਤੇ ਜੋ ਉਪਾਸਕ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤੋ ਪਾਖ
ਸਰਧਾ ਕੂਰ ਕੇ ਕਰਤੇ ਹੀ ਨਹੀ ਅਵਸਮੇਵ ਕੋਈ ਉਨ
ਸੇ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਧਰਮ ਸਦਾ ਰੁਚ ਕੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਜੋ
ਪਾਪ ਕੋਈ ਤੁਛੁ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਦਿਆਨੂ ਕੇ ਸਦਾ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ ਰਹਿਤੇ ਹੈਨ॥ ਅਰੁ ਫੇਰ ਭੀ
ਅਉਤਾਰ ਧਾਰਤੇ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਭਗਤਿ
ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪਾਪਤਿ ਹੋਇ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰ
ਹਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਕਾਮੀ ਹੋਤੇ ਹੈਨ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ
ਸ੍ਵਰਗਾਨੂ ਭੋਗ ਕੇ ਬਹੁਰੋ ਧਨਵਾਨ ਦੇ ਘਰਿ ਉਤਪ
ਤਿ ਹੋਤੇ ਹੈਨ॥ ਫਿਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨੂ ਪਾਪਤਿ ਹੋਇ

ਕੇਸ਼ਕਾਤ੍ਰਹੋਤੇਹੈਹੈਨਾ॥ਜੋਨਿਹਕਾਮਹੋਵੈਤਾਂਛੋਡਿ
ਸਾਧਾਸੰਤਾਂਦੇਧਾਰਿਆਂਤਾਂਰਲੇਕੇਛੋਹਿਬ੍ਰਗਾਸ਼ੁ
ਨੂਲਗਿਦੇਹੈਨਾ॥ਓਨਾਂਦਾਊਧਾਰੂਹੂੰਦਾਹੈ॥ਦੇ
ਹੋਊਪਾਸਨਾਂਦਾਫਲੁਹੁੰਦਾਹੈ॥ਜੈਸੇਸੋਗਾਤੁ
ਵਾਲਾਧੇਨੂਕੋਬਾਜਦੇਕੇਮੁਲਖੁਆਪਖਾਂਦਾ
ਹੈ॥ਤੈਸੇਭੁਜਨਕਰਕੇਤੁਧੀਰਹਦਾਹੈ॥ਜੋਗਿ
ਆਨੀਹੈਨੇਓਨਾਂਸਰੀਰਨੂਭੀਅਬਿਆਜਾਤ
ਹੈ॥ਤੇਕਰਮਾਨੂਭੀਦ੍ਰੂਠਾਜਾਤਾਹੈ॥ਜੈਸੇਸੂਰ
ਜਕੇਨਿਕਟਾਅੰਧਕਾਰੂਨਹੀਜਾਤਾ॥ਤੈਸੇਓਨਾ
ਕੇਨਿਕਟਕਰਮਨਹੀਜਾਤੇਓਹੁਸਦਾਜੀਵਨ

ਅਕਾਤਿ ਹੋਏ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਓਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਭਕੋਧਾਂ
ਤੁਜਾਤ ਹੋ ਏ ਓਨਾ ਦੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਭੋਗਾਇਦੇਤੋਂ ਥਨਾਂਕ
ਹਾਂਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਹੈਨਿ ਕੈਸੇ ਹੋਇਆ ਆਨੀ ਜੀ ਦਨ ਅਕਾਤਿ
ਹੋਇਕੇ ਦਿਸ੍ਰਿਰਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਜੋ ਨਸੇ ਉਨਕੀਸੇ
ਦਾ ਖੂਜਾ ਕਰਤੇ ਹੈਨਿ ਓਨਾ ਦੇ ਪੁੰਨਾ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਸੁਖ
ਭੋਗਤੇ ਹੈਨ ਜੋ ਓਨਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਦੁਖਾਉ ਕਰਦੇ ਹੈ
ਨਿ ਓਨਾ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਲੈਕੇ ਨਰਕ ਤੇ ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ ਹੈ
ਨਾ ਜੋ ਸੋ ਏਸ ਸਾਹਿਬ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਅਲਖਾਇਨਾ
ਸੀਖਾਦੇ ਹੈਨਿ ॥੬੬॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ਬਾਬ
ਸਨੂ ਬੀਬਨਾ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਨੂ ਆਛੀ ਯਾਦ੍ਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੇ

ਹਜੂਰਆਏਹੋਅਸਾਡ੍ਰਾਉਧਾਰੁਕੀਜੈ ਸਬਦੁਹੋਇ ੧੧੮
ਆਸੁੰਦਰਤੂਹਜੂਰਲਕਨ੍ਹੀਆਆਲਿਆਆਇਆਕਰੂ
ਨਾਲੇਪਾਣਿਦੀਆਆਸਕਾਲਿਆਆਇਆਕਰੂ
ਤੇਬਿਸਨੇਨੂਆਗਿਆਆਹੋਈਪਿਛਲੀਰਾਤੀਸਿ
ਧਾਨੂਪਾਣੀਗਰਮੁਕਰਕੈਇਸਨਾਨੁਕਰਾਇਆ
ਕਰੂ ਸ੍ਰੋਪੈਰਾਸਿਖਾਂਦੇਟੀਮੈਲੁਧੋਤਾਕਰੂਤਾਂਓਨ
੨ ਦਾਉਧਾਰੁਏਸੇਕਾਰਿਹੋਇਆਆ।੬੧। ਸਾਖੀਹੋ
ਰੁਚਲੀ ਪਉੜੀਬੀਸਵੀਂਚਲੀ।ਜਟੂਭਾਨੂਤੀ
ਰਥਾਦਾਇਚੋਈਲੇਟੁਰੇਦਾਰੇ।ਸਟੇਨਿਹਾਲੇਆ॰
ਣੀਆਨਿਸਨਮੁਖਜੇਵਕਰਗੁਰੂਪਿਆਰੇ।ਸੇਖਨ੍ਹਸਾਧ

ਵਖਾਣੀਆਹਿ ਨਾਉ ਭੂੰ ਥੂੰ ਸਿਖ ਸੁਚਾਰੇ॥ਜੋ ਤੂੰ ਭੀ
ਵਜਾਣੀਆਨਿ ਮਹਾਪੁਰਖ ਭੁਸੁਲਾ ਪਰਵਾਰੇ॥ਰਤੂ
ਰਿਦਾਸੁ ਮੂਲਾ ਕਖੁਰਹਾ ... ਗਾਝਾ ਦਿਜਾ ਦਿਚਾਰੇ
॥ਫਿਰਣਾ ਬਾਹਿਲੁ ਵਖਾਣੀਐ ਜੇਠਾ ਚੰਗਾ ਕੁਲਾਨਿ
ਸਤਾਰੇ॥ਦਿਸਾਰੋ ਪੀਰੂ ਲਜੀਆ ਭਾਰਦੂਆਜੀਖ
ਨਿ ਸਖਸਾਰੇ॥ਵੜਾ ਭੁਗਤੂ ਹੋਵਈ ਆਵੜੋ ਗੋਇੰਦੂ ਘੋ
ਈ ਗੁਰੂਦੁਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥੮ ੦
॥ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ਭਾਈ ਜਟੂ ਭਾਈ ਭਟੂ ਭਾਈ
ਭਾਨੂ ਭਾਈ ਤੀਰਥਾ ਭਾਈ ਸਨੇਹਾਲੂ ਪੰਜੇ॥ਜਾਤਦੇ
ਰਛੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ ਆਇਕੇ ਅਰਦਾਸ

ਕੀਤੀਆ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ ਇਕ ਖੇਤੇਰਾ ਬਚਨੁ ਹੈ ਕਰੋ ਕਰ ੧੧੬
ਦੈਆ ਆਪੇਆ ਆਪਿ ਆਨੁ ਥਕੈ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾ ਬਾ ਤੇ ਇਕ
ਖੇਤੇਰਾ ਬਚਨੁ ਹੈ ਜੇ ਹਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾ ਦਾ ਖੇਤੁ ਸ
ਕਿਰਤ ਧਣਾਂ ਹਰਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜੂਨੀ ਭ੍ਰਮੇਤੁ ਜੇਤਾ
ਪਹੀ ਕਰਦਾ ਕਰਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਅਸੀ ਭ੍ਰਾਦੋਕ੍ਰਕੂ ਕਰੀਐ
ਅਸਾਨੂ ਕੀ ਦੋਸੁ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਕਰਮਾ ਦਾ ਫਲੁ ਅਸਾ ਭੋ
ਗਣਾ ਹੈ ਤਾ ਕਰਮ ਵੀਚਾਰ ਕੇ ਕੀਚੈ ਅਸੀ ਕੋਨ ਬ
੫ ਚਨ ਅਨੀਐ ਅਰੁ ਕੋਨੁ ਨ ਅੰਨੀਐ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋ
ਇਆ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗਿਰਿ ਥਜੀ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਣਾ ਅਧ
ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਹੈ ਨਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਭੀ ਸਭ ਣਾ ਅਧ

ਕਾਰਾਂਦੇ ਹੈਨ॥ ਇਕ ਕਰਮਾਂਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਹੈਨ॥ ਇ
ਕ ਉਪਾਸਨਾਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਹੈਨ॥ ਇਕ ਗਿਆਨਦੇ
ਅਧਕਾਰੀ ਹੈਨ॥ ਤੇ ਜੇਹੜੇ ਤਾਂ ਕਰਮਾਂਦੇ ਅਧਕਾਰੀ
ਹੈਨ॥ ਓਨਾਂ ਪ੍ਰਤਾਇ ਹ ਬਚਨੁ ਹੈ॥ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਸੋ
ਲੁਣੈ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਖੇਤੁ॥ ਜੇਹੜੇ ਉਪਾਸਨਾਦੇ ਅਧਕਾ
ਰੀ ਹੈਨ॥ ਓਨਾਂ ਪ੍ਰਤਾਇ ਹੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਕਰੇ ਕਰਾਂਦੇ ਆਪੇ
ਆਪਿ॥ ਜੋ ਗਿਆਨਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਹੈਨਿ॥ ਤਿਨਾਂ ਪ
ਤ੍ਰਿਇ ਹੁ ਬਚਨੁ ਹੈਨਿ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿ
ਰੰਤਰਿ ਹਰਿ ਇਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ॥ ਜੈਸੇ ਵਈਦਦੇ
ਘਰਿ ਸਰਬ ਔਖਧ ਹੋਤੇ ਹੈਨ॥ ਗਰਮੀਦੇ ਤਾਪ

ਦਾਸਰਦੀਦੇਤਾਪਦਾ ਠੰਢਦੇਤਾਪਦਾਔਖਦਾਬੁੰਨ ੧੨੦
ਖਿੰਨਹੋਤੇਹੈ ਨਾ ਗਸਾਤਿਦੇਂਦਰੋਗੀਕਾਗ੍ਯਾਟਕਾਲਪੀ
ਦੇਖਕਰਿਜੇਸਾਤਾਪੁਹੋਤਾਹੈਤੋਸਾਔਖਧੁਦੇਤੇਹੈਂ
ਤਾਰੋਗੀਕਾਰੋਗੁਕਾਟਿਆਜਾਤਾਹੈ ।ਤੇਜੋਅਜਾ
ਣਦੇਦੂਹੋਤਾਹੈਤਾਰੋਗੁਕਾਟਿਆਨਹੀਜਾਤਾ।ਰੋਗੁ
ਔਰਹੋਤਾਹੈ ।ਅਰੁਔਖਧੁਔਰਕਰਤਾਹੈ ।ਤੈ
ਸੇਸੰਤਜਨਜੋਹੈਨਖਰਧਦੇਥਦਨਾਦੂਆਰੋਅਰੁਕ
ਕਾਦੂਆਰੋਪਛਾਣਦੇਹੈਨ।ਰਸਨਾਦੂਆਰੋਹਿ
ਰਦੇਕਾਅਤੁਅਲੂਮਹੂੰਦਾਹੈ ।ਜੋਸੇਨਾਟਕਾਦੂਆ
ਰੋਗੀਕੀਪਰੀਖਿਆਹੂੰਦੀਹੈ ।ਅਰੁਕਰਮਾ

ਫੂਆ ਰੇ ਅਨੁਥ ਕੀ ਪਰੀਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸੋਲਖੀ
ਫੂਆ ਡੇ ਰੋਗ ਕੀ ਪਰੀਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥ ਤੇ ਜੇ ਸੰਤਜ
ਨ ਜਗਿਆਸੀਆਂ ਦਾ ਅਗਿਆਨ ਕਾਟਦੇ ਹੈਨ ॥ ਜੋ
ਸੇ ਜਗਿਆਸੀ ਦਾ ਅਧਕਾਰ ਦੇਖਦੇ ਹੈਨ ॥ ਤੈ ਸਾ
ਊ ਪਦੇਸੁ ਦੇਦੇ ਹੈਨ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਭੁਸੀ ਭੁਗਾਤੁ ਦੇ ਅਧਕਾ
ਰੀ ਹੋਦੇ ਹੂ ॥ ਸਦਾ ਭੂਜਨਾਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਤੇ ਸਿਖ ੦
ਦੀ ਟਹਲ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਏਸੇ
ਕਾਰਿ ਹੋਇਆ ॥ ੬ ੨ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ਬਾ ੫
ਈ ਨਾਭੂ ਅਰਭੁ ਭਾਈ ਭੋਲੂ ਜਾ ॥ ਤਦੇ ਸੇਖ ਨੂ ਸਾਧ ਹੈ ਸਨ
ਭਾਈ ਜਲੂ ਜਾ ॥ ਤਦਾ ਭੀ ਵਾ ਹੈ ਸੀ ਨੂ ਲਾ ਮਤਾ ਘਰਥੁ ੧੨

ਹੈਸੀ।ਜਿਸੋਚਾੜੇਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਕੀਸਰਣਿਆਏ ੧੨੧
ਸਿਖਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਤੁਸਾਡੀ
ਬਾਣੀਅਨੇਕਪਰਕਾਰਦੀਹੈ।ਤੁਸਾਡਾਬਚਨਹੈ
ਜਾਪੋਆਪਣੇਅਧਕਾਰਦੇਮੂਜਬਬਾਣੀਪੜ੍ਹ
ਨੀਗਿਣੇਦਿਖੇਧਾਰਣੀਜੋਅਸੀਆਪਣਾਅਧਕ
ਰਨਹੀਜਾਣਸਕਦੇਜੋਅਸੀਕਿਸਅਧਕਾਰ
ਦੇਹਾਂ।ਕਰਮਕਾਂਡਦੇਅਧਕਾਰੀਹਾਂ।।ਕਿਉਪਾਸ
ਨਾਕਾਂਡਦੇਅਧਕਾਰੀਹਾਂ।ਕਿਗਿਆਨਕਾਂਡਕੇ
ਅਧਕਾਰੀਹਾਂ ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ।ਜੋਜਾ
ਣੇਬਚਨਸੁਣਕੇਤੇਅਨੁਖੇਦਅਰਥਕਰਤਾਸਮ

ਲੂਆਂ ਹੋਏ ਹੈਨਾ । ਤੇ ਅਸੀ ਚਾਹਨੇ ਹਾਂ ਕਿ ਏ ਸੁਭ ਕਰਮ
ਕਰੀਏ । ਅਸੁਭ ਕਰਮਾ ਤਿਆਗੀਏ । ਪਰੁ ਵਾਸ
ਨਾ ਜੋ ਖੋਟਿਆ ਕਰਮਾ ਦਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੁੰ
ਇਟਦਾ ਨਹੀ । ਤਾਂ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਅਸੀ ਕਰਮਾ ਦੇ ਅ
ਧਕਾਰੀ ਹਾਂ । ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕੀਜੈ ਤੇ
ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਕੈ ਸੁਣੀਐ । ਤੇ ਅਨ ਵਿਚੋ ਖੋਟੁ
ਦੂਰ ਕੀਚੈ । ਅਤੇ ਜੇ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਸਬਦ ਨੂੰ ਸੁਣਿ
ਕੈ ਖੋਟੇ ਕਰਮਾ ਮਿਟ ਜਾਂਦਨਾ । ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਹੀ
ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ । ਤਾਂ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਅਸੀ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ
ਅਧਕਾਰੀ ਹਾਂ । ਤਾਂ ਅਠ ਪਹਰ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਭਿ

ਆਸਕਰਬੋ।ਜੋਕੋਈਧੋਣਾਕਰਮਸੋਖਰਾਹਿਦਾ ੧੨੨
ਹੈ।ਤਾਂਓਸਨੂੰਭੀਅਟਾਈਆਂ।ਤੇਜੇਜਾਣੀਏਏਸ
ਬਦਦੇਸਮਝਨਕਰਸੁਭਅਸੁਭਕਰਮਆਇਟਗ
ਏਹੈਨਿ।ਤੇਜਗਾਤਿਦੇਰਸਾਦਲੋਤੇਅਸੁਭਕਰ
ਆਦਲੋਰਿਦਾਫਿਰਖਲੋਤਾਹੈ।ਤਾਂਜਾਣੀਏਜੋ
ਹੁਣਏਗਿਆਨਦਾਅਧਕਾਰੀਹੋਇਆਹੈਉ
ਤਾਆਪਣੇਅਧਕਾਰਨੂੰਜਬਜੋਕਰਮਅੰਗੀਕਰੁ
ਰੇਗੇ।ਤਾਂਤੂਸਾਨੂੰਕਹਿਆਨੂੰਹੈਦੇਗਾ।ਕਿਉਂਜੋਗੁ
ਰੂਕੀਬਾਣੀਦੇਵਿਚਿਸਭੋਅਧਕਾਰਹੈਨਾ।ਤੇਸਿ
ਖਭੀਸਭਨਾਅਧਕਾਰਾਂਦੇਹੈਨਾ।ਤਾਤੇਜੇਸੰਤਾਸਿ

ਲਵੇਹੈਨਾ।ਤਾਂਅਧਕਾਰਮੂਜਬਉਪਦੇਸੁਕਰਦੇਹੈ
ਨਾ।ਨਹੀਤਾਂਏਸੇਪ੍ਰਕਾਰ।ਆਪਣਾ।ਅਧਕਾਰੁਸਾਮਝੈਗ
।ਤਾਂਓਸਦਾਕਲਿਆਣੁਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਓਨਾਦਾਉਧ
ਰੁ।ਅਧਕਾਰਦੇਸਅਣੁਣਕਰਿਹੋਇਆ ।੬੮। ੫
।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਚਤੁਰਿਦਾਸੁਤੇਮੁਲਾਕਖੂਰਜ
ਤਰੇਤੇਹਾਨੂਤੇਗਾਨ੍ਹੂਦਿਜਾ।ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇ
ਹਜੂਰਆਏ।ਜੋਜਿਤਨੇਸੰਤਾਸਾਧਾਦਾਉਪਦੇਸੁ
ਹੈ।ਜੋਜਾਗ੍ਰਤਕਰਨੀਭਜਨਕਰਨਾ।ਸੁਭਕਰਮਾਂ
ਦਾਉਦਮੁਕਰਣਾ।ਤੇਰੀਖੁਥਜੀਦੀਆਚਿਸਲੋਕੁਹੇ
।ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀਆਂਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ

ਇਕਜਾਗਦੇਨਾਲਹੈਨਿ ਇਕਨਾਸੁਤਿਆਸਿ ੧੨੩
ਲੇਉਠਾਲਿਆਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾਇਸਬਬਚਨਦਾਤਾ
ਤਪ੍ਰਜੁਇਉਜਾਣੀਦਾਹੈ ਜੋਸੁਤਿਆਹੀਦਾਤ
੨ ਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂਉਦਮੁਕਿਉਕਰਨਾਹੈ ਤਾਂਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ ਭਾਈਇਸਦਾਭੀਦੁਇਪਕਾਰ
ਤਾਤਪਰਜਹੈ। ਇਕਤਾਜਾਗਦੇਭੀਦਾਤਦੇਨਾ
ਲੈਹੈਨਾ ਤੇਸੁਤਿਆਨੂਭੀਉਠਾਲਿਅਲਦੀਹੈ
ਜੋਸਾਧਸੰਗਤਿਦਿਵਿਚਆਵਨਗੇ ਤੇਪਸਾਦਿ
ਲੈਨਗੇ ਤਾਜਾਗਦੇਭੀਲੈਨਗੇ ਤੇਦੂਜਾਜੋਕਹਿਆ ੦
ਹੈਜੋਜਾਗਦੇਨਾਲਿਹਿਦੇ ਤੇਸੁਤਿਆਨੂਉ

ਣਾਂ ਲਾ ਮਿਲਣੀ ਹੈ ॥ ਏਸ ਨੋ ਭੀ ਦੂਇਆ ਅਰਥ ਖਰੇ ਨਾ ਸਇ
ਕਤਾ ਦੂਇ ਜੋ ਦਾ ਗਰਸੇ ਉਨਾ ਸੁਣਿਆ ॥ ਭੁਲਕੇ
ਜਹਾਜੁ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਦੋ ਤੋ ਦਖੀ ਅਗਾਲ ਕਰਕੇ ਸਮੈ
ਦੂਜੇ ਕੰਢੇ ਜਾਇ ਪਾਂਧਾ ਤਿਬ੍ਰ ਏ ॥ ਇਕ ਤਾਂ ਦਿ ਸਿ ਜਹਾ
ਜ ਦੇ ਚ ਵਿਖੈ ਠੇ ॥ ਤੇ ਇਕ ਕੰਢੇ ਤੇ ਉਡ ਪਏ ॥ ਜਿਸ
ਵੇਲੇ ਜਹਾਜੁ ਤੁਰੇਗਾ ਤੇ ਢੋਲੁ ਵਜੇਗਾ ॥ ਅਸੀ ਦੇ
ਸੁੰਗੇ ॥ ਤੇ ਜਹਾਜੁ ਤੁਰਿ ਪਇਆ ਉਨਾ ਢੋਲੁ ਨ ਸੁ
ਣਿਆ ॥ ਜੋ ਨ ਸੇ ਜਹਾਜ ਚੜੇ ਸੇ ਥਕੇ ਹੋਏ ਉਹੁ
ਸੌਂ ਗਏ ॥ ਪਭੂ ਦਾ ਪਾਰੀ ਆ ਉਨਾ ਨੂੰ ਉਠਾਲ ਕੇ ਸੌ
ਦਾ ਕੀਤਾ ॥ ਤੇ ਜੋ ਨ ਹਾਸੇ ਚੜੇ ਕੰਢੇ ਤੇ ਜਾਗਦੇ ਰ

ਹੈਸੋਉਹੁਸਖਣੇਹੀਉਠਿਤੁਰੇ। ਰਾਹਿਵਿਚਿਹੋਰਾਂਥੀ ੧੨੪
ਮੁਹਾਇਗਏ ਤੈਸੇਜੋਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਆਇ
ਕੈਬੈਠੇਹੈਗਾਫਲਸਾਹਿਬੀਸੁਰਤਿਆਨੂਜਗਾਇਕੈ
ਸੋਲੇਗਾ। ਸਬਦੁਭੀਜਗਾਇਕੈਸੁਣਾਈਐਸੋ।
ਜੋਆਪਣੇਘਰਿਜਾਗਦੇਬੈਠੇਹੈਨਾ। ਨਾਸਬਦੁ
ਸੁਣਿਨਿਰੋਗਾ। ਨਾਪ੍ਰਸਾਦੁਲਾਇਨੇਰੋਗਾ। ਦੂਜਾਦਾ
ਹਜੂਰੀਦਾਤਿਨੀਦੇਐਨਵਾਲੇਨੂਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀ
ਹੈ। ਪਰੁਜੋਥੋੜਾਜੇਹਾਸੁਵਣਾਗਿਆਨਕਰਕੈਤੇਅ
ਭਿਮਾਨਸਮੇਤਆਪਣੁਜਾਗਦਾਮਨਦਾਹੈ। ਤੇਅ
ਸੁਭੁਕਾਜਾਣਿਪਰਕਹੋਇਕੈਕਰਦਾਹੈ। ਜਿਵਾਹ

ਚੋਰੂਕੀਦਾਤਨੂਪਾਪਤਿਨਹੀਹੂੰਦਾਤੇਜੋਅਗਿਆਨੀ
ਹੈਤੇਜਗਆਸਾਉਸਨੂੰਹੋਈਹੈ॥ਤੇਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਵਿਚਿਜਾਇਬੈਠਦਾਹੈ॥ਤੇਅਗਿਆਨਦੀਨਿ
ਵ੍ਰਿਤਤੇਸੰਤਉਸਦੀਦੂਰਕਰਦੇਹੈਨ॥ਤੇਸਨੂੰਪਦੇ
ਲਾਭਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ॥ਜੈਸੇਵਾਪਾਰੀਨਿਤਲਾ
ਹਾਖਟਦਾਹੈ॥ਤਾਧਨੀਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ।॥ਤੈਸੇਮ
ਨੁਨੀਦਾਕਰਕੈ॥ਨਿਤਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਦਾਹੈ॥ਉਸਨੂੰ
ਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤਾਂਉਨਾਦਾਮਨੁਨੀਦਾਤੇ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਨਤੇਉਧਾਰੁਹੋਇਆ॥੧੦॥ਸਾਖੀ 4
ਹੋਰੁਚਲੀ॥ ਭਾਈਫਿਰਣਾਬਹਲਾਤੇਭਾਈਜੋ

ਠਾਤੇਭਾਈਦੋਂਗਾਹਜੂਰਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਪਾਸ ੧੨੫
ਆਏ।ਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬਨਵਾਜਾ।ਕੇ
ਈਰਾਨਾਅੰਦਾਜਾਪੁਜਪਦੇਹੈਨਿ।ਕੇਈਕਿਸਨ
ਨੂੰਜਪਦੇਹੈਨਾ।।ਕੇਈਓਅੰਜਪਦੇਹੈਨਾ।ਕੇਈ
ਸੋਹੰਜਪਦੇਹੈਨਾ।ਤੇਅਸਾਨੂੰਬਚਨੁਹੋਇਆ
ਹੈ।ਜੋਤੁਸਾਂਦਾਹਰਗੁਰੂਦਾਜਾਪੁਜਪਣਾ।ਤੇਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਕੇਬਚਨੁਹੋਵੇ।ਜੋਕੌਨਸਾਜਾਪੁਜਪੀਏ।ਤਾਂ
ਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੋਸੋਨਦੀਤੇਨਾਦਾਜਿਤਨੀਆ
ਹੈਨਿ।ਜਕੁਪਾਰਉਤਾਰਨਵਾਲੀਆਂਹੈਨਿ।ਸਪ
ਭਜੇਜੋਕਿਸੇਵੇਲ਼ੀਤੇਵਰਤਣਾਹੋ।ਓਸਨੂੰਉਸੇਨਾਲ

ਪਰੋਜਨਹੈ॥ਤੇਸੋਮਹਾਰਾਜਦੇਨਾਮਸਭਤੇਉਧਾਰੁਕ
ਰਨਜੋਗਹੈਨਾ॥ਪਭੂਜੋਆਪਗੁਰਾਂਨੇਸਿਖਾਂਨੂੰਉਪ
ਦੇਸੁਕੀਤਾਹੈ॥ਓਸਦਾਉਧਾਰੁਓਸੇਕਰਕੇਹੈ॥
ਜੁਸਾਰੇਵੇਦਾਂਦਾਸਾਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ॥ਸਤੈਜੁਗਵਾਸ
ਦੇਵਦਾਜਾਪੁਕਰਕੇਓਸਥੀਵਵਾਲਿਆਹੈ॥ਤ੍ਰੇ
ਤੈਜੁਗਹਰਿਦਾਜਾਪੁਕਰਕੇਓਸਥੀਹਾਹਾਲੀ
ਤਾਹੈ॥ਤੈਨੇਜੁਗਗੋਬਿੰਦਦਾਜਾਪੁਕਰਕੇਓਸ
ਥੀਗਗਾਲੀਤਾਹੈ॥ਤੈਨੇਜੁਗਰਾਮਦਾਜਾਪੁ
ਕਰਿਕੇਓਸਥੀਰਾਰਾਲੀਤਾਹੈ॥ਏਹਚਾਰਅਖ
ਰਇਕਠੇਕਰਿਕੇਵਾਹਗੁਰੂਕਾਜਾਪੁਕੀਤਾਹੈ

ਤੇ ਛਤੀਹ ਜੁਗਾਂ ਦਾ ਤਪ ਦਾ ਫਲੁ ਏਨਾ ਚਹੁ ਅਖਰਾਂ ੧੨੮
ਵਿਚਿ ਰਖਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕੇ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ
ਦਾ ਜਾਪੁ ਜਪਨਗੇ। ਜੋ ਉਨਾ ਦਾ ਜਨਮੁ ਮਰਨੁ ਕਟੀਏ
ਗਾ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਾ ਜਦਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦੇ ਜਾਪ ਕਰਨ ਤੇ ਉਨਾ ਦੇ
ਕੁਲਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇਆ ॥੧੧॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚ
੫ ਲੀ। ਭਾਈ ਵਿਜਾ ਭਾਈ ਗੋਪੀ ਭਾਈ ਤੁਲਸਾ ਜੀ ਅ
ਭਾਰਦਵਾਜੀ ਪੁਹਮਣੁ ਭਾਈ ਅਕੁਰਾ ਤੇ ਭਾਈ ਗੋਇੰਦੁ
ਖੋਈ। ਹਜੂਰ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ।
ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਇਥੇ ਨਾਮਦੇਵ ਦਾ ਬਚਨੁ ਹੈ।
ਪੰਡੈ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ਓਭੀ ਆਵਤ ਦੇਖਿਆ ਥਾ।

ਰਾਵਨਜੇਤੀਸਰਬਥਰੋਹੋਏਈ ਪਰਿਕੀਜੋਇਰਾਵਾਈਸਿ
ਤੇਬਹੁੜੇਓਜੇਨਾਮਦੇਵਦਾਬਚਨੁਹੈ ਦਸਰਥਰਾ
ਇਨੈਦ੍ਰੁਰਾਜਾਮੇਰਾਰਾਮਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਤਤੁਰਸੁਅੈ
ਮਿੜੁਪੰਜੋ ਤਾਪਹਿਲਾਬਚਨੁਸੁਣਿਕੈ ਅੈਤਾਰਾਦੀਨਿ
ਦਹੁੰਦੀਹੈ ਤੇਦੂਜੇਬਚਨਕਰਕੈਤੇਉਪਮਾਹੁੰਦੀਹੈ
ਕਿਉਕਰਿਸਮਝੀਅੈ। ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।
ਜੋਇਕਸਰਗੁਣਦੀਉਪਾਸਨਾਹੈ ਇਕਨਿਰਗੁਣ
ਉਪਾਸਨਾਹੈ ਜੋਜੇਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਉਪਰਿਕੋਈਜਾਵੈਤਾਕ
ਈਲਹਰਾਂਉਸਦੇਵਿਚੋ ਨਿਕਲਦੀਆਹੈਨਿ ਤੇਜੇਨ
ਦੀਤੇਕੋਈਜਾਵੈ ਤਾਇਹਾਸਦੀਸਮੁੰਦ੍ਰਹੈ ਏਹਾਜਲ

ਭੂਪਹੋ।ਤੇਜੋਜੋਈ।ਮਹਾਰਾਜਔਤਾਰਹੋਇਵਰਤੇਹੈਨ ੧੨੭
।ਸੋਈਜਤਿ।ਚਿਤਅਨੰਦਭੂਪਹੋਇਕੇਜਲਜਨੂੰਜਤਾਂਦੇ
ਰਹੇਹੈਨ।ਬਹੁਤੇਪੰਡਤਲੋਕਜੋਗਿਆਨਬੀਰਹਿਤਹੈਨ
।ਤੇਜਰਬੁਣਦੀਪੂਜਾਕਰਦੇਹੈਨ।ਤੇਜਾਪਾਸੀਤਾਂਦੇਨਾ
ਲਦ੍ਵੈਖਕਰਦੇਹੈਨ।ਤਾਂਓਨਾਂਦੇਪਰਥਾਇਕਰਕੇਕਹਿਆ
ਹੈ।ਜੋਦੇਹਪਾਰੇਂਦਾਪਰਮੁਹੈ।ਜੋਦੁਖਸੁਖਹੁੰਦਾਹੈ।
ਪਭਗਿਆਨੀਜੇਹਾਸਰੀਰਨੂੰਝੂਠਜਾਣਦੇਹੈਨ।ਤੇਹਦੁ
ਖਸੁਖਝੂਠਾਜਾਣਦੇਹੈਨ।ਏਕਲਖਦੇਉਪਾਸਕਹੈਨ
।ਏਕਵਾਚਦੇਉਪਾਸਕਹੈਨ।ਲਖਦੇਉਪਾਸਕਜਲਸਿ
।ਵਿਚਿਅਕਾਲਪੁਰਖਦੀਸਤਿਆਜਾਣਦੇਹੈਨ।ਕਿ

ਸੋਨਾਲਿਵੈਰੁਵਿਰੋਧੁਨਹੀਕਰਦੇ॥ਤੇਦ੍ਵਾਚਰਦੇਉਪਾਸਕ
ਕ੍ਰਿਸਨਦੇਉਪਾਸਕਰਾਮਨਾਲਿਦ੍ਵੈਖਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਤੇ
ਰਾਮਦੇਉਪਾਸਕਕ੍ਰਿਸਨਨਾਲਿਦ੍ਵੈਖਕਰਦੇਹੈਨ॥ਤ੍ਰੁ
ਪਾ ਸੰਲਖਦੇਉਂਸਾਕਹੋਵਨਾਤੇਨਿਰਵੈਰਹੋਵਣਾ॥ਤਾਓਨਾ
ਦ੍ਰਿਉਪਾਉਇਸੇਕਰਕੇਹੋਇਆ॥੧੨॥ ॥ਸਾਖੀਹੋ
ਰੁਚਲੀ॥ ॥ਪਉੜੀਇਕਵੀਹਣੀ॥ਕਾਲੂਚਾਊਬੰ
ਮੀਆਮੂਲੇਨੋਗੁਰਸਬਦੁਪਿਆਰਾ॥ਹੇਮਾਵਿਚਿਕ
ਪਾਹੀਆਗੋਇੰਦੁਘੋਈਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਭਿਖਾਟੋਡਾ
ਭਟਦੁਇਧਾਰੋਸੂਦਮਹਲਤਿਸੁਭਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾ
ਮੂਕੋਹਲੀਨਾਲਿਨਿਹਾਲੂਸੇਵਕੁਸਾਰਾ॥ਉਜਲੁਭਲਾ

ਜਾਣੀ ਐਸਾਂਈ ਦਿਤਾ ਸਾਧੁ ਵਿਰਾਗਾ ਤੁਲਸਾ ੧੨੮
ਵਹੁਰਾ ਭਗਤੁ ਹੈ ਦਾ ਐਦਤੁ ਆਕਲੁ ਦੇ ਬਲਿਹਾਰਾ
ਭਾਨਾ ਆ ਵਲੂ ਵੰਗਾ ਹਮਲੁ ਤੁ ਪੋਛੀ ਬਾਧੁ ਰਦਰਬ
ਾਰਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨੧॥ ਸਾ
ਖੀ ਹੈ ਹੁਚਲੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਿ ਦੀ ਵਾਸੀ ਦੋ ਸਿਖ
ਕਾਲੂ ਤੇ ਚਾਊ ਬੰਸੀ ਤੇ ਮੂਲਾ ਤੇ ਭਾਈ ਹੇਮਾ ਕਪਾ
ਹੀ ਤੇ ਭਾਈ ਗੋਸਾਈਂ ਦੂਘੇਈ ਤੇ ਬਿਖਾ ਤੇ ਟੋਡਾ ਭਾਟਿ ਤੇ
ਭਾਈ ਧਾਰੋ ਸੂਰ ਆ ਭਾਈ ਰਾਮੂ ਕੋਹਲੀ ਤੇ ਭਾਈ ਨਿ
ਹਾਲੂ ਭਾਈ ਛਜੂ ਭਲੇ ਤੇ ਸਾਂਈ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਤੁਲ
ਸਾ ਵਹੁਰਾ ਭਾਈ ਦਾ ਐਦਰੁ ਭਾਈ ਆਕਲੁ ਭਾ

ਦੀਵਾਨੋ ਅਤੇ ਆਦਲੁ ਦਿਗਾਹ ਜਲੂ ਭਾਈ ਤੀਰਥੁ ਪੋਛੀ

ਬਾਹੋਤੂ ਸਭ ਵਾਸੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦੀ ਗੁਰੂ ਅਰ

ਜਨ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ ਆਏ। ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਅਸੀ

ਤੀਸਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂ

ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ

ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਿ

ਠਾ ਬੋਲਣਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ

ਤੇ ਸਬਦੁ ਪੜਨਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਿਛਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸੁ

ਣਿਕੇ ਕਿਰਤ ਨੂੰ ਲਗਣਾ। ਸੋ ਅਸੀ ਏਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਰਤ

ਦੇ ਹਾਂ। ਪਰੁ ਅਸਾਡੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਂਤ ਨਹੀ ਆਂਵਦੀ। ਤੁਸੀ

ਕਿਰਪਾਕਰਕੈਐਸਾਉਪਦੇਸੁਕਰੋਜੁਅਸਾਡੇਮਨਨੂਸਾਂਤਿ ੧੨੯
ਆਵੈ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਭਾਈਜੋਲਗੁਨੂਸੀਰਾਜ
ਸੀਤਾਮਸੀਗੁਣਾਨੂਤਿਆਗੁਨਕਰੋਗੇਭੋ॥ ਤੇਸਾਂਤਕੀਗੁਣਾ
ਨੂਵਰਤਾਵੋਨਹੀਤੋਲਗਾਤੂਜਨਾਨੂਸਾਂਤਕਿਉਕਰਿਆਵੈ।
ਤਾਂਓਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜਨੇਪਾਤਿਸਾਹਿਅਸੀਗੁਣਾ
ਦੀਪਰੀਖਿਆਕਿਉਕਰਿਜਮਣੀਐ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇ
ਆ॥ ਜੋਹਿੰਜਾਐਕੌਪੁਕਰਤੇਹੈਨਿ॥ ਜੋਤਾਮਸੀਹੈਨਾ ਅ
ਰੁਜੋਲੋਭੁਅਰੁਅਭਿਮਾਨਕਰਤੇਹੈਨਿ॥ ਜੋਰਾਜਸੀਹੈਨਿ
ਅਰੁਜੋਨਿੰਮਰਤਾਅਰੁਮਿਠਾਬੋਲਣਾਕਰਦੇਹੈਨ॥ ਸੋ
ਸਾਂਤਕੀਹੈਨ॥ ਤਾਂਓਨਾਪੁਛਿਆਏਹਤ੍ਰੈਗੁਣਕੈਦਾਜੇਅ

ਹਾਰਥੀਉਂਤਪਤਹੋਂਦੇਹੈਨਿ ਤਾਬਚਨੁਹੋਇਆ ਤਾ
ਮਸੀਗੁਣੁਬਾਸੀਆਹਾਰੁਖਾਵਣੇਕਰਕੇਬਹੁਤੇਸਵਣੇਕ
ਰਿ ਅਰੁਮੈਲੇਭੇਸਅਰੁਨਿੰਦਾਕਰਿਹੁੰਦਾਹੈ ਰਾਜਸੀ
ਗੁਣੁਮਿਠੇਅਰੁਸਲੂਣੇਖਾਵਣੇਕਰਿ ਅਰੁਇਸਤ੍ਰੀਆ
ਦੇਭੋਗਕਰਿ ਅਰੁਆਪਨੂੰਚੰਗਾਕਹਾਵਣਾਕਰਿਹੋਂਦਾ
ਹੈ ਅਰੁਸਾਂਤਕੀਗੁਣੁਇਸਨਾਨੁਕਰਿਅਰੁਦਾਲਚਾਵਲ
ਖਿਚੜੀਅਲਪੁਆਹਾਰੁਕਰਿ ਬਸਤ੍ਰਉਜਲਰਖਣੇਕ
ਰਿਹੁੰਦਾਹੈ ਏਨਾਂਦੀਏਹਾਪਰੀਖਿਆਹੈ ਜੋਸਬਦਦੇ
ਸਨ ਮੁਖਨੇਤ੍ਰਤੇਸ੍ਰਵਣਰਖੀਐ ਜੇਤਾਜਿਉਂਦੀਤਿਉਸ
ਮਝਆਵੈਤੇਮਨੁਰੋਕਿਲੈਨਹੀ ਤਾਂਸਾਂਤਕੀਗੁਣਿਜਾਣੀ

ਐਸਾ' ਤੇਜੇਮਨੁਕਿਸੇਜਮੇਠਹਰਾਵੈ' ਕਿਜੇਸਮੈਂਡੋਲਜਾਵੈ ੧੩੦
'ਤਾਂਬਾਜਜੀਭੁਣੂਹੈ' ਜੇਸਦਾਡੋਲਿਆਆਰਹੈਜਮੇਏਕਛੂਨ
ਹਿਏਹਤਾਅਸੀਭੁਣੂਹੈ' ਏਕਾਗ੍ਰਬ੍ਰਿਤਸਾਂਤਕੀਕਰਿਹੂੰ
ਦੀਹੈ' ਤਾਬਿਆਨੁਪੂਪਤਿਹੂੰਦਾਹੈ' ਭਾਈਧਾਰੇਇਕਸੂ
ਰਮੇਬਾਹਰਿਦੇਵੈਰੀਆਨੂੰਜਿਤਦੇਹੈਨਿ' ਤੇਇਕਮਨ
ਰੂਪੀਵੈਰੀਨੂੰਜਿਤਦੇਹੈਨ' ਜੋਬਾਹਰਿਦਿਆਂਵੈਰੀ
ਆਨੂੰਜਿਣਦੇਹੈਨ, ਓਨਾਦਾਜਸੁਢਾਡੀਗਾਵਦੇਹੈ
ਨਿ' ਜੋਮਨਰੂਪੀਵੈਰੀਨੂੰਜਿਣਦੇਹੈਨ' ਓਨਾਦਾਜ
ਸੁਸੰਤਜਨਗਾਵਦੇਹੈਨ' ਭਾਈਸਾਂਈਦਿਤਾਸਾਧਓਹੁ
ਹੈਨ' ਜੋਇੰਦ੍ਰੀਆਨੂੰਜਾਪੇ' ਭਾਈਤੂਲਜਾਭੁਗਤੂਜੋਹੈ '

ਾਜਿਸਦਾਸੁਆਸਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥਾਨਜਾਵੈ
ਾਤੂਸਾਂਸਾਂਤਕੀਭੁਲਣਾਵਿਚਿਵਰਤਣਾ।ਤੂਸਾਨੂਸਾਂਤ
ਆਵੈਗੀ।ਪਿਛਲੀਰਾਤਿਜਰਾਤਿਤੇਮਹਾਂਜਾਕੁਸੋ
ਹਦਾਪੈਂਦਾਹੈ।ਤੇਵਾਹਗੁਰੂਦੇਸਿਖਜਾਗਦੇਹੈਨ।
ਤੇਆਪਣੇਦੇਸਾਵਿਚਿਕੋਈਬੁਰਿਆਈਹੋਇਆਆਅੰਨ
ਦਾਥਸਤ੍ਰਦਾ।ਕਿਜੇਕਾਮਨਾਦਾਆਵੈ।ਤਾਂਓਨਾਦੀਕਾ
ਮਨਾਇਕੁਪੂਰੀਕਰਿਸਕੈਤਾਂਇਕਸਹੀਪੂਰੀਕਰਿਕੇ
ਵਣੀ।ਨਹੀਤਾਸਭਨਾਮਿਲਕੈਅਰਦਾਸਓਸਦੀ
ਵ ਕਾਮਨਾਕਰਿਨਦੇਂਣੀ।ਜੈਸਾਧਸੰਗਤਿਇੰਦ੍ਰਦੀਬਰਖਾ
ਨਿਆਈਨੀਵੀਹੋਇਕੇਵਰਖਾਕਰਦੀਹੈ।ਤਾਂਸਭ ਝੂ ੧

ਕਾਮਨਾਪੂਰੀਆਹੁੰਦੀਆਹੈਨਾ॥ਤੇਦੂਏਵੇਲੈਂਸਭੁਣ। ੧੩੧
ਧਰਮਸਾਲਿਆਆਵਣਾ॥ਤੇਵੈਸਾਖੀਦੀਪਮਾਲਾਤੇਹ
ਜੂਰਦਰਸਨਨੂੰਆਵਣਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦਾਇਸ
ਨਾਨੁਕਰਨਾ॥ਤੇਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨੁਕਰਨਾ॥ਸੁਲਤਾ
ਨਪੁਰੁਮੇਰਾਕੁਥਾਤਿਥੈਨਾਰੂਹੈ॥ ੧੩॥ ॥ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਪਉੜੀਬਾਈਸਵੀਂਚਲੀ॥ਦੀ
ਪਕੁਦੀਪਾਕਾਂਸਰਾਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹੁਕਬੈਂਦਾ॥ਪਟੀ
ਅੰਦਰਿਚਉਧਰੀਢਿੱਲੋਂਲੈਲਾਲੁਲੈਰਾਹੁਸੁਹੈਂਦਾ॥
ਅਜਾਬੁਅਜਾਇਬੁਸੀਢਿਆਉਮਰਸਾਹੁਬੁਰਜੇਵ
ਕਰੰਦਾ॥ਪੇਤ੍ਰਾਛਜਲੁਜਾਣੀਐਕੇਦੂਸੇਪਪਰੁਮਿਲੇ

ਪਸਿੰਦਾ॥ਪੁਤੁਸਪੁਤਕਪੂਰਦੇਉਸਿਖੋਮਿਲਿਆ
ਮਨਿਵਿਗਸਿੰਦਾ॥ਸਿਮ੍ਰਣੁਹੋਇਸਹਬਾਜਪੁਰਿਗੁ
ਰਸਿਖਾਂਦੀਸਾਰਲਹੰਦਾ॥ਜੋਪਾਜਲੋਤੁਲਸਪੁ
ਰਿਮੋਹਣੂਆਲਮੁਰੀਜਿਰਹੰਦਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵ
ਤ੍ਰਿਆਵਣੇਮਸਿੰਦਾ॥੨੨॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਭਾਈਦੀਪਾਕਜਰਾਂਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਹਜੂਰਸ
ਦਾਰਹੋਇ॥ਤੇਗੁਰਾਂਦੀਸੇਵਾਟਹਲਕਰੇ॥ਤੇਸਿਖ
ਜੋਹਜੂਰਹੋਵਨਓਨਾਂਦੀਟਹਿਲਕਰੇ॥ਤੇਜੋਸਿ
ਖਦਰਸਨਨੂਆਵਨਤਿਨਾਂਦੇਕਾਰਨਛਤੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਉਤਮਪ੍ਰਸਾਦਿਰੀਝਨਾਲਛਕਾਵੇ॥ਤੇਆ

ਪਓਨਾਂਦੀਜੂਠਲੈਕੈਖਾਵੈ॥ਤੌਂਜਿਦੇਪੈਰਝਾਂਵੈਨਾਲ ੧੩੨
ਗਰਮੁਪਾਣੀਨਿਲਧੋਵੈ॥ਤੇਥਕੇਸਿਖਨੂੰਚਾਪੀਕਰੈ
ਤੇਨੀਰੋਗਨੂੰਰੂਪਕੀਤਾਬਸਤ੍ਰਉਪਰਿਪਾਇਜਾਵੈ॥ਤੇ
ਸਬਦਦੀਵਿਚਾਰਚਾਕਰੈ॥ਬਚਨੁਹੋਇਆਜੈਸੇਦੀ
ਪਕੁਪ੍ਰਗਾਸੋਹੋਇਐਜੋਹੋਰੁਦੀਪਕਪ੍ਰਕਾਸਤੇਹੈਨ॥ਤੇ
ਅੰਧਕਾਰਦੂਰਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ॥ਤੇਜੈਸੇਗੁਸਾਈਦੀ
ਪੈਨੂੰਗਿਆਨਦਾਪ੍ਰਕਾਸਕੀਤਾਹੈ॥ਜੋਇਸਨੂੰਮਿ
ਲੈਗਾਓਸਦੇਰਿਦੇਵਿਚਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸੇਗਾ
ਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸਣੇਕਰਿਉਧਾਰੁਹੋਇਆ॥੧੪॥
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਗੁਸਾਈਲਾਲੂਲੁਹਾਰੁਦੇਘਰੀਪਟੀ

ਦੇਢਿਲੋਂਜਾਤਦੇਹੋਸਨਿ॥ ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਹਜੂ
ਰਿਆਏ॥ ਤਬਆਂਖੀਮਿਤ੍ਰਰਸੁਤਿਆਰੁਹੁੰਦਾਸੀ॥ ਤਾਂ
ਓਨਾਆਪਣੀਪ੍ਰੀਤਸਾਥਹੀਆਮਾਇਆਲਾਵਦਨਾਸਾਂ
ਬਹੀਆਆਪਸਰੀਰਕਰਕੈਕਾਰਦੀਸੇਵਾਕਰਨ॥
ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ ਜੋਇਕਪੋਟਕਾਰਦੀਕਢੇਗਾ॥
ਓਸਦਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ॥ ਜੋਗਾਰਿਆਝਕਾਰਕਢੈ
ਗਾ॥ ਓਸਦੇਸਭਕੁਲਾਂਦਾਉਧਾਰੁਹੋਵੈਗਾ॥ ਜੋਪਉ
ੜੀਆਂਦੇਉਸਾਰਨਦਾਉਦਮੁਕਰੇਗਾ॥ ਓਸਦੀਗੁ
ਰੰਦੇਦਰਬਾਰਆਬਿਚਲਨਿਵਉਸਰੇਗੀ॥ ਏਹੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਮੇਮਾਨਸਰੋਵਰਕੀਤਾਹੈ॥ ਤੇਹਰਿਮੰ

ਦਰਿਜੀਮੈਜਹਾਜੁਕੀਤਾਹੈ ਜੋਇਸਨਾਨੁਕਰੇਗਾ
ਓਸਦੇਪਿਛਲੇਪਾਪਕਟੀਅਨਿਗੇ ਤੇਜੋਸਬਦਨੂ
ਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਵਿਚਿਵਸਾਏਗਾ ਓਸਦੀਅਰੋਪਾ
ਪਾਟੀਸਰਧਾਹਾਇਜਾਵੈਗੀ ਤੇਰਿਆਨੂਪੂੰਪ
ਤਿਹੋਇਕੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਇਵਰਤੇਗਾ ਤੇਭਾਂਈ
ਚਾਲੁਲੈਗਾਹੁਣਿਲੈਹੋਰੁਸਭੁਮਸੰਦਾਂਤੇਸਭਨਾਦੇ
ਸਾਂਦੇਸਿਖਾਜਿਸਜਿਸਉਦਮੁਕੀਤਾ ਤਿਸਦਾਉ
ਧਾਰੁਹੋਇਆ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ਤੇਰੇਉਦਮੁ
ਕਰੇਦਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆ ਤੇਰੇਮਾਰਗਿ
ਚਲਦਿਆਭਰਮੁਭੁਲਾਖੋਇਆ ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ

ਸਤਿਗੁਰੂਦਿੜਾਇਆਆਮਿਟਗਏਸਗਲੇਰੋਗਾਜੀ
ਤਿਸਜਨਦਾਵੀਚਾਰੁਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦੇਮਾਰਗਿ
ਤੁਰਆਵਨਿਦਾਉਦਮੁਆਸਥਦਾਬਣਾਵਣਦਾਉ
ਦਮੁਕਰਨਰੋਗਾਤਾਂਓਨਾਦੇਅੰਤਹਕਰਨਸੁਧੋਹੋਵਨ
ਰੋਗਾਤੇਜੋਗੁਰੂਕੇਮਾਰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਦੇਤੁਰਆਵ
ਨਦਾਅਸਥਦਾਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਾਉਪਰਿਤੁਰਨਦਾਉਦ
ਮੁਕਰਨਰੋਗਾਤਾਂਓਨਾਂਦਾਭਰਮੁਦੂਰਹੋਵੈਗਾਬਹੁ
ਰਿਦਾਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਸਭਣਾਨਿਧਾਨਾਂਦਾਪ੍ਰਭੂਹੈਹੋਰੁਜਿ
ਧਾਇਥੇਹੀਰਿਹਿੰਦੀਆਂਹੈਨਾਤੇਏਹੁਨਾਮੁਜੀਉਕੇਨਾ
ਲਨਿਭਦਾਹੈਜੋਏਹੁਸਤਿਗੁਰਾਂਤੇਪਾਈਦਾਹੈ।

॥ਤਾਤੇਆਰਿਆਨੂਪੀਰੋਗੁਮਿਟਜਾਂਦਾਹੈ॥ਜੇਰੋਗੁ
ਭੀਦੂਰਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤਾਂਓਨੂੰਅੰਧੇਰੇਰੋਗਤੇਰਹਤਹੋਏ
ਓਨਾਂਦਾਉਧਾਰੁਹੋਇਆ॥੧ਪਾ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥
॥ਅਜਬੁਤੇਅਜਾਇਬੁਤੇਉਮਰਸਾਹਜੇਘੇਮਸਿਦੇਹੇ
ਸਨ॥ਤੇਗੁਰੂਦੁਆਰੇਜੇਦਾ॥ਕਰਦੇਸਾਨਿ॥ਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰਦੀਭੀਕਾਰਕਰਦੇਸਾਨਿ॥ਜੋਗੁਰੂਕੀਕੋੜੀਹੋਵਦੇਸੇ
ਹਜੂਰਪਹੁਚਾਵਨਾ॥ਤੇਜੋਕੋਈਸਿਖਓਨਾਂਦੀਸੇਵ
ਕਰਨਓਸਨਾਲਿਗੁਜਰਾਨਕਰਨ॥ਇਕਦਿਨਸਾ
ਹਿਬਪੁਛਿਆਤੂਜੀਗੁਰੂਕੀਕੋੜੀਕੀਕਿਰਿਜਾਂਦੇਹੋ
॥ਤਾਂਓਨਾਕਹਿਆ॥ਜੋਜੋਸਿਦਨਿਰਮਾਲੁਜੋਜੋਵਿਖ

ਰਖੇ
ਤੈਸੇਜਾਣਦੇਹਾ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ਇਜੇਕਰਕੇ
ਤੂਜਾਣਤਾਉਧਾਰੂਹੋਵੈਗਾ ਇਕਦਿਨਓਨਾ ਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਤੇਰਾ ਜੋਬਚਨੁਹੈ ਜੇ
ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁ
ਣਭਾਖੈ ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਜਾਸਾਥੀਬਿਨੁਤਾਕੇ
ਈਰਹਿਨਹੀਸਕਿਆ ਇਕਜੂਣਿਆ ਹੈਜੁਭੀਖ
ਮੰਗਤਾਅੰਸਾਂਤਿਲਦਾਪੁੜਸੀਤੇਓਸਨੂੰਪਤਾਦਾ
ਦਰੁਸੀਓਹੁਸੁੰਢਿੰਦਾਮ੍ਰਿਤਸੀ ਜਿਸਸਭੇਓਜਣੇਪ੍ਰ ॰
ਣਾਦਾਅਤੂਹੋਇਆ ਤਾਂਸੂਰਜੁਦਖਣੇਹੈਸੀ
ਤੈਜਭਣਾਪੰਗੂਵਨੂੰਪਰਮਦਾਉਪੰਦੇਸੁਕੀਤਾ

ਗਸਸੂਰਜਨੁਉਤਰਣੇਨੇਜਾਦਿਆਤੀਬ੍ਰਿਧਪਾਣੈ

ਸੋਭੀੜਾ ਪਾਣੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਸਨਾ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ੧੩੫
ਕਰਕੈ ਕਹੋ ਜੋ ਬਿਨਾ ਸਾਸਾ ਥੇ ਕੌਨ ਜੀਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਏਹੁ ਸਮਰਥ ਤਾਈ ਸਿਰ ਦੀ ਵਰਨੀ
ਹੈ ਜੈਸੇ ਪਰਬਤ ਤੇ ਰੁਖ ਸਾਸਾਂ ਬਿਨਾ ਹੀ ਵਿਰਧ ਮਾ
ਨ ਹੋਤੇ ਹੈਨਾ ਤੇ ਬਾਲਕੁ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਬੁਦਿ ਵਿਚ ਛਿਇ
ਅਹੀਨੇ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਛਿ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਉਸ ਦੇ
ਵਿਚ ਵਿਸੁ ਵਾਸੁ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਸਾ ਈਸਰੁ ਸਮਰ
ਥੁ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਾ ਏਹੁ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸਰੂ ਹੋਸਣ
ਛਾ ਹੈਨਿ ਜੋ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਂਵਦੇ ਹੈਨਿ ਸੋ
ਭੁਸਾਸੇ ਐਸੇ ਹੈਨਿ ਜੈਸੇ ਠਠਿਆਰ ਗਾ ਭੁਹਾਰ ਦੀ

ਆਖਲਾਹੁੰਦੀਆਹੈਨਿ । ਤੁਸਾਂਭੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀ
ਕੋਭਜਨਾਬਿਨਾਸੁਵਾਸਨਹੀਬੀਤਾਵਣੇ । ਤੁਸਾਂਕੂੰ ॰
ਉਧਾਰੁਏਸੇਕਾਰਿਹੋਵੈਗਾ । ਓਨਾਦਾਉਧਾਰੁਹੋ
ਇਆ । ੧੬ । ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ । ਭਾਈਪੈੜਾਛਜ
ਛੁਜਾਤਦੇਕੰਦੂਜਾਤਦਾਸੰਘਰੁ । ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀ
ਦੀਸਰਣਿਆਇਆ । ਜੁ । ਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁਹੋਵੈ ।
ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ । ਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਵਾਇ
ਸਨਾਨੁਕੀਤਾਕਰੋ । ਤੇਸਬਦਦਾਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ ॰
ਕਰੋ । ਤੇਸਿਖਾਂਦੀਟਹਲਕੀਤਾਕਰੋ । ਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਸਰੁਆਦਿਤੀਰਥੁਹੈ । ਪਰੁਜਗਾਵੇਪਰਭਾਉ

ਕਾਰਿਲੋਪਹੋਇਗਾਇਆਹੈ॥ਇਕਸਮੇਤੀ ੧੩੯
ਸਰੀਪਾਤਸਾਹੀਗੁਰੂਪਾਸਿਨਹੋਇਕੋ॥ਤੌਥੇਪ ॰
ਤਸਾਹਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਨੂਬਚਨੁਹੋਇਆ॥
ਪੁਰਖਾਕਲਜੁਗਦੇਜੀਆਂਦੀਆਂਆਰਜਾ ॰
ਛੋਟੀਆਹੋਵਨਗੀਆ॥ਤੇਬੁਧਾਂਮੋਟੀਆਹੋ
ਵਨਗੀਆ॥ਤੇਪਦਾਰਥਾਬੀਹੀਣੁਹੋਵਨਗੇ॥
॥ਸਭਤੀਰਥਾਂਦਾਇਸਨਾਨੁਤੇਦਾਨੁਵਿਪਸੰ
ਜੁਗਾਤਿਨਕਾਫਿਸਕਨਗੇ॥ਤਾਤੇਕੋਈਤੀਰਥਬਣੈ
ਥੇਸੋਨੂਦੇਸਾਵਿਚਿਕਰੀਐ॥ਜੋਤ੍ਰਿਲੋਕੀਦੇਸਭ
ਨਾਤੀਰਥਾਦਾਫਲੁਹੋਵੈਗਾ॥ਜਿਸਦੇਇਸਨਾ

ਨਕਰਨਤੇ ।ਤਾ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗਰੀ
ਬਨਵਾਜਾ ਜਿਥੇ ਅਮਰ ਹੋਵੈ ।ਤਾਂ ਇਕ ਥੇਹੁ ਪ
ਇਆ ਸੀ ।ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
ਇਥੇ ਹੀ ਉਦਮੁ ਕਰੋ ।ਤਾ ਓਥੇ ਪਾਤਸਾਹ ਤਲਾਉ
ਖੁਦਾਇਕੇ ਤਿਆਰੁ ਕੀਤਾ ।ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
।ਅਗੇ ਪੰਜਵੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ।੫। ।ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ
ਜੀ ਪਕਾ ਕਰਾਵਨ ਲਗੇ ।ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁ ਨਾਮ ਰਖਿ
ਆ ।ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤਾ ਜੀ ਤੀਰਥ
ਦਾ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ।ਬਡਾ ਤੀਰਥੁ
ਹੋਵੈਗਾ ।ਕਾਂਸੀ ਥੀਆ ਦਸ ਗੁਣੇ ਤੀਰਥਾ ਇਸ

ਦੀਸਰਣਿਨੇਆਇਰਹਿਨਗੇ।ਕਲਜੁਗਹੋਣੁਕਿ ੧੩੧
ਜੇਦੀਸਾਤਿਆਛਡੇਗਾ।ਨੁਹੀ।ਇਸਦੀਸਰ
ਣਿਸਭਤੀਰਥਤੇਸਭਦੇਹੁਰੇਤੇਸਭੇਧਰਮਤੇਤੁ
ਪਤੀਰਥਸਭੁਏਥੇਹੀ।ਆਨਾਲਿਵਾਸੁਕਰਨਗੇ।ਏ
ਹੀਜਗਨਨਾਥੁਹੋਵੈਗਾ।ਜਿਸੁਸਮੇਂਗਾ।ਏਹੁ
ਹੋਵੈਗੀ।ਤਿਸੁਸਮੇਬਾਰਹਕੋਸਧਜੰਤਚੋਫੇਰਿ
ਇਸਦੇਆਸਮਹੋਵਨਗੇ।ਤੇਸੰਤੋਖਸਰੁ।ਤਿਸੁ
ਦੇਨਿਕਟਾਇਕੂਅਉਰੁਤਾਲੁਕੀਨਾ।ਤਾਂਬਰਾਨਾਏ
ਆ।ਜੋਇਥੇਇਸਨਾਨੁਕਰੇਗਾ।ਓਸਦੇਪਾਪਨਾਂ
ਸੁਹੋਵਨਗੇ।ਸੰਤੋਖਨੂਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ।ਓਨਾਦਾਉ

ਧਾਨੂ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ । ਭਾਈ ਕ
ਪੂਰਦੇਉ ਵਣਾ ਸਿਖੁ ਹੋਸੀ । ਸਣੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸ
ਮੇਤ ਤੇ ਬਹੂਆਂ ਸਮੇਤਾਂ ਸਿਖ ਧਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕੇ ਮਿ
ਲਦਾਸੀ । ਤੇ ਬਹੁਤੀ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਕਰੇ
। ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਥੀ ਪੁਛਿਆ । ਗਰੀ
ਬਨਿਵਾਜ ਤੂ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹੈਨ । ਉਨਾਂ ਦ
ਦਰਸਨੁ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰਵਾਵਹੂ । ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
। ਭਾਈ ਸੀਂਅ ਨੂੰ ਸਹਿਬਾਜਪੁਰ ਵਿਚਿ ਰਹਿਦਾ ਹੈ
। ਉਸਦਾ ਦਰਸਨੁ ਕਰਿ ਆਵਹੁ । ਤਾਂ ਕਪੂਰਦੇਉ
ਭਾਈ ਸੀਂਅ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਇਆ । ਅਗੋ ਭਾਈ

ਸੰਮੁਖੁ ਆਇ ਮਿਲਿਆ॥ ਤੇ ਓਨਾ ਬਭੂਤੀ ਸੇਵ
ਟਹਲ ਕੀਤੀ॥ ਤੇ ਲਕੜੀਆ ਬਹੁਤੁ ਮੁਲਾਇ
ਆਇਆ॥ ਤੇ ਤਪਨ ਤੇ ਸਿਤ ਰੰਜੀਆਂ ਟੂਟੀਆ
ਹੋਈਆ ਗਾਢਦਾਰ ਹਿਆ॥ ਤੇ ਭਾਈ ਕਪੂਰ ਦੇ
ਢਕਹਿਆ ਸੋ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ
ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਖੁਸੀ ਨਿਕੀਆ ਕੰਮਾ ਵਿਚਿ
ਕੀ ਪਰਚੇ ਹਉ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਏ ਭੀ ਭਾਈ
ਜੀ ਕੰਮ ਹੋਸੀ॥ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾ
ਸ ਰੂਜੂ ਹੋਵਾਗੇ॥ ਤਾਂ ਰਾਤ ਸਾਰੀ ਦੋਨੋ ਪਿਉ
ਪੁਤ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਦੇ ਰਹੇ॥ ਤੇ ਦਿਨੇ ਓਸ ਗਾਂਉ

ਦੀਆਗਊਆਂਘੇਰਹਕਕੇਲੈਗਏਪਿਛੋਗੁਹਾਰ
ਪਈ।ਸ੍ਰੀਅਮ੍ਰਣਦਾਪੁਤ੍ਰਭੀਪਿਛੋਗਇਆ।ਉਸ
ਨੂਗੋਲੀਲਗੀਆ।ਰਿਆਗਾਈਆ।ਜੋਹਨੀ
ਆਂਲਕੜੀਆਂਤੇਜਾਭੂਹੇਸਨ।ਉਹੁਵਿਖ
ਵਾਸਤੇਲੈਗਇਆ।ਤੇਉਸਨੂਖਫਣਦੇਕੇ
ਬਿਬਾਣਿਵਿਚਿਪਾਇਕੈਆਪੁਅਗੋਕਢਾਈ
ਸ੍ਰੀਅਮ੍ਰਿਤੁਕੀਰਤਨੁਕਰਦਾਜਾਂਦੈ।ਫੇਰਿਸਿਖਜੋਅ
ਗੇਪਰਵਾਰਵਾਦਣੀਨੂਆਏ।ਤਿਨਾਨੂਸਿਤਰੰਜੀ
ਆਵਿਛਾਇਦਿਤੀਆ।ਕਹਿਆਜੋਅਗੇ
ਹੀਮੋਏਸੋਦਾਸਤੇਭਿਜਾਭੁਕਰਰਖੀਆਹੈਸਿ

ਤਾਂ ਭਾਈ ਕਪੂਰਦੇਉ ਕਹਿਆ ॥ ਜੋ ਤੂ ਜਾਣਦਾ ੧੩੯
ਸੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਥੀ ਬਖਸਾਇ ਲਦੇਆਹਾ ॥ ਜੋ
ਇਸਦੀ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹੋਂਦੇ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਸੈ
ਣ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਰੀਰ ਤਾਂ ਅਸਤੁ ਹੈਨ ॥ ਏਨਾ
ਦਾ ਮਰਣਾ ਤਾਂ ਅਚਰਜੁ ਨਹੀ ॥ ਏਨਾ ਦਾ ਜੀ
ਵਣਾ ਹੀ ਵਡਾ ਅਚਰਜੁ ਹੈ ॥ ਸੋਈ ਮੂਰਖ ਹੈਜੀ
ਜੋ ਸਰੀਰਾਂ ਦੇ ਬਿਨਸਿਆ ਸੋਕ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ
ਗੁਰੂ ਥੀ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਜੋ ਨਾਲਿ
ਇਸਦੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ
ਪਿਤਾ ਹੈ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ॥ ਏਬਾਗਿਦਿ ਨਾਦੀ ਖੇਲ ਹੈ

ਪੰਜਤਤਾਵਿਰੋਧੀਇਕਠੇਕਰਕੇਈਸਰਸਰੀ
ਰਰਚੇਹੈਨ॥ਆਪਣੀਮਰਜਾਦਾਭੋਗ
ਕੇਫੇਰਿਬਿੰਨੁਨਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ॥ਨਾਕੋਈ
ਜਮਦਾਹੈਨਾਮਰਦਾਹੈ॥ਏਹੁਜੀਉਆ॰
ਪਣੇਸਰੂਪਨੂਭੁਲਾਇਕੇਦੁਖਪਾਇਆਭੋਗ
ਦਾਹੈ॥ਜੋਗੁਰੂਕੇਬਚਨਸਮਝੈਭਾਜਨਸਮਰੁ
ਨਥੀਰਹਤਹੂੰਦਾਹੈ॥ਸਾਠਬਦਾਵਚਨਹੈ
ਨਹਕਛੂਜਨਮੈਨਹਿਕਛੂਮਰੈ॥ਆਪਨਚ
ਲਤੂਆਪਹੀਕਰੈ॥ਜੋਸੋਘਣਾਮਟਕੇਉਪ
ਜਣੈਤੇਅਕਾਸੁਜਨਮਤਾਂਨਹੀਸੋਓਨਾਦੇ

ਖਿਨਾਸਿਨਤੋਖਿਨਾਸਿਆਨਹੀ ਛੋਡੇਸੇ ਸਗੀ ੧੪੦
ਰੰਙੇਊ ਪਾਤਿਖਪਾਤਿਤੇਜੀਊਨਿਫਾੜਾਹੈ
੧੧੮॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ਖੁਾਈਜੋ ਧਾਤੇਥਾ
ਈਜੁਥੇਮਸੰਦਭੂਲਸਪਰਿਦਿ ਚਿਰਾਹਿਦੇ
ਸਾਨਿ ਖੁਤੇਖੁਾਈ ਸੋ ਹਦੂਤੇ ਆਲਮੁਮਸੰਦ
ਲਾਹੋਰਦੇਰੀਜਾਦਿ ਚਿਰਾਹਿਦੇ ਸਾਨਿ ਪੰਜ
ਵੀਧਾਤੁਸਾਹੀਦੇ ਹਜੂਰਟਹਲਕਰਨਿ ਕਾ
ਰਖੁਟਾ ਸਿਖਾਥੀਏਲੁ ਆਇਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਤੇਥੁਾਦਾਨਿ ਖੇਗੁਰੂਕੀਕੌਡੀ ਆਪਿਨਖਾਵਣਿ
ਕਾਹਿਨਜੋ ਸੇ ਸਖਾ ਭੇਜਨਾ ਦਿਵਿ ਪੇਕੇਸਾਡਾ

ਭੋਜਨੁ ਉਕਲੇਦੁ ਕਰਾਂਵਦੀ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਉਟ
ਦੀ ਕੈਂਚੀ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਸਾਰਾ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਭੂੰਨ
ਛੁ ਕਰਦੀ ਹੈ॥ ਤੇਰੇ ਹਭੀ ਖਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ
ਸੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰ ਨੂਰ ਥਪਾਰਿ ਚਰਨੋਂ ਅ
ਵਦੇ ਸਾਨੀ॥ ਤੇ ਅਗੋਂ ਜਰ ਪੁਕਾਲਾ ਦਗਾਰਥਦੇ
ਸਾਮਣੇ ਆਇਆ ਆਪਣੀ ਫਣ ਉਰੀ
ਚੁਕ ਕੈ ਡਿਪਰਰ ਭੁਜਾਂ ਦੇ ਓਹੁ ਸਾਮਣੇ ਹੀ ਆਂ
ਣੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮੋਹਣ ਨੂਰ ਥਤੇ ਉਤਰ ਕੇ ਇਕੁ ਦੇ
ਗਾ ਉਸਦੇ ਅਗੇ ਰਖਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰ ਚਲਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਇਸਦੇ ਰੋਗ ਦਿਸ ੧੪

ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਸਰਪ ਦੇ ਗੋਦ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਕੀਤਾ ੧੪੧
ਉਪਰਿ ਓਸ ਦੇ ਛੰਨਾ ਰਖ ਕੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰ ਆਏ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਕਿਤਨੇ ਮਸੰ
ਦ ਤੂ ਸੀਆ ਆਏ ਹੋ । ਸ੍ਰੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਚਾਰਿ ਸੈ
ਖ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਭੇ ਨਾ ਨੂ ਪੰਜਾ
ਸਿਖਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦੇਣਾ ਹੈ ਪੰਜ ਵਾਸਰ ਤਜਰੂਬਾ
ਕੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹੈ ਓਹੁ ਭੀ ਮਸੰਦੁ ਹੈ ਓਨਿ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਓਸ ਸਰਪ ਦੀ ਦੇਹ ਰਖਿਉ ਪਾਈ ਹੈ ਜੀ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਸਿਖਾ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਨਹੀ ਸੀ
ਟੇਕਦਾ ਇਸ ਦਾ ਸਤ ਤੇ ਓਦੀ ਉਚੀ ਕਲਾ ਹੋਈ ਹੈ

ਤੇਗੁਰੂਕੀਅਰਦਾਸਉਪਾਈਜੀ।ਐਸੇਦਾਸਤੇਸ
ਰਖੂਦਿਸਦਾਭਾਹੋਇਆਹੈ।ਬਚਨਹੋਇਆ
ਓਸਨੂਖੁਹਜੂਰਮਿਲਿਆਵਹੁ।ਤਾਂਦੇਗਾਊਨਾਇ
ਕੇਇੰਦ੍ਰਿਵਿਦੀਵਾਨਰਦੇਤਿਨਾਆਨਉਥਪਾਇਦਿਆ ੦
ਤਾਂਓਹਰੂਪਣੂਉਨਾਇਕੇਧਨੇਦਿਰੋਬਾਹਰਿ
ਆਇਖੜ੍ਹਾਹੋਇਆ।ਬਚਨਹੋਇਆ।
ਜੋਇਸਨੂਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਣਿ
ਛਿਟਕੋ।ਜਾਵਿਓਨਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤੁ।ਓਸਦੇਸ
ਰੀਰਤੇਪਾਇਆ।ਤਾਂਸਰਪਦੀਦੇਹਹਤਿਆ ੦
ਗਕੇਦੇਵਰੂਪਧਾਰਕੇਅਕਾਸਨੂਚੜ੍ਹਿਗਇ

ਆਖਾ। ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਦੇ ਵਰਸ ੧੪੨
ਨਾਮ ਕੂੰ ਤੇ ਸਭੁ ਪਾਪ ਨਸ ਜਾਹਿ ਹੋਤੇ ਹੋਨਾ ਗਈ। ਸਾਖੀ ਤੇ
ਤੁਰਲੀ। ਨਾ ਪੁਛੂ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਚਲੀ। ਨਾ ਛੇ ਸੀ ਜੋ ਪੁ
ਤੁ ਸੰਗੁ ਹੈ ਗੋ ਇੰਦੂ ਗੋਲਾ ਹਸੀ ਅਮਲੀ ਦਾ॥ ਸੋ
ਹਜੂ ਕੂਕ ਦੁਖਦੀ ਐ ਪੁਟੇ ਜੋ ਪੇਜਾ ਖਸੁ ਹੈਂਦਾ
ਅੰਦੂ ਪੰਨੂ ਪਰਦਾਨੂ ਹੈ ਪੀਰਾਣਾ ਗੁਰ ਭੂਤਾ ਇਕ
ਲੀਦਾ। ਨਾ ਹਮਜੂ ਜਜਾ ਜਾਣੀ ਐ ਬਾਲਾ ਅਰ
ਦਾਹਾ ਦਿਗ ਸੰਦਾ ਗਨਿ ਰਮਲ ਨਾ ਨੋਖ ਹਰੀਨ °
ਲਿ ਸੁਰੀਦੁਉ ਧਗੀਰ ਹੈਂਦਾ। ਨਾ ਪਗ ਬਤਿ ਕਾਲਾ ਸੇ
ਹਰਾ ਨਾਲਿ ਨਿਹਾਲੂ ਸੇਵਕ ਰੰਦਾ ਕਕਾ ਕਾਲਿ

ਉਸੁਰਆਕਦੂਰਾਅਦਾਸੁਧਰਨੁਮੰਨੰਦਾਸੇਠਾਸ
ਭਾਗਾਦੂਹਣੀਅਹੂਆਰੋਨੇਭਾਗਾਉਗਦੰਦਾ॥
ਸਨਅਧਾਇਕਦੂਇਕੂਰਨੰਦਾ॥੨੮੫॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁ
ਚਲੀ॥ ਖੁਾਈਮਹੈਸੀਤੇਭੁਾਈਜੋਧੁਜਾਤਦੇਸੰਗਿ
ਬ੍ਹਾਅਣਿਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਨਆਏ
ਤੈਓਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਅ
ਸਾਨੂਪੰਡਤਲੋਕਪੰਗਤਿਵਿਚਿਬੈਠਣਿਨਹੀਦੇਂਦੇ
ਜੋਤੁਸੀਬ੍ਹਾਅਣਿਜਗਤਿਗੁਰੂਹੋਇਕੁਤੇਖਾਦਿ
ਦੇਸਖਤੇਏਹੋਸਤੇਗੀਗਾਤੇਕਾਂਸੀਆਦਤੀਰ
ਖਜੋਸਿਦਕਤੇਵਿਸਨਦੀਤਰੀਹੈਓਨਾਦਾਸੇਵਨਹ

ਨੂਕੇਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੂਪਕਿਰਤੁਅੰਤੀਰਥਸੇਵਦੇਹੋ ੧੪੩
ਤੇਵੇਦਾਂਦੀਬ੍ਰਹਮਬਾਣੀਤਿਆਗਕੇਤੇਭ
ਖਾਬਾਣੀਗੁਰੂਕੇਸਬਦੁਗਾਂਵਦੇਹੋਤੇਜਨ
ਮਅਸਟਮੀਤੇਸਿਵਰਾਤ੍ਰਤੇਇਕਾਦਸੀਬ੍ਰ
ਤਤਿਆਗਕੇਸਿਖਾਂਦਾਂਉਚਰਸਾਣਿਅੰਨਤੇਭੋ
ਜਨਕਰਦੇਹੋਤੇਗਾਇਤ੍ਰੀਤਰਪਨੁਸੰਧਿ
ਯਾਪਿੰਡਪਤਭਜਨਆਰਤੀਦੀਕਿਰਆਤਿ
ਯਾਗਕੇਅਰਦਾਸਤੇਕੜਾਹੁਮਿਰਤਕਤੇਖਾਂਦ
ਦੇਹੋਅਸੀਤੇਰੀਸਰਨਆਏਹਾਂਅਸਾਂਨੂ
ਤੁਸਾਂਉਧਾਰੁਕੀਤਾਹੈਓਬ੍ਰਹਮਣਾਂਦਾਂਅਕਰਮ

ਨਾਅਸਾਨੂੰਦੂਰਹੋਇਆਹੈ ਤੇਤੇਰੇਸਿਖਾਂਦਾ
ਤੇਤੁਸਾਂਡੀ ਜਸ ਨਾਂਦਾਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦੁਅਸਾ
ਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤੁਹੋਇਆਹੈ ਤੇਮਹਾਂਰਾਜਦਾਨ
ਓਅਸਾਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆਹੈ ਪਰਅਸੀ
ਓਨਾਨੂੰਕੋਨੂੰਉਤਰੁਦੇਵੀਐਸੋ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋ
ਇਆ ਜੋਹੁਕਮਿਸਤਿਸਰੂਪਨਿਰੰਕਾਰਦੀਤੁ
ਗੀਹੋ ਜਿਥੇਬ੍ਰਹਮੇਅਰੁਬਿਸਨਅਰੁਸਿਵ
ਦੀਪੁਰੀਆਂਔਰਤੀਰਥਸਭੇਹੀਪਵਿਤ੍ਰਹੋਤੇ
ਹੈਨੀ ਜੋਪ੍ਰਿਥਮੇਇਸਦੀਚਰਨਧੂੜਦਿ
ਵਿਨਿਵਾਸਕਰਦੇਹੈਨਾ ਇਥੇਸਾਬਹੀਜ

ਦੁਕਾਤੀਰਥੁਹੈ ਗਿਆਥਹੀਨਾਅਕਾਤੀਰਥੁਪੈ ੧੪੪
ਗਿਆਥਹੀਸਭੁ ਸੰਤਸਾਧੁਭਜਨਕਰਨਵਾਲੇ
ਉਥੇਥਹੀਨਿਵਾਸੁਕਰਦੇਹੈਨਾ ਗੰਗਾਜਮਨਾ
ਸੁਰਸਤੀਲੋਵੈ ਧੂਰਸਾਧੂਕੀਤਾਈਗੀ ਗਦੂਰਮ
ਤਿਸੋਲੁਭੁਰੇ ਪਾਨੈਂਹਮਾਰੇਥੀਵਹਮਾਰੀ ਸੋਲੂ
ਸਾਧੂਦੀ ਧੂਣ੍ਹਿਗਵਾਈਗੀ ਗਤੁਸਦਾਵੀ
ਚਾਨੂ ਸੋਹੁ ਪਾਪੀਜਾਉਂ ਜੋਤੀਰਥਾਵਿਚਿ
ਗਇਸਨਾਨੁਕਰਦੇਹੈਨੀ ਸੋਨਾਵੇਵਦਿਵਿਧ ੦
ਪਾਵੀਅਲੂਤਿਆਗਾਆਵਦੇਹੈਨ। ਗੋਤੀ
ਰਥਜੋਆਂ ਇਤਸਾਰਆਵਦੇਹੈਨਤੇਸਿਖਾ

ਦੀਚਰਨਾਦੀ ਪ੍ਰਭੂਓਨਾਦੇਉ ਪਾਰਿ ਪੌਂਦੀਹੈ
ਤੇਕਥਾਕੀਰਤਨਦੀਪ੍ਰੀਤਿ ਓਨਾਦੇਸ੍ਰਵਨਪੈ
ਦੀਹੈ ਸੋਉਪ੍ਰਤੀਕਿ ਥਏ ਥੇਪਾਦਿਕ੍ਰਤੋਹੋਇਜਾਂਦੇ
ਹੈਨਾ ਸ੍ਰੋਤਾਂਓਨਾਕਾਹਿਆਜੀ ਸੋਭ੍ਰਤਾਜਬ
ਨਾਭਪੋਈਦੀਹੈ ਸਭ੍ਰਨਾਲਿ ਸੋਭ੍ਰਕਿਉ
ਕਰਿਪੋਈਦੀਹੈ ਸ੍ਰੋਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ॥
ਖਸਫ਼ਾਦਿਕਿਭੀ ਸੋਭ੍ਰਹੁੰਦੀਹੈ ਸ੍ਰੋਤਾਜੀ
ਸਾਥਨੂੰਭੀ ਸੋਭ੍ਰਹੂਪ੍ਰਹੈਨਾ ਪਰ੍ਰਬਸਨੂੰ
ਦੀ ਸੋਭ੍ਰਨੂੰਗਾਦਾਦਣ ਨੂੰਸਾਗ ਭ੍ਰਹੈਨਾ ਸ੍ਰੋਸੇ
ਸੀਤਾਦਾਂਪ੍ਰਭੂਨੂੰਪਾਪਾਦੀ ਸੋਭ੍ਰਗਾਦਾਦਣਨੂੰ

ਸਮਰਥੁਹੈ ।ਤੁਵਚਨਾਵੀ ਥੁੰਗਿਵੀਜੋ ਥੁਡੁ
ਹੈ ।ਸੋਏਹੁ ਪੇਆ ਭੁਗਾਤਿ ਉਤਪਾਤਿ ਕਰਵੀ ਹੈ
ਤਾਂਹੋਰ ਥਾਇ ਇਕੁ ਜਥਵਾਹੀ ਤੀਰਥੁਹੈ ।ਤੇਏ
ਥੇਸਾਥਹੀ ਜਲੁਵਾ ਤੀਰਥੁਹੈ ।ਤੇਸਾਥਹੀ
ਨਾਕਾ ਤੀਰਥੁਹੈ ।ਸਿਖਾਂਨੇ ਪੁਛਿਆਸੀ
ਜੋਹਰਿਮੰਦਰੁਕੈ ਸਾਰਵੀ ਐਸੋ ਤਾਂ ਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਾਜਗਾਜੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਸਰਧਾ
ਕਰਕੈ ਆਵੈ ਤੇ ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ ਉਸਦਾ ਪਾਪੁ
ਉਤਾਰਾਹੋਵੈ ।ਹਰਿਮੰਦਰੁਜੀ ਜਾਗਾਜੁ ਹੋਤੇ
ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਣਾ ਹੈ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਵਣ ਜਾਉ

ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਵੀਚਾਰੁ ਗੁਰ ॥
ਇਕ ਜੋ ਤੀਰਥ ਹੈਨ ਅਠਾਹਰ ਜੁ ਵੇਦ ਚਰਨਾ ਥੀ
ਉਤਪਤਿ ਹੋਏ ਹੈਨੁ ਤਿ ਜੋ ਓਨਾ ਕੇ ਵੀਚ ਪੂਰ
ਸੁਕਰਤਾ ਹੈ ਓਸ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੈ ਜਾਇ ਪ ॥
ਪਤਿ ਕਰਤੇ ਹੈਨ ਸੁ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵੀਚਾਰੁ
ਜੋ ਤੀਰਥ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਰਸਨਾ ਥੀ ਉਤਪਤਿ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰ ਲਕਾਰਿ ਨਾਰਾਇਣ
ਦੇ ਚਰਨਾ ਤਿਸ ਨੂ ਪਾਵਦੇ ਜੋ ਜਾਇ ਪਾਪ ਤਿਕ
ਰਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਥੇ ਦੋਨੋ ਅੰਤਾ ਕਰਿਏ

ਹੁ ਸਰੂਪ ਭੂਪ ਰੂਪ ਹੈ । ਬਹੁੜਿ ਸੋਈ ਅਕਾਲ ਪੁਰ ੧੫੬
ਖੁ ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਾਥੀ
ਉਤਪਤਿ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਬਹੁੜਿ ਨੂੰ ਆਦਿ ਸਮਾਂ ਦੇ
ਕਾਥੀ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੁਆਰੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ਹੈਨ
ਤੇ ਵਿਦਿਆ ਸਜੀ ਤਿਨ ਕੀ ਆਸ਼ੰਪਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੈ
ਨਿ । ਸੋਈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਭਗਤਿ ਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਵਾਖਾ ਬਾਣੀ ਕਲ
ਜੁਗ ਦੇ ਜੀਆਂ ਦਾ ਸਭੇ ਉਧਾਰ ਸਭਣਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਜੋ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ
ਕੌ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਸਦਾ ਸਜਾਣ ਨਾਇ ਜੋ ਅਪ

ਢੁਕਰਦੇ ਹੈਨਾ ਗਸਦਾ ਓਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਬੂਠ ਰਹਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਇਕਾਦਿ ਨਜਰ ਗਾਤੇ ਨੂ ਇਕਾਦਸੀ ਆਦੀ
ਹੈ ਨਾ ਅਸੰਗ੍ਹਾ ਅਦੇ ਵ੍ਰਜਨਕੋ ਪਭਾਗਿਆ ਆਅ ੦
ਈ ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤ ਰਹੈ ਕਾਹੇ ਕੋ ਭੀਰ ਬੁਜਾਈ
ਗਜਿਨਾਨੁ ਮਹਾਂਰਾਜ ਦੇਨਾ ਅਦੀ ਪਭੀਤ ਹੈ ਸ
ਭੁਤੀਰ ਬਾਤੇ ਬ੍ਰਤਾਂ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂੰਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦਾ ਅਬੂਆ ਨੂ ਦੇ ਹਭੋ ਹੂੰਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਅਗਿਆਨ ਕਰਕੈ ਹੈ ਤੇਹੂ ਕੇ ਸਿਖਾਨੂ
ਅਤੇ ਅਗਿਆਨੁ ਹੂੰਦਾ ਹੈ ਆਤਮ ਰੂਪ ਆ
ਪਨੂ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨਾ ਜੋ ਦੇਹ ਅਭੁੱਆਨ ਕਾ ਹੈ

ਸਮਝਦੇਹੈਨ ਸੋਈਵਿਚਾਰਵਾਨਹੈਨ ਤੇਬ੍ਰਹਮ ੧੪੭
ਣਸੋਹੈਨਿ ਜੋਪ੍ਰਮਾਤਮਾਨੂ ਸਭਘਟਾਂਵਿਖੇ
ਪੂਰਨਦੇਖਤੇਹੈਨ ਅਰੁਕਿਸੀਨਾਲਵੈਰੁਵਿਰੋ
ਧੁਨਕਰੈ ਜਿਉਂਜੋਵੰਡ੍ਹਾਲਾਂਦੇਘਰਹਾਥੀ
ਸਙਲੋਂਹੂਆਸਹੂੰਦਾਹੈ। ਤੈਸੇਏਸਦੇਹੀਮੇਹ
ਰ੍ਹਿਦੈਆਸਹੋਤਾਹੈ। ਏਕਹੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੈ ਸੋਬ੍ਰਹਮਣੂਕਹੀਅਤੁਹੈਹਮਾਰੈ
ਅਤਿਸਦਾਵੀਚਾਰੂ। ਬ੍ਰਹਮਣੂਸੋਈਹੈਜੋਸ
ਬ੍ਰਹਮਨੂਪਛਾਣਤਾਹੈ। ਤਾਤੇਤੂਸੀਸਬਦਨੂਭੀ
ਨੋਤੇਆਪਣਾਸਰੂਪਵੀਚਾਰੋ। ਤੇਗਾਣੁ

ਤੀਤ੍ਰਰਪਣੂੰਪਿੰਡਪਤਲਕਰਕੇ।ਪਿਤ੍ਰਲੋਕਾਂਨੂੰਪਾਪ
ਤਿਹੋਈਦਾਹੈ।ਅਤੇਨਾਅਦੋਜਪਾਣਿਕਾਰਿਵਾਹ
ਗੁਰੂਦੇਚਰਣਾਂਦੀਬਿਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈਦਾ
ਹੈ।ਏਹੁਪਿਤ੍ਰਲੋਕਾਂਨੂੰਵਾਹਗੁਰੂਕੇਸਿਖਕਾਰਿ
ਚਾਹਦੇਹੈਨ।ਜੋਸੋਂਪ੍ਰਿਥਵੀਪਤਰਾਜਾਇਕ
ਪਿੰਡੂਤੇਰਾਜੀਨਹੀਹੁੰਦਾ।ਤੇਗਰੀਬਰਾਜੀਹੁ
ਦਾਹੈ।ਤੈਸੋਨਰਕੀਜੀਆਪਿਤ੍ਰਲੋਕਤੇਰਾਜੀ
ਹੁੰਦੇਹੈਨ।ਤੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖਸੁਰਗਾਦੀਭੀਚਾਹ
ਨਹੀਕਰਦੇ।ਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹੈਨਬੇ।੨੦।
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਭਾਈਗੁਰਾਇੰਦ੍ਰਤੇਰੋਲ

ਤੇਮੋਹਣੂਜਾਤਵੇਖੂਕ ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰ ੧੪੮
ਣਆਏ। ਅਸਾਂਥਾਉਂਧਾਰੂਕਿਉਂਕਰਿਹੋਵੈ। ਸੋ
ਈਉਪਾਉਕਹੋਜੀ। ਬਚਨਹੋਇਆ। ਨਾਲੇ
ਕਾਮਨਾਨਹਜਪਣਾਤੇਜਾਥਹੀਅਰਣਾਚਿਤਰਖ
ਣਾ। ਅਰਣਿਚਿਤਰਖਣਥੀਪਾਪਨਕਰੋਗੇ। ਤੇ
ਕਾਮਨਾਅਵੇਭਜਨਥੀਂਪਿਛਲੇਪਾਪਨਾਸਹੋਵ
ਨਿਗੇ। ਭੁਸਾਂਥਾਉਂਧਾਰੂਹੋਵੈਗਾ॥ ੨੧ ॥ ਸ
ਖੀਹੋਵੈਚਲਾ। ਜੋਧਾਤੇਜਾਅਘੁਟੇਗੁਰੂਅਰ
ਜਨਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ। ਭੁਸਾਂਬਚਨਹੋਜੋਮ
ਨਇਕਾਗ੍ਰਕਰਕੇਭਜਨਕਰਣਾ॥ ਸੋਅਸਾ

ਙਾਅਨੁ ਇਕਾਗ੍ਰ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇ
ਆ॥ ਅਗੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਦੇ ਸੁਭਾਉ ਨੂੰ ਨਹੀ ਸੇ
ਜਾਣਦੇ॥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸਾਂ ਦਾ ਕਾਖਿ ਹੋਇ ਹੈ॥ ਜਿਦੇ
ਮਨੁ ਨਿਕਲੇ ਤੁਦੇ ਫੇਰਿ ਆਣਿ ਜੋੜਨਾ॥ ਆਪੇ
ਮਨੁ ਇਕਾਗ੍ਰ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣੁ ਹੋ
ਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦਾ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਕਲਿਆਣੁ ਹੋਇ
ਆ॥ ੮੨॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥ ਭਾਈ ਮੰਝੁ ਧੰ
ਨੂ ਤੇ ਭਾਈ ਪਿਰਾਣਾ॥ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ
ਆਏ॥ ਜੀ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖੀ ਬਖਸੋ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇ
ਆ॥ ਤੁਸੀ ਸਰਵਰ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਹੋ॥ ਤੇ ਸਿਖੀ ਨੂ

ਰਲਭੁਹੈ।ਤੁਸੀਸਿਖੀਕਮਾਇਨਸਕੋਗੇ।ਤ
ਬਿਤਿਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਜੀਜਾਇਦਾਤੁਸਾ
ਡਾਦਰਸਨੁਕੀਤਾਹੈ।ਤੇਬਚਨਸੁਣੇਹੈਨਿ।ਤੁ
ਸਿਦਾ।ਅਸਾਂਨੂੰਆਨੁਸਰਦਾਰਖੀਸਨੂੰਗਾਇਆ
ਹੈ।ਜੋਹਿੰਦੂਹੋਇਕੈਅਸੀਂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੂੰਮ
ਨਿਵੇਤਾਂ।ਅਸਾਂਦਾਧਰਮਲੋਪੁਹੋਇਗਇਆ
ਹੈ।ਜੇਤੁਸਾਂਦੀਸਰਨਿਆਈਏਤਾਂਅਸਾਂਦਾਕ
ਲਿਆਣੁਹੋਵੇਗਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੋਪੰ
ਥਮੇਨੂੰਸੀਸਕਾਂਸਰਦਾਰਿਦਾਢਾਹਿਆਆਵੇਗੇ
ਤਾਂਬਹੁਤੇਏਥੇਆਵਣਾ।ਤਾਂਭਾਈਮੰਞਤੇ

ਪਿਰਾਣਾ ਘਰਿ ਜਾਇ ਇਕੇ ਸਰੁ ਵਰਦਾਇਕ ਕਾਮਦੁ
ਇਕੇ ਫੇਰਿ ਘਰਿ ਥੀਹ ਜੂਰਿ ਆਇ ਸਭ ਨਧਰੇ
ਤਾਂ ਬਹੁਤੁ ਨੁ ਹੋਇਆ ਆਣੈ ਬੋਧਿ ਥਸੇ ਸੇਵਾਣ
ਲਿਜ ਖਾਣੀ ਕਰੇ ਜੋ ਤੂ ਸਾ ਵੇ ਅੰਤਾਹਿ ਕਰਨ
ਸੁ ਧਰੇਦ ਸਭੋ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਨੂ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਵਾਂਗੇ ।
ਭੁਾਈ ਪਿਰਾਣੇ ਨੂ ਆਖਿਆ ਹੋਈ ਤੂ ਸਾਲੋਕੁ
ਰਦੇ ਜਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਤੇ ਲੰਗਰ ਦੇ ਭੂਖੇ
ਕੇ ਕਣੇ ਤੇ ਭੁਾਈ ਅੰਇਨੁ ਆਖਿਆ ਹੋਈ
ਜੋ ਤੂ ਸਾਲਕਦੀ ਧਾਹ ਜੂਰ ਦੇ ਭੰਗਾਰਦੀਆ
ਇਆ ਵਣੀਆ ਤੋ ਸਿਖਾ ਦੇ ਜੂਠੇ ਥਾਸਨ ਧੋ

ਦਰਣਾ ॥ ਤੇ ਦ੍ਵਾਇ ਦੇਖਲੇ ਤੂਸਾਂ ਕਥਾ ਗਿਰਿ ਥਜੀਦੀ ੧੫੦
ਪੀਤਿ ਕਰਕੇ ਸੁਨਣੀ ॥ ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਆਪਸੋਅੰ
ਦਰਿ ਬੈਠਕੈ ਪਰਸਪਰਿ ਮਸਨੂਦਸ ਕਰਨਾ
ਤਾਂ ਜਦੀਦਓ ਹੂਏ ਸੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੋ ਵਾਕਗਨਿ
ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਿਹਜੂਰ ਦੇ ਲੰਗਰ ਥੀ ਛਕਾਇ ਪਰਤਾਂ
ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਹਿਬ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਅੰਦੂ
ਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕਿਥੋ ਖਾਂਦੇ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਾ ਹਿ
ਆਸ ਸੀ ਲੰਗਰ ਥੀ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਧ੍ਰਿਤ ਹਲਕ ਕਰਕੇ
ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਖਾਧਾ ਸੋ ਤਾਂ ਅਜੂਠੀ ਹੋਈ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦੁ

ਉਹੁ ਸਿਖ ਖਾਬੀ ਖਾਂਦਾ ਸੀ । ਤੇ ਟਹਲ ਹਜੂਰ ਦੀ ਕ
ਰਦਾ ਸੀ । ਤਾਂ ਬਦਹਜਮ ਹੋਇਆ । ਹੁਣ ਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਕਿਥੋ ਖਾਂਦੇ ਹੋ । ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ । ਸਿਖ ਖਾਬੀ
ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਦਹਜਮੁ ਹੋਇਆ । ਜੋ ਸਿਖ ਖੁਸ
ਰਧਾ ਨਾਲਿ ਆਣਿ ਦੇਵੈ । ਤੇ ਸਦੇ ਦਿਹੋ ਰੁਖੀ
ਇਕ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਪ ਖਾਣੀ ਹੋਰੁ ਦਰਗਤਾਇ
ਦੇਵਣਾ । ਤੁੰਤੇ ਉਨਾ ਦੈ ਸਰੀਰ ਖੀਣ ਹੋਇ ਗਏ
ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਨਾ ਨੂ ਖਬਰ ਆਈ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ
ਆਗਿਆਈ ਅਹੀਦੂ ਪਾਇ ਲੈ ਗਏ ਹੈਸਾਂ । ਤੇ
ਤੁਸਾਡੇ ਘਰਿ ਮੁਰਗਾਲਾ ਜਪਤ ਕੀਤੇ ਹੈਸਾਂ । ਤਾਂ ੧੫

ਬੁਢਨ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਮੰਝੁ ਭਾਈ ਪਿਰਾਣਾ
ਖੇਤੀ ਖਸਿਆ ਸੋਤੀ ਤੁਸੀ ਘਰਿ ਦੀ ਖਬਰ ਰਖੁ ਹੋਲੇ
ਕਕਹਾ ਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਸਰਵਰ ਦਾ ਨਕਾਸੁ ਏਨਾ
ਰੁਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁੰਤੇ ਏਨਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਖੀਣ
ਹੋਏ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਓਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ
ਪਾਤਸਾਹ ਜੋ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਧਨੁ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਘ
ਟਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਸਾਨੂ ਸਰੂਪ
ਨ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਾਹ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਨੂੰ ਚਰ

ਨਾਵੀ ਪਾਹੁਲਿ ਦਿਤੀ ਤਾ ਸਿਖ ਕੀਤੇ ॥ ਫੇਰਿ ਸਭ
ਧਨੁ ਧਾਅ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਗਏ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਨੂ ਕਾਹ
ਅਪੂਸੀ ਪਰਿਜਾਵਦਾ ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਤੀਜੀਆ ਸਾਡਾ ਪਰੂਸਾਡੂ ਆਵਰ ਨਾ ਦਿਤ
ਹੋਦੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਈ ਸੰਦੂਲ ਕਢੀਆ ਨੂੰ ਗ
ਇਆ ਸੀ ਤੇ ਸੰਧੀਆ ਆਈ ਸੀ ॥ ਸਬੋ ਪੂਹੇ ਵਿ
ਚਿ ਸੰਦੂਗਿ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਆ ॥ ਪਰੂਲ ਕਢੀਆ
ਸਿਰ ਥੀ ਨੂੰ ਉਤਾਰੀਆ ਆ ॥ ਸਭ ਖੇਜਨ ਆਦੀ ਹੋ
ਦਾ ਲਿਆ ॥ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਸਿਕਾਰ ਚੜ੍ਹੇ ਓ ਸੇਖੂ
ਹਤੇ ਆਏ ॥ ਆਣ ਉਤਰੇ ॥ ਤਾਂ ਖਬਰ ਨੂ ਹੋਈਆ ॥੦

ਸਏ ਸਭੁਹਾਵਿਚਿ ਕੇਹਾ ਅਵਾਜ ਆਵਦਾ ਹੈ॥ ੧੫੨
ਸਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਤੇ ਭਾਈ ਮੰਞੁ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ
ਸਿਖਾ ਵਾਗਿ ਗੋਰੋਗਾਵਹਾਈਆ ਸਤਾਂ ਓਹੁ ਬੋਲਿਆ ੦
ਪਾਹਿਲੇ ਲਕੜੀਆ ਬਾਹਰਿ ਕਢੋ ਜੋ ਭਿਜ ਨਨਾ
ਹੀ ਸਪਿਛੋ ਮੈ ਨਿਕਲਾਂਗਾ॥ ਸਤਾਂ ਓਨਿ ਅਗੋ ਦੇ
ਲਕੜੀਆ ਕਢੀਆਂ ਸਪਿਛੋ ਭਾਈ ਮੰਞੁ ਨਿਕ
ਲਿਆ ਸਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਬਹੁਤੁ ਪਸੰਨੇ ਹੋਏ॥ ਸਓਹੁ
ਰਨਾ ਤੇ ਗਿਸੂ ਪਾਇਆ ਸਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਉਠਾਇ ਕੇ ਅੰ
ਗਲਾਇਆ ਸਓਨਾ ਨੂੰ ਤੀਨਿ ਕਾਲ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋ
ਇਆਈ॥ ਸਤਾਂ ਕਹਾ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਪੁਰਖਾ ਕਹੁ ਮੈਂ

ਭਾਉਸਜਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾਜੋ
ਕਛੁਤੁਸਾਡੇਨਾਹੀਸਦੇਰਹੋਹੇਆਖਿਆਸਾਨੂੰਏਹੁ
ਦਾਨੁਦੇਹੋਜੋਅਸਾਡੀਂਅੰਗਣਿਦੀਆਬ੍ਰਿਤਉਪ
ਜੋਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਏਹਭੀਪਾਪਤਿਹੋਵੇਗ
ਕਛੁਹੋਰਭੀਮੰਗ੍ਹਾਤਾਂਉਸਕਹਿਆਜੋਫੇਰਿਸਿ
ਖਾਨੂੰਇਤਨੀਭਾਵਨਾਨਾਕਰਵਾਈ[illegible]ਜੋਕਛੁਅਗ
ਦਾਸਿਆਹੈਬਚਨੁਹੋਇਆਇਉਹੀਕਰਾਂਗੇਹੋ
ਰੁਕਛੁਮੰਗ੍ਹਾਤਾਂਉਸਅਰਦਾਸਕੀਤੀਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜਾਸਿਦਕੁਦਾਨੁਦਿਚੋਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।
ਸਿੰਦੁਪਿਆਰਾਗੁਰੂਨੂੰਗੁਰੂਸਿੰਦੁਪਿਆਰਾਸਿੰਦਕ

ਰੂਕਾਬੋਹਿਥਾਜਗੁਭੰਧਾਣਿਹਾਰਾ ਖੁਆਈਅੰਞੁ ੧੫੩
ਤੈਂਪਿਰਾਣਾਤੂਸਾਨੂੰਸਿਦਕੂਹੋਦੇਗਾ ਨਾਲੇਤੂਸਾਰੇ
ਆਇਆਹੋਰਨਾਨੂੰਭੀਸਿਦਕੂਹੋਦੇਗਾ ॥੮੩॥
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ਖੁਆਈਹਾਸਾਜਾਖੁਆਈ
ਬਾਲਾਸਰਦਾਹਾ ਖੁਤੇਖੁਆਈਨਾਲੇਪਹਰੀਤੇਖੁਆਈ
ਸੁਰਿਧੋਪਰਿਗਿ ॥ ਸਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਨਿਆ
ਏਹੋਸੁਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਸਾਸ
ਤੁਦਿਸਿਸੁਣਿਆਹੈ ਸੋਕੰਸੀਪੁਰਿਦੀਵਰੀ
ਓਪਾਆਹੋਈਹੈ ਜੋਇਸਥਾਂਦਿਰਜੰਗਾਸਜਗ
ਤਿਦੇਜੀਆਜੋਰਥੇਪਾਣਤਿਆਗਦੇਹੈਨਾਸੋ

ਏਸ ਵਖਰੀ ਨੂ ਸਭ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ਅਤੇ
ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੀਆ ਰਸਨਾ ਥੀਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਉ
ਪਮਾ ਸੁਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
ਭਾਈ ਇਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਜੋ ਦੋਇ
ਕੋਸ ਪਰਜੰਤ ਸਾ ਧਰਤੀ ਨ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਕਲਿਜੁਗ ਥੀਂ ਭੈ
ਆ ਨ ਹੋਏ ਆ ਇਨਿ ਦਾ ਸੁਕੀਤਾ ਹੈ ਏਥੇ ਸੇਮ
ਸਾਂ ਤਰਨਤਾਰਨ ਤੀਰਥੁ ਬਣਾਵਦੇ ਜਾ ਸਾਂ ਇਕੁ
ਗੁਰਮੁਖੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ
ਇਕੁ ਰੁਪਯਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਭੇਟ ਏਥੇ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵਿਚ ਆਵ
ਦਾ ਸੀ ਏਤੇ ਤਰਨਤਾਰਨ ਤੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅਧਾਰੂ

ਪਪਾਵੁਤੇਟਰਖਿਆ ਸ੍ਤੇਅਧਾਰੂਪ ਪਾਪਲੇਬੰ
ਨਕੇਕਾਰਤਰਨਤਾਰ ਨਟੀਕਰਣਿਲਗਾ ਸ੍ਤਾਂਤੇਅ
ਸਾਰੁਵੀਂਚਾਰਿਆਇਆ ਜੋਅਸੀਅਧਾਤੀਰ
ਖੁਰਚੀਐ ਸ੍ਤੇਲਗਾਨੁਰਦੀਵੇ ਠਾਣੇਦਾਲੇਲੋਕ
ਆਵਿਆਆਦਿਚੋਇਟਾਊਠਾਇਲੇਗਏ ਤਾਂ
ਅਸਾਬਚਨੁਕੀਤਾ ਜਿਜਸਮੇ ਏਨਾਦੋਂਮੇਰੇਪ
ਟਿਕੇਏਹੁਇਟਾਲੇ ਆਵਾਗੇ ਤਿਸ ਸਮੇਉਸ ੦
ਰਾਗੋ ਤੇਲਗਾਇਕਾਇ ਸਤੀਤੇ ਪੁਰਖਾਆਏ
ਜੋਗਰੀਬਨਵਾਜ ਮੈਆਕੇ ਧਨੀਦੀਬੇਟੀਹਾਂ
ਤੇਮੇਰੇਪਾਰੀਪਿਤਾਕੋਪਹੋਇਕੋਇਸਕੂਸਟਿਓ ੦

ਲਸੋਗਾਵਿਵਾਹੁਕੀਤਾਸੀ।ਤੈਸੋਇਸਨੂਖਾਰੇ
ਵਿਚਿਪਾਇਕੈਲਈਫਿਰਦੀਸਾ।ਤੈਅੰਸੂ
ਤਸਰਦੀਵੇਰਨਲੋਇਸਦਾਖਾਰਾਰਖਿਕੈਸੋ
ਤੂੰਗੀਗਾਠਿਛਿਆਕੈਗਈਸਾ।ਓਸੀਠਖੂਦ੍ਰ
ਦੈਸਾਖੀਦਾਦਿਨਸੀ।ਤੈਕਾਂਊਓਸਜਲਾਦਿ
ਨਿਇਸਨਾਨੁਕਰਕੈਸੁਪੇਦੁਹੋਇਗਾਇਆ
ਤੈਏਹੁਪੁਰਖਤੀਓਸਦੇਖੀਛਇਸਨਾਨੁਕਰਕੈ
ਅਰੋਗੁਹੋਇਆ।ਤੈਪਤੈਸੋਇਸਦੇਪਛਾ
ਣਦੀਹਾਂ।ਪਰੁਸੋਨੂਪਤੀਜਨਹੀਆਵਦੀ।ਤੂ
ਸੀਝਿਪਾਕਰਕੈਦਸੋ।ਤਾਂਅਸਾਅੰਤਰਿਧਿ

ਆਨੂਹੋਇਇਕੇਵੇਖਿਆਤਾਂਅਸਾਨੂਸਤਿਗੁ ੧੫੫
ਰੂੰਦੀਸਾਹਿਬਤੀਸਰੀਪਾਤਸਾਹੀਦੀਆਗਿਆ ੦
ਹੋਈਜੋਇਸਜਾਇਇਸਤ੍ਰੀਦਾਭਰਤਾਭੀਏਹੀਪੁਰ
ਖੁਹੈਅਰੁਅਸਾਂਪ੍ਰਿਥਮੇਬਾਦਵਿਭੀਜਾਂਤੀਰਥੁ
ਗੋਇੰਦਵਾਲਰਖਿਆਹੈਏਸਦਾਅੰਦਰ ੦
ਜੀਪੌੜੀਆਕੀਤੀਆਹੈਨਾਜੋਜਪੁਜੀਦ ੦
ਭੋਗੁਇਕਸਾਨ੍ਹੋਇਕੇਤੇਪੌੜੀਆਂਤੇਭੋਗੁਪਾਇ
ਕੇਇਸਨਾਨੁਕਰੇਗਾਤੇਫੇਰਿਇਸਨਾਨੁਕਰੇਗਾ
ਏਵੇਫੇਰਿਇਸਨਾਨੁਕਰਕੇਇਕਸਨਪੌੜੀਆਤੇ
ਭੋਗੁਪਾਇਗਾਸੋਚਉਰਾਸੀਥੀਬਚੇਗਾਤੇ

ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੂਪੀ ਰਥੁ ਤ੍ਰੁ ਜਾ ਰਚਿਆ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬੀਚ ਹ
ਰਿਮੰਦਰੁ ਰਚਣਾ ॥ ਵੀਚਾਰ ਇਸ ਦੇ ਗ੍ਰਿੰਥ ਜੀ ਰ
ਚਣਾ ॥ ਜੋ ਈਹਾਂ ਇਸ ਨਾਨੁ ਕਰਕੈ ਤੇ ਧਿਆਨੁ
ਲਾਇ ਕਰਿ ਗ੍ਰਿੰਥ ਜੀ ਸੁਣੈਗਾ ॥ ਓਸ ਦੇ ਸਭ
॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤੇ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
॥ ਜੋ ਸਾ ਇਸ ਥਾਨ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਸਰੀਰੁ
ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਓਥੇ ਹੀ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਜੀ ਖੜਾ ਕ
ਰਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਵਿਸਨ ਰੂਪ ਹੈਸਨਿ
॥ ਤਾਂ ਤੇ ਵਿਸਨ ਕਾ ਨਾਉ ਭੀ ਹਰਿ ਕਹੀਦੇ ਹੈ ਨਾ ॥ ਤਾ
ਤੇ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਹੈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਨਾਮ ਤੇ

ਨਾਮੀ ਮੇਭੇ ਵੂਕਹੂਨ ਹੀ ਅਠੇ ਪਹਰਿ ਈਹਾ ਨਾ ੧੫੬
ਕਾਉ ਚਾਰੂ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਤੇ ਭੀ ਹਾਰਿ ਅੰਦਰੂ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ
ਗਾ ਜੌ ਸੋ ਸਾਰੀ ਰਿਗਾ ਥੀ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਦਾ ਅਹਾਤ
ਸੁਵ ਸੋਖ ਹੋ ਤੈ ਸੋ ਹਰਿ ਅੰਦਰ ਕੇ ਨੀਚੇ ਹਰਿ ਕੀ
ਆਪ ਵਨ੍ਹੀ ਆਰਵਣੀਆ ਸਉ ਸਜਾਂਗਾ ਵੇਇ
ਸਨਾਨ ਵਾ ਫਲੁ ਸਭ ਤੀਰਥੀਆ ਧਿਕ ਹੋਵੈਗਾ ਤ
ਬਿਅਸ ਜਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਏਹੁ ਤਰਨ ਤਾਰਨੁ
ਜੋ ਤੀਰਥੁ ਰਚਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਏਹੁ ਤੀ
ਰਥੁ ਭੀ ਨਾਲੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਗਵਾਏਗਾ ਸਾਥ ਹੀ
ਪਰਲੋਕ ਦੀ ਗਤਿ ਦੇਵੈਗਾ ਤੇ ਸਆ ਪਾਇਕੇ ਏਹੁ

ਛੀਪਕਾਤੀਰਥੁਹੋਵੈਗਾਤੇਓਮਾਸਿਆਦੇਇਸਨਾਨਦਾ
ਈਹਾਬਡਾਮਹਾਤਮੁਹੋਵੈਗਾ ਅਸਬਾਨੂਆਂ ਅਭਿਆਸ
ਭੂਤਿਪਾਰੂਕਰੋ ਤੇਜੇ ਥੋਹਾਂ ਅਭਿਆਸ ਰਦੇ ਪਾਸ
ਹੈ ਉਸਨੂੰਖੋਟਣਾ ਸੋ ਥੋ ਇਕੁਜੋਗੀਬੈਠਾਹੈ
ਸੋ ਉਸਨੂੰਨੂੰਸਾਥੀਗਿਆਨੁਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ
ਅਭਿਆਸਰਤੇਆਏ ਤੇ ਥੋਹੂ ਖੋਦਿਆ ਤੇ ਉਸਦੇ
ਬੀਚ ਇਕੁਮਨੁਨਿਕਲਿਆ ਸੇ ਇਕੁਜੋਗੀਬੈ
ਠਾਸੀਸਆਧਾਲਗਾ ਇਕੋ ਤਾਂ ਉਸਦੇਠਰਨਾਤੇ
ਪੁਟਣੀਆਤੇਅਖਣੁਕਸਤੂਰੀਮਲਕੇਸੁਚੇਤੁ
ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਨੁਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋਗੀਕ

ਰਹਿਆਸੁ ਅਸਾਡਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇਆ ੧੫੧
ਹੈ ਸਾਈ ਤੁਹਾਂ ਹੀ ਡਿਠਿਆ ਆਹਾ ਸਿਕੋ ਸਾ ਪਜੰਤ ਆਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਸਰੂਪ ਹੈ ਸਭੁ ਤੁਧ ਥਾਇ ਸੋ ਜਾ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸੁਕ
ਗਨਿ ਗਾ ਤੇ ਕੋ ਇਸਿ ਭੁਰਚੌ ਟਰੇ ਇਸਕਾ ਆਧ
ਆਨੁ ਹੈ ਸਇ ਥਹੀ ਜੋਤਾ ਬਾਬੁ ਗੁਰੂ ਰਾਅਦਾਸਜੀ
ਲਦਾਇਆ ਹੈ ਸਇ ਸਦੀ ਆਖਿ ਚਲਿਨ ਦਿਕ
ਰਸੀ ਹੈ ਸ੍ਰੋਇ ਸਦੇ ਬੀਚ ਭੀ ਤੇ ਉਦਾ ਲੇ ਬੀਸਿ
ਰੰਕਾਰ ਕੇ ਨਾਇ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਹੋਵੈਗੀ ਪ੍ਰਤੇ ਸੇ
ਤੇ ਭੇਜ ਗਾਸ ਸੇਰਾ ਜੇ ਜਾਇ ਕਕਾ ਸਿਖ ਥਾ ਸੇਮ
ਤੇਰੀ ਆਨਾ ਦਿਨੁ ਨਹੀ ਸੀ ਹੂਆ ਤਾਂ ਸੇਨੁ ਓਸ

ਸਮੇ ਰਾਜੇ ਜਨਿਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਈਹਾਂ
ਬੈਠੁ ਜੋਗ ਸਾਧਨਾ ਕਰੁ ਮੈਂ ਕਛੁ ਰੋਜ ਦੇਸ
ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ਧਾਰਿ ਕੈ ਪੰਜਵਾ
ਅਉਤਾਰੁ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦਾ ਧਾਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾ
ਨੂ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈ ਤੂ ਸਾਰੇ ਦਛ
ਸਨਹੀ ਕਰਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੁ ਪਰੁ
ਪਰਸਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜਗਤਿ ਸਚੁ ਹੈ ਕੇ ਝੂਠੁ
ਹੈ ਜੇ ਝੂਠੁ ਹੈ ਤਾ ਪ੍ਰਤਖ ਭਾਸਤਾ ਕਿਉ ਹੈ ਜੇ ਸ
ਚੁ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਆਨਵਾਨਾ ਦਾ ਦੂਰਿ ਕਿਉ
ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸੋਸੁ

ਘਨੇ ਵਾਂਸੁ ਅਗਨਿ ਸ੍ਰਪ ਧਨੇ ਵਿਖੇ ਸਤੁ ਭਾਸਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ੧੫੮
ਜਾਗ੍ਰਤ ਸਮੇ ਨਾਸਤੁ ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਜਗਤੁ ਭੀ
ਤੈਸੇ ਸਗਲੀ ਰ੍ਰਿਤੀਆਂ ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਮੋ ਸਤੁ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ॥
ਤੇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਜਾ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ॥ ਬਾਜੀਗਰ
ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ॥
ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰ ਥੰਮਿਓ ਪਸਾਰਾ ॥ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੰਕਾ
ਰਾ ॥ ਕਉਨ ਰੂਪ ਉਪਜਿਓ ਬਿਨਸਾਇਓ ॥ ਕਹਾ
ਗਇਓ ਓਹੁ ਕਹਤੇ ਆਇਓ ॥ ਜਲ ਤੇ ਉਪਜੇ
ਅਨਕ ਤਰੰਗਾ ॥ ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥

ਸਭੀ ਜੁਗੀ ਜੁਨਿ ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਕਾਰਾ ।। ਸਢਭਪਾ
ਰੇ ਤੇ ਇਕੰਕਾਰਾ ।। ਜਿਉ ਹੰਸ ਘਟਾ ਆਹਿ ਏਕੁ ਅਕਾਸੁ ।।
ਘਟਿ ਫੂਟੇ ਤੇ ਓਹੀ ਪਕਾਸਾ ।। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॰
ਜੈਸੇ ਬਾਜੀਗਰ ਦੀ ਬਾਜੀ ਝੂਠੀ ਹੈ ।। ਤੇ ਬਾਜੀ
ਗਰੁ ਸਚੁ ਹੈ ।। ਜੈਸੇ ਪੁਤਰੀਆਂ ਕੋ ਖਿਲਾਵਤਾ
ਹੈ ।। ਜੈਸੇ ਖੇਲ ਪੁਤਰੀਆ ਹੈਨਾ ।। ਤਾਂ ਜੋਗੀਨੇ ਕਹਾ
ਤੇ ਤੇ ਜਗਤੁ ਅਚੰਭੁ ਵਾਦੁ ਹੋਇਆ ।। ਜੋ ਬਾਜੀ
ਗਰ ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਥੀ ਕਾਠਲੀਤਾ ਹੈ ।। ਕਿ
ਸੇ ਅਸਥਾਨ ਥੀ ਹਥੀਆਰੁ ਪੁਤਰੀਆ ਦੇਖਣੁ
ਨ ਵਾਲੇ ਲੀਤੇ ਹੈਨਾ ।। ਤੇ ਪੁਤਰੀਆ ਬਣਾਈਆ ॰

ਹੈਨਿ॥ ਤੇ ਪਰਣਾਮੁਵਾਦ ਕੰਚਨ ਕੇ ਭੂਖਨ ਸਾ ਨਾਹ ਕਾ
ਰਾ ਕੇ ਹੋਤੇ ਹੈਨਿ॥ ਸੋਈ ਕੰਚਨ ਪਰਣਾਮ ਕੇ ਭੂਖਨ
ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਪਰਣਾਮ ਕੇ ਜ
ਗਤੂ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
ਪਰਣਾਮਵਾਦੁ ਸੋ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਰੂ
ਪਨੂੰ ਤਿਆਗ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂਤੇ ਕੰਚਨ ਭੂਖਨ ਦੇ
ਸਮੇਂ ਬੀ ਭੂਖਨ ਸੁਵਰਨ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਤੇ ਤਰੰਗ ਜਲ
ਕੇ ਸਮੇਂ ਬੀ ਜਲ ਹੀ ਹੈ॥ ਤਾਂਤੇ ਵਿਵਰਤਵਾਦੁ ਹੈ
ਸਾ ਇਨੇ ਕੇ ਭੂਖਨ ਭੀ ਸੁਵਰਨੁ ਹੀ ਹੈਨਿ॥ ਤੇ ਜਲ
ਕੇ ਤਰੰਗ ਭੀ ਜਲ ਹੀ ਹੈਨਿ॥ ਤੈਸੇ ਜਗਤੂ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ

ਰੂਪ ਹੈਂ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਗਤ ਨੂੰ ਪਛਾ
ਣਾ ਹੈ ਜੋ ਈਜਾਦਿ ਨਮਕਾਤੇ ਹੈਂ ਨਿਆ ਜੈਸੇ
ਅਕਾਸ ਮੇਂ ਸਹੰਸ ਘਟਿਆ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਿਨਾ
ਤੇ ਅਕਾਸ ਘਟਾਂ ਕੇ ਬਣਾਵਣ ਥੀ ਬਣਿਆ ਨ
ਹੀ ਅਤੇ ਬਿਨਸਣ ਤੇ ਬਿਨਸਿਆ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਜੈਸੇ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਜਗਤ ਕੇ ਉਪਜਣੇ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਹੀਂ ।
ਅਰੁ ਬਿਨਸਣੇ ਤੇ ਬਿਨਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜੈਸੇ ਏਕ ਹੀ ਬੀ
ਜ ਸਭਨੇ ਫੁਲੋਂ ਵਿਖੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਏਕ ਹੀ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਸਭ ਇਸ ਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਦਿਆ ਆਪੁ
ਕੂ ਵਿਵਰਤਵਾਦੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮ ਕਰਿ ਭਾਸਤਾ ਹੈ ।

ਤਾਂਤੇਜੋਗੀਬੋਲਿਆ॥ ਆਬਿਮੇਰੀਸਿਸਟਾਭੀ ੧੬੦
ਈਹੋ॥ ਜੋਕੁਛੁਮੈਜਾਣਨਾਥਾਸੋਮੈਜਾਤਾਹੈ॥ ਅ
ਬਮੈਸਰੀਭੁਖਿਆਗਭਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਸੰਤੋਖਸਰਦੇ
ਉਪਰਿਜੋਗੀਨੇਅਟੀਭੀੜੀ॥ ਤਾਂਸਾਹਿਬਆਣਿ
ਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦੀਤ੍ਰੀਆਰੀਕੀਤੀ॥ ਪੈਨੀ
ਆਂਚੋਫੇਰਿਆਸੰਦਾਂਨੂਬਾਹੀਆਦੇਕ੍ਰਿਦਿਤੀ
ਆ ਤਿਵੇਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ ਜੋਪਕੀਆਂਬਾਹੀਆਂ
ਕਰੋਗੇ॥ ਤਾਂਤੁਸਾਡੀਖੁਨੀਆਦਿਪਕੀਹੋਵੇਗੀ॥
ਜੋਪੋਲੀਆਬਣਾਵਹੁਗੇਤਾਂਤੁਸਾਡਾਪੋਲੁਉ
ਘਲਜਾਵੇਗਾ॥ ਬਹੁਤੇਹਾਰੇਅੰਦਰਿਦੇਇਸਥ

ਨ ਖਲੋਇ ਫਿਰੇ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰਿਆ ਸੋਰਠਿ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਇਆ ਵਾਲੁ
ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਇਆ ॥ ਮਜਨੁ ਗੁਰ ਆਂਦਾ ਰਾਸੇ ॥ ਜ
ਪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਸੰਤੋ ਰਾਮਦਾ
ਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ ॥ ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧ
ਰੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਕਾ ॥੧॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ ਗ
ਵੈ ॥ ਮਨ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਹੀ ਸ
ਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ ॥ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਏ
॥੨॥ ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਨਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਂ

ਅਧਿਆਈ ॥੩॥ ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਸੋ ੧੬੧
ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਿਆਲੁ ਹੋਵੈ ਭਗਵਾਨੈ
ਥਾ ਥਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਨਾ ਚਿੰਤ
ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ॥੪॥ ਤਿਸ ਦਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਜਿਸ ਮਸਏ ਈਸਰ ਦਾ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਿਆ
ਭਾਈ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਭ ਖੋਹਿਆ ॥ ਭਾਂ ਮਾਗਿਆ
ਕੀਤੀ ਜੋ ਐਸ ਰਗੁਣ ਰੂਪ ਧਾਰਿ ਕੋਇ ਸਭੀ
ਚਰਨ ਧਾਰੇ ਹੈਨਿ ॥ ਅਉ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ ਮੇ
ਰਾਣਾ ਊਹੋ ॥ ਸੋ ਐਨੇ ਰੂਪ ਪਾਇ ਸਮੇ ਵਰਤਦੇ ਗ
ਜੋ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰੰਗਾ ਉਸ ਕਾ ਜਨ ਸਿਮਰ

ਨਤੇ ਸਭ ਕਿਲਾ ਵਿਖ ਨਾਸੁ ਹੋਵਨਗੇ । ਏ ਸੰਤੁ
ਜਨਾ ਜੋ ਇਹ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰ ਬਹੁਤ ਨੀਕਾ॰
ਹੋਵੈਗਾ । ਜੋ ਇਸੁ ਨਾਨੁ ਕਰੇਗਾ ॥ ਓਸ ਦੇ ਕੁ
ਲਾ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈਗਾ ਜੋ ਜੈਸੇ ਕਾਰਦੇ ਸਬ
ਦ ਗਾਵੈਗਾ ॥ ਓ ਜਸ ਦੇ ਮਨ ਬਾਂਛਤਾ ਸਿਧ ਹੋਵਨ
ਗੇ ॥ ਜੋ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨਗੇ ਸੋ ਸਦਾ ਅਤ੍ਰਿਠ ਧਾਮਿ
ਗੇ ॥ ਅਗਿਆਨਾ ਨੂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਨਿਗੇ ॥ ਤੇ ਜੋ ਇਸੁ
ਦੀ ਸਰਨ ਸਦਾ ਰਹਨਿਗੇ ॥ ਸੋ ਤੀਨ ਤਾਪਾਦੀ
ਅਗਿਨਾ ਥੀ ਨਿਵਰਤ ਹੋਵਨਗੇ ॥ ਜੋ ਸੰਤੁ ਸਰੋਵਰ
ਦੈ ਤ੍ਰਿਸਾ ਵਿਖੇ ਜੋ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਨਗੇ ॥ ਸੋ ਆ

ਨਖਪਰਮਅਗਾਤਿਨੂੰਏਕਾਤਿਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਨਗੇ॥ਜੋ ੧ਦੂ੨
॥ਇਸਾਵਿਖੇਨਾਮਦਾਮਹਾਤੁਸੁਣੈਤਿਸਾਵਿਖੇਅਨੇਕ
॥ਇਸਨਾਨੁਕਰਾਵਨਗੇ॥ਸੋਜਨਅਰਥਥੀਰਹਤੁ
ਹੋਵਨਗੇ॥ਜੋਸਾਥਹੀਇਸਨਾਨੁਕਰਨਗੇ॥ਸਾਥਨਿ
ਨਾਮਕਾਉਚਾਰੁਕਰਨਗੇ॥ਜੋਇਸਜਾਗਾਸਰੀਰੁ
ਤਿਆਗੁਕਰਨਗੇ॥ਸੋਮੇਰੇਪਰਮਪਦੁਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਵਨਗੇ॥ਇਸਥਾਵਰਜੰਗਮਏਥੇਸਰੀਰੁਤਿਆ
ਗੇਗਾ॥ਸੋਮੇਰੀਭਗਤਿਓਸਨੂੰਮਿਲੇਗੀ॥ਇਸ
ਦੇਵਨੂੰਆਲੇਚਰਨਚਰਨਤੈਂਸਜੋਤੀਰਥੁਇਸਾਥਤ
ਹੋਵੈਗਾ॥੮੪॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਕਾਲਾਮੇਹੁਰ੦

ਤੇਨ੍ਹੇਹਾਲੂਪਰਬਤਾਦਿਵਿਰਗਹਿਦੇਸਾਨ੍ਹਿ॥ਤਿਤੋਂਅ°
ਈਆਂਸੁਖਾਂਦੀਬਪੁਤ੍ਰਸੇਦਾਖਰਦੇਸੋਤੇ
ਹਜੂਰਦਰਸਨਨੂੰਆਏਸੇ॥ਤਿਨ੍ਹਾਪਾਸਨਕੀ
ਤਾਂਜੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਏਖਿਆਂਅੰਤਸਰਣਾਂਏ
ਸੀਪਾਪਿਜੋਰਹਾਨਿ॥ਓਨ੍ਹਾਂਦੀਗਤਿ॥ਕਿਉਕਰਿ
ਹੋਵੈਗੀ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ॥ਤਾਂਅਸੀਂਉਨ੍ਹਾਂ
ਤੇਕੰਘਾਤੇਪੋਤ੍ਰੇਕੂਕਰਾਂ॥ਤੇਚੂਹਿਆਤੇਸਰ
ਪਾਂਦੀਆਜੂਨਾਂਨੂੰਭੋਗਾਇਗੇ॥ਪਰੰਤੂਏਸੋਇਸਥਾ°
ਨਬਾਰੀਬਾਰੰਸੁਰਗਿਉਨ੍ਹਾਂਤੇਆਗਾਨ੍ਹੇਗੇ॥ਓਹੁ
ਭੀਐਰੀਭੁਗਾਤਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰਪਾਪਸਤ੍ਰਹੋਵਨਿਗੇਚੌਰਾਸੀਬਾ।

ਛੁਟਾ ਨਿਰੋਗਾ ॥ ੮੫ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ਮਕਾਣਾ ੧੬੨
ਭੁਦਾ ਕਾਲੁ ਸੀਂਦਾ ਗੁਰੂ ਰਮਾਸੀ ਉਸ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਗੁਰ ਮੈਨੂ ਕਿਆ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਧਰਮ ਦੇ
ਜੁਧ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਤਿਆਗਦੇ ਹੈਨਿ ਤੇ ਅੰਤਕਾ
ਲਵਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਮ ਜਾਪ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ਸੋ
ਪਰਮਗਤਿ ਨੂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ਤੇ ਮਾਰਿਆ
ਰਣੁ ਵਿਚਾਰਿ ਕੈ ਜੋ ਸਰੀਰ ਤਿਆਗਦੇ ਹੈਨਿ
ਸੋ ਭੀ ਸੁਰਗਿ ਵਿਚ ਆਇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ਨਾ ਭੋਗ ਕੇ ਫੇਰ ਮ
ਨੁਖਾ ਜੋਤ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਰਾਜੇ ਆਨਿ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ

੧੮ ਦੂ। ਸਾਖੀ ਹੋਰੁਚਲੀ। ਭਾਈਸਦੂਤੇਰਾਮੇ
ਦਾਸੁਗੁਰਬਾਬੇਦੇਵਲਿਨਿਐਨਵੇਸਾਲਿ। ਓਨਾਂਨੇਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਿਅਸੀਤੁਧਾਂਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਸਰਹੀਰਹਾਂਗੇ। ਤੇਸਰੀਰੁਤਿਆਗਾ
ਗੇ। ਪਰੂਏਹੁਬਥੇਕਸਦੂਤੇਰਾਮਸਦੂਜੋਹੈ ਸ੍ਰ
ਏਨਾਂਦੇਓਇਸਨਾਨਦਾਕੀਫਲੁਹੈ। ਤਾਂਬਚ
ਨੁਹੋਇਆ। ਰਾਮਸਰਤਾਂਸੁਖਮਨੀਜੀਦਾ
ਉਚਾਰੁਕੀਤਾਹੈ। ਚੌਬੀਸਹਜਾਰਇਸਕਾ
ਅਖਰੁਹੈ। ਇਸਦੇਪੜਨੇਤੇਚੌਬੀਸਹਜਾ
ਰਸੁਵਾਸਸਫਲੁਹੋਂਦਾਹੈ। ਤੇਰਾਮਸਰਗਏ

ਸਦੇਖਾਸਤ੍ਰੀਰਖੁਹੈ॥ ਏਸਦੋਇਸਨਾਨਤੇਸਭੁਖਾ
ਪਨਾਸੁਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ॥ ਤੇਬਬੇਕਸਰਤੇਸ ੧੬੫
ਭੁਮਿਧਨੀਸਰਬੇਥਾਂਮਿਲਿਆਂਏਸਨੀ॥ ਜੋ
ਅਸਾਨੂੰਬੇਬਰਹਿਣਦੀਜਾਗਾਦੇਹੋ॥ ਤਾਂਸ
ਜਾਬਚਨੁਕੀਤਾਜੋਆਪਣਾਗੁਮਾਨੁਛਡਿਕੈਗੀ
ਗਾਦੇਲੇਪਸਮੇਤੂਸਾਆਇਨਿਦਾਸੁਕਰਣਾ
ਜੋਈਹਾਂਇਸਨਾਨੁਕਰੇਗਾ॥ ਉਸਕੇਪੂਰਬਲੇ
ਪਾਪਕਟੀਅਨਗੇ॥ ਜੋਭੁਮਾਰਾਦਰਸਨੁਕਰੇਗਾ
ਓਸਨੂੰਅਠਿਪਾਪਾਦੀਸਰਧਾਨਾਹੋਵੈਗੀ॥ ਤੇ
ਜੋਇਸਬਬੇਕਸਰਤੇਮਜਨੁਕਰੇਗਾ॥ ਜੋਗਿ

ਆਨੂ ਪਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ ॥੮੧॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚ
ਲੀ ॥ ਜੋਠਾ ਸਭੁਾਗਾ ਤੇ ਉਗ੍ਰਦੇਵਾ ਅਠੇ ਕੇ ਭੂਾਣੀ
ਏਦਿ ਫਿਰ ਹਦੇ ਸਾਨੇ ॥ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹ
ਲ ਕਰਨਾ ॥ ਤੇ ਰਾਤ੍ਰਿ ਦਾ ਜਾਗਣੁ ਏਕਠਨਾ ॥ ਤੇ ਉਤ
ਮ ਪਸਾਦੀ ਸਿਖਾਨੂ ਖਵਾਵਨਾ ॥ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਮ
ਸਿਖਾਨੂ ਪਹਿਰਾਵਨਾ ॥ ਤੇ ਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ॥
ਜੋ ਏਥੈ ਪਿਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਨਾਮਿਤ ਜੋ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ॥ ਤਾਂ ਪਿ
ਤ੍ਰਾਨੂ ਪਹੁਚਦਾ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀ ਪਹੁਚਦਾ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ
ਹੋਇਆ ਪਹੁਚਦਾ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ
ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੇ ਸੋ ਅਪੜੈ ਜੋ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇ

ਭਾਂਓਨਕਹਿਆਭਲਾਜੀਇਹੁਤਾਂਏਥੋਪ੍ਰਿਥ ੧੮੫
ਵੀਤੋਸਿਖਾਂਨੂੰਕੇਬ੍ਰਹਮਣਾਨੂਖਵਾਵੇਗਾ।ਤੇਇਸ
ਭੁਤਾਸੁਵਰਗਾਦਿ।ਵਿਖਿਨਰਕਾਂਦਿਵਿਕੋਕਿ
ਸੇਜੂਨਾਦਿਵਿਚਿਹੋਵਾਨਿਰੋਹਾ।ਓਨਾਨੂੰਕੇਛੁਕਾਰਿ
ਪਹੂਚੇਗਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਜੋਪਕੁ
ਵੇਵੀਨਆਵਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਦੇਪਕੁ
ਸਿਖਾਂਦਿਵਿਚਿਆਨਿਪ੍ਰਵੇਸੁਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਤੇ
ਖਤ੍ਰੀਆਬ੍ਰਹਮਣਾਂਦੇਸੁਦ੍ਰਗਨਾਂਦੇਪਿਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮ
ਣਾਦਿਵਿਚਿਪ੍ਰਵੇਸਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਓਹੁਆਹਾਰੁ
ਓਨਾਨੂੰਪਹੂਚਾਵਦਾਹੈ।ਤੇਬਹੁਤੋਖੇਲਣੁਕਾਂਜੇ

ਖੜੰਗਚਰਨਾਵਲਾਹੈ॥ਜੈਸੇਪਤੰਗਾਅਕਾਸਤੇਹੋਤੀ
ਹੈ॥ਤਾਂਉਸਸਰੋਵਰਦੇਮਾਰਗਜਰਾਇਕੇਦੀਪਕੁ
ਪਠਾਇਦੇਵਦਾਹੈ॥ਤਾਪਤੰਗਾਨੂੰਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੈਸੇਸੋਪਿਤਾਕਿਸੇਈਸਥਾਨਹੋਤੇਤੋ
ਨਾਤੇਉਸਨਾਵਦੀਐਤਦੀਵੈਰਭੁਕਾਸੋਬੰਧੀਹੋਤੀ
ਹੈ॥ਉਸਸੋਹਦੂਆਰਾਪਸਾਰਦੇਪਿਤਾਨੂਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੁੰਦਾਹੈ॥੮੧॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ਧੰਊਨੀਰੋ
ਦੀਸਵੰਦਿਚਲੀ॥ਪੋਨੂਜਾਤਿਚੰਡਾਲੀਆਜੋਠ
ਸੇਠੀਕਾਰਕਆਈ॥ਦਾਟਕਨੂੰਖੁਰਾਜਾਣੀਐਸੁ
ਗਦਿਤਾਗੁਰਮਤਿਗੁਰਭਾਈ॥ਕਦਾਰਾਸਰਾਫੂ

ਹੈਭੁਗਾਭੂਦ੍ਰਾਭੁਗਾਦਾਨਸੁਭਾਈ ਸੰਸਖੁਭੁਲਾਗਾਦਿ
ਤਾਸਾਦਿਰਿਧਊਂਨੂਮ੍ਰਗਾਰੀਗੁਰਸਰਣਾ ਈ ਸਆ
ਸਿਨੁਸੁਣਿਨੀਸੂਰਮਾਚਰਣੰਸਰਣਾਣਦੂਪਨੁਜੇਸ ॰
ਈ ਸਲਾਖਾਸੋ ਠੀਜਾਣੀ ਐਜਾਣੂਨੇਹਾਖੂਸਬਾਦ
ਸਿਦਖਾਈ ਰਾਆਵੰਦੀ ਆਖੀ ਐਸੋਹੋ ਮੂਸੋਈ
ਗੁਰਆਤਿਪਾਈ ਸਜਾਣੂਭੁੰਦ੍ਰਾਰੀਭੁਲਾਸਾਹਦਰੋ
ਸੰਗਤਿਸੁਖਦਾਈ ਸਪੰਜਾਬੇਗੁਰਦੀਦਾਕ੍ਰਿਆ
ਈ ॥੧੨੪॥ ਸਾਖੀ ਹਰੂੜਲੀ ਸੇਪੇਨੂਚੰਦ੍ਰਾਲੀਏ ॰
ਤੈਜੋਠਾਸੇਠੀਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਨਗਏਸੋ
ਤੁਸਾਂਦੇਬਚਨਕਰਕੇਅਸੀਕਿਰਤਕਰਕੇਪਸਾ

ਦੂਸਿਖਾਂ ਨਾਲਿ ਦਵਰਤਾਇਉ ਖਾਂਦੇ ਸਾਂ॥ ਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਬ
ਤਮਣਕਾਰੇ ਦੇ ਹੈਸੇ॥ ਤੇ ਪਾਹਿਲੇ ਰਕੀ ਧੀਸ
ਣਾਦਿ ਕਿਰੀਆ ਹੈ ਸਾਹੂੰਦੀ ਹੈ॥ ਤੇ ਬਹੂਤੇ
ਉਪਲੀ ਕੂਰਣਿਦਿ ਵਿਚਿ ਭੂਲੇ ਦੇਤੁ ਪਾਦਾਣਿਦਿ
ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦੇਹੁ ਰਣਿਕਾਰਿ॥ ਆ ਦੇਵਿਆਨਾ ਟਿਕ
ਕਿਜੀ ਹੈ ਸਾਹੂੰਦੀ ਹੈ॥ ਅਰੋਗਾਦੇ ਅਸੀ ਦੇ ਦਤਿ
ਆਂਦਾ ਹੈ ਸਾ ਅਸੂਤੀ ਧਾਂ ਅਗਾਨਾਦਿ ਕਿਰਿਆਲ ਦੇਦੇ
ਹਾ॥ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਪ੍ਰਸਾਦੂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ॥ ਤੇ ਤੁਸੀ ਅਸੂਤੀ
ਆਨਹੀ ਕਿਹਾ ਦੇ॥ ਤੁਸਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦੂ ਕਿਉ ਕਾਰਿਚ
ਦਿਨੂੰ ਹੂੰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ॥ ਤੁਸੀ ਧ

ਥਾਏਜੋਗਰੀਬਾਂਜਖਾਨੂੰਪ੍ਰਸਾਦੁਛਕਾਂਦਾਹੂਗੋਂਤੇ ੧੬੧
ਆਪਭੀਅਰਦਾਸਕਰਕੈਤੇਵਾਹਗੁਰੂਕਾਨਾਮ
ਲੈਕੇਪਾਂਦਾਹੂਗੋ ਤਾਂਵਾਹਗੁਰੂਭੀਤੁਸਾਂਕੂੰਉਪਰਿ
ਪ੍ਰਸੰਨਹੋਵੇਗਾ। ਤੇਦੇਵਤੇਭੀਸਭੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਂਦ
ਨਗੇ। ਅਖਾਦਿਕਿ ਅਗਨਦੇਵਤਾਦਸਦਾਹੈ
ਤੇਅਹਾਰਜੋਦਾਨਾਮਉਤੁਦਾਰਣਾਏਹੁਮੰਨੂੰਹੈ
ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਿਥਮੇਨਾਰਾਇਣਕੇਤਲਸਰੀਰਾਦਾਰੈਹੈ।
ਸੋਹੁਭੀਪ੍ਰਸੰਨਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਨੇਤ੍ਰਾਂਦਾਦੇਵਤਾਸੂ
ਰਜੁਹੋਇਜਨੂੰਭੀਭਾਗਪਹੁਚਦਾਹੈ ਤੇਨਾਸਕਾਦ
ਦੇਵਤਾਅਸੁਨੀਕੁਮਾਰਹੈ ਤੇਕੰਨਾਂਦਾਦੇਵਤਾ

ਵਿਗਪਾਲਹੈਨਾ ਤੇਰਸਨਾਦਾਦੇਵਤਾਵਰਨਹੈ
ਤੇਰੋਮਾਦਾਦੇਵਤਾਬਨਾਸਪਤੀਹੈ ਤੇਹਥਾਦੇ
ਦੇਵਤਾਇੰਦ੍ਰਹੈ ਤੇਪੈਰਾਦਾਦੇਵਤਾਬਾਵਨਹੈ ਤੇ
ਇੰਦ੍ਰੀਲਿਗਾਦਾਦੇਵਤਾਪ੍ਰਜਾਪਤੀਹੈ ਤੇਗੁਦਾ
ਦਾਦੇਵਨੇਜਮਹੈ । ਪ੍ਰਾਣਦਾਦੇਵਤਾਪਵਨਹੈ
ਇਤ੍ਰਆਦਕਸਭੇਦੇਵਤੇਹੀਪਤ੍ਰਹੂੰਦੇਹੈਕਿ
ਤੁਸਾਅਰਦਾਸਕਰਕੈਦੁਕਣਾਸਭੇਦਿਖਨਤੁ
ਸਾਨੂੰਨਿਵਰਣੂਹੋਵਨਗੇ ।। ੨੯ ।। ਸਾਖੀਹੋਰਚ
ਲੀ ਸ੍ਰੀਆਈਲਟਕਣੂਪ੍ਰਰ੍ਹਾਤੇਭਾਈਗੁਰਦਿਤਾਂਤੇਭਾ
ਈਕਟਾਰਾਸਰਾਕੁਭਾਈਭਗਵਾਨਾਭਗਤੂਅਮਜਾਨ

ਜੀਂਦੀ ਸਰਨਿ ਆਏ ॥ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਿਨ ਸਾਨਾਨ ੧੬੮
ਜਪੀਐ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਜਾਂ
ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਬਦੁ ਉਧਾਰੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ ਤੇ
ਤੁਸਾਂਡੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਐਨਤ ਗਾਦ
ਹੂਹ ਸੇਨਾ ਦੇ ਚਾਰ ਅਖਰ ਕੀਤੇ ਹੈਨਾ ॥ ਜੋ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪੁ ਜਪਨਗੇ ਤਿਨਾ ਦਾ ਉਧਾ
ਰੁ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਏਹੁ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਜਹਾ
ਜੁ ਹੈ ॥ ਜਿਨਾ ਨੇ ਨਾਮ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਜਾਤਾ ਹੈ
ਤਿਨਾ ਸਭਨਾ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥੮੦॥
ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ਮਰਾਰੀ ਪੈਂਡਾ ਰਵਤਾ ਸਾਦਿ

ਵਿਰਹਿਦਾਸੀ।। ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਨਿ
ਆਇਆ। ਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤਿਜੁਸੀਸ
ਦੀਦਤੇਰੀਬਾਣੀਸੁਣਦੇਖੀਹਾਂ ਤੇਪੜ੍ਹਦੇਖੀ
ਹਾਂ। ਤੇਵੀਚਾਰਦੇਖੀਹਾਂ ਤੇਅਸਾਡੀਦੁਰਮ
ਤਿਨਹੀਜਾਂਦੀ।। ਏਹਕੀਵਾਸਤਾਹੈ। ਤਾਂਬ
ਚਨੁਹੋਇਆ। ਜੋਬਸਤ੍ਰਉਜਲਨੂੰਰੰਗੁਤੁਰਤੁ
ਚੜ੍ਹਦਾਹੈ। ਤੇਮੈਲੀਣਨੂੰਨਹੀਚੜ੍ਹਦਾ।
ਪਰੁਜੇਮੈਲੀਣਬਸਤ੍ਰਨੂੰਪਹਿਲੇਧੋਈਐ
ਉਜਲੁਕਰੀਐਤਾਂਪਿਛੋ ਰੰਗੁਚੜ੍ਹਦਾਹੈ।
ਤੈਂਓਨਾਕਹਿਆਮਨੁਤਾਸੂਖਮਾਹੈਓਸਨੂ

ਸਿਉ ਕਰਿ ਧੋਵੀਐ ॥ ਤਾਂ ਬਰਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਜਪੁ ੧੬੯
ਸ੍ਰਿਵਿਰਿਜ ਧਾਂਭੂ ਇਹੁ ਪ ॥ ਸੰਨੁਹੁ ਬੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਿ
ਕੀਪੁਾ ਹੋਸੀ ॥ ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ॥ ਭਰੀਐ ਹਥੁ
ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ ਮੂ
ਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ ਦੇ ਸਾਬੂਣੂ ਲਈਐ
ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਓ
ਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਜੋ ਸੇ ਸਰੀਰ ਅਸਥੂ
ਲ ਜਲ ਅਸਥੂਲ ਕਰ ਧੋਈਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਬਸ
ਤ੍ਰ ਭੀ ਅਸਥੂਲ ਹੈ ॥ ਤੇ ਜਲ ਸਾਬੂਣੂ ਭੀ
ਅਸਥੂਲ ਕਰ ਧੋਈਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਮਨ ਸੂਖਮ ਹੈ ਤੇ

ਪਾਪਭੀਸੂਖਮਹੈਨ ॥ ਪਾਪਾਕਰਮਾਨੂੰਮੈਲੁਲ
ਗੀਹੈ ॥ ਤੂੰਮਹਾਰਾਜਵਡਾ ॥ ਤੂੰਭੀਸੂਖਮਹੈ
ਸ੍ਵਾਮਾਇਸਦੇਪਾਪਾਂਦੀਮੈਲੁਧੋਵਦਾਹੈ ॥ ਤੇ
ਬਹੁਨੂੰਪਰਮੇਸਰਦੀਪ੍ਰੀਤਿਦਾਰੰਗੁਲਾਵ
ਦਾਹੈ ॥ ਤੂੰਸਭੀਸਣਦੇਪਨੂੰਦੇਰਹੋਹੈ ॥ ਸੰਧ
ਥੋਮੈਤੂੰਸਾਡੀਮੈਲੁਕਟੀਐਗੀ ॥ ਤੇਫੇਰਮਹਾ
ਰਾਜਦੀਭਗਤਿਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਦੇਗੀ ॥ ੯੦ ॥
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀਆਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤੁਸੁਆਇਲੀਗੁਰੂਅ
ਰਜਨਜੀਦੀਸਰਨਿਆਇਆ ॥ ਜੋਅਸੀਸ
ਸਨਬੰਧਦੇਹਾਂ ॥ ਤੇਜੁਧੁਕਰਦੇਹਾਂ ॥ ਅਸਾ

ਰਾਉ ਧਾਰੂ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ੧੧੦
॥ ਜੁ ਸਾਜੁ ਪੂਰੇ ਸਏ ਧਿਆਨੁ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਕਰਨਾ
॥ ਜੋ ਸਾਰੰਗ ਧਨਖੁ ਧਾਰ ਕੇ ਦੈਤਾਂ ਦਾ ਸੰਘਾਰੁ ਕਰ
ਦੇ ਹੈਨਾ ॥ ਤੇ ਧਰਮਾ ਦਾ ਜੁ ਪ੍ਰਕਰਨਾ ॥ ਜੋ ਗਰੀਬਾਂ
ਨੂੰ ਰੰਞਾਣੇ ਉਸਨਾ ਦਿਆਂ ਜੁ ਪ੍ਰਕਰਨਾ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਲੁ ਦੁ
ਖਾਵਣਾ ॥ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਕਰ ਜਾਨਣਾ ॥ ਤੁਸੁ
ਰੀ ਬਿਜੈ ਕੁ ਹੋਵੈਗੀ ॥ ਤੇ ਮਖੁਬੀ ਉਜਲੁ ਹੋਵੈ
੫ ਗਾ ॥ ੬੧ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ਗੁਸਾਈ ਦੂਜਨ
ਤੇ ਸਾਂਈ ਤ੍ਰਿਲਾਲਾ ਸੋਢੀ ਤੇ ਕੁਬਾਈ ਨਿਹਾਲੂ ਗੁਰੂ
ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਨਿ ਆਏ ॥ ਤੇ ਸਬਦ ਨੂੰ ਦਿਖ

ਵਛਾਇਕੇਗਾਵਦੀਆ ਸੇਸਿਗੀਆ ਆਨੁਕਰਨਾਲਿਵ
ਲਾਇਕੇਤੇਜਿਸਸਮੇਦੀਦਾਰੁਕਰਨਸਭਨਾਦੇ
ਮਨਕੇਅਮਲਹੋਇਜਾਂਦੀਆ ਸੋਧਨਾਦੀਛੁਹਾਇਆ
ਸਭਣਾਂਤੇਪੈਜਾਂਦੋ ਅਹਾਖੋਟੇਭੀਖਰੇਹੋਇਜਾਂਦ
ਸੀ ਸੋਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ਸਭਾਈਭੁਲੀਆਕਰੁ
ਤੂਤਾਕੀਤੀਆਚਾਹੀਦੀਆ ਹੈਸ੍ਰੀ ਜੋਸਾਧੇ
ਪਨਵਾਹੈਨੈਹੀਆਂਕਰਤੂਨਕਰਦਾਹੈ ਸੋਤਾਂਓਸ
ਦੀਛੁਹਾਇਆਸਭਣਾਤੂੰ ਪੈਜਾਂਦੀਹੈ ਸੋਪਾਹਿ
ਲੋਵੇਜਾਸੁਕੇ ਅੰਦਰਿਜੋ ਸੋਤਾਂ ਉਪਰਿਹੋਵੈ ਛੁ
ਭੀ ਸੋਤਾਂਤੇਜੋ ਪਨੂਕੇ ਆਪਨਹਿਕਮਾਵਦੇ ਸੋਧਨਾਦੀ ੧੨

ਛਾਇਆਨਹੀਪੈਂਦੀ॥੮੨॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ
ਰਗਾਆਵੰਞੀਤੇਹੇਮੂਸੋਈਤੇਅਵੂਭੰਡਾਰੀਸਾਹ ੧੭੧
ਦਰੇਸਾਲ੍ਹੇਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਣਆਏ
ਤੇਂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜਲੋਪਾਤਸਾਹਸੁਣਿਦੇਹੈਂ
ਤੇਰੇਦਰਿਕਿਉਂਨਹੀਠਾਹਿਰਦਾਸੁਣਿਬ
ਚਨੁਹੋਇਆਗਪਿਥੈਸੇਸ੍ਵਦਨਕਰੈਅਰੁ
ਥਹੁਨੁਮਾਨਨਕਰੈਅਰੁਬੁਹੁਨੇਧਾਸੁਲੁ
ਹੈਗਾਜੋਤਿਨੇਇਕਠੇਹੁੰਦੇਹੇ ਸ੍ਰੀਭਾਗਿਦੇਵਿ
ਕਿਠਾਹਿਰਦਾਹੈਸ੍ਰਦਾਸੂਇਖਕਾਰਣਦਾ
ਹੈਗਇਕੁਤਾਂਏਹੁਸਵਨਹੇਜੋਮਨੁਹੋਰਾਪਰਹੇਦੇ

ਤੇਸਤ੍ਰਵਿਕਰੀਆ ਸੁਤਾਂਪੁਤ੍ਰਾਦੀਆਅਗਾਸਮਾਨੁਹੈ।
ਕਛੂਇਕੁਖੰਨੁਹੂੰਦਾਹੈ।ਪਰੁਸਰਬਤ੍ਰ ਪਾਵਨ
ਹੀਦਗਧਿਹੂੰਦੇ। ਤੇਇਕਅਨੇਹੋਇਕੇਸੁਣਿ
ਆਨੈਸੇਦੂਖੋਂਦੀਆਅਗਾਨਸਭੁਕਾਰਜਸਦ
ਰਦੀਹੈ। ਤੇਸੇ ਸਭੁਕਾਰਜਸਦਾਰਤਾਹੈ।ਪਰੁ
ਜੇਬਹੁਨੂੰਓਸਪਰਜਸੁ ਪਾਇਕੇਈਦਾਹੈ।ਸੁਤਾਂ
ਬੁਝਜਾਦੀਹੈ। ਸੈਸੇਬਹੁਨੂੰਆਪਣਿਆਕੇ
ਆਵਿਚਿਪਾਇਆਨਾਅਬੁਲਿਜਾਂਦਾਹੈ।ਤੇਜੇ
ਸਦਨਨਾਦਲਅੰਨਨੁਹੈਦੇਤਾਂਬਿਜਲੀਦੀਆਗਨ
ਅਸੰਖਜਲਾਂਹੀਂਵਿਚਿਬੁਝਦੀਨਹੀ।ਤੈਸੇ

ਉਇਆਹੋਇਆਫਿਰਿਵੀਗਾਦਾਹੈ।ਤਾਂਭੂਲਦਾ॰
ਨਹੀਸਦਾਥਿਰਰਹਿਦਾਹੈ।ਅਉਰਨਿਧਾਸਨ ੧੧੮
ਜੋਹੈਂਸੁਣਿਆਵੀਰਾਗਿਆਟੇਰਿਕਆਦਨਿ ਸੋ
ਵਿਚਿਲਿਆਈਦਾਹੈ।ਤਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰਦੀਬਨਦ
ਨਥਲਦੀਨਿਆਈਜਲਾਨੂੰਭਸਮਕਰਣੀਹੈ।ਤੇਆ
ਪਇਸੁਥਰਰਹਿਦੀਹੈ।ਤੈਸੇਪਾਪਾਦਾਨਾਸੁ
ਕਰਤਾਹੈ।ਤੇਗਿਆਨੁਇਸਥਿਰਰਹਿਦਾਹੈ।
ਤੈਸਾਖਿਆਤਕਾਰਕੀਤੁਜੋਗਰਾਤੇਪ੍ਰਤੀਤਕਰਕੇਸ॰
ਖਿਆਤੁਹੁੰਦਾਹੈ।ਸਭੁਇਸਥਾਨਬ੍ਰਹਮਹੀਦ੍ਰਿ
ਸਟਾਆਵਤਾਹੈ।। ਤਾਂਤੇਭੁਜੀਸ੍ਵਨਅਨਨਿ

ਧਾਸਨਕਰੋਗੇ॥ਤਾਂਸਾਖਿਆਤਕਾਰਹੋਵੈਗਾ॥ਫੇਰਿਤੁਸਾਂ
ਨੂਜਨਮੁਮਰਨੁਨਾਹੋਵੈਗਾ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਇਕੇਵਿਚ
ਰਹੋਗੇ॥ਜੈਸੇਪਰਲੈਕਾਲਦੀਅਗਨਿਸਭਸਨੂੰਜਾਲਾਇ
ਕਰਿਆਪਹੀਰਹਿੰਦੀਹੈ॥ ੮੩ ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਤਾਂ
ਭਾਈਮਨੀਸਿੰਘਜੀਥੀਂਸਿਖਾਂਪ੍ਰਸਨੁਕੀਤਾ॥ਜੀਕੈਲਸ
ਰਜੋਹੋਇਆਹੈਸੋਕਿਉਕਰਿਹੋਇਆਹੈ॥ਤਾਂਓਨਾਬਚਨੁ
ਕੀਤਾ॥ਜੋਸਾਹਿਬਾਛੇਵੀਪਾਤਿਸਾਹੀਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਜੀਦੇਗਤੁਰਗਾਦੇਪਨੀਲੁਹੋਰਗਾਵਿਚਿਹੈਸਾਨੇ॥ਤੇਘੋੜ੍ਹੇ
ਆਦੇਸੌਦਾਗਰਕਲਾਲਓਥੇਰਹਦੇਸੇ॥ਓਨਾਬੀਸਾਹਿ
ਬਘੋੜੇਲੀਤੇਸਨਿ॥ਤੇਮੋਲਤੇਦੇਸਾਖੀਦੇਆਇਆਦੇਵ

ਣਦਾਕਰਾਰੁਕੀਤਾਸੀ ਓਹੁਅਗੋਦੇਹੀਮੰਗਾਣਿਲਗੋ ਤਾਂ ੧੧੩
ਬਚਨੁਹੋਇਆ ਅਸੀਮੇਲੇਤੇਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਓਨਾਕਹਿਆ
ਅਸੀਮਿਜਮਾਨੁਹੋਇਕੇਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।
ਜੋਮਿਜਮਾਨੁਹੋਵੈਗਾਸੋਆਪਹੀਮਲੂਮਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਓ
ਨਾਦੀਬੇਟੀਕੌਲਾਨਾ ਊਸੀ ਤੇਸਾਹਿਬਨੂਦੇਖਦੀਸੀ ਤੇ
ਇਕਸਮੇਸਾਹਿਬਅਸਵਾਰਹੋਏ ਤਾਂਓਸਸਾਹਿਬਦਾਦਾ
ਮਨੁਪਕੜਿਆ ਤਾਂਸਾਹਿਬਓਸਨੂਰਾਮਦਾਸਪੁਰਲੈ
ਆਏ ਤਾਂਓਸਅਰਦਾਸਕੀਤੀਮਹਾਰਾਜਮੈਨੂਆਪਣੇ
ਅੰਗਿਲਾਈਐ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ਤੂਧਾਪਿਫਲੇਜ
ਨਮੁ ਅਸਾਡੀਭਗਤਿਕੀਤੀਸੀ ਤੇਤੂਧਾਵਰੁਮੰਗਿਆਸੀ।

ਜੋਮੇਰਾਉਧਾਰੁਹੋਵੈ।ਇਸਕਾਰਨਤੈਨੂੰਲਿਆਏਹਾਂ।
ਤੂਏਥੇਬਦਰਰਉਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਜੀਦੇਉਤੇਬੈਠਕੇਤਪਕ
ਰੁ।ਅਗਲੇਜਨਮਤੈਨੂੰਮੇਲਲੇਵਾਂਗਾ।ਤਾਂਓਸਕਹਿ
ਆਜੇਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰਹੋਵੈਤਾਮੇਰਾਨਾਉਰਹੈ।ਤਾਂਬਚਨਹੋ
ਇਆ।ਏਹੁਕੌਲਸਰੁਤੀਰਥੁਹੈ।ਤੇਰਾਨਾਮੁਸਭੁਜਗਤਿ
ਪਰਿਪੂਰਣਹੋਵੈਗਾ।ਤੇਇਸਤੀਰਥਨੂੰਜੋਪੁਤ੍ਰਕਾਮਨਾਕ
ਰਿਸੇਵਨਗੇ।ਓਨਾਨੂੰਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ।ਜੋਨਿਹਕਾ
ਮਸੇਵੈਗਾ।ਓਸਦੇਸਭਪਾਪਕਟੀਅਨਗੇ।ਤੇਬਹਸਤਦੇ
ਬਰਸਏਹੁਪੰਜੇਸਰਆਪਾਵਿਚਿਮਿਲਨਗੇ।ਤੇਗਤਿ
ਪਰਮਗਤਿਹੋਵੈਗੀ।ਕਛੁਸੰਸਾਨਹੀਕਰਨਾ।ਨਾਮੁਨਾ

ਰਾਇਣਕਾਉਚਾਰੁਕਰਨਾ ॥ ਤਾਂਸਿਖਾਭੀਅਸੀ
ਸੀਂਘਜੀਥੀਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾਜੋਏਹੁਭੁਾਕਾਅਦੀ
ਭਾਵਨਾਕਾਰਿਗੁਰੂਨੂੰਆਖੀਸੀ ॥ ਤਾਂਕਹਿਆਕਿ
ਉਕਾਰਿਹੋਇਆਤਾਂਉਨਾਕਾਹਿਆਜੋਜੈਸੇਹੀਰੇਦਾ
ਪ੍ਰਕਾਸੁਸਭਪਦਾਰਥਾਂਤੇਪੜਤਾਹੈ ॥ ਤੈਸੇਸਚ
ਦਾਪ੍ਰਕਾਸੁਸੰਗੀਤੇਪੜਤਾਹੈ ॥ ਤਾਂਜੋਪੁਰਖਵਿ
ਚਿਸਚੁਹੁੰਦਾਹੈਤਾਂਇਸਦੀਨੂੰਭੀਸਚੁਆਵ
ਦਾਹੈ ॥ ਜੋਜੈਸੇਟੁਟਕਰੇਉਪਰਿਸੰਗੁਟੇਪਦਾ
ਰਥਦਾਰਗੁਣਦਿਸਆਵਦਾਹੈ ॥ ਤੈਸੇਹੂੰਕੇ
ਉਪਰਿਇਸਦੀਦਾਬਲੁਪੜਜਾਂਦਾਹੈ ॥ ਦੂਜੇ

ਵਿਚੋਇਕੁਭੀਸਰਾਹੋਵੈਤਾਂਕਾਮੁਥਟਜਾਂਦਾ
ਹੈ।੫੪॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਪਉਤੁਨ੍ਹੀਪ
ਰਿਵੀਸਵੀਚਲੀ।ਸਨ੍ਹ।ਪਥੀਸਿਖਲੋਤੇ
ਗਹਿਰਿਸੋਢੀਆਆਇਨੂਤਾਇਆਸਹਾਰੈ
ਸਾਂਈਦਿਤਾਂਸੰਝੀਆਸੋਦੇਜਾਨੁਸਬਰੂਦੀ
ਚਾਰੀ।ਸਾਧੂਮਹਤਾਜਾਣੀਆਹਿਕੁਲਕੁਸ
ਆਭੁਗਤਿਨਿਰੰਕਾਰੀ।ਲਖੁਾਦੂਰਿਚਪੋਟ
ਲੀਆਂਭੁਾਈਲਧਾਪਰਉਪਕਾਰੀ।ਬਾਲੂ
ਨਾਨੋਰਾਜਦੂਇਹਾਨ੍ਹੀਕੋਹਲੀਆਵਿਭੁ°
ਗੀ।ਸੁਦੂਕਾਲਿਆਣਾਸੂਰਆਭਾਨੁਭਗਤੁ

ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀਆਭੁਲਾਬੇਰੀਜਾਣੀਐਤੀਰ
ਥੁਅਤੈਮੁਕੰਦੂਅਪਾਰੀ॥ਕਹੁਕਿਸਨਾਆਹਿ ੧੧੫
ਜੋਗੀਯਾਸੇਠਸੰਗੀਟੋਨੇਬਾਲਿਹਾਰੀ॥ਸ
ਨਮੁਖੁਸੁਨਿਆਰਾਭੁਲਾਨਾਊਨਿਹਾਭੂਸਪ
ਰਵਾਰੀਸੁਗੁਰਸੁਖਿਸਬਹੁਲੂਕਰਣੀਸਾਰੀ॥
੫ ੨੫॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਸ੍ਰਬੁਆਈਸਹਾਰੀਸੋ
ਢੀ॥ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਦੇਭਿਰਾਵਾਦਿਚੋਹੋਸ
ਸਾਹਿਬਪੰਜਵੀਪਾਤਸਾਹੀਦਾਤਾਇਆਹੋਸੀ॥
ਪਰੂਅਕਰੂਰਵੀਨਿਆਆਈ॥ਓਸਦਾਰਿਦਾਭਰ
ਤੂਹੋਸੀ॥ਜੋਸਦਾਟਹਲਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਦੀਕਰੇ

ਸਾਹਿਬਨੂਇਸਨਾਨਕ੍ਰਾਵੈਤੇਚਰਨਧੋਵੈ।ਇਕ
ਦਿਨੁਸਾਹਿਬਬਚਨੁਕੀਤਾਤਾਇਆਜੀਅ
ਸੀਤੇਰੇਕੂਣੀਜੋਹਾਂ। ਅਸਾਤੇਰੀਟਹਲਕਰੀ
ਹੈਤਾਂਉਸਅਰਦਾਸਕੀਤੀਤੂੰਸੋਈਪੁਰਖੁਹੈਂ
ਜਿਸਰਾਆਸੋਤਾਭੂਧਾਰਿਆਹੈ।ਬਹੁੜਿ
ਕ੍ਰਿਸਨਾਆਸੋਤਾਰੂਧਾਰਿਆਹੈ।ਤਾਂਅਰਜਨਪਾਂ
ਡਵਬੇਨਤੀਕੀਤੀਸੀਜੋਮੇਰਾਨਾਮਤੇਤੁਸਾਡਾਨਾ
ਮਇਕੁਹੋਵੈ।ਤਾਂਤੁਸਾਂਬਚਨੁਕੀਤਾਸੀਜੋਕ
ਲਜੁਗਾਵਿਚਿਆਸੀਨਰਰੂਪਧਾਰਾਂਗੇ।ਤਾਂ
ਤੇਰਾਨਾਮਤੇਮੇਰਾਨਾਮਇਕਹੀਹੋਵੈਗਾ।ਤੇਹੁ

ਣਤੈਨੂਗਿਆਨੁਦੇਕੇਤੂਰੀਜੋਤੂਆਪਣੀਜੋਤਾਦਿ
ਖਿਸਆਇਭਾਤੀਹੈ ।। ਤੈਨੂਸਆਣਾਕਰਦਿਤਾਹੈ ।
ਸੋਤੂਓਹੁਪੁਰਖੁਹੈਂ ਜੋਏਨੂ ਆਪਣੀਆਇਆਕ
ਰਿਦੈ ਚੂਨਹੀ ।। ਏਹੋਹੈਐਨੂਦਾਨੁਦੇਹੋ ।। ਤੇਰੀਅਸ
ਖੀਜੋਹਾਹੈਤੂਅਰਾਤਬਾਕੀਬੀਨਹੀਜੀ ।। ਅਸਾਨੂ
ਸਿਖੀਦਾਦਾਨੁਬਖਸੋਜੀ ।। ਤਾਂਸਾਹਿਬਪਸੰ
ਨਹੋਇਕੈਕਹਿਆਤਾਇਆਜੀਤੂਸਾਨੂਅਨਕੀ
ਦਾਹੈ ।। ਤੂਸਾਨੂਸਿਖੀਪਾ ।। ਪਤਿਹੋਈਹੈ ।। ੬
3 ੫।। ।। ਸਾਖੀ ਹੋਰੁਚਲੀ ।। ਗੁਆਈਸਾਂਈਦਿਤ ੦
ਵੰਞੀਤੇਸੋਦੇਜਨੂਲਹੋਰਦਿ ਚਿਰਹਿਦੇਸਾਨੀ ।

ਤੇਸਾਹਿਬਤੀਸਰੀਪਾਤਸਾਹੀਨੂੰਸਿਖਸਰਧਾਨ
ਲਲੌਹਰਭੇਟਾਏ ਤੇਵਡੀਭਗਤਿਕੀਤੀਤਾਂਸ
ਹਿਬਕਹਿਆਜੇਤੂਠਾਹਾਂਕੁਝਮੰਗੋ ਤਾਂਉਨਾਂਕ
ਹਿਆਜੀਪਹਿਲੀਪਾਤਸਾਹੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਸਾਈਂਪੁਰਾਵੇਖਕੇਬਚਨੁਕੀਤਾ ਸੰ ੧॥ ਅ
ਹੋਰਸਾਹਿਬਜਾਹਿਰਕਹਿਰਸਦਾਪਹਿਰਾਤਾਂ
ਤੇਸਭੇਸਿਖਅਰਦਾਸਕਰਦੇਹੈਸ੍ਰੀ ਏਹੁਬਚ
ਨਬਖਸੀਏ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ। ਸੰ ੨।
ਲਹੌਰਸਾਹਿਬਆਂਮ੍ਰਿਤਸਰਗੀਸਫਤੀਦਾਪ
ਤਾਬਚਨੁਹੋਇਆ ਇਸਦੇਦਾਆਲੇਜੋ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੂਪ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਲੋਹੇ ਰਤੀ ਖੁਬਜਾਰ ੧੧੧
ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਸਭ ਦੂਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰੀ ਐ
ਗਾ। ਅਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੂਪ ਜਿਨ ਤੀਕਾ ਪਰੂਪ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਅਤੇ ਸੇਵਨੂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਸਬਦ
ਦਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕੀਤਾ ਕਰੁ ਅਤੇ ਗਿਆਨੁ ਦੁਆਰ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸਰਬ ਥਾਨ ਨਿਰਗੁਨ ਦੂ ਇਕ ਕਰਿਆ
ਣੁ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਰਸਨਾ ਥੀ ਵਚਨ ਸੁਣੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ
ਦਾ ਭੀ ਨੂ ਦਜਾ ਦੇਵੈਗਾ। ਅੰਦੋ ਨੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਅ
ਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਢਹਿ ਪਏ ਤੂ ਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ
ਰੋ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨੁ

ਇਨ੍ਹੋ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤੂੰ ਸੀਅਨੇ ਆਸਰ ਨ ਦਿਵਿਨਾ
ਆਵੈਗਾ ॥੯੬॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ਸ੍ਰੀਂ
ਈਸਾ ਪ੍ਰਾਹਿਤਾਂ ਤੇ ਕੂਲ ਕ੍ਰਿਆ ਆਰਦੀ ਵਿਚਿ
ਹੋਸੀ ॥ ਤੇ ਬ੍ਰਪ੍ਰਉਸਦਾ ਨਾਉ ਹੋਸੀ ਤੇ ਭਗਤੁ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਹੋਸੀ ॥ ਤੇ ਲਹੌਰ ਦਿਵਿਚਿ ਰਹਿਦਾ
ਸੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਣਿ ਆਇਓਸੁ
ਅਸਾਨੂ ਉਪਦੇਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
ਜੋ ਕਾਰਜ ਆਰੰਭੁ ਕਰਨਾ ॥ ਸੋ ਪਹਿਲੇ ਅ
ਰਦਾਸ ਕਰਕੈ ਕਨ੍ਹਾਭੁ ਕਰਨਾ ॥ ਤੇ ਜੋ ਲਾਹਾ
ਵਾਪਾਰ ਵਿਚੋ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਂ ਦਸਵੰਧੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨ

ਸਿਤੁ ਦੇਵਣਾ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁਧੂ ਆਵਾ ਇਟਾ ਦਾ ਚਾ ੧੧੮
ੜਿਆ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਸਿਖਾ ਨੂ ਕੀਤਾ॥ ਸਭੁ ਸੰਗ
ਤਿ ਆਣਿ ਜੁੜੀ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਖੂ ਪਟੋਲੀਆ
ਵਿਚਿ ਰਹਿਦਾ ਸੀ॥ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਓਹੁ ਰਗਾਇਆ
ਅਰੋ ਦਰਵਾਜਾ ਬੰਦੁ ਹੈ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਖੂ ਬਾਹਿ
ਰ ਰਹਿ ਗਇਆ॥ ਅੰਦਰਿ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਸੰਗਤਿ
ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਵਾ ਪਕਾ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਖੂ
ਬਾਹਰੋ ਬੋਲਿਆ॥ ਜੋ ਆਵਾ ਕਚਾ॥ ਤਾਂ ਆਵਾ
ਪਿਲਾ ਰਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਓਸ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੂ ਕ
ਹਿਆ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ॥ ਜੀ ਮੈਕਨੂ ਹੁਕਮੀ

ਕੀਤਾਹੈ॥ਤੇਰੇਵਸਵੰਞਭੁਖੀਦਿਤਾਹੈ॥ਏਗਾਆਵਾਧ
ਲਾਗਾਹਿਆਹੈ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ॥ਭਾਈਲਖੂ
ਏਗਾਧਿਆਗਾਹੈਸੀ॥ਤੁਸਾਂਓਸਦਾਆਦਰੁਨਹੀ
ਕੀਤੂਸੀਓਸੇਪਾਸਜਾਵਹੁ॥ਤਾਭਖੂਕਹਿਆ
ਕੋਈਸਿਖਨਾਲਿਮਿਲੇ॥ਤਾਂਭਾਈਲਧੇਨੂਬਚ
ਨਹੋਇਆਤੂਪਰਉਪਕਾਰੂਕਰੁ॥ਭਾਈਲਖੂਥੋ
ਇਸਨੂਬਖਸਾਇਲਿਆਉ॥ਤਾਂਭਾਈਲਧਾ ੦
ਇਆ॥ਭਾਈਲਖੂਤੁਸਾਨੂਕ੍ਰੋਧਨਹੀਚਾਹੀਦਾ ੦੧
ਕ੍ਰੋਧਅਗਨਹੈ॥ਤੁਮਾਨਾਚਕਰਣੇਦਾਹੈ॥ਤਾਂ
ਤਾਂਭਾਈਲਖੂਕਹਿਆਜੋਆਗਿਆਪਰਵਾਣਤਾਂਨਹੀ।

ਪਉਣਹੋਰਾਦਿਚਿ ਬਰਸਾਂਤ ਬਹੁਭੁਖਹੋਗੀ। ੧੧੯
ਤਿਥੀਆਇਦਾਪਕੀਆਂਦੇਨਾਲਵਿਕਨਗੀ।
੫ ਆ॥੯॥੧॥ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ਭਾਈਕਾਲੂ
ਤੇਭਾਈਨਾਨੂਰਾਜਤੇਭਾਈਹਾਨੂੰਕੇਚਲੀ॥ ਗੁਰੂ
ਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਨਿਆਏ॥ ਜੋਜੀਇਕਾਸਿਖਸ
ਬਦਨੂਪੜਨੁਸੁਣਕੇਤੇਭਲੇਕਰਮਕਰਦੇਹੈਨਾਤੇ
ਇਕਸਰੋਸਬਦਪੜਿਕੇਬੁਰੇਕਰਮਕਰਦੇਹੈ
ਨਾ ਸਬਦੂਨਾਤੇਰਿਆਂ ਅੰਤਰੂਪਹੈ ਕਿਸੇਨੂ
ਕਲਿਆਣੂਹੁੰਦਾਹੈ ਕਿਸੇਨੁਨਹੀਹੁੰਦਾਸਤਾਂ
ਬਚਨੁਹੋਇਆ ਜੋਭਾਈਕਿਰਿਸਬਦਸੁਣਿ

ਦੇਹੋਨਿ ॥ ਜੋ ਅਸਾਂਡਾ ਜਸੁ ਆਖਨੁ ਕਹੀਆ ॥ ਤਾਂ ਉਨਾ
ਦਾ ਕਲਿਆਣੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਣ ਤੇ
ਵਿਖੇ ਕੋ ਗਾਵਾਸਨੇ ਸਬਦੁ ਪੜ੍ਹਨੁ ਦੇਹੋਨਿ ॥ ਉਨਾ ਦਾ
ਕਲਿਆਣੁ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ॥ ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਮਣਿ ਦੀ
ਜੋਤਿ ਨਾਲਿ ਕਰਿ ਆਨੂੰ ਸੁਝਦਾ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਦੁਸਟ ਮਨੁਖ
ਸਬਦੁ ਪੜ੍ਹਨੁ ਕੇ ਸਗੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦੁਖਾਉ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ॥
ਵਿਖੇ ਕੋ ਗਾਵਦੇ ਹੋਨਿ ॥ ਤੇ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਇਕਾਗ੍ਰਿ ਨਾਲ
ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਉਂਦੇ ਹੋਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਦਾ ਕਲਿਆ ੦
ਣੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥੮੫॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ਭਾਈ ਕ ੧)
ਲਿਆਣਾ ਸੂਦ ਬਟਾਲੇ ਦਾ ਸੂਰਮਾ ਹੈਸੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅ

ਰਜਨਜੀਦੀਸਰਨਆਇਆ ਤਾਂਉਸਆਰ ੧੮੦
ਦਾਸਕੀਤੀਜੋ ਮੇਰਾਭਾਵਿਕਿਜਾਣੈਪਉਦਾਹਾਂ
ਮੇਰੇਅਨ੍ਰਵਿਚਿਕ੍ਰਊਕਿਸੇਦਾਨਹੀ॥ ਤਾਹਾਂਨਾ
ਵਿਚਿਸਸਤ੍ਰਮਾਰਕੇਫੇਰਿਆਪਣੇਦਲਵਿ
ਚਿਆਇਮਿਲਦਾਹੈ॥ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ
ਏਨਾਹਾਨਾਵਿਚਿਸਸਤ੍ਰਮਾਰਨੇਦੁਰਗਮਹੈਨ
ਸ੍ਰਪਰੂਪਅਗਿਆਨਦੀਜੋਹਾਨਹੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭ
ਮੋਹਏਨਾਂਦੇਵਿਚਿਜੋਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਦਾਸਸਤ੍ਰ
ਵਾਹਕੇਜੋਕਸਦਾਹੈਸੋ ਸੂਰਮਾਕਹੀਤਾਹੈ॥ ਸ
ਲੋਕਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤੀਮ: ੫॥ ਜੈਸੇਨਾਸਾਧਸਰੂਪ

ਸੂਰਅਜੀਤੁਸੰਨਾਹਿਤਨਸਾਨਿਅਭਿਹਾਯਾਆਮੁ
ਧਨੁਣਰੋਗੋਬਿੰਦਰਾਮਣੈ੮ਟਗੁਰਸਬਦਕਹਿ
ਚਰਾਮਣਹਾਯਾਆਰੂਨੁਤੇਯਸਦਰਥਨਾਗ
ਹਬੁਤੈਨੁਪਬੁਯਾਗਗਾਹਾਯਬਿਚਰਤੇਯਿਰਖੁ
ਖੰਸਭੂਸੈਨਾਧਾਖੰਤੇਗੋਪ[illegible]ਕੀਰਤਨਹਾ
ਯਜੀਤੁਤੈਬਿਸਟਸੰਸਾਰਧਨਾਨਕਦੀਸਖੰਕੋਰ
ਸੁਪੰਚਤਨਸਕੁਰਹਾ। ਯਤੁਸਦਾਦੀਰਾਰੂ। ਯਸਾ ੦
ਧਸੰਗਾਤੁਜਾਗਿਆਸੀਦੀਸੈਨੁਾਹੋ। ਯਕੋਸੇ
ਸੂਰਯੇਹੋਨਾ ਯਜੋਕਾਅਕੋਧੁਨੁਯਜਿਨਦੋਹੋਨਾਸੁ
ਯਰਾਨਿਯਿਭਾਰੂਪਪਹਿਰੀਹੋਯਤੋਦਾਹਗੁਰੂ ੧੮

ਦੇਗੁਣਾਦਾਰਅਣਾਇਓਹੋਹਾਥਿਆਰੂਹੈ॥ਤੇਗੁਰਾਂਦ ੧੮੧
ਸਬਦੂਵਿਖਾਯਾਦੇਫੁਰਣਸਮੇਢਾਲਧਾਰਣੀ
ਤੌਨੇਧਾਭੁਗਤਿਕਰਨੀਂਯੋਨ੍ਹਿਆਤੇਦਰਝਲਾਤੇਪ੍ਰ
ਆਭੁਗਤਿਰਥਾਦਾਰਭੂਨਾਹੈ॥ਤੇਪਰਾਭੁਗਤਿਹਾ
ਥੀਦੀਅਸਵਾਰੀਹੈ॥ਜਾਧਸੰਗਤਿਦਾਰਾਹੂਤ
ਛੁਣਾਜੋਨਿਰਭੁਉਹੋਇਕੇਅਗਿਆਨਦੀਸੈਨ
ਭੇਦਿਵਿਗਿਹਦੇਹੈਨ॥ਜੋਸੂਰਮੇਸਾਰੀਦਿਸਨੂ
ਜੀਤਦੇਹੈਨ॥ਭੂਜਾਬੀਆਪਣੇਮਨਨੂਜੀਤੇਰਤੂੰ
ਸੁਰਮੇਹੋਦੇਰੇਗਿਆਜਿਨ੍ਹਾਮਨਨੂਜੀਤਿਆਸੂਰਮੇਹ
ਏ॥੯੯॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਭਾਈਭਾਨੂਭ

ਗਰੁਸਬਦਦਾਵੀਚਾਰੁਕਰਦਾਸੀ॥ ਜੋਸਬਦਾਵਿਚੇ
ਲਿਖਿਆਆਸੋਪ੍ਰਿਥਮੇਆਪੁਕਮਾਵੈ॥ ਤੇਬਹੁਰੋਹੋ
ਰਨਾਨੂੰਉਪਦੇਸੁਕਰੇ॥ ਜੋਸਿਖਉਸਦੀਰਸਨਾਥੀ
ਕਥਾਸੁਣਨਿਸੋਸਭੇਭਾਉਭਗਤਿਨੂਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਂਦੇਸੇ
॥ ਤਾਂਕਿਸੇਕਹਿਆਜੋਏਹਜੋਬਾਣੀਵਿਚਿਦੂਸਣਿ
ਬਹੁਤੁਹੈਨੀ॥ ਗੁਰੂਕੇਸਿਖਾਂਦੀਨਿੰਦਾਹੀਕਰਦੇ
ਹੈਨੀ॥ ਤਾਂਭਾਈਬੁਢਾਨੂ ਆਗਿਆਗੁਰੂਕੀਹੋਕਾਰਿ
ਏਹਜੋਠੀਗਗਾਇਆਸਾ ਜਾਬੁਢਾਖਜਾਇਗਹਿਆਤਾਂ
ਭਾਈਕਿਸਨਾਸੇਠੀਸੰਗੀਦਾਸਾਰੇਖੜਾਇਸਕੀ
ਆਸਮੋਭਾਦਿਨਰਾਭਾਤਿਸਦੀਸੇਵਾਟਹਲਕਰਨੇ

ਹਥਜੋੜਕੇਖੜੋਤੇਰਹਿਣਾ॥ਨਾਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇ ੧੮੨
ਲੇਸਬਦਦੀਕਥਾਹੋਵੈ॥ਤਿਸਾਥਹੀਤੇਤੀਸਰੇਪ
ਹਿਰਕਥਾਹੋਵੈ॥ਹੋਰੁਸਾਰਾਦਿਨਰਾਤਿਕੀਰਤ
ਨੁਹੋਵੈ॥ਸਾਰੇਸਿਖਨੂੰਸਹਜੰਗਾਦਿਸਿਵਿਹੁਰਮ
ਤੇਖੁਾਪਤਿਹੋਈ॥ਸਭੁਦੰਡਵਿਖਾਦਿਨਿਵਰੇ॥
੧੧੦੦॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਭਾਈਮੂਲਾਬੇਰੀ
ਤੇਤੀਰਥੁਤੇਭਾਈਮੁਕੰਦਾਤੇਭਾਈਨਿਹਾਲੂਸੁਨਿ
ਆਰਾਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਨਿਆਏ॥ਤੇਅ
ਰਦਾਸਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਿਜੀਇਕਨਾਸਿਖ
ਦੀਆਰਜਨਾਥੀਸਬਦਦਾਦੀਚਾਰੁਸਾਣਕੇਅ

ਨੂੰ ਵਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਨਾਦ ਦੇ ਸੁਖ ਥੀ ਸਾਣਿਆ
ਅਸਰੁ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਹੀਰੇ
ਦਾ ਤੇ ਫਟਕ ਦਾ ਇਕੋ ਰੂਪੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰੁ ਪਛਾਣ
ਕਿਉਂਕਰਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੁ ਸਭ ਨਾ ਰੰਗਾ ਤੇ ਹੀਰੇ ਦਾ ਪਰਕਾ
ਸੁ ਪ੍ਰਬਲੁ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਟਕ ਦੇ ਪਾਸ ਜੇਹਾ
ਰੰਗੁ ਰਖੀਏ। ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਉਸ ਦਾ ਰੰਗੁ ਭਾਸ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੈ ਸੋ ਭਾਵੇਂ ਕੈਸੀ
ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਨਾਲਿ ਉਨਾਂ ਦਾ ਤੇਜੁ ਸ
ਰੂਦਾ ਸੰਗਤਿ ਵਾਲਿਆ ਤੇ ਭਾਸਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੂਠੇ
ਦੇਉ ਪਰਿਭੂ ਸੰਗੀ ਪਾਦਾ ਬਲੁ ਪ੍ਰਬਲੁ ਪੈਜਾਂਦਾ

ਹੈ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ॥ ਪਾਹਿਲੇ ਦੇ ਜਨ੍ਮ ਅੰਦਰਿ ੧੮੨
ਜੀ ਸੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਿ ਹੋਵੈ ਹਾਣੂ॥ ਜੋ ਪਾਹਿਲੇ ਸੁ
ਖਦੇ ਰਿ ਦੇ ਦਿਵਿ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦੁ ਪਦੇ ਸੁਕ
ਰਦਾ ਹੈ॥ ਸੁਾਂਬ ਹੂਨੇ ਸੋ ਤਿਆ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨੂੰ ਪੀਤੁ ਪਤੁ ਥੀ ਸਾਂਤ ਆਵਦੀ ਹੈ॥ ਸਾ
ਧਾ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਕਰਨੀ ਜੋ ਆਪ ਥੀ ਬੁਧਿ ਵਿਚਿ
ਵਸੇ ਥਹੋਵਦਾ ਹੈ॥ ਤਿ ਬਚਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚਿ
ਵਸਾਵਦੇ॥ ਦ੍ਰਿੜਤਨ ਈਵਰਗ ਹੰਤ ਸੰਗਾ ਦੇ ਖਣ
ਸਾ ਪਦਾ॥ ਦੇਸ ਣੇ ਅਹਾਂ ਸਰ ਪੀ ਹਚੰਦ ਨੀ ਨਦਿ
ਸਾ ਪਤੇ॥ ਤਿ ਸਵਾ ਦਿ ਵਾਗੁ॥ ਖਾਵੈ ਕੈ ਸੇਕੁ ਸੰਗੀ

ਹੋਦਿਨਿ ॥ ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਤਿਸੁ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਨ ॥
ਜੈ ਸੇਖਿ ਛਤਾ ਬਾਦਨ ਕਰੇਂਦਾ ਨ ਸੰਗ ਕਰੇਂਦਾ ਹੋਦਾ ਹੈ
ਪਰੂ ਸਰਪਤੀ ਸੀਤਲੁ ਹੋਦਾ ਹੈ ॥੧੦੧॥ ਸਾਧੀ ਹੈ
ਰੂਰਖੀ ॥ ਪਉਨ੍ਹੀ ਦੁਖਿ ਦੀਸਦੀ ਰਲੀ ॥ ਖੁਾਸੰ
ਅਲਨੂ ਜਾਣੀ ਐਕਾ ਬਲਿ ਰੇਖਰਾਉ ਉਹੁ ਰਖੁਾਈ
ਆਪੋ ਸੋਂਟੂ ਕਿਾਸ ਮਿਰਹੁ ਰਸਿਖੀ ਦੀ ਚਾਖਰ
ਲਾਈ ॥ ਖੁਾਈ ਕੀਦਾ ਸੀ ਹਠੰਦਿ ਰੂਪ ਰੰਦੂ ਸਨਾਏ
ਖੁਸਤਿ ਖੁਾਈ ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਸਿਖ ਸੂਰਮਾਨੂੰ ਦੇਦਿ
ਰਨ੍ਹਿ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਸਾਮੀ ਦਾਸ ਵਛੋੜੂ ਹੋ ਬਨੇਸ
ਰਸੰਗਤਿ ਬਹਲਾਈ ॥ ਗੋਪੀ ਮਹਤੁ ਜਾਣੀ ਐ

ਡੀਰਬੁਨਥਾਗੁਰਸਰਣਾਈ।ਭੁਾਊਸੋਕਲੂਆ
ਖੀਆਹਿਰੁਦੀਅੰਗਲਿਗੁਰਮਤਿਪਾਈ।ਸ੍ਰੀ
ਵੰਦਾਜਗਾਸੀ।ਤਤੇਪੁਰਿਸੋਨਿਤਉਠਕੇਸੇਵਕਆ॰
ਈ।ਸਤਿਗੁਰਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈ।੮੬॥
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।ਭੁਾਈਭੁਾਨਾਅਲਨੂਤੇਰੋਖਰਾਊ
ਦੋਨੋਂ।ਸਿਖਕਾਬਲਾਦਿਚਿਹੁੰਦੇਸਾਨੋ।ਤੇਸੂਬੇਦਾ॰
ਰਨਿਬਾਬਦਾਭੋਦੀਖਾਨਾਕਰਦੇਸਾਨੋ।ਤੇਜੋਕੂ
ਝਦਾਤਾਹੋਵੈਸੋਸਿਖਾਨੂਖਵਾਲਦੇਵਨਾ।ਇਕਸੇ
ਮਨਾਵੀਚੂਗਲੀਨਬਾਬਦੇਅਗੇਕੀਤੀਜੋਏਨਾ॰
ਦਾਵਡੂਕਸਾਧਪਾਇਹੋ।ਏਨਾਨੂੰਪੰਜਬਗਸਓਦੀ

ਖਾਨਾਕਰਿਦਿਆਹੋਏਹੈਨਿ॥ ਏਨਾਦੇਜੀਐਦਾਸਿਰ
ਜਾਰਫੂਪਆਸਾਰਕਾਰਦਾਬੈਠਦਾਹੈ॥ ਤਾਂਨਬਾਬਦ
ਦਾਉਨਾਵਦਾਅੰਗਾਇਆਤੁਤੌਭਣਦਲਗਾ॥ ਤੇਸਾਧਿ
ਬਦੇਆਰਦਾਸਪੰਜਪੈਸੇਕਿਸੇਸਿਖਆਣਰਖੇ
ਸਾਨਿ॥ ਤਾਂਸਿੰਖਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਗਰੀਬਨਵਾ
ਜਾਅਸਾਡੀਪੈਜਰਖਣੀ॥ ਤਾਸਾਹਿਬਪੈਸੇਦਾ
ਏਥੀਬਾਏਹਥਤੇਰਖਨਿ॥ ਤੇਬਾਏਦਾਦਾਏਹਥਤੇ
ਰਖਨਿ॥ ਤਾਂਸਿਖਾਪੁਛਿਆਗਰੀਬਨਿਵਾਜਬਾਰਬ ੦
ਰਕੇਊਰਖਦੇਹੋ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ ਸਿਖਾਦਾ
ਦਰੂਖੂਰਾਕੀਤਾਹੈ॥ ਉਸਦੀਪੈਜਿਰਖੀਹੈ॥ ਜੋਐਰ

ਨੇ ਅੰਨੁ ਦੇਵੇਗਾ ਤਿਸਾ ਦੀ ਪੈਜ ਅਸੀਂ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ੧੮੫
।੧੦੨। ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਕਸਮੀਰ ਦਿਵਿਖੈਂ
ਤੁਰਕ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਖਾਂ ਨੂ
ਪੜਨ ਨਹੀ ਦੇਦੇ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਸਹੰਸ
ਕ੍ਰਿਤ ਦੇਵ ਬਾਣੀ ਹੈ ਤੇ ਭਾਖਾ ਨਖ ਬਾਣੀ ਹੈ
ਤੇ ਭੂਸਾ ਸਭਨਿ ਤਨਾਂ ਤਕਰ ਮਹੋਰੁ ਦਿਤੇ ਹੈਨਿ
ਅਸੀਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਰਤਾਣਿ ਨਹੀ ਕਰਦੇ
ਸਾਂ ਆਪ ਸੋਢੀ ਨੂ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਤੇਰੇ ਦ
ਰਨਾ ਦਿਹ ਮੈ ਬਹੁ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ

ਕਸਮੀਰਗੁਰਸਿਖੀਦੀਵਾਲਨਰਲਾਉਤ੍ਨਾਂ
ਆਏਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਓਹੁਕਰਮਕਾਂਰੀਹੈ
ਸਾਊਪਾਸਨਾਨੂਨਹੀਜਾਣਦੇਸਬਦਨੂਹੋਇ
ਆਞਾਣਦੇਤਾਂਹੋਨਪਹੂਕਮਾਵਦੇਨਹੀਸੋ
ਗਾਦਰਸਨੁਕਰਕੇਤੇਕਮਾਵਨਗੇ ਐਸੇਪੰਡਤਾਨੁ
ਸਾਹੰਸਕ੍ਰਿਤਹੈਤੇਸੋਸਿਖਾਨੁਗੁਰੂਕਾਸਬਦੁਪ
ਆਗਾਹੈ ਸੋਤਾਂਭੁਾਈਆਂਏਕਸਮੀਰਗਾਇਆ ੦
ਸ੍ਰਹੂਕੀਬਾਣੀਦੀਕਥਾਲਗਾਕਰਣਿਹਾਸੋਤਾਂਪੰ
ਡਤਾਂਕਹਿਆਅਸੀਭਾਖਾਬਾਣੀਨਹੀਮੰਨਦੇ
ਤਾਂਭਾਈਆਂਏਕਹਿਆਜੋਸਿਖਤਬਾਦੇਦਾਤਕੇ

ਬਾਸਨੁਮੇਰੋਤੈਦੇਭਾਵੈਮਾਈਨੇਬਾਸਨਮੇਰੋਹੋਵੈਸੀਧੁ ੧੮੬
ਤਕੇਲੇਨੇਵਾਲਭਾਂਨਗਾਵੇਖਵਾਨਾਨੈਂਸੇਮਹਾਂ
ਗਾਜਵਾਨਾਆਜੋਂਆਨੁਸਾਰਿਆਨਭਾਵੈਸਹੀ
ਸਾਭਿਰੀਧਾਣੀਦਿਤਿਹੋਵੈਸਭਾਵੈਭਾਖਾਦਿਤਿ
ਹੋਵੈਸੇਹੁਨਾਸੁਸਰਬਵਕਾਲਿਆਨੂਕਰਦਾਹੈ
ਸਕਿਊਜੇਤੂਸੀਭਿਭਿਾਖਾਦਿਰਿਸਭੁਣਾਨੂਸਮਦਾ
ਵਨੇਹੋਸਤਾਂਓਨਾਕਾਹਿਆਅਸੀਮੇਰੀਭੁਪਦਾਲਿ
ਆਨੂਸਮਦਾਵਨੇਹਾਂਸਤਾਂਭਾਈਆਪੇਕਾਹਿਅ ॰
ਗੁਰੂਜੀਭੁਕਿਲਜਗੁਰਨੇਜੀਆਵਾਸਨੇਭਾਖਾਬ ॰
ਹੀਕੀਤੀਹੋ ਸੋਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਨਰੂਪਧ ॰

ਠਕੈਜੋਗਾਨੈਂਦ੍ਵਾਐਸਦ੍ਵਾਸਲੀਤੇਹੈਨਾ ਤਿਨ੍ਹਬੀ
ਵੇਦਨੋਹੋਏਹੈਨਾ ਸੋਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦਾਰੂਪਧਾਰਿਕੈਭਾਖਾਬਾਣੀਕੀਤੀਹੈ ਵੇਦਕ
ਰਿਕੈਵਰਣੁਗਾਈਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀਹੈ ਅਨੁਸੀਦਾਨ
ਹੀਹੁੰਦਾ ਤੇਸਬਦਕਰਿਕੈਮਨਸੀਦਾਹੁੰਦਾਹੈ।
ਤ੍ਰਾਂਸਖੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀਹੈ ਤਾਂਕਸਮੀਰਾਦਿਸਿ
ਧਰਮਸਾਲਬਣੀ॥ ਦੂਇਦੇਲੋਕਥਾਹੋਏਊਪ
ਠੰਢਕੀਰਤਨੁਹੋਵੈ ਆਏਸਿਖਾਂਦੀਟਹਲਹੋਵੈ
ਦਿਨਦਾਰਜੋਕੁਝਆਹੁਹੋਵੈ ਸਿਖਾਂਦੀਰੀਤਚ
ਲੀ॥੧੦੩॥ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ਭਾਈਬ

ਦੁਤੇਰੂਪਦਰੰਦਾਸਿਰੰਦਿਦਿਸਦੇਹੈ ਜਾਨੀਆ ਕਿਰਤਕਰਿ ੧੮੧
ਕੈ ਸਿਖਾ ਨਾਲਿ ਵੰਡਿ ਖਾਵਨਿ ਸੋ ਗੁਰ ਪਰਬੁ ਕਰਨਿ
ਜਿਥਾਨੂ ਉਤਮ ਪਸਾਦਿ ਛਕਾਵਨਿ ਸੋ ਇਕਾਦਿਨਾਇ
ਕੂਮਗਲੂ ਦਾਸਨੀ ਸਹਰਾਵੀ ਓਨਾਨੂ ਰਖਣੀ ਦੇਗ
ਈਆਸੀ ਜੋ ਮੈਦਿਲੀ ਜਾਂਦਾਹਾਂ ਸਫਿਰਿਆਸਾਂ
ਇਕੇਤੂ ਸਾਥੀ ਲੇਦਾਗਾ ਸਓਨਾ ਆਖਦਾ ਰਿਰਖਛੋ
ਗੇਨੇ ਦਹੀਤੇ ਨਾਦਾਲਿ ਖਟੋ ਭੁਲਿਗਾਇਆ ਸਤੋ
ਓਹੁ ਪੰਜਾ ਬਰਸਾ ਪਿਛੋ ਫਿਰਿਆਇਆ ਓ
ਸਮੁਹਰਾਅੰਗੀਆ ਸੇਰੀ ਇਕੋਤ੍ਰਸਉ ਸਹਰ
ਦੀਵਾਸਨੀ ਹੋ ਸਤਾਂ ਭਾਈ ਭੀਦੇ ਆਪਣੀ ਆਂਦ

ਹੀਆਸਭੇਹੀਦੇਖੀਆਨਕਿਸੇਜਾਗਾਨਾਦਾਨ
ਹੀਸੀਲਿਖਿਆਸਤੇਓਸਨੂੰਚਿਤਭੀਨਹੀਸੀ
ਸਾਂਦੋਨੋਜੁਗਾਨੂੰਦੇਨਬਾਬੇਪਾਸਗਏਸਨਬਾਬ
ਤੇਉਲਟਾਕਨ੍ਹਹਾਤਪਾਇਆਸਤੇਕਹਿਆ
ਦੋਨੋਹਥਪਾਵਹੁ ਸਤਾਂਜਿਥਪੰਜਅਧਹਰਾਉਹੂ
ਕਾਪਸਾਂਦੂਐਂਨ੍ਹਿਆਸਤੇਸੁਗਾਲਸਭੇਮੁਹਰ
ਪੀਰਾਂਦੀਸੀਰਕੀਆਂਨੀ ਸਦੋਨੋਹਥਿਕਨੂੰਹੇ
ਠਵਿਚਿਪਾਇਆਸੁਗਾਲਦਾਹਥੁਸਾੜ੍ਹਿਗ
ਇਆਸਤੇਸਿਖਦਾਹਥੁਸਲਾਮਤਿਨਿਕ
ਲਿਆਸਤਾਂਸੁਗਾਲਨੂੰਨਬਾਬਦੂੰਠਾਕਰਿਕੇ

ਨਿਕਾਲਿਆਵਿਣਾਖੁਆਈਥੀਦਾਸਰਾਹੋਇਕੈਪ
ਰਿਆਆਇਆ।ਤਿਨੈਖੁਆਈਨੂਪਰੰਦਥੀਪੁਛਿਆ •
ਇਕਦਾਸਨੀਦਾਦਾਦਾਮੁਗਲਕੀਤਾਸੀਉਨਿਠਾਹੋ
ਇਆ।ਤਿਨੈਖੁਆਈਨੂਪਰੰਦਕਹਿਆਅਸੀਥੀ
ਅੰਦਰੂਦੇਖੀਐ।ਜਾਂਦੇਖਣਿਲਗੇਤਾਂਅੰਦ
ਰੋਕਿਸੇਖੂੰਹੇਵਿਚੋਂਦਾਸਨੀਨਿਕਾਲਿਆਈ।ਤਾਂ
ਦੋਨੋਦਾਸਨੀਨੂਲੈਕੇਜਿਥੇਮੁਗਲਬੈਠਾਸੀਤਿ
ਥੈਗਏ।ਉਸਨੂਕਹਿਆਏਹੁਦਾਸਣੀਆਪ
ਣੀਭੂੰਲੈਤਾਂ।ਮੁਗਲਕਹਿਆਜੋਤੂਸਾਭੂਹੂਕੀ
ਭੇਟਕੀਅਨੀਸੀ।ਉਨਾਕਹਿਆਪੰਜਮੁਹਰਾ

ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਤੂ ਜਾਕੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੇਵਕ ਸਤੁ ਕੀਤਾ
ਚਾਹਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲਿਆਏ ਤਾਂ
ਉਸ ਪਾਸ ਜਨੂ ਕੀਤਾ ਜੀ ਏਹ ਝੂਠੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਤੇਸੇ ਸਚ
ਝੂਠਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਉਨਾ ਦਾਇ
ਕਸ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸਿਰ ਦਰਾਸੀ। ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਬਭੂਤਿ ਆਪੀ
ਰਾਤੇ ਸੀਂਗ। ਏਕ ਬਰ ਰਤੇ ਦੀ ਇਸ ਜਾਂ ਸੁਖੀ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ। ੧੦੫। ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ਭਾਈ ਪਤਾ ਪੂ
ਦਨਾ ਸੂਰਮਾ ਹੈਸੀ। ਉਸ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅ
ਸਾਡੇ ਤੂ ਬਿਤੁ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਚਲਾਵਣੁ ਦੀ ਹੈ ਅ
ਸਾਡਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬ

ਚਰਨਹੋਇਆ। ਜੇਕਾਲੁਆਵਦਾਹੈਤਾਕੋਈ ੧੮੦
ਰਖਨਹੀਸਕਦਾ। ਜੇਕਾਲੁਨਹੀਆਵਦਾ
ਤਾਂਕਾਲੁਆਪਿਰਾਖਾਹੁੰਦਾਹੈ। ਤਾਤੇਸੂਰਮੇਨੂ
ਚਾਹੀਦਾਹੈ। ਜੋਧਰਮਦਾਜੁਝੁਕਰੇ। ਜਿਥੇ
ਕੋਈਗਊਆਂਨੂਕੈਆਖਤ੍ਰਾਨੂਕੈਬ੍ਰਹਮਣਾਨੂ
ਦੁਖਾਦੈ। ਸੁਓਥੇਜੁਝੁਕਰੇਬਹੁਤੇਥੋੜੇਨਾਬੀਚਾਰੇ
ਰੇਕੁਝੁਪਾਸਹੋਵੈਤਾਂਦਾਨੁਕਰੇ। ਦਾਨਕਰਨੇਕਾਰਿ
ਸਾਸਤ੍ਰਾਂਵਿਚਿਬਰਕਤਿਹੁੰਦੀਹੈ। ਜਸੁਹੁੰਦਾ
ਹੈ। ਜਸੁਅੰਤਿਦੇਸਆਨਹੁੰਦਾਹੈ। ਅਪਜਸੁ
ਸੁਬਿਖਦੇਸਆਨਹੈ।੧੦੫। ਸਾਖੀਹੋਰੁਚ

ਲੀ॥ਭਾਈਨਿਵਾਵਿਹੂਣੁਤੇਭਾਈਸਾਮੀਵਾਤ
ਦਫੇਹੂਥਨੈਸਰਗਹਿਰੇਜਾਗੇ॥ਤੇਸਿਖਾਂਦੀਟਹ
ਲਕਰਨਾ॥ਤੇਕਿਰਤਜੋਕਰਨਿਸੋਇਕੋਦਰਬੁ
ਬੋਲਣਾ॥ਤਾਂਓਨਾਦਾਨਾਉਂਇਕੁਸੁਧਨੀਆਂਪਾਈ
ਆ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ॥ਭਾਈਤੂਸਾਗ੍ਰਾਇਸੇ
ਸਚਖਕਿਲਿਆਣੂਹੋਇਆ॥ਜਸਦੂਬਰਾਬਰਤੈਂ
ਨੂਨਹੀ॥ਤੇਤੂੰਠਬਰਾਬਰਪਾਪਨਹੀ॥ਆਸਮੇ
ਧਸੋਜਗੁਨਹੀਂਬੁਹਾਅਹੀਤੇਆਸੀਂਤਾਪਾਸਿਖਾ
ਨੂਪਸਾਦੂਛਕਾਦਨਾ॥ਤੇਸੀਤੁਕਾਲਵਿਖੇਬਸ
ਤ੍ਰਪਾਹਿਰਾਦਨਾ॥ਤੇਆਪਿਪੈਰਧੋਦਨਾ॥ਤੇਓਨਾ ॰

ਦੇਖਣ ਇਸ ਜਹੀ ਆਸਭੋ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕ ੧੯੦
ਰਨਾ ਤੇ ਧਿਆਨਿ ਵਿਚਿ ਰਹਿਣੀ ਬਜੀ ਪਨੂਨਾ ਇਸੇ ਕਾਰਿ
ਤਿਨਾ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇਆ ॥੧੦੫॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ
ਚਲੀ ॥ ਭਾਈ ਗੋਪੀ ਆਹਤ ਭਾਈ ਤੀਰਥ ਭਾਈ ਨਥ
ਤੇ ਭਾਈ ਭਾਊ ਮੋਕਲ ਤੇ ਭਾਈ ਢਿਲੀ ਮੰਡਲ ਗੁਰਦੇ
ਸਰਣ ਆਏ ॥ ਤਿਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤ
ਸਾਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨੂ ਸੁਣਿ ਕੇ ਤੇ ਮਨ ਵਿਚਿ ਭੈ ਪਾਪ
ਕਿਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਪਿਥੀ ਅਛੂਤੇ ਮਹਾਦੇਵ ਤੇ ਹੋਰੁ ਸੋਢੀ
ਆਂ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕੈ ਤੇ ਵਿਚਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਭੋਗੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿ ਕੈ ਤੇ ਮਨ

ਵਿਚਿ ਅਭੁਆਨੁ ਤੇ ਕਨੂਰਾਈ ਦੇ ਵਧੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬ
ਚਨ ਹੋਇਆ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਹੁਣਿ ਤੂੰ ਸਿਖ
ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ। ਤੇ ਅਗੇ ਜੋ ਹੋਵਨਗੇ
ਸੋ ਤੇ ਪਛਾਣਨਗੇ ਨਹੀ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕੌਣ
ਹੈ। ਤੇ ਬਾਹਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ਕੌਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਸਭ
ਬਾਣੀਆਂ ਇਕਠੀਆਂ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦੀ ਬੀ
ੜ ਕੀਚੈ। ਤੇ ਅਖਰ ਭੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸੁਰਗਾ ਕੀਚਨ।
ਸਭ ਕਿ ਸੇਵਦੇ ਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਿ ਸੁਗਾਇਆ ਆਵਨਾ। ਤਾਂ
ਕੋਠੇ ਦੇ ਵਿਚਿ ਸਭੇ ਬਾਣੀਆਂ ਇਕਠੀਆਂ ਕੀਤੀ
ਆਂ। ਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਹੋਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਮੈ ੧੯

ਹਣਪਾਸੋਪੋਥੀਆਲੈਆਉ॥ਤਾਂਭਾਈਗੁਰਦਾਸ ੧੮੧
ਕਹਿਆਮਹਾਰਾਜਓਹੁਮੈਨੂਨਹੀਦੇਵਦੇ॥ਖੁਸੀ
ਆਪਣਾਹੋਰਗੇਤਾਂਓਹੁਦੇਵਨਗੇ॥ਤਾਂਸਾਹਿਬਆਪ
ਗਏ॥ਜਾਂਓਹਾਨਿਸੁਣਿਆਤਾਂਦੋਬਾਰਾਬੰਦੁਕਰਿਕੈ
ਅੰਦਰਿਬੈਠਿਰਹਿਆ॥ਤਾਸਾਹਿਬਬਹੇਠਿਓਬਾਰੇ
ਦੇਬੈਠਿਕਰਿਰਾਗਪਾਇਕਰਿਸਬਦੁਅਲਾਇਆ
ਓਹਣਾਤੇਰੇਊਚੇਮੰਦਰਿਮਹਲਿਅਪਾਰਾ॥ਓਹਨਤੇ
ਰੇਸੋਹਨਿਦੁਆਰਜੀਸੰਤਧਰਮਸਾਲਾ॥ਧਰਮਸਾਲ
ਅਪਾਰਦਇਆਲਠਾਕੁਰਸਦਕੀਰਤਨਗਾਵਹੇ॥
ਜਹਸਾਧਸੰਤਇਕਤ੍ਰਹੋਵਹਿਤਹਾਤੁਝਹਿਧਿਆਵਹੇ

ਕਾਰਿਦਾਇਆਆਇਆਦਾਇਆਲਸੁਆਮੀਹਿਤੁ
ਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਰਾ॥ਤਿਨਦੈਤਨਾਨਕਦਰਸਪਾਇਆਸੋਐ
ਨੰਦਰਸਨਸੁਖਸਾਰਾ॥੧॥ਜਾਂਪਹਿਲੀਪਉੜੀਗਾਂ
ਡੀਤਾਂਮੋਹਨਨੇਬਾਰਾਖੋਲਿਆ॥ਜਾਂਦੂਜੀਪਉੜੀ
ਗਾਂਡੀਤਾਂਤ੍ਰੇਲੋਦਾਦਰਵਾਜਾਪਉੜੀਆਂਦਾਖੋਲਿਆ ੦॥
ਜਾਂਤੀਜੀਪਉੜੀਗਾਂਡੀਤਾਂਉਠਕੇਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀ॥
ਜਾਂਚਉਥੀਪਉੜੀਗਾਂਡੀਤਾਂਪੋਥੀਆਂਸਭੇਲੈਕੇਆਇ
ਚਰਨੀਲਗਾ॥ਤਾਂਸਾਹਿਬਪੋਥੀਆਂਸਭੇਇਕਠੀਆਂ ੦
ਕਰਕੈਗੁਸਾਈਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਦੇਨਾਵਲੇਖਕੀਤੀਆ॥ਜੋਗੁਰੂਜੇ
ਜੀਅਪਣਾਵਿਚਿਗ੍ਰੰਥਜੀਲਿਖਿਆ॥ਤਾਂਕਬੀਰ

ਆਇਕਸਭਨੋਭਗਤਾਂਨੇਭਾਈਗੁਰਦਾਸਨੂੰਆਖਿਆ ੧੯
ਸੁਨਾਇਤਾਜੋਏਹੁਪੰਜਵਾਂਵੇਦੁਕਲਜੁਗਵਿਚਿਹੋ
ਇਆਹੈ।ਅਸਾਡੀਆਂਭੀਬਾਣੀਆਂਸਾਥਦਾਸ
ਤੇਚੜਾਉ।ਜੋਅਸਾਡੇਪੰਥਿਵਲਆਵਦਾਹੈ।
ਓਨਾਂਦਾਭੀਕਲਿਆਣੁਹੋਵੈ।ਤਾਂਭਾਈਗੁਰਦਾਸ
ਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਅਰਦਾਸਕੀਤੀ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ।
ਓਨਾਂਦੀਰਸਨਾਥੀਂਨੇਤ੍ਰਬਾਣੀਆਂਉਚਾਰੁਕਰਦਾ
ਇਕੇਚਰਨਵਨੀਆ।ਤੇਰਿਬਜੀਦਾਭੋਗਪਾਵਣ ੦)
ਤਾਂਭਾਈਜੀਵੰਦਾਤੇਜਗਾਸੀਹੋਸੋਠਤਿਓਕਾਫਨੇਪ
ਰੋਦਰਸਨਨੂੰਆਏਸਨਿ।ਓਨਾਂਅਰਦਾਸਕੀਤੀ

ਸਰੇ ਪਾਤਸਾਹ ।ਅਗੇ ਹੀ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਗੁਜਰੇ ਹੈਨ ਕੇ
ਹੁਣ ਭੀ ਕੋਈ ਭਗਤੁ ਹੈ । ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।ਆ
ਹਿ ਜੁਗਾ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਹੋਵਦੇ ਹੈਨਿ ।ਪਰੁ ਜਿਨਾ ਦੀ ਬਾ
ਣੀ ਸਬਦੁ ਦੀ ਛਾਇਆ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਪੂਰਨ ਭ
ਗਤਿ ਹੈਨਾ ।ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।ਹੁਕਮ ਲਿਖੇ ਕਾਨ
ਭਗਤੁ ।ਛਜੂ ਭਗਤੁ ।ਪੀਲੋ ਭਗਤੁ ।ਸਾਹੁ ਹੁਸੈਨ
ਭਗਤੁ ।ਏਹ ਹੋਰ ਹੁੰਦੇ ਹੈਸਨਿ ।ਓਹੁ ਭੀ ਦਰਗਸਨਨੂ
ਆਵਨਿ ।ਜਾਂ ਸਭੁਨਾ ਭਗਤਾਂ ਨੂ ਹੁਕਮੁ ਪਹੁਤਿ
ਆ ।ਤਾਂ ਕਾਨੁ ਤਾਂ ਗਿਆਨੀ ਹੈਸੀ ।ਤੇ ਜੋਗ ਪਾ
ਰਨਾਕ ਵਿਚਿ ਪੰਜ ਸੈ ਬਰਸੁ ੬ ਸਮਾਧੀ ਹੁਗ ਥਿਆ ਸੀ ।

॥ ਪਰੁਗਾਰਬ੍ਰਹਮਸਦਾਨਹੀਸੀਆਇਆ ॥ ਸੋਤਾਂਰਥਪ ੧੮੩
ਰਿਅਭੂਨਹੋਇਆਆਇਆ ॥ ਤੋਹੋਰਸਭੁਗਣਿਠਗ
ਸੀਤੂਰਵੇਆਏਸਆਨਿਵਰਸਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨਜੀ
ਦਾਕੀਤਾ ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ॥ ਆਪਣੀਆਬਾ
ਣੀਆਉਚਾਰੋ ॥ ਤਾਂਕਾਨਾਬੋਲਿਆ ॥ ਸਹਿਰੇਐਸੁ
ਹੀਰੇ ॥ ਜਾਕੇਵੇਦਪੁਰਾਨਸਭੁਗਾਵਹਿਖੋਜਦੇਖੋਜਨਕ
ਹੀਰੇ ॥ ਜਾਕੋਨਾਰਦਸੇਵਹਿ ਸਾਰਦਸੇਵਾਹਿਦੇਵੀ
ਦੇਵਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇਬਸਨਾਮਹੇਸ ਅਰਾਧਹਿਸਭੁਕ
ਰਦੇਜਾਕੀਸੇਵਾਰੇ ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ॥ ਫਿਰਿਪਾਖ
ਕਾਏਕਾਕਲਜੁਗਕਾਸਮਾਹੋ ॥ ਏਨਾਵਨਾਨੂਤ

ਣਿਕੈਸਭੁਲੋਕ॥ਦਿਖਜਾ॥ਦੋਾਰਿਪਾਰਿਦਰਜਾ॥ਦਿਨੇ
॥ਅਗੋਉਸਸਰਾਪਾ॥ਦਿਤਾ॥ਭੁਸਾ॥ਗ੍ਰਾ॥ਸਰੀਰੁ॥ਬਿਨਸੇ
ਗਾ॥ਦੇਵੀਆ॥ਦੇਹਥੋਂ॥ਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਸਰੀ
ਰੁਤਾ॥ਅਨਿਤੁਹੈ॥ਬਿਨਾਸਿ॥ਆਈਹੋਇਆਹੈ
॥ਆਤਮਾਤਾ॥ਸਤਹੈ॥ਉਹੁਤਾ॥ਬਿਨਸਦਾਨਹੀ॥ਤਾਂ
ਛਜੂਬੋਲਿਆ॥ਕਾਗਦਸੰਦੀਪੁਤਲੀਤਉਨਦਿ
ਪਾਂਨਿਹਾਰਾ॥ਸਉਉਹੀਆਰਲੇਜਾਇਗੀ॥ਜਿਉਬ
ਲੋਚਾਦੀਧਾਰਾ॥ਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਛਜੂਏਹੁਸਾ
ਸਤ॥ਦਿਰਿਪੰਥੁਚਲਾਇਆਹੈ॥ਆਪਣੀਬਿਰਾਨਿ
ਇਸਨਾਵਾਦੀਚਾਭੁਰਾਹੀਵਾਹੈ॥ਏਹਵਚਨਅਤੇ

ਤਾਨੂੰਰਾਹੀਦੇਹੈਨਾ ॥ਤੇਰੀਇਸਤ੍ਰੀਨੂੰਬਿਗਾਨੀਇਸ ੧੮੫
ਕ੍ਰੀਤਿਆਗੀਰਾਹੀਦੀਹੈ ॥ਤਾਂਪੀਲੋਬੋਲਿਆ
ਤਾਂਪੀਲੋਅਸਾਨਾਲੋਸੋਭੁਲੇਜੋਜੰਗਾਦੇਆਏ
ਓਨਾਰੋਕਣੁਪਾਦਨੌਸਿਆਨਾਆਲੂਣਭੁਗੋਗਏਕ
ਨੌਹਿਆਤਾਂਪੀਲੋਜੀਵਣੁਮਰਣਾਪਰਵਾਣੁਹੈ ॥ਜਨ
ਮਮਰਣਾਆਪਸੰਤੁਆਪਣਾਅਭੁਆਸੁਆਰਦੇਹੈਨ
ਸਾਦੂਹੂਸੈਨਬੋਲਿਆਤੇਬੋਲਿਨਿਦਰੀਜਾਇਨਾਹੀਦੇਂਦ ॥੦
ਸਿਨਿਆਰੂਪਦੇ ॥ਤੂੰਸਭੁਜਾਤਦਾਹੈਤੇਰੇਅਰੋਸਰੂਪਦੀ
ਚਾਹਿਦੀਹੈ ॥ਬਚਨਹੋਇਆਸਕਹਿਆਤਾਹਛ
ਬਚਨੁਹਈਪਰੁਰੂਪਦੇਸਕਾਸਾਦਿਵਿਚਿਹੀਗਾਹਿਣਾ

੧੦੬॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ । ਪਉੜੀ ਸਤਿਦਾਸ ਦੀ ਚਲੀ
ਮਹਤਾ ਸਕਨੂੰ ਆਗਰੈ ਚੜ੍ਹੁ ਹੋਏ ਆ ਨਿਹਾਲੁ ਨਿਹਾਲਾ
ਧਾੜੀਆ ਲੂਅ ਬੁਗਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸਪਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਲੁ ਗੁਲ
ਲਾ । ਈਗਾ ਸਹਗਲੁ ਸੂਰਮਾ ਪਰਵੰਸ ਤਪੇ ਟਹਲ ਧਰਮੇ
ਸਾਲਾ । ਅਣਦੂ ਮਰਾਗੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਕਲਿਆਣਾ ਕੂ
ਏਲ ਕਵਲੁ ਰਸਾਲਾ । ਨਾਜੋਲ ਟਕਣੂ ਬਿੰਦਰਾਉ ਸੇਵਾ
ਸੰਗਤਿ ਪੂਰਣ ਘਾਲਾ । ਨਾਂਢਾ ਆਲਮ ਚੰਦੂ ਨੌਸੇ
ਜਾਰਾ ਤਾਲ ਟਾਣਸੁ ਥਾਲਾ । ਜਗਨਾ ਨੰਦਾ ਸਾਧੁ ਹੈ
ਭਾਨੁ ਸੁਧਨੂ ਹੈ ਸਾਦੀ ਢਾਲਾ । ਗੁਰ ਭਾਈ ਰਤਨਾ ਦੇ
ਸਾਲਾ ॥੨੧॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ । ਮਹਤਾ ਸਕਤੂ

ਤੇਨਿਹਾਲੂਚੜ੍ਹਾਵੋਨੋ ਆਗੇਰਹਿੰਦੇਸਾਨਿ ਗੁਰੂਅ ੧੯੫
ਰਜਨਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ ਅਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੁਕਰ
ਮਕਾਂਡੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਿ ਜਿਕਰਮਾਣਭੁਕੀਤੇਬਿਨਾਨਿ
ਤਕਰਮਅਗਾਇਣੀਤ੍ਰਰਪਨਾਆਦਿਕਤੇਨਿਅਤ
ਕਰਮਪਿੰਡਪਤਲਦਸਗਾਤ੍ਰਸਰਾਧਪਖਿਆਹਕੀ
ਤੇਬਿਨੁਗਤਿਨਹੀ ਅਤੇਗਿਆਨੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਿਜੋ
ਸਾਸਰੀਰੁਅਨਿਤੁਹੈ ਤੇਸੇਕਰਮਅਨਿਤੁਹੈਨਿ
ਗਿਆਨਿਹੀਕਰਿਗਤਿਹੈ ਤਾਂਅਸੀਕੋਨਸੀ
ਕ੍ਰਿਆਕਰੀਏ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਜੋਸੋਦੂ
ਭਾਜੀਆਜਹਾਜਾਂਦਿਵਿ ਸੋਦਾਕਰਵਾਇਦੇਦਾ

ਹੈ॥ਤੈਸੇਮਤਾਰਾਜਦਾਨਾਮਤੂਦੂਆਸੀਆਹੈ॥ਨਾਲੇਕਰ
ਮਾਵਾਲਿਆਕੀਗਤਿਕਰਦੇਦਾਹੈ॥ਨਾਲੇਗਿਆ
ਨਵਾਲਿਓਕੀਗਤਿਕਰਦੇਦਾਹੈ॥ਸਗਿਆਨਵਾਲੇ
ਕਾਂਡਿਆਨੂਦ੍ਰਿੜ੍ਹਕਰਦੇਤਾਹੈ॥ਕਰਮਾਵਾਲਿਆ
ਕੋਨਿਹਕਾਮਕਰਮਾਪਾਪਤਿਕਰਤਾਹੈ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮ
ਗਿਆਨਕਾਂਡਸੁਭਕਰਮਨਿਹਕਾਮਕੀਤੇਅੰ
ਤਹਕਰਨਸੁਧਹੋਤੇਹੈਂ॥ਨਾਮਤੂਸਾਵਾਧਰਗੁਰੂਕੇਨਾਮ
ਕਾਜਾਪੁਕਰਨਾ॥੧੦੧॥ਸਾਖੀਹਿਰਦੂਵਾਲੀ॥ਭਾਈ
ਗੜ੍ਹੀਅਲੁਤੇਭਾਈਮਭੁਗਾਵਾਸੁਦੋਵੇਪੰਡ੍ਰਿਦੀ
ਫਿਤਕਰਲਿਆਉਂਦੇਹੇਸਾਨੀ॥ਤੇਪਰਵਾਰਵਾਲੇ

ਪੁਛਣਿਆਸਤ੍ਰੀਉਨਕੀਸੇਵਾਟਹਲਕਰਨਿਲਗਾਛਕਾ ੧੮੬
ਵਨਿ ।ਤਾਂਉਨਾਨੇਕਹਿਆਜੋਜੇਅਸਾਡੀਟਹਲ
ਸੇਵਾਕਰਦੇਹੋ ਏਤੇਅਸੀਪਾਸਨਾਹੋਵੀਏ ।ਤਾਂਸਿ
ਖਾਂਦੀਟਹਲਿਕਰਨੀ ।ਤੇਕੂਸੀਤੇਅਸੀਭੀਸਭੇ
ਸਿਖਾਂਦੀਟਹਲਿਜੇਵਕਾਰਿਆਕਰੀਏ ।ਸਿਖਾ
ਦੀਪਸੰਨਤਾਲਈਏ ।ਤਬਆਇਆਸਿਖਾਂਦੀ
ਬਹੁਤੁਟਹਲਿਕਰਿਆਕਰਨਿ ।ਸਾਹਿਬਪੰਜਵਾਪਾ
ਤਸਾਹੀਦੇਹਜੂਰਿਉਨਾਦੀਸਾਖਰਲੀ ।ਤਾਂਉਹਹੁ
ਜੂਰਿਆਏ ।ਸਭਨੀਸਾਹਿਬਦੀਖੁਸੀਹੋਈ ।ਏਸੇਕ
ਰਉਨਾਦਾਕਲਿਆਣੁਹੋਇਆ ॥੧੦੮॥ ਸਾਖੀ

ਹੋਰੁ ਰਖੀ। ਤੁਸਾਈ ਰੰਗਾ ਸਾਹਿਗਾਲੁ ਬਹੁਤਾ ਸੂਰਮਾ
ਹੈਸੀ। ਤੁਸ੍ਰ ਭੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੀ ਸਰਨਿ ਆਇਆ।
ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਤੁਸੀ ਮਲੇਛਾ ਦੀ ਚਾਕ
ਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੇ ਪਾ
ਸ ਰਹਿਆ ਕਰੋ। ਤੁਸਾਡੀ ਪਤ ਪਾਲਾਵੀ ਕਰਨ
ਗੇ ਤੇ ਨਾਮੁ ਤੇਰਿਆ ਨ ਵੀ ਤੁਸਾਨੂ ਪਾਪਤਿ ਹੋਵੈਗਾ
ਤਾਂ ਲੋਦੀਨ ਦਿਖੇ ਤੁਸਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਲਾਹੇ ਦੇਵੈਗਾ
ਤਾਂ ਬੇਦੁਨੀਆ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਹੋਵਨਿਗੇ। ਤਾਂ ਸ ॰
ਹਿਬਾਂ ਫਿਦੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿਗਾ ਸਾਹਿਬ
ਖੁਰਹਿਆ। ਤੇਜੁ ਧਾਵੇ ਸਮੇ ਸਨਮੁਖ ਰਹੇ ਸੋ

ਸੋਕਾਰਿ ਉਸ ਦਾ ਕਾਲਿਆਣੁ ਹੋਇਆ ॥੧੦੯॥ ੧੯੧
ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਰਭਜੀ ॥ ਹਰਵੰਸ ਤਪਾ ਧਰਮਸਾਲ
ਦੀ ਟਹਲ ਕਰਦਾ ਸੀ ॥ ਜੋ ਸਿਖੁ ਭੁਖਾ ਆਵੈ ਉਸ
ਨੂ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਖਵਾਵੈ ॥ ਜੋ ਥਕਾ ਆਵੈ ਉਸ ਦੇ ਗਰਮ
ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਪੈਰ ਧੋਵੈ ॥ ਸੁਗਾਹੁ ਕਾਵੈ ਰਾਤ ਨੂ ਉ
ਪਰਿ ਭੁਰੇ ਪਾਇ ਦੇਵੈ ॥ ਪਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖ ਰਕੈ ਇਸ
ਨਾਨੁ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਕਰਾਏ ॥ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ
ਉਠਿ ਥਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੈ ॥ ਸੋ ਤੀਸਰੇ ਪਹਿਰ ਭਾਈ ਬਿ
ਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ॥
ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਗਿਥਜੀ ਦੀ ਮਿਜਾਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥ ਹੋਰੁ

ਬਾਣੀਆ ਬੰਨੂਕੀਤੀਆ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਓਸਨੇ ਸਾਹਿਬ
ਤੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ। ਜੋ ਜੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ
ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੀਏ ਕਿ ਨਾ ਪੜ੍ਹੀਏ। ਤਾਂ ਬ
ਚਨ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਅਗਿਆਨੀਆ ਨੇ ਸਰੀਕਾ
ਕਰਿਕੇ ਬਾਣੀਆਂ ਉਚਾਰੀਆ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ
ਬਦ ਦੀ ਛਾਇਆ ਨਹੀ ਲੀਤੀ। ਓਸ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਦ
ਰਜੇ ਆ ਹੈ। ਤੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀਆ ਨੇ ਸਬ
ਦ ਦਾ ਟੀਕਾ ਹੈ। ਤੇ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋਈ
ਸਰਦਾਰਿ ਦਾ ਵੇਦ ਹੈਨਿ। ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਸਬਦੁ ਹੈ
ਜੋ ਸਿਖਦਾਰਿਦਾ ਸਬਦ ਨਾਲਿ ਆਲਿਆ ਹੋਇਆ ੦

ਹੋਵੈਂ॥ ਗਰੀਬ ਸਕਤਿਹੂ ਬਹਰਨੁ ਪਣਾ॥੧੧੦॥ ਸਾਖੀ ੧੮੮
ਹੋਰੂਰਲੀ॥ ਅਰਾਰੀਆਂ ਅਣਨੂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖੁ ਸੀਆਂ ਆਤੇ
ਗਿਆ ਨੀਸੰ ਤ੍ਰੈਭਾਈ ਕਿਲਿਆਂਣਾ॥ ਤੇ ਨਾਲੇ ਭੇਲ
ਟਕਣੁ ਜਾਤਾ ਥੀਂ ਵਰਾਉ ਤੇ ਆਖਿਅਰੈਦੂ ਹਾਛਾ ਤੇ
ਸੈਸਾਰ ਤਾਲਵਾਨੂ ਜਾਗਿਆ ਸੀ ਹੈਸਾਨੇ॥ ਘਰੂ ਆਬ
ਜੇਨ ਜੀਦੀ ਸਰਨ ਆਏ॥ ਤੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਵਾ
ਜ ਅਸਾਨੂੰ ਪਾਰੁ ਕੀਚੈ॥ ਤਾ ਬਹਰਨੁ ਹੋਇਆ ਆਸ
ਥਵਦਾ ਅਤਿਆਸੁ ਕਰਣਾ॥ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਸਾਧਾਂ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ॥ ਤਾਂ ਤਿਨ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ ਜੇ
ਸਸ ਜੇ ਅਸੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਤਿ ਸਸ ਜੋਤਾਂ ਅਨ

ਨੀਦਾ ਗਹਿਣਾ ਹੈ । ਜਿਸ ਸਮੇ ਵਿਉਹਾਰ ਵਿਚਿ ਪਉ
ਦੇਹਾਂ । ਤਿਸ ਸਮੇ ਭੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਖਰਨੂੰ ਹੋਇ
ਆਜਾ । ਆ ਜੇਤੂ ਸਾਡਾ ਅਭਿਆਸ ਦ੍ਰਿੜ ਨਹੀਂ ਹੋ
ਇਆ । ਜਿਉਂ ਵਿਉਹਾਰ ਦਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦਾ ਅ
ਭਿਆਸ ਬਹੁਤਿਆਂ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਚਲਿਆ ਆ
ਇਆ ਹੈ । ਤੇ ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਏਸ
ਜਨਮ ਪਾਇਆ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ
ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਸ੍ਵਣ ਨਿਰੰਤਰ ਦੇਰੂ ਆਰੇ । ਅਦਿ
ਹੂੰਦਾ । ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ । ਤੇ ਏਹ ਭੀ ਆਭ
ਮਣਿਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਿਤ ਸ੍ਵਣ ਦੂਆਰ ।

ਵਿਣੁਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਂਏਹਸਦਾਅਭਿਆਸਾਵਿਣੁਹੋ ੧੯੯
ਇਆ॥ਓਇਅਭਿਆਸੁਵਿਸਮਰਣਹੋਇਜਾਂਦੇ
ਗਾ॥ਜੈਸੇਨਦੀਦਾਪਰਵਾਹੁਜੋਰਪਰਪਾਈਦਾਹੈ ਹੋ
ਤਾਂਪ੍ਰਥਮੇਗਿਆਨਰੂਪੀਬੰਨ੍ਹਾਵਿਣੁਕੀਨਾਤੇਮਨੁ
ਜੈਸੀਦਾਣਕੀਤਾਦਾਹੀਦਾਹੈ॥ਤਾਂਪਰਵਾਹੁਪਾਇਆ॰
ਹੋਇਆਹੈ॥ਜਿਤਨੁਕੋਈਨਹੀਰਹਿਦਾ॥ਤਾਂਓ
ਨਾਦਾਅਭਿਆਸੁਦ੍ਰਿੜਾਹੇਕੀਤਿਆਣੂਹੋਇਆ
॥ਤੇਪੂਰਾਗੀਨੂਗਿਆਨੁਵਿਣੁਹੋਇਆਹੋਰਨਾ
ਨੂੰਓਪਾਸਨਾਵਿਣੁਹੋਈ॥੧੧੧॥ਸਾਖੀਹੋਰਚ
ਲੀ॥ਭਾਈਜਗਨਾਤੇਭਾਈਨੰਦਾਤੇਭਾਈਭਨੂਸੁਹ

ਨੂੰਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੀਸਰਨਿਆਏ॥ ਅਸੀਇੰਦ੍ਰੀ
ਆਂਨੂੰਰੋਕਕੇਪਾਣੀਨੂੰਭੀਰੋਕਕੇਭਜਨਕਰਦੇਹਾਂ॥
ਪਰੰਤੂਫੇਰਿਕੋਈਪਦਾਰਥਦ੍ਰਿਸਟਿਆਂਵਦਾਹੈ
ਤਾਂਅਸਾਡਾਮਨੁਚਲਿਜਾਂਦਾਹੈ॥ ਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ ੦
ਅਨੇਨਾਸਰਦੇਦਾਸਨਾਖੇਤੇਤਬੁਝਿਆਨੁਤਿਨਾਹੀ
ਦੀਏਕਠੀਸਾਧਨਾਕਰੋ॥ ਜੋਸੋਸੋਦਰਦਾਫਕਾ
ਪੜੀਨਾਹੈਤਾਂਫਲੁਹੁੰਦਾਹੈ॥ ਤੇਸੋਤੁੰਨਾਹੀਂਭ੍ਰ
ਣਾਦਾਅਭਿਆਸੁਕਰੋਗੇ॥ ਤਾਤੁਸਾਡਾਮਨ
ਚਲਾਇਮਾਨਨਹੋਵੇਗਾ॥ ਭੁਖੰਨਾਥਨਤਪਿਤੀਜੋਜੀ
ਆਅਸਾਨੂੰਫੇਰਿਪਾਕਾਰਿਕੇਵਚਨਕੀਤੇ॥ ਭਾਂਬ

ਰਣੁਹੋਇਆਮਨੋਨਾਸਪਾਣਾਦੇਰੋਕਣਕਰਹੂੰਦਾ ੦੦
ਹੈ॥ਪ੍ਰਾਣਅਨਦਾਪੌਨੂੰਹੈ॥ਤਿਸ੍ਰਾਪ੍ਰਾਣਾਨੂੰਤ੍ਰਿਕੁਟੀਵਿ
ਚੋਰੋਕਰਧੋਰੇ॥ਤਾਂਮਨੋਨਾਸਹੋਵੈਗਾ॥ਤੇਵਾਸਨਾਖੇਜਗ
ਤਿਦੇਨੂੰਠਜਾਣਨਿਕਰਹੂੰਦੀਹੈ॥ਤੇਜਗਤਿਦੇਪ
ਦਾਰਥਾਂਨੂੰਨੇਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਆਈਨੂੰਠਜਾਣਨੀਦੋਹੈ
ਨਿਭੰਦਵਾਸਨਾਖੇਹੂੰਦੀਹੈ॥ਤੇਂਤਨੂੰਗਿਆਨਦੇਦਾਂਤਿ
ਦੇਅਭਿਆਸਕਰਿਹੂੰਦਾਹੈ॥ਤਾਜਬਨੂੰਸਭੂਦੇ
ਸੰਤਿਦਾਸਾਰੂਹੈ॥ਜੋਸਬਦਦਾਅਭਿਆਸੁਕਰੀਦਾ ੦
ਹੈ॥ਤਾਂਤਨੂੰਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜ੍ਹਹੂੰਦਾਹੈ॥ਤੇਪਰਸਪਰਤੇ
ਆਪਦ੍ਰਿਸਟਿਸਹਾਇਕਹੈ॥ਜੋਮਨੋਨਾਸਤੇਵ ੦

ਸਨਾਖੇਹੁੰਦੀਹੈ॥ ਤੇਦਵਾਸਨਾਖੇਤੇਅਨੇਨਾਸਹੁੰਦਾਹੈ॥
ਤੇਭੁਗਿਆਸਤੇਦਵਾਸਨਾਖੇਤੇਅਨੇਨਾਸਹੋਨੇਹੁੰਦੇ
ਹੈਨ॥ ਜੈਸੇਕੋਈਇੰਦਿਲੀਦੇਰਾਜੇਪਾਸੋਇਕੁਸਿੰਘ
ਣਦਾਸੂਬੇਦਾਰੁ॥ ਤੇਇਕੁਲਹੌਰਦਾਸੂਬੇਦਾਰੁ
ਤੇਇਕੁਕਾਬਲਦਾਸੂਬੇਦਾਰੁਤੁਰੇ॥ ਤੇਤਿੰਨਾਹੂੰਹੀ
ਰਾਜੇਦੀਆਗਿਆਹੋਵੈਜੋਇਕਠੇਹੋਇਕੇਪਾਹਿ
ਲੋਇਸਿੰਧਦਾਠਾਣਾਤਕਰਨਾਕਜਿਆਦੇਣਾ॥ ਤੇਥ
ਹੁਲੋਂਲਹੌਰਦਾਠਾਣਾਤਕਰਨਾਕਰਣਾ॥ ਤੇਥਹੂੰਨੇ
ਕਾਬਲਦਾਠਾਣਾਤਕਰਨਾਕਰਣਾ॥ ਜੋਮਦਈਹੂੰਸ ੦
ਰੇਜਬਰਹੈਨਾ॥ ਇਕਸਾਇਕਸਭੇਮਿਤੇਨਹੀਜਾਂਦੇ॥ ੧੦

ਤੈਸੇ ਅਗਿਆਨੁ ਜੈਸਾ ਵੈਰੀ ਹੈ ਤੇ ਮਨੋ ਨਾਸ ਤੇ ਵ
ਸਨਾਖੋ ਤੇ ਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਨੇ ਅਭਿਆਸ ਹੋਦ
ਇਤਖੁ ਅਗਿਆਨ ਨਾਸ ਹੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸਾਸ ਸਾਸ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਤੇ ਸਬਦ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ
ਨਾ ਤੇ ਜਗਤਿ ਨੂੰ ਠਗ ਜਾਨਣਾ ॥੧੧੨॥ ਸਾਖੀ ਹੋ
ਰੁ ਚਲੀ । ਪਉੜੀਆਂ ਅਠਵੀਹ ਵੀ ਚਲੀ । ਸੀਗਾ
ਰੂ ਜੈ ਤਾ ਭੁਲਾ ਸੂਠ ਬੀਰ ਮਨਿ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ਜੇ
ਤਾ ਨਿਵਾਜਾਣਾ ਐ ਪੁਰਖ ਪਿਰਾਗਾ ਸਬਦਿ ਅਧਾ
ਰਾ ॥ ਤਿਲ ਕੁਤੇ ਲੋਕਾ ਪਾਨਕਾ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੇਵਾ
ਇਤਕਾਰਾ ॥ ਤੇਤਾ ਅਹਤਾ ਜਹਾ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ਸਾਖਿ

ਸਧਫਲੁਸਬਦੁਪਿਆਰਾ॥ਜਨੀਆਸਾਈਦਾ
ਸਹੈਸਭੁਕਛੁਹੰਰੇਲਾਲਅਪਾਰਾ॥ਅਲਖੁਪੇ
ਖਾਹੈਕੋਹਲੀਦਰਗਹੁਭੰਡਾਰੀਆਤਿਭਾਗਾ॥ਸੀ
ਅੰਞਾਮਾਲੁਨਿਹਾਲੁਹੈਭਗਤੁਭਗਤੁਕਮਾਵੈਕਰ
ਖੂਰਾਬਹਰੁਧੁਰਾਵਰਤਾਰਾ॥੨੪॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ
ਭਾਈਸੀਗਾਨੂੰਤੇਭਾਈਜੇਤੂਹੈਸਾਨਿਵਡੇਸੂਰਬੀ ੬
ਰਤੇਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਸਾਹਿਬੁਛਿਵੀਪਾਤਸਾਹੀਦੇ
ਪਾਸਸਾਹਿਬਸੇਪੇਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ਅਸਾਜੋਸ
ਸਣੁਪਕੜੇਹੈਨਿਸੋਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਦਾਸਭੂ
ਪਧਾਰਿਕਰਿਪਕੜੇਓਨਿ॥ਸਮਾਕਲਜੁਗਦਾ

ਵਰਤਣਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਸਕ੍ਰਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਕਾ ਤਿਸੀਰ ੨੦੧
ਦੀ ਅੰਗੀਖਰ ਛੋੜਣੀ ਹੈ॥ ਤੇ ਸਬਰ ਦੀ ਪੀਤਸ
ਇਸ ਕਾਰਿ ਪੀਰ ਦੀ ਪੀਗੇ ਲੇਲੇਣੀ ਹੈ॥ ਤੂਸਾ
ਹਿਦੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦੇ ਜੂਰ ਕਹਿਣਾ॥ ਇਕਰ
ਗਿਆ ਦਾ ਭੂਣੂਕੇ ਈਖਾਦਾ ਹੈ॥ ੴ ਨਾਨੂ ਆਪ
ਦਾ ਸਰੀਰੂ ਸੌਂਪਦਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਤੁਸਾਨੂ ਸਾਥ ਹੀ ਮੁਕ
ਤਿ ਸਾਥ ਹੀ ਜੁਗਤਿ ਜੀਵਣ ਮੁਕਤਿ ਨੂ ਪਾਪਤਿ ਹੋਵੇ
ਗੇ॥ ਤਾਂ ੴ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਅਸਾਨੂ ਜੋਗੀ ਪਿਆਰਾ ਇਡਾ
ਹੈ॥ ਤੇ ਇਕਰਤੀ ਅਣਿ ਤਾਂ ਬੇ ਦੂਰਿ ਪਾਈ ਏ ਤਾਂ ਸ
ਣਿ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਇਜਾਦਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਇਕ੍ਰਦਾ ਦਲੁਭ

ਰਕੋਈਅੰਨਖਾਵੈਤੌਸਦਾਆਣਿਦੀਓਸੁਨੂੰਭਾਇਆ ॰
ਹੋਈਹੈ ਅਰੁਹਸਤੀਕਾਬਲੁਉਸਕੇਪਾਸਹੋਵੈ
ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਦੇਪਾ
ਸਨੂੰਅਲੇਜਾਵੈ ਜਾਂਥਿਸਾਹਿਬਾਛਿਦੀਪਾਤਿਸਾ
ਹੀਦੇਹਜੂਰਿਲੇਗਏ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ਜਿਨਾ
ਨੈਨਨੂੰਪੀਪਾਣਾਆਣਿਆਹੈਓਨਾਕੋ ਸੋਰਪਾਰੇ
ਸਾਥਕਿਆਪਰੇਜਨਹੈ ਆਣਿਆਪਾਰਾਤੂ ॰
ਥੇਨੂੰਸੁਦਰਨਕਰਦਾਹੈ ਤੇਅਨੁਆਣਿਆਜੀਨੂ
ਪਰਮੇਸਰੁਕਰਦਾਹੈ ਪਰੂਤੂਸਾਡੀਸਰਧਾਕਰਿ
ਕੋਇਕੁਦਾਵਲੁਲੇਦੇਹਾਂ ਤਾਂਸਾਹਿਬਾਇਕਨ੍ਹ ॰

ਵਲੂ ਵਿਚੋ ਖਾਨ ਉਤੇ ਪਾਇਕੇ ਭੋਜਨ ਕੀਤਾ ਅਰ ੨੦੩
ਹਿਵਾ ਬਲੂਆਂ ਅੰਤ ਸਗਵਿ ਛਿਕ੍ਰਾਂਇਲਾਇ
ਤਾ ਸ੍ਰਿਉਨਾ ਕੇ ਡਾਈ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ॥੧
੫ ੩॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਤੇ ਭਾਈ
ਨੰਦਾ ਤੇ ਭਾਈ ਖਿਡਾਰਾਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਦੀ ਪਾਤਸਾਹੀ
ਦੇ ਹਜੂਰ ਆਏ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਅ
ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਐਸਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਈਐ ਜੋ ਅਸਾ
ਨੂ ਫੇਰ ਕਿਰਤ ਕਰਨਾ ਕੂੜ ਨਾਰਹੈ ਤਾਂ ਬਚ
ਨ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰਿਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂ ਸੰਕੋਚ ਕੇ ਤੂ ਸਾਸਦ
ਸਸਦਾਸ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਾ ਭਜਨ ਕਰਨਾ ਤੇ ਕਿਸ

ਜਸੇਬਿਤੁਥਾਹਰਆਵੇਤਿਸਸਐਸਥੰਟਟਾ
ਪਰਚਾਵੰਦਾਨੂਕਰਨਾ।। ਤਾਂਓਹੁਏਸੇਪਕਾਰਬ
ਗੋਵਰਤਣਤਾਂਬ੍ਰਹਮਣਾਨੇਓਨਾਨੂਕਹਿਆ।।
ਖੁਸਾਨਿਤਨਿਤੁਕਰਯਅਛੁਰਿਦਿਤੇਹੈਨਿਤੁਸੀ
ਖੁਸਾਟੇਹੋਏਹੋ।।ਤਾਂਓਨਾਸਿਖਾਂਕਹਿਆ
ਜੋਅਸਾਨੂਪੰਡਤਾਨੇਕਹਿਆਹੈ।ਕੇਜਿਸਦੇ
ਘਰਿਸੂਤਕੂਕੋਅਰਭੂਕੂਹੂੰਦਾਹੈ।ਓਸਦੇਕਰਮ
ਲੇਖੇਨਹੀਂਪਉਂਦੇ।ਜੋਜਿਸਦਿਨਦੇਅਸੀਸਭਿ
ਗੁਰਾਨੂਮਿਲੇਹਾਂ।ਜੋਅਠਿਆਨਜੇਹਾਪਿਤਾਅ
ਸਾਡਾਮਿਰਤਹੋਇਆਹੈ।ਕੋਗਿਆਨੁਸਾਰਖਾ

ਖੁਣਾ ਅਸਾਕੋ ਘਰਜਨਿਆ ਆਹੈ॥ ਤਾਂ ਅਸੀ ਕਰਿਆ ੨੦੫
॥ਇਸਵਾਸਤੇ ਨਹੀ ਕਰਦੇ॥ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਸੂਤਕੁ
ਤਾਥੋ ਕੋ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ਜੋ ਸਵਾਸਨਾ ਭੁਖੀਉ
ਪਜਤਾ ਹੈ ਸੋ ਜਨਮਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਸ੍ਵਾਸਨਾ ਸਕਾਦੂਆ
ਰਾਦੂਰਹੇ ਇਜਾਂਭਾ ਹੈ ਸੋ ਮਰਤਾ ਹੈ॥ ਤੂ ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ
ਸ੍ਵਾਸ ਨਾਮਦਾ ਅਧਾਰੁ ਰਖਣਾ॥ ਅਸਾਨੂ ਕਰਮਾਂ
ਦਾਸਆ ਕੋਈ ਨ ਹੀ ਹਥਿਆਵਦਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਹੁ
ਅਣਮਸਟ ਹੋਇ ਰਹੇ॥ ੧੧੫॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚ
ਲੀ॥ ਬਾਣੀ ਤਿਲੋਕਾ ਪਾਠਕਾ ਤੇ ਬਾਈ ਤੋ ਤਾਮਾਹਿ

ਤਾਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਹਜੂਰਆਏ।ਗੁਰੂਸਾਬਰਨਕੀ
ਤਾਹੈਜੋਗਿਆਨਨਾਮਦਾਜਾਪੁਕਰਨਨਾਗੂਸੀਨਰਕਨਾ
ਜਾਵੈਗਾ।ਤੇਬ੍ਰਹਮਾਣਿਲੋਕਕਹਿੰਦੇਹੈਨ।ਅਸੀ
ਸਭੁਜਾਪੁਕਰਦੇਹਾਂ।ਤਾਸਾਰਾਸੰਸਾਰੁਨਰਕਨਾਜ
ਦੈ।ਸੁਆਨਰਕਾਸੁਰਗਾਕਿਉਂਕੀਤੀਆਹੈ।ਨਾ।ਬਚ
ਨਹੋਇਆ।ਜੁਪਦੇਤਾਸਭੇਹੈਨ।ਪਰੁਗੁਰਾਂਦੇਆਂ
ਖੇਬਿਨਾਮਨਇਕਾਗਰਭੀਨਹੀਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਪਰੀਤਭੀ
ਨਹੀਹੁੰਦੀ।ਅਤੇਮਨਦੇਇਕਾਗਰਤੇਪ੍ਰੀਤਬਿਨਾਕ
ਲਿਆਣੁਨਹੀ।ਤਾਂਓਨਾਂਨੂੰਭੁਸਾਕਾਹਿਦਾ।ਜੋਬਾ
ਬੇਨੂੰਜੀਨੂੰਤੈਅਰਦਾਸੇਨੂੰਕਿਉਂਗਾਕਸੁਲੋੜਾਇਆ

ਹੈਸੀ।ਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂਤੇਲਦੇਤਪਤਕੜਾਹੇਵਿਚਿਪਾ ੨੦੫
ਵਣਲਗਾ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਬਾਬਾ
ਜੀਇਸਦਾਸਤੇਮੈਨੂਨਾਲਿਰਖਿਆਸੀ।ਜੋਕੜਾ
ਹੇਵਿਚਿਤੇਲਪਾਇੰਦਾਹੈਂ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਤੂਕੜਾਹੇਵਿਚਿਹਥੁਡਾਇਣਦਾਹਥੁ
ਤੂਆਖਕੇ।ਜਬਵਾਹਗੁਰੂਕਹਿਕੇਮਰਦਾਨੇਹਥੁ
ਪਾਇਆ।ਤਾਂਤੇਲੁਠੰਢਾਹੋਇਗਇਆ।ਰਾਖਸੁਰ
ਰਨੀਆਨੈਲਗਾ।ਤਾਂਤਪਤਕੜਾਹੇਵਿਚਿਰਾਮ
ਨਾਮਕਹਿਕੇਤੁਸੀਭੀਤੇਅਸੀਭੀਹਥੁਪਾਈਐ
ਤਾਂਓਹੁਸੰਕਮਾਨਹੋਏ।ਤਪਤਕੜਾਹਾਬੁਝਿਗਇ

ਮਾਗੁਰਸੀਤਲਨਾਮਦੀਆ ਆਸਬਰਨੁਹੋਇਆ
ਜੋਗਾਨਿਦਿਵਿਕ੍ਰਿਸਨਾਦਾਕਣਾਹਾਤਪਤੂਹੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਾਨੂ ਮਿਲਕੇਤੇਸਾ ਅਜਪਕੇਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵ
ਰਤਹੁੰਦੀਹੈ ॥੧੧੫॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ॥ ਭਾਈ
ਸਾਂਈਦਾਸੁਜਣੀਆ ਸਭੁਕੂਲਕੂੰਥਸਮੇਤ
ਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰਦਾਸੀ ॥ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨਜੀ
ਦੇਹਜੂਰਿ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ॥ ਜੋਜੀ ਸਬਦੁਸੁ
ਣਨੇਕੈਸਮੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁਠਾਹਿਰਦਾਨਹੀ ॥ ਤੇਭੂਸਾ
ਡਾਬਚਨੁਹੈ ॥ ਜੋ ਇਕਾਗਰ ਮਨੁਕਰਕੈਸਬਦੁਸੁ
ਣਨਾਪੜ੍ਹਨਾ ॥ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ॥ ਅਗੇਤਾਤੂੰ

ਅਨਦਾਸਾਧੀਨਹੀਸੋ ॥ ਜੋਅਨੁਚਲਣਦਾਹੈਕੇਨ ੨੦੬
ਹੀਚਲਣਦਾ ॥ ਤੇਹੁਣਸਾਧਸੰਗਤਿਦ੍ਵਾਰੇਆਵ
ਣਕਰਿਕੈਤੈਨੂੰਸੋਝੀਪਈਹੈ ॥ ਜੋਧਰਤੇਰਾਅਨੁ
ਲੋਤਾਂਉਸਟਾਕਲੂਆਨਿਤ੍ਦਿਖਾਇਕੇਤੇਫੇਰਿਕੇਮ
ਨੂੰਸਬਦਵਿਚਿਜੋੜੇ ॥ ਜਿਵੇਂਅਨ੍ਹੀਅਲੂਘੋੜਾ
ਆਪਣੀਮਰਜੀਤੇਚਲਦਾਹੈ ॥ ਤਾਕਾਰਸਵਾਰੁਉਸਨੂੰ
ਅਬਾਦਿਖਾਇਕੇਤੇਮੋੜਲਿਆਵਦੇਹੈਨ ॥ ਤਾਂਵਾਗਾਂਤੋਂ
ਮੋੜਨਦਿਆਮੋੜਨਦਿਆਸੁਧਾਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ ॥ ਤਾਤੇਤੂੰਸਾਮ
ਨੂੰਆਪਣਾਫੇਰਿਫੇਰਿਕੇਵਿਚਿਸਬਦਦੇਜੋੜਨਾਸੁਧਾਹੋ
ਇਜਾਵੇਗਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਜਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ॥ ਬਾਣੀ

ਅਨੁਕੇ ਹਲੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਤੇ ਵਚਨਾ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੀ। ਤੇ ਪੰਡਤੁ
ਕਾਸੀ ਥੀ ਅਣਵਾਇਆ ਆਸਾ। ਤੇ ਕਥਾ ਦੇਂਦਾ ਤ
ਦੀਤੋਉ ਪਾਸਨਾ ਦੀ ਸੁਣਾਇਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਸਾਹਿ
ਬਨੇ ਹੋਰੁ ਵੇਦਾਂਤ ਦਾ ਗਿਰੀ ਥਪਾੜ੍ਹਿਆ ਆ। ਤਾਂ ਉਸ
ਆਖਿਆ ਅਸੇ ਕਾਸੀ ਥੀ ਆਪਣਾ ਪੜਾ ਭੇਜ
ਕੇ ਅਣਿਵਾਇਆ ਲੋੜਦਾ ਹਾਂ। ਤੇ ਪੰਡਤਿ ਆਪਨੂੰ ਅ
ਸੀਂ ਨਬੁਗਤਿ ਕਹਾਵਦਾ ਸੀ। ਸਇਕਾ ਦਿਨ ਸਾਹਿ
ਬਬਚਨੁ ਕੀਤਾ ਪੰਡਤਿ ਜੋ ਸੋਈ ਹਾਸਿ ਥਆ ਸੀਂਨ
ਭਗਤਿ ਹੋਣੇ ਸੀ। ਤੇ ਸੋ ਹੋਰੁ ਥੋੜੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਤਾਂ ਪੰਡਤਿ ਸ

ਇਤੁਬੁਧੀਗਿਣਕੇਲਗਾਨਾਅਨਾਇਕੇਤੇਗਣੇ
ਸਨੂਪੂਜਕੇਤੇਸਾਹਿਬਥੀਖਰਚਦਾਸਤੇਪੰਜ
ਸੈਰੂਪਜਾਦਿਵਾਇਆਤਾਕਾਸੀਨੂਤੇਰਿ
ਆਆਅਗੋਥੀਸਨਮੁਖਗਧਾਆਇਆਤਾਂਏ
ਹੁਕੈਰਿਮਨੂਆਇਆਤਾਂਸਾਹਿਬਬਚਨਕੀਤਾਭੂ
ਸੀਆਂਨਿਨਭੁਗਤਿਕਹਾਦਨੇਹੋਤੇਗਧਰੇਸਗਨ
ਥੀਮਨੂਆਏਹੋਤਾਹੁਨਿਸਿਧਾਣੀਆਂਨਿਨਭੁਗ
ਤਿਣੇਥੋਤਾਬਚਨੁਹੋਇਆਤਾਭਾਈਜਿਥੋਪਾਹਿਲੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ॥ਤਾਂਜੋਸਿਦਨਾਵੁਣੀ
ਨਗਰੀਪਾਣਸੰਗਲੀਦਾਰੀਬੁਹੋਤਿਆਏਹੇ

ਨਿ। ਕੋਈ ਸਿਖੁ ਓਥੋ ਲੈ ਆਵੈ। ਤਾ ਭਾਈ ਪੈ
ਕਾਉ ਨ ਖੁਸਾ ਹੋਇਆ। ਤਾ ਸਾਹਿਬ ਰਾਹ ਸੁਕ
ਅਣੀ ਹਕੀਕਤ ਲਿਖਾ ਦਿਤੀ। ਤੇ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਕੋ
ਈ ਸਿਖੁ ਲੈ ਆਇਆ ਆਇਆ ਸੀ ਅਰਦਾਸਿ। ਸੋ
ਓਸਨੂ ਖਰਚੁ ਦਿਤੋ। ਤੇ ਓਸੇ ਰਾਹ ਉਠ ਤੁਰਿਆ
ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਆ ਏ ਪੀ ਕ੍ਰਿੜੇ ਐਸੇ ਅਨੇਕ
ਭਗਤਿ ਹੂੰਦੇਓ ਨਾ ਜੋ ਬਿਨੁ ਦਾਰਗਹ ਨੇ ਛੁਟਨ
ਹੀ ਪਹੁਚਦੇ। ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਿਕੈ ਤੁਰਦੇ ਹੋਨਾ
ਤਾਂ ਓਥੇ ਪਾਸ ਸੰਗਾ ਭੀ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇਨੇ ਨੂ ਗਏ
ਆ ਸੰਗਲਾ ਦੀ ਪਾਰਿ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ਕੈ ਪਾਣ

ਸੰਗਲੀਦੇਸਾਥਹੀਭੇਟਬਹੁਤੇਪਦਾਰਥਲਿਆ ੨੦੮
ਇਆ।ਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਆਇਲਗਿਆ।ਬਚਨਹੋ
ਇਆ।ਭਾਈਪੇੜੂਤੂੰਮੋਖਹੋਇਆਹੈਂ।ਤੈਨੂੰਅ
ਨੰਨਭਗਤਿਪਾਪਤਿਹੋਈਹੈ॥ਜਿਸਵੇਲੇਪਾਣੂ
ਸੰਗਲੀਵਾਦੀਤਾਸਭੁਜੋਗਦਾਟੀਕਲਾਲਿਖੀਸੀ
ਬਚਨਹੋਇਆ।ਕਲਜੁਗਿਦਿਵਿਚਿਜੋਗਕਿਸ
ਸਾਰਣਾਹੈ।ਤਾਪੋਥੀਪਾਨੂੰਕੇਨਦੀਵਿਚਿਪਾ
ਹਕਰਿਦਿਤੀ।ਤੇਅਨੰਨਭਗਤਿਦੀਬਾਣੀਗਿੰਥ
ਜੀਵਿਚਿਲਿਖੀ।ਜੋਚਿਤੁਲਾਇਕੇਸੁਣੇਗਾ।ਓ
ਸਦਾਉਧਾਰੁਹੋਵੇਗਾ।ਤੇਭਾਈਪੇੜ੍ਹਾਮੋਖਹੋਇ

ਆ॥੧੧੮॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਭੁਸੀਏਦਰਗ
ਹਭੁੰਨਾਗੀਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਦੀਸਰਣਿਆਇ
ਆ॥ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਗਰੀਬਨਵਾਜਕਈ
ਸਿਖਸੇਵਕਦੀਚਰਚਾਕਰਦੇਆਪਵਿਚਿ
ਬੋਲਉਠਦੇਹੈਨ॥ਖਬਰਨਹੋਇਆ॥ਚਾਰ
ਪਕਾਰਦੀਚਰਚਾਹੈ॥ਤੇਗੁਰੂਕੀਸਿਖਾਂਨੂੰਚਾ
ਹੀਦਾਹੈ॥ਜੁਦੂਇਪਕਾਰਦੀਚਰਚਾਕਰਨ
॥ਸੋਦੂਇਪਕਾਰਦੀਚਰਚਾਤਿਆਗਨਾ॥ਤਾਂਭੀ
ਬੀਦਰਗਹਪੁਛਿਆਜੀਕੌਨਕੌਨਚਰਚਾਹੈ
॥ਬਚਨਹੋਇਆ॥ਇਕਦਾਨਚਰਚਾਹੈ॥ਜੋ

ਆਪਨੂਨਹੀਸਮਝੀਦਾਤੇਨਿਸਤਾਰਕਰਕੇਆਪ ੨੦੬
ਥੀਦੇਸੇਖਬੁਧਵਾਲੇਥੀਪੁਛਕੇਰਿਦੇਵਿਚ
ਧਾਰਲੈਣੀਅਤੇਦੂਜੀਹੇਤਫਰਰਾਹੈ।ਜੋਆ
ਪਣੀਬੁਧਾਵਿਚਿ ਹੋਵੈਸੋਕਹਿਸੁਣਾਵਣਾਅਤੇ
ਦੂਜੇਦੀਬੁਧਾਵਿਚਿਆਵੈਤਾਂਪ੍ਰੀਤਕਰਿਸੁਣਿਲੈ
ਵਣਾਅਵੀਚਾਰਕੇਜੋਦਸੇਖਹੋਵੈਸੋਰਿਦੇਵਿਚ
ਧਾਰਣਾ।ਜੈਸਾਏਕਦੀਪਕਦੇਸਨਮੁਖਦੂ
ਸਰਾਦੀਪਕਜਗਾਈਦਾਹੈ।ਤਾਂਦੋਨੋਕਾਅੰਧ
ਕਾਰਨਸਟਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ।ਅਤੇਇਕਦੀਪਕਹੀ
ਦਾਹੈ।ਤਾਂਭੀਦਾਟਨਾਕਰਦਾਹੈ।।ਪਰੂਆਪਣੇ

ਪਿਛੋਅੰਧੇਰਾਹੀਰਹਿੰਦਾਹੈ।ਅਤੇਸੋਜੋਆਪਹੀਰ
ਛਾਕਰਦਾਹੈ।ਅਤੇਹੋਰਸਦੀਨਹੀਸੁਣਿਦਾ।ਤੇ
ਸਨੂਗਰਬੁਹੋਤਾਹੈ।ਤੇਇਕਜਲਪੁਰਰਹਾਹੈ
ਜੋਆਪਣੇਪਖਣੀਆਨਾਧਕਾਰਾਦੇਵਰਨਾਕਰਿ
ਪਾਲਣਾਕਰਨੀ।ਅਤੇਹੋਰਸਦੇਪਖਨੂਧਆਣਾ।ਤੇ
ਵਿਸਟਾਨਕਰਿਖੰਡਣਾ।ਏਹੁਭੀਹੰਰਚਾ।ਸਿਖ
ਣਿਆਗਾਵੇਹੈਨ।ਜੋਅਨੁਨੀਦਾਨਹੀਹੁੰਦਾ।ਸੋ
ਇਕਾਵਿਤੂੰਡੇਰਚਰਹਾਹੈ।ਜੋਆਪਨੂਕੋਈਸਮ
ਝਾਨਹੀ।ਤੇਹੋਰਸਦਾਵਚਰਨੁਮੰਨਣਾਨਹੀ।ਏ
ਹੁਭੀਹੰਰਚਾ।ਗੁਰੂਕੇਸਿਖਤਿਆਗਣੇਹੈਨ।

ਏਜਿ ਸਕਾਰਿਆਨੁ ਨੀਂ ਵਾਹੋਵੈ ਸੋਈ ਰਰਾਕਰਿਦੇ
ਹੈਨਿ ਅਕਿਸੇ ਦਾ ਆਨੁ ਨਹੀ ਦੂਖਾਵਣਾ ਹਾਰਿ ਕਿਸੇ
੮ ਦੀ ਖਸਨਿ ਭਾਕਰਣੀ ॥੧੧੮॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ
ਅੀਆਗੁਆ ਬੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੀ ਸਰਨਿ
ਆਇਆ ਤੇ ਪਸਾਦੂ ਆਇਕੇ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਏਨੂੰ ਬੀਸਿ ਖੁਕਰੀ
ਏ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਖ
ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾ ਏਸ ਰੀਤਿ ਜਿਤਨੇ ਹੈਨ ਸਭ ਪੰਜਾਂ ਤਤ
ਦੇ ਹੈਨ ✝ ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਸਨੇ ਅਰ
ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜੀ ਜੋ ਇਕੋ ਚੇਤੇ ਨ ਦਿਆ ਪਿਆ
ਪਾਰੁ ਦੇ ਤੇ ਬੀਹ ਓਪਤ ਦਾ

੨੦ ਤਿਸਭਨਾਂ ਦਿ ਸਿਰ ਚੇਤੇ ਨ੍ਹਾ ਇਕੋ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ

ਹੋਇਆਹੈ।ਤਾਂਇਕਸਕੇਪਸਾਰੇਖਾਂਦਾਨਿਕਾਰਿ
ਸਭਕੋਈਰਜਿਕਿਉਂਨਹੀਜਾਂਦਾਤੇਇਕਸਕੇਰਿ
ਆਸਪਾਪਾਤ੍ਰਿਕਰਿਸਭੁਣਾਦਾਅਗਿਆਨਾਕੁ
ਊਨਹੀਅਟਿਕੁੰਦਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ।ਜੋ
ਜੋਘਟਿਆਣਿਐਅਕਾਸੁਏਕਹੀਹੋਤਾਹੈ।ਜਿ
ਸਘਟਿਮੈਪਦਾਰਥੁਪਾਈਤਾਹੈਤਿਸਹੀਤੇ
ਨਿਕਲਤਾਹੈ।ਜੈਸਮਾਣਿਐਦੀਪਕਪ੍ਰਕਾਸ
ਤਾਹੈ।ਤਿਸਕਾਅੰਧੇਰਾਦੂਰਹੋਤਾਹੈ।ਭੋਜ
ਨਖਾਣਾਪਾਣਾਕਾਧਰਮੁਹੈ।ਅਨੁਗਿਆਨੁਸ
ਅਵਣਾਅਨਕਾਧਰਮੁਹੈ।ਤੇਆਤਮਾਸਭ ੨੧

ਦਾਸਾਖੀਹੈ।ਸਜਾਤੀਵਿਜਾਤੀਸੁਗਤਿਤੀਨੋਭੇਦਾਂਤੇ ੨੧੧
ਨਿਆਰਾਹੈ।ਸਜਾਤੀਭੇਦਕਹੀਐਇਕਆਤਮਾਹੈ
ਤੇਦੂਜਾਚੇਤੰਨੁਹੋਰੁਹੈ।ਜੈਸੇਮਨੁਖਕੇਜਾਬਦੂਸਰ
ਮਨੁਖਹੋਵੈ।ਸੋਤਾਦੂਜਾਹੈ।ਇਆਤੇਵਿਜਾਤੀਭੇਦ
ਕਹੀਐਇਕੁਆਤਮਾਚੇਤੰਨੁਹੈ।ਅਰੁਦੂਜਾਜਗਤੁ
ਜੜੁਹੈ।ਜੈਸੇਮਨੁਖਕੇਜਾਬਬਿਰਛਕਹੀਐ।ਸੋ
ਤਾਜਗਤੁਭਰਮੁਕਰਿਭਾਸਤਾਹੈ।ਅਬੁਸੁਗਤਿਭੇਦ
ਕਹੀਐਜੈਸੇਮਾਨੁਖਕੇਅੰਗਪ੍ਰਤਅੰਗਹੈ।ਸੋਤੋਆ
ਤਮਾਨਿਰਾਕਾਰਹੈਨਿਰਾਕਾਰਕੇਅੰਗਪ੍ਰਤਅੰਗਨਹੀ
ਬਣਦੇ।ਤਾਤੇਆਤਮਾਐਸਾਕਹਿਆਹੈ।ਸਭਕੇ

ਮਧਸਭੁਹੂਤੇਨਿਆਰੋਹੈ।ਜਿਉਜਲਬ੍ਰਿਤਰਦੀਸਤਤਾ
ਰੋ।ਸਰੀਰਮਟਿਕੇਕੀਨਿਆਈਹੈਨਿ।ਅੰਤਹਕਰ
ਣਿਜਲਦੀਨਿਆਈਹੈਨਿ ਤੇਆਤਮਾ।ਚੰਦ੍ਰਮਾਦੀ
ਨਿਆਈਵਿਚਿਭੀਭਾਸਤਾਹੈ।ਤੇਨਿਆਰਾਹੈ।ਜਿਸਲੇ
ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਸਮਝਿਆਹੈਜੋਈਸਿਖੁਹੈ।੧੧੯।
॥=॥।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ੧ਪਉੜੀਉਣਤਵੀਂਚਲੀ।
।ਅਨਿਤਾਕੂਕੇਭਲੇਸਭਦਧਾਵਣਹਨਿਸਿਰਦਾਰਾ।ਇ
ਟਾਰੇਰ੍ਹਾਜਾਣੀਐਨਵਲਨਿਹਾਲੂਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ।
ਤਖਤੁਪੀਰੁਰੰਬੀਰੁਹੈਦਰਗਾਹੁਤੁਲੀਜਾਪੈਨਿਰੰਕਾਰਾ।
ਮਨਸਾਧਾਰੁਅਬਾਹੁਹੈਤੀਰਥੁਉਪਲੁਸੇਵਕੁਸਾਰਾ।

ਸਕਿਸਨਾਵੰਞੀਆਖੀਐਏਪੰਞਪੂਰੀਗੁਰੂਕਾਪਿਆਸਾ ੨੧੨
ਰਾ।ਪਿੰਗਾਨੂੰਮੰਨੂਜਾਣੀਆਜਿਵਡੇਸਰਜਣਤਖਾਂ
ਣਾਅਪਾਰਾਆਬਨਵਾਲੀਤੈਪਰਸਰਾਮਬਾਲਿ
ਵੈਨੂਹਉਤਿਸੁਥਾਂਲਿਹਾਰਾ।ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖੁਸ
ਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੨੯॥ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।ਭਾ
ਈਅਨੰਤਾਤੇਭਾਈਕੂਕੋਵਧਾਵਣਿਗੁਰੂਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦਜੀਦੀਸਰਣਿਆਏ।ਤੇਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਕਕੜਾਹੁਪਸਾਦੂਜੋਬੁਟਾ
ਪਣੀਨਹਿਰਾਈਹੈ॥ ਇਸਦਾਪਰੋਜਨੁਕਿਆ
ਹੈ।ਹੋਰਨਾਮਿਠਾਆਈਦੀਨਿਆਈਕਿਉਨਾਹੀ

ਕੀਤਾ ।ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।ਜੋ ਸੋਕਣੁ ਹੁਦੇ ਵਿਰੋਧਾਈ
ਵਸਤੁ ਸੁਟਣਿਵਾਲੀ ਨਹੀ ।ਤੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਥ
ਕਾਈ ਸੁਟਣਿਵਾਲੀ ਕਥਾ ਨਹੀ ।ਤੈ ਸੋ ਜੋ ਸਿਖਾ
ਪਣੀ ਖਸਲਤਿ ਕਿਰਤਿ ਖਰੀਆ ਕਰਨਿ ਜੋ ਕਾਈ
ਗਾਲ ਸੁਟਣਿਵਾਲੀਆਂ ਹੋਵੈਗੀ ।ਸੋ ਗੁਰੂ ਨੂ ਪਾਯ
ਤਿਓਵਨਠਾ ।ਐਸੇ ਸਾਅਹਾਰਾਜ ਦਾ ਨਾਅ ਹੌ ਜਿਸ
ਕਰਕੇ ਅਕਾਲ ਦਿਖੇਲੀ ਨਹੁੰਦਾ ਹੈ ।੧੨੦। ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁ ਚਲੀ ।ਭਾਈ ਨਿਵਲਾ ਤੇ ਭਾਈ ਨਿਹਾਲੂ ਗੁ
ਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੀ ਸਰਨਿ ਆਏ ।ਜੋ ਅਸਾ
ਡਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋਵੈ ।ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ।ਜੋ ਸੋ ਕਾਸ

ਟਿਕੇਅਗਨਿ ਹੋਤੀਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਅਥੇ ਬਿਨਾ ਨਿਕਸਤੀ
ਨਹੀ॥ ਤੈਸੇ ਕਾਸਟ ਨੂੰ ਸੇਕੂ ਭੀ ਨਹੀ ਛਡਦਾ॥ ਤੈਸੇ ੨ ੧੩
ਬਨਵਾਲੇ ਬੈਠਕੇ ਅਥਵੇ ਹੈਨਾ॥ ਤਾ ਅਗਨੁ ਪ੍ਰਤਖ
ਹੋਇਕੇ ਸਭੁ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇਹੂ
ਧਾਵਿਦਿਆ ਘ੍ਰਿਤਿ ਹੈ ਪਰੁ ਸੰਜਮ ਨਾਲਿ ਅਥਕੇ ਪ
ਗਟ ਘੀਉ ਨਿਕਸਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਸੋ ਪਾਠ ਸਬਦ ਦੇ
ਕਾਰਿ ਪੁੰਨੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਪਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰ
ਦਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਨ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸਤਾ ਹੈ
॥ਭਾਂਬੂਆਈ ਨਿਵਲਾ ਨੇਹਾ ਲੂਰਿੰ ਥਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਕ
ਰਨੇ ਤੇ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਨਾ॥ ਜੋ ਸੋ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਕਰਕੇ ਸੁਣੇ ਸ

ਭੁਣਾਦੇਆਨਾਦਿਸਰਿਭੌਆਦੈ॥ਤੇਗੁਰਮਾਤਿਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਹੋਂਦੇ॥ਆਪਭੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਏ॥ਤੇਹੋਰਭੀਜੋ
ਓਨਾਦੀਕਥਾਸੁਣਦੇਸੇਈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਹੋਂਦੇ॥੧੨੧॥
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ॥ਭਾਈਤਖਤੂਪੀਰੁਭਾਈਦਰਗ
ਹਤੂਲੀਭਾਈਮਨਸਾਧਾਰੁਤੇਭਾਈਤੀਰਥੁਉਪਲਗੁਰੂਹ
ਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਦੀਸਰਨਿਆਏ॥ਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਹੋਰਨਾਦੇਮੁਖਥੀਵੀਚਾਰੁਸੁਣਿਦੇਹਾਂਤਾਂ
ਮਨੂੰਨੂੰਸਾਂਤਿਨਹੀਆਵਦੀ॥ਤੇਭਾਈਨਿਵਲੇਤੇਸਿਹਾ
ਲੂੰਦੇਮੁਖਥੀਸੁਣਿਕੇਮਨਵਿਚਿਭੈਆਵਦਾਹੈ॥ਤੇਗੁ
ਰਮਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀਹੈ॥ਤੇਦੁਰਮਤਿਪਾਟਿਜਾਂਦੀਹੈ॥

॥ਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ ॥ਸਬਦੁਤਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈ॥ਪਰੁਜੇ
ਵਕਤੇਵਿਚਿਚੌਦਹਗੁਣਿਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਤੇਜੋਸ੍ਰੋਤੇਵਿਚਿਭੀ
ਚੌਦਹਗੁਣਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਤਾਂਤੁਰਤਹੀਗਿਆਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੇਜੇਥੋੜ੍ਹੇਗੁਣਿਵਕਤੇਸ੍ਰੋਤੇਵੀਚਿਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਤ
ਢਿਲਕਰਕੇਗਿਆਨਹੁੰਦਾਹੈ॥ਪਰੁਜੇਵਕਤੇਵਿਚਿਗੁ
ਣਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਤਾਸਹਜੇਸ੍ਰੋਤੇਨੂੰਭੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ
॥ਤਾਂਓਨਾਪੁਛਿਆਜੀਓਹੁਕੇਣਗੁਣਿਹਿ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੇ
ਸੁਣਾਈਐ॥ ॥ਸੋਲੋਕੂ॥ਵਾਗਮੀ॥ ੧॥ਵਿਆਜ॥੨॥
॥ਸਮਾਜਵਿਤਾ॥੩॥ਪ੍ਰਿਆਕਥਾਪ੍ਰਸਤਾਵਵਿਤਾ॥੪॥
॥ਸਤਵਕਾ॥੫॥ ॥ਸੰਦੇਹਛਿਦੇਤਾ॥੬॥ ॥ਅਜੇਖੰਸਾਸ

ਤ੍ਰਕੂਸਲੋਆ॥੭॥ਸ੍ਰਖਿਆਤੁਦ੍ਵਿਖੇਪਨ੍ਵਿਰੋਹੋ॥੮॥ਸਆਦ੍ਵਿ
ਰੋਆ॥੯॥ਸ੍ਰਨਰੰਜਕੋ॥੧੦॥ਜਿਤਸਭੋ॥੧੧॥ਸ੍ਰਹਿਤੂ
ਭੋ॥੧੨॥ਧਾਰਮਕੋ॥੧੩॥ਸੰਤੋਖੀਤੋ॥੧੪॥ਤੇ
ਚਤੁਰਦਸਗੁਣਉਤਮਵਕਤਾਪ੍ਰਾਣੀਤਾਂਈਐਂਜੋ॥ਇ
ਤਨੇਗੁਣਵਕਤੇਵਿਖੇਹੋਵਨਤਾਂਓਸਥੀਕਥਾਸੁਣ
ਨੇਤੇਕਲਿਆਣੁਹੋਤਾਹੈ॥ਪੁਨਥਸੇਤਾਵਾਗਮੀ
ਬਾਣੀਕੇਪਦਸਮਝੇ॥ਜਿਤਨੇਸ੍ਰੋਤੇਹੋਵਨਤੋਸੀਧਿ
ਪ੍ਰਨਕਰੈ॥ਜੈਸੇਹੁੰਦਵੀਧਾਰਨਾਹੋਵੈਤੈਸੀਪਰੈ
ਗਦ੍ਵਿਆਸਸਆਸਦ੍ਵਿਤਿ॥ਜਿਥੇਰਸਦਾਇਸਥਾ
ਨਹੋਵੈਤੇਸ੍ਰੋਤਿਆਦੀਬ੍ਰਿਤਨਹਿਰਦੀਹੋਈਹੋਵੈ

ਓਥੇ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰੇ ॥ ਜੋ ਥੇਸੋ ਤਿਆਗੀ ਗ੍ਰਿਤਓ ੨੧੫
ਵਾਸਤੇ ਹੋਵੈ ਓਥੇ ਸੰਛੇਪ ਹੀ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਕਥਾ ਅਜੇਹੀਆ
ਨਿ ਕਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰੀ ਲਗੇ ॥ ਤੇ ਵਰਨਣ ਭੀ
ਓਹੋ ਜੋਗੀਆਨ ਕੇ ਉਪਾਸਨਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥ ਜੋ ਸਬਦ
ਦਾ ਰਿਦਾ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਅਰਥੁ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿ
ਚਿ ਸਰਧਾ ਹੋਵੈ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਕਰੇ ਉਸ ਦਾ ਸੰਸਾ ਨਿ
ਵਰਤ ਕਰੈ ॥ ਤੇ ਜੋ ਹਾਪਸ ਥਾਵ ਸਬਦ ਦਾ ਹੋਵੈ ਤੇ
ਹੀ ਹੀ ਸਾਖੀ ਲਿਆਵੈ ॥ ਜੇਹੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ਹੋਵਨ ਤੈਸਾ
ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਦੇਵੈ ॥ ਤੇ ਸਭਨਾ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆ
ਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਕਥਾ ਵਿਚਿ ਬਿਖੇਪ ਨਾ ਕਰੇ ॥ ਜੋ ਕਥਾ ਹੋ

ਭੁਹੋਦੇਤਾਸਾਖੀਹੋਰਸੁਣੁਭਾਉਦੀਨਕਰੇ॥ਤੇਸਾਰੀ
ਰਖਰਕੇਭੁੀਸੁਧਾਹੋ॥ਇਥੈਠੋ॥ਤੇਮਨਕਰਕੇਭੀਸਰ
ਲਹੋਦੇ॥ਤੇਜਿਉਜਿਉਕਥਾਸੇਤੇਸੁਣਨਿਓਨ॥
ਦੇਮਨਨੂੰਪੀਤਦਾਰੰਗੁਚੜਦਾਜਾਂਦਾ॥ਤੇਸਾਰੀ
ਸਭਾਜੰਭੀਜਾਦੀ॥ਐਨਤੇਸੁਦਨਸੋਤਿਆਰੇਦ
ਕੜੇਦੇਮਖਪਿਰਗੇਹੋਦਪਿ॥ਦੇਖਾਅਗੇਕੀਕ
ਹਿਦਾਹੈ॥ਤੇਹੰਕਾਰੀਨਾਹੋਦੇ॥ਆਪਣਾਅ
ਨੀਵਾਰਖੈ॥ਤੇਜੋਕਥਾਕਰੇਸੋਪ੍ਰਿਥਮੇਆਪਰਿ
ਦੇਦਿਰਿਧਾਰਖੈਦੇ॥ਤੇਆਪਣੀਪਾਲਬਧੇ
ਸੰਤੇਖੁਭਰੇ॥ਸਬਹੁਤੁਪਦਾਰਥਾਦੀਮਾਹਿਨਾਕ

ਰੋ॥ ਅੰਗੋ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਰਾਜੀ ਹੋ॥ ਇਕੋ ਲੇਵੈ॥ ਇ ੨੧੬
ਹੁਰੋ ਦੁਹ ਗੁਣ ਜੇ ਵਕਤੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵਨਾ॥ ਓਸ ਥੀ
ਕ ਥਾ ਸੁਣੋ॥ ਅਗੋ ਸੋ ਤੇ ਦੇ ਭੀ ਚੋ ਦੁਹ ਗੁਣ ਦਾ ਹਿ
ਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਭੁਗਤੇ ਵਕਤੇ ਰਅਗਾਰ ਤਾਸੁ ਬ
ਤਰੂਰ ਦਹ ਚੰਗ ਲਹੀਨ ਪਟ ਹਾ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਖਿੰਅਸਰ
ਬਹੁ ਸੋ ਤੋ॥ ਅਨਾ ਛ ਸੋਨੇ ਡੂ ਜੇ ਤਾਸੁ ਧੀ॥ ਦਾ
ਭਾ ਤੇ ਪਕ ਤਕ ਥੰਭ ਰਾਸੁ ਚੰਵ ਪਦ ਬੂ ਜੇ ਤਾਸੁ ਥਦਾ
ਏ ਤੇ ਫਾਸ ਦਮੰਤਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਦੇਹੁ ਪਸਸਤਾ
ਸਦਾ॥ ਏ ਹੁਰੋ ਦੁਹ ਗੁਣ ਸੋ ਤੇ ਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਜੋ ਮਨ ਥਰ
ਕਰਮ ਕਾਰਿ ਵਕਤੇ ਭੁਗਤ ਕਰੇ॥ ਸੋ ਆਪਣੇ ਅ

ਦਿਚਿਗਰਭਜੂਨਾ ਕਰੇ॥ ਜੋ ਮੈਂ ਸੇਵ ਕਰਨਾ ਹਾਂ॥ ਤੀਜਾ
ਕਥਾ ਦੇ ਸੁਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਸਰਧਾ ਹੋਵੇ॥ ਚਉਥੇ ਅ॰
ਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਭੀ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਭੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾ
ਕਰੇ॥ ਪੰਜਿਵਾਂ ਸ ਅਗ੍ਯਾਨਿ ਚਤੂਰੁ ਹੋਵੈ॥ ਤੇ ਛਠ
ਵਾਂ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰਥਤਾ ਹੋਵੈ॥ ਤੇ ਸਪਤ
ਮ ਬਹੁਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਣੇ ਹੋਵਨਿ॥ ਤੇ ਅਠਵਾਂ ਆਲ
ਸੁ ਨਾ ਕਰੇ॥ ਨਾਵਾਂ ਆਲਸੁ ਕਥਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੀਂਦ੍ਰ ਨ॰
ਕਰੈ॥ ਦਸਵਾਂ ਜੋ ਸੁਣੇ ਸੋ ਮਨ ਵਿਚਿ ਧਾਰਦਾ ਰ
ਹੇ॥ ਫੇਰਿ ਯਾਰਵਾਂ ਦ੍ਰਿਖਾਵੈ॥ ਬਾਰਵਾਂ ਜੋ ਕਥਾ
ਉਰਾਂਦੇ ਤਿਸ ਧਾਤ ਸ਼ਾਵਿ ਪਰ ਜੋ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦਾ ਤਿ

ਆਗੁਕਰੋ। ਤੇਰਦਾਸਰੀ ਹੁਭੁੀ ਸੁਚਰਖੈ। ਸੋਚਦ ੨੧੧
ਦੀ ਭੁਨਰਖੇ। ਸਰਿ ਦੇਕਰਿ ਸੁਣੋ। ਏਹੁ ਚੋਦਾ ਗੁਣ ਸੋਭੇ
ਦੇ ਹੋਦੀ ਨਿ। ਤਾਂ ਧਿਸ ਨੂ ਭੁਰਭੁ ਗਿਆਂਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ। ਸੋ ਭਾਈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੂ ਦਿ੍ਰਿ ਸਭੁ ਭੇਖ ਦਿਨ ਪਾਇਆ
ਦੇ ਹੈਨ। ਤੁਸਾ ਭਾਈ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਕਰਨੀ।
ਜੇਸਦੇ ਮਿਲਣਿ ਕਰਿ ਸਭੇ ਗੁਣ ਕਿਉਂ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵ
ਨਗੇ। ੧੨੨। ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ। ਭਾਈ ਕਿਸ
ਨਾਂਵੈ ਦੀ ਤੇ ਭਾਈ ਪੰਨੂ ਪੂਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ
ਦੀ ਸਰਨਿ ਆਏ। ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਉਧਾਰੁ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਬਚ
ਨੁ ਹੋਇਆ। ਕਛਿ ਜਾਗੀ ਦਿ ਵਿਚਿ ਨਾਮ ਦਾਨ ਜਪ

ਤੂਹੈ ਗੁਰੂਸੀਭ੍ਰੀਨਾਮਕੇਜਹਾਜਤੇਚੜ੍ਹਿਬੈਠੇਤਾਤੇਸ
ਬ਼ਦਦੇਖੂਹਾਰਨਦਾਆਭ੍ਰਆਸੁਕਰੋਤਾਤਾਂਓਸ
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਸੁਣੋਪਾਤੁਸਾਹਕਈਸਿਖਜਥ
ਦਨੂਪਜ੍ਹਿਸਾਦਿਕੇਖੋਟੇਕਰਮਅਵੋਨੂੰਦੇਹੇਨਾਤੇਕਈ
ਸਿਖਾਂਸਗੋਦੇਵੈਰੂਦਿਵੈਧੁਕਣੇਅਭਗਦੇਹੈਨਾਓਨ
ਨੂਕੋਨੇਪਰਦਾਂਪਾਪਤ੍ਰਿਹੂਦੀਹੈਗਬਰਨੁਹੋਇਆ
ਗੁਰੂਕਾਸਬਦੂਸਭੁਣਾਦਾਹੂੰਧਾਰੂਸਮੇਪਾਇਕੇਕ
ਰਦਾਹੈਅਇਕਗਿਆਨਬਾਪਦਕਲਿਆਨੂੰਨਹੀ
ਹੋਤਾਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਜਿਅਗਿਆਨੀਸਬੁਦਨੁਸੁਣਿ
ਦਾਹੈਤਾਂਓਸਦੇਪਾਪਕਟੀਦੇਹੈਨਾਅਰੋ

ਜਗਆਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ਤੇ ਜਗ੍ਯਾਸੀ ਨੂੰ ਗਿ ੨੧੮
ਆਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਦਾ ਗਿਆਨੁ
ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਪੂਰੁ ਜੋ ਗਿਆਨ ਬਧ ਹੈ॥ ਓਸਨੇ
ਆਪਣੇ ਆਨਦਾ ਸਤੇ ਪਾਠ ਸੁਣਿਕੈ ਗਿਆਨੀ ਹੋ
ਇਥੈ ਨਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਨਿਸਚਾ ਨਹੀ ਹੋਇ
ਆ ਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿਦ੍ਯਾ ਆਈ ਦਾ ਸਤੇ ਕਹਿਦਾ ਹੈ
ਜੋ ਐਨੂੰ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੈ॥ ਸੰ[illegible] ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਨਹੀ
ਕਰਦਾ॥ ਤਾਂ ਓਸਨੂੰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ
ਜੈਸੇ ਕਿਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਰਾਹ ਜਾਣਾ ਹੋ॥ ਤੇ
ਰਾਹੁ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਪੁਛਿਦਾ ਚਲਿਆ ਜਾਵਦਾ ਹੈ

॥ ਤਾਂ ਉਹੁ ਅਗਿਆਨੀ ਭੀ ਪਹੁਚਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਕਿਸੇ
ਨੂ ਸੰਗਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਭੂਰੀ ਹੋਈ ਮਿਲੀ
ਹੋਤੇ ਉਹੁ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਲਗਿਆ ਆਹੈ ॥ ਤਾਂ ਉ
ਹੁ ਜਗਿਆਸੀ ਭੀ ਪਹੁਚਦਾ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਜੋ ਕੋਈ
ਰਾਹੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਉਹੁ ਗਿਆਨੀ ਭੀ ਪਹੁਚਦਾ ॰
ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਜੋ ਰਾਹੁ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੇ ਪੁਛਦਾ ਭੀ ਨ
ਹੀ ਤੇ ਉਹੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਉਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਸਰ ਨੂ ਨਹੀ ਪਹੁਚਦਾ ॥ ਤੈਸੇ ਜੋ ਆਪ ਨੂ ਗਿਆ ॰
ਨੀ ਮਨਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸੰਤਾ ਨੂ ਪੁਛਦਾ ਨਹੀ ॥ ਉਹੁ ਜੀ
ਵਨ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ॥੧੨੩॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚ

ਲੀਆਭਾਈਸਿਧੰਗੜ੍ਹਤੇਭਾਈਮਦੂਤਿਖਾਣਦਨੇ
ਸੁਜਾਣਹੇਸਨਾਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਦੇਦਾਸ
ਨਿਆਏਤੇਲੰਗਰਦੀਆਂਲਕੜੀਆਚੀਰਿ
ਨਿਤੇਚੌਕੀਆਤੇਮੰਜੇਬਣਾਇਦੇਦਾਨਿਆਤੇਸਿ
ਖਾਸਭੁਨਾਦਾਜੋਕੰਮਹੋਦੇਸੋਕਾਠਦੇਦਾਨਿਆਤੇਕ
ਥਾਦੇਸਮੇਸਭੁਕੰਮਵਿਸਾਰਕੇਕਥਾਸੁਣਨਾਤੇ
ਪਿਛਲੀਰਾਤੀਸਿਖਾਨੂਇਸਨਾਨੁਕਰਾਇਦਾ
ਤੇਆਪਭੀਇਸਨਾਨੁਕਰਨਾਤੇਬਾਣੀਜਪ
ਨਾਤਿਸਸਮੇਉਨਾਦਾਅੰਤਦਾਸਮਾਹੋਇਆ
ਤਿਸਸਮੇਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਆਇਲਗਾਤੇਇ

ਸਨਾਨੁਕਰਿਕੈਸਭੁਪਦਾਰਥਆਪਣੀਹਥੀਗਰੀ
ਬਾਂਨੁਦੇਕੈਵਾਹਗੁਰੂਜਾਪਿਆਪਾਣਿਵਿਚੋਂਨੋਸਾਹਿ
ਬਆਪਣੁਨਾਵੀਰਿਖਾਤੇਜਾਇਖਲੋਤੇਸਾਨਿ
ਗਥਰੂਨੁਹੋਇਆਆਇਏਹੁਨਲਨੀਲਦੋਅਵਤਾ
ਰਹੇਸਨਾਏਇਨਾਬਨਤਕੀਤੀਸੀਜੋਅਸਾਨੂੰਗਿ
ਆਨੁਪਾਪਤਿਹੋਵੈ ਅਸਾਂਕਹਿਆਸੀਜੋਕਲ
ਜੁਗਾਵਿਚਿਤੁਸਾਨੂੰਗਿਆਨੁਦੇਵਾਂਗੇਹੁਣਇਥੇ
ਸਾਸਬਦਨੂੰਸਮਾਝਿਆਹੈ ਏਹੁਆਅਰਥਧ
ਵੀਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਹੈਨਾ॥੧੨੫॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚ
ਲੀ ਭਾਈਬਨਵਾਲੀਤੇਭਾਈਪਰਸਰਾਮਬਾਲ

ਵੈਦਹੋਸਨਾ॥ਜੋਕੋਈਸਿਖੁਸਾਧੁਕੋਈਰੋਗੀਹੋਵੈ ੨੨੦
ਤਿਸਨੂਆਪਣੇਪਾਸੋਔਖਧਦੇਦਾਲਿਆ॥ਤੇਭੂਰਕੇਤਿਸ
ਦੇਖਾਰਿਭੁਜਾਂਵਦਾਸੀ॥ਤੇਤੇਕੁਸਬਦੁਭੁਗਾਵਦਾਸੀ॥ਤਾਂ
ਇਕਾਦਿਨਤਿਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿ
ਕਾਇਆਨੂੰਤਾਂਸਭੁਸੇਦਾਸਬਦੁਕਰਦਾਹੈ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਦੀਇਤਨੀਸੇਵਾਕਿਉਲਿਖੀਹੈ॥ਬ
ਹੁਤੁਹੋਇਆ॥ਔਖਧੁਸਾਹੇਧਰਿਸਭੁਨਾਰੋਗ
ਦੇਹੈਨਾ॥ਪੁਰਕੇਨੂਸੀਕੇਸਾਧਾਸਾਰਿਆਂਨੂਜੇਰੋਗੀਦਾ
ਨਾਟਕਾਦੇਖਦਾਹੈ॥ਗੁਰਮੀਸਰਦੀਕਢੀਨੂਪ
ਛਾਡਕੈਔਖਧਦੇਦੇਹੋਤੇਹਉਨਾਲੇਸੰਜਅੱਦਸ

ਦੇਹੋ॥ਤਾਂਓਸਦਾਰੋਗੁਕਟੀਦਾਹੈ॥੧ਪਤੂਜੇਸੋਖ
ਦਭੁਕਿਰਹੀਹੋਸੈ॥ਤੇਰੋਗੀਭੀਹੋਵਦਾਸੈਤਉਭੀ
ਵੈਦਥੀਂਓਥਨਾਰੋਗੁ ਨਹੀਕਟੀਦਾ॥ਤੈਸੇਜੋਗੁਰ
ਸਿਖਜੋਹੈਸੋਸਿਖਾਦਾਆਧਾਰੂਦੇਖਕਰਿਸਬਦ
ਦਾਊਪਦੇਸੁਕਰਦੇਹੈਸਾ॥ਓਸਨਾਨੂਗਿਆਨੁਪਾਪ
ਤ੍ਰਿਹੂੰਦਾਹੈ॥੧੨ਪ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਪਉ
ਕੀਤਾਸਦੀਚਲੀ॥ਲਸਕਰਿਭੁਾਇਤੀਰਥਾ
ਗੁਆਲੀਏਰਿਸਾਇਨੀਹਰਿਦਾਸਾ॥ਭਾਦਾਪੀਰੁ
ਊਜੈਨਦਿਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਰਸਬਦਾਸਿਵਾ
ਸਾਸੇਭੂਵਣਾਭੂਕਾਨਪੁਰਿਸਨਖਾਸਿਕਸਹਜਪ ੨੨

ਠਗਾਸਾ ॥ ਭਗਤੂ ਭਈਆ ਭਗਦਾਨਦਾਚਨਾਲਿਬੇ ॥ ੨੨੧
ਦਲਾ ਪਰੇਉ ਦਾਸਾਂ ਸਲਖੂ ਠ ਧਾਰੂ ਜਾਂਦੀ ਐਸੇ
ਪਿਰਥੀ ਅਲੂ ਜਰਾਂਦੀ ਧਾਸਾ ਭਗਤੂ ਛੁਰਾਂ ਦਖਾ
ਣੀ ਐਗਲੂ ਰਿਹਾਣੈ ਸਾਬਾਸਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਦਾਸਦੂ ਇਵੇਂ ਸਦ ਧਾਂ ਦਣਕ ਦਲਾਂ ਦਿਗਾਸੁ
ਗੁਜਰਾਤੋਂ ਦਿਚਿ ਜਾਂਣੀ ਐਵੇ ਧਾਰਿਭਾਂ ਦਣਾਸੁ
ਲਾਸਾਂ ਗੁਰਸਿਖ ਭਾਊ ਭਗਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥੨ ੦॥
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਰਲੀ ॥ ਭਾਈ ਤੀਰਥਾ ਲਸਕਰਿ
ਬਾਦਸਾਹ ਦੋਂ ਦਿਚਿ ਰਾਹਿ ਦਾਸੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੀ ਸਰਨਿ ਆਇਆ ॥ ਤੇ ਅਰਦਾ ੦
ਸ ਕੀਤੀ ਅਸੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤਿ ਦਿਚਿ ਰੂ ਪੈਗ

ਜਿਵੇਤਾਂ।ਅਸਾਡਾਕਿਉਂਕਰਿਨਿਉਧਾਰੂਹੋਵੈਗਾ।
।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ।ਤੁਸਾਂਸਾਧਾਂਦੀਟਹਲ
ਕਰਦੀ।ਜੋਗਊਆਂਨੂੰਘਾਸੁਖਵਾਂਵਦੇਹੈਨਿ
।ਸੋਓਨਾਂਦਾਦੁਧੁਪੀਂਵਦੇਹੈਨਾ।ਤੈਸੇਜੋਸਾਧਾ
ਦੀਸੇਵਾਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਓਨਾਂਦੀਪਸੰਨਤਾਕ
ਰਕੇਗਿਆਨਤੇਭੁਗਤਿਨੂੰਪਛਾਣਕਰਕੇਸੁਖੀਹੂੰਦੇ
ਹੈਨਿ।ਤਾਂਓਸਕਹਿਆ।ਅਸੀਸਾਧਾਂਨੂੰਕਿਉਂਕਰਿ
ਪਛਾਣੀਐ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ।ਇਕਰਾਜੇ
ਦੀਸਰਧਾਹੈਸੀ।ਸਾਧਾਂਦੇਦਰਸਨਦੀਲਾਲਸਾਹੋਈਸੀ।
ਤਾਂਮੰਤ੍ਰੀਆਂਕਹਿਆ।ਜੋਹੰਸਾਨੂੰਖੋਜਨਜਾਈ
ਹੈਓ।ਤਾਰਾਜਿਆਂਥਖੋਜਨਨਹੀਹੁੰਦਾ।ਆ

ਪੜਿਆਕਾਰਜਾਦਾਤਿਆਗੁਨਹੀਕਰਸਕੀ ੨੨੧
ਦਾਪਰੁਇਕੂਉਪਾਊਹੈਜੋਇਕੁਭਾਉਜਲ
ਕਾਛਿਤੁਰਪੂਰਹੋਵੈਤਉਪਾਰਿਉਨਾਦੇਸਭਪੰਖੀਅ ॰
ਵੀਚੋਠਗਵਾਣੀਐਤੇਰਾਖੇਉਪਰਿਥੈਠਨਾਜੋ
ਇਥਲੀਕੋਈਆਵਣੀਨਾਪਾਵੈਤਾਂਓਸਰਾਜੇਨੇ
ਐਸੇਹੀਕੀਆਸਭਪੰਖੀਆਵਨੇਚੋਗਚੁਗਜ ॰
ਵਨਿਆਪਣੇਦੇਸਾਵਿਚਿਸੋਭਾਜਾਇਕਰਨਿਆਇ
ਕਨਾਪੰਛੀਆਨੇਆਨਸਰਜਾਇਸੋਭਾਕੀਤੀਤ ः
ਹੀਸਾਨੇਕਹਿਆਅਸੀਓਸਰਾਜੇਦੇਦੇਸਜਾਇ
ਕੇਉਸਦੀਸਰਧਾਵਧਾਈਐਜੋਸਦਾਪੰਛੀ

ਆਦੀਸੇਵਾਕਰਦਾਰਹੇ।ਤਾਂਇਕਜੋੜੀਹੰਸਾਦੀ
ਉਨਕੇਓਨਾਪੰਛੀਆਨੂਸਾਥਲੈਕੇਉਸੇਤਲਾਉਉ
ਪਰਿਆਇਥੈਨੋ।ਹੋਰੂਚੋਗਾਚੁਗਾਨਨਹੀ।ਤਾਂਰਾ
ਖਿਆਨੇਰਾਜੇਨੂਜਾਇਕਹਿਆਜੋਹੰਸਾਦੀਜੋੜੀ
ਆਈਹੈ।ਅਹਾਂਉਜਲਹੈਨਾ।ਤੇਹੋਰੁਚੋਗਨਹੀਚੁ
ਗਦੇ।ਤਾਰਾਜਾਦੂਧਅਰੂਮੋਤੀਸਾਥਾਲਿਆਇਆ।
ਓਨਾਦੇਅਗੇਦਿਹੁਾਏ।ਤੇਜਲਦੇਦੂਧੁਨਿਆਰਾ
ਕਰਕੇਖਾਧਾਤੇਅਮੋਲਕਮੋਤੀਉਗਾਲਕੇਕਢੇਤੇ
ਉਡਗਏ।ਜਬਓਹੁਮੋਤੀਜੋਹਰੀਨੂਦਿਖਾਏਤਾਇ
ਕਾਇਕਾਅਮੋਲਕਮੋਤੀਉਸਦੇਸਾਰੇਰਾਜਦੇਪੰਨਿਸ

ਆਨਿ ਹੈ। ਤਾ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤੁ ਪਸੰਨੁ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸੇਵ ਨੂੰ ੨੨੩
ਸਭੁਨਾ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਟਹਲ ਸੇਵ ਕਰਦਾ ਰਹੁ। ਕੋਈ ਭੁ
ਖੁਖਿਆ ਅਮੋਲਕ ਦੂਰ ਨੁ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤੈਨੁ ਸੁਣਾਇ ਕੌ ਤੈਨੋ
ਉਧਾਰੁ ਕਰਿ ਜਾਵੈਗਾ। ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਭਜਨੁ ਕਰਦਾ ਰਹੁ।
੧੮੬। ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ। ਗੁਸਾਈ ਹਰਿਦਾਸੁ ਸਾਇਲੀ
ਗੁਆਲੇਰ ਵਿਚਿ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸਭੁ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਤੇ ਸਾ
ਧਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਨ ਬਰ ਕਰ ਅਕਾਰਿਦਾ ਸੀ। ਤੇ ਸਾਹਿਬ
ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਚਾਹਦਾ ਸੀ।। ਤਾ ਸਾਹਿਬ ਫਿਰ ਦੀਖਾ
ਤੁਸਾਹੀ ਨੂੰ ਸਦਾਇਆ ਸੀ ਰਿੰਦੂ ਸਾਹੀ ਅਹਾਬੂਸ
ਟਹੋਸੀ।। ਤੇ ਜਨੇ ਬਾਦਸਾਹ ਰਵੈ ਅਗੇ ਨੂੰ ਗਲ ਲੀ ਖਾਂ।

ਪੀਤੋਜੀਗੁਰੂਅਰਜਨਦੇਬੇਟੇਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਜੀਆਪਨੂੰਸਚਾਪਾਤਸਾਹਿਕਹਾਵਦੇਹੈਨਿ
ਅਤੇਪੰਜਵੀਂਪਾਤਸਾਹੀਓਸਨੇਬੇਟੀਦੀਸਗ
ਈਛਿਦੇਪਾਤਸਾਹਦਾਸਤੇਭੇਜੀਸੀਤੇਸਾਹਿਬ
ਮੰਨਿਆਨਸੀ॥ਓਸਨੇਬਾਦਸਾਹਦੇਅਗੇਚੁਗ
ਲੀਕਾਰਕੈਤੇਸਾਹਿਬਨੂੰਬੁਲਾਇਆਸੀ॥ਤੇਸ
ਹਿਬਪੰਜਵੀਪਾਤਸਾਹੀਦਾਸਰੀਰੁਤਿਆਗਿਆ
ਸੀ॥ਪਾਤਸਾਹੀਦਾਦਾਵਾਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾਂਬਾਦਸਾ
ਹਦੇਆਦਮੀਬੁਲਾਵਨਆਏ॥ਤਾਂਸਿਖਾਂਕਹਿਆ
ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਮਲੇਛਬੁਰੇਹੈਨ॥ਬਚਨਹੋਇਆ

ਅਜੁਅਸਾਂਗੁਰੂਹੋਇਕੈਉਸਨੂੰਦਰਸਨੁਦੇਵਾਂਗੇ। ੨੨੪
ਤਾਂਚੰਦੂਨੂੰਆਪਣੀਕਰਣੀਦਾਫਲੁਉਸਨੂੰਦੇਵਾਂਗੇ।
ਤਾਂਸਾਹਿਬਛਿਵੀਂਪਾਤਸਾਹੀਜਾਇਬਾਦਸਾਹਨੂੰ
ਮਿਲੇ।ਤਾਂਬਾਦਸਾਹਏਨਾਂਦਾਦਰਸਨੁਕਰਿਕੈਬਹੁ
ਤੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ।ਕਹਿਆਏਨਾਂਦਾਡੇਰਾਬਾਗਵਿ
ਚਿਕਰੋਹੋ।ਤਾਂਚੰਦੂਦੇਮਨਵਿਚਿਚਿੰਤਾਆਈ।ਜੋ
ਤਕੀਆਂਨੂੰਸਿਖਾਇਆਉਨਾਬਾਦਸਾਹਨੂੰਸਿਖਾ
ਇਆ।ਤੁਸਾਡੇਸਾਇਤਬੁਰੀਹੈ।ਜੋਗੁਰੂਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦਜੀਗੁਆਲੇਰਿਦੇਵਿਚਿਜਾਇਤਪਾਸਾਕ
ਰੈ।ਤਬਤੁਸਾਨੂੰਸੁਖੁਹੋਵੈ।ਤਾਂਬਾਦਿਸਾਹਿਬਾਗਦਿ

ਰਿਜਾਇਕੈ ਅਰਜਕੀਤੀਜੋਤੁਸੀਚਾਲੀਸਾਈਨਗ੍ਰ
ਆਲੇਸਿਰਿਦਿਚਿਰਬੈਠਕੇਤਪਸਿਆਕੀਤੋਸੈਹਰਿਆ
ਸੀਤੂਕੂਤੁਸਾਨੂਸਦਘਲੇਦਾਹੋਗਾਤਾਸਾਹਿਬਗ੍ਰਆ
ਲੇਰਗਏਤਾਂਭਾਈਹਰਿਦਾਸਸੁਣਿਆਇਨੀਆਣਦ
ਰਸਨਕੀਤਾ ਸਬਚਨਹੋਇਆਤੁਸਾਡੀਪੀਤੁਕਰ
ਕੈਅਸੀਇਥੇਆਏਹਾਂਤਾਂਰੰਦੂਗ੍ਰਆਲੇਸਿਦੇ
ਰਾਖਿਆਨੂਕਾਢਿਉਜੋਜਿਆਤੂਸਾਨੂਸੇਵਰਾਪਨਦੇ
ਵੰਗਾ ਗੁਰੂਨੂਸੌਖੀਜਾਗਾਰਖੋ ਸੋਤੇਬਾਦਸਾ
ਹਿਲਿਖਿਆਜੋਏਨਾਨੂਸੁਖੀਰਖਣਾਤਾਸਾ
ਹਿਬਵਿਚਰਹਿਗੁਆਲੇਲਰਦੇਜਿਸਕਾਰਖੇਲਨਾ

ਤੇਭਾਈਹਰਿਦਾਸੁਪੰਜੀਸਆਣਿਰੋਜੁਆਟਾਤੇਘੀ ੨੨੫
ਜਿਆਣਿਧੀਊਤੇਪੰਜਿਆਣਿਖੰਡੂਰੋਹਰੂਨਾਨਾਪਕਾ
ਰਾਦੇਪਰਸਾਦਿਹੋਦਨਸੋਭੁਜੋ ਜਿਤਨੇਥੰਦਾਵਿਚਿ
ਹੈਸਨਿਸਭੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ ਜਾਬਦਾਲੀਸਾਦਿਨਬੀ
ਤੇਤਾਂਭਾਈਜੇਠੇਰਾਤਨੂਸੇਰਦਾਰੂਪਕੜਕੈਬਾਦਸਾ
ਹਨੂਭੈਆਨਕੀਤਾ ਜੋਬਾਦਸਾਹਜੇਤਕੀਆਥੀ
ਪੁਛਿਆਜੋਸੇਰਾਤਨੂਭੈਖਾਇਆਹੈ ਤਾਂਭਾਈ
ਜੇਠੇਆਇਕੈਕਹਿਆ ਜੋਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਨੂ
ਬੁਲਾਵਹੁਤੇਸੁਤੈਤੁਸਾਂਡਾਦੂਰਹੋਵੈਗਾ ਜਬਬਾਦ
ਸਾਹਕੋਫਿਰਿਸਾਹਿਬਨੂਬੁਲਾਇਆਬਚਨਹੋਇਆ

ਜੇਸਭੁਬੰਦਖਲਾਸਕਰੋਤਾਅਸੀਆਵਦੇਹਾਂ
ਤਾਬਾਦਸਾਹਸਭੁਬੰਦਖਲਾਸਕੀਤੀ॥ਤੇਬਾਈ
ਹਰਿਦਾਸਨੂੰਭੀਨਾਲਿਲਿਆਏਤਾਂਬਾਦਸਾਹ
ਨੂੰਸਾਹਿਬਇਕਅਮੋਲਕਮੋਤੀਭੇਟਰਖਿਆ
ਤਾਬਾਦਸਾਹਪਰਿਖਣੇਲਗਾਇਆਤਾਂਬੇਗਮਾਂ
ਕਹਿਆਇਸਦੇਨਾਲਦਾਦੂਜਾਹੋਵੈਤਾਮੈਨ
ਥਵਿਚਰਿਪਾਵਾਤਾਂਬਾਦਸਾਹਸਾਹਿਬਨੂੰਪੁ
ਛਿਆਇਸਦੇਨਾਲਦਾਦੂਜਾਮੋਤੀਹੋਵੈ॥ਤਾਂਸ
ਾਹਿਬਬਚਨਕੀਤਾ॥ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀਦੇਗਾਲਿਆਮ
ਣੇਭਰੀਆਪਈਆਹੈਸੀਆ ਜੋਮੰਗੇਸੋਹੀਮੋਤੀਆਦੀ

ਹੈਸੀ॥ ਤਦਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਆਖਿ ਸਾਹਿਬ ਸਚੀ ਗੁਰੂ ਛੋਡਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਥੀ ਪੁਛੋ ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਓਹੁ
ਕਰਿਆ ਐਥੇ ਮੋਤੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਆ ੦
ਇਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਅਸਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੋ ਏਹੁ ਮੂ
ਸਾਡਾ ਚੂਨੀ ਹੈ ਅਸੀ ਇਸ ਥੀ ਮੋਤੀ ਲੈ ਦੇਵਾਂਗੇ
ਤਾਂ ਘਰਿ ਦਿਰਿਵਿ ਦੂਨੂ ਲੈ ਆਇਓ ਤੇ ਜੁਤੀਆ
ਨਾਲ ਸਿਖਾਉ ਸਨੂ ਆਰਿਕੈ ਜੀਉ ਨਿਕਾਸਿਆ ਤਾਂ
ਤੇ ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਰਕੈ ਰੋਂਦੀ ਖਾਈ ਦਿਰਿਦਿ ਪਾਇਆ ਤਾਂ
ਤੇ ਅਮੋਲਕ ਮੋਤੀ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਤੇ ਤਾਂ
ਨੂ ਸੇਰੁਲ ਸਕਰੂ ਚੀਰਿਕੈ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਤੰਬੂ ਨੂਆ

ਇਆ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਤੀਰੁ ਮਾਰਿ ਕੈ ਓਸ ਨੂ ਮਾਰਿਆ ੦
ਸਬਾਦਸਾਹ ਦੇਖਕੇ ਪਸੰਨ ਹੋਇਆ ॥ ਕਹਿਆ
ਕਛੂ ਮੰਗੁ ਲੇਨ ਕਹਿਆ ਸਾਨੂ ਭੁਖ ਸਦ ਫਕੀਰੈ
ਗਦਿਵਾਹੇ ਇਕੋ ਤੇ ਹਰਿਦਾਸ ਨੂ ਭੀ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਸਾਬ
ਰਨ ਹੋਇਆ ਸਦਾ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਟਹਲ ਕਰਨੀ ॥੧
੨੧ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ਭਾਈ ਧੀਰੋ ਉਜੈਨ
ਵਿਚਿ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਸੋ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਜਿਥੇ ਮਹਾਰਾਜ
ਦਾ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਂਦੇ ਸੇ ਸੁਣੇ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂ ਪਸਾਦੁ
ਖਾਇਕੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਦੇ ਜਾਦੇ ਲਗਿਆ ਆਪ ਕੀਰ
ਤਨ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਦੇ ਰਹੇ ਉਠਿ ਕੇ ਇਸਨਾਨੁ

ਕਰਕੈਗੁਰੂਕੀਬਾਣੀਪੜ੍ਹੈਂਤੇਵਿਛਿਆਅਹੀਨੇਗੁਰੂਕੇਂ ੨੨੧
ਦਰਸਨਨੂੰਆਏ॥ ਇਕਦਿਨੇਓਸਗੁਰੂਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦਜੀਥੀਪੁਛਿਆਸਚੇਪਾਤਸਾਹਸਾਧਾਂਕੇ
ਨਾਲਛਲਾਕਰਿਜਾਣਦੇਹੋਨਿਆਂ ਸਬਦਨਹੋਇਆ ੦
ਸਾਥੋਂਕੁਹਾ ਸੰਤੂਰਾਮਰਾਇਨੇਆਂਧਿਆਨੇਸਰਬਦ
ਪੂਰਣਹਾ ਸਗਿਆਨੇਸਮਦੂਖਸੁਖੰਜਗਾਤਿਨਿਰਮ
ਲਾਨਿਰਵੈਰਣਹਾ॥ ਗੁਣਾਇਆਲਸਰਬਤਜੀਆਂ
ਰਦੋਖੀਬਦਮਾਣਤਹਾ ਕੋਜਨੈਗੋਪਾਲਕੀਭਗਨਹਾਸ
ਲਪਾਇਆਜਥਕਮਲਰਹਤਹਾ ਗੁਪਦੇਜੈਸਾਸ
ਸਿਵੂਸਣਾਹਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭਾਵਨੀਪਾਨੈਦਾਨਤਸੋ

ਤਸੂਵਣੰਆਪਣਿਆਆਗਿਸਗਲਰੇਣਕਹਾ ਸਖਣਲਖਣ
ਪੂਰਨੇਪੁਰਖਹਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਸਾਧਸਦਜਨਦਾਸਤਿ
ਸਦਾਵੀਰਾਗੁਅਇਨਾਛਿ ਆਲਖਣਾਦੂਆਰੇਸਾ
ਧਸਿਖਜਾਣੀਦੇਹੇ ਨਿ ਅੰਤ੍ਰਉਨਾਦਾਰਾਆਸਅਹੇ
ਅਤੇਧਿਆਨੁਦੂਆਠਾਬਹਅਰੀਦੀਪਯੰਤਾਇਕ
ਚੇਤਨਸਤਿਆਜਾਣਦੇਹੈਨਾ ਅਤੇਦੂਪਤੇਸਖਦਾਗਿਆ ੦
ਠਉਨਾਨੂਸਅੰਤ੍ਰਾਸਤਾਹੇਅਹਰਖਸੋਗਨਹੀਕਰਤੇਸਭ
ਵਾਹਗੁਰੂਦੇਖਦੇਜੇਜਾਣਦੇਹੈਨਾ ਅਕੈਅਸਾਦ੍ਰਿਆਕਰ
ਅਕਾਰਿਰਦੇਹੈਨਾ ਅਤੇਨਿਰਵੈਰਸਭਜੀਆਨਾਲਵਰ
ਤਦੇਹੈਨਾ ਅਤੇਉਪਦੇਸਅੰਮ੍ਰਿਤਨੂਭੀਸਤਨੂਭੀਗਿਆਨ

॥ ਦਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ਓਨਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚਿ ਭਗਵੰਤ ਦੀ
ਭਗਤਿ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ॥ ਏਕਿ ਦੈ ਸਭਸ ਨੂੰ ਭਗਤਿ ਪਾਪਤਿ ੨੨੮
ਹੋਦੈ ਹੈ ॥ ਤੇ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਤੇ ਦਿਆਲ ਹੈਨ ॥ ਤੇ ਭੋਜਨ
ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕਾਰ
ਜ ਵਿਚਿ ਵਰਤਦੇ ਹੈਨ ॥ ਤੇ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਕਰਿ
ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ॥ ਤੇ ਦਿਆਲ ਸਭਨਾ ਜੀਆਂ ਤੇ ਹੈਨ
॥ ਪੰਛ ਦੇ ਖਾਥੀ ਕਾ ਅਗ੍ਰੋ ਧਦਾ ਤਿਆਗੁ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ਤੇ
ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ਕੰਨ ਕਰਿ ਸੁਣਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰ
ਦੇ ਭੀ ਨਹੀ ॥ ਏਨਾ ਪਦਾ ਲਛਣਾ ਦੇ ਰੂਆਂ ਦਾ ਸਗੁਣ
ਹੈਨ ॥ ਏਨਾ ਕਰਿ ਜੋ ਪੂਰਣ ਹੈਨ ॥ ਸੋਈ ਸਾਧ ਹੈਨ ॥

ਜੇਤਾਇਸਦੇਵਿਚਿਏਹਗੁਣਹੋਵੈਨਤਾਂਵਸੇਖਹੈਨਾ।ਜੇ
ਨਹੀਤਾਂਓਨਾਦਾਸੰਗੁਕਰੇ।ਤਾਂਸਿਖਨੂਪਾਪਤਿਹੁੰਦ
ਹੈ।ਤੇਏਹੁਗੁਣਦਾਭੀਆਦਰਦੇਹੈਨਾ।੧੨੮।।ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ।ਬੁਰਹਾਨਪੁਰਦੇਵਿਚਿਇਕੁਗਾਤਿਭਾਈਬੁਧ
ਦਾਸਦਾਸਭਾਈਬੋਦਲਾਅਛਕਵਦਾਰੂਪਰਬੀਅ
ਲੂਜਗਾਂਦਹੋਰੂਭੀਬਹੁਤੁਸਿਖਹੈਸਨ।ਤੇਤੁਗਰੂਕੂ
ਰਤੇਭਾਈਨੇਬੂਹਿਰਾਣਦਭਾਈਸੁੰਦਰੁਭਾਈਸਾਅ
ਦਾਸਦਪਾਦਾਨਿਸਭੇਸਿਖਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਦ
ਸਰਨਆਏ।ਅਸਾਡਾਉਧਾਰੁਕਰੋ।ਬਚਨਹੋਇ
ਆ।ਭਾਈਸਾਆਪਣੇਸਹਰਵਿਚਿਧਰਮਸਾਲਾਬ

ਣਾਵਣੀ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਚਰ ੨੮੫
ਚਾ ਕਰਣੀ ਅਤੇ ਆਰਤੀ ਚਰਣ ਕਵਲ ਪਨੂ ਕੇ ਭੋਗ
ਪਾਵਣਾ ਅਰ ਹਿਰਾਸ ਦੇ ਸਮੇ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕੇ ਰਹਿਰਾ
ਸ ਪੜ੍ਹਨੀ ਅਤੇ ਪਸਾਦੁ ਛਕ ਕੇ ਰਾਤ੍ਰੀ ਪਹਰ ਰਾਤ ਜਾਂ
ਤੀ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੀਰਤ ਪਨੂ ਕੇ ਰਾਤੀ
ਜਾਇ ਸਊਣਾ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ੍ਰੀ ਇਸਨਾਨੁ
ਕਰਕੈ ਕੰਠ ਦੀ ਬਾਣਿ ਪੜ੍ਹਨੀ ਜੋ ਸਿਖੁ ਪਸਾਦਿ
ਦਾ ਅਰਥੀਆ ਹੋਵੈ ਤਿਸਨੂ ਪ੍ਰਸਾਦੂ ਛਕਾਵਣਾ
ਜੋ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਅਰਥੀਆ ਹੋਵੈ ਤਿਸਨੂ ਬਸਤ੍ਰ
ਦੇਵਣਾ ਜੋ ਹੋਰੁ ਸੰਗਰਾਂਦਿ ਉਮਾਸਿਆ ਗੁਰਪੁਰ

ਬਹੁਤੇ ਦੀਪਮਾਲਾ ਦੇ ਵਿਸਾਖੀ ਉਪਰਿ ਜਿਸਦੀ ਸਰ
ਧਾ ਹੋਵੈ ਤੌ ਰੂਪ ਪਜਾ ਮਨ ਹਰ ਪੈਸਾ ਏਕ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਕਛੂ
ਹੁ ਕਰਨਾ ਜੋ ਨੁਕ ਕਰਨਾ ਤੇ ਅਨੁਨੀ ਵਾਰ ਖਣਾ ਹਉ
ਮੈ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਤਕਿ ਸੋਵੇ ਧਾਰਿ ਵਿਚਿ ਕੂਪ ਹੋਸੀ
ਤਿਸਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਲੀ ਪਈ ਸੀ ਤਿਸਨੇ ਪੰਡਤਿ ਥੇ
ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕੂਪ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵੈ ਤੌ ਤਿਸ
ਸਨੇ ਕਹਿਆ ਪ੍ਰਥਮੇ ਬਿਲੀ ਬਾਹਰਿ ਕਢਣੀ
ਤਬ ਹੁਰੋ ਹਜਾਰ ਡੋਲ ਕਢਣਾ ਕੂਪ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵੈਗਾ ।
ਤਾਂ ਤਿਸਨੂੰ ਬਿਲੀ ਕਢਣੀ ਭੁਲ ਗਈ ਤੇ ਹਜਾਰ ਡੋ
ਲ ਕਢਿਆ ਤੌ ਫਿਰਿ ਪੰਡਤਿ ਦੇ ਆਇਆ ਤੇ ਪੰਡਤਿ

ਕਹਿਆਓਨੈਲਾਕਾਢਿਆਭੀਭੁਖਪਾਵਦੀਨਾਹੀਹੋਇ ੨੩੦
ਆ॥ਪੰਡਤਿਕਹਿਆਲਾਭੁਖੈਭੁਖਕਢੈ॥ਤਾਂਓਸਦ
ਭੁਖੈਭੁਖਭੀਕਢੀਆ॥ਤਾਂਓਸਜਕਹਿਆਹੁਣਭੀ
ਭੁਖਪਾਵਦੀਨਾਹੀਹੋਇਆ॥ਕਿਉਂਜੋਬਿਲਾਵਿਚ
ਪਈਦਿਸਾਇਆਵਦੀਹੈ॥ਤਾਂਪੰਡਤਿਕਹਿਆ
ਜੋਲਗਾਬਿਲਾਨੂੰਕਢੇਗਾ॥ਤੋਲਗਪਾਵਦੀਨਾਹੀ
ਹੁੰਦਾ॥ਤੈਸੇਜਓਹੁਲਗਾਹੈਓਹੁਐਸਾਨਿਵਰਤਹੋਵੇਗਾ॥ਤ
ਹੁਲਗਕੋਈਕਰਮਫਲਨਾਹੀਦੇਂਦਾ॥ਤੂਸਾਹਉ
ਐਸੇਨਿਵਰਤਿਕਰਣੀ॥ਤੂਸਾਨੂੰਕਹਿਆਨੂੰਹੋਵੇਗਾ॥ ੦
॥੧੨੯॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀਭਾਈਭੇਖਾਰੀਭਾ
ਦਰਾਗਾਹਜਰਾਤਿਦਿਨਰਹਿੰਦਾਸੀ॥ਜੋਬੋਸ

ਥੇਮਹਾਰਾਜਦੇਭੁਗਾਤ੍ਰਿਹੋਏਦੁਨਾ।ਸਿਖਸਾਧਾਜਿਨਾਂਦਾ
ਪਰਮੇਸਰੁਆਸਰਾਹੋ।ਉਨਾਂਦੀਪਾਲਨਪੋਖਨ
ਕਰੈ।ਸਭਿਆਨਚਰਚਾਕਰੇ।ਤੇਗ੍ਰੰਥਜੀਦੀਬ ੦
ਣੀਪੜੈ।ਇਕਸਮਿਨ੍ਹ।ਇਕੁਸਿਖੁਛਿਦੀਪਾਤਸਾ
ਹੀਥੀਪਸਨਕੀਤਾ।ਸਾਰੇਪਾਤਸਾਹਾਕਸੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਿਖਦਾਦੀਦਾਰੁਕਰਾਂਦੇਹਾ।ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ੦।
ਤੂਸੀਂਗੁਜਰਾਤਿਜਾਂਦੇਹਾ।ਤਾਂਉਹੁਸਿਖੁਭਾਈਭੁ
ਖਾਰੀਪਾਸਆਇਆ।ਆਗੈਭਾਈਭਿਖਾਰੀਓ
ਸਨੂੰਘਰਿਲੈਗਇਆ।ਤੇਵਡੀਸੇਵਾਕੀਤੀ।ਸਦੇ
ਘੇਤਾਂਉਸਦੇਪੁਤ੍ਰਦਾਵਿਵਾਹੁਹੈ।ਭੂਖਣਬਣਦੇਹੈ
ਨਾ।ਤੇਬਸਤ੍ਰਸੀਂਵਾਈਦੇਹੈਨਾ।ਓਹੁਨਾਪਕਥ ੦ਂ ੨੩

ਦੇਰੰਗਾਰਾਗਾਹੂੰਦੇਹੈਨ।ਇਕਸਕੋਠੀਦਿਵਿਚਿਚੰਦਨ ੨੩੧
ਦੀਆਕਾਠੀਆਤੇਚਿਦਾਨਮਿਤ੍ਰਕਦਾਬਣਿਆਪ
ਇਆਹੈ।ਤਾਂਓਸਜਾਸਿਖਪੁਛਿਆਜੋਏਹੁਮਿਤ੍ਰਕ
ਦਾਸਿਆਆਨੁਕਿਉਂਬਣਾਇਆਹੈ।ਤਾਂਬਚਨ
ਹੋਇਆ।ਭੁਲਕੇਤੂਸਾਨੂਕਹਾਗੇ।ਜਚਰਾਤਨੂ
ਓਸਦੇਪੁਤ੍ਰਦਾਵਿਵਾਹੁਹੋਇਆ।ਬਹੂਦਾਨਖੰ
ਨਕੀਤੋ।ਤੇਬਹੂਨੂਘਾਗਿਲਿਆਇਆ।ਤਾਂਸੂਲਨ
ਛਉਸਦਾਪੁਤ੍ਰਮਿਰਤੂਹੋਇਗਾਇਆ।ਤਾਂਓਹੇ
ਗਾਨਗਾਵਨਵਾਲਿਆਨੂਗਾਵਨਲਗੇ।ਤੇਚੰਦਨ
ਦੀਆਕਾਠੀਆਤੇਓਹੀਦਿਵਦਾਨਾਦੀਚਿਓਸਨੂਪ

ਇਕੇਰਿਖਾਬਣਾਇਇਕੋਸਿਸਕਾਭੁਕੀਨਾਤੇਪਸੰਨੁ
ਹੋਇਕਹਿਆਤਾਂਉਸਸਿਖਪੁਛਿਆਜੇਤੂਸੀਜਾਣਦੇ
ਸੋਜੋਅਸਾਡਾਪੁਤ੍ਰਸਹੀਅਠਨਾਹੈਤਾਗੁਸਾਈਇਸ
ਦਾਵਿਵਾਹੂਕਿਉਕੀਤਾਤਾਂਉਸਕਹਿਆਜੁਸੇ
ਗਾਪੁਤ੍ਰਪਿਛਉਜਨਮਿਰਿਖਹੋਸੀ॥ਤੇਇਕਾਦਿਨ
ਏਹੁਜੋਮੇਰੀਬਹੂਹੈਸੋਵੇਸਵਾਹੈਸੀ।ਇਸਨੇਪਸ
ਨੂਆਣਿਕੇਰਿਖਦੇਅਗੇਰਖਿਆਤਾਂਰਿਖਦ
ੇਧਿਆਨੁਵੇਸਵਾਵਲਗਾਇਆਤੇਵੇਸਵਾਦਾ
ਧਿਆਨੁਰਿਖਵਲਆਇਆਤਾਦੋਨੋਦਾਸੰਗੀ
ਭੁਅੰਤੁਹੋਇਆਤਾਂਇਸਨੇਮੇਰੇਘਰਿਜਨਮੁ

ਲੀਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀਤੀ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ ੨੩੨
ਇਆ ॥ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਆਸਨ ਬੈਕੁੰਠ ਹੋਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾ
ਪਤਿ ਹੋਇਆ ਤੇ ਏਹੁ ਭਜਨੁ ਕੀਤਾ ਏਥੇ ਸਿਖਾਦੀ ਸੇਵਾ
ਕਰੇਗਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸੁਣੇਗਾ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਕ
ਹਿਆ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਇਤਨੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਥੀ ਖਬ
ਰੀਆ ਰਜਾ ਵਧਾਇ ਲੈਂਦੇ ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਥੀ ਝੂਠੇ ਪਦਾਰਥ ਕੀ ਮੰਗਣੇ ਹੈਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਰਜਾਇ
ਤੇ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣਾ ਸਿਖ ਦਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ॥ ੧੩੦ ॥ ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ਪਉੜੀ ਇਕਤੀਸਵੀ ਚਲੀ ॥ ਸੁਣਨੇ ਆਈ
ਆਲਮ ਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਰੂਹਨੂੰ

ਰਉਂਦ੍ਰਲਖਣਹੂੰਗੁਰਅਖਿਆਸਾਇ ਨ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਸ
ਸਅਭੁਾਂਸੁਭੁਪਿਰਾਗਾਵਿਰਿਭੁਾਈਭੁਆਵਿਰਤੀਹਾਣੀ ॥
ਜਵੂਤਪਾਸੁਜੋਣਪ੍ਰਰਿਗੁਰਅਤਿਸਿ ਨਰਭਸੇਵਕਮਾਣੀ ॥
ਪਟਣੈਸਭੁ ਰਵਾਭੁ ਹੈ ਨ ਵਲੂਨਿਹਾਲਾਸੁਪੁਪਰ
ਣੀ ॥ ਜੈਤਾਸੇਨੁ ਵਧਾਣੀ ॥ ਐਵਿਣੁਗੁਰਸੇਵਾਹੋਨੂਨ
ਜਾਣੀ ॥ ਰਾਜਅਹਿਾਂਲਵ੍ਹਾਨੂਥਾਪਿਲੁਭਾਊਕੁਗਾਤੁ
ਰਆਤਿਆਨਿਭੁਾਣੀ ॥ ਸਨਅਭੁਸੋਢੀਬਣਲੀਸੋਹੁ
ਗੁਪਾਲੋਗੁਰਅਤਿਜਾਣੀ ॥ ਸੁੰ ਦਰੂ ਚਣ੍ਹਾਆਠਾਰੈ
ਢਾਕੈਸੋਹਣਿਸੇਵਕਮਾਣੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਟਹੁ
ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੨੧॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ॥ ਆਈਆਲੈਂ

ਭੁਸੁਹੰਕੇਗਾਹੈਦਾਸੀ॥ਅਤੇਸਦੀਵਸਾਧਾਂਸੰਤਾਦ
ਰਿਦੂਾਇਸਮੇਤੁਰਜਾਂਦੇ॥ਅਤੇਗੁਰਾਂਕੇਸਬਦਦਾਸ ੨੩
ਦਾਕੀਰਤਨਕਰਦੇ॥ਤਾਂਇਕਦਿਨਓਸਨੇਛਿਵੀ
ਪਾਤਸਾਹੀਪਾਜੋਅਰਦਾਸਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਸਾ
ਹਾ॥ਇਕਗੁਰੂਕੇਦਰਬਾਰਵਿਚਿਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਵਿਚਿਆਪਣੁੰਕਾਮਨਾਦੇਨਾਲਿਗੁਰਬਾਣੀਗਾ
ਵਦੇਹੈਨਿ॥ਜੋਏਹਪਦਾਰਥਲੈਕਰਿਆਪਣ °
ਅਹਾਰਵਿਊਹਾਰਕਰਾਂਗੇ॥ਅਤੇਇਕਆਪਣੀ
ਕਿਰਤਕਰਕੇਤੇਦੇਹਭੀਖਾਂਦੇਹੈਨ॥ਅਤੇਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਵਿਚਿਕੀਰਤਨਕਰਦੇਹੈਨ॥ਗੁਰੂਕੀਪਸੰਨਤਾ

ਵਾਸਤੇ ਸਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੈ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਓਨਾ ਨੂੰ ਕਿ
ਆ ਫਲੁ ਹੋ ਤੇ ਨਿਹਕਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਆ ਫਲੁ ਹੋ
ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਾਹਿਕਾ ਅਕਰਣੇ ਕੀਰਤਨ
ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ ਤਾਂ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗਕੇ ਪਥਮੇਰੀ ਪਬ
ਲੋਕ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਾ ਬਹੁੜਿ ਰੀ ਪਬਾਂਦੇ ਸਾਬਤੀ ਨੂੰਕ
ਤਿਨੂੰ ਪਾਪਤਿ ਹੂੰਦੇ ਹੈਨਾ ਜੋ ਸੁਖਾਦੀਕਾ ਅਨਾਦ
ਲੈਹੈਨਾ ਤੇ ਜੋ ਨਿਰਵਾਹ ਹੈਨਾ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੁਆ
ਰਾਸਕ੍ਰੁ ਸੁਪਰੂਨੇ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨਾ ਸੋ ਸਰੀਰ ਤ੍ਰਿਆ
ਗਕੈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਸਮਾਂਵਦੇ ਹੈਨਾ ਤੇ
ਸਾਹਿਕਾ ਅਨੁਇ ਪਕਾਰਦੇ ਹੈਨਾ ਸਇਕੂਤਾ ਆਪਣੀ

ਨਿਰਬਾਹਸਰੀਰਦੇਆਣਕਾਅਨਾਕਰਦੇਹੈਨ॥ਤੇਜਿ ੩੫

ਰਜਾਕਿਆਪਦਾਰਥਖੋਲੇਦੇਹੈਨ॥ਤੇਜੋਆਵਦਾ

ਹੈਸੋਜਾਣਦੇਹੈਨ॥ਜੋਵਾਹਗੁਰੂਦਾਭੇਜਿਆ

ਆਵਦਾਹੈਨ॥ਓਸਾਦਿਨੇਭੀਵੰਡਖਾਵਦੇਹੈਨ

॥ਤੇਜੋਕੀਰਤਨਕਰਦੇਹੈਨਸੋਆਪਣੇਕਲਿਆ

ਣਵਾਸਤੇਜਾਣਦੇਹੈਨ॥ਤੇਥੋੜੇਬਹੁਤੇਲੋਗਜੀ

ਹੈਨ॥ਸੋਭੀਨਿਹਕਾਮਾਣੀਪਦਵੀਨੂਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਤੇਜੋਹਨੂਕਾਮਨਾਭੀਰਖਕੇਕੀਰਤਿ

ਨੂੰਹੋਇਕੇਕਰਦੇਹੈਨ॥ਓਹੁਭੀਗੇਪਦਵੀਓਕਾ

ਸੁਖਭੋਗਕੇਕੇਰਿਆਨਖਜਨਸਪਾਵਦੇਹੈਨ॥ਤੇ

ਜੋਅਤਪਨਦਾਗੀਲੋਭੁਕਰਦੇਹੈਨ॥ਸੋਏਸੋਲੋਕ
ਦੇਪਦਾਰਥਾਨੂਪਾਪਾਤ੍ਰਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਤਾਤੇਤ੍ਰਸੀਸਿਖ
ਕਾਮਕੀਰਤਨੁਕਰਦੇਰਹੋ॥ਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂਪਾਪਾਤ੍ਰ
ਹੋਵੈਗੋ॥੧੩੧॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ਖੁਆਈਵੂਹ
ਲੁਚਉਜੁਕਬਧਣੁਰਹਿਦਾਸੀ॥ਤੇਅਠੇਪਹ
ਰਿਨੂਰਸਿਆਹਿਰਹਿਦਾਆਕਿਏਕਰਹਿਆਦੂਹ
ਜੂਨੂਦਾਨਾਜਪਦਾਰਹੇ॥ਸਾਹਿਬਾਂਛਿਦੀਪ
ਤਸਾਹੀਪਾਸੋਂਉਸਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾ॥ਸਚੇਪਾਤਸ
ਹਸਿਖੀਦਾਨੂਛੁਕਿਆਹੈ॥ਤਾਂਬਰਨੂਹੋਇ
ਆ॥ਸਾਨਨੇਵਾਕਰਣਾ॥ਸਿਖੀਦੇਦਾਸਕੋਣਪੈ

ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕਰਣੀ ॥ ਸਿ ੨੩੫
ਖੀਏ ਪਤ੍ਰੁ ਕੌਣ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ॥ ਸਿਖੀ ਦਾ ਫੂਲੁ ਕੌਣ ਹੈ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਸਿਖੀ
ਦਾ ਫਲੁ ਕੌਣ ਹੈ ॥ ਸਾਮਞਾ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
॥ ਜਿਸ ਨੋ ਜਗਤੁ ਝੂਠਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ
ਚਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋਈ ਸਿਖੁ ਹੈ ॥ ੧੩੫ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋ
ਰੁ ਚਲੀ ਸੁਣਾਈ ਸੁਣਾ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿਖੁ ਪਿਰਾਗ ਵਿ
ਚ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ॥ ਜੋ ਹਿਦੂ ਦੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਦੇ ਪਾਸ ਪ੍ਰਸ
ਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕਾਜੁ ਕਿਆ ਫੁਰਕਦੋ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋ
ਇਆ ॥ ਸਦਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰ ॥ ਸਾਧੇ ਪਰ

ਅਟੀ॥ਕਿਰਤਕਰਣੀ॥ਤਾਂਉਸਕਾਹਿਆਸਰੇਧਾ
ਭਸਾਧਕਈਕਹਿਦੇਹੈਨਿ॥ਜੋਬਾਰੰਬਾਰਿਕਿਸੇ
ਨੂੰਭੁਲਾਵਿਦਾਹੈ॥ਸੋਤਾਂਉਸਪਰਖਿਜਦਾਹੈ
॥ਤੁਸੀਜੋਬਾਰੰਬਾਰਗੈਆਸਨਾਮਕਹਿਦੇਹੋ॥ਤਾਂ
ਤੁਸਾਂਨੂੰਕਿਆਫਲਹੋਵੈ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ
ਜੈਸੇਕੋਈਆਜਿਜੂਹੋਵੈ॥ਤੇਵੈਰੀਉਸਨੂੰਦੁਖ
ਦੇਂਦੇਹੈਨਾ॥ਤੇਉਹੁਰਾਜੇਦਾਨਾਮਲੇਕਰਿਪੁਕਾਰਕ
ਰਦਾਹੈ॥ਤਾਂਖਿਥਸੇਵੈਰੀਆਪਹੀਭੁਕਿਰਿਤਿਸ
ਨੂੰਛੋਡਿਦੇਂਦੇਹੈਨਾ॥ਸਹੀਤਾਹੋਰੁਰਾਜੇਦਾਕੋਈਨੌਕ
ਰਬਣਦਾਹੈ॥ਤਾਗਰੀਬਨੂੰਛਡਾਇਲੈਂਦਾਹੈ॥

ਜਾਰਾਜੇਦੇਨਿਕਟਿਜਾਂਦੇਹੈਨਾ ਤਾਂਰਾਜਾਉਸਨੂ
ਛੁਡਾਇਦੇਂਦਾਹੈ ਤੈਸੇਜੁਧਰਖਕਾਅੰਧੋਧਾਆ ਦੇਕੂਨੇ
ਇਕਵੈਰੀਆਆਖਿਤੇਮਾਨੂੰਹਾਇਕੈਮਹਾਰਾਜਦਾ
ਨਾਮਉਚਾਰਨਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਧਾਧਉਸਨੂੰਤਿਆ
ਗਕਰਜਾਂਦੇਹੈਨਾ ਨਹੀਤਾਂਜੀਤਾਂਨੂੰਮਿਲਦਾਹੈ
ਉਹੁਉਨਾਨੂੰਨਿਸਚਾਦੇਕੈਧਾਧਾਬੀਰਸੰਤੁਕਰ
ਦੇਹੈਨਾ ਤੇਨਾਮਦੇਨਿਸਚੇਕਰਿਮਹਾਰਾਜਆ
ਪਣੇਭਗਤਾਂਦਾਨਿਸਤਾਰਕਰਦਾਹੈ ਤੂਸਾਂਤਾਰ
ਕੀਆਨੰਦਕਾਂਦੇਕਹੇਨਾਮਦਾਤਿਆਗੁਸਹਿ
ਕਰਨਾ ਜੋਫਲੁਬਿਛੁਦੇਦਿਚੋਰਸਸਦਾਲੈਦੇ

ਹੈਨਾ॥ਸੋਪਰਪਕਹੋਇਕੈਸਭਿਮਿਠੇਹੁੰਦੇਹੈਨਾ॥ਤੇ
ਜੋਅਧਖਿਰਫਲੁਗਿਰਿਕੂਜਾਂਦਾਹੈ॥ਸੋਈਦਾਹੋ
ਇਜਾਂਦਾਹੈ॥ਤੈਸੇਜੋਸਿਖਸਬਦਨੂੰਤੇਨਾਮਨੂ
ਸਿਤਖੁਦਾਰਨਤੇਸਦਨਕਰਦੇਹੈਨਾ॥ਸੋਗਿਆ
ਨਕਰਿਪਰਪਕਗਿਆਨੀਤੇਸਿਧੁਹੋਇਜਾ
ਦੇਹੈਨਾ॥ਤੇਜੋਸਿੰਦਵਰਤਨਸਣਕੈਸਬਦਤੇ
ਨਾਮਨੂਛੋਡਦੇਹੈਨਾ॥ਸੋਜਨਮਮਰਨਨੂਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨਾ॥੧੩੩॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ
ਭਾਈਜਵੰਤਪਾਸਜਉਂਣਪਗਦਿਸੇਰਾਹਿਦ
ਸੀ॥ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਦੀਸਰਣਿਆਈ

ਆ॥ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਮੇਰਾਕਲਿਆਣੁਕਰੋਤਾਂ ੨੩੧
ਬਚਨਹੋਇਆ॥ਤੂਸਾਂਸਾਂਤੁਕੀਭਪੁਕਰਨਾ॥
ਸ੍ਰੋਤਾਆਨਾਮਦਾਉਚਾਰੁਕਰਨਾ॥ਤਾਂਓਸਨੇਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਕਈਕਹਿਦੇਹੈਨ
ਗਿਆਨਬਿਨਾਗਤਿਨਹੀ॥ਬਚਨਹੋਇਆ
ਜੋਇਸਵਾਹਗੁਰੂਦੇਨਾਮਕਾਬਿਚਾਰਦੁਆਰੇਦਾਂ
ਹਗੁਰੂਜੀਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਜੈਸੇਹਰਿਮੰ
ਦਰਜੀਕੇਚਾਰਦੁਆਰੇਹੈਨ॥ਜਿਸਦੁਆਰੇ
ਓਹੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰਵੇਸਕਰੇਸੋਈਇਸਨੂੰਦਸੇਖੈ
ਤੈਸੇਇਕਥਮੇਨਾਮਦੇਉਚਾਰਨਕਰਿਹੋਰੂੰਚਾਰੇਗੁਣ

ਅਵ੍ਰਦੇਹੈਨ॥ਸੰਪ੍ਰਥਮੇਤਾਪਾਪਾਂਦਾਤਿਆਗੁਕਰਦੇ
ਦਾਹੈ॥ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਤਾਵੈਰਾਗਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ
॥ਔਰਮਨਨੂੰਇਕਾਗਰਕਰਿਕੈਜਪਦਾਹੈ॥ਤਾਂਜੋਗ
ਦੇਫਲਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੇਗੁਰਮੰਤ੍ਰਦੂਆਰੋਟ੍ਰਰਜ
ਵਨਕਰਿਕੈਗੁਰਚਰਨਾਂਵਿਖਿਆਸਸੇਪਜਗਦਾਫ
ਲੁਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੇਵਚਨਾਂਦੇਸੁਣਨੇਤੇਮਨਨੀਵਾਹੁੰਦ
ਹੈ॥ਇਹੁਭੁਪਾਸਨਾਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦੀਹੈ॥ਤੇਪ੍ਰਫੁ
ਲੀਰਭਾਵਜੋਜਾਗ੍ਰਤਕਰਦਾਹੈ॥ਇਹੁਸਾਤਕੀ
ਤਪੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੇਨਾਮਦਾਜੋਭਿਆਸ
ਮਝਦਾਹੈ॥ਕਹਿੰਦਾਹੈਦੇਹੁਜੋਮੈਆਪਨੂੰਦੇ

ਹਾਮੈਨਿਆਸੀਐਥੇਉਹੁਨਗਰੀਦੇਹਤ੍ਰਾਏਥੇਗੈਓਹੁਕੂੰ ੩੮
ਹੈ॥ ਸੈਗਿਆਨਰੂਪਹਾਂ ਜੋਦੇਵਤਿਆਂਦੇਉੰਪਜਣਨੂੰਭੀਜਾ
ਣਦਾਹਾਂ॥ ਸਾਖੀਹੋਈ ਸਤੇਂਬਨਸਣਨੂੰਜਾਣਦਾ
ਹਾਂ॥ ਤਾਸਭੁਕਛੁਦਾਹ ਗੁਰੂਦੇਨਾਸਕਰਿਪਾਪਤਿਹੂੰ
ਦਾਹੈ॥੧੩੪॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ਬਾਣੀਨਦਵਾ
ਤੇਬਾਣੀਨਿਹਾਲਭਾਪਟਣੇਵਿਚਿਰਹਿੰਦੇਸਨਿ॥ਤੇ
ਸਤੂਬੋਲਾਨਿਤੇਸਤੂਹੀਕਾਰਕਮਾਂਵਦਾਨਿਤੇਦੂਨੂੰਕਦੇ
ਨਬੋਲਨਿ॥ ਤੇਜੋਗੁਰੂਕੇਸਿਖਭੁਜਨਵਾਲੇਓਵਨਓਹ
ਦੀਸੇਵਾਕਰਨਿ॥ ਇਕਦਿਨਓਨਾਂਨੇਛਿਦੀਪਾਤਸ਼
ਹੀਬੀਪਛਿਆਓਹੁਕੀਕਰਮਹੈਨਾ॥ ਜੋਸਭਾਗਿਛੇ

ਫਿਰਓਹਕਰਨਾਕਛੂਨਰਹੈ। ਖਰਨੁਹੋਇਆ। ਸਮ
ਦੀਉਪਾਸਨਾਤਾਂਓਨਾਕਾਹੇ ਆਖਣੀਇਕਕਾਹਿਦੇ
ਹੈਨਾ। ਜੋਉਪਾਸਨਾਤਾਂਨੂ ਦੇਵਤਾਵਿਸਰੇਹੂਦੀਹੈ। ਸਗਿਆ ◦
ਨੀਭਾਆਖਦ੍ਹਾਮੋਹੋਇਹੈਨ। ਓਹੁਕਿਸਦੀਭੁਗਤਿ
ਕਰਨਾ। ਤਾਂਖਰਨੁਹੋਇਆ। ਮਹਾਰਾਜਦੇਚਾਰਖ
ਕਾਰਦੇਭੁਗਤਿਹੈਨਾ। ਇਕਕਾਮੀਭੁਗਤਿਹੈਨਾ
ਜੋਕਾਮਨਾਕਰਮਹਾਰਾਜਦਾਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨਾ। ਤੇਸੀ
ਤਾਦੀਸੇਵਾਕਰਦੇਹੈਨਾ। ਤਾਂਓਨਾਦਾਕਾਰਜਭੀਵਾਹ
ਗੁਰੂਕਰਦੇਦਾਹੈ। ਤੇਓਨਾਨੂਫੀਭਗਤੀਮਹਾਰਾਜਦੇ
ਨਾਮਦੀਹੋਇਆਵਦੀਹੈ। ਇਕੂਆਰਤਭਗ

ਤਿਹੋਨਾਜੋਕਿਸੋਸਰੀਰਕੇਦੂਭਕਰਕੈਵੈਰੀਆ ੨੩੯
ਦੇਖੈਕਾਰਿਮਹਾਰਾਜਦਾਨਾਮੁਉਚਾਰਨਕਰਦੇਹੈ
ਨਾਤਾਂਓਨਾਦਾਰੋਗੁਤੁਫਿਟੀਦਾਹੈਤੇਓਨਾਦੀਸ
ਰਧਾਬੁਦਿਧਖਣੀਹੁੰਦੀਹੈਜਿਇਕਉਪਾਸਨਾਵਾਲੇ
ਭਗਤਿਹੈਨਾਆਪਨੂਸਿਖਜਾਣਦੇਹੈਨਾਵਾਹਗੁ
ਰੂਨੂਸਆਸੰਕਰਤਾਜਾਣਕੇਮਹਾਰਾਜਦਾਨਾਮ
ਜਪਦੇਹੈਨਾਤਾਂਓਨਾਨੂਗਿਆਨੁਪਾਪਤਿਹੁੰਦਾ
ਹੈਜਿਇਕਾਗੀਆਂਭਗਤਿਹੈਨਾਜੋਸਰਬੋ
ਇਕੂਵਾਹਗੁਰੂਜਾਣਦੇਹੈਨਾਜੈਸੇਅਕਾਸਰ
ਬਧਾਣਾਸਟਾਦਿਸਿਦਿਵਿਆਪਿਆਹੋਇਆ

ਹੈਤੇਜਾਣਕਾਰਿਬਹੁਤੇਵਾਹਗੁਰੂਏਨਾਅਤੁਜਪਦੇ
ਹੈਨਾਂਤਾਂਓਨਾਦਾਗਿਆਨਾਤੂੰਨੂੰਪੁੰਦਾਹੈਤੋਬੀ
ਭੂਮਕਾਥੀਜੋਸਤਦੀਭੂਮਕਾਗਿਆਨਾਨੂਪਾਪਤਿਕਰ
ਦੀਹੈਸੋਭਗਤਿਹੈਜੋਨਾਮਜਪਣਾਤੇਸੰਤਾਂਦੀਸੇਵ
ਕਰਨੀਤੇਮਨੁਨੀਵਾਰਖਣਾਨੂਸਾਧਾਏਸੇਕਾਰਿਕ
ਇਆਨੂਹੋਵੈਗਾ।੧੩।ਪ।ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਖਾਈਜੋਤਾਸੇਠਗੁਰੂਕੇਦੁਆਰੇਠਹੇਤੇਗੁਰਾਂਦੀਸੇ
ਵਾਕਰੈਤੇਸਿਖਾਸਾਧਾਦੀਸੇਵਾਕਰੇਤਾਂਓਸ
ਏਡਿਦੀਪਤੁਸਾਹੀਬੀਪੁਛਿਆਜੋਸਠੇਪਾਤੁਸ
ਹਕਈਕਹਿਦੇਹੈਨਾਜੋਗਿਆਨਾਇਸਨੂਹੋਦੇਤੇ

ਭੁਗਤਿਦਾਕਿਆਹੈ॥ ਸੋਗਿਆਨੁਹੀਇਸਦਾਉਧਾ ੨੫੦
ਰੂਕਰਦਾਹੈ॥ ਬਚਨੁਹੋਇਆ॥ ਸੋਗਿਆਨੁਭੁਗ
ਤਿਥੀਂਬਿਨਾਸੋਭਾਨਹੀਪਾਵਦਾ॥ ਸੋਪਿੰਗੁਲਾਹੈ
ਜੈਸੇਸੋਖਿਡੂਬਾਸਨਨੂੰਭਾਤੇਸਰੀਰਨੂੰਭੀਸਾਨਰੀਝ
ਕਰਦਾਹੈ॥ ਸਪਰੂਜੋਨਿਰਾਪਖੀਉਪੀਜੋਤਾਪ੍ਰਿਥਵ
ਸਭਫੀਕਾਹੋਵਦਾਹੈ॥ ਤੇਬਹੁਤੇਜੋਸਰੀਰਵਿਚਪੇ
ਡੀਹੁੰਦੀਹੈ॥ ਤਾਬਹੁਤੁਪੀੜਨਕਰਿਉਦਰਭੁਲਜਾ
ਦਾਹੈ॥ ਜਲਾਭੁਲਗਾਦਾਹੈ॥ ਤੇਜੇਕਫੀਹੁੰਦੀਹੈ
ਤਾਖਾਸੀਉਤਪਤਕਰਦਾਹੈ॥ ਜੇਸਰਦੀਹੋਵੈਤਾ
ਛਾਤੀਤੇਵਰਨੂੰਕਾਰਿਰੋਗੁਉਤਪਤਕਰਦਾਹੈ॥ ਸੋ

ਚਾਰ ਅਉਗੁਣ ਏਹੁ ਦੇਹੈਨਾ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਲਿ ਮਿਲਦਾ
ਇਕੇ ਖਾਈਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹੁ ਭੀ ਅਠਾ ਹੂੰਦਾ ਹੈ ਤੇ
ਖਾਸੀ ਭੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਪੇਟੁ ਭੀ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਤੇ
ਛਾਤੀ ਖਰੂ ਭੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਸੇਰੁ ਖਾਧਿਆਂ ਅੰਨੁ ਕਬਿ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਭੋ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਚਨ ਸੋਭਾ ਨਾ ਹੀ
ਪਾਵਦਾ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਝੂ
ਠੂ ਹੈਨਾ ਤਾਂ ਵਿਖਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਖਿਆਂ ਵਿਚਿ ਨਿ
ਰਭਉ ਹੋਇ ਕਰਿ ਪਾਪ ਕਰਨ ਲਗਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਦੂਰ
ਰਦਾ ਖੁਲਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਖਿਆ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭੈ
ਹੋਇ ਕਰਿ ਪਾਪ ਕਰਨ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਰਾਧਿ ੨੪

ਆਨੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਹੋਰਨਾ ਜਭੁਣਾ ਕਰ ਮਾਨੁਹ ੨੫੧
ਉਸੈ ਰੂਪੀ ਖਾਸੀ ਕਰ ਫਾਹ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਫਾਂਤੀ
ਦਾ ਬੋਝੂ ਏਹੁ ਹੈ ॥ ਆਪਣੇ ਸਆਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨ ਧ
ਜਾਣਦਾ ॥ ਪਰੁ ਜੋ ਭੁਗਤਿ ਰੂਪੀ ਮਿਸਰੀ ਨਾਲ
ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਿਘਨ ਨਾਸੁ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਮਿ
ਭਾਪਤ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨੂੰ ਜਾਇ
ਪਾਪਤਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ੧੩੬ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥
ਭਾਈ ਭਾਨੂ ਬਹਲ ਰਾਜ ਮਹਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ
ਸੀ ॥ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਭਾਉ ਭੁਗਤਿ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਵਾਹਗੁ
ਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਉਚਾਰਣ ਕਰੇ ॥ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਚਾਨਿ ਵੇਪਾ

ਤਸਾਹਪਾਸੋ ਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾ ਸ੍ਰਵਡੇਪਾਤਸਾਹਕਿ
ਸਾਸਤ੍ਰਦਾਅਰਥੁਹੈਜੋਤ ਪ੍ਰਤੋਤੀਰਥਵਸੇਖਹੈਨਾ
ਕਿਸੋਸਾਸਤ੍ਰਦਾਅਰਥੁਹੈਕੇਜਗਤੇਤੇਹੋਅਦ੍ਵਸੇਖਹੈਨਾ
ਕਿਸੇਦਾਅਰਥੁਹੈਥਰਤੁ ਅਰੁਨੇਅਦ੍ਵਿਸੇਖਹੈਨਾ
ਕਿਸੋਨੇਗਿਆਨ ਅਰੁਧਿਆਨਦ੍ਵਿਸੇਖਕਹਿ
ਆਹੈ ਤਾਂਤੇਸਾਹਿਬਾਂਦੀਆਬਚਨਾਦਿਵਿਚਨਾਏ
ਦੇਸਆਂਸੇਹੋਰੁਵਸਤੁਕਾਈਨਹੀਕਹੀ ਤਾਂਤੇਐਸੇ
ਸਾਕੋਈਪ੍ਰਮਾਣਹੋਵੈ ਜੋਸਭਸੇਨੂ ਪ੍ਰਤੀਤਆਇ
ਜਾਵੈ ਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆ ਕਿਜਿਸਸਮੇਬ੍ਰਹਮੇਨੇ
ਜਗਤੁਰਚਿਆਹੈ ਤਾਂਸਭਦੇਵੀਆਂਦੇਵਤੇਰਖੇ।

ਸੰਰਮਨੀਸਰਸਭੁਆਣਿਇਕਠੇਹੋਏ।ਤਾਂਬ੍ਰਹਮੇ ੨੫੮
ਨੇਂਬਿਸਨਦੇਵਕੋਕਹਿਆ।ਸਿਪ੍ਰਥਮੇਪੂਜਾਕਿ
ਸਕੀਕਰੀਏ।ਤਾਂਮਹਾਰਾਜਨੇਕਹਿਆਸਾਰੇ
ਥੈਰਾਂਠਕਾਪਦਖਣਾਦੇਕੇਜੋਪ੍ਰਿਥਮੇਆਵੈਉਸਕੀ
ਪੂਜਾਪ੍ਰਥਮੇਕਰੀਏ।ਤਾਂਸਭੇਦੇਵਤੇਆਪੋਆਪ
ਣਿਆਵਾਹਨਾਂਤੇਚੜ੍ਹਕੇਥੈਰਾਂਠਕੇਪਦਖਣੇਕੋਗ
ਏ।ਅਰੁਗਣੇਸਜੀਕਾਵਾਹਨਚੂਹਾਹੈ।ਅਰੁ
ਹਾਥੀਕਾਸੀਸੁਚਤ੍ਰਭੁਜਾ।ਅਰੁਭਾਰਾਸਰੀਰੁਸੋਥੋ
ਠਾਰਹਿਆ।ਤਾਂਉਸਨੇਰਾਰਾਅਰੁਮਾਸਾਦੋਵੇਰ
ਏਕੇ।ਅਖਰਲਿਖਕੇਚੂਹੇਊਤੇਚੜ੍ਹਕੇਤੀਨਦੇਰੀਪ

ਦਖਣਾਕਰਿਕੈਮਹਾਰਾਜਜੀਦੇਅਗੈਆਨਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ।ਤਾਮਹਾਰਾਜਨੇਆਪਣੇਸਿੰਘਾਸਨ
ਕੇਨਿਕਟਿਉਸਨੂਬੈਠਾਇਆ॥ਜਬਸਭਹੀਦੇਵਤੇ
ਪ੍ਰਦਖਣਾਕਰਕੇਆਏਤਾਉਨਾਨੇਪੁਛਿਆਕਿਥਏ
ਕੌਣੁਆਇਆਹੈ।ਤਾਮਹਾਰਾਜਨੇਕਹਿਆਆਪ
ਥੈਤੁਮਸਭੁਦਾਤ੍ਰੇਗਣੇਸਜੀਆਏਹੈਨਾ।ਜੋਗ
ਣੇਸਜੀਨੇਨਾਮਾਅਮੁਨਾਈਕੇਅਭੇਦਜਾਤਾਹੈ।ਜੋ
ਨਾਮਅਰੂਨਾਈਕੇਅਭੇਦਜਾਣਕਾਰਿਜਪੜਤੇਹੈ।ਸ
।ਸੋਸਾਰੇਜਗਤਿਮੇਪੂਜਨੀਦਪੂੰਹੈਨਾ।ਸਦੇਫਾ।ਸਗਿ
ਆਨਿਗਿਆਨੀਉਧਿਆਨਾਨੇਧਿਆਨੁਜਗੀ।

ਸਸਾਧਣੀਓਹੈ।ਤਪਸਨਤਪਣੀਓਪੁੰਨਤੀਰ
ਥਪੁੰਨਤਿਲਾਨਨਾਤ੍ਰਿਆਨਿਰਾਓਹੈ।ਕਹਾਂਕਰੋ
ਸਭੁਸਾਧਨਸਾਧਸੁਖੇਜੋਰਖੋਏਨਸੋਭੁਤਾਇਓ
ਹੈ।ਸੰਭੁਦਿਸਠਾਅਸ੍ਰੀਠਾਅਕੋਨਾਅਸੁਆਲਸੀ
ਦਾਸਕੇਭਾਗਆਇਓਹੈ॥ਇਕਸਮੇਮਹਾਰਾ
ਜਸਭੁਜੀਅਜੰਤਉਤਪਤਕੀਤੇਤੇਸਭੁਪਦਾਰਥ
ਭੀਪਦਾਰਥਭੀਉਤਪਤਕੀਤੇਹੈ।ਬਚਨਕੀਤਾਜੋ
ਕਿਸੇਨੂਖੇਦਾਹੋਵੈਸੋਤੂਸੀਖੇਂਹੋ।ਤਾਂਦਿਖੀਆਤੇ
ਨਾਰਾਜੋਭੋਗਧਨਭਿਤਾਅਰੁਗਿਆਨੀਆਨੇਗਿ
ਆਨੁਭਿਤਾਅਰੁਧਿਆਨੀਆਨੇਧਿਆਨਲੀ

ਤਾ ਅਰੂ ਜੋਠੀ ਸਰਾਸਆ ਪਛੀਤੀ ਅਰੂਤ ਪਾਸੀ
ਆਨੇਤ ਪੁਛੀਤਾ ਅਰੂਤੀ ਰਥ ਬਾਸੀ ਆਨੇਤੀ ਰਥ
ਲੀਤੋ ਅਰੂ ਪੰਡਤਾਂ ਨੇ ਨਿਤਨਾਮ ਤਕਰਮ ਲੀਤੇ
ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਰੂ ਪਹਿੰਤਾ ਮਾਣਿਉ
ਰਾਣੇ ਥਸ ਡਾ ਨੀਮਿਤਾ ਮੇਲ ਪੇਟਕੋਰਾ ਖਿਆਸੀ
ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਟੇਭੁਗਤਾ ਜੋਰਰ ਨਾਦਾ ਖਿਆਨੂ
ਕੀਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਨਮਛੀਤਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬੋਲ
ਆ ਜੋ ਕਹੋਤਾ ਸਭੇ ਪਦਾਰਥ ਭੁਸਾਨੂ ਪਾਪਤਿ ਕਰਿ
ਦੇਵਾ ਕਹੋਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਭੁਸਾਨੂ ਪਾਪਤਿ ਕਾਰਿ ਦੇ
ਵਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਅਸਾਡਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੋ ਪੈ

ਵੈਂ॥ਤਾਂਨਾਅਨੇਕਹਿਆਜੋਗਰੀਬੀਰਖਣੀਅਹਾ ੨੫੫
ਰਾਜਦੇਸਭੁਪਨੂ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ॥੧੩॥ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ॥ਭਾਈਬਦਲੀਸੋਢੀਤੇਸੇਠੇਗੁਪਾਲ
ਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਿਹਿਦੀਪਾਤਸਾਹੀਦੇਸੁਦਾਸੇਵਾਂ
ਕਰਦੇਸਨ॥ਤਿਨਾਨੇਪ੍ਰਸਨੁਕੀਤਾਜੋਅਸੀਕਿ
ਨਸਾਧਰਮੁਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਦੇ॥ਸਬਰੁਨਹੋਇਆ
॥ਸਭੁਨਾਦੇਅਗੇਤੂਸਾਨਿਦਰਸਣਾ॥ਜਿਤਨਾ
ਕੂਦਾਰੇਦਾਜਲੁਨੀਵਾਣਿਨੂਜਾਂਦਾਹੈ॥ਤਿਤਨਾ
ਹੀਉਚਾਚੜਦਾਹੈ॥ਸਿਧਾਥਮੀਜੋਸਭਸਥੀਨੀਵੀ
ਹੈਸੋਸਭਣਾਦੇਉਪਰਿਆਵਦੀਹੈ॥ਨਿਕੀਅੰਭੁ

ਲਾ ਜੋ ਆਪਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਹਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਵਡਾ
ਹੋਪਸਭੁਇਸਦੇ ਦਿਰ ਪਾਇਦਾ ਹੈ ॥ ਬਾਦੁ ਨਿੰਦ
ਨ ਜੋ ਨੀਵਾਂ ਹੈ ॥ ਸਭੁ ਨਾਬਰ ਰਹੁਾਨੂੰ ਸੁਰੀ ਪਤਾਖਾ
ਪਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਕੁਸੀਨੀ ਦਾ ਹੈ ॥ ਇਠ ਹਿਣਾ ॥ ਜੋ
ਭੂਹੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਬੀਜੀ ਨਿਤਿਆ ਵਧਾਇਦਾ ਹੈ ਸੋ ਹਾਰ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਜੋ ਏਨਾ ਦੇ ਅਗੋ ਹਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਸੋ
ਜੀਤਦਾ ਹੈ ॥ ਫਿਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਪੌ[illegible]ਦੀਆਂ ਹੂੰਦੀ
ਆਂ ਹੈਨਾ ॥ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਮੈ ਉਨਾ ਰਾਹਿ ਵਿਆ ਜਾ
ਦਾ ਹਾਂ ॥ ਸੋ ਨੀਰੇ ਉਤਰ[illegible]ਆਂਵਦਾ ਹੈ ॥ ਜੋ
ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਨੀਵਾਂ ਰਾਹਿ ਆ ਜਾਂਵਦਾ ਹਾਂ

ਸੋ ਉਹ ਰਾਹ ਚਾੜ੍ਹਿਆ ਆਵਦਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਜੀਤੇ ਤਿ ੨੫੫
ਸੁ ਹਾਰਹਿ॥ ਜੋ ਹਾਰੇ ਸੋ ਜੀਤ ਹੈ॥ ਤੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਨੀਨਾ ਹੋਇ ਵਰਖਣਾ ਸਾ
ਰਵਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ।੧੩ ੨।
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ਭਾਈ ਸੁੰਦਰ ਚੂਹੜਾ ਅ
ਗਰੇ ਹੂੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸਭਨਾ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿ
ਚਿ ਤੇ ਭਜਨ ਵਾਲਿਆ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਹਜੂਰ
ਭੀ ਤੇ ਹੋਰ ਥੇ ਭੀ ਸਭਨਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕਰੇ
ਇਕ ਸਮੇ ਸਾਹਿਬ ਛੇਵੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਥੀ ਬੁਝਈ
ਸੁੰਦਰ ਪੁਛਿਆ ਜੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਸ ਤਰਹ ਹੈ ਸ

ਖਾਦਾਉਧਾਰੂਕਰਦੇਹੈਨਾਤਾਂਥਰਨਹੋਗਇਆ
ਹਾਰਪਕਾਰਦੇਸਤਿਗੁਰੁਰਹੈਨਾਪ੍ਰਭੁਭੂਨਾ
ਨਕਜੀਰੋਹਾਨੂਸੋਭਾਦੇਵਣਵਾਲੇਹੈਨਾਸਿ
ਕਖੂੰਸੀਦੇਸਆਨਗੁਰਹੈਨਾਜੋਖੂੰਸੀ
ਨਿਕਕੀੜੀਨੂੰਦਲਆਇਕੋਆਪਦੋਇਸਥ ॰
ਨਦਿਚਿਰਖਕੋਤੇਦੂਆਰੇਆਪਥੋਨਦੀਹੈ
ਰਖਨਾਦੇਪਿਆਨਕਾਨਿਕੀੜੀਖੂੰਗੀਹੋਤੀਹੈ
ਪਭੁਇਕਜਾਤਦੀਕੀੜੀਨੂੰਖੂੰਗੀਕਰਦੀਹੈ
ਸਭੁਕੀੜੀਆਨੂੰਨਹੀਕਾਰਸਕਤੀਤੇਇਕਪ ॰
ਰਸਦੇਸਆਨਭਉਹੈਨਾਜੋਧਾਤਨੂੰਸਪਰਸ

ਕਰਕੇਸ੍ਰਵਣਨਕਰਣੇਤੇਹੈਨਾ॥ਪ੍ਰਭੂਕੀਰਤਨਾਕੇ

ਸੋਨੂੰਨਹੀਕਰਸਕਦਾ॥ਤੇਇਕਬਾਦਲਗੁਰੂ

ਹੈਨਾ॥ਜੋਸਭਤਾਬਿਰਹਾਨੂੰਚੰਦਨਕਰਦੇਹੈਂ

ਨਾ॥ਪ੍ਰਭੂਰੂਪਬਿਨਾਨਹੀਕਰਦੇ॥ਤੇਇਕਦੀ

ਪਰਭੂਨੂੰਹੈਨਾ॥ਸਭਦੀਪਕਆਪਸਾ

ਨਕਰਣੇਤੇਹੈਨਾ॥ਪ੍ਰਭੂਬਾਣੀਤੇਸ੍ਰਵਾਹੀ

ਦਾਹੈ॥ਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਐਸੇਸਤਿਗੁਰ

ਹੈਨਕੋਈਸਿਖੁਹੋਵੈਜੋਸਰਧਾਕਰਨਿਤਾ

ਪ੍ਰਤਿਸਬਦੁਸੁਣੈਓਸਦਾਕਲਿਆਣਹੂੰ

ਦਾਹੈ॥ਤੇਗਿਆਨਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਕੇ॥ ੦

ਪਛੀਨਿਰੰਕਾਰਰੂਪਹੂੰਦਾਹੈ॥ਤੇਹੋਰਸਨੂੰਭੀ
ਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੇਹੋਰੁਕੋਈਸਾਧ
ਨਾਨਹੀਨਹੀਚਾਹੀਦੀ॥ਇਕਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਦਾਮੇਲੁਹੀਖਿਛਿਆਨੂੰਕਰਦੇਦਾਹੈ॥੧੩
੯॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ਖੁਆਈਸੋਹਣੂੰਢਾ
ਕੇਹੁੰਦਾਸੀ॥ਤੇਸਾਹਿਬਾਂਢਦੀਪਾਤਸਾਹੀਥ ੦
ਸਾਆਇਆ॥ਦਰਸਨੁਕੀਤਾ॥ਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀ॥ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਤੁਸਾਡਾ॥ਸੈਤਾਨੂੰਅਸਾਂ
ਜੀਆਂਦੇਉਧਾਰਦਾਸਤੇਹੋਇਆਹੋ॥ਅ
ਸਾਡੁਜਨਮਸਾਰਨੁਕਟੀਐ॥ਬਚਨਹੋਇਆ ੦

ਭਾਈਜੋਹਣਾਭੂਸੀਆਪਣੇਸੂੰਹੇਹੋਏਨਹੀ ੨੪੧
ਗਰੀਬਨਵਾਜਆਪਣਾਸੂੰਹੰਤਾਜਭੋਕੋਈ
ਹੈਤਾਂਬਚਨੁਹੋਇਆਤੂਸਾਂਆਪਨੂੰਕੀਪ
ਛੁਤਾਹੈਸਰੇਪਾਤੁਸਾਂਹਤੋਰੇਸਿਖਾਂਹਾਂਬਚ
ਨੁਹੋਇਆ॥ਏਹੁਸਰੀਰੁਤੁਸਾਂਡਾਭੀਪੰਜਾਤ
ਤਾਂਦਾਹੈਤੇਗੁਰੂਆਂਦਾਭੀਸਰੀਰੁਪੰਜਾਂਤਤਾਂਦਾਹੈ
ਤਾਂਸਰੀਰੁਭਾਗੁਭੂਤੇਸਿਖਤਾਂਨਹੀਬਣਦਾ॥
ਤਾਪੂਮਾਤਾਮਾਨਜਨੀਆਂਆਹੇਨਮੂਇਆਹੈ
ਤਾਂਤੇਮਨਦਾਭੇਦੁਹੈਤਬਮਨਗੁਰਾਂਦਾਹੈ ਅ
ਤਬਮਨੁਸਿਖਦਾਹੈਤਾਂਗੁਰਾਂਦਾਆਨਸਬਤੁ

ਹੈਤੇਸਥਾਨਨੂੰਆਰਾਸਿਖਨੇਸੁਨਨਾਦੇਆਦਰ
ਸਿਖਨੇਮਿਲੇਵਿਚਿਪ੍ਰਵੇਸਕਰਕੈਂਸਿਖਨਾਅਨੁ
ਭੀਉਜਲਭੂਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਂਸਿਖਨੂੰਆਪਨੇਸਰੂਪ
ਦੀਸੋਝੀਪੈਂਦੀਹੈ॥ ਤਾਤੇਲਖੀਜਦਾਤੇਈ
ਸਰਵਾਸਤਾਵਿਚਿਤਾਂਆਨੰਦਰੂਪਹੈ।ਤੇਵਾਸਥੀ
ਨਹੈ।ਜੀਵਦਾਵਾਰਅਛਪਰਾਹੈ।ਤੇਈਸਰਦਾ
ਦਾਰਸਰਬਗਹੈ।ਜੈਸੇਸੁਪੁਤ੍ਰਾਬਾਲਕਵਿਖੇਸੂਰ
ਜਦਾਪਿਤਾਬਿੰਬਉਜਲਭਾਸਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਓਜਲ
ਵਿਖੇਸੋਲਾਭਾਸਤਾਹੈ।ਤੈਸੇਮਾਇਆਵਿਖੇਜੋਬ
ਹਮਕਾਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਹੈਸੋਈਸਰੂਹੈ।ਤੇਆਵਿਦ

ਆਦਿਖੇਜੋਪਤਾਥਿੰਬਾਆਇਆਹੈਜੋਜੀਵਹੈ ੨੫੮
ਖਟਊਣਕਰਿਕੈਮਾਇਆਕਹੀਤੀਹੈਖਟਵਿ
ਕਾਰਕਾਰਿਕੈਆਵਿਦਿਆਕਹੀਤੀਹੈਤਾਸਿ
ਖਾਨੇਪਸਨਕੀਤਾਜੋਗੁਣਕੌਨਹੈਨਤੇਵਿਕਾਰਕੌਨ
ਹੈਨਾਖਰਨਹੋਇਆਧਰਮਅਰੁਜਸਸ੍ਰੀਆ
ਨਅਰੁਵੈਰਾਗਸ੍ਰਿਆਅਭੁਸਮਤਾਏਖਟਗੁ
ਣਹੈਨਾਛੁਧਿਆਅਰੁਪਿਆਸਾਹਰਖਅਰੁ
ਸੋਗੁਜਨਮਅਰੁਮਿਤ੍ਰੇਹੁਖਟਵਿਕਾਰਹੈਨਾ
ਅਰੁਬ੍ਰਹਮਸਰਬਤ੍ਰੈਨਿਰਲੇਪਹੈਨਾਏਸੇ
ਨਿਰਲੇਪਜਾਣਨਕਰਿਕਤਿਹੈਨਾਸ੍ਰੋਰਿ

ਸਿਖਾ ਪ੍ਰਸਨੁ ਕੀਤਾ ਭੂਸੀ ਤਾ ਪਿਛੇ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਏਹੁ ਨਾਅਹੀ ਸਭੁ ਤੇ ਸੋ ਸਟ ਹੋਏ ਸਕ ਤਿਭੂ
ਪਹੋਏ ਅਬਬਰਨੁ ਹੋਇਆ ਸੁਜੋ ਗਿਆਨ ਕਰਿ
ਕੈਗਾਤ੍ਰਿਸੁਕਾਤੌ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਸੁਜੇਸੇ
ਭੁਜਾ ਦੇ ਬਲ ਕਰਿ ਕੈ ਭੀ ਨਦੀਬੀ ਪਾਰ ਉਤਰ
ਦੇਹੈਨਾ ਏਅਰੁ ਜਹਾਜਾਂ ਕਰਿ ਕੈ ਭੀ ਪਾਰ ਉਤ੍ਰੇ
ਏਪਰੁ ਭੁਜਾ ਦੇ ਬਲ ਕਰਿ ਕੋਈ ਸਮਰਥ ਪਾਰ ਉਤ੍
ਰਤਾ ਹੈ ਏਅਰੁ ਜਹਾਜਾਂ ਕਰਿ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੁਖਾ
ਲਹੀ ਪਾਰ ਉਤਰਤਾ ਹੈ ਏਅਰੁ ਦਾਣਾ ਭੀ ਨਿ
ਆਵੀ ਕੋ ਹਰਿ ਨਹੀ ਉਗਦਾ ॥ ਪਰੁ ਜੇ ਉਸ ਕੇ

ਭੁਪਾਰਿਖੰਡੂ ਨਾਗਾਲੇ ਫਕਰੀ ਏਤਾ ਉਸਦਾ ਤਾ ਭੀਨ ੨੫੯
ਹੀਆ ਅਰੁ ਭੋਗਣ ਕਰ ਬੀਰ ਸੀਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਸੋ
ਗਿਆਨ ਭੀ ਮਕਾਤ ਕਿਰਨਦਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਭਗਤਿਨ
ਭਿਸਿ ਭੀ ਹੋਈ ਸਰਬ ਨੂਰ ਸੀ ਭੀ ਹੈ॥ ਟੀਕਾ ਦ
ਰਪਾਰ ਵੀਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁ
ਰੂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾ ਦਾ ਅਨੇਕਾ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ
ਆ ਤਿਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਅਸਾਡੀ ਗਣਤੀ ਵਿਚ ਨ
ਹੀ ਸਨਾ ਆਵਦੇ॥ ਪਰੁ ਜੋ ਹ ਵਾ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾ
ਸ ਜੀ ਸਿਖ ਗਿਣੇ ਹੈਨ॥ ਤਿਨਾ ਦਾ ਟੀਕਾ ਜੋ ਅ

ਸਾਨੋਤੁਧਦੋਇਨਸਾਰਹੋਇਸਕਿਆਹੈਸੋ
ਹੋਇਆਹੈ॥੧੫੦॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਤੇਫਿਰਿਸਿਖਾਪ੍ਰਸਨੁਕੀਤਾਜੋਮਹਾਰਾਜਦੀਅ
ਇਆਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਪ੍ਰਬਲੁਹੈ ਜੋਅਜੇਹੇਵਚਨ
ਸੁਣਕੇਤੁਸਾਂ ਸੋਢੀਆਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਨਾਲਿਬਖੀ
ਲੀਆਪਣੀਆਕੀਤੀਆਂਹੈਨਾ॥ਤਾਂਕਹਣ
ਹੋਇਆ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਾਂਦੇਹੂੰਦਿਆਂਐਤਾਰਾਤੇਕ੍ਰੁ
ਧੋਸੰਤੁਨੂੰਜਰਿਆਸਾਦ੍ਵਾਲਿਆਪਛੁਤਾ
ਹੈ ਤੁਸੋਹੋਰਨਾਸਰੀਕੀਆਂਪਣੀਆਂਕੀਤੀ
ਆਂਹੈਨਾ॥ਸਮੰਦਾਸਾਹਿਬਸਤਵੀਪਾਤਸ

ਹੀਪਾਸ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ ਗੁਰ ਰਾਮਰਾਇ ਨੂ ਸਾਰ੍ਹਾ
ਵਡਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਤੇ ਲਾਇਕ ਗੁਰਿਆਈ ਦੇ ਹੈ ਤੇ ਗੁ ੨੫੦
ਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਨਿੰਕੇ ਬਜੀਦਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਦੇਸ
ਣਿਆ ਤਾ ਅਸੰਦਾ ਨੂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਜੀ
ਦਾਰੋ ਕੀ ਦੇ ਦਿੰਰ ਸੂਈ ਪੇਤੂ ਆਖੂੰ ਤਾਂ ਸੂਈ
ਪੇਤੂ ਆਏ ਤਾ ਫੇਰਿ ਰਾਮਰਾਇ ਜੀ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਨ
ਲਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਨੂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਸੂਈ ਕਢਲਿ
ਆਵੋ ਤਾਂ ਸੂਈ ਨਾ ਨਿਕਲੀ ਸ੍ਰੋ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ
ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਪਕੜਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ੦
ਜਾਂ ਓਹ ਪੁਕਾਰ ਫਿਰਿ ਆਏ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ

ਗਸਥ ਵਡੁਏ ਹੋਏ ਹੈ ਪਰੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕਿਸਨੁ ਜੀ ਵੀਰ
ਸਨਾਤੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆਂ ਪਥਰ ਤੁਧੇ ਅਛਹੇ
ਇਜਾਵੇ ਹੈਨਾ ਸ੍ਰੋ ਸੇਤ ਕਿਕਮਾਨ ਦ੍ਵਰ੍ਹੇ ਸਸਛਉ
ਭਮਾਹੋਦ੍ਵਨਾ। ਪਰੂਤੀ ਗਨਦਾਜਦੇਹ ਬੋਪਆ ਉਟ
ਸੇਖਕਰਦੇ ਹੈਨਾ॥੧੫੧॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੂ ਚਲੀ।
ਸਨੋਂ ਭੁਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਰਾ ਪਾਸੋਂ ਸਿਖਾ ਪ੍ਰਸ
ਨ ਕੀਤਾ। ਸਾਹਿਬ ਨਾਵੀ ਪਤਸਾਹੀ ਦਾ ਅਸ
ਵਾਰਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾ ਭਾਈ ਮ
ਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਰਾ ਕਹਿਆ ਜੋ ਔਰੰਗਜੇਬ
ਜੋ ਥਾ ਦਸ ਠਠੇ ਸੀ ਸਤ ਸਾਧਾ ਸੰਤਾ ਨਾ ਦਲਦ੍ਵ ੨੫

ਐਸੇਖਕਰਣਾਸੀ ਸਜੋਓਨਾਦੀਆਕਿਤਾਬਾਵਿਚਿ ੨੫੧
ਲਿਖਿਆਹੈਸੀਜੋਹਿੰਦੂਆਦਿਸਿਰਿਅੌਤ੍ਰਾਗੂ
ਪੈਟੇਹੋਵਣਾਹੈ ਤੇਮਲੋਂਛੁਟੇਂਦੀਨਉ ਤੇਓਸ ॰
ਥਖੂਕਰਨਾਹੈ ਏਸੇਵਾਸਤੇਸਭਹਿੰਦੂਆ
ਸਾਧਾਪਾਸੋਸੁਨਕੇਕਰਾਆਤੁਪਹੁਨਾਸੀ
ਇਕਸਿਨਓਸਵੀਚਾਰਿਆਏਹਬ੍ਰਹਮਣਿ
ਜੋਹੈਨਾਹਿੰਦੂਆਨੂਏਹੀਦਿਦਿਆਤੇਟੇਹੋਨਾ
ਤਾਂਓਸਨੇਕਹਿਆਜੋਪਹਲਾਂਏਬ੍ਰਹਮਣਾ
ਨੂਦੀਨਵਿਚਿਲਿਆਵਾਂਤਾਂਸਭਹਿੰਦੂਧਰ
ਏਥੋਹੀਓਹੋਇਆਪੇਨਸੋਰੇਮਜਬਵਿਚਿਆ ॰

ਦਨਗੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਤੁਸੀ ਇਕੋ
ਮਜਬੂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ
ਜੀ ਜਗਗਾਤੁ ਗੁਰੂ ਹੈਨਾ ਓਨਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੀਨ
ਮਨਾ ਦਿਹੁਗੇ ਤਾਂ ਸਭੇ ਹਿੰਦੂ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਕਾਬੂ ਹੋਵਨ
ਗੇ ਤੇ ਆਪ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਨੇ ਧਿਆਨ ਕਰਿਕੇ ਅ
ਰਧਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਜੋ ਐਤਾ ਰੂਪ ਲੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਗਊ
ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੀ ਰਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਲੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਅ
ਸਾਡਾ ਛੁਟਾਵਣ ਕਰੋ ਅਸਾਡਾ ਧਰਮ ਰਖੋ ਸੋ ਤਾਂ
ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਦਿਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਨੂੰ ਸਾਥ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ
ਦੀ ਪਤ੍ਰੀ ਭੇਜੀ ਪਹੁੰਚੀ ਸੋ ਤੇ ਸਾਬ ਹੀ ਬਾਦਸਾਹ ਦਾ

ਫੁਰਮਾਨਾਪੁਹੁਚਿਆ। ਤਾਂਸਾਹਿਬਜਾਇਦਿਲੀ ੨੫੮
ਵਿਚਿਪਾਪਤਿਹੋਏ। ਤਾਂਬਾਦਸਾਹਨੂਖਬਰਿਹੋਈ।
ਤਾਂਸਾਹਿਬਬਚਨੁਕੀਤਾ। ਅਸੀਤੁਾਂਨੂਸਾਡੇਪਾਸਆ
ਏਹਾਂ। ਤੂਸੀਸਭਬ੍ਰਹਮਣਾਨੂਛੋੜਦੇਹੋ। ਤਾਂਬ੍ਰਹ
ਮਣਾਨੂਖਲਾਸਕਰਵਾਇਆ। ਤੇਸਾਹਿਬਆ
ਪਏਖੜਰਹੇ। ਤਾਂਬਾਦਸਾਹਪੁਛਿਆ। ਜੋਤੁਸਾਂਤੇ
ਗਬਹਾਦਰਨਾਉੱਰਖਾਇਆਹੈ। ਸਕਿਸਜਗਾ
ਤੇਗਦੀਬਹਾਦਰੀਕੀਤੀਹੈ। ਬਚਨੁਹੋਇਆ
ਸੋਤੇਗਬਹਾਦਰੁਪ੍ਰਗਟਿਹੋਇਆਹੈ। ਐਸੀਤੇ
ਗਬਹਾਦਰੀਦਿਖਲਾਵੇਗਾ। ਜੋਗਊਬ੍ਰਹਮਣ

ਟਾਕਸਟੁਦੂਰਕਰੇਗਾਅਤੇਰੋਜੀਆਇਦੀਜਾਗ
ਰੌਲਾਦੂਰਤਾਂਓਗਾਅਤੇਰੇਸੋਟੀਆਦੀਜਾਗਾ
ਆਅਭਿਕਰਾਗਾਅਤੂਸਾਡਾਦੀਨਭੂਪਾਖੌਜੀਧ
ਰਜੀਨੁਪਾਓਗਾਇਸਸਐਨੂਭੂਸੀਪਹੋਤਾਦੂਨੋ
ਾਤਾਂਬਾਟਸਾਹਕਾਹਿਆਏਸਾਨੂਨਟਰਹਵਾਲੇ
ਕਰੋਆਸਾਨੁਕਾਈਕਰਗਾਅਤੂਦਿਖਾਵੇਤਾਂਹੋ
ਰਾਹੋਸਾਹਿਬਟੇਪਾਸਇਕੁਸਿਭਟਰਸਨੂ
ਆਇਨਿਕਲਿਆਤਾਂਕਾਹਿਆਤੇਰੀਸਅਠ
ਥਾਕਰਐਨੂਇਕੁਪਾਰਸਹਥਲਗਾਹੈਐਕੁਟਤੂ
ਸਾਡੀਆਵਾਹੋਐਹੁਪਾਰਸਟੇਕੇਤੂਸੀਆਪ

ਣਾ ਸਰੀਰੁ ਬਰਾਦ ਵਹੂਆ ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ੨੫੩
ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਝੂਠੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚੁ ਨਹੀ ਜੋ ਸਚੁ ਹੈ
ਸੋ ਝੂਠੁ ਨਹੀ ਪਾਰਸੁ ਛੈਕੇ ਸਾਹਿਬ ਜਮਨਾ ਵਿਚਿ
ਰੁਲਾਇ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸੋ ਠੀਕ
ਸੋਭੀ ਝੂਠਾ ਪਾਰਸੁ ਗਵਾਇਆ ਤਬ ਬਚਨੁ ਹੋਇ
ਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਝੂਠੀ ਮਾਰ ਕੈ ਝੂਠੁ ਰਕਢੂ
ਜਬ ਖਸਮ ਅੰਜੁਲੀ ਭੁਰਕ ਦੀਤਾ ਸਾਰੀਆ ਅੰਜੁਲੀ
ਪਾਰਸਾਈ ਝੁਰੀਆ ਆਈ ਤਬ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ
ਆਪਣਾ ਪਾਰਸੁ ਚੁਣਿ ਲੈ ਤਾਂ ਖਸਮ ਕਹਿਆ ॰
ਸੋ ਇਕੁ ਪਾਰਸੁ ਚੁਣਿ ਲੈ ਨਾਹਾਂ ਸੇ ਬੇਸੀਆਂ ਤਾ

ਨਹੀਜਾਂਦਾ।ਫੇਰਿਹੋਤੂਇਕਾਂਸਿਖੁਸਾਹਬ
ਦੇਪਾਸਆਇਆ।ਓਸਆਖਿਆਜੀਗ
ਰੀਬਨਵਾਜਜੋਮੈਨੂਆਗਿਆਕਰੋਤਾਮੈਲ
ਹੈਰਤੋਵਿਲੀਨੂ।ਤੂਫਾਇਕਰਦੇਦਾ।ਬੁ
ਚਨਹੋਇਆ।ਭਾਈਓਨਾਨੂਦੂਰਕਰਕੇ
ਦਸਭੂਏਨਾਬੋਲੋਣੀਹੋ।ਤੈਨੂਸਮੋਂਦਾਵਿਰੋਧੁ
ਦਪਾਪ੍ਰਿਤੋਹੋਈਹੈ।ਤੈਨੂੰਏਹਤੁਕਫਾਕਰਰਖ੍ਹਾਦੂ
ਖਕਿਸੇਦਾਨਹੀਕਰਨਾ।ਜੋਵਰਤਦਾਹੈਸੋ
ਵਾਹਗੁਰੂਕੀਆਗਿਆਮੇਵਰਤਦਾਹੈ।ਗੁ
ਰੂਕੇਘਰਸਭੁਕਛੂਹੈ।ਏਨਾਸੁਖਾਂਫਕਾਰੀ

ਕੇ ਖਾਹਲੀ ਪਾਤੁਸਾਹੀ ਥੋਰਾ ਜੂਝਾਇਆ ਹੈ। ੨੫੪
ਤੇ ਸੀਸੁ ਦੇਕੇ ਰਾਜੁ ਏਨਾਂ ਥੋੜਾ ਰਿਖੇਣਾ ਹੈ। ਸਤਿ
ਰਿ ਏਹ ਸਭੋ ਕੁਝ ਲਿਖਕੇ ਸਾਹਿਬਚੰਦ ਸਦਵੀ ਪਾ
ਤੁਸਾਹੀ ਦੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਅੰ° ੯ । ਸਬਲੁ
ਛੂਟਓ ਬੰਧਨ ਪਰਿਓ ਰਹਿਓ ਨ ਕਛੂ ਉਪਾਉ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ਗਜ ਜਿਉ ਹੂਤੇ ਇਸ
ਹਾਇ। ਏਹੁ ਸਭੋ ਕੁਝ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ। ਸਾਹਿ
ਬਚੰਦ ਸਦਵੀ ਪਾਤੁਸਾਹੀ ਪਾਸ ਏਹ ਸਭੋ ਕੁਝ ਪਹੁ
ਚਾ। ਤਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ। ਸਾਹਿਬ ਨਾਵੀ ਪਾਤ
ਸਾਹੀ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨੁ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮਨਖਾਨਾ

ਦਰਕਾਰਿ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਸਾਹਿਬ ਸਲੋਕੁ ਲਿਖਿ
ਆ ਪਾਤੁਸਾਹੀ ੧੦। ਬਚਨੁ ਹੂਆ ਥੰਪਨਹੁ
ਏਸੁ ਭੁਕਿਛੂ ਹੈ ਨ ਉਪਾਉ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੂ ਸਰੈਂ
ਥਸੋਂ ਤੂ ਮਹੀ ਹੈ ਹੁ ਸਹਾਇ। ਤੇ ਫੇਰਿ ਇਕਰ
ਜਪੂਤਨੂ ਆਗਿਆ ਹੋਈ। ਤੂੰ ਅਸਾਨੂ ਤਲਵਾਰ
ਚਲਾਉ। ਤਾਂ ਉਸ ਤਭ ਵਾਰ ਚਲਾਈ। ਤਾਂ ਸਾ
ਹਿਬ ਦਾ ਸਿਰੁ ਪਰੂ ਥਿਜੁਦਾ ਹੋਇ ਗਇਆ।
ਸੀਸਾਨੇ ਆਰਾ ਹੋਇਆ। ਭੀੜਾ ਸਨਾਮਦਾਉ
ਚਾਰੁ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਜਾਗਾ ਬਾਦ ਸਾਹਰਾ ਖੇਥ
ਹਾਏ। ਸੋਰੀ ਪਰਵਾਨਗੀ। ਬਿਨਾ ਏਹੁ ਸੀਸੁਤੇ

ਧਨੁਕੋਨਾਲੈਜਾਂਦੇ॥ ਤਾਂਧਨੁਖਾਂਓਥੇਹੀਜਸ ੨੫੫
ਕਾਰੂਹੋਇਆ॥ ਤੌਂਸਿਰੂਜੋਹੇਸੀਸੋਸਾਹਿਬਲੇ
ਇਕਸੋਦਾਗਰਸਿਖਨੂਸੁਪਨਾਹੋਇਆ॥ ਸੁਪ
ਨੇਦੇਵਿਚਿਸਾਹਿਬਾਂਓਸਨੂਬਚਨਕੀਤਾ॥ ਜੋਅ
ਸਾਡਾਸਿਰੂਤੂੰਗਡੀਦੀਵਿਚਿਪਾਇਕੈਸਾਹਿਬਦ
ਸਵੀਂਪਾਤਸਾਹੀਪਾਸਪਹੁਚਾਇਦੇਉ॥ ਤਾਂਓਸ
ਦੇਪਾਸਆਲਦੀਸੋਗਡੀਹੈਸੀ॥ ਤਾਂਇਕੁਗਡੀ
ਅਸਬਾਬਦੀਵਿਚਿਪਾਇਕੈਸਿਰੂਬੀਸਾਹਿ
ਬਦੇਹਜੂਰਲੈਆਇਆ॥ ਤਾਂਸੀਸਦਾਸਸ
ਕਾਰੂਮਾਖੋਵਾਲਹੋਇਆ॥੧੪੨॥ ਸਾਖੀ

ਭੁਰਣੀ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਭਾਈ ਅਨੀਸੰਧ ਜੀ ਹੋਰਾਂ ਪਾਸੋਂ
ਪ੍ਰਸਨੁ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਦਸਵੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਨੇ ਖਾ
ਲਸਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ
ਤੇ ਦੇਵੀ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਖੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
ਕੇ ਅਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਈਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਅਨੀਸੰਧ ਜੀ
ਹੋਰਾਂ ਕਹਾ ਹਮਾਰਾ ਇਕ ਸਮੇ ਸਾਹਿਬ ਦਸਵੀ
ਪਾਤਸਾਹੀ ਨੇ ਕਾਂਸੀ ਤੇ ਪੰਡਤ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਦੁਰਗੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਸਸਤ੍ਰ
ਦੁਸਟਾਂ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਹੈਨਾ ਤੂੰ ਆਖੇ ਦੁਰਗਾ ਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰਣ ਕੀਏ
ਹੈਨਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸਾਂ ਉਹ ਦੁਰਗਾ ਜਗ ਤੇ ਜਗ ਹੋਇਆ

ਹੈ ॥ ਤੇ ਅਸਾਨੇ ਸਸਤ੍ਰ ਫੇਰ ਫੜਾਇ ਕੇ ਤੇ ਰਾਜੁ ਮਲੇ ੨੫੬
ਛਾ ਥੇ ਫੇਰਿ ਲੈਣਾ ਹੈ ॥ ਤਿਕੜ੍ਹਾ ਵਿਚੋ ਸੁ ਇਨਾ
ਕਢ ਲੈਣਾ ਹੈ ॥ ਅਸਾਨੂ ਦੇਵੀ ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੇ
ਮੰਤ੍ਰ ਕਹੁ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵੀ ਪਤ੍ਰਖ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਂ ਓ
ਸ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ਅਜੀ ਗਰੀਬਨਵਾਜ ਮਲੇਛਾ
ਬਹੁਤੇ ਹੈਨਾ ॥ ਤੇ ਸਭੁ ਦੇਸਾ ਵਿਚਿ ਪਸਰੇ ਹੋਏ ਹੈ
ਨਾ ॥ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਹੁਣ ਸਸਤ੍ਰਾ ਨੂ ਪਕੜੇਗਾ ॥
ਇਹ ਮਲੇਛਾ ਥੋ ਕਿਸ ਤ੍ਰਾਂ ਜੀਤਨਗੇ ॥ ਸਬਚ
ਨ ਹੋਇਆ ॥ ਜੋ ਸੇਸ੍ਰੀ ਰਿਗਾ ਅਜੀ ਕਪਾ ਅਕ੍ਰਾ ॥
ਲਕਾ ਸੇਰਨਕ ਸਾਕਾ ਨਾਸੁ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ

।ਤੈਸੇਹਥਏਨਾਠਕਨ੍ਹੀਆਪਕਨ੍ਹਲਵਾਂਝਿਆਆਸੇ
ਅਭੂਹਥੁਵਾਹਣਿਦਾਬਿਆਆਸੇਸਭਮਣੋਛਾਂ
ਕਾ।ਸੁਕਰਾਦਾਰੋਗ।ਤਾਂਓਨਾਕਹਿਆਜੀਗਰੀ
ਬਨਵਾਜਜੇਤਾਬਰਸਰਾਤੀਨੂਸੀਨੇਮਕਰੋ।ਤੇ
ਲਖੁਦੇਵੀਕਾਪਾਨੂਕਰਾਵਉ।ਤਾਦੇਵੀਪ੍ਰਤਖਹੋ
ਵੈਗੀ।ਤਾਂਸਾਹਿਬਨੇਨੈਣਾਦੇਵੀਕੇਟਿਲੇਉਤੇ
ਬੈਠਕੇਹੋਮਕਰਾਅਰੰਭੁਕੀਤਾ।ਚੇਤਕੇਨੌਰ
ਤਿਆਦੀਅਸਟਮੀਕੋਦਿਨਾ।ਜਬਬਬਠਸਕਾਂ
ਦਿਨਪੂਰਾਹੋਇਆ।ਤਾਂਪੰਡਤਨੇਸਭਦੇਸਾਕੇਬ
ਹਮਣਜਗਾਨਿਉਤੇਦਾਸਤੇਬੁਲਾਏ।ਤੈਸਾ

ਨਿਥਨੂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਭੁਜਾਇਕੁਕੋਈਪਦਿਕੂ ੨੫੧
ਮਾਨੁਖਰਣਦੀਕੋਹੋਆਵਦਾਸਤੋਤਿਆਰੂਕਰਨਾ
ਤਿਸਪਿਛੋਬ੍ਰਹਮਭੋਜਬ੍ਰਹਮਣਾਨੂਖਵਾਵਣ ੦
ਤਾਬਚਨੁਹੋਇਆਆਏਪੰਛੂਤਾਅਸੀਤੈਨੂਹੀਹੋ
ਮਰਦੇਵਾਗੇਗਾਤੇਜਿਤਣੇਖੇਰੇਦੀਪਤਥਹੋਈਤਾ
ਅਸੀਕਹਾਗੇਏਹੁਪੰਛੂਨੂਅਸਾਡੇਜੀਵਾਤੇ
ਜੋਇਹੁਕਹੇਗਾਸੋਅਸੀਦਰੂਮੰਗਾਗੇਤਾਪੰ
ਛੂਨੂਭੈਆਨੁਹੋਇਆਭੈਆਨੁਹੋਇਕੇਕਹਿਆਅ ੦
ਸੋਇਸਨਾਨੁਨਦੀਤੇਕਰਆਵਾਤੇਨੂਸੀਹੋਏ
ਕਰੋਅੰਨੁਪਕੋਤਾਅੰਨੁਪਕਾਇਆਹੀਰੇਦੀਪ

ਤਖਹੋਈਆ ।ਤਾਂ ਕਰਣ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੀ।
।ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਕਰਣ ਛੋਕੇ ਨੈਣ ਮੂਦ ਲੀਏ ।ਤਾ
ਦੇਵੀ ਲੋਪ ਹੋਈ ।ਤੇ ਸਦਾ ਛਾ ਖੁਸੀ ਸਾ ਸਿਖਾ
ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੇ ।ਜੋ ਸਸਤ੍ਰ ਬਰ
ਜੋਦਨਗੇ ।ਸਸਤ੍ਰਾ ਦੀ ਓਟ ਹੋਵਨਗੇ ।ਤੇ ਸਹੀ
ਦੋਵਨਗੇ ।ਤਾਂ ਛਾਂਗਰੀਆਂ ਆਨ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ ।ਜੀ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ ਛੀਗ ਹੂਤਿਅ
ਰੂਹੈ ।ਤਾਂ ਓਸਸ ਐਬ੍ਰਹਮਣ ਸਭੂ ਆਪੋਅ
ਪਣਿਆ ਆਘਰਾ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸਾਨਿਆ ।ਤੇ ਸਿਖ ਸਭ
ਹਜੂਰ ਬੈਠੇ ਹੈ ਸਾਨਿਆ ।ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦੂ ਸਾਹਿਬ

ਕਰਦ ਦੀ ਭੇਟ ਕਰਕੇ ਸਿਖਾਂਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਵਰਤਾਇ ਦ੫ਦ
ਿਤਾ । ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ । ਤਾਂ ਸਭੇ
ਇਕਠੇ ਹੋਇਕੇ ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪਾਸ ਗਏ ਲਿ
ਗੇ ਕੂ ਪਕਰਨਾ । ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛੂਤ ਕਰ ਛਡਿਆ
ਹੈਨੇ । ਤੇ ਅਸੀ ਭੁਖਿਆਰ ਬੀਠੇ ਹਾਂ । ਤਾਂ ਸਾ
ਹਿਬ ਦੇ ਪਾਸ ਸਿਖਆਂਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ । ਜੋ
ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਦੇ ਹੈਨਾ । ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ
ਭਾਈ ਨੰਦਲਾਲ ਨੂੰ ਓਨਾਂ ਦੇਆਨਾਦਣ ਦਾਸਤੇ ਘ
ਲਿਆ ਤੇ ਏਹੁ ਸਵੀਯਾ ਇਲਿਖ ਘਲਿਆ
ਸਵੈਯਾ । ਜੋ ਕਿ ਛੂਲੇ ਖਾਇ ਲਿਖਊਂ ਬਿਧਨਾ ਸੋ

ਈਪਾਯਤੁਮਿਸ੍ਰਜੂਸੋਕਨਿਵਾਰੋ ॥ ਮੇਰੋਕਛੂਅਪ
ਰਾਧੁਨਹੀਗਯੋਯਾੱਦਤੇਭੂਲਨਕੋਪੁਚਿਤਾਰੋ ॥
ਬਾਗੋਨਿਹਾਲੀਪਠੈਦੈਹੋ ॥ ਆਜੁਭਲੇਤੁਮਕੋ
ਨਿਸਚੈਜੀਅਧਾਰੋ ॥ ਛਤ੍ਰੀਸਭੈਕ੍ਰਿਤਬਿਪਨਕੇ
ਇਨਹੂਪੈਕਟਾਛਕ੍ਰਿਪਾਕੈਨਿਹਾਰੋ ॥੧॥ ਸਵੈ
ਯਾ ॥ ਜੁਧਜਿਤੇਇਨਹੀਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਇਨਹੀ
ਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਦਾਨਕਰੇ ॥ ਅਘਅਉਘਟਰੈਇ
ਨਹੀਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਇਨਹੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਫੁਨਧਾਮਭ
ਰੇ ॥ ਇਨਹੀਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਬਿਦਿਆਲਈ
ਇਨਹੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਫੁਨਸਤ੍ਰੁਮਰੇ ॥ ਇਨਹੀਕੀ

ਤੁਪਾਕੇਸਜੇਹਮਹੈਨਹੀਮੋਸੋਗਰੀਬਕਰੋਰਪਰੇ ੨੫੯
।੨।ਸਵੈਯਾ।ਸੇਵਕਰੀ।ਇਨਹੀਕੀਭਾਵਤਔ
ਰਕੀਸੇਵਸੁਹਾਤਨਜੀਕੋ।ਦਾਨਦਯੋਇਨਹੀ
ਕੋਭਲੋਅਰੁਆਨਕੋਦਾਨਨਲਾਗਤਨੀਕੋ।
ਆਗੈਫਲੈਇਨਹੀਕੋਦਯੋਜਗਮੈਜਸੁਅਉਰ
ਦਯੋਸਭਫੀਕੋ।ਮੋਗ੍ਰਿਹਮੈਤਨਤੇਮਨਤੇਸਿਰਲਉ
ਧਨਹੈਸਭਹੀਇਨਹੀਕੋ।੩।ਦੋਹਰਾ।ਚਟ
ਪਟਾਇਚਿਤਮੈਜਰਯੋਤ੍ਰਿਣਜ੍ਯੋਂਕ੍ਰੁਧਤਹੋਇ
ਖੋਜਰੋਜਕੇਹੇਤਲਗਦਯੋਮਿਸਰਜੂਰੋਇ।੪।ਤਾ
ਗੁਸਾਈਂਨੇਦਇਆਲਜੀਓਨਾਬ੍ਰਹਮਣਾਦੇਪਾਸਗਏ

ਆਆ ।ਤੇਕਹਿਓਸੁਜੋਸਾਹਿਬਨੇਬਰਨਨਕੀਤਾਹੈ
ਜੋਪੁਰਖਿਨੇਨਾਪੂਕਾਰਾਵੇਤੋਉਜਨਕਰਕੇਤੂਸਾਨੂੰਛੁ
ਕਾਢਨੇਹਾਂ ।ਤੇਬਸਤੂਸਭੇਦੇਆਂਗੇ ।ਤਾਂਤੇਤੂਸਾਨੂੰ
ਭੁਨਹੀਕਰਣਾ ।।। ਤੁਸੀਅਸਾਨੂੰਓਸਪਸਾਰਿ
ਦੇਵੇਖੇਲਿਖਿਤਤੇਭੁਲਿਗਏਹੋ ।ਤਾਂਭਾਈਓਹੁਕੇ
ਪਸੋਟਲਿਆਨਹੀ ।ਤਾਂਭਾਈਜੀਨੇਕਹਿਆ
ਸਤਿਗੁਰਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਹੈਨਤੁਸੀਜੀਵਰੂਪਕ
ਰਿਨਜਾਣੋ ।ਤਾਂਓਨਾਨੇਕਹਿਆਜੋਸਾਹਿਬ
ਨੇਤਾਂਬਚਿਤ੍ਰਨਾਟਕਵਿਚਿਕਹਿਆਹੈ ।ਜੋ
ਮੁਝਕੌਪਰਮੇਸਰਉਚਰਿਹੈਂ ।ਤੇਸਭਨਰਕਕੁੰ

ਛਿਆਹਿਪੜਹੈ। ਅਸੀਂਨੇਰਾਬਚਨਮੰਨੀਏਕੇਸਾਹਿਬ ੬੦
ਬਚਾਬਰਨਮੰਨੀਏ। ਤਾਂਭਾਈਜੀਨੇਕਹਿਆਜੋ
ਵਚਨਸਾਂਗੇਪਾਂਗੇਹੂੰਦਾਹੈ। ਸੋਸੁਣੀਦਾਹੈ। ਕਿਉਂ
ਜੋਪਿਛੈਕਹਿਆਏਹੈ। ਇਹਬਿਧਿਕਰਤਤਪ
ਸਿਆਭੂਪਹੋ। ਦਾਏਤੇਏਕਰੂਪਹੋਇਗਾਪਹੋ। ਤਾ
ਤੇਸਤਿਗੁਰਾਂਭਗਤਾਂਦਾ। ਔਤਾਰੂਧਾਰਿਆਹੈ। ਜੋ
ਸੇਸਾਂਗੀਸਾਂਗਧਾਰਤਾਹੈ। ਤਾਂਪਿਛਲਾਰੂਪਪਗ
ਟਨਹੀਕੀਤਾਚਾਹਦਾ। ਤਾਂਓਨਾਂਨੇਕਹਿਆਜੋ
ਸਾਹਿਬਕਰਨਕਾਰਨਹੈਸਾਨੋ। ਤਾਂਦੇਵੀਦੇਪਗ
ਟਿਹੋਇਆ ਆਨੇਤਾਕਿਉਂਮੂਦਲੀਏ। ਤਾਂਭਾਈ

ਜੀਨੇਕਹੀਆਜੇਦੇਵੀਕੇਨੇਤ੍ਰਾਸੇਜਾਗਾਦੀਥੀਹੈ
ਤੁਾਂਧਾਭਸੋਜੀਕੇਨੇਤ੍ਰਾਮੇਰੇਦੀਕਾਨਿਦਾਸੁਕੀਆਹੈ
ਜੋਮਲੇਛੁਹੈਨਏਨਾਦਾਤੇਜੁਨਸਹਾਰਸਕਨਗੇ
ਤਾਂਸਾਤਿਗੁਰਆਖਿਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਾਂਕੇਦਾਨਿਅ
ਖੀਦੇਤ੍ਰੇਆਏਹੈਨਾਤੇਸੋਹੀਸਾਹਿਬਨੇਧਾਲਸੋਜੀ
ਨੂੰਰਾਜੁਭੀਖੁਰਆਈਭੀਸ੍ਰਿਤੀਹੈਂਏਹੁਜੇਗੁੜ੍ਹਕੇ
ਸਿਖਾਂਨਤਪਤਸਬਦੁਸੁਣਦੇਹੈਨਤੇਨਾਮੁਜਪਦੇਹੈ
ਨਾਇਸਕਰਕੇਏਨਾਦੇਮਨਸੁਧਹੈਨਾਂਕੋਈਤ੍ਰਪਵ
ਨਹੈਨਕੋਈਗਿਆਨੀਹੈਨਾਂਇਸਕਰਕੇਪੂਜਨੀਕ
ਹੈਨਾਂਤਾਬ੍ਰਹਮਣਾਨੂੰਖੁਸੀਕਰਕੇਭ੍ਰਾਈਨਿਦਵਾਲ ੨੬

ਜੀਅਨਾਇਕੇਹਜੂਰਖੜੋਆਖੇ।ਸਭਣਾਨੂਭੋਜਨਖ
ਵਾਇਕੇਰੁਪਯਾਰੁਪਯਾਦਖਣਾਦੇਕੈਵਿਦਾਕੀ
ਤੇ।ਤੇਕਾਂਸੀਦੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਨੂਲਖੁਰੁਪਯਾਭੇਟਦੇਕੇ
ਕਾਂਸੀਪਹੁਚਾਇਆ।ਤੇਓਸਕਰਦਨਾਵਜਲ
ਵਿਖੇਪਤਾਸੇਪਾਇਕੇਸਦਫੇਪਨ੍ਕੇਪੰਜਾਸਿਖਾ।
ਨੂਪਾਹੁਲਿਪ੍ਰਿਥਮੇਦਿਤੀ।ਤੇਕੇਸਿਪਾਹੁਲਿਓ
ਨਾਥੋਆਪਲਈ।ਬਚਨਕੀਤਾ।ਜੋਸਸਤ੍ਰਾਦਾ
ਵਿਸਾਹੁਨਹੀਕਰਨਾ।ਸਸਤ੍ਰਾਦੇਪਾਸਦੇਖਣ
ਕਰਦੇਰੀਹਥੁਨਹੀਪਾਵਦਾ।ਏਹੁਸਸਤ੍ਰਾਦਾਅ
ਭਿਆਸਰਖੁਬੰਸੀਆਪਾਸੋਹੁਟਗਿਆਇਆਹੈ

ਜੀਸੋਸਸਤ੍ਰਮਲੇਛੁਡਣੁਲਏਹੇਸਨਾ ਉਸਕ
ਰ ਕੈਜਗਾਤਿਦਾ ਰਾਜੁਕਰਦੇਹੇਸਨਾ ਤੇਹੁਣ
ਤੁਸਾਨੂਸਸਤ੍ਰਫੇਰਕਢਾਏਹੈਨਾ ਤੁਸਾਸਸਤ੍ਰਾਂਦੀ
ਵਿਦਿਆਕਰਨੀ। ਤੁਸਾਨੂਰਾਜੁਫੇਰਲੈਦੇਆਗੇ।
ਤਾਂਰਾਜੇਦਰਸਨਨੂਆਏਤਾਸਾਹਿਬਉਨਾਨੂਬਚ
ਨੁਕੀਤਾ। ਤੁਸੀਪਾਹੁਲਾਂਲਉਤੇਵਾਹਗੁਰੂਕੀ
ਸਿਖੀਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੋ। ਤੇਰਾਜੁਰਘਵੰਸੀ
ਆਦਾਜੋਪ੍ਰਿਥਮੀਥੋਭੁਥਾਹੋਇਆਹੈ। ਜੋਤੁਸ
ਨੂਫੇਰਲੈਦੇਈਏਗਾ। ਤਾਂਉਨਾਅਰਦਾਸਕੀਤੀ।
ਜੋਅਸਾਡੀਆਂਗਤੇਬੇਦੀਜਨੇਊਗਾਹਿਣਦੇਹੁਤਾ

ਅਸੀਪਾਹੂਭਲੇਦੇਹਾਂਬਰਨੁਹੋਇਆਅਸਿ ੨੬੮
ਕੁਜੋਗੀਕੈਸੰਨਿਆਸੀਦਾਸਿਖੁਹੁੰਦਾਹੈਤਾਂਅ
ਗਿਆਨੀਬ੍ਰਹਮੇਦੀਕਾਂਣਸਭੁਮਿਟਾਇਕੇਦੀਖਿਆ ੦
ਦੇਂਦਾਹੈਤੂੰਸਾਨੂੰਤਾਂਅਸੀਸਿਰੀਸਾਹਿਬਦਾਜ
ਨੇਊਜਗਾਤੇਦੇਕਾਜਦਾਸਭੇਦੇਦੇਸਾਂ॥ਤਾਂਗੁ
ਆਨੰਦਾਜਨੇਊਜਨਮਮਰਨਕਟਣਦਾਸਭੇਦੇ
ਸਾਂਤੁਜੋਤੁਸੀਏਹਦਾਕ੍ਰਿਆਆਪੀਸਹਾਰਨਹੀ
ਸਕਦੇਤਾਂਹੋਰੂਦਾਰਦਰਣਾਨੂੰਸਸਡਕਦਾਂ
ਇਕੋਤੇਰਜੋਤੇਮਲੇਛਸਭੁਭੂਨਾਂਦਦੇਹੈਨਾਸੋਸੈ
ਸੀਗਾਅਜੋਨੇਕਪਾਤੇਭਾਲਕਾਂਤੇਗਾਛਸਾਨੂੰ

ਨ੍ਹਾਇਆ ਹੈਸੀ ॥ ਤਾਂ ਓਨੇ ਕਹਿਆ ਏ ਤੂ ਨਾਹ
ਲੁਡਾਹਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਤਕੜੀਆਂ ਫੂਕਣ ਵਾਲੇ
ਤੇ ਸਾਗੁ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨਾ ॥ ਰਿਖੀਆ ਏ ਸਭ
ਨ ਹੈਨਾ ॥ ਤੇ ਮਲੇਛ ਤੇ ਰਾਜੇ ਤਾਂ ਸਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਬੰ
ਨਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨਾ ॥ ਤੇ ਮਾਸ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨਾ
॥ ਏਹੁ ਤਾਂ ਬਾਜਾਂ ਦੇ ਸਿਆਨੇ ਹੈਨਾ ॥ ਬਚਨੁ ਹੋਇ
ਆ ॥ ਅਸਾਨੇ ਰਿਖੀਆਂ ਥੇ ਬਜਣੁ ਕਾਟ
ਣੇ ਹੈਨਾ ॥ ਏਨਾ ਦੇ ਹੀ ਅਧੀਨ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸਭ
ਣਾ ਨੂੰ ਕਰਣੇ ਣਾ ਹੈ ॥੧੪੩॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ
ਚਲੀ ॥ ਤੇ ਲਗੀ ਸੰਗਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਸ

ਨਨੂ ਆਈਆਾਓਨਾਨੇ ਪੁਕਾਰਕੀਤੀਜੀਗਰੀਬ ਟੂਕੇ
ਨਵਾਜਸੰਗਤਾਜੋਆਵਦੀਆਹੈਨਾ ਰਾਹਾਵਿਚਿ
ਮਲੇਛੁਾਸਿਖਾਦਾਧਨੁਖੋਹਲੈਂਦੇਹੈਨਾਸਿਖਾਕੇ
ਬੇਟੇਸੁੰਦਰਹੁੰਦੇਹੈਨਾਸੋਖੋਹਲੈਂਦੇਹੈਨਾਜੋਸਿ
ਖਾਣੀਆਸੁੰਦਰਇਸਤ੍ਰੀਆਹੁੰਦੀਆਹੈਨਾਸੋ
ਖੋਲੈਂਦੇਹੈਨਾ ਬਚਨੁਹੋਇਆ ਖੁਸੀਸਸਤ੍ਰਫ
ੜੋਤੇਪਾਹੁਲਾਛਕੋ ਖੁਸੀਸਭੁਦਾਉਤੇਹੁਕਮੁਕ
ਰਦੇਆਵੇਗੇਾਤਾਂਸਿਖਾਨੂਪਾਹੁਲਾਦਿਤੀਆਾਸਕੇ
ਈਸਿਖਪਾਸਰਖੇਕੇਈਘਰਾਨੁਘਲੇਾਸੋਹਰੁਜੋਹਵੈ
ਸਿਖਸਾਹਿਬਦੇਪਾਸਰਹੇਨਸੋਉਦਾਸੀਹੋਇਕੇ

ਪਰਾਨੂੰਉਠਜਾਂਦਿਆ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ।ਤੁਸੀ
ਆਪਭੁਖਾਧਾਕਰੋ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਆਪਭੁਖਾਵਣਲਗੇ
ਤਾਂਕਿਤਨਿਆਂਦੀਆਂਬ੍ਰਿਤਾਤਾਂਠਹਿਰਗਈਆਂ ॰
ਤੇਕਿਤਨੇਜੋਪਰਾਨੂੰਗਏਤਾਂਖਤ੍ਰੀਆਂਬ੍ਰਹਮਣਾ
ਓਨਾਦਿਆਂਕੁਟੰਬੀਆਂਨੂੰਆਖਿਆ।ਜੋਤੁਸੀ
ਇਕੋਅਸਾਡੇਨਾਲਿਵਰਤਣਕਰੋ।ਇਕੋਇਨਾਂਦੇਨਾ
ਲਿਵਰਤਣਕਰੋ।ਸਾਹਿਬਨੇਖਾਲਸਾਉਤਪ
ਨਕੀਤਾਹੈ।ਫੇਰਜੇਅਸੀਵਰਤਾਂਗੇਨਹੀਤਾਂਦ
ਪੇਗਾ।ਕਿਸਤਰਾਂ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਨੇਹਜੂਰਿਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀ।ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ।ਤੁਸੀਸਸਤ੍ਰ

ਛਡੇ ਜੋ ਤਲਿਆ ਆਦਾ ਰਿਜਕੂ ਹੈ ਸਭਨੂ ਸਾਡੇ ਅਧੀ
ਨ ਕਰਾਂਗੇ ॥ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ਸਭਨੂ ਸਾਡੇ ਅਧੀ
ਨ ਹੋਵਨਗੇ ॥ ਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ਕੇ ਜੂਝੈਂਗੇ ॥ ਤਾਂ ਸੁਵਰ
ਗਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਂਗੇ ॥ ਤੇ ਜੋ ਸਬਦੁ ਪੜ੍ਹੈਗੇ ਸਮ
ਝੈਂਗੇ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ਤਾਂ ਮੋਨੂੰ ਆਤਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਂਗੇ
॥੧੪੫॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ਇਕ ਸਮੇ ਸਰਬਤ੍ਰੀਸ
ਥਾਂਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਲਿਆ ਆਨਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਤੀ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਖਾਲਸਾ ਦਰਤਾਇਆ ਹੈ
ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਇਸ ਅਰਦਾਸ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋ
ਪੁਛਿਦੇ ਹਾਂ ॥ ਸਿਖੀ ਦੀ ਵਰਤਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ

ਦਸਾਂਹੀਪਾਸਨਦਾਂਦਾਇਆਕਰਕੇਅਸਾਨੂੰਉਤਰ
ਲਿਖੇਜੀ।ਤਾਂਓਨਾਂਦਸਭੁਲਿਆਅਜਾਲਿਖਾਦਿਤੀ।
ਇਸਰੇਉਪਰਿਦਸਖਤਖਾਸਕਰੀਏ।ਨਕਲ
ਉਤਾਰਦਸਭੁਲਿਆਅਰਜਦੀ।ਜਿਸਸੇਖਾਲ
ਸਾਜੀਪ੍ਰਗਟਕੀਤਾ।ਸਿਖਸਭੇਦਾਸੀਆਂਦਾ
ਲੇਕੇਸਧਾਰੀਭੀਤੇਸਹਜਧਾਰੀਭੀ।ਰਹਿਤਾਬ
ਬੇਕਖਾਲਸੇਜੀਦੀਦਰਜਹਨਿਦੀਆਂ।ਹਜੂਰ
ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਦਸਵੇਪਾਤਸਾਹਦੇ।ਪਾਤਸਾਹੀ
੧੦।ਦਸਰਹਿਤਾਂਲਿਖਕੇਭੇਜਾਰੀਆਂ।ਸਤਿਗੁ
ਰਾਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੇਦਸਾਂਹੀਰਹਿਤਾਂਉਪਰਿਦਸ

ਖੜਕੀਤੇ॥ਸਿਖਾਂਦੀਜੈਕਾਨਿਵਰਤਕਰਨਦੇਵਾਂ ੨੬੫
ਸਤੇ॥ਗ੍ਰਿੰਥਮੇਏਹਾਲਿਖਿਓਨੇਜੋਸਮੇਵਿਵਾਹਦੇ
ਅਸੀਬੇਦਪਾਠੀਆਬ੍ਰਹਮਣਾਨੂੰਬੁਲਾਇਕੇ
ਵਿਵਾਹਦੀਆਂਕਾਂਡੀਆਂਪੜ੍ਹਾਇਕੇਵਿਵਾ
ਹਕਰਦੇਸਾ॥ਤੇਹੁਣਿਸਿਖਕਹਿੰਦੇਹੈਨਤੁਸੀ
ਆਨੰਦੁਪੜ੍ਹਕੇਵਿਵਾਹੁਕਰੋ॥ਬ੍ਰਹਮਣਾਨੂੰਨ
ਬੁਲਾਵਹੁ॥ਸਰੇਪਾਤਸਾਹਜਿਦੇਆਗੂੰਹੋਂਦੇ
॥ਦਸਖਤਖਾਸਹੋਏ॥ਪਾਹਿਲੇਆਨੰਦੁਪੜ੍ਹਨਾ
ਅਰਦਾਸਕਰਨੀ॥ਪਿਛੋਬ੍ਰਹਮਣਾਭੀਹਮੇ
ਸਾਜਿਸਤਗੁਰਿਪੜ੍ਹਾਵਦੇਆਏਹੋਤਿਦੇਪੜ੍ਹ

ਦਣਾ ਸੋ ਸਾਨ ਹੀ ਕਰਣਾ ॥੧੪ ਪ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚ
ਲੀ ਸਾਖੀ ਦੂਜੀ ਅਰਦਾਸ ਲਿਖੀ ਜੋ ਹੁਕ
ਮੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੋਇਆ ॥ ਪੰਜਾ ਮੇਲਾ ਨੂ ਨਹੀ
ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਰਾਮਰਾਈਏ ॥੨॥ ਮੀਣੇ ॥
੩॥ ਮਸੰਦ ॥੪॥ ਸਿਰਗੁਮਾ ॥੫॥ ਏਹੁ ਪੰਜ
ਮੇਲ ਹੈਨ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਿਰਗੁਮ
ਕੌਣ ਹੈਨ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ॥ ਜਰੇ ਦੇ ਦ੍ਰੋਹੀ ਸਿ
ਰਗੁਮ ਹੈਨ ॥ ਅਨੀਸਰਵਾਦੀ ਹੈਨ ॥ ਤੇ ਨੇਟਕੇ
ਟਟੇ ਸੰਘ ਤੂੰ ਸਿਰਗੁਮ ਹੈਨ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਹੈਨ ॥ ਏਹੁ
ਪੰਜ ਮੇਲ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਨਾਲ ਨਹੀ ਵਰਤਣਾ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖ ੦

ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਅਸੀਂਜੋਤੇਰੇਸਿਖਹਾਂਕੋਈ ਵਡੂ
ਬੈਪਾਰੀਦੀਰਿਛਿਆਆਵਦਾਢਾਹੈ ਕੋਈਮਸਦੀਪੇਸ
ਹੈਵਿਹਾਰਦਾਸਦਕਾਸਭੁਕਿਸੇਦਾਆਨਮੋਲੁ
ਹੁੰਦਾਹੈਤਾਂਖਾਸਦਾਸਖਤਹੋਏਆਪਾਹਲੇਖੁਲਕੇ
ਵਰਤਣਕੀਤਾਕਰੋ ਜੋਭੁਲਭੁਲਾਏਵਰਤੋਤਾਂਅ
ਰਦਾਸਕਰਵਾਇਲੈਣੀ।੨।। ਤੀਸਰੀਅਰ
ਦਾਸਸਿਖਾਂਕੀਤੀ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਅਗੇ
ਅਸੀਸਹਜੇਧਾਰੀਤੇਰੇਸਿਖਜੋਹੈਸਾਂ ਜੋਮਰਨੇ
ਮਾਤਾਪਿਤਾਦੇਉਪਰਿਰਿਛਿਆਕਰਮਭਦਣਜੋਪ
ਹੀਸੰਸਾਰਦੀਰੀਤਸੀਸਿਕਰਦੇਸਾਂਤੇਹੁਣਾਸਿਖ

ਆਖਦੇਹੈਨਾ॥ ਜੋਖਾਲਸਾਦਾਹਥੁਨੂੰਏਵਰਤ
ਇਆਹੈ॥ ਹੁਣਿਤੁਸੀਏਹੁਗਲਿਹੈਤਾਂਸੈਸਾਰੀ
ਆਦੀਆਂਨਾਕਰਿਆਕਰੋ॥ ਸਭੇਪਾਤਸਾਹ
ਜਿਦੇਤੁਸਾਂਥਰਨਹੋਇਆ॥ ਖਾਸਦਸਖਤੋਂ
ਏ॥ ਕੁਦਰਨਹਿਫਿਰਨਾ॥ ਜੇਤੋਹੇਵੁਝਿਆਕਰਨੂੰਜੋ
ਸੀਧੇਸਰਾਲਾਂਸਖਾਦੀਹੋਦੈ॥ ਤਿਦੈਕਰਕੇਬਖਸਾ
ਇਲੈਣਾ॥ ਫਿਰਿਸਿਖਾਂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਲਿਖੀ
॥੩॥ ਸਭੇਪਾਤੁਸਾਹਸਮੇਂਦਿਵਾਹਦੇਤੋਂਖਿਆ
ਹਦੇਦਿਨਾਂਅਗੇਹਿਦੇਅਸੀਬਹਾਣੇਨੂੰਸਦਕੇ
ਤੇਭੇਜਨਕਰਾਂਦੇਹੈਸਾਂ॥ ਤੇਹੁਣਿਸਿਖਕਾਹਿਦੇ

ਆਖਣੇਹੈਨਾ ॥ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਛਕਾਵਣਾ ॥ ਸਰੋਪਾਂ ਵ੧
ਤਸਾਹਜਿਵਹੁਕਮੁਹੋਵੈ ਤਿਵੈਕੀਚੈ ॥ ਖਾਸਦਸਖ
ਤੁਹੋਏ ॥ ਹੁਕਮੁਹੋਇਆ ॥ ਜੋ ਸਿਖਾਂਨੂੰਭੀ ਬਹਾਮ
ਣਾਂਨੂੰਭੀ ਅਥਿਤਾਂਨੂੰਭੀ ਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਤੀਤਕਰ
ਕੇਤੇ ਸਭਤਣਾਂਨੂੰ ਪਸਾਦੁ ਛਕਾਇਆ ਕਰੋ ॥ ਫੇਰਿ
ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਪੰਜਵੀ ਕੀਤੀ ॥ ੪ ॥ ਸਰੋਪਾ
ਤੁਸਾਹਦਖਤਜੰਦੂ ਖਤਣਦੇ ॥ ਅਸੀਖਤਨੂੰਭੀਸਦੇ
ਨਾਛਭੁਦਹੁਕਰਦ੍ਵਾਂਦਦੇਸਾਂ ॥ ਹੁਣਿਸਰੋਪਾਤੁ
ਸਾਹਜਿਵੇਹੁਕਮੁਹੋਵੇ ਤਿਵੇਕੀਚੈ ॥ ਹੁਕਮਾਤੇਰ
ਸਖਤੁਹੋਏ ॥ ਜੋ ਸਹਜੇ ਪਾਗੀਆਂ ਆਇਆ ਬੇਟਿ

ਆਨੂਕੇਰੀਨਾਲਗੀਤਕਰਾਵਣੀਆ ਤੇਕੇਸਧਾਰੀ
ਆਨੇਆਬੇਨਿਆਨੂਪਾਹੁਲਦੇਣੀ ॥੫॥
ਏਹਰਸਿਖਾਅਰਦਾਸਾਹਿਬਦੀਕੀਤੀ ॥ ਜੋਸਚੇਪ
ਤਸਾਹਜੀਅਗੇਜੋਅਸੀਅਸਤ੍ਰੀਆਂਰੀਗਾਭੇ
ਜਾਵੇਸਾਂ ਤੇਹੁਣਿਸਿਖਅਨੇਕਜਾਵਦੇਹੈਨ ॥ ਸਚੇ
ਪਾਤਸਾਹਜੀਦੇਹੁਕਮਹੋਂਦੇਤਿਦੇਕੀਰੈ ॥ ਅਬ
ਰਨਤੇਖਾਸਦਾਸਖਤਹੋਏ ॥ ਜੇਪਹੁਚਸਕੇਤਾਂਅ
ਸਤ੍ਰੀਆਂਰੀਗਾਜੀਪਹੁਚਾਵਣੀਆਂ ਨਹੀਤਾਂਇਸ
ਭਜੁਧਾਵਿਚਜੋਬੇਹੁਕਮਅਸਤਹੂਦਾਹੋਂਸੋ
ਈਕੂਲਖੇਤਹੋ ॥ ਏਹਕੇਸਾਧਸੰਗਤਿਦੇਚਰ

ਣਾਪੂਰ੍ਨਾਦਿਰਿਪਾਇਦਿਦੇਣੀਆਆਅਸੀਂਅ੍ਰਭੁਸ ੨੬੮
ਠਵੇਚਉਹੂਠੈਰਣੇਸੇਥੀ੍ਓਨਾਦੀਗਾਤੋਹੋਦੇਠੀ॥
ਦੁ॥ ਫੇਰਿਅਰਦਾਸਾਸਿਖਾਸਤਵੀਕੀਤੀਆ
ਸੀਜੋਆਆਖੀਪੇਸਾਕਰਹਗੀਆਂਦੇਜਾਵਣ
ਵਾਲੇਸਿਖਨਾਨੂੰਆਤੇਕੇਸਾਇਕੋਜੋਹੋਕੋਈ
ਆਨਾਲਕਰਵਾਇਲੇਦੇਸਾਂ॥ ਹੁਣਿਜਿਦੇ
ਹੁਕਮੁਹੋਵੈਕਰੀਏ॥ ਹੁਕਮਸਤੇਖਾਸਦਾਸਿਖ
ਤੁਹੋਏ॥ ਜੋਹਜੂਰੁਸੀਸਹਗਿਪਾਹੀਸਿਖ
ਹੋ॥ ਜੋਕੇਸਪਾਹੀਆਦੀਭਰਸਾਖਲਗਖੋ
ਨਹੀਤਾਕੋਈਜਬੂਰਸਾਤੁਵਧੀਕਹੋਵੈਸੋਖਲ

ਥਰਕਰਵਾਇਛਨ੍ਹੈਟਾਤੇਬਖਸਾਇਲੈਣਾ
ਗਾ॥ਹੋਰਿਸਿਖਾਂਅਰਦਾਸਿਅਨਦਿਕੀਤੀ
ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਹੈ॥ਜੋਸਿਰਗੁਆਤੇਪੰਜਾਮੇ
ਛਾਡੇਨਹਕੋਈਭਗੇਨਹੀ॥ਸਚੇਪਾਤਸਾ
ਹਜੀਸਿਖਕੋਈਆਪਣੀਸਰਧਾਕਰਕੇਤਾਂ
ਓਨਾਂਦੇਮੁਹਲਗਦਾਨਹੀ॥ਪਰੁਜੇਕੋਈਮੁ
ਛੁਦਾਜਾਂਦਾਜੇਕੋਈਮੁੰਹਲਗਜਾਇਤਾਂਕਿਉ
ਕਰਿਬਚਨਹੈ॥ਹੁਕਮੁਤੇਖਾਸਦਾਸਖਤਹੋਏ
ਜੋਓਦਾਸੁਧੁਗੁਰਾਦਛਰਾਹੀਦਾਹੈ॥ਜੋਮੁ
ਦਾਜਾਂਦਾਮੁਹਲਗਜਾਇਤਾਂਕੀਹੈ॥ਦਰਨਦਿ

ਨਹੀਕਰਣੀ॥੨॥ ਫੇਰਿ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸਨਾਂਦੀ ਵਡੀ
ਲਿਖੀ॥ ਜੇਹੜੇ ਸਿਖ ਗੰਗਾ ਜੀਦੇ ਇਸਨਾਨਨੂ
ਗਏਹੋਏਨਾ॥ ਜੋ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਕੇ ਆਵਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾ
ਨਾਲਿ ਕਿਉਂ ਕਾਰਿ ਵਰਤੀਏ॥ ਬਚਨ ਨਵੇ ਖਾਸ ਦਸ
ਖਤ ਹੋਏ॥ ਜੋ ਹਿਤੁ ਪਿਆਰ ਨਾਲਿ ਉਨਾਂ ਨਾਲਿ
ਵਰਤਣਾ॥ ਬਹੁਤੀ ਦਿਕਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰਣੀ॥
ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਇਕੁਣੁ ਸਭੇ ਉਪਰਿ ਅਸਾਡਾ ਏਹੁ
ਹੁਕਮੁ ਹੈ॥ ਜੋ ਅਸੰਦਾ ਸੰਦੀਏ ਪੰਜਾ ਮੇਲ
ਵਿਚੋ ਕਸੇ ਨਾਲਿ ਨਹੀ ਮਿਲਣਾ॥ ਜੋ ਉਨਾਂ ਦੀ
ਹਿਮਾਇਤ ਕਰੇ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚੋਂ ਉਤ

ਇਦੇਣਾ ਨਕਿਉਂਜੋਓਨਾਦੇ ਸੇਵਕਾਰਿਗੁਰੂਕਾ
ਸਿਦਕੁਘਟਦਾਹੈ ਤੇਜੋਕੋਈ ਓਨਾਦਿਚੋਂਭੀ
ਸੇਵਕੁਕੀਤਾਰਾਹੇਸੋ ਸੇਵਲੈਦਾ ਏਹੋਹੁਕ
ਮਤਿਦਾਊਪਦੇਸੁ ਦੇਣਾ ਜੋਭੁਜਨੁਕਰੇਸਖੀ
ਦੀਰਹੁਰਾਸਏਹੋਹੈ ਨਕਿਰਤਨੁਪਰਸਾਦੀਕਰ
ਣੀਤੇਵੰਡਖਾਂਵਣਾ~। ਫੇਰਿਸਿਖਾਂਅਰਦਾ
ਸਦਸਦੀਲਿਖੀ ਜੀਸਰੋਪਾਤਸਾਹਾਂਅਗੇ
ਜੋਕੋਈਹੁਕਮੁਸਤੁਹੁੰਦਾਸਾਰੇਹਾਤਿਆਂਰਸਦਾ
ਸੀਤਾਂਅਸੀਪੰਡਤਾਂਨੂਬੁਲਾਇਕੇਗਰੰਥੂਪੜ੍
ਉਦਣਾਕਰੇਸਾਤੇਦਸਗਾਂਫਕਰਾਂਦਵੇਸਾਂ

ਤੇਹੁਣਿ ਪੰਡਤ ਨਹੀ ਆਂਵਦੇ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੇ ਧ ੨੧੦
ਗਾਵੇਲਿੰਗ ਤੂਰਖੋ ਤੇਗਰੜੁ ਪੁਰਾਣਾਂ ਵਿਚਿਦ
ਸਗਾਨੂ ਆਦਕਾ ਲਿਖੇ ਹੈਨ ਐਕਰੇ ਤਾਂ ਅਸੀ
ਆਵਨੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਿਵੇ ਕਰੀਹੈ ਧਾ
ਸਰ ਸਪਤ ਹੋਂਏ ਭੁਆਈ ਤੂ ਜਾ ਸਿਰ ਕਤੇ ਤਕਨੇ
ਰਹਿਣਾ ਜਿੰਗਿ ਧਜੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵਦਾ ਵਣਾ ਤੇ
ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਸਹੰਸਾਕ੍ਰਿਤੀ ਸਲੋਕਾਂ ਦੀ
ਕਥਾ ਸਿਖਾਂ ਥੀ ਸੁਣਨੀ ਧਾਨੀ ਦਾ ਭੀ ਖਾਲਸੇ
ਜੀਦੇ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਤੁਸਾਨੂ ਭੀ ਗਿ
ਆਨੁ ਪਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਕਤੇ ਹਾਤੇ ਨਾਸੇ

ਹਾਹੋਗੁਪਦਾਰਥੁਬੁਝੀਜਕੋਈਨਹੀ॥ਵਾਹਗੁਰੂਜ
ਪਣਾਤੇਵੰਡੁਖਾਵਣਾਏਹੁਗਾਹਿਤਾਂਹੇਨੇਹੋਗੁਸੁ
ਬੁਹੇ॥੧੫੪॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਵਾਹਗੁਰੂ
ਜੀਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਤਾਂਸਿਖਾਭੁਾਈਅਸ੍ਰੀਸੰ
ਪਜੀਹੈਰਾਬੀਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾ॥ਜੋਆਦਬਾਣੀਹੈ
ਏਹੈਸੋਬੁਗਾਤਿਆਈਹੈ॥ਤੇਸਾਹਿਬਦਸਵੇਪਾਤਸਾ
ਹਜੋਬਾਣੀਕੀਤੀਹੈਸੋਜੁਪੁਆਈਹੈ॥ਕੇਇਸਤ੍ਰੀ
ਆਦੇਚਰਿਤ੍ਰਹੈਨਾ॥ਇਸਦਾਸਿਧਾਤਕਿਉਕ
ਰਿਸਮਝੀਐ॥ਤਾਂਭਾਈਜੀਕਹਿਆਜੋਸੋਅ
ਰਜਨਜੁਪਦੇਸਏਸਸਤ੍ਰਿਛੋਕੇਬੈਠਾਸਾ॥ਤੇਸ ੨੧

ਹਾਰਾਜਅਰਥਸਨੂੰਗੀਤਾਥਾਊਂ ਪਦੇਸੁਕਰਕੈਕੌਰੋਂਦੇਵਰਨਆਸ੍ਰ ੨੭੧
ਮਦਾਜੂ ਭੂਮਿ ਨੂਾਇਆ ਆਜੀ। ਤੇ ਜੋ ਹਿੰਦੂਆਸੋਹੈ
ਸਾਧਰਮੁਜਾਣਕੇ ਸਸਤ੍ਰਛੋੜਦਿਤੇਹੈਸਾਨੈਂ। ਤੇਮਦੇ
ਛੁਨੇਸਸਤ੍ਰਪਕੜਲੀਤੇਹੈਸਨ। ਤੇਸਸਤ੍ਰਦੇਬਲਕ
ਰਿਪ੍ਰਥਮੀਦਾਰਾਜੁਭੋਗਦੇਹੈਸਨ। ਤੇਹਿੰਦੂਆ
ਦੇਦਿਰਿਭੁਗਤਿਹੋਦਨਨਹੀਸਨ।ਦੇਦੇ। ਤੇਜੇਸ
ਹਿਬਧਾਲਸੋਜੀਨੂਰਪੁਦੇਸੁਜਾਣਕੇਹੋਨਰਾਜੂਲੈ
ਦੇਵਣਾਸੀ। ਤਾਜੁਧਮਈਬਾਣੀਆਂ ਉਚਾਰਨਕੀ
ਤੀਆਹੈਨ। ਤੇਸਸਤ੍ਰਾਦੀਦਿਦਿਆਦਿਨਕੀ
ਤੀਹੈ। ਤੇਗਿਆਨਦਾਉਪਦੇਸੁਕੀਤਾਹੈ। ਜੋਸ

ਗੀਰਭੂਸਾਡੂੰਨੇਜਾਂਦਨੇਤੇਤ੍ਰਸਾਡੇਦਰਸਨਦਾਪਰਮੇਸ੍ਰ
ਝੁਠੇਹੈ ਜੇਜੁ ਪੁਕਰਨਾਤੇਜੁ ਪੁਜੀਤੇਗੇਤਾਂ ਰਾਜੁਤੇਗੇਗਾ
ਤੇਜੇਜੁਪਾਦਿਰਿਆ ਰਤਾਹੇਦਿਗੇ ਤਾਂਸੁਰਦਿਗਾਦੇਸ
ਖੁਭੁਤੇਰੋਗੋਹੋਗਾ ਤੇਜੋਗੀਆਂਨੂੰ ਦਿਕੁਕਰੇਗੋਗਾ ਤਾਂਜੀਦਨ
ਸਕਤਿਹੋਇਕੋ ਦਿਚਿਰੇਗਾ ਜੇਸੇ ਪੂਰਤਾਂ ਇਕਮਹਲੇ
ਛੜਾਈਆਂਅਨੇਤਹੌਸਨਾ ਤੇਸੇਓਨਾਂਦੇ ਸਨਮੁਖੀਂ
ਘਾੜੀਆਂਨੂੰਰਤਾਬਣਾਇਥਨੀਆਂਕੀਤੀਆਂਹੋਸਨ
ਤੇਆਪਕਉਤਕਦੇਖਦੇਹੌਸਨਾ ਜੈਸੇਧੋਨ੍ਹਾਂਕਿਸੇਬੂ
ਟੇਬੀਜਪਦਾਹੈ ਤਾਕਾਰਸੁਆਰਓਸਨੂੰਬੂਟੇਬੀਓਂਤੁ
ਪਤਾਇਕੇਲੈਜਾਂਦਾਹੈ ਤੇਸੇਹਿੰਦੂ ਸਸਕਾਬੀ

ਭੈਮਾਨਹੈਸਨਾ ॥ ਜੁਧੁਆਈਬਾਣੀਆਂਤੇਗਿਆਨਉ ੨੧੨

ਪਦੇਸੁਕਰਕੈਇਨਾਂਥੀਂਜੁਧੁਕਰਵਾਇਆਹੈ ॥ ਤੇਹਰਿ

ਜੂਏਸਦਾਸਤੇਲਿਖੇਹੈਨਾ ॥ ਜੋਇਸਤ੍ਰੀਆਂਦੇ

ਭੋਗਾਦਿਚਰਿਤ੍ਰਸਾਅਨਨਹੀਖੁੰਪਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਦੇਸਬਦਾਨਾਲਪ੍ਰੀਤਿਰਖਣੀ ॥ ਤੇਜੁਧੁਆਈਬਾ

ਣੀਏਸਦਾਸਤੇਕੀਤੀਹੈ ॥ ਜੋਭਗਾਤਿਮਈਬਾਣੀ

ਪੜ੍ਹਕੈਜੁਧੁਨਾਕਰਸਕਨਗੇ ॥ ਤੇਜੁਧੁਆਈਬਾ

ਣੀਤੇਇਸਦੇਵ੍ਰਦੇਦੀਦੇਪੜ੍ਹਨਗੇ ॥ ਤਾਂਏਨਾਂਦੇਸ

ਸਤ੍ਰਾਂਵਿਚਿਸਹਾਇਤਾਹੋਵੇਗੀ ॥ ਜਿਸਸਮੇ

ਜੁਧੁਕਰਕੇਰਾਜੁਕਰਨਗੇ ॥ ਤਾਂਭਗਾਤੀਦੀਸੇਵਾ

ਕਰਨਗੇਅਹਾਰਜਣਦੀਸੇਦ੍ਵਾਕਰਨਗੇਅਹਾਰ
ਜਣਦੀਤੁਰਗਤਿਸਾਕੇਜਗਤਿਵਿਚਿਵਿਸਤੀਰਨਹੋਵੈਗੀ
ਇਸਦੇਪਾਤਸਾਹਦਾਔਤਾਰੁਧਰਮਚਲਾਵਣਦਾ
ਸਤੋਹੋਇਆਹੋਇਨਾਦੇਰਾਜਦਿਵਿਚਗਊਆਂਦੀ
ਤੇਬ੍ਰਹਮਣਾਦੀਤੇਰਿਖਾਦੀਤੇਮੁਨੀਸਰਾਂਦੀਰਾਖਿਆ
ਹੋਵੈਗੀਹੋਰੁਵਾਹਗੁਰੂਕੇਗੁਣਤਾਂਅਨੇਕਹੈਨਤੇ
ਵਾਹਗੁਰੂਕੇਸਿਖਭੀਅਨੇਕਦਰਸਾਣੇਹੈਨਜੋਮੈ
ਥੀਗਿਣੇਨਹੀਜਾਂਦੇ॥੧੫੫॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ
ਇਕਸਮੇਹੋਰਖਤ੍ਰੇਦਤਾਂਤ੍ਰੈਓਦੋਨੋਸਾਹਿਬਦੇਦ
ਰਸਨਨੂਆਇਤੇਓਨਾਪੁਛਿਆਜੋਅਸਾਆ

ਪਾਹਿਆਸਿਖਾਂਨੂੰਸਭੁਰਸਛੁਡਾਇਕੇਬਨਬਾਸ ਦਿਤੇ
ਦਿਤੇਹੈਨਸੋਭੀਮਹਾਰਾਜਦੀਆਇਆਂਦੇਸੋਹੇ
ਹੋਏਹੋਰਿਦਿਖਿਆਦਿਵਿਚਿਪਸਰਜਾਂਦੇਹੈਨ
ਤੇਤੇਰੇਸਿਖਸਸਰੂਪਕਰਨੀਗੇਤੇਰਸਭੋਗਾਨਗੇ
ਏਹੁਕਿਉਂਕਰਿਏਕਾਤਿਹੋਵਨਗੇਗਬਰੂਨੂੰਹੋਇ
ਆਏਕਾਸਿਖਏਨਾਂਨੂੰਗੁਰਮਤਿਦੇਵਨਹੋਾਕੈ
ਦੇਹੀਸਿਖਕੇਰਾਗਸਿਖਾਂਭੁੱਖਨਾਂਨੇਕਾਹੇਆਕਲ
ਜੁਗਕੋਈਕਿਸੇਨੂੰਨਾਂਨੇਗਾਗਬਰਠਹੋਇਆਸੋ
ਪੰਜਾਂਸਿਖਾਂਦਿਵਿਚਿਆਪਣੀਕਲਾਗੁਰਮਤਿਦੀਸ
ਖੇਰਾਗਾਤੇਆਪਸਬਦਰੂਪਹੋਇਕੇਵਰਤਾਰਾਗਾ

ਗਬਾਣੀਸੁਣਨਗੇਸਿਖਾਣੀਆਰਹਿਤਾਦੇਖਨਗੇ
ਗਸਭੁਣਾਨੂੰਗਿਆਨੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾਜਨਮ
ਰਨਦੇਭੌਜਲਥੀਪਾਰਉਤਰਨਗੇਤਾਂਭਾਈਮਨੀ
ਸਿੰਘਜੀਕਿਹਾਆਹੋਰੁਮੇਰੇਪਾਸੋਂਵਾਹਗੁਰੂ
ਕੋਇਸਖਾਣੀਕਛੂਉਪਾਨਹੀਕਹੀਜਾਂਦੀਆਜੋਮ
ਹਿਮਾਸਿਖਾਣੀਸਮੁੰਦ੍ਰਹੈ ਤੇਮੈਕੀੜੀਪਾਰਨਹੀ
ਪਾਵਦਾਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਨੂੰਰੁਕਮਨਪੁਛਿਆ
ਸੀਜੋਜਗਤਤੇਰੀਮਹਿਮਾਗਾਵਦਾਹੈਤੂੰਕਿਸ
ਦਾਧਿਆਨੁਕਰਨਾਹੈ ਸ੍ਰੀਹਰਿਜੂਬੋਲਿਆ
ਜੋਮੈਨੂੰਗਾਵਦੇਹੈਨਾ ਸੋਓਨਾਨੂੰਗਾਵਦਾਹਾਂ ਤੇਸੋ

ਸਿਖਵਾਹਗੁਰੂਦੀਉਪਮਾਕਰਦੇਹੈਨ।ਤੇਵਾਹਗੁ -੧੫
ਰੂਦੀਬਾਣੀਦਿਵਿਚ ਸੰਭਾਵਦੀਸੋਭਾਕੀਤੀਹੈ॥੧ਪਊ
।ਸੋਬਲਹੂਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂਸਾਖੀਆਂਭਾਈਦੀਵ
ਰਦੀਆਂਪੂਰੀਆਂਹੋਈਆਂਹੈਨ॥ਸਾਖੀਹੋਰੁ
ਰਲੀ।ਜੋਖੋਜੀਹੋਵਨਗੇ ਸੋ ਸਰਧਾਨਾਲਪੜ੍ਹਨਗੇ
।ਗਿਆਨਨੂਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵਨਗੇ।ਤੇਜਿਨਾਂਦਾਨਿਰ
ਆਦਾਸੁਭਾਉਹੋਵੇਗਾ।ਸੋਇਨਕਾਨੀਵਿਆ
ਕਰਨਗੇ।ਤਾਂਮੈਂਇਸਥਾਂਦੇਅਗੇਭੀਬੇਨਤੀਕਰਦਾ
ਹਾਂ।ਤੇਇੰਨਕਾਂਅਗੇਭੀਬੇਨਤੀਕਰਦਾਹਾਂ॥
ਜੋਮੈਨੂੰਆਪਣਾਦਾਸਜਾਣਨਾ।ਤੇਸਿਖਦੀ

ਪ੍ਰਸਨਭਾਵਾਸਕੋਭਾਈਦੀਵਾਰਦਾਟੀਕਾਦੀਗੋਸਟਿ
ਲਿਖੀਹੈ।ਸੋਹੁਣਭੀਗੋਸਟਿ।ਜੋਸਬਦਨਾਲਿਮਿ
ਲਦੀਆਂਹੈਦਨਸੋਪੜ੍ਹਨੀਆਂ।ਤੇਜੋਸਬਦਬਿ
ਵੇਖੀਤਿਹੈਦਨਸੋਨਹੀਪੜ੍ਹਨੀਆਂ।ਸਬੋਲਹੁ
ਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀ
ਫਤੇਹੈ।੧ਪ੍ਰਸ੍ਨ।।ਸਾਖੀਂਹਰੂਰਛੀਆ।ਸਿਖਾ
ਭਾਈਆਂਨੇਸਿੰਘਜੀਪਾਸੋਂਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾ।ਜੋਸਾ
ਹਿਬਦਸਵੇਂਪਾਤਸਾਹਜੋਖਾਲਸੇਜੀਨੂੰਵਡਿ
ਆਈਤੇਗੁਰਿਆਈਬਖਸੀ।ਤਾਬ੍ਰਹਮ
ਣਨੇਕਿਉਂਰੋਸਿਆਦਿਤਾ।ਤਾਂਭਾਈਜੀਕਹਿ

ਆ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਦੇਵਦਾ ਪਾਣੀ ਹੈਸੀ ॥ ਤੇ ਦੇਹ ਅਭੁ ੨੧੫
ਆਨੀ ਹੈਸੀ ॥ ਫਰਮਕਾਂਙੀ ਹੈਸੀ ॥ ਤੇ ਸਾਹਿਬਦ
ਸਦੇ ਪਾਤੁਸਾਹ ਜੋ ਬਾਲਸੇ ਜੀ ਨੁਙਰ ਆਈ
ਬਖਸੀ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਤੇ ਭਾਈ ਨੰਦਲਾਲ ਦੀ
ਗੋਸਟਿ ਹੋਈ ਹੈ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਨੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਬ
ਅਣ ਕਹਿਆ ਜੋ ਪੂਜਾ ਪਾਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਣ ਹੈਸਨ
ਤੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਭਾਈ ਨੰਦਲਾਲ ਜੀ ਕਹਿਆ ॥ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ
ਣ ਸੀਲ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ
ਹੋਵਨ ਸੋਈ ਪੂਜਨ ਜੋਗ ਹੈਨਾ ॥ ਬਚਨੁ ਹੈ ॥ ਬੰ

ਧਨਤੋਨੈਹੋਦੇਸੁਕਖਿਤਾਜੋਈਬ੍ਰਾਹਮਣਪੂਜਨ
ਜੁਗਾਤ੍ਰਿਆਜਿਸਨੇਗਿਆਨਨੂਪੀਕਮਦਲੋ
ਕੇਅਗਿਆਨਦੇਬੰਧਨਤੋੜੇਹੈਨਸੋਈ
ਪੂਜਨਜੋਗਹੈਤੇਪੂਜਾਭੀਇਕਅਸਿ
ਲਬਸਤੁਰਦੀਪੂਜਾਸੰਕਲਪਮਾਤ੍ਰਹੈ
ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣਾਨੂਪੂਜਾਦਾਭੀਅਧਕਾਰੀਹੈ
ਪਰੁਜਿਥਿਗਿਆਨੁਤੇਰਾਜੁਤੇਵਡਿਆਈਦੇਵ
ਣੀਹੈਸੋਛੇਗੁਰਮਾਤ੍ਰਿਵਾਲਾਸਰਬਪਾਵਾਲ
ਹੀਅਧਕਾਰੀਹੈਤੇਇਹੁਗਿਆਨੁਆਦ
ਜੁਗਾਦਜੋਗਿਆਸੀਜਿਧਨੁਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੈਨਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ੧੬
ਅੰਗਦ ਜੋ ਸਿਖ ਖਨੁ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਿਨੂੰ ਕੀਤੁ
ਤਾਂ ਓਸਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੂੰ ਸਰੂਪਦ
ਲਖ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਖਸਿਆ ਤਾਂ ਓਸਦੇ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾ
ਸ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਪੰਨ
ਜਾਣਕੈ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆਂ ਤੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਂ
ਸ ਜੀ ਦੇ ਤਿਨ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਸਨਾ ਪ੍ਰਿਥੀਆ ਤੇ
ਮਹਾਦੇਵ ਪਰੁ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੂੰ ਗਿਆ

ਨਸਪੰਨਜਾਣਕੈਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੈਸੇਹੀਗੁ
ਰੂਅਰਜਨਜੀਨੇਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਨੂੰਗਿਆ
ਨਸਪੰਨਜਾਣਕੈਮਥਾਟੇਕਿਆਤੈਸੇਹੀਗੁਰੂ
ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀਨੇਗੁਰੂਹਰਿਰਾਇਜੀਨੂੰਆਤ
ਮਗਿਆਨਸਪੰਨਕਰਕੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੈਸੇ
ਹੀਗੁਰੂਹਰਿਰਾਇਜੀਨੇਗੁਰੂਕ੍ਰਿਸਨਜੀਨੂੰਬਾਲ
ਵਸਥਾਵਿਖੇਆਤਮਗਿਆਨਦੀਬੁਧਦੇਕੈ
ਮਥਾਟੇਕਿਆਤੈਸੇਹੀਗੁਰੂਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਜੀਗੁ
ਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਨੂੰਗਿਆਨਸਪੰਨਜਾਣ
ਦੇਸਨਨਾਲਨਾਬਾਬਾਬਕਾਲੇਉਚਾਰਨਕੀਤਾ

ਤੈਸੇਹੀਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਜੀਦਸਵੇਂਪਾਤਸਾਹ ੨੧੧
ਨੂਬ੍ਰਹਮਰੂਪਜਾਤਾਜੋਆਇਆਜਿਸਦੇਬਿ
ਲਾਸਕਰਕੇਦੇਵਰਤਨੀਹੈ॥ਸਭਜਗਤਿਜਿ
ਸਦੇਨਾਜਾਨਣਕਰਿਹੁੰਦਾਹੈ॥ਤੈਜਿਸਦੇਜਾ
ਣਿਆਜਗਤੁਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਜਾਤਾਹੈ॥ਜਿਸਨੇ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਉਤਾਰੂਧਾਰਕੇਲੀਲਾਪ੍ਰਸੋਤਮ
ਹੋਇਵਿਚਰਿਆਹੈ॥ਸੋਈਹਿੰਦੂਆਨੂ
ਸਸਤ੍ਰਫੜਾਇਕੈਤੋਰਿਆਨਾਲਿਬ੍ਰਹਮੂਦੇਗ
ਜੋਜਗਤ੍ਰਿਨੂੰਠਾਜਾਣਨਗੇਤੇਵਰਨੂੰਦਾਧਰ
ਮੇਜੁਤ੍ਰਕਰਕੈਪ੍ਰਿਥਮੀਦਾਗਜੁਭੀਤੋਗਨ

ਰੋਗਾਦੂਰਸਭੋਕਰੇਦੇਤਿਥੈਨਿਤੀਕੀਤੀਤੇਸਾਹਿ
ਬਦਸਦੇਪਾਤਸਾਹਦੀਚਾਰਿਆਅਗੇਕਲਜੁ
ਗਦਾਸਮਾਆਮਾਦੈਗਾਇਕਸਦੇਉਤੇਕੋਈਪ
ਭੀਤਨਾਕਣੇਗਾਤਾਪੰਜਾਸਿਖਗਿਆਨਸਪੀਨ
ਕਰਿਕੈਪਿਥਮੇਓਨਾਨੂਸਸਤ੍ਰਫੜਾਇਕੈਤੇਪਾ
ਹੁਲਦਿਤੀਤੇਬਹੁਣੋਉਨਾਥੀਪਾਹੁਲਲਈਸਭ
ਚਨੁਹੋਇਆਜੋਪਾਹੁਲਕਰੇਦਿਸਿਜਲਅ
ਰੂਪਤਾਸੇਪਾਏਅਰੂਕਰਰਜੋਰਦੇਵੀਦਿਤੀਸੀ
ਸੋਫੇਰੀਤੇਸਦਪੋਪਨੋਤੇਬਾਣੀਜੁਧਅਈ
ਤੇਚਾਰਿਤ੍ਰਮਈਦੇਵੀਦੇਉਸਤੋਕਤੇਗਿਆਨ

ਅਈਓਚਾਰਣਕੀਤਾ।ਬਚਨਹੋਇਆ।ਬਾਣੀ
ਦਿ ਜਿਤਨੇ ਥਾਇਣੀਆਂ ਹਾਇਨੂ ਪਾਏਹੈਸ ਅ।੧੮
।ਤੇਕਰਣਦੇ ਬਾਇਸਸਨ ਫੜਾਏਹੈਨ।ਤੇਜੁ
ਅਈਬਾਣਿਕੀਤੀਹੈ।ਤੇਉਪਾਸਨਾਭੁਗਤਿਦੇਥਾ
ਇਅੰਠਾਈਦਿਤੀ ਪਾਈਹੈ।ਤੇਗਿਆਨਦੇਥੰ
ਇਸਦ ਜੇ ਪਾਏਹੈਨ।ਏਨਾਸਿਖਾਨੂਸਾਬਧੀ
ਣਾਜੁਬਖਸਿਆਹੈ।ਸਾਬਧੀਗਿਆਨਬਖ
ਸਿਆਹੈ।ਏਹਦਿਦਿਆਂਦੇਤੇਭੂਸਦੇਤੇ
ਸੁਦਰਨਦੇਆਪਕਾਰੀਜਾਂਦੇਹੈਨ।ਤੇਬਚਨ
ਕੀਤਾ।ਜੋਸਸਤ੍ਰਾਦਾਂਤੇਸਬਦਦਾਂਤੇਦਾਸੰ

ਤਿਆਗੁਨਹੀਕਰਣਾ।ਜੌਸੋਬਧਿਆਂਤੁਪਾ
ਅਰੂਜਣਾਕਰਿਅਗਲਿਆਂਜੁਗਾਂਦਿਵਿਚਿ
ਲੁਪੰਦਾਸੀਸੋਤੁਸਾਨੂਹੋਵੈਗਾ॥ਬਚਨੁਹੋਇਆ॰
ਹੈ।ਜਿਨਜਾਤਾ।ਸੋਤਿਸਹੀਜੇਹਾ।ਅਤੇਨਿਰਮਾ
ਇਲੁਸੀਦਸਦੇਹਾ।ਜੌਸੋਬੀਜਾਇਕਬੋਈਤਾਂ
ਹੈ।ਤੇਉਸਦੇਵਿਚੋਂਬ੍ਰਿਛਉਤਪਤੁਹੁੰਦਾਹੈ।ਤੇਸੇ
ਅਸਾਨੇਸਬਦਰੂਪੀਬੀਜਾਸਿਖਾਂਦੇਰਿਦੇਵੂ
ਚੀਸੁਫਲੂਅਕਾਂਦਿਵੇਬੀਜਿਆਹੈ।ਜੇਤਾਆਸੀ
ਜਤੁਕਰਣਦਾਲੋਸਿਖਹੋਵਨਗੇ।ਸੋਸੁਫਲਇਸ
ਥਾਂਨੀਕਠਨਹੋਵਨਗੇ।ਜੁਪਕਰਕੈਮਲੇਛਾਂਨੂਜੀ

ਤਨਗੇ ਧਰਮ ਅਨੁਭਾਇਨਗੇ। ਅਤੇ ਜੋ ਜੰਤ੍ਰਾ ਸਾਧ ੫੧੨
ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕਰਨਗੇ। ਜੋ ਪਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਇਸਥਾ
ਨੀ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਇਆ ਕਰਿ ਸੁਖ ਦੇਵਨ
ਗੇ। ਅਤੇ ਜੋ ਸਬਦਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਉਚਰਣ ਕਰਨਗੇ। ਸੋ ਫੁ
ਲਾਂ ਤੇ ਬੂਟਦੀ ਇਸਥਾਨੀ ਸਿਖੀ ਦੀ ਵਾਸਨਾ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਜੋ ਗਿਆਨਵਾਨ ਸਿਖ
ਹੋਵਨਗੇ। ਸੋ ਫਲਾਂ ਦੀ ਇਸਥਾਨੀ ਹੋਵਨਗੇ। ਜੋ
ਸੋਹੁਭੂ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਕੇਵੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਿਛੁ ਦੇ
ਵਿਚੋਂ ਰਸੁ ਲੈਣੇ ਕਾਰਿ ਖਟੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ। ਬਹੁਤੇ ਪਰ
ਪੰਕੇ ਹੋਇ ਕੇ ਮਿਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਬਿਛ ਥੀਨੀਆ

ਰੇਪੂਦੇਹੈਨ।ਜੋਰਸੀਏਲੇਹੂੰਦੇਹੈਨ।ਜੋਜੋਗੀਆਂਨਵਾਂ
ਨਾਸਿਖਦੇਹੈਨ।ਓਨਾਂਦੀਹੀਂਵ੍ਰਿਤੀਆਂਆਈਸਵ੍ਰਫਾਂਵ੍ਰਿਤਿ
ਲਿਖੀਹੈ।ਕਬੀਰਜੀਦਾਬਚਨਹੈ।ਬ੍ਰਹਮਣਗੁਰੂ
ਜਗਤਿਦਾਭਗਤਿਨਦਾਗੁਰਨਾਹੀ।ਅਰਝਉਰ
ਝੁਕੈਪਰਮਾਂਆੜ੍ਹਾਂਤੇਵੇਦੋਂਮਾਹੀ।ਜੋਦੇਹਾਂਅਭੂਮ
ਨੀਬ੍ਰਹਮਣਪਾਪਤੀਹੈ।ਇਕੇਪੂਜਾਕਰਾਂਵਦੇਹੈਨ
ਜੋਕਰਮਕਾਂਡੀਆਂਦੇਪੂਜਨੀਕਹੈਨ।ਅਗਿਆਨੀ
ਦੇਗੁਰੂਹੈਨ।ਓਹੁਵੇਦਾਂਦੇਕਰਮਪਖਵਿਸਥੈਹੈਨ
ਤੇਜਗਿਆਸੀਆਂਦੇਪੂਜਨੀਕਗਿਆਨੀਹੈਨ।
।ਕਿਉਂਓਤੁਰਹੁਵੇਦਾਂਦਾਂਮੂਰਖਨਜੋਗਿਆਨਹੈ

ਓਸਦਿਵਿਚਿਵਰਤਦੇਹੈਨਾ।ਤੇਅਗਿਆਨੀਵੇਦਾਂਦੇ
ਕਰਮਕਾਂਡੀਦਿਵਿਚਿਉਰਝੇਹੀਮਰਦੇਹੈਨਾ।ਸੋਗਿਆ
ਨਵਾਨਾਂਦੇਪੂਜਨੀਕਨਹੀ।ਤੈਨੂੰਜੋਸਾਹਿਬਕਹਿਆ
ਸੀ।ਜੋਹੋਮੁਕਰਾਂਗੇ।ਸੋਪਛਾਣਦੇਸਾਨਿਜੋਦੇ
ਹਾਅਭਿਆਸੀਹੈ।ਕੇਆਤਮਾਗਿਆਨਧਨਹੈ
ਦੇਹਨੂੰਮਿਥਿਆਜਾਣਦਾਹੈਕੇਸਤਿਜਾਣਦਾਹੈ
ਤੇਜਿਨਾ।ਸਾਧਾਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਹੈ।ਸੋਆਤਮਗਿ
ਆਨੀਹੈਨਾ।ਤੇਬਚਨਹੈ।ਅਭੈਨਿਰੰਜਨਪਰ
ਮਪਦੁਤਿਸਕਾਭੀਖਕੁਹੋਇ।ਤੇਤਿਸਦਾਭੋਜਨੁ
ਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ।ਤੇਕਾਹੂਕੇਦੇਤਨ

ਹਨਾਹਿਭੈਮਾਨਤ੍ਰਆਨਾ ਏਕਹੂਨਾਨਕਸੁਨਰੋਮ
ਨਾਗਿਆਨੀਭਾਹਪਛਾਨਾ ਏਤਿਸਦਾਵਿਦਿਆਭੂ
ਏਜੋਗਿਆਨਵਾਨਹੈਨਸੋਕਿਸੇਨੂਭੈਨਹੀਦੇਭੇ
ਤੇਨਾਹਿਕਿਸੇਦਾਭੈਮਾਨਤੇਹੈਨਾ ਏਸਭਸਨੂੰਆ
ਤਮਰੂਪਜਾਣਦੇਹੈਨਾ ਏਤੇਨੈਰਜੁਨਕਹੀਐ
ਜੋਆਇਆਦੇਊਪਾਪਥੀਰਹਤੁਜੋਪਰਮਪਦ
ਸਰੂਪਦਾਯਾਭੂ ਹੈ ਏਕਈਕੋਟਿਸਨੂਪਾਪਤਿ
ਹੋਏਹੈਨਾ ਏਤੇਕਈਇਕਟਿਸਦੇਭੂਥੇਹੈਨਾ ਏਟਿਸ
ਦੇਭੇਜਨਖਦਾਵਣਦ੍ਰਾਣੇਕਈਇੰਦ੍ਰਿਰਹੁਣੇਹੈਨਾ
ਏਪ੍ਰਿਥਮੇਤਾਂਟਿਨਾਦਾਭੇਜਨਗਿਆਨਹੈ ਏਟਿਸ ੨੮

ਨੂੰਵਿਗਲੇਪਾਪਤਿਹੁੰਦੇਹੈਨ॥ਤੇਦੂਸਰਾਓਨਾਂਦੀਸੇਵ ੨੮੧
ਦਾਓਨੂੰਬਹੁਤੁਲਾਭੁਹੁੰਦਾਹੈ॥ਜੋਵਹੁਖਾਂਦੇਹੈਨ
॥ਸੋਹੋਅਨਹੈ॥ਤੇਜੋਓਹੁਬੋਲਦੇਹੈਨ॥ਸੋਈਭਜਨਹੈ
॥ਤੇਜੋਓਹੁਕਮਾਵਦੇਹੈਨ॥ਸੋਈਜਗੁਹੈ॥ਤੇਜੋਓਹੁ
ਕਰਮਕਰਦੇਹੈਨ॥ਸੋਈਧਰਮਹੈ॥ਤਾਂਐਸੇਗੁਰੂ
ਕੇਸਿਖਾਂਦੀਸਤਿਗੁਰੂਵਡਿਆਈਕੀਤੀਹੈ॥੧੫੮
॥ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ਸਿਖਾਂਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਜੋਰੋਗਸਦਾਅਗੇਹੋਈਆਹੈਨ॥ਸੋਹੁਣਕੇਸੇਚਲਦਾ
ਦਿਆਨੇਰੋਗਸਦਾਦਿਖਿਆਪਣੇਅੰਤਰੀਆਬਾ
ਤਾਂਦਿਖਹੁਣੇਹੀਆਹੈਨ॥ਜੋਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਰੋਗ

ਛੀਵੀਬੇਈਵਿਦਿਆਹੀਹੈਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਜੋਸ
ਨਕਰਦੇਸਿਖਹੈਨਾਜੋਐਜੋਐਸੇਵਚਨਾਲਿਖਕੇਤੇ
ਗੋਸਟਾਨੂੰਦੂਖਤਕੀਤਾਹੈਨਾਤਾਂਇਸਗੋਸਟਦੇਤੇ
ਗਤੇਮੁਰਦਾਦਣੀਗਲਿਖਦੇਹਾਂਤੇਸਾਖੀਆਸ
ਭੁਗਿਣਦੇਹੋਰੂਰਦੇਹਾਂਏਨਾਸਾਖੀਆਬੀਗੇਬਨਾ
ਹੋਰੂਸਾਖੀਕੋਈਲਿਖੇਨਹੀਜਇਕਸਮੇਸਿਖ °
ਪੰਜਵੀਂਪਾਤਸਾਹੀਥੀਪਾਸਨਕੀਤਾਜੋਪੂਜਾਦਾ
ਆਖਕਾਗੀਕੈਨਪਾਤੂਹੈਤੇਸਾਹਿਬਬਚਨਕੀ
ਤਾਥਾਲਦਿਸਿਤੇਵਸਤੂਪਾਈਆਸਤਸੰਤੇਖੁਦੀ
ਚਾਰੋਜਾਂਸਿਤਨਾਮਠਾਕੁਰਦਾਪਾਇਆਕਿਸਰ °

ਸਭੁਸਾਅਧਾਰੋ।ਜੋਕੋਖਾਵੈਜੋਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸਦਾ ੨੮੨
ਹੋਇਉਧਾਰੋ।ਏਹੁਵਸਤੁਤਜੀਨਹੀਜਾਈਨਿਤਨਿ
ਤਰਖਹੁਉਰਧਾਰੋ।ਤਮੁਸੰਸਾਰੁਚਰਨਲਗਿਤਰੀ
ਐਸਭੁਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ।ਇਤਿਸਦਾਦੀ
ਰਾਵਣੁਪੂਜਾਦਾਪਾਠੁਥਾਲਓਹੁਹੈ।ਜੋਸਚੇਦਿ
ਰਿਸਟਹੋ।ਸਤਕਹੀਐਸਨੂਬੋਲਣਾ।ਤੇਸ
ਨੂਕਮਾਵਣਾ।ਤੇਦੂਜਾਸੰਤੋਖੁਹੈ।ਜੋਪਾਲ
ਥਧਰੇਇਨਸਾਰਆਵੈਓਸਦੇਉਪਰਿਸੰਤੋ
ਖੁਕਰਨਾ।ਤੀਸਰਾ।ਸਬਦਨੂਸਮਝਣਾ।ਤੇ
ਵੀਚਾਰਨਾ।ਜੋਪਾਮਾਤਮਾਸਭਤੇਹੈ।ਤੇਏਹ

ਆਦਕ ਪਦਾਰਥ ਅਸਤ ਹੈਂ। ਤੇ ਆਂਅਤ ਰੂਪੀ
ਜੋ ਨਾਮ ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪਨਗੇ
ਸੋ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਓਨਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋ
ਵੈਗਾ। ਜੋ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਪਸਾਦੁ ਖਵਾਵਨਗੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਰਾ
ਵਨਗੇ ਸੇਵਾ ਟਹਲ ਕਰਨਗੇ ਸਭਸੇ ਦਾ ਉਧਾਰੁ ਹੋ
ਵੈਗਾ। ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਜੋ ਮਹਾਂ ਅੰਧਕਾਰ
ਸੰਸਾਰ ਹੈ ਸੋ ਓਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਤਰਨਗੇ। ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਨਗੇ। ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੋ ਪੂ
ਜਨੀਕ ਹੋਏ ਹੈਨਾ। ਸੋ ਭੀ ਤਪ ਦਾਨ ਓਨਾਂ ਦਾਨ
ਪੂਜਨ ਦੇ ਜੋਗ ਹੈਨਾ। ਤੇ ਜਪ ਪਾਠ ਨ ਜਾਤ ਮਾਪਤਾਂ ਪੂ

ਜਨੀਦਨਹੀ॥ਤੈਸੇਗੁਰੂਕੇਸਿਖਭੁਜਨਅਣੂਗਿ
ਆਨਕਰਿਭੁਜਨੀਦਹੋਨਿ॥੧੫੮॥ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁਚਲੀ॥ਤਾਂਸਿਖਾਨੇਭਾਈਮਨੀਸਿੰਘਜੀ
ਹੋਰਾਂਥੀਪੁਛਿਆ॥ਜੋਚਾਰੋਗੁਣਾਦਾਖੋਸਿਖ
ਨਾਪਾਇਜਾਵਨਾ॥ਤਾਂਭਾਈਜੀਕਹਿਆ॥ਜੋਚਾਂ
ਰੋਗੁਨਾਪਾਇਜਾਵਨਾ॥ਤਾਂਤੀਨਗੁਣਸਭਤੇਸੋਤੇ
ਖੁਤੇਦੀਚਾਰਠਹੋਇਗਾ॥ਤੇਤਿਸਨੋਗੁਣਭੀਨਾਹੋ
ਵਨਾ॥ਤਾਂਦੂਇਗੁਣਹੋਵਨਾ॥ਸੰਤੋਖੁਆਭੂਨਾਅ
ਹੋਵੈ॥ਤੇਦੂਇਭੀਨਾਹੋਵਨਾ॥ਤਾਂਇਕੁਨਾਮੁਹੀ
ਹੋਵੈ॥ਕੋਇਕੋਸਭਤਾਹੋਵੈ॥ਕੋਇਕੋਦੀਚਾਰੂਹੋ

ਦੈ॥ ਕੋਇ ਇਕੋ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਦੇ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਗੁਣਾ ਦੀ
ਵਿਸੇਖਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਪੂਜਾ ਭੀ ਵਿਸੇਖ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਬਿਨਾ ਗੁਣਾ ਦੇ ਪੂਜਾ ਕਰਾਵੰਦਾ ਹੈ
ਖਰਾਬੁ ਹੈ॥ ਜੋ ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਮੰਨੇ ਗੁਰ ਸਿ
ਖਾ ਕੇ ਲੋਕ ਪੂਜ ਕਰਾਇੰਦੇ ਆਲੋਕੈ ਸੋ ਜੰਤ ਮਹਾਂ ਦੁਖੁ
ਪਾਵੈ॥ ਜੋ ਸਭ ਸਿਖ ਗੁਣਾ ਦੇ ਸਰਪੰਨ ਨਾ ਹੋਵਨ ਤੋ
ਇਕ ਭੀ ਐਸਾ ਸਿਖੁ ਦਿਸੇ ਹੋਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥ
ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੇ॥ ਬਚਨੁ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਸਿਖਾਂ ਦੀ
ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਓਸ ਦੇ ਪਿਛੈ ਹੋਰੁ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ॥
ਇਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰੁ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਸਤਾ ਅਰੂਪੈ

ਕੋਤੇਅਰੂਵੀਚਾਰੂ ਅਰੂਨਾਮਨੂ ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਹੈਨ ੨੮੫
ਤੇਜਗਾਸੂਨੂੰਓਨਾਂਅਸੁਾਰਜਾਣਾਹੈ ਤਾਂਓਨਾ
ਦੀਸਭੁਪਦਾਰਥਾਦੀਭੁਖਦੂਰਹੋਇਗਈ
ਹੈ ਓਨਾਦੇਪਿਛੈਸਭੁਪਈਖਾਂਦੀਹੈ ਜੈਸੇ
ਗਊਦੂਧਦੇਵਛੇਦਾਂਸਤੇਸੰਭਰੀਹੈ ਤੈਸੇਓਸਦਾ
ਸਦਕਾਸਾਰਾਜਗਤੁਭੁੰਚਦਾਹੈ ਤੈਸੇਏਨਾ
ਗੁਣਾਦਾਭਾਬ੍ਰਹਮਣੂਹੋਵੇਸੋਭੀਪੂਜਨੀਕਹੋ
ਜੇਭਾਬ੍ਰਹਮਣੂਭੀਅਗਿਆਨੀਹੈ ਤੈਸ
ਖੁਭੀਅਗਿਆਨੀਹੈ ਤਾਦੋਨੋ ਅਵਸਮਥੁ
ਖੁਧਿਆਰਥੀਹੋਵਨਤਾਂਪ੍ਰਸਾਦੁਪਦਾਵਣਾ

॥ਤੇਜੋਨੰਗਾਹੋਵੈਤਾਂਬਸਤ੍ਰਪਹਿਰਾਵਣਾ॥ਸ੍ਰੁਠ
ਕ੍ਰਿਪਤੇਜਾਸਿਖਮਥਪਾਇ॥ਪੂਜਾਵਣੇਕੀਸ
ਸਾਨਕਰਨੀ॥ਤੇਜੋਬ੍ਰਹਮਣੁਗਿਆਨਵਾਨਹੋ
ਵੈ॥ਤੇਸਿਖੁਅਗਿਆਨੀਹੋਵੈ॥ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਣੁ
ਪੂਜਨੀਵਧੈ॥ਤੇਜੋਸਿਖੁਗਿਆਨਵਾਨਹੋਵੈ॥ਤੇਬ੍ਰ
ਹਮਣੁਅਗਿਆਨੀਹੋਵੈ॥ਤਾਂਸਿਖੁਪੂਜਨੀ
ਵਹੈ॥ਤੇਜੇਦੋਨੋਗਿਆਨੀਹੋਵਨ॥ਤਾਂਦੋ
ਨੋਪੂਜਨੀਵਹੈਨ॥ਪਾਤ੍ਰਪੂਜਾਦਾਸੋਹੈ॥ਜੋ
ਚਾਰਗੁਣਸਬਦਵਿਚਿਕਹੇਹੈਨ॥ਤੇਸਕਾਰਿ
ਸੰਪਨਹੋਵੈ॥ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਣਕਹੀਐਜੋਵੈ

ਦਾਜਾਸਕੂ ਪੁਰਾਣਾਂ ਵਿਚਿ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣੂ ਬ੍ਰਹਮੇ ੨੮੫
ਦਾ ਅੰਸੁ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪੂਜਨੀ ਦੇਵਤਾਂ ਇਹੋ ਹੈ ॥ ਨਕਿਸੇ
ਜਗਿਆਸਿ ਖਤ੍ਰੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀ ਕਹੀ ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਨੰਦ
ਲਾਲ ਕਹਿਆ ॥ ਜੈਸੇ ਤੂ ਸਾਨੂ ਪੁਰੰਣਾ ਤੇਸ ੦
ਜਨੂਣੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਨਾਤੇ ਪਤੀਬ੍ਰਤ ਹੈ ॥ ਬਚਨ ਹੈ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਨੂ
ਪਸਾਦੁ ਖਵਾਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹਿ ਕੈ ਖਤ੍ਰ
ਸੁਹਪਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ਇਕ
ਨੀਆ ਹੈ ਜੋਗੀਆ ਸੀਦੇ ਸਭੇ ਨਾਊ ਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਣੁ ਸਨੂ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿਆ ਹੈ ਦੇ ਹੈਨਾ ਤੇਸੀ ਨੇ

ਆਸੀਓਸਨੂਸੰਨਿਆਸੀਕਹਿਦੇਹੈਨਿਤੇ
ਜੋਗੀਓਸਨੂੰਜੋਗੀਕਹਿਦੇਹੈਨਿਤੇਸਿਖਓਸਨੂੰ
ਗੁਰਮੁਖਿਕਹਿਦੇਹੈਨਿਤੇਗਿਆਨੀਦੇ
ਨਾਮਹੈਨਿਜੋਦੇਹਕਰਿਬ੍ਰਹਮਣਕਹੀਏਸੋ
ਤਾਂਦੇਹੀਪੰਜਾਂਤਤਾਂਦੀਆਂਸਤ੍ਰਣਾਦੀਆਂਹੈਸ
ਤੇਨਾਉਕਰਿਬ੍ਰਹਮਣੁਕਹੀਏਤਾਂਨਾਉਚਾਰੇਵਰ
ਨਾਂਦੇਇਕੋਜੇਹੇਹੁੰਦੇਹੈਨਿਤੇਜੋਜਾਤਕਰਿਬ੍ਰਹਮ
ਣੁਕਹੀਏਤਾਂਜਾਤਾਂਇਕੋਜੇਹੀਆਂਚਾਰੇਵਰ
ਨਾਂਵਿਚਿਪਾਈਆਂਜਾਂਦੀਆਂਹੈਨਿਪਤੇਬ੍ਰਹ
ਮਣੁਤੇਬ੍ਰਹਮਣੀਦੇਘਰਿਜਨਮਹੋਵਣਕਰਿ

ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੌਲਾ ਵਿਚੋ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ॥ ਵਿਆਸੁ ਮਛੋਦਰੀ ਥੀ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇਆ
ਹੈ ॥ ਸ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖੁ ਮ੍ਰਿਗੀ ਥੀ ਉਤਪਤਿ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਤੇ ਜਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹ
ਮਣੁ ਹੈ ॥ ਕਬੀਰ ਦਾ ਬਚਨੁ ਹੈ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ
ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਹ
ਮਾਰੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਹੈਨ ॥ ਸੋਈ ਪੂ
ਜਨੀਕ ਹੈਨ ॥ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਜਿਵੈ ਪੁ
ਰਾਣਾ ਵਿਚਿ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਹੈਨ ਚਾਰ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈਨ
ਤੈਸੇ ਕੋਈ ਸਿਖਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਵਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਨ ਕਿ ਨਹੀ ॥

ਤਾਂ ਬਰਨੁ ਹੋਇਆ ਨ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿਰਤਾਂ ਸਭੇਦ
ਰਨਾ ਆਸ੍ਰਮ ਏਨਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਾਂ ਦਿ ਬ੍ਰ
ਇਦ੍ਰਨਾ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈਨਾ ਤੇ ਵਾਸਤੇ ਵਰਨ ਕੋਈ ਵ੍ਰਨ
ਆਸ੍ਰਮ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕੋਭਕੇ ਕਹੇ ਜੋ
ਵਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ ਨਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਰੁ ਨਹੀ ਕਿਉ ਕ
ਰਿ ਤਾਂ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਬਦ
ਦਾ ਅਭਿਆਸੁ ਅਠੇ ਪਹਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ ਸੋ ਬ੍ਰ
ਮਣ ਹੈਨਾ ਤੇ ਜੋ ਖੜਗ ਤੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਕੜਦੇ ਹੈਨਾ ਸੋ
ਖਤ੍ਰੀ ਹੈਨਾ ਤੇ ਜੋ ਬਾਪਾਰ ਖੇਤੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ ਸੋ ਵੈ
ਸ ਹੈਨਾ ਤੇ ਜੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਸ ਪਾਵੇ

ਰੋਖੁਕਰਦੇਹੈਨਾ ।ਜੋਸੂਦ੍ਰਹੈਨਾ ।ਏਹੁਚਾਰਵਰ ਵਰੀ
ਨਹੈਨਾ ।ਤੇਚਾਰੋਆਸ੍ਰਮਾ ।ਕਿਉਂਕਰਿਹੈਨਾ ।ਜੋਤਾ
ਸਬਦਦਾਵੀਚਾਰੁਤੇਅਲਪਆਹਾਰੁਕਰਦੇ
ਹੈਨਾ ।ਸੋਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਹੈਨਾ ।ਤੇਜੋਗ੍ਰਿਸਤਾਦਿ
ਵਿਚਿਸਿਖਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰਦੇਹੈਨਾ ।ਇਸਤ੍ਰੀਅ ੦
ਪੁਤ੍ਰਾਸਮੇਤੁਸੋਗ੍ਰਿਸਤੀਹੈਨਾ ।ਤੇਜੋਤਪਕਰਦੇ
ਹੈਨਾ ।ਸੋਬਾਨਪ੍ਰਸਤਹੈਨਾ ।ਤੇਜੋਤਿਆਗਵਾਨ
ਹੈਨਾ ।ਜੋਸੰਨਿਆਸੀਹੈਨ ।ਤੇਦੂਇਵਰਨਆ
ਸ੍ਰਮਕਿਉਂਕਰਹੈਨਾ ।ਇਕਗੁਰਮੁਖਿਹੈਨਾ ।ਤੇ
ਇਕਮਨਮੁਖਿਹੈਨਾ ।ਜਿਨਾਦਿਕਾਰਾਬੀਨਾਖੇ

ਫੇਰ ਕੇ ਸਬਦ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਹੈਨ
ਸੋ ਉਤਮ ਵਰਨ ਹੈਨ। ਜਿਨਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਵੱਲ
ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਤੌ ਮਨਮੁਖ ਹੈਨ
ਸੋ ਨੀਚ ਹੈਨ। ਜਿਨਾ ਦਾ ਦੇਹ ਦੇ ਰਸਾ ਵਲ
ਧਿਆਨੁ ਹੈ। ਸੋ ਤਾਂ ਦੇਹ ਅਨਿਤ ਹੈ। ਤੇ ਵਾਸ
ਤਵ ਥੀਵਾਂ ਸੋ ਹੂੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਪਾਨ ਕਥੁ ਸੁਪਾਰੀ
ਚੂਨਾ ਆਪਣੇ ਰੰਗਾਂ ਨੂੰ ਛਡਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਲਾ
ਲੂ ਰੰਗੁ ਓਸਦਾ ਹੂੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਸੇ ਜੋ ਸਿਖ ਆ
ਪਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਿਆ ਦਾ ਛਡਦੇ ਹੈਨ ਸੋ
ਈ ਗੁਰਮੁਖ ਹੂੰਦੇ ਹੈਨ॥੧੬੦॥

ਸੋਢੀ ਪੁਤ੍ਰਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ੨੫੫
ਈਆਂ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੂ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ਸਾਖੀਆਂ ਦਾ
ਤਤਕਰਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਤਸਾਹਿ
ੀ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਅਮਰ
ਦਾਸ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਪਾਤ
ਸਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥
ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪਾਤਸਾਹੀ ੬ ॥ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾ
ਇ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕਿਸਨ ਪਾਤਸਾ
ਹੀ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੯ ॥
ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਇਕ

ਸੌਭੇਸਾਨਿਸਾਖੀਆਂਪੂਰੀਆਂਹੋਈਆਂ॥੧੬੦
॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤੇਹੈ॥ਜਵੈਪਾ
॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਅੰਗਦਹੈਅਮਰਦਾਸਗੁਰੂਰਾਮ
ਦਾਸਕਹਾਇਓ॥ਅਰਜਨਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਗੋ
ਬਿੰਦਪੀਨਗੁਰੂਹਰਿਰਾਇਬਨਾਇਓ॥ਸ੍ਰੀਹਰਿ
ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸਤਿਗੁਰਭਏਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਨਾਮਜਪਾ
ਇਓ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਧਨਹੀਧਨਹੈਸ੍ਰੀ
ਖਾਲਸਾਜਿਨਪੰਥਚਲਾਇਓ॥੧॥ਸਤਿ
ਨਾਮਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀਸਹਾਇ॥॥॥

ਆਗੇਸਾਖੀ॥੦

ਾਪਥੇਮੋਸਾਖੀਪਹਲੇਮਹਲਕੀਭੂਰੀ ਾਜਬਗੁਰੂਨਾਨ ੨੮੬
ਕਜੀਪਹਿਲੇਮਹਾਭਿਰਾਅਤੁਕਰਤੇਸੁਮੇਰਪਰਬਤਊ
ਪਰਿਜਾਇਖੜੇਹੂਏਤੁਬਊਹਾਨਊਨਾਥਚਰਊਰਾਸੀਸਿ
ਧਬੈਠਾ ਾਅਗੂਹਿਨਿਅਜਤੀਥੇਤਿਨਸਭਨਾਮਹਿਮੁਖੀ
ਗੁਰੂਗੋਰਖਨਾਥੁਥਾਉਨਿਕੈਸਾਥਿਮੇਲਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜਾ
ਇਕੀਆ ਾਅਗੂਸਰਬਾਸਿਧਅੰਕੁਲੀਕਊਆਦੇਸੁ
ਆਦੇਸੁਕਰਿਬੁਲਾਇਆ ਾਤਬਆਗੋਤੇਸਿ
ਧਾਂਭੀਕਹਿਆਆਦਿਪੁਰਖਕਊਆਦੇਸੁ ਾਅ
ਦਹੁਗੁਰੂਜੀਦਰਸਨੁਦੀਆਕੂਤਾਰਬੁਕੀਆਭੁਲ
ਕੀਆ ਾਤਬਊਥੋਗੁਰਗੋਰਖਸਾਥਿਗੁਰੂਬਾਬੇਕੀ

ਚਰਚਾ ਹੋਈ। ਤੂ ਗਾਜ ਖੁਓਰਾਣਿਆ ਸਿਧਾ ਗੋਸਟਿ
ਉਚਰੀ। ਅਦ੍ਰਿਬਾਣੀ ਬਹੁਤੁ ਉਚਰੀ। ਫਿਰਿ ਗੋਰਖ
ਨਾਥ ਕਹਿਆ। ਨਾਨਕ ਜੀਤੁ ਅਜੋਗੀਆ ਕਾ ਭੇਖੁ
ਲੇਵਹੁ। ਜੋਗੀ ਹੋਵਹੁ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰੋ। ਸਗੁਰੇ ਹੋਵਹੁ
ਨਿਗੁਰੇ ਨ ਰਹੋ। ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਨਾਥ ਜੀ ਹਮ ਤੋ ਸਗੁਰੇ
ਹੈ ਨਿਗੁਰੇ ਤਉ ਨਹੀ। ਤਾ ਫਿਰਿ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਕਉਨੁ ਹੈ। ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਕਰ
ਤਾਰੂ ਹੈ। ਤਾ ਫਿਰਿ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ। ਉਹੁ ਕਿ
ਸਾ ਸਫਤਿ ਮਹਿਕੂਰ ਪੂਰਿ ਹੈ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜਪ
ਕੀਆ। ਆਦਿ ਕਾ ਸਲੋਕੁ ਇਹੁ ਪੜਿਆ। ਆਦਿ

ਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ ੨੯੦
ਐਸਾਪ੍ਰਭੂਕਰਤਾਰਸਚੁਸਰੂਪਹੈ ਅਰੁਸਤਿਸਰੂਪ
ਹੈ ਇਸਾਸਿਫਤਿਅਹਿਭਰਪੂਰਹੈ ਤਾਂਤੇਸਿਧਗੋਰਖ
ਨਾਥਕਹਿਆਨਾਨਕਜੀ ਜੇਤੇਜੀਵਹਹਿਵਹੁਭੀਤਉ
ਸਤਿਹੀਸਰੂਪਹਹਿ ਅਸਤਿਤਉਨਾਂਹੀ ਕਰਤਾਰ
ਕੀਸਿਫਤਿ ਅਰੁਜੀਵਹੁਕੀਸਿਫਤਿ ਏਕਜੇਸੀਹੂਈ
ਅਨੇਕਹੂਭਿੰਨਹੂਈ ਹੁਕਮਹੋਆ ਸੁਨਹੁਨਾਥਜੀ
ਜੀਵਤਉਜਨਮਤੇਹਹਿਬਹੁਰਿਮਰਤੇਹਹਿ ਇਆਨਸੋਹ
ਕਰਿਕੈਹਰਖਸੋਗੀਪੜੇਹੋਤੇਹਹਿ ਬਹੁਰਿਜੀਵ
ਰਬਾਸਨਾਕੇਅਧੀਨਹਹਿ ਅਰੁਬਾਸਨਾਕਰਿਕੈਨਾਨਾ

ਪਕਾਰਕੇ ਸੰਕਟ ਭੋਗਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹਾਹਿ ॥ ਅਰੁ ਅਣਗਨ
ਪੁਰਖੇਂ ਜੀ ਰਹੁ ਸਾਥਿ ਬਾਂਧੇ ਹੂਏ ਹਾਹਿ ॥ ਜੀਵਹੁ ਕੇ ਗਰੇ
ਅਹਿ ਹਾਹਿ ॥ ਅਰੁ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਕੇ ਹਾਥ ਮਹਿ ਹਾਹਿ
ਸਬੰਧ ਰਹੁ ਕੀਨਿਆਂ ਈ ਜੀਵਹੁ ਕਉ ਨਚਾਵਤੇ
ਫਿਰਤੇ ਹਾਹਿ ॥ ਸਭ੍ਰ ਸਰਾਂ ਮਕਰਣੇ ਦੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਵਸ
ਤ੍ਰਿ ਸਰੂਪ ਕੈ ਸੇਕਹੀ ਅਹਿ ॥ ਸਾਤ੍ਰਿ ਸਰੂਪ ਹੀ ਏਕੁ ਕਰ
ਤਾ ਰੂਹੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਿਤਾ ਗਾਸ ਦਾ ਹਨਿਆ ਹੂਆ
ਹੈ ॥ ਅਸ ਤੂ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਹੋਵਤਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇਨ ਸਦ ਪ੍ਰਮੈ
ਅਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰੂਪ ਅਬਹੂੰ ਤ੍ਰਿਆ ਅਖੰਡ ਹੈ ॥ ਅਬ ਦੁਖ੍ਰਿ ਸੂਖਮ ਤੇ ਪ
ਰਮ ਸੂਖਮ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਹੈ ॥ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ

ਨਿਆਰਾ ਹੈ ॥ ਬਹੁਰੋ ਅਪਨੇ ਹੀ ਆਨੰਦ ਕਰਿਕੈ ਅ ਅਖ
ਨੰਦੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਮਰਥ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਤਿਸ ਕੀ
ਦਾਸੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਜੀਵਹੁ ਕੀ ਓਹੁ ਗਤਿ ਸਕੈ ਹਾਥ
ਮਾਹਿ ਹੈ ॥ ਸਰਬ ਰੂਪ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਤੇ ਨਿ
ਆਰਾ ਭੀ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਜੋ ਕਰਤਾਰੁ ਹੈ ਸੋਈ ਸਤਿ ਸਰੂਪ
ਹੈ ॥ ਅਉਰੁ ਸਤਿ ਕੋਊ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂਤੇ ਹੇ ਗੋਰਖਨਾਂ ਕਹਿ ਥ
ਆ ਭੁਲਾਹੁ ਤੂ ਜਿਉ ਜੀਵ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ॥
ਤਉ ਭੀ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਤਉ ਹਹਿ ਕਿਉ ॥ ਤਾਂਤੇ ਹੇ ਰਿਬੁ
ਭੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸੁਨਹੁ ਨਾਥ ਜੀ ॥ ਨਿਹਚਉ ਜੀਵ
ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਬੇਟੇ ਹਹਿ ॥ ਪਰੁ ਐਸੇ ਬੇਟੇ ਹਹਿ ਜੈਸੇ ਪ

ਤਸਾਹਕਾਬੇਟਾਹੋਇ।ਪਰੁਬਾਆਰਿਆਹੋਇਜਾਇ
ਤਬਉਸਕਉਬੰਤ੍ਰਕੇਸਾਖਿਬਾਂਧਿਹੋਰੇਤੇਹਹਿਸਮੇ
ਸਿਰਿਕਹੂਅਨੁਜਭੂਦੇਜਾਤੇਹਹਿਸੁੰਨੁਪਾਤਸਾ
ਹਕਾਬੇਟਾਭਾਇਕਤਉਤਪਤਕੇਥਾ।ਪਰੁਬਾਆਰਿਆ
ਜੋਹੋਇਗਇਆਇਤੁਕਰਿਨਿਰਗਤਿਕਉਪਾਪਤ੍ਰ
ਇਆ।ਜਬਉਸਕਉਕੋਈਬੈਦੁਅਉਖਦੁਦੇਇਅਰੁ
ਅਰੋਗੁਹੋਇਤੁਬਹਿਲਾਇਕਤਪਤਕੋਹੋਇ।ਤੇਸੋਈ
ਜੀਵਅਗਿਆਨਾਸਉਮਿਲਕਰਿਬਾਰਕੀ
ਨਿਆਈਹੋਇਗਏਹਹਿਜਬਗੁਰਪੂਰੇਕਾਉਪਦੇਸ
ਕਮਾਵਹਿ।ਅਰੁਸੁਭਗੁਣਰੂਪੀਅਉਖਦੁਖਾਵਹਿ

ਤਬਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ॥ਭੇਦੁਭਰਮਸਭੁ
ਹੀਉਠਿਜਾਇਗਾ॥ਜੋਬ੍ਰਹਮਸਰੂਪਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ
॥ਪਿਤਾਕੇਸੁਭਾਵਵਾਲੇਹੈਸੋਈਜੀਂਦਰੂਪੀਬੇਟੇਕੇਸੁਭਾ
ਵਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨ॥ਜਬਗੁਰੂਬਾਬੇਐਸੇਬਚਨਕਹੇ
ਤਬਗੋਰਖਨਾਥਸੁਣਿਨਕਾਰਿਰਹਿਆ॥੧॥ਆਗੇਸਾ
ਖੀਹੋਰਦੂਸਰੇਮਹਲਕੀਚਲੀ॥॥ਇਕਬੇਰਭਾਈਬਾ
ਲਾਸੰਧੂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਉਆਇਮਿਲਿਆ॥
॥ਭਾਈਬਾਲਾਸੰਧੂਤੇਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬੀਦੋਵੇਂਗੁਰੂਬਾ
ਬੇਸਾਥਪਹਿਲੇਮਹਿਲਉਦਾਸੀਕੇਸਮੇਸਾਥਰਹਿ
ਰਹੇਥੇ॥ਜਬਗੁਰੂਜੀਉਨ੍ਹਾਂਗੀਸਾਥਲੇਕਰਿਨਉਖੰਡਪ

ਥਾਪੀਫਿਰਿਆਥਾ ਤਬਬਾਇਨਕਉਭੀਸਾਥਾਹਿਉ
ਗੁਾਇਆਥਾ ਸਭੁਨਉ ਨੁਕਾਤਮਾਸਾਤੀਨੋਦੇਖਤੇ
ਫਿਰੇਥੇ ਫੇਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਗੁਰਾਈਕੇਤ ਖਤਉਂ ਪਰਿਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਕਉਥੇਠਾਇਆ ਅਰੁ ਆਪਜੋਤੀਮਧਿ
ਜੋਤਿਸਮਾਣੇ ਤੇਭਾਈਬਾਲੇਸੰਧੂਕਾਸਰੀਰੁਕਹੂਰਦਿ
ਨਪਾਹੇਰਗਹਿਆਸੀ ਫੇਰਿਭਾਈਬਾਲਾਗੁਰੂ ਅੰਗ
ਦਜੀਕੇਦਰਸਨਿਆਇਆ ਏਹਗਲਕੁਾਈ
ਬਾਲੇਸੁਣੀਸੀ ਜੋਗੁਰਾਈਕਾਤ ਖਤੂਗੁਰੂਬਾਬੇਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਕਉਬਖਸਿਆਹੈ ਇਸੀਕਰਿਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਜੀਕੇਦਰਸਨਿਆਇਆ ਜਬਭਾਈਬਾਲ

ਆਇਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਭੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕ ੨੯੩
ਉ ਆਦਰ ਸੰਜੁਗਤਿ ਅਪਨੇ ਨਿਕਟਿ ਬੈਠਾਇਆ ੦)
ਤਬ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਮਸਤਕੁ ਟੇਕਿਆ ਟੇਕਿ ਕੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਝੇ ਆਗਿਆ ਹੋਵੈ ਤਬ ਕੋਈ ਬ
ਚਨੁ ਬਾਰਤਾ ਪੂਛਊਂ ਤਬ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਜਿ ਸੰਗ ਪੂਛਣੀ ਐ ਓ ਸੰਕਾ ਨ ਕਰਹੁ ਤਾ ਭਾਈ ਬ
ਲੇ ਇਹਿ ਬਾਤ ਕਹੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਂ ਬਡਾ ਗਿਆਨੁ ਸਾਧ
ਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਤੂ ਬਡਾ ਸੂਰਬੀਰੁ ਹਾਹਿ ਸ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ
ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਰੀਝਾਵਣਾ ਬਹੁਤੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ

ਸਆਨਹੈ। ਆਨਅਪਆਨਸਮਾਨਹੈ। ਕਿਰਤਨਆ
ਈਸਮਾਨਹੈ। ਜੇਕਿਸੇਦਾਇਆਂਇਆਰੀਝ
ਤਿਭਉਰੀਝਾਹਿ। ਉਨਕਾਰੀਝਾਦੇਣਾਸੁਰਗਮਨ
ਜੀ। ਜੋਤਿਸਪੁਰਖਕਉਤੇਰੀਝਾਇਆਹੈ। ਇਹੁ
ਪਤ੍ਰਸੈਨਬਾਰਿਕਹੋਇਆ। ਇਹਿਪਰਮੇਸਰਨੂੰਵੇਬ
ਕੀਜੈਤਬਖਸੀਹੈ। ਪਰਹਮਕਉਕਿਰਪਾਕਰਿ
ਕੈਇਹਿਬਾਤਸੁਨਾਵਹੁ। ਉਹੁਕਰਮਤੁਮਪੁਨੇਕ
ਉਨੁਕੀਆ। ਅਰੁਉਹੁਕਉਨਸੀਸੇਵਾਕੀਨੀ। ਜੋਤੁ
ਮਾਰੇਬਿਖੇਗੁਰੂਬਾਬੇਅਪਨਾਸਰੂਪਪਲਟਿ
ਛੋਡਿਆਹੈ। ਇਸੁਬਾਤਕੇਸੁਨਨਕੀਮੋਕਉਪ

ਆਸਾਹੈ ।ਭੁਖੀਪਕਾਇਕਿਨਿਪਰਖੋਇਕੋਕਾਹਿਸੁ ੫੪
ਨਾਦਿਹੁ ।ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਭਾਈਬਾਲੇਕਉਪਥੋ
ਇਹੁਉਤਰੁਟੀਆ ਜੋ ਸੋਉਨਕੀਹਨਿਪਾਕੀਘਾਲ
ਘਾਲੀਹੈ ।ਅਦਰਘਾਲਤੁਉਮੇਰੇਪਾਸਹੁਕਹੁਨ
ਹੀਹੂਈ ।ਅਰੁਜਉਕਹੁਘਾਲਭੀਹੂਈਹੈ ।ਤੁਉਭੀ
ਉਨਪੀਕੀਹਨਿਪਾਸਿਉਹੂਈਹੈ ।ਆਪਹੁਕਹੁਨਹੀ
ਹੂਈ ।ਤਾਂਫੇਰਿਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਉਸਸ
ਤਿਕਹਤੇਹੋ ।ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੋ
ਭਾਵੈਤੈਤੇਦੇਇ ।ਪਰੁਕਛਨੁਸੇਵਕਪਾਸੋਕਰਾਈ
ਦਾਹੈਤੇਬਹੁਲੁਕਰਮੁਕਰਣਦਾਸਤਿਗੁਰਬਖਸਦਾਹੈ

ਨਿ ॥ ਇਸਦਾ ਫੂਸਿ ਖਕਾ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ॥ ਅਗੂ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ
ਕੀ ਮਿਲਤੀ ਹੈ ॥ ਸੁਬਹੀ ਕਾ ਸ੍ਰਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਮੇਲ ਹੀ ਇਸ
ਦਾ ਕਰਮ ਪੂਛਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਕਉਨ ਕਰਮ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਤੇਰੇ
ਪਾਸੋ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤੂ ਮਾਰੇਉ ਪਰਿਗੀ ॥ ਇਆ ॥ ਤਾ
ਤੇ ਜਿਸ ਸਜਿ ਸਕਰਮ ਕਾਰਿਕੈ ਤੇਰੇਉ ਪਰਿਰੀ ਇਆ
ਹੈ ਸੋ ਜੋ ਮੈ ਕਉ ਸਭਪੀ ਕਾਹਿ ਕੇਸੁ ਨਾਦਦ੍ਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਗੁ
ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਤੂ ਮਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕੇ ਸਖਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਮਾਨਿ ਹੋ
ਤੂ ਸਾਕਾ ਪੂਛਣਾ ਹਮ ਸਫਲ ਕਰਣਾ ਹੈ ॥ ਬਿਰਥਾ
ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ ਪਰ ਜੋ ਤੀਬੇਰਿ ਹਮਾਰੇ ਉਪਰਿ ਗੁਰੂ

ਬਾਬੇਖੁਸੀਕੀਨੀਹੈ।ਤੇਤੀਬੇਰਿਖੋਲਿਕਢੀਐਤਉ ੨੯੫
ਬਡਾਬਾਖਿਆਨੁਹੋਤਾਹੈ।ਕਛੁਕੁਕਹਤਾਂਹੋਸਿਣਕਰੀ
ਬਾਤਤੁਮਆਪੇਸਮਾਝਿਲੇਵਣੀ।ਤਬਸੇਜਸਜੇਸ
ਕਰਮਕਰਿਕੈਗੁਰੂਬਾਬੇਗੁਰੂਅੰਗਦਉਪਰਿਖੁਸੀ
ਕੀਨੀਥੀ।ਸੋਸ੍ਰੁਤੀਹਰਿਕੇਸੁਨਾਇਦੀਆ।ਹੁਕ
ਮਹੋਆਇਕਬੇਰਿਹਉਭੀਪਾਸਿਥਾ।ਅਰੁਬਾਬਾ
ਬੁਢਾਭੀਪਾਸਿਥਾ।ਕੋਈਸਮਾਭੀਰਾਤਿਕਾਹੋਆ ੦
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਕਹਿਆ।ਬੁਢਿਆਬਾਹਰਿਜਾਹੁਤੇ
ਰਾਤਦੇਖਿਆਉਕੇਤੀਗਈਹੈ।ਅਰੁਕੇਤੀਰਹੀਹੈ।ਤ ੦
ਬਾਬਾਬੁਢਾਬਾਹਰਿਆਇਕੈਦੇਖਣਆਇਆ

ਤ ਬਾਬੇ ਬੁਢੇ ਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਅਢਾਈ ਪਹਰ
ਰਾਤੁ ਗਈ ਹੈ ਅਰੁ ਡੂਢੁ ਪਹਰੁ ਰਾਤੁ ਰਹੀ ਹੈ ਅਸੀ
ਇਸੀ ਸਮੇ ਹਰਰੂਜ ਛਾਵਨਦੇ ਸੋ ਤਾਂ ਢੇ ਰਿਗਨੂੰ ਸੀ
ਸੇਠੇ ਕਉ ਕਹਿਆ ਅੰਗਦਾ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਦੇਖਿਆਉ ਰਿ
ਨੂੰ ਕੇਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਰੁ ਕੇਤੀ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੋ ਬਚਨ ਪਾ
ਇ ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ ਤਾਰਾ ਤਕੀਆ ਰਿਦੇ ਦੇਖਿ ਕੇ
ਹਜੂਰਿ ਆਨਿ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੇਤੀ
ਰਾਤਿ ਤੈ ਬੀਤਾਈ ਹੈ ਤੇਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਰੁ ਜੇਤੀ ਰਾ
ਤਿ ਤੈ ਰਾਖੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਰਹੀ ਹੈ ਤਬ ਸੋਇ ਉ ਕਹਿਆ
ਤਬ ਸੇਠੇ ਜਿਨਿ ਤਕੀਆ ਰਿਦੇ ਦੇਖਿ ਕੇ ਸੋ ਰੋਊ ਪਰਿਬੁ

ਸੀਹੂਣੀ ਆਖਉਨੁ ਸਾਖੀ ਸੁਨਾਈਏ ਕਥੇ ਬਰਿਆ ਸਪਰਾ ੨੯੬
ਤਕਾਸ ਆਬਾ ਨਹਉਹੀ ਪਾਸਿ ਬਾ ਅਉ ਭੁਨਿ ਕਾਏ
ਕੋਥੂ ਨਾ ਬਾ ਨਾਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਆ ਅੰਗਦਾ ਵਿ ਨੁ ਹੋਇ ਗਏ
ਆਹੋ ਨਾ ਠਹਿਰਿ ਸੇਬੀ ਨਿਉ ਕਿ ਹਿਆ ਜੋ ਸਰੋਪਾ
ਤਸਾਹਵਿ ਨੁ ਹੋਇ ਗਾਖੁ ਆ ਹੋ ਤਾ ਠਹਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ
ਜੇਵਿ ਨੁ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਹੋ ਤਾਂ ਜਾਹੁ ਸੇਰੇ ਕਪੜੇ ਥੋ
ਇਲਿਆ ਉ ਤਾ ਸੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਸਰੋਪਾ
ਤਸਾਹਵੇ ਦੁਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰਿ ਦੀਏ ਸੇਤਾ
ਕਉ ਪਹਿਲੇ ਗਾਇਆ ਆ ਉਹਾ ਤਾ ਭਉ ਪਹਿਰੇ ਪਾਹਰ
ਰਿਨੁ ਪਏ ਤਬ ਸੇਵਲੀ ਪਵਾਰਿ ਕਪੜੇ ਪੋਇ ਦੇਖੋ

ਇਕੋ ਸੁਕਾਇਆ ਸੁਕਾਇ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਆਨਿ ਪਾਇ
ਰਾਇਆ ਤਬ ਬਊਹਾ ਫਿਰਿ ਰਾਤ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾ ਏਠੀ
ਓਨਿ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਅੰਗਦਾ ਦਿਨੁ ਸੀ ਕਿ
ਰਾਤ ਸੀ ਤਾ ਏਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਰਾਤ ਤੇ
ਦਿਹ ਸਭੁ ਤੇਰੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੈਨਿ ਜੋ ਤੂੰ ਦਿਨੁ ਕਹਦ
ਹਹਿ ਤਾ ਦਿਨੁ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਰਾਤ ਕਾਹਦਾ ਹ
ਹਿ ਤਾ ਰਾਤ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਡਿਠਾ ਤਾ ਸਚ
ਕਦੀ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸੋਰਉ ਪਰਿ ਖੁਸੀ
ਕੀਨੀ ਅਉਰ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਉ ਸੁ
ਣਾਈ ਇਕ ਬੇਰਿ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਮੋ ਇਕ ਨੁਕਾ ਦਬਰ

ਭਰਿਆਹੋਇਆਸੀ॥ਜਬਮੋਖਬਰਸਤਾਬਾਤਬਸੰ ੨੯੧
ਰੇਨਗਰਕੀਮੋਲੂਊਹਾਆਨਿਇਕਠੀਹੋਤੀਬੀਆਤ
ਹਾਗੁਰੂਬਾਬੇਨੂੰਸੁਨਾਵਬੜਕੇਨਿਕਟਿਆਇਕੈਏਬੂ
ਕਟੋਰਾਬੀਬੀਆਰਿਕਾਰਿਟੀਆ॥ਤਬਊਸਸਮੇਂਟੋ
ਥੇਟੇਭੀਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਥਿਥੇ॥ਹਉਭੀਸਾਥਿਥਾ॥ਪ
ਥਮੇਜਿਰੀਂਦਾਂਟਕੀਉਰਿਟੇਖਿਕਰਿਕਹਿਆ
॥ਥੇਟਾਰਬਰੋਆਹਿਕਟੋਰਾਗਿਰਿਪੜਾਹੈਤੂਕਾਢ
ਟੇਹਿ॥ਤਾਸਿਰੀਚੰਦਕਹਿਆਸਾਰੇਪਾਤਸਾਹਜਾ
ਜਾਵਣਾਹੈਤੁਹਾਂਰਖੋਜਾਵਹੁ॥ਕਟੋਰਾਭੀਸਾਹਿਜ
ਸਿਊਕਾਢਿਲੇਵੀਐਰਾ॥ਟੋਭੀਐਰਾ॥ਨਾਹੀ॥

ਕੇ ਵਿ ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਕੀ ਓਰਿ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਕਹਿਆ
ਬੇਟਾ ਕਟੋਰਾ ਰਬਾਬ ਕੇ ਐਰਿ ਗਾੜ੍ਹਿ ਪੜਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਾਢਿ ਦੇ
ਹਿ ਤਾ ਲਖਮੀ ਚੰਦ ਭੀ ਉਦੇ ਕਹਿਆ ਜਿ ਉਸ
ਹੀ ਨੰਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੀ ਤਬ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਧੀ ਓ
ਰਿ ਦੇਖਿਆ ਤਬ ਐਉਨ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਜਿਉਂ ਰਬਾਬ ਕੇ
ਅਹਿ ਕੂ ਦਿਖਣਾ ਫੇਰਿ ਟੂਬਾ ਲਾਇ ਕੇ ਕਟੋਰਾ ਕਾ
ਢਿ ਦੀਆ ਤਬ ਸੋਰੇ ਬਸਤ੍ਰ ਸਭ ਸਖੀਆ ਸਤੁ
ਹੀ ਚਿਕਨਸਾ ਬਿਭੂਰੇ ਗਏ ਤਬ ਭੀ ਐਠੇ ਨਿੰਦਕ ਕੀ
ਫੂ ਦੇਖਿ ਕੈ ਐਰੇ ਓ ਪਰਿ ਖੁਸੀ ਹੂਈ ਫੇਰਿ ਅਉ ਕੁਸ
ਖੀ ਤ ਨਾਈ ਏਕ ਵੇਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠਿ ਆਨ ਅਹਿਬ

ਸੋ ਰਾਜਾ ਇਕੀਆ ਆਉਹਾ ਭੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਸੰ ੨੯੮
ਗਤੀਆ ਆਈਆ ਸਾ ਇਕ ਦਿਨਿ ਏਕ ਸੰਗਤਿ ਭੁਖੀਆ
ਈ ਤਿਨਹੁ ਨੇ ਹਜੂਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ਆਨਿ ਕੀਨੀ ਜੋ
ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸੰਗਤਿ ਭੁਖੀ ਹੈ ਇਨ ਕਉ ਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਜਿਵਾਲਾਈਐ ਤੋ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਸੰਗਤਿ ਜੀ ਇਹਾ ਉ
ਦਿਆਨ ਹੈ ਅਰੁ ਬਹੁਤੇ ਕਿਕਰਿ ਬਿਰਛ ਹਾਹੇ
ਅਉਰੁ ਤਉ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਸ ਕਿਕਰਾ ਉਪਰਿ ਚੜਿ ਕੈ
ਕਰਾਂ ਕਉ ਝੂਣਹੁ ਅਰ ਪਰਸਾਦੁ ਪਾਇ ਲੇਵਹੁ ਤਾ ਸਭ
ਸੰਗਤਿ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਮਾਹਿ ਇਹੁ ਸਮਝਿਆ ਜੋ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਨੀ ਹੈ ਤੌ ਸ ਕਿਕਰਾ ਉਪਰਿ ਕਿਆ ਹੋ

ਜੋਕਿਕਰਾਕਉਨੂੰਣੀਐ॥ ਤਬਬਾਅਉਰੂਪਹੁਣਬੀਤਾ
ਤਬਕਿਸੀਅਦਰਾਸਿਖਾਅਰਦਾਸਆਨਿਕੀਨੀਜੋ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਸੰਗਤਿਭੂਖੀਹੈਸੰਗਤਿਕਉਪਰ
ਸਾਦੁਜਿਦਲਾਈਐ॥ ਤਾਫੇਰਿਹੁਕਮੁਹੋਆਬਾ
ਬੀਸਿਖੋਈਹਾਕਿਕਰਹਹਿ॥ ਕਿਕਰਕਉਨੂੰਣਹੁਅ
ਤੁਪਰਸਾਦੁਪਾਇਓਦੇਹੁ॥ ਤਾਜਿਖਾਫੇਰਿਇਹਿ
ਸਾਮਝੀਜੋਗੁਰੂਹਸਦਾਹੈਕਿਕਰਉਪੁਕੇਈਫਲਾਦਿ
ਸਿਆਐਤਬਨੂੰਣੀਐਕਿਉ॥ ਫੇਰਿਅਉਰੂਪ
ਹੁਬੀਤਾਤਬਕਿਸੀਸਿਖਬਹੁਤ੍ਰਿਅਰਦਾਸਿਆ
ਨਿਕੀਤੀ॥ ਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਸੰਗਤਿਭੂਖੀਹੈਸੰਗ

ਤਿਕਉ ਪਰਸਾਦੁ ਜਿਵਾਲਾਈ ਐਸੋ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ੨੮੯
ਜਾਪੁ ਅੰਗਦਾ ਦਾ ਕਿਕਰਾਉ ਪਰੋਸੂਨ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਕਉ
ਪਸਾਦੁ ਖਵਾਲਣੁ ਕੁਤਾ ਸੋ ਬਚਨ ਪਾਇਕੈ ਮਰਥੈ॥
ਧਿਆਨੀ ਨੀ ਤਾ ਤੇ ਕਿਕਰਾਉ ਪਰਿਚਨਿ ਗਇਆ
ਕਿਕਰ ਕੀਟਾ ਸੀ ਫੁਨਿਕੈ ਕਿਕਰਾਂ ਕਉ ਡੂਨਿਆ
ਤਾ ਬਲਗਾ ਪਤ੍ਰ ਜਿਆ ਤੇ ਜਲੇਬੀਆ ਦਾ ਸੋਪੁ
ਬਰਸਣੁ ਬਗੇ ਅੰਬਾਰ ਹੋਇਗਏ ਤਾ ਸਭੁ ਸੰਗ
ਤਿ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ਰਹੇ ਤਾ ਬਾਬਾ
ਸੇਰੋ ਉ ਪਹਿ ਖੁਸੀ ਹੂਈ ਤਾ ਕਿਰਿਆ ਉਹ ਸਾਖੀ
ਸੁਨਾਈ ਏਕ ਬੇਰਿ ਦੂਜੀ ਬਕਾ ਦੀਰਘ ਤਪੁ

ਧਾਰਿਆ ਮਾ ਨਿਰਾਧਾਰ ਹੋਇ ਰਹੇ ਨ ਕਛੁ ਖਾਵਹਿ
ਪੀਨਾ ਕਛੁ ਪੀਵਹਿ ਹੈ ॥ ਕੇਤੇ ਹੀ ਬਰਸ ਬੀਤ ਗਏ
ਅਨਾਜ ਕਉ ਮੁਖ ਨ ਲਾਵਹਿ ॥ ਪਰਿਆਇ ਅਬੁ
ਟਬਭੂਤੂ ਆਦੋ ॥ ਲਾਂਗਰੀ ਆ ਸਿਖਾ ਕਉ ਇਹੀ
ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜੋ ਪਰਸਾਦ ਛਕਤੀ ਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਹੁ ਅ
ਭੁ ਸੰਗਤੀ ਕਉ ਜਿਵ ਛਕਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ
ਸਾਦ ਹੋ ਗਿਆ ॥ ਲਾਂਗਰੀ ਆ ਸਿਖ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿ
ਆ ਲੇਕਰਿ ਸੰਗਤੀ ਆਹਿ ਪਰਸਾਦੁ ਬਰਤਾਇਦੇ
ਵਾਹਿਆ ॥ ਤੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕਛੂ ਨ ਖਾਵਹਿ ॥ ਸ
ਬ ਪਰਸਾਦ ਕੇ ਸਮੇ ਬਹੁਤੁ ਮਾਨੁਖ ਜਾਣਿ ਆਵ

ਹੋਇ ਬੀਸ ਹਜਾਰ ਮਾਨਖ ਕੀ ਭੂਮ ਧਾਮ ਆਈ ੩੦
ਹੂਈ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਨੁਖਾ ਕੇ ਦੂਰਿ ਕਰਣੇ ਕਊ ਦਿ
ਵਾਨਾ ਤਉ ਰੂਪ ਕੜਿਆ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰਿ ਕੈ ਨਾਂਗੇ ਹੋ
ਰਬਾਣ ਭਏ ਨੈ ਚਾਰਿ ਸੁਆਨ ਸਾਥਿ ਰਖੇ ਨਾ
ਲੇ ਸਾਹਸੀਆਂ ਦੀ ਘਰੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੋ ਜੇ ਕੋਈ
ਨਿਕਟਿ ਜਾਵੇ ਤਾ ਲਾਠੀਆ ਮਾਰਨਿ ਤੇ ਨਾਲੇ
ਵਟੇ ਮਾਰਨਿ ਲੋਕ ਡਰਿ ਕੇ ਹਟਿ ਗਏ ਆਹਾਨ
ਲੋਕ ਪਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕਮਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ
ਲੋਕਹੁ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪੀਛਾ ਛੋਡਿ ਦੀਆ ਸਾ ਨਇਕੂ ਸੇ ਤੇ
ਦੈ ਸਿਖ ਖੋਹੇ ਰੂਆ ਸਾਂਰ ਹੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪੀਛਾ ਨ ਛੋਡਿ

ਆਪੇਰਿਓਦਿਆਂਨਾਹਿਉਠਿਗਏ॥ਸੁਤਿਆ
ਨਭੁਲੀਸਾਬਿਹਾਮਤੀਅਗਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭੁਨਿਕਟਿਨਜਾ
ਈਐਗੁਰੂਕੀਅਰਜੀਇਹਦਿਸਿਆਆਏ॥ਫਿ
ਰਿਇਹੁਸਬਦੁਉਚਾਰੁਕੀਤਾ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹ
ਲਾ੧॥ਏਕੁਸੁਆਨੁਦੁਇਸੁਆਨੀਨਾਲਿ॥ਭ
ਲਕੇਭਉਕਹਿਸਦਾਬਇਆਲਿ॥ਕੂੜੁਛੁਰਾਮੁ
ਠਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਧਾਂਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ॥੧॥ਮੈ
ਪਤਿਕੀਪੰਦਿਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰ॥ਹਉਬਿਗੜੈਰੂ
ਪਿਰਹਾਬਿਕਰਾਲ॥ਤੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਤਾਰੇਸੰਸਾ
ਰੁ॥ਮੈਏਹਾਆਸਏਹੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁ ਤੰ

ਸੰਖਿਨਿੰਦਾਆਖਾਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥ ਪਰਘਰੁਜੋਹੀਨੀਚਸ ੩੦੧
ਨਾਤਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤਨਿਵਸਹਿਚੰਡਾਰ ॥ ਧਾਂਣੁਕਰੂਪਿ
ਰਹਾਂਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਫਾਹੀਸੁਰਤਿਮਲੂਕੀਵੇਸੁ ॥
ਹਉਠਗਵਾੜਾਠਗੀਦੇਸੁ ॥ ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਆਗੁ
ਲਭਾਰਾ ॥ ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾਕਰਤਾਰ ॥੩॥ ਮੈਕੀਤਾਨ
ਜਾਤਾਹਰਾਮਖੋਰੁ ॥ ਹਉਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਦੁਸਟੁਚੋ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕਰੂਪਿਰਹਾ
ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੧॥ ਏਹੁਸਬਦੁਗੁਰੂਬਾਬਾਆਪਣੇਰੀ
ਗਾਵਿਚਿਗਾਵਦਿਆਫਿਰੇ ॥ ਤੇਅਸੰਭਿਪਰੇਪਰੇਟਿ
ਰੀਆਹਾ ॥ ਗੁਰੂਜੀਕੀਮਰਜੀਇਥਹੁਹੀਦਿਸਿਆ

ਵੈ॥ਤਬਗੁਰੂਜੀਅਸਾਨੂਦਇਆਕਰਿਕੈਬੁਲਾਇਆ
ਆਸੀਨਿਕਟਿਜਾਇਪਹੁੰਚੇਤਬਹੁਕਮੁਹੋਆਮੇਰੇ
ਪਿਛੇਜੋਫਿਰਦੇਹੋਸੋਰਾਕਹਿਆਆਨੇਗਾ॥ਤਬਅ
ਸਾਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੂਹੀਹਹਿਅਸਾਵਣੇਦਾਇਣਾ
ਫਿਰਿਹੁਕਮੁਹੋਆਜਉਸੋਰਾਕਹਿਆਆਨਤੌਪੋਤ
ਥਉਹੂਮਨੂਦਾਪਾਇਆਹੈਜਾਦਹੂਮਝੂਦਾਖਾਵਹੁ
ਅਕਾਬੁਮਨੂਦੇਕਾਅਰੁਉਪਾਰਿਕਪੜਾਪਾਇਆ
ਹੋਆਸੀਆਅਸੀਉਸੀਮਨੂਦੇਕੇਪਾਸਿਜਾਇਖ
ੜੇਹੋਏਕਹਿਆਹੁਕਮੁਸਤਿਹੈਫਿਰਿਅਸਾ
ਪੁਛਿਆਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਨੂਦੇਕਉਸੀਸਾਸਿਉ

ਖਾਈਐਕੈ ਪਾਂਵਹੁ ਸਿਖੁ ਖਾਈਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਤੂੰ੦ ੨
ਪਾਂਵਹੁ ਸਿਖੁ ਖਾਂਵਹੁ ॥ ਤਬ ਐਕ ਪੜ੍ਹਾ ਉਤਾਰਿਕੈ ਪਾਂ
ਵਹੁ ਸਿਖੁ ਦੇਂਤ ਫੂਹਾਏ ॥ ਤਾ ਐਰੇਕਉ ਖੰਡ ਕਾਸੁਅ ੦
ਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸੋ ਖੰਡੁ ਪੀਬੀਸ ਨੂੰਦਾਕੈ ਊਨਥਾ ॥ ਫੇ
ਰਿ ਇਹੁ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜਾਂਵਹੁ ਮਾਤਾ ਸਾਖੋਂ ਗੁਰੁਕਾ
ਹੁ ॥ ਇਹੁ ਹੁਕਮੁ ਸਾਣਿਕਾਰਿ ਅਸੀ ਗਾਲਿ ਗਏ ॥ ਜੋ ਇ
ਹੁਣਾਢਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਅਸਾਂ ਫੇਰਿ ਬਿਚਾਰੁ
ਕੀਆ ਤਾ ਸਮਿਝਿਆ ਜੋ ਇਹ ਤਾ ਸੁਗਾਮ ਬਾਤ ਸੀਅ
ਸਾਡਾ ਅਨੁ ਕਿਤੇ ਵਲਿ ਗਇਆ ॥ ਆਤਾ ਸਾਖੋ ਬੁ
ਇਹੁ ਹੈ ਜੋ ਮਾਤਾ ਕਾ ਅਸਮਾਨੁ ਹਿਲੇ ਵਣਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਅ

ਸੀਆਤਾਪਾਸਿਗਏਮਾਤਾਕਾਮਸਾਮਹਿਮੇਲਿਤਾਆ
ਏਗੁਰੂਜੀਕਾਬਚਨੁਮਾਨਿਆਨਾਫਿਰਿਹਜੂਰਿਆ
ਏਹੁਕਮੁਹੋਇਆਕਿਓਠੁਜਾਈਮਾਤਾਸਾਹਿਬਦੇਵਜੁਕੀਆ
ਤਾਂਆਸਾਕਹਿਆਸਰਬੇਪਾਤਸਾਹਮਾਤਾਸਾਹਿਬਦੇ
ਵਜੁਕੀਆਹੈਨੇਫਿਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਆਮਾਤਾਸਾਹਿਬਦੇਵ
ਜਿਉਕਰਿਕੀਆਨਾਫਿਰਿਆਸਾਂਕਹਿਆਸਰਬੇਪਾ
ਤਸਾਹਮਾਤਾਕਾਮਸਾਮਹਿਭੀਆਹੈਨਾਇਸਦਸ
ਨਮਾਤਾਸਾਹਿਬਦੇਵਜੁਕੀਆਹੈਨਾਹੁਕਮੁਹੋਇਆਨਿਹਾ
ਲੁਭੁਲੀਸਮਝੀਨਾਤਬਭੀਨਆਰੇਸਿਟਕਕੀਉਰਿ
ਦੇਖਿਕਰਿਨਮਾਰੇਊਪਾਰਿਖੁਸੀਹੂਈਨਾਮਉਰਿਪ

ਕਾਰਿਭੁਗਿਤੁਨੂਬਾਬੇਬਖਸੁਤੂਸ੍ਵਾਂਗਧਾਰੇਗਏਤੇਕਹਨਿਮੈਨ [illegible]
ਹੀਆਵਤੇਗਏਪਰੂਉਨਕੀਕ੍ਰਿਪਾਕਾਰਿਕੈਮੇਰਾਹਿਰਦਾ
ਕਿਸੀਬਾਤੁਕਾਰਿਨੂਡੁਲਾਇਆਨਨਹੋਆਆਅਰੁਬਿ
ਸਿਦਕੁਨਹੋਆਸਰਬਪਕਾਰਿਗੁਰੂਜੀਕੀਆਗਿ
ਆਮਾਨੀਆਸਿਦਕੁਮੇਰਾਚਲਾਬਿਚਲਨਹੋਆਵੇਖਿ
ਆਤਬਗੁਰੂਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਸਾਹਿਮੋਹੀਉਠਿਦੇਖਿ
ਕੈਕਹਿਆਪੁਰਖਾਬਾਜੀਸਿਰਿਨਿਲੀਤੀਹਈਗਉਠਾ
ਇਕਹਿਆਅਪਣੇਗਲਿਲਕੈਠਿਲਗਾਇਲੀਤਾਅ
ਤੁਮਿਸਟਬਚਨਕਹੇਕਾਰਜੁਮੇਰਾਸੰਪੂਰਨੁਕਰਿਲੋੜਿ
ਆਤੂਰਿਇਹੁਹੁਕਮੁਕੀਆਪੁਰਖਾਤੂਜੇਮਾਨੇਗਾਸੋ

ਸੁਣੇਆ ਲੇਗਾ ਤੂ ਕਉ ਸੋ ਦੇਵੈਗਾ ਜੋ ਮੈ ਕਉ ਸੋ ਦੇਵੈਗਾ ਨੂ ਮੈ ਮੈ
ਤੂ ਤੂ ਮਹਾ ਮ ਕਉ ਭੀ ਨ ਜਾਨੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਆਰ
ਹੋਗਾ ਆਗੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਲਹਣਾ ਸਾ ਹੁਣਿ ਦਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਅੰ
ਗਦੁ ਰਾਖਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਹੋਆ ਹੈ ਸਪੰ
ਚ ਪੈਸੇ ਅਰੁ ਨਲੀਏਰੁ ਆਗੈ ਧਾਰਿ ਕੈ ਮਾਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਆਪ ਹੋਤੇ ਗੁਰਾਈ ਕੇ ਤਖਤ ਉਪਰਿ ਬੈਠਾਇਆ ਸੂ
ਰਿ ਸੰਗਤੀ ਕਉ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਜੋ ਇਨਿ ਹੀ ਕੇ ਆਗੈ
ਮਸਤਕੁ ਟੇਕਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਮਾਨਾਏ ਹੀ ਹੈ ਐਸੇ ਸੋ ਕਰ ਤਬ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬੇ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਰੇ ਸਾਬਿ ਕੀਏ
ਜੋ ਬਰਨਨ ਮਾਹਿ ਨਹੀ ਆਵਤੇ ਤਬ ਬਾਇ ਹਿ ਬਚਨ ਮਹ

ਰੂਅੰਗਦਕੇਸੁਣਿਸੁਣਿਭਾਈਬਾਲਾਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ੩੦੪
ਫਿਰਿਇਹਿਤੁਕਪੜੀ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗ
ਏਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁ
ਟੀਨਾਲਿ॥੧॥ਆਗੇਸਾਖੀਤੀਸਰੇਮਹਲਕੀਤੁਰੀ
ਇਕਬੇਰਿਗੁਰੂਅਮਰਦਾਸਜੀਗੋਇੰਦਵਾਲਿਬੇਮਲ੍ਹ
ਗਰਕਉਜੋਸਿਖਜਲੁਭਰਣਿਜਾਂਦੇਹੈ ਤੁਰਕਾਂਕੇਬੇਟੇ
ਗਲੇਲੇਇਆਗਹਿਮਟੁਕੇਭੰਨਛੋਡਤੇਹੈ॥ਉਹੁਤੁਰਕਸੇਖਕਾ
ਵਡੇਸੇ॥ਉਨਕੇਮਾਈਬਾਪਭੀਆਨਾਹਿਜੋਬੇਟੇਹਮਾਰੇਐਸੇ
ਸਾਕਾਮੁਕਰਤੇਹਾਹਿ॥ਪਰੁਉਹੁਹਟਕਾਹਿਨਾਂਹੀ॥ਇਹਿ
ਬਾਤਉਨਕਉਭੀਭਾਵੈ॥ਤਾਂਸਿਖਾਂਇਹਿਬਾਤਹਜੂਰਿਆ

ਨਿਕਹੀ॥ਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਤੁਰਕਾਕੇਥੇਵੇਗਾਖੋਏਓਆਸਿ
ਕਰਿਖਤ੍ਰੇਥੀਸੀਨੇਛਡਦੇਹੈਸੋ॥ਹਕਮੁਹੋਇਆਭਾਈਮ
ਸਕਾਂਨਾਲਿਪਾਣੀਭਰਿਆਕਰੋਗੇ॥ਤਾਂਸਿਖਾਮਸਕਾਰ
ਖੀਆ॥ਅਸਕਾਕਉਤੁਕੇਮਾਰਹੇ॥ਮਸਕਾਭੀਪਾਣੀਛੋਡ
ਰਹੇ॥ਤਾਸਿਖਾਂਫੇਰਿਹਜੂਰਿਆਨਿਕਹਿਆ॥ਸਚੇਪਾਤਸ
ਹਤੁਰਕਾਕੇਥੇਦੇ॥ਮਸਕਾਭੀਪਾਣੀਛਡਦੇਹੈਸੇ॥ਭੁਕੇਮਾਰਿ
ਕਰਿ॥ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਭਾਈ॥ਪਿਤਲਦੀਆਗਾਗਰੀਰਾਖੀ
॥ਤਾਂਸਿਖਾਂਪਿਤਲਦੀਆਂਗਾਗਰੀਰਾਖੀਆਂ॥ਪਿਤਲ
ਦੀਆਗਾਗਰੀਕਉਭੀਪਕੀਆ॥ਇਟਾਮਾਰਹਿਉਹੁਭੀ
ਫੁਟਗੀਆਮਾਰਿਛੋਡਾਹੇ॥ਫਿਰਿਓਥੇਇਕਾਦਿਨਸੰ

ਨਿਆਸਾਆਇਉਤਰੀ॥ਕਿਸੀਸੰਨਿਆਸੀਕਉ ੩੦੫
ਭੂਖਿਉਨਹੁਨੇਗਬੋਲਾਵਰਦਾਇਆ॥ਸੰਨਿਆਸੀ
ਕੀਆਖਨਿਕਾਲਿਪਈ॥ਓਹੁਸੰਨਿਆਸੀਸਭਸੰ
ਨਿਆਸਕਾਗੁਰੂਥਾ॥ਤਬਸਭਸੰਨਿਆਸੀਸਸ
ਤ੍ਰਬਾਂਧਿਆਏ॥ਸੋਖਾਂਡੇਕਉਕਾਢਿਕਰਿਨਲਵਾ
ਰੀਪਾਇਕੇਤੇਸੇਧਮਾਰੇਗਏ॥ਫਿਰਿਦੂਸਰੇਦਿਨਿ
ਪਾਤਸਾਹਕਾਖਜਾਨਾਆਇਉਤਰਿਆ॥ਖਜਾ
ਨੇਕੀਖਬਰਿਨਹੁਪਈ॥ਜੋਧਰਤਿਸੇਧਾਕੇਧਾਰਿਥੀਨਿ
ਕਸੀ॥ਜੋਕੋਈਸੇਤੁਸੰਨਿਆਸਤੇਬਾਂਧਿਆਸੀਸੋ
ਦਿਲੀਬਾਂਧਾਂਗਇਆ॥ਤਾਜਿਖਾਂਹਜੂਰਿਆਨਿ

ਅਰਦਾਸਿਕੀਨੀ ॥ ਜੋਸਭੇਪਾਤਿਸਾਹਸੇਖਾਨਾਲਿ
ਇਹਿਹਾਲਤਿਬਣੀਹੈ ॥ ਹੁਕਮੁਹੋਆਭਾਈਉਨਾਂ
ਨੂਆਪਣੇਕਰਮਾਸਿਭੋਹੋਸਨਿ ॥ ਅਸਾਤਾਕਿਛੁਨਹੀ
ਕਹਿਆਸਾ ॥ ਤੇਅਸਾਂਕਹਣਾਭੀਕਿਛੁਨਾਥਾ ॥ ਅਸਾ
ਨੂੰਸਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਕਾਇਹੁਹੁਕਮੁਥਾਜੋਕਿਸੀ
ਜੀਵਕਉਸੁਖੁਪਹੁਚਾਵਣਾ ॥ ਸਾਜਨੁਹੋਇਅਥਵਾ
ਦੁਸਜਨੁਹੋਇਇਹੁਭਿਕਿਸੀਕਉਨਹੀਦੇਵਣਾ ॥ ਪਰੁ
ਜੀਵਹੁਕਉਆਪਣੇਕਰਮਾਹੁਅਨੁਸਾਰਪਰਮੇ
ਸਰਬੈਰਭੁਗਤਾਹੈ ਪਰੁਕਰਤਾਹੈ ॥ ਕਰਮੁਕਿਸੀਕ
ਉਨਹੀਛੋਡਤਾ ॥ ਐਸੀਪਰਥਾਇਗੁਰੂਬਾਬੇਸ

ਥਾਂਕਉਇਕਸਾਖੀਕਰਿਸੁਣਾਈਹੁਕਮੁਹੋਆਕਿ ੩੦੬
ਸੀਸਾਧਥੀਸਾਧਪੁਛਿਆਬਾਬਾਜੋਕਿਸੀਆ
ਨੁਖਸਾਥਿਕਰੀਏਭਲਿਆਈਤੋਆਗੈਤੇਓਹੁਕ
ਰੇਬੁਰਾਈਤਾਂਤਿਸਨਾਲਿਕਿਆਕਰੀਏਤਬਸਾਧ
ਉਤਰੁਦੀਆਜੋਉਸਨਾਲਿਫਿਰਿਕਰੀਏਭਲਿਆ
ਈਤਾਂਫਿਰਿਸਾਧਕਹਿਆਭਲਾਜੀਫਿਰਿਕਰੀ
ਭਲਿਆਈਤੋਆਗੈਤੇਫਿਰਿਓਹੁਕਰੇਬੁਰਾਈਤਾਂਤਿ
ਸਨਾਲਿਕਿਆਕਰੀਐਤਾਂਫਿਰਿਸਾਧਉਤਰੁ
ਦੀਆਜੋਉਸਨਾਲਿਫਿਰਿਕਰੀਏਭਲਾਈਤਾਂਫਿ
ਰਿਸਾਧਕਹਿਆਭਲਾਜੀਫਿਰਿਕਰੀਏਭਲਿਆਸ ੦

ਈਤੇਆਗੇਤੇਫੇਰਿਉਹੁਕਰੇਬੁਰਾਈਤਾਤਿਸਨਾ
ਲਿਕਿਆਕਰੀਏਤਾਫੇਰਿਸਾਧਕਹਿਆਜੋਉਸ
ਨਾਲਿਭਲੇਨਿਕਰੀਏਭਲਾਈਤਾਫੇਰਿਸਾਧਕ
ਹਿਆਭੁਲਾਜਾਇਹਿਕਿਆਕਾਫੇਰਿਸਾਧ
ਉਤਰੁਦੀਆਜੋਤੂਮਕਉਭਲਾਈਕਾਫਲੁਅਰੁਉਸ
ਕਉਬੁਰਾਈਕਾਫਲੁਜੁਉਉਹੁਬੁਰਾਈਜੀਕਉਸੁ
ਨੁਰਾਧੇਤਉਤੂਮਕਉਤਉਭਲਾਈਅਤਿਕਰਿਕੈ
ਨੁਰਾਧਣੀਪਰਵਾਨੁਹੋਕਿਉਤਬਉਸਕਉਸੁਸਾਧ
ਕਹਿਆਭੁਲਾਜਭਿਲਾਕਹਿਆਆਨੇਫੇਰਿਹੁਕਮੁ
ਹੋਆਇਕੁਕਰੇਤਾਦੀਤੇਦੂਸਰਾਸਾਹਿਜਾਦੇਤਬ

ਉਸਕੀ ਵਿਚਹੁ ਉਸਕੇ ਸਾਥਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੁਧੀ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਪ ੨੦੧
ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਇਹੁ ਸੁਭਾਉ ਹੈ ਨ ਛੋਡੇ ਨ ਛੋਡੇ ਪਰੁ ਜਉ ਛੋਡੇ ਤਉ
ਛੋਡੈਗੀ ਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਐਸਾ ਛੋਡੇ ਤਉ ਚੋਟ ਪਰਿ ਚੋਟ ਚਲਾਵੇ॥ ਸੋ
ਪਰਮੇਸਰ ਸੇ ਖੰਕਉ ਛੁਡਿਆ ਹੈ॥ ਹਮਾਰੇ ਵਾਸਕਿ
ਹੁ ਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਚਉਥੇ ਮਹਲ ਕੀ ਹੂਈ॥
॥ ਏਕ ਬਾਰਿ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਕਾ ਅਹੁ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਕਾ
ਪਰਸਪਰ ਮੇਲਾ ਹੁਇਆ॥ ਤਬ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਸਿ
ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਇਹੁ ਬਚਨੁ ਕਹਿਆ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮਹੁ ਦਾ
ੜ੍ਹਾ ਤਉ ਬਡੀ ਬਧਾਈ ਹੈ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾੜ੍ਹੀ ਜੋ ਬਧਾਈ ਹੈ ਸੋ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਨ

ਣਾਨਕਉਬਧਾਈਹੈ ਦਾਞਿਕੇਬਧਾਵਣੇਕਾ ਪੌਜਨਤਾਆ
ਰੋਹਿਣਦੇਆਹਾਇਹੀਹੈ ॥ ਅਵਰੁ ਪੌਜਨਕਉਦਾਞੀਨਹੀ
ਬਧਾਈ ॥ ਤਬਇਹੁਬਚਨੁਸੁਣਿਕਰਿਸਿਰੀਮਹੰਦਜੀਬਿ
ਗਸੇ ॥ ਬਿਗਾਸਕਰਿਕਹਿਆ ॥ ਐਸੀਆਂਹੀਬਾਤ
ਕਰਿਕੇਗੁਰਾਈਕਾਨੁਪਤੁਲੇਲੀਆਹੈਰਖਿਆ ॥੪॥
ਆਗੇਸਾਖੀਪਾਂਚਵੇਮਹਲਕੀਤੁਰੀ ॥ ॥ ਏਕਬੇਰਿ
ਗੁਰੂਅਰਜਨਨਾਥਜੀਇਹੁਬਚਨੁਕਹਿਆਜੋਤੇ
ਤੀਬਾਣੀਹਮਉਚਰੀਹੈਸੋਸਭੁਹੀਬਾਣੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕੀਬੁਟਕੀਨੀਹੈ ॥ ਕਛੁਬਾਣੀਅਵਰਸੰਤਪੁਕਭੇ
ਟਭੀਕਰਤੇਹੈਂ ॥ ਤਬਏਕਫਕੀਰਾਸਬਦਦੁਕਾਅਦਰ

ਸੰਤਹੁ ਕੀ ਭੇਟ ਕੀਨਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੀ ਭੇਟ ਕੀ
ਨਾ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ਭੇਟ ਕੀਨਾ॥ ਤ੍ਰੀਨ ਸ
ਬਦ ਇਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਭੇਟ ਕੀਨੇ॥ ਇਕੁ ਸਬਦੁ ਗਉ
ੜੀ ਰਾਗ ਵਿਚਿ ਉਚਰਿਆ॥ ਸੋਏ ਜੋ ਅਵਰ ਮਜੂ ਟੇਕਿ
ਉ ਕਬੀਰਾ॥ ਧਧਕੈ ਭੁਲੈ ਬਿਰਲੈ ਨੀਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿ ਅੰਗੂਰੀ ਗਦਹਾ ਚਰੈ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਗੈ
ਮਰੈ॥੧॥ ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮੁਹਾਂ ਜਾਇ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ
ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ
ਖੇਡ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਤਿ ਪ
ਰਗਟੀ ਆਈ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ॥੪॥

ਦੁਇਸਬਦਭੈਰਉਰਾਗਵਿਚਿਕਬੀਰਜੀਕੀਤੁਟਕੀ
ਨੋ ॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ॥ ਵਰਤਨਰਹਉਨਮਹਰਮਦਾ
ਨਾ ॥ ਤਿਸੁਸੇਵੀਜੋਰਖੈਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕੁਗੁਸਾ
ਈਅਲਹੁਮੇਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹਾਂਨੇਬੇਰਾ ॥ ਰਹ
ਉ ॥ ਹਜਕਾਬੈਜਾਂਉਨਤੀਰਥਪੂਜਾ ॥ ਏਕੋਸੇਵੀਅਵ
ਰੁਨਦੂਜਾ ॥੨॥ ਪੂਜਾਕਰਉਨਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਉ
॥ ਏਕਨਿਰੰਕਾਰਲੇਰਿਦੈਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥ ਨਾਹਮ
ਹਿੰਦੂਨਮੁਸਲਮਾਣਅਲਹਰਾਮਕੇਪਿੰਡੁਪਰਾਣ
॥੪॥ ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਕੀਆਬਖਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਪੀ
ਰਮਿਲਿਖੁਦਿਖਸਮੁਪਛਾਨਾ ॥੫॥੨॥ ਭੈਰਉਮ

ਹਲਾ ੫ ॥ਜੋਪਾਥਰਕਉਕਹਤੇਦੇਵਾ॥ਤਾਂਕੀਬਿਰਥਾ ੩੯੮
ਹੋਵੈਸੇਵ॥ਜੋਪਾਥਰਕੀਪਾਈਪਾਇ॥ਤਾਕੀਘਾਲ
ਅਜਾਈਜਾਇ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਹਮਰਾਸਦਾਬੋਲੰਤਾ
॥ਸਰਬਜੀਆਕਉਪ੍ਰਭੁਦਾਨਦੇਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿ
ਦੇਉਨਜਾਨੈਅੰਧੁ॥ਭ੍ਰਮਕਾਮੋਹਿਆਪਾਵੈਫੰਧੁ॥ਨ
ਪਾਥਰੁਬੋਲੈਨਾਕਿਛੁਦੇਇ॥ਫੋਕਟਕਰਮਨਿਹਫਲ
ਹੈਸੇਵਾ॥੨॥ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਚੰਦਨੁਚੜਾਵੈ॥ਉਸਤੇ
ਕਹਹੁਕਵਨਫਲੁਪਾਵੈ॥ਜੇਮਿਰਤਕਕਉਬਿਸਟਾਮਾਹਿ
ਰੁਲਾਈ॥ਤਾਂਮਿਰਤਕਕਾਕਿਆਘਟਿਜਾਈ॥੩॥
॥ਕਹਤਕਬੀਰਹਉਕਹਉਪੁਕਾਰਿ॥ਸਮਝਿਦੇਖੁਸਾਕ

ਤੁਗਾਦਾਰ॥ ਗਨ੍ਹੁਜੈਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਖਰਗਾਲੋ॥ ਰਾਮਭੁਗ
ਤੁਹਾਰਿ ਸਾਧਾਮੁਖਾਲੋ॥੪॥੩॥ ਆਸਾਰਾਗਾਦਿਸ੍ਰਿ
ਏਕੁਸਬਦੁਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕਿਭਿਟਕੀਨਾ॥ ਦਿਲਹੁਮੁ
ਹਬਤਿਜਿਨਸੇਈਸਚਿਆ॥ ਜਿਨਮਨਿਹੋਰੁਮੁਖਿ
ਹੋਰੁਸਿਕਾਂਢੇਕਚਿਆ॥੧॥ ਰਤੇਇਸਕਖੁਦਾਇ
ਰੰਗਿਦੀਦਾਰਕੇ॥ ਵਿਸਰਿਆਜਿਨਨਾਮੁਸੇਭੁਇ
ਭਾਰੁਥੀਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਇ
ਦਰਿਦਰਵੇਸਸੇ॥ ਤਿਨਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਉਆਏਸਫ
ਲੁਸੇ॥੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰਅਪਾਰਅਗਮਬੇਅੰਤ
ਤੂੰ॥ ਜਿਨਾਪਛਾਤਾਸਚੁਚੁੰਮਾਪੈਰਮੂੰ॥੩॥ ਤੇਰੀਪ

ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਵਿਹੂਣ ਬਖਸ ਬੰਦਗੀ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰ ੩੦੧੦
ਦਗੀ ॥੫॥੫॥ ਦੂਜਾ ਸਬਦੁ ਆਸਾ ਰਾਗ ਵਿਚਿ ਹੁਧੈ
ਨੇ ਭਗਤ ਕਬਿਰ ਟਿਕਾਣਾ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇ
ਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥ ਆਢ ਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪਰੋ ਹੋਇਓ ਲਾਖੀ
ਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਨਾ ਤਨਨਾ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚ
ਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥ ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੋਲਾਹਰਾ ਭਇਓ ਗੁਨੀਯ ਗਹੀ
ਰਾ ॥੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਢੁਵੰਤਾ ਢੋਰ ਨੀਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਆਗਿ
ਆਇਆ ॥ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ ਓਹੁ ਘਰਿ
ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥ ਹਿਰਦੇ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਗਤਾ ਮ
ਹਿ ਗਨਿਆ ॥੪॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟਰੋ ਉਠਿ

ਭੁਗਤੀਭਾਗਾ॥ਮਿਲੇਪ੍ਰਤੁਖਿਗੁਸਾਈਆਧੰਨਾਵਡਭਾਗਾ
ਸਾਂਤਿਗਰਾਗਾਦਿਰਹੁਏਕੁਸਬਦੁਸੂਰਦਾਸਜੀਕੀਤੁਰਕੀ
ਨਾ॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ॥ਹਰਿਕੇਸੰਗਿਬਸੇਹਰਿਲੋਕਾ
ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸਰਬਸੁਸਭੁਅਰਪਿਓਅਨਦਸ
ਹਜਧੁਨਿਝੋਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਭਏ
ਨਿਰਬਿਖਈਪਾਏਸਗਲੇਥੋਕਾ॥ਆਨਬਸਤੁਸਿਉ
ਕਾਜੁਨਕਛੂਐਸੁੰਦਰਬਦਨਅਲੋਕਾ॥੧॥ਸਿਆਮ
ਸੁੰਦਰਤਜਿਆਨਜੁਚਾਹਤਜਿਉਕੁਸਟੀਤਨਿਜੋਕਾ॥ਸੂ
ਰਦਾਸਮਨੁਪ੍ਰਭਿਹਥਿਲੀਨੋਦੀਨੋਇਹੁਪਰਲੋਕਾ
੨॥੬॥੫॥ਅਗੋਸਾਖੀਹਿੰਦੀਹਦੋਮਹਲਕੀਤੁਰ ੨੧

ਏਕਬਾਰਿਸ੍ਰੀਗੁਰੂਹਰਿਗੋਵਿੰਦਜੀਕਉਬਹਾਦਰਿ ੩੧੧
ਸਾਹਕਾਦਿਵਾਨੁਮਿਲਨਕਉਆਇਆਸੀਤੁਰਕੁਸੀ।
ਆਗੇਗੁਰੂਜੀਕਿਸੀਆਪਨੇਰੰਗਆਹਿਪਰਚੇਹੂਏ
ਸੋਆਪਨੇਰੰਗਿਰਤੇਰਹੇ।ਦੀਵਾਨਕੀਓਰਿਬਹੁਤੁ
ਸੁਰਤਿਨਦੀਨੀ।ਤਬਦੀਵਾਨਕੇਮਨਮਹਿਰੋਸਾ
ਆਇਆ।ਜੋਮੈਗੁਰੂਜੀਕਉਮਿਲਨੇਆਇਆ ੦
ਹੋ।ਅਰੁਮੇਰੀਓਰਿਸੁਰਤਿਨਹੀਦੇਤੇ।ਤਾਤੇਗੁਰੂਜੀ।
ਕਉਐਸਾਤਿਲਦਾਰਮਾਰਉਂਜੋਪਨੀਸਿਉਂਸੀਸਕ
ਉਜੁਦਾਕਰਿਛੋਡਉਂ।ਆਪਨੇਅੰਤਹਕਰਣਮ
ਹਿਉਸੁਇਹੁਸੰਕਲਪਕੀਆ।ਪਰਗੁਰੂਬਾਬਾਜ ੦
ਣੀਜਾਣੂਬਾਜਾਣਿਲਾਏਆਜੋਦੀਵਾਨਇਹੁਸੰਕ

ਲਪਕੀਆਹੈ।ਆਪਣੀਅੰਤਰਜਾਮਤਾਕੈਬਲਕ
ਰਿਜਾਣਿਲਇਆ।ਉਸੁਦੀਵਾਨਕਉਬਾਦਿਸਾ
ਹਕਿਸੀਮੁਹਿਮਊਪਰਿਚਾੜ੍ਹਿਆਸੀ।ਸਹਿਰਿਉਨ
ਹਾਨੇਭੂਗਾਇਦਿਤੀਆਥਾ।ਜਬਉਸਨੇਤਲਵਾਰਮਾਰ
ਣੇਕਾਸੰਕਲਪੁਕੀਆਤਬਗੁਰੂਜੀਨੇਦੀਵਾਨਕੀਓਰਿ
ਦੇਖਿਕਰਿਕਹਿਆਜਹਾਂਤੈਂਤਲਵਾਰਮਾਰਣੀਥੀ
ਤਹਾਂਤਉਨਮਾਰੀ।ਅਰੁਜਹਾਂਸੀਤਾਨਿਵਾਵਣਾਹੈ
ਪੀਰਫਕੀਰਕੀਜਾਹਗਾਹੈ।ਤਹਾਂਤਲਵਾਰਗੀਆ
ਰਤਾਹਾਹੈ।ਇਹਿਅਕਲਕਹਾਂਸੇਖਰੀਦਕੀਨੀਹੈ
ਜਹਾਂਸੇਖਰੀਦਕੀਨੀਹੈਤਹਾਂਤੇਫਿਰਦੇਆਊਕਾਅਬੀ
ਨਾਹੀ।ਤਬਉਸੁਦੀਵਾਨਨੇਫਿਕਰਿਗੁਰੂਜੀਕੇਅ

ਨਆਨਿਪਕੜੇ ਅਰੁਬੇਨਤੀਕੀਨੀਹਜੂਜੀਸੋਬੁਲਿਕ ੩੦੧੨
ਸਿਖਿਹੁਸੰਕਲਪੁਕੀਆ ਬਾਬਾ ਸੋਕਉਬਖਸੀਏ ਅਰੁ
ਤੂੰਸਹੀਸਰੂਸਦਾਪਾਤਸਾਹੁ ਹਹਿ ਤੇਰੀਥੀਗ੍ਰਹਜੁ
ਸਿਫਤੁਨਾਹੀ ਸੁੜੇਪਾਤਸਾਹਕਾਸਬਦੁਤੇਰੇਕਉਖੁਰਾਕ
ਹਤੇਹਾਹਿ ਵਿਧਿਪਟਿਨਾਹੀਕਹਤੇਪਰੁਸੋਕਉਬਖਸੀ
ਏ ਹੁਕਮੁਹੋਆਸੁਣਿਦੀਵਾਨਕਿਸੀਸਾਹਿਬਲੋਕਪ
ਸਿਜਾਈਏਤੁਬਉਸਕਉ ਪਰਵਰਦਿਗਾਰਕੀਸੂਰਤਿ
ਕਰਿਦੇਖੀਐ ਮਾਨੁਖਕੀਸੂਰਤਿਨਕਾਰਿਦੇਖੀਐ
ਅਰੁਜੋਉਨਕੈਪਾਸਿਜਾਇਕਰਿਐਸੋਬੁਰੇਖਿਆ
ਲਕਰੀਆਹਿ ਤਬਤੇਰੀਤੁਲਵਾਰਿਸਉਨਕੀਤ
ਲਵਾਰਦਿਗਾਏਤੁਲਵਾਰਐਸੀਆਰਹਿਜੋਤੇਰੀਤ

ਲਦਾਰਤੇਰੇਹਾਥਮਾਹਿਰਹੇ ਅਰੁਜਾਨਤੇਰੀਆਰੈਕਾ
ਢਿਲੇਵਹਿ ਸਾਹਿਬਲੋਕੌ ਐਸੇਜੋਸਮਰਥਹੈਂ
ਅਬਤੁਉਤੇਰੇਕਉਬਖਸਿਆਹੈ ਪਰੁਤੂੰਤੇਂਸਾ
ਹਿਬਲੋਕਾਕੇ ਮਿਲਨੇਕੀਰੀਤਿਸਿਖਾਈਹੈ ਜੋਤਾ
ਸਾਹਿਬਲੋਕਾਂਕਾ ਅਦਬੁਕਰਿਹਗਾਤੇਨੀ ਅਪਨੀ
ਭੁਲਾਈਕਿਰਗਹਿਰਗਾ॥੬॥ ਆਗੈਸਾਖੀਸਾਤਵੀਂਮਹ
ਲਕੀਤੁਰੀ॥ ਏਕਬੇਰਿਏਕੁਗਿਰਹਸਤੀਸਿਖਗੁਰੂ
ਹਰਿਰਾਇਜੀਪਾਸਿਆਇਆ ਅਰੁਆਪਨੀਬ
ਰਥਾਆਨਿਕਹੀ ਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਏਕੁਮੇਰੀਬ
ਣਤੀ ਜੋਉਹੁਬੁਲਾਜੁ ਆਨੁਹੋਆਸੀ ਹੁਣਿਉ
ਹੁਕਾਲਦਾਸਿਭੁਖਿਆਹੈ ਮੇਰੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਏ

ਰਹਿਬਾਤੁਸੀ ਜੋਬੇਟਾਮੇਰਾਪਰਕੇਕਾਰਜਬਰਣੇ ੩੧੩
ਵਾਲਾਹੋਆਹੈ ਏਸੈਅਬਭੂਜੀਕੀਟਹਲਬਿਖੇਜਾ
ਇਲਾਗਏਂਗਾ ਅਰੁ ਅਪਨਾਜਨਮਸਵਾਰਥੰਗਾ
ਪਰੁਮੇਰੇਸਾਥਿ ਇਹਿਹਾਲਤਬਣੀਹੈ ਏਸੇਅਬ
ਕਿਆਕਰੇ ਉਨਮਨਜੋਸਾਰਹਤਾਹੈਂ ਹੁਕਮੁਹੋਆ
ਸਿਖਾਕਿਤਨੇਆਨੁਪਹੁਕੁਟੰਬਦੇਤੇਕਿ ਸਜੁਗਾਨਿਉਜ
ਰਾਨਉਦਰਪੂਰਨਾਦੀਕਰਦੇਹੈ ਤਾਸਿਖਕਾਹਿਆ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਤੂਇਵੇਟੇਹੈ ਜਿਨਿਕੇਤੇਇਕਕੀਨ
ਆਹੈ ਤੇਇਕਉਨਕੀਆਈਹੈ ਤੇਪਾਂਚਵਾਮੈ
ਹੈ ਸਅਰੁਹੁਜਗਾਨਉਦਰਪੂਰਨਾਕੀਏਸਜੁਗ

ਤਿਕਉਛਿਰੇਦੀਹੈਤਾਂਜੋਸੋਕਿਛੁਖਾਧਿਲਾਸਾਂਵਦਾਹੈਪ੍ਰਭੁ
ਜੀਪ੍ਰਭੁਉਦਰਪੂਰਣਾਕਰਦੇ ਹੈਤਿਸਨੂੰਰਿਜਕਾਸੋ
ਆਸਿਖਾਤੇਰੀਬਾਛਾਗੁਰੂਕੀਟਹਲਕਰਣੇਕੀਹੈ
ਤਉਤੂੰਜਾਹੁਗੁਰੂਜੀਕੀਟਹਲਲਾਗਿਖੇਲਾਗੁਰਾਉਨਕਾ
ਰਿਜਕੁਪਰਮੇਸਰਊਪਰਿਰਾਖਾਗੁਰਾਉਨਕਉਪਰਮੇਸਰੁਖਾ
ਲੇਗਾਅਰੁਤੂੰਜਾਹੁਅਪਨਾਜਨਮੁਸਵਾਰਿਤਾਂਸਿ
ਖਕਹਿਆਸਚੇਪਾਤਸਾਹਮੇਰੀਕਬੀਅਤਿਹੈਐਸੇ
ਇਉਜਾਨਤਾਹੋਂਜੋਮੇਰੇਬਿਨਾਉਹਮਰਿਜਾਵਣਗੇ
ਤੈਨੂਗੁਰੂਟਹਿਕਰਣਕਾਰਣਾ।ਸੋਨੂਕੋਈਆਖੀਨਾ
ਲਿਖਤਾਵਿਖਾਇਜੋਮੇਰੇਪਤੀਤਿਆਇਜਾਵੇ

ਜਿਹਿਰਿਦੁਕਮੁਹੋਆਭੁਲਾਸਿਖਾਇਕੂਸੋਰਾਕੰਮੁਕਰਿਆ ੨੧੫
ਊ।ਜੇਤੂੰਕੰਮੁਕਰਿਆਵੈਂਗਾਤਾਂਹਿਗੁਰੂਨੂੰਪਰਤੀਤਿਕਾਪ
ਤਾਬਤਾਵਿਹਿਗੋਆਅਸਕੇਨਗਾਰਿਆਸਕੇਸਿਖਧਾ
ਸਿਸੋਰੀਅਰਦਾਸਿਓਸੇਜਾਹੁਤਾਸਿਖਕਹਿਆ
ਭੁਲੀਬਾਤਜੀਅਰਦਾਸਿਦੀਜੀਐਤਾਗੁਰੂਜੀਸਿਖ
ਦੂਧਾਸਿਆਅਪਨੀਠਉਕ੍ਰਿਆਇਹਅਰਦਾਸਿਲਿਖੀ॥
ਜੋਸਿਖਾਅਰਦਾਸਿਪਹੁਚਾਵਣਵਾਲੇਕਉਕਹਿਆ ੦
ਛੋਹਾਮਹੀਨੇਚਾਇਕੋਦਿਕਰਣਾਤੇਉਪਰਤਿਵਾਸਿਦੇਧ
ਣਾਪਰਸੁਖਾਲਾਰਾਖਣਾਅਉਖਾਨਾਹੀਰਾਖਣਾਤਾ
ਸਿਭਾਮਰਦਾਸਲੈਗਾਇਆਸਿਖਾਂਗੁਰੂਜੀਕੀਅਰ

ਦਾਜੇਪਾਣਿਕਾਰਿਜਥਕਉਚਾਇਕੈ ਦਿਕੀਤਾ ਤਾਂਸਿਖਾਂ
ਕਉਸਿਥਕਤਿਆਭਾਈਜੀਦਾਗਰਿਜਾਂਆਮੇਰੇਪਛੋਂ
ਰੂਹੈਨ੍ਹਾ ਉਨਕੀਉਦਰਪੂਰਣਾਤਬਹੀਹੋਤੀਥੀਜਬਮੇਰਿ
ਹੁਥਟਿਲਿਆਉਂਦਾਜਾਂਤੇਮੇਰੇਬਿਨਾਉਹੁਮਰਿਜਾਸ
ਨੇਰੂਸੀਮੇਰੇਕਉ ਕੋਟਿਨਕਰੋ ਤਾਂਸਿਖਾਂਕਹਿਆਜ
ਜਿਸਿਖਾਂਨੂੰਹੀਗੁਰੂਜੀਕੀਅਰਦਾਸਿਲਿਆਇ
ਆਹਾਹਿਗੁਰੂਕਰਣੇਕਾਰਣਲਿਖਿਆਹੈਜੋਸਿਥਕ
ਉਚਾਇਕੈਦਿਕਰਣਾਤੇਹੁਕਮਪਦਾਹੈਂ ਹੈਮਜੇਛੋਡਿਕੇ
ਵਹੁ ਸੋਤੂੰਹੁਣਿਜਲਾਹਦੇਗੁਰੂਕਰਣੇਕਾਰਣਕੀਆ ॰
ਸੀਆਆਂਨੀਇਕੇਤੇਗੀਆਗਿਆਆਨੀਏ ਤਾਂਸਿਖ

ਕਹਿਆਜੀਸੈਕਉਣੁਹਾਥੁਜੀਉਹੁਕਰਣਕਾਰਣਕੀ
ਆਗਿਆਆਨਹੁਤਾਂਫੇਰਿਸਿਖਾਂਕਹਿਆਤਾਤੇਸਿ
ਖਾਣੁਪਕਾਇਜਾਹੁਤਾਫੇਰਿਹਮਹਨੇਮੰਜੀਉਪਰਿਬੈਠਾਗੁ
ਰੂਗੁਰੂਜੀਪਿਛਉਪਰੰਤਿਤਿਨ੍ਹਸ੍ਰਿਦੇਵਾਹਗੋਤੁਹਨੁਤੀਜੁਹੂਕਥ
ਰਨਾਮੰਨਣਆਹਿਭਾਭੂਹੈਤੋਆਸਾਨੂਭੀ[illegible]ਰਨਾਮੰਨਦਾਮ
ਹਿਭਾਭੂਹੈ। ਤਾਂਸਿਖਾਂਨੂਪਕਰਿਗਾਇਆਆਜਪਹੁਉ
ਸਟੋਵੁਟੰਬਰੀਉਦਰਪੂਰਨਾਥੁਹੂਪੂਰੇਇਸਜੁਗਾਂਕੀ
ਨੀਸਇਕੁਟੇਖਾਉਨਾਰੋਟੀਆਂਸਪਕਾਈਆਤਾਗੁਉ
ਸਾਂਹੋਲੋਟੇਥੋਕਾਂਉਨਾਥੀਪੁਛਿਆਆ ਜੋਤੁਸਾਂਰੋਟੀ
ਆਂਕਿਉਨਹੀਪਕਾਈਆਂ ਤਾਸਿਖਾਂਟੀਕੀਦੀਕਹਿ

ਆਜੋਖਟਣਵਾਲਾਕਿਤੇਵ ਲਿਰਖਦਾਰਹਿਆ
ਹੈਸਾਂਈਜਾਣੇਉਸੁਕੇਨ੍ਹੀਠਾਣਾ।ਤੇਹੁਣਅਸਾਂਵਾਕਿ
ਜੇਕੂਪਰਮੇਸਰਉਪਰਹੋ ਜੋਦੇਵੇਗਾਤਾਂਖਾਹਿਪ
ਕਾਇਖਾਵਹਗੇਨਾਂਹੀਤਾਭੁਖੇਰਹਹਗੇ।ਤਾਂਸ
ਹੋਲੇਦੇਲੋਕਾਠਣੀਜੋਇਉਨ੍ਹਹੀਬਣਦੀਜੋਂਅਸੀ
ਖਾਇਬਹਾਂਤੇਇਹਿਅਸਾਨੂਪਾਂਸਭੁਖੇਰਹਹਿਆਂਤਾ
ਤੇਇਨਕਾਂਕੇਈਬੰਧਾਨੁਬੰਧੀਐ ਤਾਂਪ੍ਰਥਮੇਉਨਪੁਨੇ
ਇਉਕੀਆਇਕਇਕਥਾਲੀਆਣਾਘਰਘਰਦੀਉਨ
ਕਉਦੇਵਾਈਆ ਉਸਮਹੰਲੇਦੇਪੰਜਾਹਘਰਖੜੀਆ
ਕੇਥੇਪੰਜਾਹਥਾਲੀਆਆਣਾਹੋਇਪਇਆ।੨੯

ਰਿਮਹੱਥਲੇਟੇਢੋਕਾਂਓਨਾਨੂੰਫਿਰਤੇਲਗਾਇਆਆਨੂੰਹੁ ੩੧੮
ਬੇਇਆਨੂੰਹਵਾਦਾਇਲਿਆਟਹਾਬੂਆਰਾਖਲੀਤ ੦
ਉਨਕਾਂਰੋਜੁਬਨਾਇਛੋੜਿਆਆਸੁਤੇਫਿਸੀਆਇਕੰਨਿ
ਆਤੇਫੰਨਿਆਟੀਆਈਕਉਕਸੀਦਾਕਣਨਿਜਖ
ਲਾਇਆਆਉਟਰਪੁਰਨਾਉਨਕੀਮਕਤੀਹੋਇਪਈਆਸਾ
ਫੇਹਾਂਮਹੀਨਿਆਤੇਉਪਰੰਤਾਸਿਖਕੋਟਬੀਛੁਟਾਤਾ
ਪਹਿਲੇਆਪਣੇਘਾਰਿਆਇਆਉਸਕੇਮਨੇਮੇਬਹੁ
ਨੂੰਚਿੰਤਾਥੀਅਰੁਉਹੁਇਉਜਾਨਤਾਥਾਜੋਮੇਰੇਘਰ
ਵਾਲੇਬਹੁਤੇਤਾਮਰਿਗਏਹੋਸਨਿਸਪਹੁਚਬਉਸਮ ੦
ਨਿਦੇਖਿਆਤਾਦੇਖਿਕਫਿਰਾਜੀਹੋਆਅਗਾਂਛੀ

ਹੁਜਰਾਨਥੀਪਿਛੁਭੀਹੁਜਰਾਨ ਥੀਮੁਕਤੀਦਿੰਸਆਂ°
ਈਆਸ੍ਰੋਰਿਤੀਵੀਪਾਸਹੁਸਭਹਕੀਕਤਿਪੁਛਿਕਰਿਲਤ੍ਰੀ
ਹੋਆਸ੍ਰੋਰਿਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਿਆਇਆਤਾਸਿ
ਖੜਾਹੋਆਸ੍ਰੋਪਾਤਸਾਹਤੈਂਮੈਨੂਨਰਕਾਵਿਚਹੁਕਢਿ
ਆਹੈਆਮਖੀਨਾਵਿਪਤਾਦਿਖਾਇਕਰਿ ਸਾਂਹੀਤਾ
ਸਾਰੀਆਰਜਾਉਨਾਂਦੀਉਦਰਪੂਰਨਾਂਦੀਚਿੰਤਾਵਿ
ਚਿਖਪਿਜਾਂਦਾਹੁਣਿਮੈਇਉਜਾਣਿਆਹੈਉਨਾ
ਦੇਰਿਜਕੁ ਪਹੁੰਚਣਾਵਿਚਿਸੋਗੋਮੈਪਚੂੰਦਾਸਾਂਜਬ
ਉਨਾਥੀਮੈਦੂਰਿਹੋਆਹਾਂ ਤਬਉਨਾਕਾਰਿਜਕੁ
ਲਿਪਹੂੰਚਾਹੈਹੁਣਿਮੈਆਪਣੀਆਰਬਾਬਾਗੁਰੂ

ਜੋਕੀਟਹਲਾਵਿਖੇਬੀਤਾਵਣੁੰਗਾ।ਤੇਰੀਦਾਇਆ ੩੧੧
ਕਾਰਿਕੈਐਸੇਨਿਹਾਲਹੂਏਹੈ ਆਹੋ।ਗੁਰੂਫਿਰਿਹੁਕਮਹੋਹੇ
ਆਸਾਣਿਜਿਥਾਤੇਰੇਕੂਟਿਬਕਉਰਿਜਕਪਹੁਚਣਕੇ
ਦਸਾਦਰਵਾਜੇਥੇਉਹੁਰਿਜਕਦਿੰਦੂਨੇਕਾਦਰਗਾਹੇ
ਸੋ।ਪਰਮੇਸਰਨੂਜੀਆਂਕਉਰਿਜਕੁਓਥੇਪਹੁਚਾਵ
ਦਾਹੈ।ਜਿਨਕਉਦਰਵਾਜਾਬੀਰਿਜਕਪਹੁਚਣਕਾ
ਕੋਊਨਾਹੀਰਖਿਆ।ਕਈਜੀਵਧਰਿਤੀਵਿਚਿ
ਉਪਾਏਹੈ।ਤਿਨ੍ਹਾ।ਓਥੇਰਿਜਕੁਪਹੁਚਾਵਦਾਹੈ।ਕ
ਈਜੀਵਆਕਾਸਵਿਚਿਉਪਾਏਹੈ।ਓਥੇਰਿਜ
ਕੁਪਹੁਚਾਵਦਾਹੈ।।ਕਈਜੀਵਜਲਮਾਹਿਉਪ ੦

ੲੇਹਹਿਸਥੋਰਿਜਕੁਪਹੁਚਾਵਦਾਹੈ ।ਸ੍ਰੀਗੁਰੁਕਹ
ਹੇਆਪਰਮੇਸਰਕੋਰਿਜਕਪਹੁਚਾਵਣਕੀਆਖੀਸੁ
ਣਿਆ ।ਇਕੁਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਿਭੀਹੋਂਦਾਪਹਾੜੁਹੈ ।ਸ੍ਰੂਹ
ਖੇਤੀਪਤੀਕਿਛੁਨਹੀਹੋਵਦੀ ।ਤ੍ਰੈਓਥੇਅਨਖਾਦੀ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਵਸਦੀਹੈ ।ਉਹੁਅਨਾਜੁਖਾਧਾਭੀਨੁਵਦੇਹੈਨੁ
ਜੋਉਹਾਥਕ੍ਰਾਔਰਸਮੁੰਦ੍ਰਹੈ॥ਅਨੁਖਹੁਕੇਜਹਾਜਹੁ
ਕੀਗਾਸਨਹੀਪਹੁਚਦੀ ।ਜੋਅਨੁਖਜਹਾਜੇ
ਜਾਵਹਿਹਿ ।ਤਾਂਤੇਉਨਹੁਜੀ ।ਆਵਾਸਤੇਪਰਮੇਸਰੁ
ਥਰਸਟੇਥਰਸਿਗੋਬਖੀਜਹਾਜਪੈਦਾਕਰਦਾਹੈ
ਨਾਲੇਰਸਤਪੈਦਾਕਰਦਾਹੈ ।ਸ੍ਨਾਭੇਥੇਪਾਗੀਪੇ

ਦਾਕਰਦਾਹੈ ਏਹਿ ਰਿਜਕ ਰਾਜ ਸਭੁ ਸਾਈਂ ਦੇ ਹੇਕੇ ਪਰ ਹਾਥੁ ੩੧੮
ਸਾਹਿਬ ਜਾਇ ਖਨੇ ਹੋਣੇ ਤਾਹਿ ਏਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਓਹ
ਹਾਜਰੀ ਦਾ ਦੇਰ ਹਾਦੇ ਹੋਹੋਂ ਸੀ ਸੇਵੇ ਪਾਰੀਤੇ ਏਲਤੇ ਏਥ
ਓਹ ਹਾਲੇ ਦੂਦੇ ਹੋਹੈ ਸੋ ਤੇ ਰਸ ਭਰੇ ਏਥ ਤੇ ਏਥਾ ਦੇਦ
ਦੇਹੈ ਸੀ ਏ ਤੇ ਏਲਤੇ ਏਲਾ ਇਤ ਕਾਰਿ ਏਲਾ ਦੂਦੇ ਦੇ ਦੂਦੇ
ਹੈ ਸੋ ਜੇ ਓਹੁ ਹੁਕਿ ਰਤੁ ਓਨਾ ਥੀ ਛਾਂਦ ਦਾਲਾ ਹੀ ।
ਓਹੁ ਏਓਹੁ ਹੱਜਾ ਸਤੇ ਹਾਹਿਜੇ ਹਾਮਲੇ ਹੋ ਏਦਿ ਦਾਹੁਕ
ਸਤੁ ਓਹੇ ਹੋਂ ਜਥਾ ਏਓਹੁ ਜਾ ਸਾਹਿਤੁ ਥਰੀ ਓਹੁ ਸਕ
ਓਹੁ ਧੰਧਾ ਸੀ ਠਾਆ ਰੋ ਕਿਓਹੁ ਏਧਰ ਮੇਸ ਰਸਾਹਿਬੁ
ਓਹੁ ਓਹੁ ਨਕਾ ਪਰਚਾ ਕਢਿਨ ਹੂਆ ਆਤਾ ਤੇ ਕਿਸੀ

ਧੰਧੇਹੀਸਾਬਿਪਰਚਾਇਆਸਾਰਾਹੀਏਕਿਉ॥
ਜਿਉਰਿਜਕੁਪਹੁਚਾਵਣਕੀਪਰਮੇਸਰਕਉ
ਜਰੂਰਿਹੈ॥ਤਿਉਧੰਧੇਸਾਬਿਪਰਚਾਵਣਕੀ
ਭੀਪਰਮੇਸਰਕਉਜਰੂਰਿਹੈ॥ਧੰਧਾਸਾਇ
ਆਕਾਜੀਆਂਕਉਪਰਚੇਨਿਤਵੀਆ
ਹੈ॥ਅਰੂਜੀਅਭੂਛੋਹੇਏਇਉਜਾਣਤੇਹਹਿ
ਜੋਅਸੀਧੰਧੇਕਾਠੇਕੈਰਿਜਕੁਖਾਂਵਦੇਹਾਂ॥ਜਿ
ਨਹੁਨੇਰਿਜਕੁਪਰਮੇਸਰਏਜਿਉਜਾਣਿਆਹੈ
ਸੋਪਰਮੇਸਰਹੀਸਾਬਿਪਰਚੇਹਹਿ॥ਓਹੁ
ਧੰਧੇਸਾਬਿਨਾਹੀਪਰਚੋਗ॥ ਅਠੋਸਾਖੀ

ਆਣਦੇਆਹਥਕੀਤੁਗੀ॥ ॥ਗੁਰੂ॥ਰਿਕਿਸਨਰਾ ੩੧੯
ਇਕੇਸਮੇਂਜੋਬਾਦਿਸਾਹੁਸੀ॥ ਇਕਦਿਨਉਸਆਪ
ਨੇਮੰਤ੍ਰੀਅਹੁਸਿਉਪੁਛਿਆਜੋਹਿੰਦੂਆਕਾਪੀਰ
ਬਾਰਮਦਾਸੁਣਿਜਿਸਕਉਹਿੰਦੂਸਚਾਪਾਤਸਾਹਕਹਤੇ
ਹੈ॥ਸੋਅਬਕਹਾਹੈ॥ਤਾਂਮੰਤ੍ਰੀਆਕਹਿਆਜੋਜੀ
ਉਸੁਦਰਿਆਵਦਾਸਤਉਬਢਾਤਪਾਈਹੈ॥ਅਰੁਉਸਕੀ
ਅਸਨੰਦਉਪਰਿਇਕੁਬਾਲਕਜੋਸਾਬੈਠਾਹੈ॥ਬ
ਰਸਾਂਸਤਕਾਂ॥ਤਾਂਫੇਰਿਬਾਦਿਸਾਹਪੁਛਿਆਜੋਉ
ਸਕਉਭੀਹਿੰਦੂਸਚਾਪਾਤਸਾਹੁਕਹਤੇਹੈ॥ਤਾਂਮੰ
ਤ੍ਰੀਆਕਹਿਆਜੋਜੀਉਸਕਉਭੀਹਿੰਦੂਸਚਾ
ਪਾਤਸਾਹਕਹਤੇਹਹਿ॥ਤਾਂਫੇਰਿਬਾਦਿਸਾਹਕ

ਹਿਆ ਐਥੁਨਕਉ ਉਦੇਖਿਆ ਚਾਹਤਾ ਹੋਂ ਫਉਜਤੇ
ਜਿਕੇ ਬੁਝਾਵਤਾ ਹੋਂ ਤਾਂ ਓਥੇ ਇਕੁ ਖਤ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਬੀ
ਬੈਠਾ ਸੀ। ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖੁ ਕਹਾਵਦਾ ਸੀ
ਤਾਂ ਓਸੁ ਦੀਵਾਨ ਓਨਿ ਕੇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਕਉ ਸਲਾਮੁ
ਕੀਆ ਅਰੁ ਕਹਿਆ ਜੋ ਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾਮ
ਤੁਮ ਆਏ ਉ ਰ ਫਉਜ ਕੋ ਉਨ ਭੇਜਦਾ ਹਉ ਹੀਉ
ਨ ਕਉ ਲਿਆਵਤਾ ਹੋਂ ਤਾ ਬਾਦਿਸਾਹ ਕਹਿ
ਆ ਭਲੀ ਬਾਤ ਤੁਮ ਹੀ ਲਿਆਵਹੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਲੀਏ ਦੀਵਾਨ ਪਾਲਕੀ ਲੀਨੀ ਤੇ ਸੰਗਾਤੁ
ਕੇਲੀਏ ਰਥ ਬਹਲੀ ਲੀਤੀਆ ਲੋਕਾਰਿਅ
ਨੰਦਪੁਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਅਰੁਸ

ਤੁਹਕੀਕਤਿਬਾਦਿਸਾਹਕੀਆਵਾਤਾਕੀਗੁਰੂਜੀਕਉ ਤੁਸਾਂ
ਕਹਿਸੁਨਾਈ। ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਬੁਲੀਬਾਤਹਿ
ਲੀਰਲਤੋਹੋਂ। ਤਾਗੁਰੂਜੀਅਰੁਮਾਤਾਜੀਪਾਲਕੀਆ
ਹਿਚੜ੍ਹੇ। ਅਰੁਸਿਖਸੰਗਤੀਸਭੁਰਥਹੁਬਹਿਲੀਉ
ਪਰਿਚੜ੍ਹੇ। ਦਿਲੀਆਏਉਸੀਦੀਵਾਨਕੇਪਾਰਿ
ਆਇਡੇਰਕੀਆ। ਉਸੁਦੀਵਾਨਕੀਇਸਤੀਆ
ਨੇਮਨਮੇਇਹੁਬਾਤੁਧਾਰਿਆਸੀਜੋਜਬਗੁਰੂਜੀਮੇ
ਰੇਵਿਨੁਸਦਿਆਵਿਨੁਬੁਲਾਇਆਆਏਗੇਤੋਚ
ਸਾਹਿਆਆਇਬੈਠਾਤਬਹੀਮੈਗੁਰੂਕਉਸਚਾਪਾਤ
ਸਾਹੁਜਾਨਉਗੀ। ਬਹੁਰਿਜੇਵਕਹੋਦਉਗੀ। ਅ
ਰੁਸਰਵੰਸਵਾਰਉਗੀ। ਤਬਗੁਰੂਬਾਬਾਜਾਣਿਜਾ

ਣੁਪਰਖਥਾ।ਉਸਸਿਖਣੇਕੀਭਾਵਨੀਦਿਇਆ
ਕਰਿਕੈਪੂਰਨਕੀਨੀ।ਧਿਆਨਕੀਆਸਭਉਤਰਤੇਹੀਦੀ
ਦਾਨਕੀਆ।ਇਸਤ੍ਰੀਕਰਿਗਿਨਾਸਾਹਿਆਆਇਥੇਠੋ।ਤੁ
ਬਹੁਸੁਇਸਤ੍ਰੀਗੁਰੂਕਉਗੁਰੂਜਾਨਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਕੇ
ਚਰਨਧੋਇਕੈਚਰਨਾਂਮ੍ਰਿਤਲੀਆ।ਅਰੁਸੇਵਕ
ਹੂਈ।ਬਹੁਤੁਆਇਆਭੇਟਕੀਨੀ।ਜੇਤੇਦਿਨ
ਸੰਗਤਿਉਹਾਰਹੀਤੇਤੇਦਿਨਖਾਨਪਾਨਮਿਸਟਾ
ਨਕਾਬਹੁਤੁਭੁਗਤਿਭਾਉਕੀਨਾ।ਬਹੁੜਿ
ਗੁਰੂਜੀਉਹਾਂਜੀਸੀਤਲਾਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆ
।ਸਰੀਰਛੋਡਨੇਕੀਤਿਆਰੀਕੀਨੀ।ਅਢਿਾਰਸਖ
ਦਾਕਤੇਇਹੁਬਚਨਉਚਾਰਿਆ।ਸਤੁਰਕਕਉ ੩੨

ਦਰਸਨੁਦੇਵਣਾਹੈਨਤੁਰਕਕਾਦਰਸਨੁਲੇਵਣਾਹੈ।ਫੇ ੩੨੧
ਰਿਸੰਗਤਿਅਰਦਾਸਿਕੀਨੀਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਗੁਰੂ
ਹੈਕਰਣਕਾਰਣਤੇਸਰਬਗੁਤੇਰਾਬਾਲਕਹੈ।ਸੁਮਹਨੇ
ਜਗਾਤਕਾਤਮਾਸਾਕਛੁਨਹੀਦੇਖਿਆ।ਦਇਆ
ਕਰਿਕੈਸਰੀਰਕਉਰਾਖੀਐ।ਅਰੁਜਗਾਤਕਾਤਮਾ
ਸਾਦੇਖੀਐ।ਅਰੁਸੰਗਤਿਕਉਗੁਰੂਹਰਿਰਾਇ
ਤੇਰਾਅੰਚਲੁਪਕੜਾਇਆਸੀ।ਸੰਗਤਿਕਉਛੁਡਿ
ਉਧਾਰੀਐ।ਹੁਕਮੁਹੋਆ।ਸੰਗਤਿਜੀਜਗਾਹਮ
ਜਾਵਣਾਹੈਤਹਾਬਨਾਰਿਗੁਹੈ।ਅਰੁਪਰਮਸਿਥ
ਲਾਸੁਹੈ।ਜਗਾਤਕਾਤਮਾਸਾਉਸਕੋਨਾਲਿਕਛੁ

ਬਸਤ੍ਰੁ ਨਹੀ। ਤਾ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਪਾਂਚ ਪੈਸੇ ਅਰੁ ਨਾ
ਲੀਏ ਰੁਪਿਆ ਦਹੁ। ਜੋ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਘੁਪਕਨਾਈਆ। ਤਾ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਬਚਨ ਪਾਇ ਪਾਂਚ ਪੈਸੇ ਅਰੁ ਨਾਲੀਏ ਰੁਪਿਆ ਆਨਿ
ਆ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਸਨਮੁਖ ਰਖਾਇ। ਪਰ
ਥਾਇ ਕੈ ਮਾਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰੁ ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਬ
ਕਾਲੋ। ਤਾ ਫਿਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾ
ਤਸਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਜੀਆ। ਹੁ
ਕਮੁ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਛਪਿਆ ਨ ਰਹੈਗਾ। ਸੰਗਤਿ ਕੀ
ਰੁਚ ਬਾਤਾਂ ਕਰਨੇ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਥੀ। ਪਰੁ ਸੰਗਤਿ ਫਿਰਿ

ਦੇਖਿਕਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਨੂਠਕੀਨੀ॥ਅਰਥਾਇਹਿਜੋਤੂ ੩੨੨
ਪਕਰਿਜਾਂਦਹੂ॥ਤਾਂਸੰਗਤਿਨੈਦੇਖਿਆਜੋਬਾਤਕਰਦੇ
ਕੀਮਰਜੀਨਹੀਸੰਗਤਿਨੂਪਕਰਿਗਈ॥ਏਹਿਮਿਟੀ
ਵਾਨਕਾਹਿਆਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਬਾਦਿਸਾਹਕਹਦਾਸੀਏ
ਸੋਰਾਮਦਾਸਕਉਮਿਲਹਿਗੋ॥ਤਬਕੋਈਬਾਬੇਨਾਨ
ਕਕਾਸਖਨੁਪੂਛਹਿਗੋ॥ਕੋਈਬਚਨੁਅਪਨੀਆਰ
ਸਨਾਤੇਦਾਇਆਕਰਿਕੈਕਹਿਦੇਦਹੁਮੇਹੀਉਨਕਉ
ਸੁਣਾਇਦੇਦਉਗਾ॥ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਭਾਈਭਿਖੀਆਂ
ਤਾਇਹੁਬਚਨੁਬਾਬੇਨਾਨਕਾਬਾਦਿਸਾਹਕਉਸਨ
ਾਇਦੇਵਣਾ॥ਕਿਆਆਖਾਪੇਕਿਆਆਪੇਬੈਠੇਹੋਇਰਾਜ

ਅਨਿਨਾਹੀਸਚਾਸੋਇ।ਕਿਆਮੇਵਾਕਿਆਘਿ
ਉਗੁੜੁਮਿਠਾਕਿਆਮੈਦਾਕਿਆਮਾਸੁ।ਕਿਆ
ਕਪੜੁਕਿਆਸੇਜਸੁਖਾਲੀਕੀਚਹਿਭੋਗਬਿਲਾ
ਸਾਕਿਆਲਸਕਰਕਿਆਨੇਬਖਵਾਸੀਆਵੈ
ਮਹਲੀਵਾਸੁ।ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਸਭੇਟੋਲ
ਵਿਣਾਸੁ।ਇਹਸਲੋਕੁਉਚਾਰਿਕੈਮਾਤਾਕੀਗੋਦਮ
ਹਿਪੌੜੇਅਭੂਜੋਤੀਆਹਿਜੋਤਿਸਮਾਣੇ॥੮॥ਆਗੈ
ਸਾਖੀਨਾਵੇਮਹਲਕੀਤੁਰੀ॥ ॥ਜਬਆਠਵੇ
ਮਹਲਿਗੁਰੂਹਰਿਕਿਸਨਰਾਇਇਹਬਚਨਕੀਆਸੋ
ਬਾਬਾਬਕਾਲੇ।ਤਬਕੇਤੇਸੋਢੀਬਕਾਲੇਮੰਜੀਆਂ

ਪਾਇ ਬੈਠੇ । ਉਹੁ ਕਹੇ ਮੈ ਗੁਰੂ ਹਾਂ । ਉਹੁ ਕਹੈ ਮੈ ਗੁਰੂ ਹਾਂ ੩੨੨

। ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਭੀ ਉਹਾਂ ਹੀ ਥੇ ਪਰ ਛਪੇ ਰਹਤੇ

ਥੇ । ਉਨ ਕਉ ਕੋਊ ਨ ਜਾਨਤਾ ਥਾ । ਤਬ ਜੋ ਭਏ ਗੁਰ

ਮੁਖ ਸਿਖ ਥੇ ਉਨ ਕਾ ਮਨੁ ਉਨ ਮੈਂ ਜੀ ਆਵਾ ਇਲਾਮ ੦

ਸਿਉ ਨ ਮਾਨੀਐ ਓ । ਤਬ ਹੁਨਿ ਉਨ ਹੁਨੇ ਇਉ ਕੀ

ਆ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ਕੇ ਜਪੁਜੀ ਪ

ੜ੍ਹਿ ਕੈ ਇਕਾਂਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਆਗੈ ਅਧੀਨ

ਹੋਇ ਕੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਨੀ । ਫਿਰਿ ਗਿਰੰਥ ਜੀ ਕ ੦

ਢਿਆ ਗਿਰੰਥ ਜੀ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਉ ਪੂਛਿਆ ੦

ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਗਿਰੰਥ ਜੀ ਤੇ ਗਾਕਾ ਹਿੰਦੀ

ਆਫਿਰਿਸੰਗਤਿਮਾਤਾਨਾਨਕੀਪਾਸਿਆਈਆਮਾ
ਤਾਨਾਨਕੀਕਉਸੰਗਤਿਕਹਿਆਸੁਨਾਇਆਜੋਗ੍ਰਿ
ਰੰਥਜੀਸੋਗੁਰੂਜੀਕਾਨਾਮਪੁਛਿਆਇਹੈਂਜੋਗ੍ਰਿ
ਰੰਥਜੀਗੁਰੂਜੀਕਾਨਾਮਤੇਗਾਕਹਿੰਦੀਆਹੈ
ਕੋਈਸੋਢੀਤੁਸਾਂਡੀਕੁਲਬਿਧਤੇਗਾਭੀਹੈਸੁ
ਮਾਤਾਨਾਨਕੀਕਹਿਆਮਾਤੇਗਾਤਾਮੇਰਾਬੇਟਾਹੈ
ਪਰੁਉਹੁਤਉਮਸਤਾਨੇਤਉਫਿਰਦਾਹੈਸਭੰਧੇਰੀ
ਕੋਠੀਮਹਿਪੜਿਆਹੂਆਹੈਕਬਹੂਰੋਟੀਖਾਤਾਹੈਕਬ
ਹੂਨਹੀਖਾਤਾਨਬਸਨਕੀਸੁਰਤਿਰਾਖਤਾਹੈਨ
ਨਖਾਵਣੇਖਾਣੇਕੀਸੁਰਤਿਰਾਖਤਾਹੈਨਹਮਾਸਿਉਕ

ਬਧੂਆਇਲਥੇਠਤਾਹੈ॥ਨਭੁਖੀਭੁਖੀਬਾਤੁਕਰਤਾਹੈ॥ ੩੨੪
ਭਾਟੋਰਿਸੰਗਤਿਕਹਿਆਆਭਾਜੀਤੇਰੀਆਬਾਤਾ
ਸਿਉਪਛਾਨਿਖੀਆਹੈਂਜੋਉਹੀਗੁਰੂਹੈ॥ਜਿਸਕਉ
ਕਿਸੀਬਾਤੁਕੀਅਭੁਖਾਖਾਨਹੀ॥ਅਰੁਸਰਬਪ੍ਰ
ਕਾਰਿਸੰਤੋਖਯੁਗਤਿਹੈ॥ਅਰੁਸੰਸਾਰਸਿਉਬੇਪ
ਰਵਾਹਹੈ॥ਬਹੁਤ੍ਰਿਭਪਵਾਨਅਰੁਭਜਨਵਾਨਹ
ਹੈ॥ਇਹਿਲਛਣਗੁਰੂਕੇਹਹਿ॥ਤਬਸਰਬਤ੍ਰਸੰਗ
ਤਿਅਰੁਮਾਤਾਨਕੀਇਕਠੇਹੋਇਕੈਗੁਰੂਜੀਪਾਸਿ
ਆਏਆਰੋਗੁਰੂਜੀਕਿਸੀਆਂਧੇਰਕੈਠੀਆਹਿਥੇ
ਹੂਏਥੇ॥ਉਹਗੁਰੂਜੀਕਉਸੰਗਤਿਜਾਇਖਪਾ

ਦਸੰਗਤਿ ਕਉ [illegible] ਮਸਾਦੇ ਪਾਤੁਸਾਹ ਤੇਰੇ ਛਪਿਆ ਮਾਤਾ
ਅੰਧੇਰੁ ਪਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਬਾਹਰਿ ਆਇਕੈ ਦ
ਰਸਨੁ ਦੇਹਿ ਜੋ ਸਭੁ ਅੰਧੇਰੂ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ਫੇਰਿ
ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਬੇਟਾ ਮਾਨੰਦ ਮਹਾ ਬਿਗ੍ਰ
ਰੂਪ ਹਰਿ ਕਿਸੁ ਨਿਰਾਇ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਤੇਰਾ ਅੰਚਲੁ
ਪਕੜਾਇਆ ਹੈ ।। ਤੈਂ ਤੂੰ ਅੰਜੀਊ ਪਰਿ ਬੈਠਣੁ ਅਰੁ ਸੰ
ਗਤਿ ਕਾ ਉਧਾਰੁ ਕਰਣੁ । ਸੋ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪੋਟ ਗਊਗੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਚੂਕਣੇ ਦੀ
ਨਾਹੀ ਤਾ ਫਿਰਿ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਨੀ ਜੋ ਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਹਾਹਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਅਸਾ ਨੂੰ ਬਖਸ

ਵਣਦੀਆਬਾਤਾਨੁਕਰਿਆਠਵੇਮਹਾਲਿਨੂਹਿ ੩੨੫
ਨੁਗੁਰੂਥਾਪਿਆਹੈ॥ਗੁਰੂਗਿਰਿਥਜੀਤੁਹਨੁਗੁ
ਰੂਥਾਪਿਆਹੈ॥ਜੁੰਜੋਅਬਦੂਰਣਕੀਆਬਾਤਾ
ਕਰਤਾਹਹਿਸੋਕਿਉਦੂਰਸਾਹੈ॥ਦੂਤੀਏਕਾਦੇਵੂ
ਆਦੂਰੇਤਉਦੂਰੇਪਰੁਪੂਰਨਆਸੀਕਾਦੇਵੂਆਕਹਾ
ਦੂਰੇਉਹੁਨਹੀਦੂਰਤਾ॥ਤੂਹਨੂਹਰੂਪੀਰੁਕਹਿ
ਆਹੈ॥ਤੇਗੁਰੂਪੀਰੁਕਉਢਿਪਿਆਲਧਾਹੈ॥
ਆਸੀਤੁਹਨੂਲਭਣਜੋਮੋਕਬੋਹੋਏ॥ਅਬਸੰਗ
ਤਿਉਪਰਿਦਾਏਆਕਠੀਏ॥ਅੰਜੀਉਪਰਿਬੈਸਿ
ਏ॥ਏਜੀਭੁਰਮਹਿਨਾਹੀ॥ਅਵਰਜੀਅ

ਕਉ ਗੁਰੂ ਅਜਾਨ ਹੋਆ ਬਾਬੂ ਹੀ ਕਉ ਗੁਰੂ ਜਾਨ ਹੋਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤਿ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਦਇਆ ਕਰਿਕੈ ਮਨਿ
ਕੈ ਠੇਤੇ ਬਾਹਰਿ ਆਏ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿਕੈ ਪਟੰਬ
ਰ ਪਹਿਰੇ ਮਾਂਜੀ ਉਪਰਿ ਬੈਠੇ ਸਭੁ ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ
ਪਸੰਨ ਤੇ ਹੋਏ ਤਬ ਏਕੁ ਭਬਾਣਾ ਸਿਖਾਂ ਸੰਦ੍ਰ
ਜੀ ਅਖਣੁ ਸਾਹੁ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਥਾ ਓਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਾ ਹਜ਼ੂਰੁ ਪਈ ਆਲ ਕਿਬੰ ਧੀ ਫਿਰਦਾ ਸੀ
ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਇਹੁ ਬ੍ਰਿਤ ਸੀ ਜੋ ਜਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ
ਰੇ ਪਾਸ ਹੁਣ ਆਪੇ ਮਾਂਗਿ ਲੇਵੇਗਾ ਤਬ ਉਸੀ ਕਉ
ਮੈ ਗੁਰੂ ਜਾਨਉਗਾ ਅਗੁਰੂ ਉਸੀ ਕਉ ਮਾਇਆ

ਦੇਵਉਗਾ।ਦੁਾਇਦ੍ਰਾਇਰੂਪਧੋਹਭੁਣਾਮੰਜੀਆ ੩੨੬
ਵਾਲਿਆਆਅਗੇਰਖਿਕੇਮਥਾਟੇਕਿਆਆਇਆ
ਜੀ।ਫਿਰਿਉਸਨੇਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਕੇਆਗੇ
ਭੀਦੁਾਇਰੂਪਧੋਹਰਖਿਕੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਫਿਰਿ
ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਆਖਣਜਾਹਅੰਗਾਤਉਤੇਰੇਪਾਸਿਹਜ
ਰੂਰੂਪਧਾਹੈ।ਤੂੰਦੁਾਇਕਿਥਹੁੰਗਾਧਤਾਹੈ।ਤਾਆਖ
ਣਜਾਹਪਾਸੀਂਨੋਹੋਇਕਰਿਭਕਤੇਹਜਾਰੂਰੂਪਧਾ
ਖੋਲਿਆਆ।ਖੋਲਿਕਰਿਗੁਰੂਜੀਕੇਆਗੇਧਰਿਦਿ
ਆ।ਆਗੁਰੂਕੇਰਿਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਫੇਰਿਮਹਾ
ਉਪਰਿਚੜ੍ਹਿਗਾਇਆ।ਚੜ੍ਹਿਕੇਕਪੜਾਫੇਰਿਆ।

ਆ ਭੂਟੰਡੋ ਫੇਰਾ ਦੀਆ ।। ਜੋ ਗੁਰੂ ਲਧਾ ਗੁਰੂ ਲਧਾ
ਗੁਰੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਲਧਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਲਧਾ
ਹੋਰੁ ਗੁਰੂ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ।। ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਲਧ
ਇਉ ਭੁਟੰਡੋ ਫੇਰਾ ਮਖਣ ਸਾਹ ਕਾ ਸੁਣਿ ਕੇ ਰਹਿ ਭੇ
ਮੰਜੀਆ ਵਾਲੇ ਛਪਿ ਗਏ ।। ਜਿਉ ਸੂਰਜ ਕੇ ਪ੍ਰਗ
ਟੇ ਹੋਂਦ ਤਾਰਾਇਣ ਛਪਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ ।। ਤਿਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੋਲਹ ਮੰਜੀਆ ਸਭੇ
ਛਪਨ ਹੋਇ ਗਈਆ ।। ੧੮ ।। ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਨੂੰ ਸ
ਗਨਾਵੇ ਮਹਲ ਕੀ ਤੁਰੀ ।। ਇਕ ਬੇਰਿ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਆ ਸਭ ਮੰਡ੍ਹੀਆ ਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ

ਕੀਨੀ ॥ ਜੋ ਸਭੇ ਪਾਤਸਾਹ ਅਸੰਦਾ ਭਾ ਖਹੀ ਰੂਪ ਖਜੇ ੩੨੧
ਤੇਗੀਆ ਸੰਗਾਤੀ ਪਾਸਹੂ ਲਿਆਂਵਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤੇ ਘਰੀ
ਰਖਵੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਖਜਾਨੇ ਨਹੀ ਪਾਂਵਦੇ ॥ ਤੂ
ਅਉਨ ਕਉ ਕਹੁ ਤਾਂ ਨੂ ਨਾ ਕਰਹੁ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਖਜਾਨੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਬ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਭੂਖਾ ਨਾਹਿ
ਕਿਉ ਬੈਠਾ ॥ ਗੁਰੂ ਭੀ ਪਇਆ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ ਕਿਉ
ਜਾਇ ਤੂ ਖਰਚਣ ਗੁਰੂ ਕਾਣ ਨਿਕਰਿ ਸਭੁ ਹੀ ਦੂ ਪਕਾਰਿਗ
ਏ ॥ ਕਹੂ ਕਾਲੁ ਬੀਤਾ ਤਬ ਬਢੇਰਿਆ ਭਾਆ ਅਨੁ ਮੰਡੀਆ
ਹੁਇ ਹਿਆ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਨੀ ਜੋ ਸਰੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਗੀਕਵ
ਲੁ ਪਾਇ ਗਏ ਹੈਨਿ ॥ ਮਕਹੂ ਉਨ ਕਉ ਤੁਮ ਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰ

ਤੁਸਾਂਫਿਰਿਇਹੁਹੁਕਮੁਹੋਇਆਭਾਈਆਸੀਕਿਸਿਖਉਤ੍ਰੰ °
ਣਨਾਕਰਣੇਜੋਗੁਨਾਹੀ ।ਅਨੁਹਮਾਰਾਕਿਸੀਅਵਰਸੋਂ
ਕਲਪਮਾਤਿਖੇਲਣਾਹੈ ।ਅਰੁਸਭੁਸਿਖੁਜਾਮਸਾਇਣੇਦਾਂ
ਲਾਹੋਆਹੈਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜਾ ।ਆਪਿਭੀਸਿਤਦੀ
ਭੂਮਕਾਕਾਦਾਸਹੋਇਗਾ ।ਅਰੁਸਭੁਜਗਤਕਉਭੀਇ
ਭੂਮਾਰਗਿਲਾਵੇਗਾ ।ਐਸਾਪੁਰਖੁਨਿਰੰਕਾਰਕਾ
ਭੇਜਿਆਆਇਆਹੈ ।ਅਰੁਹਮਾਰਾਸਿਖੁਉਤਉਤਾਨਕ °
ਕਾਰਜੁਕਉਨਾਹੀਹੋਤਾ ।੧੦। ਆਗੇਸਾਖੀਤੀਸਰੀਨਾਵੇ
ਮਹਲਕੀਤੂਰੀ । ।ਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰੁਗੁਰਾਈਕੇ
ਤਖਤਉਪਰਿਤਉਬੈਠਾਪਰੁਮਨੁਸਦਾਉਦਾਸੁਰਹੈ

ਗੋਬਿੰਦਕੇਰਸਬਿਨਾਇਨਕਉ ਅਉਰੁਰਸੁਆਨੂ ਤੇ—੮
ਕੋਊਨਭਾਵੈ। ਜਗਤਕੇਕਿਸੀਪਦਾਰਥਕਰਿਕੈਪ੍ਰਸੰਨ
ਨਹੋਵੈ। ਇਨਕੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਬੈਰਾਗਕਾਸਮੁੰਦ੍ਰਭ
ਰਿਆਬਹੈ। ਕਬੀਕਬੀਕਿਸੀਭੇਦੀਕਉਇਤਾਕ
ਹਤੇਜੋਬੈਰਾਗਦ੍ਰਿੜੀਹੈ ਮੇਰੇਚੂਕਣਦੀਨਾਹੀ। ਸਇ
ਕਾਣਾਨਿਆਧਰਾਤਕੇਸਮੇਸੰਗਾਤਿਸਿਉਚੋਰੀਉਦ੍ਰ
ਆਨਮਾਹਿਨਿਕਸਿਗਏ। ਉਦ੍ਰਿਆਨਮਾਹਿਕਮੰ
ਡਕੀਛੋਈਕਾਅੰਬਾਰੁਦਿਸਿਆਇਆ। ਤਿਸ
ਛੋਈਮਾਹਿਸਰੀਰਕਉਦਬਾਇਦੀਆ। ਊਹਾਂ
ਚਰਾਤੀਅਰੁਪਾਂਚਦਿਨਪੜੇਰਹੇ। ਛਿਹਵੇਂਦਿਨਿ

ਬਲਾਦ ਹੋਈ ਥਾਵਦੇ ਸੋ ਇਕੁ ਬਲਦੁ ਕੋਈ ਅੰਗੁ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਾ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਤ੍ਰਸਿਆ ਭਾਜਟਾ ਸਿਖ ਦਉੜੇ
ਆਏ ਜੋ ਦੇਖੀਐ ਤਉ ਸਗੀ ਬੀ ਛਿਕਿਆ ਹੈ ਜੁ ਬ
ਲਦੁ ਤ੍ਰਸਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨਹੁ ਨੇ ਛੋਈ ਕਾ ਅੰਬਾਰੁ ਢੇ
ਲਿਆ ਆਸ ਢੇਲਿ ਕਾ ਰਿਦੇ ਥਾਹਿ ਤਉ ਰਕਿਆ ਦੇਖਸਿ
ਜੋ ਬੀਚਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਉਨਹੁ ਸਭੁ ਸਿਖਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ
ਮਸਤਕ ਟੇਕਿਆ ਅਰੁ ਫੇਰਿ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਉ ਖਬਰ ਪ
ਹੁਚਾਈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਛੋਈ ਬੀਚਿ ਹੁਏ ਪਾਹੇ ਹੈ ਆਗੇ
ਸਿਖ ਪੰਥੋ ਕ੍ਰਿਆ ਤੇ ਰਾਤ੍ਰਿ ਕੇ ਦੇ ਸਾਬਿਦੇ ਸਾਫਿਰਿਆ
ਏਥੇ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪਤਾ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਥਾ।

ਅਰੁਰੁਦਨੁਪਨ੍ਹਾਹੋਤਾਥਾ।ਜਬਾਇਹਿਖਬਰਪਹੁਚੀ
ਤਬਸਭੁਹੀਸਿਖਸੰਗਤੀ।ਅਰੁਮਾਤਾਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤ
ਭਏ।ਆਤਾਗੁਰੂਜੀਕੇਛੀਏਪਾਲਕੀਲਿਆਈ
ਸੰਗਤੀਸਿਖ।ਅਰੁਲੋਕਸਭੁਹੀਹੋਇਧਾਇਆ
ਏਇਕਠੂਹੋਏ।ਸਭੁਹੂੰਕੇਮਨੁਮੇਜੋਗੁਰੂਕੇਬਿਜੋ
ਗਕਾਸੋਗੁਬਾਢਿਆਹੂਆਥਾ।ਫਿਰਿਗੁਰੂਜੀਕ
ਉਦੇਖਿਕਰਿਸਭੁਹੀਹਰਖਮਾਨੁਹੂਏ।ਆਤਾਕਉ
ਲੋਕੁਵਧਾਈਆਦੇਇ।ਫਿਰਿਗੁਰੂਜੀਕਉਪ ੦
ਛਕੀਉਪਰਿਚਾੜ੍ਹਕਰਿਘਰਿਲਿਆਏ
ਅੰਗਲਾਚਾਰਕੇਬਜੰਤ੍ਰਕੇਤੇਦਿਨਿਬਾਜਤੇਰਹੇ

ਬਹੁੜਿਮਾਤਾਜੀਬਹੁਰਾਜਰਾਣੀਆਸਭਾਸਿਖਹੁਸਾਧ
ਹੂਅਭਿਆਗਤਹੂਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਕੀਆਗਏਹਰਿਖਿ
ਕੈਂਤਉਏਕਿਕਰਿਮਾਤਾਕਹਿਆਜੌਬੇਟਾਤੂੰਐਸਾਕਿਆ
ਦੁਨਾਆਪਣੇਸਰੀਰਕਉਕਿਉਕਰਤਾਹੈਂ ਭੁਖੀਬ
ਤਹੂਈਹੈਨਿਰੰਕਾਰਰਖਿਆਕੀਤੀਹੈਜੋਸਰੀਰਛੁ
ਟਿਨਹੀਗਇਆਤਾਆਗੈਭੀਤਉਹਾਰੀਕੁ
ਛਬਿਖੇਗੁਰੂਹੂਏਹਹਿਉਨਕਾਤਉਐਸਾਚਾਲਾ
ਨਹੀਹੂਆਹੈਜੋਸਾਚਾਲਾਤੂਮਾਰਾਹੈਮਾਤਾਫਿਰਿ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਾਤਾਜੀਪੇਟਗਉਰੀਹੈਮੇਰੇਚੂਕ
ਣਾਨਾਹੀ॥੧੧॥ ਆਗੈਸਾਖੀਚਉਬੀਸ

ਦੈ ਅਪਣਲਕੀ ਤੂਰੀ ॥ ਤਬ ਹੁਕਮਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਸਾਥ ੩੩
ਇਹੁ ਕਾਰਨ ਕੀਆ ॥ ਏਕ ਬੇਰਿ ਇਕ ਕਾਜੀ ਚੰਨੇ ਜਿ ਬਾਦਿਸਾਹਿ ਨਿਕ
ਸੇ ਇਕ ਕਾਰ ਕੇ ਬਹਾਨੇ ਤਿਸੁ ਵਲਿ ਲੈ ਗਏ ॥ ਕਿਤੇ ਦੇਸ ਵਲਿ ਲੈ ਗ
ਏ ਅਨੰਦ ਪੁਰੁ ਸਿਉ ॥ ਨਿਕਸੇ ਅਰੁ ਆਗਰੇ ਜਾਇ ਪਹੁ
ਚੇ ॥ ਤੀਨਿ ਸਿਖ ਅਉਰੁ ਸਾਥਿ ਥੇ ॥ ਤੇ ਚਉਥੇ ਆਪਿ ਥੇ ॥
ਚਾਰੇ ਅਸਵਾਰ ਥੇ ॥ ਜਬ ਆਗਰੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਉ ਤਾ
ਕਿਸੀ ਬਾਗ ਮੈ ਜਾਇ ਉਤਰੇ ॥ ਆਗੇ ਉਸ ਬਾਗ ਮਾਹਿ ਏਕੁ
ਆਜੜੀ ਪਿੰਡ ਨੂੰ ਬਕਰੀਆਂ ਚਰਾਵਦਾ ਸੀ ॥ ਉਸੁ ਆਜ
ੜੀ ਕਉ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ॥ ਜੋ ਹਮਾਰੀ ਮੁਹ
ਰ ਅਰੁ ਸਾਬਤ ਪਦਵਾਈ ਪਾਸਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਮੁਹਰ ਗਹਣੇ

ਤੰਬਕੇਦੁਹੁਰੂਪਈਆਂਦੀਅਠਿਆਈਸਾਭਵਿਲਿਪ
ਦਾਇਲਿਆਆਉਨਾਤੇਰੀਆਬਕਰੀਆਸਿਤੁਦੇਖੇਗਾ
ਤਾਮਾਜਨੀਮਹਰਅਨੂਸਾਭਪਰਭਵਾਈਪਾਸਰੋ
ਗਇਆਤਜੋਉਨੁਨੂਜਕਿਹਿਆਥਾਤੈਸੋਮਾਜਨੀਪ
ਲਵਾਈਕਿਉਜਾਇਕਹਿਆਜੋਮੁਪਰਗਪਣੇਰਖਤੋਸ
ਲਵਿਵਿਦੁਹੁਰੂਪਈਆਦੀਅਠਿਆਈਪਾਇਦੇਈ
ਪਭਵਾਈਕਾਪਣੋਸੀਆਦਾਭਤਕਾਦਰੋਗਾਬਾਪਤਾ
ਜੀਨਾਰਿਗਾਸਾਨੂਬਾਦਿਸਾਹੁਉਹਾਪਿਉਤਾਰਿਆਨੂ
ਆਬਾਤਬਪਰਭਵਾਈਕਰਿਆਜੋਮਤੁਕੋਈਇਹੁ
ਚੋਰੁਹੋਇਇਹੁਤਉਮਹਰਅਨੂਜਾਭਕੋਭਾਇਕਕਾਨ

ਹੀਸੁਤਾਤੂੰਦਰੋਗੋਬਾਦੇਕੰਨਾਦਿਚੋਟੇਕਾਢਿਕੇਗਾਹਣਾਕਰੀ
ਧੀਏਜੋਪਾਹੂੰਚਕਾਈਦੇਵਣੀਨਾਆਵੈ।ਤਾਹਲਦਾਂ
ਈਆਅਜੜੀਕਹੁਸਾਥਿਲੋਕਾਕਿਸੇਦਰੋਗੇਪਾਸਿਜਾਇ
ਖੜੀਹੋਇਆ।ਹਲਦਾਈਦਰੋਗੇਕਹੁਕਹਿਆਜੋਜੀ
ਤੁਸਾਇਸੁਅਜੜੀਸਿਉਪੁਛਹੁਜਿਹਕਿਆਕਹਦਾਹੈ
ਤਾਂਦਰੋਗੇਕਹਿਆਕਿਉਬਾਈਅਜੜੀਤੂਕਿਆਕ
ਹਦਾਹੈਂ।ਤਾਅਜੜੀਕਹਿਆਜੋਜੀਹਮਾਰਾਅਸਵਾ
ਰਭੁਲੇਉਸਨੇਆਖੇਬਾਗਾਆਹਿਆਇਉਤੁਰੇਗਾਹ
ਐਥੋਂਹਾਥਕਢੀਆਚੁਰਾਵਦਾਸਾਂ।ਉਨਹੁਮੇਰੇਕਹੁ
ਭੁਲਾਇਕਰਿਕਹਿਆਜੋਹਮਰੀਮੁਹਰਅਰੂਸਾ

ਲਪਲਵਾਈਆਪਾਜਿਲੋਜਾਤੂਮੁਹਰਗਾਹਣੇਰਖਿਕੇਦੂ
ਹੂਰੂਪਈਆਦੀਆਨਿਆਈਸਾਢਵਿਚਿਪਵਾਇ
ਲਿਆਊਤੇਰੀਆਬਕਰੀਆਆਸੀਦੇਖਹਗੇ
ਤਾਨੂਰੋਰੋਗਾਇਹਿਰਾਣੀਜੋਮਤਪਾਤਸਾਹਕਉਇਨ
ਅਸਵਾਰੋਕੀਖਬਰਪਹੁਚਾਵਣੀਹੋਇ।ਤਬਸਭ
ਵਿਧਿਅਭੂਸਕਾਰਿਲੇਵੀਐਸੋਜੋਹੋਚਾਛਿਪੂਦੋਰ
ਰਾਦਿਨੇਦੇਖਿਜਾਭਾਬਾ।ਤੋਸੋਚਾਲਿਨੂਰਾਤਕ
ਉਬਾਦਿਸਾਹਕਉਜਾਇਸੁਨਾਵਭਾਬਾ।ਤਾਤੋਇ
ਨਾਅਸਵਾਰਹੁਕੀਖਬਰਭੀਭਲੀਪਕਾਰਿਲੇਵੀ
ਐਸਾ।ਜੋਦੇਖਾਂਇਹਿਕਉਨਹਾਹੀ।ਤਾਂਦੇਰਗੇਅ

ਜਣੀਕਉਕਹਿਆਜੋਮਿਠਿਆਈਭੀਲੈਜਾਪੁਤਮੇ ੩੩੨
ਰੇਆਦਮੀਭੀਸਾਥਿਲੈਜਾਹੁਅਗੂਮੇਰੇਮਖਬੀ
ਉਨਕਉਇਹੁਸਨੇਹਾਦੇਇਜੋਤੁਮਚਲਹੁਅਸਾਡਾ
ਰਹੁਬੰਨਿਹੁਏਕੁਆਇਕੈਸੇਰੇਸਾਥਿਬਾਤਾਕਰਿ
ਜਾਵਹੁਜੋਤੁਮਕਉਨਹੋਤਾਆਜਣੀਆਮਿਠਿ
ਆਈਭੀਪਹੁਚਾਈਤੇਸਨੇਹਾਦਰੋਹੋਦਾਭੀ
ਪਹੁਚਾਇਆਆਸਨੇਹਾਸੁਣਦੋਗੁਰੂਬਾਬਾਅ
ਦਮੀਆਸਾਥਿਉਠਿਖੜਾਹੋਇਆਤਾਸਿਖਭੀ
ਤੀਨੇਉਨਿਨਾਲਿਖੜੇਹੋਏਪਯੋਨਿਆਂਸਸਣਾ
ਸਾਹਿਨਿਬਸਤ੍ਰਾਸਾਹਿਤਉਠਿਨਾਲਿਖੜੇਹੋਏ

ਪਾਤੁਸਾਹੀਦਰੋਗੇਕਉਆਇਮਿਲੋ ਤਾਦਰੋਗੇਕੁ
ਹਿਆਜੋਤੂੰਕਉਨੁਹਹਿ ਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇਜਬਾਬੁਕੀ
ਦੀਆਜੋਮੈਤੇਗਬਹਾਦਰਹੋਂ ਤਾਇਹਿਬਾਤਸੁਣਦੇ
ਦਰੋਗਾਬਾਦਿਸਾਹਪਾਸਿਜਾਇਖੜਾਹੋਆਦਰੋਗੇ
ਕਹਿਆਪਾਤਸਾਹਸਲਾਮਤਿਹੁਤੇਗਬਹਾਦਰਹੈ
ਦੂਆਕਾਪੀਰੁਜਿਸਕਉਹਿੰਦੂਸਦਾਪਾਤਸਾਹੁਕਹਿਤੇ
ਹਹਿ ਇਸਦੰਜਾਹਹਾਬਿਆਸਿਆਹੋ ਤੀਨਿਅਸਦ
ਰਉਸਕੇਸਾਬਿਆਮਉਰੂਹਹਿ ਅਰੁਰਬੂਬਾਆਪਿ
ਹੈ ਜੇਮੇਆਪਨੇਦੂਕਾਨਉਪਰਿਉਨਕਉਬੈਠਾਇਆ
ਇਆਹੋ ਜਿਉਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਿਉਕਰੀਏ ਤਾਂਬਾ

ਨਿ ਸਾਹ ਕਹਿਆ ਉਨ ਕਉ ਕੈਦਿ ਆਨਿ ਕਰੋ ਪਰੁ ਕੁਤੇ
ਭੁਲੀ ਵਜਾਨ ਤਾ ਦਰੋਗਾ ਆਇਕੈ ਰਹੂਰੀ ਕਉ
ਪੈਰ ਪਾਇਆ ਦਾਕਰਿਕੈ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਮਹਿ ਲੈ ਗਇਆ
ਤਬ ਦਾਰ ਹੁਕਉ ਜੰਜੀਰ ਪਹਿਰਾਏ ਗਲ ਮਹਿ ਜੰਜੀ
ਰ ਪਹਿਰਾਏ ਕਮਰੋ ਮਹਿ ਜੰਜੀਰ ਪਹਿਰਾਏ ਹਥਾ
ਥਹੁ ਮਹਿ ਜੰਜੀਰ ਪਹਿਰਾਏ।। ਪਾਂਵਹੁ ਮਹਿ ਜੰ
ਜੀਰ ਪਹਿਰਾਏ ਫਿਰਿ ਦੁਹਾਜਿ ਖਾਕ ਹਿਆ ਸ
ਤੇ ਪਾਤਸਾਹ ਨੂ ਖਾਇਆ ਆਨਿ ਆਰਿਥਨਾ ਕਿਤੇ ਲੇਖੇ
ਨਾ ਕਿਤੈ ਜਾਮੋ।। ਤਬ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਅਬਬੀ ਕਿ
ਸੀ ਕੀ ਹੁਟਣੇ ਕੀ ਬਾਤ ਹੋਇ ਤਬ ਛੂਟਿ ਜਾਵਹੁ

ਤਾ ਸਿਖਾ ਕਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੁਣਿ ਅਸਾਨੂ ਕੋਈ
ਕਿਉਕਰਿ ਛੋੜਤਾ ਹੈ। ਸਤਗੁਰ ਕੇ ਸਰਬ ਅੰਗਹੁ ਮਾਹਿ
ਜੰਜੀਰ ਪਾਹਿਰਾਏ ਹਾਹਿ। ਸੂ ਘਰਿ ਪਾਤਸਾਹੀ ਰਉਕਿ
ਆਖੇ ਨਿਗਈ ਆਹਾਹਿ। ਹਾਸਾਠਾ ਛੂਟਣੁ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਨਾ ਭਾਈ ਤੁਸ
ਛੁਟਿ ਜਾਵਹੁਗੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਇਸੁ ਬਚਨ ਕਹਣ ਕਾ ਤਿਸ
ਖਕੇ ਜੰਜੀਰ ਖੁਲਿ ਗਏ। ਤਾ ਸਿਖ ਉਠਿ ਗਏ ਉਨਕ
ਉਦੇਖੀ ਕਿਨੈ ਨ ਸਾਕਿਆ। ਛੇ ਠਿਗੁ ਭੂਜੀ ਤੀਸਰੇ
ਸਿਖ ਕੀ ਵਰਿ ਦੇਖਿਆ। ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਤੇ ਭੀ ਛੁ
ਟਿ ਜਾਹਾ। ਪਰ ਉਹਾਸਿ ਖਗਹੁ ਕੇ ਖਰੇ ਸੋਵਾਲਾ ਥਾ

ਗੁਰੂਜੀਸਿਖਕਹਿਆਸਚੁਹੈਪਾਤਸਾਹਜੀਸੁਏਥਾਤੇਰੀਚਰਣ
ਛੁਟਹੇ।ਆਖਿਆਟੈਰਾਖਏਰਾਖੇਜਨੁਜੀਸਜਾਬਿਕ
ਭੁਨਾਹੀ।ਹੁਕਮਹੋਇਆਨਿਹਾਲੁਸਿਖਾਭੂਏਰਹੀ
ਪਾਸਿਰਹੁ।ਤੇਰਾਜੀਸੁਗੁਰੂਕੇਲੇਖੇਲਾਗਾਹੈ।ਤਬਓ
ਕਾਸਿਖਸਾਬਿਗੁਰੂਬਾਬਾਬੰਦੀਖਾਨੇਅਹਿਰਹਿਆ
।ਫਿਰਿਬਾਦਿਸਾਹਕਉਅੰਨੀਆਕਹਿਆਜੋਪਾਤਸ
ਹਸਲਾਮਤਿਇਹੁਕੰਮਬਹੁਭੁਲਾਹੋਇਆਹੈ।ਜੋ
ਹਿੰਦੂਆਕਾਪੀਰੁਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰੁਹਾਥਿਆਇ
ਆਹੈ।ਜਬਇਨੂਮਾਇਨਕਉਅਪਨਾਜਬੁਕਭੂਖੁ
ਕਰਵਾਇਆ।ਤਬਬੋਲਾਖਹੀਹਿੰਦੂਇਸਕਉਦੋਖ

ਕਹਿਆ ਆਪਤੇ ਆਪੇ ਆਇ ਕਹਿਅਜਬੁਕ ਭੂਝਣੁਕ
ਰਹਿਗੋਗਾ ਤਿਫਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਬ
ਤੂੰ ਅਜਬੁਹਮਾਰਾ ਕਬੂਲ ਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਖੁਦਾਇ ਦਿਸਂ
ਨਿਬਬਾਪਕੇ ਸੋਰੇ ਹਾਥਿ ਆਨਿ ਪਕੜਾਇਆ ਹੈ
ਐਸੀ ਸਜਾਇ ਕਰਾਵਊਗਾ ਜੋ ਆਪਤੇ ਆਪੇ ਪਰਿ
ਆਬਕੈਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸਰੀਰਕਊ ਤੁਰਕ ਭਏ
ਤਾਂ ਨਾਕਰਨਿ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਬੁਰੀ ਤਾਂ ਨਾ ਕਰਹਿ
ਉਹੁ ਤਾਂ ਨਾਕਪਣ ਮਾਹਿ ਨਹੀ ਆਵਤੀ ॥ ਉਹੁ ਤਾ
ਨਾ ਸਹਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕਾਮੁ ਥਾ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਦ
ਖਸਖਸਾ ਨ ਥਾ ॥ ਅਵਰਕਿਸੀ ਜੀਵਦਾ ਸਾਦਾ

ਲੇਕਊ ਐਸੀ ਤਾਨ੍ਹਾ ਹੋਤੀ ਤਬ ਏਕ ਪਛਕ ਸਾਹਿ ਜੋ ਮਨਾ ਭੂਤ੩ਪ
ਦਤੇ ਜੋ ਮਾਨਿ ਲੇਤਾ ।੨ ਦੂਸਰੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨਿ ਆਪਿ ਬਾਦਿ
ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰਿ ਆਇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਏ। ਅਰੁ ਐਸੀ
ਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਹੈ। ਜੋ ਸੁਥਾ ਦਾਗੀ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਚੂ ਇਕੇ
ਗਤਿ ਸਕਾ ਹੈ ਸਾਖੂ ਭੁਕ ਛੁਨਏ ਲੇਵਊਗਾ। ਅਊਰੁ ਖਜਾਨ
ਜੇਤਾ ਚਾਹੋ ਤੇਤਾ ਲੇਵਹੁ। ਅਰੁ ਮੈਂ ਬੇਟਿਆ ਸਾਹਿਭਮੇ
ਰੀਦ੍ਹੂ ਹੋਵਊਗਾ। ਫੇਰਿ ਆਪਣਾ ਸਾਖੂ ਦੇਵਊਗਾ।੫
ਤੁਤੂ ਮਹਾਰਾਜ ਭੁਕ ਬੂਝੂ ਕਹੈ। ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਅਰਦ
ਕਉ ਖਨ ਮਾਰਿ ਜੋ ਕਛੂ ਤੈਂ ਕਰਣਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂ ਕਰਿ ਲੇਹਿ। ਅਬਿ
ਹੁਕਮ ਚਰਿਗਾ ਜਿ ਨਹੀ ਹੋਵਣਾ। ਕਰਤੇ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਮੇਟਣ

ਵਾਲਾ ਕਉ ਉਨੁ ਜੀਆਇਆ ਆਹੈ ॥ ਜੋ ਕਾਰਨੁ ਕਰਤੇ ਗਾਵਿਆ ਆਹੈ ਸੋ
ਈਠਰਿਆ ਆਹੈ ॥ ਅਬ ਆਖਉ ਨੁ ਕਛੂ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਨੂਰਕ
ਬਹੁਤੁ ਹੀ ਰਿਖੀਆਰਿ ਥਕੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਪਰੁਧੁਭੂ ਬਾਬਾ ਨੇ
ਸਾ ਅਟਲੁ ਰਹਿਆ ਆ ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਆਂਪੀਕੇ
ਆਗੇ ਅਟਲ ਅਡੋਲੁ ਰਹਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਉ ਸੀਸਾ ਏਕਿ
ਸਿਖਾ ਅਰਦਾਸਿ ਆ ਆਨਿ ਕੀਨੀ ॥ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ
ਏ ਬਾਦਿਸਾਹ ਕਉ ਸਾਹਿਤੁ ਬਾਦਿਸਾਹੀ ਗਰਕ ਕਰਿ
ਛੋਡਉ ਓਹ ਦੇਸਿ ਕਉ ਨੂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਸਾਬਿਬਿ ਅਦਬੀ ਪਏਕ
ਰਦੇ ਹੈ ਸੋ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ॥ ਸਿਖਾ ਏਸੀ ਸਕਤਿ ਤੈਕਿ
ਥਉ ਪਾਈ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਤੇਰੀ ਗ

ਟਹਲੀਆਸਿਖੁਪਾਈਹੈ।ਅਉਰਤਿਖੁਮੇਸਕਤਿਕਿਸੀ ੩੨੬
ਸਿਖੁਨਹੀਦਿਖਾਇਆ।ਫਿਰਿਹੁਕਮੁਹੋਆ।ਸੁ
ਇਸਿਖਾਜਿਸਨੇਟਹਲਕਰਿਕੈਤੇਸਕਤਿਪਾਈਹੈਤ
ਸਨੇ।ਫਿਰਿਸਕਤਿਕਿਛੁਨਹੀਜਾਣਦਾ।ਸ੍ਰੀਸਿਖ
ਹਿਆ।ਸਭੇਪਾਤਸਾਹਤੌਨੁਹਨੁ।ਅਨੰਤਸਕਤਿਆਨ
ਤਾਹੋ।ਭਾਫਿਰਿਹੁਕਮੁਹੋਆ।ਤਾਂਤੇਸਿਖਾਂਨੂਪਕੜਿ
ਜਾਹੁ।ਕਾਰਣ।ਆ।ਪੇਕੜਣੇਹੈਨਿ।ਭਾਗ੍ਹੂਕੇਬਚਨਪ
ਇਸਿਖਾਨੂਪਕੜਿਗਾਇਆ।ਫਿਰਿਕਿਸੇ।ਸਿਖੁ
ਸੀਸੁਜੋਨਾਵੇਅਨਹਲਕੇਜੁਪਥੀਦਾਸਦੇਪਾਤਸਾਹ
ਕੀਓਨਿ।ਅਰਦਾਸਿਲਿਖੀਆਰੰਦਾ।ਸਿਕੇਬੀ

ਣਿਆ ਇਹੁ ਦੋਹਰਾ ਲਿਖਿਆ ॥ ਗਬਰੂ ਦਿਓਰ ਬਿੰਧਨੁ

ਰਿਓਰ ਪਿਓਨਕ ਛੂਟੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਨਾਨਕ ਅਬ ਓਟ ਹਾ

ਰਿ ਜਾ ਕਿ ਓਹੁ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਓਹੁ ਮਿਦਸ ਦੇ ਪਾਤਸਾਹ

ਇਸ ਦੋਹਰੇ ਕਾ ਜਬਾਬੁ ਇਹੁ ਦੋਹਰਾ ਲਿਖਿ ਭੇਜਿਆ

॥ ਮਃ ੧ ॥ ਗਬਰੂ ਮਾਰਿ ਬਿੰਧਨ ਛੂਟਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਓਤੁ ਪਾਇਆ

॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੇ ਹਾਥਿ ਹੈ ਤੂ ਸਹੀ ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥ ਓਹੁ

ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਸਾਥਿ ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੈ

ਦਹੀ ਬੀਚਿ ਸਿਖ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜੋ ਜਬ ਹਮ ਆਸੰ

ਸਿਤੁ ਦੇਖੋ ਇਸ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕੇ ਜਪੁ ਜੀ ਪੜ੍ਹਿਓ ਭੇਜੁ ਪ

ਇਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਖੇ ਅਸ ਤਕ ਕਉ ਭਤ ਬਨੂੰ ਤਸੀ

ਸਾਏਧਨੁ ਕਉ ਸੀ ਸਾ ਸਿਉ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਛੋਡਨੁ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ੨੩੧
ਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਮੇਰੇ ਪਾਸਹੁ ਜੋ ਐਸਾ ਕਠਧਕ
ਰਾਵਤਾ ਪਾਹਿ ॥ ਮੇਰੀ ਕੀ ਗਤਿ ਮ ਰਹੁਗੋ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ
ਜਹਾਂ ਹਮ ਤਹਾਂ ਤੂ ਆ ॥ ਜਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਇਹੁ ਬਚਨੁ ਕੀਆ ੦
ਤਬ ਸਿਖ ਮਸਤਕੁ ਟੇਕਿਆ ॥ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮੁ ਕਉ
ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਜਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੋਆ ਤਬ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਆ ॥ ਬਹੁੜਿ ਜਪੁ ਜੀ ਪੜਿ ਕ
ਰਿ ਭੋਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਫੇਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਕੇ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਆਗੈ ਮਸਤਕੁ ਟੇਕਿਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਸਿਖਾ
ਕਾ ਕਾਜੁ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਪਾਇ

ਤੁਰਕੁ ਤੀ ਸਿਉ ਕਾਰਜੁ ਕਰਿ ਛਲੀਆ ਸਾਧੂ ਕਉ ਸੀਸ
ਸਿਉ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ॥ ਜਬ ਇਹਿ ਖਬਰ ਬਾ
ਦਿਸਾਹ ਕਉ ਪਹੁਚੀ ਤਬ ਬਾਦਿਸਾਹ ਪਰਤਾਪਣੇ
ਲਾਗਾ ਅਰੁ ਕਹਣੇ ਲਾਗਾ ਏਹੀ ਮੁਰਾਦ ਹਾਸਲਿ ਨ
ਹੂਈ ॥ ਫਿਰਿ ਉਸ ਸਾਧ ਕਉ ਭੀ ਬਾਦਿਸਾਹ ਹੁਕਮ ਸ
ਉਕਰਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਏ ਬਉਪਾਰਿ ਪਾਤਸ
ਹਿ ਰਉ ਕੀਆ ਆਇ ਬੈਠਿਆ ॥ ਸਲੋਕ ਖਨ ਚਾਵਣੀ
ਮਿਲੇ ॥ ਤਬ ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸਾਹੁ ਅਨੰਦ ਖੁਸੀ ॥ ਰਖ
ਦੇਣਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤੁਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਏ
ਬਾਣੀ ਛਲੀ ਸਿਉ ਲਿਆ ਦਿਖੇ ॥ ਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ਤੋ ਇਕ

ਤਬਰਘਨੰਦਨਿਆਸਖਾਂਖਾਸਕੀਬਹਿਲਿਭੁਰੀਇਛੀ ੨੩੯
ਅਹਿਜਾਇਕਰਿਤਿਸਾਦਿਸ਼ਿਖੋਥਦੂਰਾਇਇਲਆਏ
ਆਨਿਅਨੰਦਪੁਰਿਦਸਵੇਪਾਤਸਾਹਕੇਹਦੂਰਿਲੋਕੀਨੀ
ਤਬਾਇਹੁਹੁਕਮਹੋਇਆਰਘਨੰਦਨਗੁਰੂਕੇਬੇਟੇਧਨੂਅ
ਨੰਦਪੁਰਿਪਹੁਚਿਆਤੇਜੀਸਿਛਭੀਦਾਲਿਆ
ਸਿਖਾਂਕੇਹਾਥਆਇਆਧਨੂਕਾਂਤੇਹਰਾਅਨੰਦਪੁ
ਰਿਹੋਆਤੇਜੀਸਕਾਂਤੇਹਰਾਂਇਛੀਹੋਆਦੋਨੋ
ਠਉਨ੍ਹਿਚੰਦਨਕੀਇਰਿਖਾਬਨਾਈਫੂਲਹੁਕੇਆਠੂ
ਪੰਥੀਰਹੁਕੇਬਿਬਾਨਊਪਰਿਆਂਬਾਰਹੋਇਗਏਸੰ
ਸੰਖਠਉਨ੍ਹਿਕੀਰਤਿਨੁਹੂਆਤਬਕਾਂਦੀਰਘਜੇਕਾ

ਰੁਹੂਆਆਭ੍ਰੂਸੁਜੈਕਾਰੈਦੇਖਣੇਕਉਸਿਧਸਾਧਿਕਆਏ
ਸੁਰਗਕੇਦੇਵਤੇਆਏ।ਸਭੁਸਾਧਸੰਤਆਏ।ਅਰੁਸ
ਭੁਨਪੁਗੁਰੂਕੇਬਬਾਨਊਪਰਿਪੁਹਪਹੁਕੀਬਰਖਾਆਨਿ
ਕੀਨੀ।ਅਰੁਗੁਰੂਜੀਕੀਉਸਤਤਿਸਾਨਿਸੁਨਿਪਾਸਿੰਪ
ਨੈਹੋਵਨਿਹਿ।ਬਨ੍ਹਜੈਕਾਰਾ।ਅਰੁਬਡਾਅਨੰਦੁਹੋਆ
।੧੨।

।ਆਰੋਸਾਖੀਆ

ਦਸਦੇਸਹਲਕੀਆਤੁਰੀਆ। ।ਗੁਰੂਤੇਗ
ਬਹਾਦਰਜੀਕਾਕਾਰਨੁਹੋਆਆਦੇਖਿਆਦੇਖਿ
ਕੈਸਿਖਲਗੇਰੋਵਣੁਕਰਣੇ। ਤਾਹੁਕਮੁਹੋ
ਆਭਾਈਸਿਖੋਗੁਰੂਕਉਤੇਜੀਵਨੁਮਰਨੁਸ
ਮਾਨਥਾ। ਜੀਵਦਿਆਭੀਨਿਰੰਕਾਰਸਰੂਪ
ਥੇ। ਅਰੁਸਰੀਰਕੇਛੂਟਿਆਭੀਉਹੁਨਿਰੰਕਾ
ਰਸਰੂਪਹਹਿ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਗੁਰੂਕਉ ਨਾਆਜਾਨਿਕ
ਰਿਰੋਵੇਗਾਸੋਭੂਲੇਗਾ। ਤਾਸਿਖਾਂਗੁਰੂਕੇਬਚ
ਨਪਾਇਰੋਵਣੁਛਡਿਦਿਤਾ। ਫੇਰਿਹੁਕਮੁਹੋ
ਆਤੁਰਕਾਂਕਉਕੂੜਾਕਰਿਕੈਮਾਰਣਾਥਾ। ਸੋਕੂ

ਕ ਭੂਨੈ ਹੋਇ ਇਨ੍ਹ ਕੇ ਹਾਹਿ ॥ ਭੂਰਕਾ ਕਉ ਮਾਰਣੇ ਕੀ
ਵਾਰੀ ਹਮਾਰੀ ਆਈ ਹੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹੂ ਤੇ ਗਥ ਭਾਦਰਸ
ਖਿਉਨ ਧੁਨੇ ਜੋ ਤਾ ਦੀ ਕੀਨੀ ਹੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹੂ ਉਨ ਕਾ ਕੋਈ
ਦੇਸੁ ਨ ਮਾਰਿਆ ਥਾ ॥ ਕੇ ਭੂਉਨ ਕਾ ਖੁਨੁ ਨ ਕੀਆ
ਥਾ ॥ ਅਪਨੇ ਪੰਥ ਕੇ ਪਖ ਕਾਰ ਕੇ ਉਨ ਧੁਨੇ ਤਾ ਦੀ ਕੀ
ਨੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਉ ਨਧੁਨੇ ਇਹਿ ਅਨੀਤ ਕੀਨੀ ਹੈ ॥ ਕਿ
ਸੀਜ ਥਾਰ ਥਕੇ ਪਖ ਕਰਿ ਤਾ ਦੀਨ ਧੀ ਕੀਨੀ
॥ ਇਤ ਕਾ ਕਿਭੂਰ ਕੂਭੂਨੈ ਹੋਇ ਇਨ੍ਹ ਕੇ ਹਾਹਿ ॥ ਐਸੇ ਸੋਰਿ
ਆਨੀ ॥ ਅਹਾ ਧੁਰ ਖਹੁਸਾ ॥ ਖਤੁ ਦਿ ਕਰਣੈ
ਉਨ ਧੁਨੇ ॥ ਅਪਨਾ ਹੀ ਘਾਤੁ ਕੀਨਾ ਹੈ ॥ ਭੂਰਕਾ

ਕਉਤੂਕੁਵਾਗੁਰੂਤੇਗਬਹਾਦਰਕੀਆਹੈ। ਅਰੂ ੨੪੫੦
ਮਾਰਉਂਗਾਆਂਇਨਕਉ ਸਬਹੁਨਿਕਛੁਕਾਬੂ
ਬੀਤ ਤਬਖਾਲਸੇਕਉਹੁਕਮਹੋਆ ਜੋਦ
ਲੇਖਾਲਸਾਜੀਤੁਰਕਮਾਰਾਥਜੁਪੂਕਰੀਓ
ਤੇਤੁਰਕਕਉ ਮਾਰੀਓ ਤਬਖਾਲਸੇਕਾਹੈਅ ੦
ਸਰੋ ਪਾਤੁਸਾਹਤੁਰਕੂ ਮਹਾਬੁਰਾਹੈ। ਸਤੂਰ
ਕਸਾਬਿਦਸਲਖਯੋਨਾਚਵਤਾਹੈ ਆਗੋ
ਜਿਉਰਜਾਨਈ ਨਹਿਫਿਰਿਹੁਕਮਹੋਆਤੁਖ ੦
ਇਉਕਰਤੇਹੈਜੋਖਤੁਲਿਆਖਿਕੈਤੁਰਕਕਉਮਾ
ਰਤੇਹੈ ਹਮਾਰਾਖਤੁਪੜਿਕੈਮਾਰਿਜਾਵੈਗਾ

ਤਬ ਖਾਲਸੇ ਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਤੂ ਕਰਣ
ਕਾਰਣ ਗੁਰੂ ਹਰਿਜਉ ਓਇ ਇਉ ਮਾਰੇ ਤੂੰ ਭੀ
ਸਲਾਹ ਹੋ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਹਿ ਗੋਸਾ
ਪਕੀ ਓਸਿ ਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਖਤ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਫੁਰਨਾਮਾ ਰਾਖਿਆ ਖਤੁ ਬਨੇ ਬਸ ਥਾਰਕੇ
ਲਿਖਿਆ ਪਹੁ ਈਹਾਕ ਹੁੰ ਬੀਜ ਸਾਹੁ ਕਪਤੇ
ਹੋਆ ਉਸੁ ਖਤ ਮਾਹਿ ਕੇਤੇ ਫੁਰਨਲੀ ਥੋਕ
ਤੀਆਂ ਰੁਬਾਈਆ ਲਿਖੀਆ ਕੇਤੀਆ ਬੈਂ
ਦਿ ਸਾਹ ਕੀਆ ਸਾਖੀਆ ਲਿਖੀਆ ਅਰੁ
ਕਛੁ ਆਪਨੀ ਫਕੀਰ ਕਿ ਲਿਖੀ ਬੀ ਸੋ ਅਪਨੇ ੨੪

ਹਕੀਕਤਿ ਇਉਭੀਖਿਨਿ ਜੋਤੇਰੇਕਉਸਾਹਿਬ ਬਖਾ ੩੪੧
ਤ ਸਾਹਬੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀਕੇਤ ਖਤੂ ਪਰਿਥੇ ਠਾਇ
ਆ ਥਾਤੂੰ ਇਨਸਾਫੁ ਕਰਤਾ ਥੋ ਇਨਸਾਫੁ ਪ
ਕਰਤਾ ਸੋਜਬਕਾਤੂੰ ਪਾਤਸਾਹੁ ਹੂਆ ਥਾ ਹਿਕੁ
ਥੁਕਾਤੂੰ ਥੇ ਇਨਸਾਫੀ ਹੀ ਕਰਤਾਂ ਰਹਿਆ ਹੈ
ਸੋ ਇਨਸਾਫੁ ਕਾ ਫੈਲੁ ਤੁਝੈ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕੀਆ
ਆਂ ਬਾਖਿਤਉਤੇ ਸੋ ਠੇ ਸਾਬਬਾਇਨਸਾਫੀਕੀ
ਨੀਹੋ ਸੋ ਇਕ ਪਥਰ ਕੇ ਦਟੇ ਊ ਪਰਿਬ ਸੋਰ
ਕਰਤਾ ਥਾ ਕੋ ਉਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ਨ ਥਾ ਦੇਤਾ ਥਾ ਕੋ
ਉਤੇਰ ਆਇਆ ਊਨ ਥਾ ਦੇਤਾ ਥਾ ਸਰਿਜਬੁਸਾਹਿਬਕਾ

ਦੀਆ ਆਖਾ ਦਿਤਾ ਥਾ ॥ ਨਿਰਦਾਵੈ ਫਕੀਰਿ ਕਿਹੁ ਜਰਨ
ਕਰਤਾ ਥਾ ॥ ਸੋ ਬੇਤਕ ਸੀਰ ਪਾਹਿ ਛੋਤੇ ਮੇਰਾ ਬਾਪੁ
ਮਾਰਿਆ ਆਹੈ ॥ ਫੇਰਿ ਮੇਰੀ ਓਰਿ ਫਉਜਾਂ ਭੇਜੀ
ਆਂ ਰਾਜਿਆਂ ਸਾਖਰ ਭਿਕੇਜੈ ਸਾਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾ
ਫੌਤੇ ਜੋ ਰਾਜੇ ਬੇਇਨਸਾਫੁ ॥ ਰਾਖਿਓਂ ਅਲਿਨੂੰ ਮ
ਹੁਨੇ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਮਾਰੇ ॥ ਪਾਅਉਰਭਾ ਮਾਰੀਆਂ ਮੇਰੀ
ਆਸੰਗਤੀ ਸਿਖ ਮਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਖਜਾਨੇ ਲੁਟੇ ॥ ਸੋਤੇ
ਕੀਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਿਕੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆ ਮੇ ਸਾਕਾ ਪ
ਹੂਆ ਆਹੈ ॥ ਪਰੂ ਇਹਿ ਇਨਸਾਫੀ ਤੁਰੇ ਘਰਿ ਹੈ ॥ ਪਸ
ਹਿਬਕੇ ਘਰਿ ਤਉ ਇਨਸਾਫੁ ਹੈ ॥ ਊਹਾ ਐਸਾ

ਇਨਸਾਫੁਹੈਨਤਿਲਾਜਿਤਨੀਭੁਢਾਈਕਿਸੀਕੀਗ ੩੪੮
ਦਾਦਿਤਾਹੈ।ਨਤਿਲਾਜਿਤਨੀਭੁਰਾਈਕਿਸੀਕੀ
ਗਦਾਦਿਤਾਹੈ।ਦੋਨੋਕਾਫਲੁਦੇਤਾਹੈਪਰੁਦੇਤਾ
ਹੈ।ਜਬਪਰਵਦਿਗਾਰੁਅਦਾਲਤੁਪਰਿਬੈਸੇ
ਗਾ।ਅਰੁਤੁਮਸਿਉਪੁਛੈਗਾ।ਜੋਰਸਦਾਸਤੇਰਾਕੀ
ਫੇਰਿਆਸੀ।ਸੋਉਨਕੇਸਾਥਿਐਸੀਤਾਈ
ਕੀਨੀ।ਤਬਤੂੰਕਿਆਜਬਾਬੁਕਰੈਗਾ।ਖਬ
ਰਦਾਰੁਹੋਉਹੁਦਰਖਤੁਆਇਆਤੂੰਆਇਆਦੂ
ਰਿਨਜਾਣੁ।ਅਰੁਉਸਦਰਖਤਿਮੇਦਾਫਨਗੀ
ਰਹੋਦਉਗਾ।ਕੋਈਜਬਾਬੁਆਗੈਸਹੋਦਿ

ਰਾਭੁਨਾਹੀਤਾਂਦੋਜਕਕੀ ਸਜਾਇ ਮਿਲੇਗੀ ॥
॥ ਜਿਤਨੇਦੋਜਕਬਨਾਏਹਾਹਿਤਿਤਨੇਬੇਨਸਾਫ
ਕੇਨਮਿਤਿਬਨਾਏਹਹਿ ॥ ਉਹਾਂਬਾਦਿਸਾਹੁ
ਅਰੁਕੀਨਾਬਰਾਬਰਿਹੈ ॥ ਕਿਉਂਨੇਕੀਪੁਰਸਾਰਥ
ਹਿਲੇਸੁਨਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁਬਾਦਿਸਾਹਕੀਪੁਕਾਰ
ਪਾਛੈਸੁਨਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁਜਬਤੋਰੋਹਿਰਦੇਮਾਹਿ
ਜਪਗਿਆਨੁਹੈ ॥ ਇਜੋ ਮੈਂਅਹਨਠਕਾਰਿਕੈਜ
ਉਖਾਵਣਾਹੈਂ ॥ ਇਤਕਾਰਿਬਿਖਾਸਿਆਜਾਵੈਗੁ
ਗਾ ॥ ਜੋਇਹੁਗਿਆਨਬਿਰਾਜੂਠਾਹੈ ॥ ਕਿਉਂਹੈ
ਤੇਜੇਤੋਪੋਤੂਹਹਿ ਸਭੁਮਿਹਨਠਕਾਰਿਕੈ

ਉਖਾੜਤੇਹੈਸੋਪੀਣੇਕਉਨਸੇਅਉਖੀਏਹੋਇ ੩੪੫
ਗਏਹਾਹਿਜੋਵੂਅਉਖੀਆਹੋਇਜਾਵਹਿ
ਗਾਸਅਰੁਜਉਤੇਰੋਗਹਿਠਵੇਆਹਿਪਰਹੁ
ਆਨੁਹੋਇਜੋਮੈਕੁਰਾਨੁਪੜ੍ਤਾਹੋਇਤਕਸੀ
ਬਖਸਿਆਜਾਵਉਗਾਨਸੋਇਦੁਹਾਆਨੁ
ਭੀਤੇਗਾਝੂਠਾਹੈਕਾਹੇਤੇਜੋਕੁਰਾਨਹਥਾਨ
ਸਾਥਿਪੜ੍ਹਿਆਤਉਕਿਆਹੂਆਨਾ
ਅਲਾਭੁਲਿਆਬਿਨਾਨਹੀਬਖਸੀਦਾ
ਦਰਗਾਹਪੰਥਕਿਪਰਾਉਪਰਿਕੁਰਾਨੁਸੀ
ਖਿਆਹੋਇਆਹੋ॥ ਜੋਦਰਗਾਹਪੰਥੀਕਉ

ਨਸੋਅਉਲੀਏਹੋਇਗਏਹਾਹੈਜੋਵੂਅਉਲੀ
ਆਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈਗਾਨਾਂਅਰੂਜਉਤੇਗੇਹ
ਰਹੇਆਪਿਪਹੁਚਿਆਨੁਹੋਇਜੋਸੋਬੰਦ
ਗੀਕਰਤਾਹੈਇਤਕਰਿਬਖੁਸਿਆਂਆਜਾ
ਦਉਗਾਨਾਂਸਇਪਹੁਚਿਆਂਨੁਭੀਫੇਰਾਂਦੂਠਾਹੋ
ਬੰਦਗੀਇਸਕਾਨਾਨਨਹੀਜੋਸਾਂਰਿਰ
ਦਾਇਤਾਂਪਾਸਉਪਕਿਫਨੀਆਂਖ
ਸੀਬੰਦਗੀਨਹਫਸਕੀਸਖਾਲਫਤਹੋ
ਆਰਥਾਇਦਿਜੋਸਨਕਾਕਾਹੇਆਸਆਨਣ
ਖਾਸੀਬੰਦਗੀਇਤਹੋਂਜਸੋਵੂਉਲਟਾਸਨ

ਕਉਫਰਬਖਕਰਭਾਗਹਿਆਤਹਿਆਨਕੀ ੨-੬੪
ਭੁਸੀਕੇਨੀਅਤਿਆਪਨੇਭਾਈਆਰੋਸਨਕੀ
ਭੁਸੁਕਿਨੀਅਤਿਆਪਨਾਬਾਪੁਆਰਿਆ
ਸੋਤੇਬੰਦਗੀਕਉਨਸੀਕੀਨੀਹੈਭਾਤੇ
ਇਹੁਗੁਮਾਨਭੀਤੇਰਾਝੂਠਾਹੈਅਰੁਜੋਉ
ਤੇਰੇਹਿਰਦੇਮਾਹਿਜਹਗੁਮਾਨੁਹੋਇਜੋਸੈ
ਉਮਾਤਿਪੈਕੰਬਰਕੀਹੈਂਸੋਗੀਸਫਾਤੁਪੈ
ਕੰਬਰੂਭੁਰੇਰਗਾਸੋਪੈਕੰਬੁਰਕਹਿਆਹੈਸੈ
ਉਨਪੈਕੀਸਿਫਤਭੁਰਉਗਾਜਿਨਹੁਨੇ
ਸੋਵੀਅਸਰਮਾਨੀਹੈਸਰਥਾਇਹੈਜੋਥ॰

ਤਾਏਛਡਣੀਆਕਹੀਆਹੈਨਿਸੋਛਡੀਆ
ਹੈਨਿ।ਅਰੁਜੋਬਾਤਾਏਪਕੜਨੀਆਕਹੀ
ਆਹੈਨਿਸੋਪਕੜਨੀਆਹੈਨਿ।ਸੰਤੋਖੁ
ਲੀਆਸਿਦਕੁਤਾਪਕੜਣੀਆਕਹੀਆਂ
ਹਰਿਤੇਬੁਰੀਆਸਿਫਤਾਛਡਣੀਆ
ਕਹੀਆਹਾਹਿ।ਜਿਨਿਪੁਜੇਇਹਿਥਾ
ਲਧਾਬਾਜੀਹੈਤਿਨਹੀਸਿਫਾਤਪੈਕੰਬਰੁ
ਭੁਰੇਗਾ।ਅਜੂਉਦੂਨੀਆਕਾਪੀਆ
ਰੂਹਿਰਦੇਸਾਹਿਬਾਖੁਦਾਏਭੁਬਦੂਨੀਆਕੇ
ਪਿਆਰਵਾਏਕਉਪੈਕੰਬਰਭੁਭਕਾਹਿ

ਆਹੈ ਜੋਵੁਨੀਆਸੰਗਾਹੈਤਿਸਕਾਤਾਇਖ ਤੁ ੪੫
ਬੁਕੁਤਾਹੈ ਕੁਤਿਆਕੀਸਫਤਪੇਕੰਬਰੁਕਿ
ਉਕਿਰਿਭਿਰਤਾਹੈਅਲਾਦੁਨੀਆਜੀਫਨਵ
ਤਾਲਿਬਹਾਕਿਲਾਬਨਾਅਵੁਜਉਤੇਰੋਹਿਕੇ
ਆਹਿਯਹਭੁਆਤੋਇਜੋਮੋਹਿਦੁਆਕੀ
ਭੁਤਪਾਰਿਸਤੀਦੁਰਿਕੀਨਿਹੋਇਕਰਿਬਖ
ਸਿਆਸਾਦਉਰਗਾਸੋਇਹੁਰੁਆਨੁਬੀਤੋਰ ੦
ਹੁਠਾਹੈਕਾਹੇਤੇਜੋਏਕੁਭੁਤੁਤੇਬੁਨਾਹੈਅਰੁ
ਹਜਾਰੁਭੁਤਤੇਅਰਾਸਤਾਕੀਏਤਾਹਿਸਰਬ
ਭੁਹਿਦੁਆਕਾਇਹੁਨੇਮਬਾਜੋਠਾਕੁਰਦੁਆ ੦

ਰੇਆਇਕੈਭੂਤਆਗੈਅਥਾਏਕਿਜਾਂਦੇਤਬਹੀ
ਰੋਟੀਖਾਦੇਤੌਸੋਜਬਤੈਭੂਤੂੰਨਾਤਾਘਰਿ
ਘਰਿਭੂਤੂਬਾਣਿਆਆਕਿਸੀਓਸਕਾਭੂਤੂਬ
ਣਾਇਕੈਅਥਾਏਣਿਆਆਕਿਸੀਆਏਕਾਭੂਤੂ
ਬਣਾਇਆਆਕਿਸੀਆਏਕਾਭੂਤੂਬਣ
ਇਆਆਕਿਸੀਪਾਥਰਆਗੇਆਥਾਏਕਿ
ਕਰਿਰੋਟੀਖਾਈਸੋਹਜਾਰਭੂਤੂਬਣੋਤਾ
ਤੇਏਕੁਭੂਤੂਭੂੰਨਾਤੇਹਜਾਰਭੂਤਬਣੇਆਅਰੁ
ਥਾਆਭੂਤੂਭੂਦੀਹੈਜਿਨਹੂੰਨੇਖੁਦੀਕਉ
ਆਰਿਆਹੈਭੂਤੂਉਨਹੀਨੇਭੂੰਨਾਹੈਆਇ

ਸਕਤੂ ਪਰਿ ਏਕ ਰੁਬਾਈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਉਚਰੀ ਗਬਿਰਿ ੪੬
ਸਕੰਨ ਤੁਦਰਾ ਕਿ ਤੁ ਭੀ ਸਿਕਸਤਨ ਈਨਸਾ
ਖੁਗਜਰ ਗਜਿ ਤੁਦੀ ਜਿਕੰਦਸਤੁਨ ਈਨਸਾ
ਦਾਰਿ ਗੋਸੇ ਖਾਭੁਰੇ ਅਜੀਜਾ ਜਾਕੂੰ ਨਾ ਦਾਰਿ
ਅਜ ਹਬ ਮਾ ਗੋਸੇ ਨਿਸਤਨ ਈਨਸਾ ॥੧॥
ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ॥ ਭੰਨਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂ
ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਭੰਨਣਾ ਏਹੋ ਹਈ ॥ ਅਤੇ ਮਕਤੂ ਹੋਇ
ਲੇਇਸੁ ਤੁਦੀਆ ਆਪਣੀ ਖ੍ਰੀ ਜੋ ਕੋੜ ਥੀ ਛੁਟ
ਣਾ ਏਹੋ ਹਈ ॥ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਾਦੇ ਹੋਰ ਦੇ ਨਾ
ਲਿਹਿਰਦਾ ਮਿਲਾਵਣੁ ਇਕਾਂਤ ਬਹਣੁ ਦਿਕ

ਪੰਥਾਅਸਾਡੇਦੇਏਹੋਹਣੀਆਅਰਜੁਉਨੇਦੇਹਿਰ
ਦੇਆਹਿਪਾਸਹੁਆਨੁਹੋਇਜੋਸੋਅਪਨੇਸਰੇ
ਦੂਪਾਰਿਕਾਇਸੁਹੋਇਤੁਕਾਰਿਬਖਸੀਆਅਜੁ
ਦਉਗਾਸੋਇਹੁਣਆਨੁਭੀਤੇਰਾਦੂਣਾਹੋ
ਕਾਹੋਤੁਜੋਸੋਭੂਅਪਨੇਸਰੇਦੂਪਾਰਿਕਾਇਸੁ
ਹਹਿਤੌਸੋਸਭੁਪੰਥਆਪੋਅਪਨੇਸਰੇਦੂਪ
ਰਿਕਾਇਸੁਹਹਿਪਜਉਇਉਹੀਪੰਥਦੂਕੇ
ਸਰੇਕਾਰਿਕੈਬਖਸੇਜਾਤੇਤਬੁਸਾਹਿਬਕਾਭ
ਜੋਨੁਕੋਊਨਕਰਤਾਅਰੁਸਾਹਿਬਭੋਲੇਕਾਂਕਾਤੇ
ਪਤਾਨੁਭੀਕੋਊਨਹੋਤਾਸੋਸਾਹਿਬਕੋਭ

ਜਨਾਂ ਬਿਨਾਂ ਅਰੁ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕਾਂ ਕੀ ਖੁਸੀ ਬਿਨਾ ੨੬੧
ਏਕ ਤ੍ਰਿਣੂ ਆਂਦਾ ਹਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦਾਦਾ ਦੂ
ਣਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੁ ਉਤੇ ਰੇ ਹਿਰ ਦੇ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਹਣੂ
ਮਾਨੁ ਹੋਇ ਜੋ ਲੋਕੁ ਮੇਰਾ ਜੁ ਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋਇ
ਤਕ ਰਿਬ ਖਾਸਾ ਅਜਾ ਵੁਉਗਾ ॥ ਸੋਇ ਪ੍ਰਮਾਸ ੦
ਨੁ ਤਿਰਾ ਦੂ ਣਾ ਹੈ ॥ ਕਾ ਹੇ ਤੇ ਜ ਸੁ ਤਉ ਅਪਨੇ
ਪੇਜਨ ਕੇ ਨੌ ਮਿਤਿ ਲੋਕੂ ਫਿਰ ਉਨ ਕਾ ਤ੍ਰੀਕ
ਲਾ ਥਾ ॥ ਸੋ ਤਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਉਨ ਕਉ ਸਾ ਹਿ
ਬ ਦੇਵਕ ਮੈ ਜਲਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਰੁ ਖਾਸ ੦
ਜਸਾ ਇਹੁ ਹੈ ਜੋ ਸਕਾਹਿ ਰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕਾ

ਜੁਗੀਭੂਆਹੈ ਜਉਤਉ ਸਕਾਲੋਤਉਜਨੁਕਰਤਾਹੈਤਉ
ਭੀਤਉਪੁਜਸਲਾਇਕਹੈ ਅਰੁਜਉਲੋਕੁਤਉਸਕਿਸਿਧ
ਕਾਰਕਰਤਾਹੈਤਉਭੀਤਉਪੁਜਸਲਾਇਕਹੈ ਅਰੁ
ਜਉਤੁਤੇਰੇ ਸਿਮਟੇ ਅਹਿਥਹਗਿਆਨੁਹੈਇਕੋਸਾਹਤੁ
ਸਤਾਰੂਪਹੈਤਉਸਤਾਰੂਪਹੈਤਉਸਕੀਸਤਾਰਿਕਿਆਕਿਕੋ ਸੋਬਖ
ਸਿਆਜਾਵਤਉਗਾਸੋਸਾਹਿਬਕੀਆਦੇਨੋਸਢ
ਤਾਹਹਿ ਅਰੁਟੇਨੇਤਉਸਕੇਹਾਥਸਾਹਿਕਰਛੀਆ
ਹਹਿ ਸਤਾਰਿਕੀਭੀ ਅਰੁਹਕਾਰਿਕਿਛੀ ਜਬਤੈ
ਕਸੀਤਉਪਰਿਸਤਾਰਿਕਰਿਹੋਇਗੀ ਤੁਬਤੇਰੇਤਉਪ
ਰਿਭੀਸਤਾਰਿਕਿਕਰਛਿਡੇਰੇਗਾ ਅਰੁਜਬਤੈ

ਨ੍ਹਿਸੀਓਂਪਾਰਿਕਹਾਠੀਕਗੀਹੋਇਗੀਤਬਤੇਰੇਊਪ ੬੮
ਭਿਭੀਕਹਾਠੀਕਿਕਰਛੀਨ੍ਹਾਰੇਭਾਈ ।ਏਉਨਾਹੀ
ਹੋਤਾਜੋਬੀਜੀਐਬੀਬੂਟਾਅਰੁਫਲੁਅੰਬਹੁਕਾ
ਲੂਣੀਐਓਤਾਤੇਜੋਸਾਬੀਜੀਐਗਾਤੇਸਾਲੂ
ਣੀਐਗਾਤਨ੍ਹਿਰਗੁਰੂਬਾਬੇਇਹੁਬਚਨੁਕਹ
ਆਹਿਲੀਖਿਆਜੋਕਰਬਰਮਦਾਰਹੋਖਾਲਸ
ਪੈਦਾਹੂਆਹੈਸੋਬੁਤਾਕੇਭੀਨੇੜਦਾਬਾਖਾਲ
ਸਾਹੂਆਹੈਸੋਸੂਰਖਹੁਰੂਪੀਜੋਕਾਨੂਹੋਤੇਸਕੇ
ਨੀਅੰਤਿਸੋਖਾਲਸਾਰੂਪੀਆਰਾਪੈਵੇਕੀਆ
ਹੈਸੋਬੁਤਾਕਉਅਰੁਸੂਰਖਾਕਉਭੀਨੇਰਾਵੇਕੇ

ਗਾਨਹੀ ਖ੍ਯਾਲਸਾਤ੍ਰ ਮਾਸਿ ਉਭ੍ਰੀ ਅਪਨਾ ਬੈਰੁਲੇ
ਦੈਗਾ ਜੋਸਿ ਖੁਗੂੰਕਾ ਪਤ੍ਰੁਲੇਗ ਆਸੀ
ਤਿਸਕਾ ਨਾਮੁ ਭਾਈ ਦਾਇਆ ਸਿੰਘ ਸੀ ਜ
ਬਨਾਰਿੰਗ ਸਾਹ ਪਤ੍ਰਕੀ ਇਹਿ ਪਾਲਦਾ ਚੀਤ੍ਰਬ
ਨਰਿੰਗ ਸਾਹੁ ਭਾਈ ਦਾਇਆ ਸਿੰਘ ਕੀ ਓਰਿ ਕਿਦੇ
ਪਤ੍ਰ ਭੁਾਇਆ ਦੇਖਿਕਰਿ ਕਹਿਆ ਖਾਲਸਾ
ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਤੌ ਤ੍ਰਭਾਈ ਦਾਇਆ ਸਿੰਘ ਪਕ
ਹਿਆ ਹਾਂਜੀ ਖਾਲਸਾ ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਹੈ ਤੌ ਤ੍ਰਾ
ਫੇਰਿ ਨਰਿੰਗ ਸਾਹ ਕਹਿਆ ਹੂੰ ਕਤਾਂ ਉਸ
ਨਾਸੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵਣਾ ਸੀ ਦ੍ਰਭੁ ਪਾਇਗਾ ਜਬ

ਇਹਿਰਾਜੁਨਰਿੰਗਸਾਹਕਹੀਤਬਮੁਖਪੀਣਾਹੋਇ ੩੫੯
ਗਇਆਅਤੇਠੰਢਾਸੁਆਆਸੁਛੋਕਰਿਆਰਿਗਾਇਆ ੦
ਗਏਖਤਮਹਿਬਨ੍ਹਾਬਿਸਥਾਰੁਲਿਖਿਆਬਾਣੀਹ ੦
ਕਹੁਣੁਕਹੂਜੋਸਾਕਹਿਆਹੋ।। ।।ਆਗੈਸਾ
ਬੀਹੋਵਨੁਣੀ।। ਨਰਿੰਗਸਾਹਬੀਪਿਛੋਨਰਿੰਗ
ਸਾਹਕਾਬੇਟਾਬਹਾਦਰਸਾਹੁਪਾਤਸਾਹੀਕੇਤਖ
ਤਖਤਿਪਰਿਬੈਠਾ।ਫੇਰਿਬਹਾਦਰਸਾਹਪਾਸਹੁ
ਪਾਤਸਾਹੀਆਪਨੇਭਾਈਆਹੂਖੋਹਿਲੀਨੀਬ
ਹਾਦਰਸਾਹੁਭਾਗਿਆਜਾਤਾਥਾ।ਤਬਗੁਰੂਜੀ
ਜਾਣਿਜਾਣੂਥਾਆਪਨੇਬਲਕਰਿਕੇਜਹਾਂਗ

ਨਾਦਰਸਾਹੁ ਜਾਣੂ ਬਾਤਹਾ ਖਹੁ ਰਿਪਏ॥ ਸਬਹੁ ਨਿਕ
ਨਾਦਰਸਾਹ ਕਉ ਲਿਖਿ ਭਕਾਇਆ ਜੋ ਬਹਾਦਰਸਾਹ
ਤੂੰ ਕਹਾਂ ਰਾਖਿਆਹਾਹਿ ਮੈ ਤੇਰੀ ਮਦਤ ਆਇਆ
ਹੋਸੂੰ ਹੋਰਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥਿ ਆਖੁ॥ ਤਾਂ ਮਾਰੇ ਭਾਈ
ਆਹੁ ਸਾਥਿ ਜੁ ਧੁਕਰਵੁਗਾ॥ ਅਰੁ ਪਾਤਸਾਹੀ ਤੇ
ਕਉ ਲੈ ਦੇਵੂੰਗਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਗੋਬਹੀ ਥੀ
ਲਸਕਰ ਪੈਦਾ ਕੀਏ॥ ਬਹਾਦਰਸਾਹ ਕੇ ਭਾਈ
ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਡਰਿ ਸਿ ਗਏ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕੇ ਤਖਤਉ
ਪਰਿ ਬਹਾਦਰ ਕਉ ਬੈਠਾਇਆ॥ ਕਿਸੀ
ਸਿਖ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਹੁਬ

ਪਾਦਿਸਾਹਉਪਰਿਬਹੁਤੁਖਿਮਾਕੀਤੀਸੀਜੋਹੁਕਮੁਹੋ ੩੫੦
ਆਪਿਫੜਿਲੇਜਾਨੀਅਪਾਤਿਸਾਹੀਕੀਕਾਮਨਾ
ਕਰਿਕੈਇਸਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਕੀਤੀਥੀਤਾਇਸਕੀ
ਕਰਿਇਸਕੇਊਪਰਿਸਹਾਇਤਾਹੂਈਹੈਜਿ
ਸਦਿਨਕਾਥਪਾਦਿਸਾਹੁਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਥਬਹੁਤੁ
ਭਾਉਕਰੇਅਰੁਬਾਣੀਆਖੇਦੇਖੀਆਖੁਜੋ
ਅਰੁਬਚਨੁਪ੍ਰੇਮਕੇਖੁਸਾਲਿਖੇਜੇਤੂਸਾਰੇਦਰਸ
ਨਕਉਮੇਰਿਆਨੁਬਹੁਤੁਲੋੜਦਾਹੈਸੋਤੂਸਦਾਇਆ ॰
ਕਰਿਕੈਦਰਸਨੁਦੇਵਣਾਤਬਗੁਰੂਜੀਕੁਰਬਦੇਸਿ
ਜਾਵਣਾਬਾਬਾਸਾਰਗਮਾਹਿਆਰਾਰਾਆਇਆ ॰

ਾਆਗੇਬਹਾਦਰਸਾਹੁਭੀਆਗਰੇਹੀਥਾਇਸਨੁਗ
ਤਿਬਹਾਦਰਸਾਹਸੌਗਿਸੋਲਾਭੁਇਆਨਬਾਦਿ
ਸਾਹਬਹੁਤੁਮਾਇਆਭੇਟਚੜਾਈਫੇਰਿਥਾ
ਦਿਸਾਹਕਾਦੀਵਾਨਤੁਰਕੁਸੀਅਉਸਨੇਇਹਿਥਾ
ਤਪੂਛੀਜੋਗੁਰੂਜੀਅਜਬੁਤੂਮਾਗਾਖੁਬੁਕੇਹਾਮਾ
ਗਾਖੁਬੁਹੁਕਮੁਹੋਇਆਤੂਮੁਕਉਤੂਮਾਰਾਖੂਬੁਹਾਮ
ਕਉਹਮਾਰਾਖੂਬੁਬਾਫੇਰਿਦੀਵਾਨਕਹਿਆਆਪੁ
ਰੂਜੀਹਮਾਰਾਅਜਬੁਤਉਮੈਸਾਹੋਜੋਮਸਲੀਹੋ
ਇਆਅਰੁਕਲਮਾਪੜੇਤਬਹਮਾਅਰੁਉਹੁਰਲਿ
ਥਾਵਹਿਇਸਬਾਤਕਾਖਤਰਾਕਛੁਨਮਾਨਉ

ਤੁਆਣਾ ਅਜਬੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜਉਸੁ ਸਖਾਮਾਨੁ ਹੋਇ ੩੫੧
ਉਨਿਸਿਉ ਰਣੁ ਅਰਣੁ ਕਹਾ ਇਕਰਿ ਉਸਕੈ ਸਾਥਿ
ਰਲਿਖਾਵਹੁਕੈ ਨਖਾਵਹੁ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜਬ
ਪਾਤਸਾਹ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਤਬ ਹਮ ਭੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਿਉਹੀ ਕਰਿ ਲੇਵਊ ਪਰੁ ਜਬ ਪਾਤਸਾਹੀ ਹ
ਮਾਰੀ ਹੋਇ ਇਹਿ ਬਾਤ ਸੁਨਿਕਰਿ ਦੀਵਾਨ ਨੂ
ਪਕਰਿਗਏ ਆਤੇ ਕਾਜੀ ਬੋਲਿਆ ਕਾਜੀ
ਇਹੁ ਪਸਨੁ ਕੀਆ ਜੋ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਫੁਰਮਾਇ
ਆਹੈ ਜੋ ਮੈ ਬੰਦਗੀ ਕਉ ਪੈਦਾ ਕੀਆ ਹੈ ਸੋ
ਬੰਦਾ ਕਉਨਸੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਗੁ

ਨਾਹਾਂਤੇ ਪਾਕ ਹੋਇ ਅਰੁ ਫੇਰਿਆ ਪਕੜਉ ਗੁਨਾਹ
ਗਾਰੁ ਆਨੇ ਆਖੰਦਾ ਇਹਿ ਬੰਦਗੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਕੁ
ਜੀ ਫੇਰਿ ਪਸਨ ਕੀਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਗੁਨਾਹਾਂ ਤੇ
ਪਾਕੁ ਹੋਇਗਾ ਤਉ ਵਿਛੁ ਉਸ ਕਾ ਤਉ ਗੁਨਹਗਾਰੁ
ਨ ਆਨੇਗਾ ਸੁ ਆਖੀਸ ਤਉ ਗੁਨਹਗਾਰਾਂ ਨੂ ਆਨੇ ਤਉ ਸ
ਨੋ ਜੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਿਲ ਕੀ ਖਬਰਿ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਸੁ
ਧ ਕੀ ਖਬਰਿ ਦੇਖੇਗਾ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਸਾਹਿਬੁ ਇ
ਸ ਕੋ ਦਿਲ ਕੀ ਖਬਰਿ ਦੇਖੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਕਾਜੀ ਕੁ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਲੁ ਤਉ ਇਸ ਕਾ ਚਿਤੰ ਨ ਹੋ
ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਗੁਨਾਹਾਂ ਤੇ ਪਾਕੁ ਹੋਇ ਰਹੂ ਕਿ

ਉਕਰਿਗੁਨਹਰਿਗਾਹੂਮਾਨਤਾਹੈ॥ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਆਪਕੀ ੩੫੮
ਆਂਦ੍ਰੂਇਹਾਹਿ॥ਏਕਤਨਕੀਪਾਕੀਹੈਏਕੁਮਨਕੀਪਾਕੀ
ਹੈ॥ਤਨਕੀਪਾਕੀਇਹਿਹੈਜਬਜਾਗਿਆਸੀਜਲ
ਨੁਕਰਤਾਹੈਤਬਤਨੁਕਉ ਪਾਪਕਰਮਤੇਰਾਖਤਾਹੈ॥ਮ
ਹੁਮਨਕੀਪਕੀਇਹਿਹੈ॥ਜੋਮਨਕਉਬੁਰਿਆਈਸਉ
ਬਚਾਇਕਰਣਾ॥ਸੋਬੁਰਿਆਈਸਉਬਚਾਉਆਪ
ਣੇਜਤਨਕਰਿਨਹੀਹੋਸਕਤਾ॥ਜਬਪਰਮੇਸਰਕਿ
ਰਪਾਕਰਤਾਹੈਅਰਕਾਮਲਮੁਰਸਦਕੀਸੁਹਬ
ਤਿਹੋਤੀਹੈ॥ਤਬਹੀਬੁਰਿਆਈਸਉਬਚਾਉਹੋਤਾਹੈ॥
ਸੋਜਬਜਾਗਿਆਸਜਿਲਨੁਕਰਤਾਹੈਤਬਤਨਕੀ

ਪਾਕੀਤਾਕਿ ਪਹੁਚਤਾਹੈ ਤਿਨਕੀ ਪਾਕੀਹਾਥਿਆ
ਈਆ ਅਭਿਮਨਕੀਹਾਥਿ ਨਾ ਆਈ ਤਬ ਉਨਿ ਨਹਗਾ
ਭੁਇ ਉਥੋਆ ਆਨੇਕੇ ਨਆਨੇ ਤਬ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀ ਤਬ ਤੂੰ ਏਥੋਂ ਗੁ ਨਪਰਗਾ ਭੂਆਨੇ ਪਹੁ
ਕਮੁ ਹੋਆ ਆਇ ਇਹ ਬ੍ਰਾਤ ਜ ਥਾਰਬੁਹੋਆ ਨੂ ਹੋਤੀ
ਤਬ ਉਨਾਹੀ ਨਾਬਕਜਾਗਿਆ ਆਸੀ ਜਿਤਨਕਾਰਿਕੇਤਨ
ਕੀ ਪਖੀਕਰਿਕੇ ਪਾਕਹੋਤਾਹੈ ਨੂਰਿਮਨਕੀ
ਭੁਟੀਕੀ ਓਰਿ ਦੇਖਿਕੈ ਆਪਕਉ ਰਿਗੁਨ
ਨਗਾ ਭੂਆ ਨਤਾਹੈ ਤਬ ਉਇ ਸੁਬਾਤਕਾਰਕੈ
ਸਾਹਿਬ ਰਾਜੀ ਹੋਤਾਹੈ ਸੋ ਰਾਜੀ ਇਤਕਾਰਿ

ਹੋਤਾਹੈਜੋਥੋੜੀਬਾਤਕਾਡਿਕੈਅਗਾਹੂੰਨਹੂਆਜੋਸਾ ੩੫੨
ਹਿਬਕੇਪੰਥਮਾਹਿਨੂਰਣਵਾਲਾਹੋਆਬੋਲਿਕ
ਹਣਵਾਲਾਨਹੋਆਤਬਉਸਕਉਮਨਕੀਆ
ਕੀਭੀਮਿਹਤੀਹੈਨਉਸੀਉਪਰਿਕਿਤਾਬਕੀਸਾ
ਖਣੀਨੀਮਸਾਹਿਬਕਾਹਿਆਹੈਜੋਬੰਦਾਮੇਰਿਆ
ਰਗਾਹਮਹਿਬਿਨਪਗਾਨੂਹੋਇਕੈਆਵਤਾਹੈ
ਤਿਸਕਉਮੈਪਾਕੀਕਿਆਮਰਾਤਬਾਦੇਤਾਹੋਆਅਗ
ਬਇਹਿਜੋਉਸਿਕਉਭੁਣੀਸਿਉਭੀਪਲਾਸੁਕਰ
ਤਾਹੋਜਬਕਾਜੀਕਉਹਾਨੂਬਾਬੇਇਹੁਉਤਰੁਦੀਆ ॰
ਤਬਕਾਜੀਪਸੰਨਭਇਆਆਖੋਰਬਹਾਦਰਸ ॰

ਹ ਪਾਸਹੁ ਪਿਆਸ ਕੀਆ ॥੧੪॥ ਅਗੋ ਸਾਖੀ
ਹੋਰੁ ਹੂਈ ॥ ॥ਇਕ ਬੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਂਸੀ ਕੇ ਪਾਂ
ਡੇ ਬੁਲਾਏ ਤਿਨ ਸੋ ਹੋਮੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ਤਬ ਹੁਕ੍ਰਿ
ਥਾਲ ਸੋਨੇ ਕਾ ਪੰਬ ਰਖਾਇਆ ॥ ਤਬ ਉਨ ਹੁ ਪਾਂ
ਡਿਆ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਉ ਆਗਿਆ ਹੋ
ਇ ਤਉ ਕਛੁ ਬਚਨੁ ਬਾਰਤਾ ਪੂਛੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ
ਹੋਆ ਪਾਂਡੇ ਜੀ ਨਿਸੰਗ ਪੂਛੀਐ ॥ ਸੰਕਾ ਨ ਕੈ
ਈ ਨ ਕਰਹੁ ॥ ਤਬ ਪਾਂਡੇ ਆਇ ਹੁ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਕੁੰਠ ਹਿਆ ਪੋਆਪ ਨੇ ਬਰਨ ਪੂਛੇ
ਧਰਮ ਸਥੀ ਬੇਹਤਾ ॥ ਉਸ ਬਰਨ ਕਾ ਹੂੰ ਆਉ

ਹੁ ਬਰਨੁ ਨ ਕਰੇ ॥ ਉਹੁ ਜਬ ਬਰਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਉਹੁ ਬਰਨ ਨ
ਕਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਕਾ ਧਰਮ ਸਦਾਨੁ ਲੇਵਣਾ ਦੀਖਿ
ਆਹੈ ॥ ਅਰੁ ਖਤ੍ਰੀਆ ਕਾ ਧਰਮ ਸਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਦੀਖਿ
ਆਹੈ ॥ ਜੋ ਬੇਦ ਪੜਕੇ ਬਚਨ ਭੀ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਹਾਇ
ਧਾਰਿਦਾ ਪਿਨਾਹੀਂ ॥ ਉਹੁ ਨ ਬਚਨਹੁ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲੇ
ਕੀ ਕਰ ਧਾ ਬਿਚਰਤੇ ਹਾਹਿ ॥ ਜੋ ਤੂ ਸਾਰਾ ਬਰਨੁ ਭੀ ਕਹੀ
ਕਾ ਹੈ ਤੂ ਸਦਾਨੁ ਜਗਤੁ ਕਾ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੇਤੇ ਹੋ ॥ ਤੂ
ਸਕਉ ਤਉ ਆਪਣੇ ਬਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਨੁ ਲੇਵ
ਨ ਧਰਵਾਸ ਨਹੀ ॥ ਤੂ ਸਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਧਰਵ
ਨਹੈ ॥ ਤੂ ਸਕਿ ਸਾਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਦਾਨੁ ਜਗਤੁ ਕਾ

ਛੋਡਤੇਹੈ ਸ੍ਰਮਾਦੇ ਹਿਰਦੇਮਾਹਿ ਜਹਸੰਕਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ
ਪਾਕਾਰਿਕੈ ਉਤਰੁ ਦੇਵਹੁ ਸ੍ਰੁਕਮੁ ਹੋਆ ਪਾਂਡੇਜੀ
ਤੁਦੁ ਪਕਾਰਕਾ ਲੇਵਨਾ ਹੈ ਸ੍ਰਮ ਬਸਿਸ ਪਸਨ
ਕਾਹ ਮਾਰੇ ਪਾਸਹੁ ਉਤ੍ਰ ਕ੍ਰਸਨੁ ਤੁਦੁਹੁ ਪਕਾਰਕਾ
ਲੇਵਨਾ ਹੈ ਸ੍ਰੇਕੁ ਦਾਨੁ ਲੇਵਨਾ ਹੈ ਦੁਸਰਾ ਸ੍ਰਮ
ਨੇਤਕਾਲੁ ਲੇਵਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੀ ਕੀਆਂ ਮਾਨੇਤਰਾ
ਖਤ੍ਰਾ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਲੇਵਣਾ ਦਾਸਿਆ ਦਤਾ ਹੈ
ਪਰੁਉਹੁ ਲੇਵਤਾ ਨਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰਮੋ ਉ ਪਕਾਰੁਕ
ਰਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਿ ਸੀ ਉ ਪਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤੁ ਹੈ ਸ੍ਰਕੋ
ਈਕੁ ਸ੍ਰਮਹਾਰਾਜਾ ਸੀ ਸ੍ਰਿਉ ਸੰਕੇ ਪਾਸ ਜੋ ਤਰਖ

ਈ ਬਕ੍ਰਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸੀ ਅਉਸ ਕੇ ਪਾਸਿ ਜੋਤਕੀ ਥਾ ੩੫੫
ਪਰੁ ਉਹੁ ਜੋਤਕੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ਥਾ ਜੋ ਕਛੂ ਉਹੁ
ਜੋਤਕੀ ਕਹਤੇ ਥੇ ਸੋ ਸਤਿ ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਥਾ ਰਾਜੇ ਉ
ਨ ਕਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਰਿ ਪਤ੍ਰਾਲੀਆ ਥਾ ਏਕ ਬੇਰੇ
ਜੋਤਕੀਆ ਜੋਤਕੁ ਮੰਡਿ ਕੈ ਇਹੁ ਬਚਨੁ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਨਗਰ ਕਉ ਅਗਨਿ ਲਾਗਣੀ ਹੈ
ਆਸਕੇ ਮਹੀਨੇ ਅਸਕੇ ਵਾਰਿ ਅਗਨਿ ਲਾਗੇਗੀ
ਪਰੁ ਬਹੁਤੁ ਦੂਰਿ ਧਾਅ ਅਗਨਿ ਲਾਗੇਗੀ ॥ ਫਿਰਿ ਰਾਜੇ
ਪੁਛਿਆ ਕੋਈ ਅਸਥਾਨੁ ਨਗਰ ਕਾ ਬਚੇਗਾ ਭੀ
ਕੇ ਸਭੁ ਹੀ ਜਲਿ ਜਾਵੈਗਾ ॥ ਫਿਰਿ ਜੋਤਕੀਆ

ਕਹਿਆ ਇਕਤੁ ਰੀਤਿ ਦੇਵਲੀ ਬਰੇਗੀ ॥ ਅਉਰੁਸ
ਭੂ ਨਗ੍ਰੁ ਜਾਲਿ ਜਾਵੈਗਾ ॥ ਫਿਰਿ ਉਹੁ ਸਮਾ ਆਇ
ਪਹੁਚਿਆ ॥ ਰਾਜੇ ਦ੍ਰੁਹਾਇ ਦਿਨਾ ॥ ਆਗੈ ਨਗ੍ਰ ਮਾਹਿ ਢੰ
ਢੋਰਾ ਫਿਰਾਇਆ ॥ ਜੋਜੋ ਤਕੀਆ ਕਹਿਆ
ਹੈ ਅਮਕੇ ਵਾਰਿ ਨਗ੍ਰ ਕਉ ਅਗਨਿ ਲਾਗੇਗੀ
॥ ਅਰੁ ਸਭੁ ਨਗ੍ਰੁ ਜਾਲਿ ਜਾਵੈਗਾ ॥ ਇਕਤੁ ਰੀਤਿ
ਦੇਵਲੀ ਬਲੇਗੀ ॥ ਸੋ ਅਬ ਸਭੁ ਕਿਸੇ ਇਉ ਕਰ
ਣਾ ॥ ਅਪਣੀ ਚੀਜ ਬਸਤੂ ਲੇਕੇ ਨਗ੍ਰਹੁ ਬਾਹਿਰਾ
ਨਿਕਸਿ ਜਾਵਣੀ ॥ ਕੇ ਰਿਸੁ ਪਕੇ ਸਮੇਲੇ ਜਾਵਣੀ ॥
ਤਾਂ ਰਹੁਹੀ ਬਰਨਾਈ ਵੇਕੀਨਾ ॥ ਅਪਣੀ ਚੀਜ ਬ

ਸਤ੍ਰੁ ਭਾ ਜੇ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਗਏ ਹੈਂ ਤਿਸੁ ਥੋਕੇ ਸਮੇ ੩੫੬
ਛੋ ਗਏ ਹੈਂ ਸੋ ਰਾਜੇ ਜੋ ਉਨ ਕੀਆ ਅਮਾਨਤ ਰਾਖੀ ਥੀ ਸੋ ਉ
ਨ ਕੇ ਊਪਰਿ ਉਪਕਾਰੁ ਕੀਆ ਥਾ ਤੈਸੇ ਜਰਾਤੁ ਜੋ
ਏਕ ਊਂ ਆਇਆ ਆਮਿਲੇ ਤਾਂ ਹੈ ਸੋ ਏਉਸੀ ਰਾਜੇ
ਨਿਆਈ ਅਮਾਨਤ ਰਾਖਤਾ ਹੈ ਜਗਤ ਮਹਿ ਕਾ
ਐਸੇ ਧਾਰਿ ਕਾ ਅਗਨਿ ਲਾਗੀ ਹੂਈ ਹੈ ਜੋ ਆਇਆ ॰
ਕਾ ਐਸੇ ਧਾਰਿ ਕਹੂ ਕੇ ਕਾਰਜ ਹੂਏ ਬਿਖੇ ਲਗਤੀ ਹੈ
ਸੋ ਆਇਆ ਬਿਰਥੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਜੋ ਆਇਆ ਗੁ
ਰੂ ਕੇ ਆਗੇ ਭੇਟ ਆਨਿ ਕਰਤੇ ਹਹਿ ਸੋ ਇਨ ਕੇ ਜੀ
ਕੇ ਕਾਮਿ ਆਵੈਗੀ ॥ ਜਿਸ ਜੋ ਸਭ ਪਦਨੀ ਕਾਰਿ ਕੇ ਭੇਟ

ਆਨਿਚਾਨੂਰੋਹਾਹਿ ॥ ਜੋਸੋਭਾਦਨੀਰੁਭੂਖੂਰਨਕਰੇਗਾ
ਤਾਂਪਾਤਿ੍ਆਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਹਮਜਾਨਤੇਥੇ ॥ ਜੋ
ਤੁਮਪਰਮਬਿਬੇਕੀਹੋ ॥ ਪਰੁਤੁਮਾਰਾਬਿਬੇਕੁਸੁਨਦੇ
ਤੇਹਮਾਰਾਹਿਰਦਾਹੋਇਆ ॥ ਇਤਕਾਰਿਪਸਨੁਕੀਆ
ਥਾ ॥ ਜੋਭੁਲਾਉਤਰੁਹੂਆ ॥ ਸੁਨਿਕਰਿਹਿਰਦਾਪਸੰਨ
ਹੋਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਆਗੇਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ ॥ ਏਕਬਾਰ
ਗੁਰੂਜੀਕਹੂੰਜਾਤੇਥੇਗ੍ਰਿਖਮਰੁਤਥੀ ॥ ਦੁਪਹਾਰ
ਕੇਸਮੇਮਾਰਗਮਾਹਿਇਕੁਬਾਗੁਆਇਆ ॥ ਉਸੁ
ਬਾਗਮਾਹਿਗੁਰੂਜੀਉਤਰਿਪਨੇ ॥ ਆਗੇਉਸੁਬਾਗ
ਮਾਹਿਬਾਦਿਸਾਹਕਾਪੀਰੁਭੀਉਤਰਿਆਹੂਆ

ਥਾਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਥਿਓਸੁਪੀਰਕਾਮੇਲਾਹੂਆਸਾਪੀਰ ੩੫੧
ਕਉਆਦਰਸੰਜੁਗਤਿਗੁਰੂਜੀਅਪਨੇਨਿਕਟਿਬੈ
ਠਾਇਆਓਸੁਬਾਗਕੇਨਿਕਟਿਹੀਕੋਈਬਨੀਆਨਗ
ਰਸੀਓਹਾਸਿਖਲੋਕਖਤ੍ਰੀਲੋਕਬਹੁਤੁਰਹਤੇਥੇਤ
ਬਉਨਹੁਨੇਗੁਰੂਜੀਕਉਬਾਗਮਾਹਿਆਇਆਸੁਨਿ
ਆਤਬਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਨਿਮਿਤਿਸਭਿਸਿਖਸੰ
ਗਤੀਆਈਆਆ ਆਇਆਅਰੁਬਸਤ੍ਰਅਰੁਪਰਸ
ਦਬਹੁਤੁਹੀਭੇਟਾਲਿਆਏਸਾਰਾਦਿਨੁਲੋਕੁਆਵ
ਤਾਰਹਿਆਦਰਸਨੁਲਗਾਰਹਿਆਫਿਰਿਅ
ਰਦਾਸੀਏਸਿਖਪਖਜੋਨ੍ਹਿਜੋਨ੍ਹਿਗੁਰੂਜੀਕੇਸਨਮੁਖ

ਕਹਾਹਿ ਸਭੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਿਖ ਕਾਰ ਭੇਟਾਂ ਮੰਨਤਾ ਆਇਆ
ਏਹਾਹਿ ਆਰੂਪ ਸਾਦ੍ਵਾਨਿਆ ਆਏ ਹਾਹਿ ਸਿਖਾਂ ਕਉ
ਖੁਸੀ ਦੀਜਾ ਗੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੀਆ
ਹਿ ਐਸੀਆ ਬਾਤਾਂ ਸਾਰੀਆ ਗੁਰੂ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰ
ਰਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾ ਗਏ ਲਿਖੇ ਆਹਿ ਸਾਹਿ
ਬਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਕ ਛੂਤ ਕਦੀ ਰਪਰਵਾਰਿ
ਗਾਰ ਕੀ ਦਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਹੋ ਇਦੂਕਾ ਹੈ। ਅਬ
ਅਉਰੁ ਕਛੂ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਅਰੂਜ ਉਕਛੂ ਅਉਰੁ ਕੀ
ਆਚਾਹਤਾ ਹੈ ਸੋ ਭੂਲਿ ਕਰਿ ਚਾਹਤਾ ਹੈ।। ਜਬ ਕ
ਛੂ ਆਗੇ ਭੂਲਿ ਕਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਇਤ ਬਕ ਛੂ ਅਉ

ਭੂ ਹੋਇ ਕਿਉ ਤਾਤੇ ਆਗੇ ਭੂਲਿ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਸਾ ਅ
ਬਾ ਅਉਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਆ ਹੈ ਸੋ ਈਹ
ਆ ਹੈ ਸੋ ਇਹਿ ਸਿਖ ਜੋ ਅਰਦਾਸਾ ਪੜ੍ਹ ਕਰ
ਤੇ ਹਹਿ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਰ ਗਏ ਇਸ ਸਿਖ ਹੁਕੇ ਕਾਰਜ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ
ਵਹਿ ਅਬ ਤਉ ਅਉਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਇਹਿ ਸਿ
ਖ ਅਰਦਾਸਾ ਕਾਹੇ ਕਉ ਕਰ ਤੇ ਹਹਿ ਤਬ ਪੀਰ
ਕਾ ਪ੍ਰਸਨ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਛਾਪ ਕਾਢੀ ਛਾ
ਪ ਕੇ ਉਪਰਿ ਸਿਆਹੀ ਲਗਾਈ ਫੇਰਿ ਕਾਗਤ
ਊਪਰਿ ਮੁਹਰ ਕੀਨੀ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਪੀਰ ਜੀ ਹਮ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਸੁਆਲ ਕਾ ਜਬਾਬੁ ਦੀਆ ਹੈ ਛਾਪ ਉਪ

ਰਿਜੋ ਅਖਰ ਥੇ ਜੋ ਆਗੇ ਕੇਹੀ ਥਾ ॥ ਅਬਾਕਿ ਜੀ ਨਹੀ
ਲੀਖੇ ॥ ਪਰ ਅਖਰਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਕੀ ਇਹੁ ਕੰਮ
ਨਿਰਤਿਆ ਹਿਥਾ ॥ ਜੋ ਜਬਾਇ ਹਿਛਾ ਪਾਸਿ ਰੁਟਕੇ
ਗੀਨ ਥਕਾ ਗਤੁ ਥੁ ਪਾਰਿਸੁ ਹਰਲਿਗ ਜਾਵੇਗੀ ॥ ਅ
ਰੂ ਅਖੂਠੇ ਅਖਰਾ ਸਿ ਪੋਹੋ ਇਜਾਵਹਿ ਗੋ ॥ ਤੈ ਸੋਪ
ਰਵ ਗਵਿਗਾ ॥ ਗਇਹਿ ਬਾਤ ਤਕਵੀਰ ਸਹਿਰਾਖ
ਛੋਗੀ ਹੈ ਜੋ ਜਬਾਇ ਹਸਾਨੁ ਥੁ ਸਨ ਸਟਕੇ ਆਗੇ ॥ ਅ
ਧੀਨੁ ਜਾਇ ਹੋ ਟੈਠਾ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਨਿ ਸੋਦਾਬੁ ਬੁਕ
ਰੇਗਾ ॥ ਤਬਾਇ ਸਕਾ ॥ ਅਖੂਠੇ ਲਿਖ ਤੇਲਿ ਖੁਸੀ ਧਾਹੇ
ਇਜਾਇਗਾ ॥ ਅਰੁ ਸਭੁ ਸੁਸਕ ਲਾਇ ਸਕੇ ॥ ਅਸਾਨ

ਹੋਇਜਾਂਦਾਹਿਗੋ। ਤਾਂਤੇਜੋਕਛੁਅਬਹੋਤਾਹੈ ਸੋਊਸੀ ੩੫੯
ਪਰਵਰਦਿਗਾਰਕੀਤੁਕਦੀਰਅਨੁਸਾਰਹੋਤਾਹੈ। ਸੋ
ਤਰਨਹੀਹੋਤਾ। ਤੂਮਾਂਗੇਲਿਖੇਅਹਿਜੋਸਾਹਿਬਲੋਕਾਂ
ਕਹਿਆਹੈ ਸੋਦੂ[illegible]ਰਸਤੁਕਹਿਆਹੈ। ਜੋਕਛੁ
ਅਬਹੋਤਾਹੈ ਸੋਊਸੀਤੁਕਬੀਰਅਨੁਸਾਰਹੋਤ
ਹੈ। ਇਹੁਉਤ੍ਰਸੁਣਿਕਰਿ ਪੀਰਪ੍ਰਸੰਨਹੋਆ।
੧੬। ਆਗੇਸਾਖੀਹੋਰਤੁਰੀ। ਏਕਬੇਰਿਗੁਰੂ
ਜੀਕਉਕੋਈਸਬਾਦਾਹੁਮਿਲਨੇਆਇਆ। ਤੂ
ਬਹੁਬਾਦਾਰਇਹੁਪ੍ਰਸਨੁਕੀਆ। ਜੋਗੁਰੂਜੀਇ
ਸਾਇਸਖਊਪਰਿਤੂਮਿਹਰਬਾਨਹੋਤੇਹੋ। ਤਿਸ

ਸਿਖਨੂ ਕਿਆ ਦੇਤੇ ਹੋ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜੋ ਸਾ ਸਿਖੁ
ਪੜਿ ਹਮ ਅਖਰ ਬਾਨੂ ਹੋਤੇ ਹੋ ਤਿਸਾ ਸਿਖ ਕੇ ਪਾਰਿ ਏਕੁ
ਪਿਆਰਾ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਦੇਤੇ ਹੋ ॥ ਫੇਰਿ ਸੁਥਾਦਾਰ ਕਹਿਆ
ਗੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਸਾ ਸਿਖੂ ਪਾਰਿ ਭੂਮ ਬਹੁਤੁ ਅਖਰਵ
ਨੂ ਹੋਤੇ ਹੋ ਤਿਸਾ ਸਿਖ ਕਉ ਕਿਆ ਦੇਤੇ ਹੋ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋ
ਆ ਜੋ ਸਾ ਸਿਖੁ ਪੜਿ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਅਖਰ ਬਾਨੂ ਹੋਤੇ ਹੋ
ਤਿਸਾ ਸਿਖ ਕੇ ਪਾਰਿ ਦੋਇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਵੇ ਜਿਵੇਂ ਦੇਤੇ ਹੋ ॥ ਫੇ
ਰਿ ਸੁਥਾਦਾਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਸਾ ਸਿਖੂ ਪਾਰ
ਭੂਮ ਬਹੁਤੁ ਤੇ ਬਹੁਤੁ ਅਖਰ ਵਾਨੂ ਹੋਤੇ ਹੋ ਤਿਸਾ ਸਿਖ
ਕਉ ਕਿਆ ਦੇਤੇ ਹੋ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜੋ ਸਾ ਸਿਖੁ

ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਹੁਤੁ ਤੇ ਬਹੁਤੁ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਤੇ ਹੋਂ ਤੁਮ ੩੬੦
ਸਿਖਕੇ ਘਾਰਿ ਹਮ ਤਾਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿੰਦੇ ਤੇ ਹੋਂ ਸੂ
ਬਾਦਾਰ ਕੇ ਹੋਰਿ ਦੇ ਫੇਰਿ ਪੁਛਨੇ ਕਾਰਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਦਸ
ਪਿਆਰਿਆ ਤੁ ਕਿਓ ਗਏ ਜੋ ਜਿਸਾਂ ਸਿਖ ਪੂੰ ਪਾਰਿਹਾਮ
ਬਹੁਤੁ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹੋਤੇ ਹੋਂ ਤਿ ਸਾਂ ਸਿਖ ਕੇ ਘਾਰਿ
ਅਣਸਾਂ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿੰਦੇ ਤੇ ਹੋ ਫੇਰਿ ਸੂਬਾਦਾਰ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ ਮਹੁ ਜੋ ਇਦਸਾਂ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖਕੇ
ਘਾਰਿ ਭੇਜਿੰਦੀ ਏ ਇਸੁ ਬਾਤ ਮਾਹਿ ਸਿਖ ਕਉਰਿਕ
ਆਹਾ ਸੁਲਿਪੂ ਆਗਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤੁਸੇ ਬਹੁਤੁ
ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ ਕੇ ਘਾਰਿ ਜਾਂਦੇ ਹਿ ਹੋਗੇ ਤਿ ਤਲਾ ਬਹੁ

ਤੁਰੀ ਬਹੁ ਅਬੀਰਾਂ ਭੂ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਹੀ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਸੰਤਹੁ ਕੇ ਬੀਚਿ ਸਹਜੇ ਸਾਤਿ ਬੀਆ
ਰਕਾ ਭੁ ਪਾਵੈਸੁ ਪਾਨ੍ਹਾ ਹੋਤਾ ਕੋਈ ਐਸ ਬਾਰਬ ਬਚਨ
ਸਿਖ ਕੀ ਕਾਨੀ ਪੜ੍ਹੈਗਾ ॥ ਬਹੁਨ੍ਰਿਤਿ ਸਬਦ ਰਨੁਕ
ਉਹਿ ਰਦੇ ਅਹਿ ਧਾਰੈਗਾ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ਕਾ ਜਨੁ ਆਰ
ਨੁਕਾਰਿਆ ਜਾਵੈਗਾ ॥ ਫਿਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸਾਬ ਥਾਨ
ਪਾਨ ਕਾ ਭੁਗਾ ਭ੍ਰਿਭੁ ਉਕਰੈਗਾ ॥ ਇਤ ਕਾਰਿ ਸਿਖ
ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਬਧੈਗਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਨੀ ਸਿਖ ਕਾ ਭੂ ਟਬੁ ਸੰਤ
ਹੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈਗਾ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ਕਾ ਰਿਹਾਸ ਭੁਸ
ਫਲ ਹੋਇਗਾ ॥ ਅਰ ਬਾਇ ਹਿ ਜੋ ਗਿਹਸਤ ਕ ੩੬

ਲੇਖਾਸਿਖਕਉਨਦੇਵਣਾਆਵੈਗਾ ॥ ਸੰਤਹੁਕੇਮਿਲ ੩੬੧
ਆਸਿਖਕਉ ਏਤਾਭਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤੁਹੋਹਿਗਾ ॥ ਤਬਬਾਬੇ
ਹੁਉਤਰੁਸੁਣਿਕਰਿਸੂਬਾਦਾਰੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ॥੧੧॥
ਆਗੈਸਾਖੀਹੋਰੁਤੁਰੀ ॥ ਇਕਬੇਰਿਗੁਰੂਜੀਲਖੀਜੰ
ਗਲਿਬੈਠਾ ॥ ਤਹਾਂਕਿਸੀਸਿਖਆਇਕੈਕਹਿਆਜੋਸ
ਚੇਪਾਤਸਾਹਸੰਗਤੀਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਕਉਆਵ
ਦੀਆਆਸੀਆਤੇਆਮਕੇਸੂਬਾਦਾਰਖੋਹਲੀ
ਨੀਆਹਾਹਿ ॥ ਤਾਸੁਣਿਕਰਿਗੁਰੂਜੀਚੁਪਸਾਹਿਰਹੇ
ਉਤਰੁਕੁਛੁਨਦੀਆ ॥ ਤੋਫਿਰਿਦੂਸਰੇਦਿਨਿਕਿਸੀ
ਅਵਰਸਿਖਆਇਕਹਿਆਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹ

ਤੁਰੀ ਬਹੁਤਾ ਅਕੀਰਾ ਭੂਤ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਹੀਹਾਰਿ
ਜਸੁ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਸੰਤਹੁ ਕੇ ਬੀਚਿ ਸਹਜੇ ਸਾਤਿ ਕੀਆ
ਰਕਾ ਥੂ ਪਟਣੇ ਸੁ ਪਨ੍ਹਾ ਹੋਤਾ ਕੋਈ ਐਸਾ ਥਾਰਥ ਕਰਨੁ
ਸਿਖ ਕੀ ਕਾਣੀ ਪੜ੍ਹੈਗਾ ॥ ਬਹੁ ਨਿਤਿ ਸਬਦ ਨੁਕ
ਉ ਹਿਰਦੇ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇਗਾ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ਕਾ ਜਨਮੁ ਆਰਥ
ਲੁਕਾ ਹੋਇਆ ਜਾਵੈਗਾ ॥ ਫਿਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸਾਥ ਧਾਨ
ਧਾਨ ਕਾ ਭੁਗਾਤਿ ਭੁਗਤੁ ਕਰੇਗਾ ॥ ਇਤਨ ਕਾਰਿ ਸਿਖੁ
ਕਾਰਿਜ ਕੁਬਧੇਗਾ ॥ ਬਹੁਨੀ ਸਿਖ ਕਾ ਭੁਟਭੁ ਸੰਤ
ਹੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ॥ ਤਬ ਸਿਖ ਕਾ ਗਿਹਸਤੁ ਸ
ਫਲ ਹੋਇਗਾ ॥ ਅਰ ਥਾਇ ਹਿ ਜੋ ਗਿਹਸਤ ਕ ੩੬

ਗਾ॥ ਜੋਕੋ ਸਾਹਿਬ ਨਾ ਆਧਾਆਨ ਸੁਣੈ॥ ਸਾਗਾਆਨ
ਸੁਤਬਹੀਰ ਤਾਹੈ॥ ਜਬਕੋ ਸਾਹਿ ਅਰਸਸਤ੍ਰਾ ਸਾਹਿਤ੍ਰ
ਹੋਤਾਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਸੰਗਤੀ ਕਉ ਜੁਧਕਰ
ਣੇ ਸਿਖਾ ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸੇ ਹਾਂ॥ ਕੋਹੰਦੂ ਹਤ੍ਰਿ
ਹੂਤੇ ਸੰਗਤੀ ਆਈਆ ਸੁਣੀਆਂ॥ ਤਬ ਕੰਲਾ
ਬੈਗਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਗੁਲਿਆਆ
ਪਣੀ ਸੋ ਨਾ ਬੁਲਾਏ॥ ਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਹਥਿ ਕਰਿ
ਲੈ ਦਉ ਸੰਗਤੀਆ ਦੁਣੀਆਂ ਹੋਏ ਸੰਗਤੀ ਕਉ
ਖੋਹਿ ਲਿਆਵਹੁ॥ ਪਰੂਆਰਣਾ ਬ੍ਰੀਕੈ ਸੀਕਉ
ਨਾਹੀ ਤੇ ਚੀਜ ਬ ਸਭੁ ਗਦ੍ਹਾ ਦੁਣੀ ਬ੍ਰੀਕੈ ਉ ਨਾਹੀ

ਸੰਗਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਆਵਦੀਆਂ ਸੀ ਆਤੇ ਅ
ਗੇ ਸੂਬਾਦਾਰ ਖੋਹਿ ਲੀਨੀਆਂ ਹਾਹਿ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ
ਦੇ ਖੋ ਭਾਈ ਇਉ ਕਿਵੈ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਜੋ ਸੂਬਾਦਾਰ ਕਉ
ਸੰਗਤੀ ਖੋਹਿ ਲੀਆ ਹੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਇਉ ਹੀ ਕਹ
ਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਗਤੀ ਕਉ ਸੂਬਾਦਾਰ ਖੋਹਿ ਲੀਆ ਹੈ
॥ ਪਰੁ ਭਾਈ ਸੰਗਤੀ ਸਭੀਆਂ ਹਾਹਿ ॥ ਸੰਗਤ ਕਉ ਨ
ਦੁ ਪਾਤਸਾਹੀਆ ਸਿਅਰਣੀਆ ਹਾ ਬਿਨੁ ਨਾਈਆ
ਹਾਹਿ ॥ ਅਰੁ ਅਬ ਸੰਗਤੀ ਕਉ ਭੁਗਉਤੀ ਹਾ ਬਿਨੁ
ਲਾਵਉਗਾ ॥ ਅਰੁ ਚਿਠੀਆ ਸਉ ਬਾਜਾਂ ਨੂੰ ਦੁ
ਉਗਾ ॥ ਨਕੋ ਰਿਇ ਇਹਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸੇਰਾ ਸਿਖ ਕਉ ਦੇ

ਕੋਹਾਂ ਤਕਿ ਸੁਣੀਂਦਾਣਿ ਲਾਗਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਦਬ
ਸਥਾਨਿ ਆਇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਸੋ ਰੂਸਾਂਣਿ ਸਾਂਣਿ ਬਿਗਾਸ
ਹਿ। ਰਕੂਹਾਂ ਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕਉਂ ਪੁਕਾਰਣਿ ਇਸੀ ਵਜਾਇ
ਥਾਲਣਾਂ ਸੀ। ਹੋਰਿ ਕਨ੍ਹਾਂ ਪੁਕਾਰਾਂ ਦਾ ਜਿਸ ਬਕਨ੍ਹਾਂ ਹੁ
ਤਿਆਂ ਰੂਹੇ ਇਤੁ ਬ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਜਾਂਦਾ ਹੁ ਖਾਲਸਾ
ਜੀ ਕਨ੍ਹਾਂ ਪੁਛੁ ਲਿਦਾ ਹੁ। ਤਬ ਕਨ੍ਹਾਂ ਪੁਛੁ ਲਿਆ
ਜਾਂਦੈ। ਬਹੁਤ ਬੇਰਿ ਇਉ ਹੀ ਕੀਆ। ਏਕ ਬੇਰਿ ਬ
ਹੁਕਨ੍ਹਾਂ ਪੁਕਾਰਦਾ ਇਆ। ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ। ਜਾਂਦਾ ਹੁਖਾ
ਲਸਾ ਜੀ ਪੁਛਿ ਲੈਂਦਾ ਹੁ। ਤਬ ਬਹੁਤੇ ਸਿਖ ਉਠਿ ਉਲਟ
ਇ ਗਏ। ਤੇ ਕਿਤਨੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਰਹੇ

ਜੋਸੰਗਤੀਕਉਫੇਰਿਦੇਵਣੀਹੋਇਗੀ॥ ਜੋਸੰਗਤਿਕਉਜੁ
ਪੁਕਰਣੀਸਿਖਾਲਨੇਹਾਂ ਤਾਂਉਲਾਂਭੇਗਾਨ੍ਹਜੋਨਾ
ਸਤਿਤ੍ਰਿਆਨੀਆਹਾਥਿਕਾਠਕੇਜਾਇਸੰਗਤੀਕ
ਉਥੇਹਾਜਰਿਪਾਇਆਤੇਸੰਗਤੀਕੀਓਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇ
ਨੂੰਲੋਸਿਉਆਰੋਗਾਇਉਕਹਿਓਜੇਆਬਾ ਜੋਇਥੇ
ਜੰਗਲੁਵਿਚਿਅਸੀਪਾਹੁਣੇਜੋਹੋਏਬੈਠੇਹਾਂ ਤੇਜਟਿਆ
ਪਜੋਰੋਟੀਨਿਤੂਹਾਨੂੰਥੋਹਣਿਆਵਣਿਤਾਂਤੂਸਾਂਖੁਹ
ਵਣਾਨਾਂਹੀਤਕਰਾਰਹਣਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕੇਬਚਨ
ਪਾਇਸੰਗਤਿਤਕਨੀਆਹੋਈਆ ਜਉਹੁਥੋਹਾਰਿਉ
ਹਥਹਾਵਾਹਿਨਾਹੀਬਕ੍ਹਾਸੋਕੁਉਠਿਆਆਉਹੂਸੋਰੂ

ਭੁਭੁਖਤੁਖਾਵਾਹਿ ॥ ਫੇਰਿ ਇਕਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਉਹੁ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਗੁ ੨੬੫
ਲਿਆ ਰੋਜੁ ਲਾਇਆ ਕਰਿ ਸਰਕਾਰੋ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿ
ਆ ਅਸਾਡੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੂੰ ਏਸੀ ਹੁਇਆ ਲੋ ਹੁਕਮੁ ਹੋ
ਆ ਗੁਲਿਆ ਰੋਜੁ ਲੈ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਪਾਸਿ ਹੈ ਸੀਹੁ
ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਬਗਾਲਾਂ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ॥ ਜੇਤੂ ਮੂ
ਕਾਂਨੂੰ ਵਿਚੋ ॥ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਾਂ ਫੇਰਿ
ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਗੁਲਿਆ ਰੋਜੁ ਖਾਇਆ ਕਰਿ ਸਰ
ਕਾਰੋ ਤਾਂ ਉਨਿ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਆਸਾਡੇ ਪਾਤਸਾਹੁ
ਨੂੰ ਏਸੀ ਹੁਇਆ ਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇਰਿ ਅਣਸੁਣਿ
ਆਖੀ ਤਾਂ ਉਥੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਕੀਆ

ਉਹੁਲੂਣਦਾਣਿਨਗਏ॥ਤਾਹੁਕਮੁਹੋਆਭਾਈਸਿਖੋਨੂੰਸੀ
ਕਨੂਹੁਲੂਣਦਾਣਿਕਿਉਨਗਏ॥ਤਾਸਿਖਾਕਹਿਆ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੋਥੰਦਾਮਿਲਦਾਤਾਖਾਦਾਇਲੇਦ
ਦੇਤੇਅਸੀਲੂਣਦਾਣਿਦਾਗਲਿਆਦਿਰਹੁਨਾਂਹੀਤ
ਬਹੁਕਮੁਹੋਆਨਿਪਾਲੂਭਾਈਖਾਲਸੇਦਿਰਿਲੂ
ਟਭੀਹੋਵੈਗੀਤੇਸਿਖੀਭੀਹੋਵੈਗੀ॥ਬਹੁਨੂਸਸ
ਤ੍ਰਦੇਖਿਕਾਰਿਪਸੀਨਹੋਵੈਗਿ॥ਸੋਸਿਖਸਾਇਆ
ਭੇਟਲਿਆਵੈਤਿਸਕਉਐਸੀਭਸੀਨਮਿਲੇ
ਜੋਸੀਖਸੀਸਸਤ੍ਰਭੇਟਲਿਆਵਣੇਦਾਏਕਉ
ਮਿਲੋ॥ਬਹੁਨੂਸਸਤ੍ਰਹੁਕੀਪੂਜਾਕਰਣਿਆ

ਰਖਾਸੋਖਬਬਖਸਿਆਅਸਾਨੂੰਜਟਾਂਥਾਕਿਕੋਆਨਿ ੩੬੫
ਗੁਰੂਪਾਸਹੂਥਾਂਸਿਕਰਾਈ॥੧੮॥ ਸਆਠੋ
ਸਾਖੀਹੋਰਹੂਈ॥ ॥ਇਕਬੇਰਿਮਾਤਾਜੀਆਸੈ
ਟਹੂਕੀਓਰਕਾਹਿਤੁੰਜਿਆਜੋਆਈਆਸੰਗ
ਤੀਪਾਸਹੂਤੂਅਬਹੁਤੀਗਿਲਿਆਵਦੇਹੋਤੇਗੁਰੂ
ਕੇਖਜਾਨੇਨਹੀਪਾਇੰਦੇ॥ਇਹਿਬਾਤਸੁਣਿਨ
ਹੀਕਰਦੇ॥ਜੋਸੁਣਿਕਰਹੁਤਾਆਈਆਗੁਰੂ
ਕੇਖਜਾਨੇਪਾਦਹੂਤਾਆਸੰਟਾਕੂੰਪੁਕਾਰਿਕੇਆ
ਤਾਕੀਓਰਿਹਾਇਉਕਾਹਿਤੁੰਜਿਆਜੋਪਾਹਿਲੋਪੁ
ਤਕਚੂੰਪਨਾਇਨਚੂੰਸਾਹੀ॥ਜੋਪੁਤ੍ਰੇਗਾਪਨੇਗ ੦

ਉਝਸੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਬੀਤਿ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਫੇਰਿ ਕਹਿਆ ਤ੍ਰਲਿਆ ਓਠੇ ਨੁ ਲਾਇਆ ਕਰਿਸ
ਰਕਾਠੇ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਤ੍ਰਲੋਕਾ ਹੈਆ ਆਸਰਵੇ ਪਾਤਸਾਹ
ਨੁਰੇਮੀ ਹੁਮਿਲੋ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜ ਤੂ ਪਿੰਨੇ ਤਾਂ ਕੰ
ਧਖੀ ਭ੍ਰੀ ਸਿਖਿੰਨੇ ਆਸਤਾਂ ਤਾ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਸਾਇਆ
ਸੀ ਪਰੁ ਇਹੁ ਪ੍ਰਸਣੁ ਦੇਵਾ ਨਹੀ ਜਾਪੁ ਛ ਪੜ੍ਹ
ਹ ਛੇਕਰਾ ਵਹੁ ਤਾਂ ਭਲਾ ਬਹੁਤੁ ਪਸੰਨ ਹੋਆ॥
ਪਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਕੇਤੇ ਰੁ ਲਾਇ ਕਰੁ ਕੀਏ ਅਰੁਸ
ਹਸਦੀ ਆਨੁ ਖਾਇ ਕੜਕੀਏ ਛ ਪਤ੍ਰ ਭਲੀ ਪਕਾ
ਰਿਹ ਛੋਕਰਾ ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜਟ ਕਉ ਥਰਾਵੀ

ਤੂਾਭੂਪਾਤ੍ਰਿਕਰਿਲੈਬੁਲਿਖਦਾਹੈ॥ਤੂੰਨਰਕਾਂਰਸਭੁ ੨੯੬
ਪਰਹਿ॥ਤੂੰਅਣਪੜ੍ਹਿਆਕਿਉਂਕਰਿਰਹਿਆ
ਹੈ॥ਸਭਦੇਆਤ੍ਰਜਾਂਪਛੂੰਗੁਰੂਸਾਹਿਕਰਣਕਾਰਣਜੋਤੂ
ਹਨੂੰਅਣਪਣਪੜ੍ਹਿਆਕਹਦੇਹੈਂਨਾਤ੍ਰਿਨਾਂਕਾਅ
ਹੁਕਾਲਾ॥ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਭਾਈਅਸੀਂਦਸੋਦੇਸਰੀਕ
ਹੈਨਿਆਪਕਉਗੁਰੂਕਹਾਵਦੇਹੈਸੋ॥ਉਨਕਾਅ
ਦਬੁਕਰੀਐ॥ਭਾਵੇਂਰਿਜਿਥਾਂਕਹਿਆਸਦੇਪਾਤ
ਸਾਹਤੇਦੇਸਰੀਕਾਂਦਾਮੁਹੁਕਾਲਾ॥ਜੋਤੇਦੇਸਾਂਥਿਸ
ਰੀਕਤੁਕਰਨਿਤੇਬਰਾਬਰੀਕਰਨਿਤਿਨਕਾਦਰਸਾ
ਹੇਮੁਹੁਕਾਲਾ॥ਫੇਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਆਭਾਈਜਿਧਰ

ਤਾ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੁਲੇਖਾ ਸਾਆਇ ਬੋਲੇ ਦੇਂਗਾ ਤਾ ਆਂਮ
ਣੀਏ ਨੈ ਕਾ ਭੀ ਅਰੂ ਖਬਰ ਕਾ ਭੀ ॥ ਤਾ ਆ ਤਾ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਅਸੁੰਦਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਬਾਤਾਂ ਕਹਿ
ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਜੋ ਅਸੰਦਾ ਇਉ ਕਹਦੇ ਹੈਨਿ
ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਅਸੰਦਾ ਨਾਲਿ ਲੇਖਾ ਸਾਮ
ਣਾ ਹੋਇਆ ॥ ਤੇ ਲੇਖਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਦਾ ਸਤੇ ਪਹੁ
ਨਾ ਭੀ ਹੋਇਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭ ਪਤੀ ਤੇ ਬੁ ਧ ਕਾਂਸੈ
ਣਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਿਖਾਂ ਭ ਪਤੀ ਥੇ ਸੰਭਰ ਕੀਆ ਹੂਤੀ
ਕੀਨੀ ॥ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਭੇ ਪਾਤਸਾਹ ਹਾਬਿ ਧਾਤੂ
ਜੋਗੀਆਂ ਦੇ ਅਸਤ ਕਉ ਪਾਹਿ ਬੋਲੇ ਖਾਲਿ ਬਦਾ ਹੋਸੈ

ਤੇਗੁਰੂਜੀਪਸਾਦੁਮੂਲੋਨਪਾਵਹਿਤਾਂਦਾਗਰੀਸਿਖ ੩੬੭
ਹਜੂਰਿਅਰਦਾਸਿਆਇਕਰਹਿਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹ
ਸੰਦਤਉਆਪਣਾਠਉਨ੍ਹੂੰਪਸਾਦੁਪਾਇਓਦੇਵਦੇਹੈ
ਸਿਨਾਆਪਣੀਦਾਇਆਕਰਿਕੇਪਸਾਦੁਪਾਇਓਦੇਵੀ
ਏਹੁਕਮਹੋਆਭਾਈਉਨਕੀਉਹੁਜਾਨਹਿਹਮਆ
ਪਣਾਪਦੁਪੂਰਾਪਾਲਣਾਹੈਜਬਹਮਾਰੇਥਾਲੀਕੇ
ਪਾਰਆਵਹਿਗੇਹਮਤਬਹੀਪ੍ਰਸਾਦੁਪਾਵਹਿਗੇ
ਤਬਦਾਂਗਰੀਸਿਖਜਾਇਜਾਇਹੋਭੁਖੇਓਉਸਦੇ
ਸਿਖਜਾਇਜਾਇਅਸੰਦਹੁਕੇਮਹਤਾਜਹੋਦਹਿਅਤੁ
ਕਹਹਿਜੋਹਭੂਕੇਵਾਸਤੇਨੂਮਰਦੇਜੋਤੂਮਾਰੇਬਿਨਾਭੁਖੂ

ਦੇਹੋਏਨਿਗਇਹਿਥਰਨਾਸੰਦਰਪਾਸਿਹੀਸੁਣਦੇਥਾਪਤ੍ਰਾ
ਫੇਰਿਤੁਕਸੁਹੋਇਆਭ੍ਰਾਈਆਸੀਦੇਐਤੁਹਾਕ੍ਹਾਕਹਿ
ਆਖੰਨਿਆਸੀਪਕੂਦਾਸਾਪਹੁੰਚਿਖਾਣਦੇਪਞ
ਨੁਨਹੀਦੇਂਦੇ॥ ਤਾਂਅ ਵਣੁਆਇਛੁਕਰੋਜੋਸਿਖਪ
ਕ੍ਰੇਹੋਏਐਸੇਰੇਪਾਸਿਹੋਏਨਿਤਿਨਕੇਸਾਥਿਛੇਦਾਸਾ
ਛੋਇਆਆਦਿਨਿਕਾਭੀਅਰੁਪਰੂਰਕਾਭੀਸਜ
ਬਗੁਰੂਬਾਬੇਇਹੁਬਚਨੁਕਹਿਆਂਤਬਸੰਦਰੁ
ਤੇਪ੍ਰਸਾਦੁਗੁਰੂਕੇਪਾਦੁਦੇਸੋਪ੍ਰਸਾਦੁਪਾਵਹਿ
ਨਾਆਦਿਹਾਤਾਗੁਰੂਜੀਭੀਪ੍ਰਸਾਦੁਨਪਾਵੈਸ੍ਰ
ਸੰਦਰਆਪਣੀਹਥੂੰਕ੍ਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਪਾਇਛੋਡਿਆ

ਰਲਉ ਆਇਜਾਂਦੇ ॥ ਪਰਭੂਆਸੀ ਭਉ ਕਰਨੇ ਦਾ ਜਥੂ ਭੂਪ

ਨੂਕੇ ਲਫਣਨਹੀ ਭਉਭੀ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਉਤਉ ਹੈ ਕਿਉ ॥ ਨਾਅ

ਕੈ ਪਾਉਂ ਹੈ ਪਏ ਜੂਕਨੇ ਹਾਂ ॥ ਅਸੰਦ ਨੂਕੇ ਥਰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਣ

ਹਿਹੀ ਬੇਠੇ ਬੋਲਹਿ ਕਿਛੂ ਨਾਂਹੀ ॥ ਤਾ ਅਸੰਦਾ ਕਉ ਭਉ ਲੀ

ਪਕਾਰਿ ਭਾਰੂ ਬਾਬੇ ਟੋਹਿ ਟਾਹਿ ਦੇਖਿਆ ਆ ਭੁਲੀਪ

ਕਾਠਿ ਕੂ ਛੇਕੀਏ ॥ ਤਉਨਾ ਨੂੰ ਇਉ ਜਾਣਿਦਾ ਇਆ ਜੋਸ ਸੰਦਾ

ਦਾਦੂ ਪੁਕਿਟਾ ਹੈ ॥ ਇਸਾ ਠਿਟੇਨੂ ਪਾਵਿਲ ਪ੍ਰਸਥਨੂ ਜੋਤ

ਨੂਕ ਭਉ ਹੋਸਾ ਹੈ ਸੋ ਨਿਕਲਣਾ ਕਿ ਛਨਾਂਹੀ ॥ ਥੀਜੁ ਇ

ਨਾਦਾ ਖੋਟਾ ਹੈ ॥ ਇਹਿਲਾ ਇਕ ਮਜਾ ਇਕੇ ਹਾਹਾ ॥ ਇ

ਨਕੀ ਆਤਮਾ ਗਿਰਾਈ ਹੈ ॥ ਇਨਕੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਮਾਰੀ ਹੈ ਸੋ

ਜੀਵਉਚਾਏਰਿਦਿਨਪ੍ਸਾਦਪਾਏਬਿਨਾਬੀਨਗਏਹੋਨਿ
ਜਬਤੂਮਊ੍ਹਾਪ੍ਸਾਦੁਜਾਏਕਾਰਿਪਾਦਹੁਗੇਤਬਤੂ
ਭੂਜੀਭੀਪ੍ਸਾਦੁਪਾਦਹਿਰੋਗਤੁਝੁਤੁਝੁਅਸੀਰਵਦ
ਪੀਰਬੋਲਦੇਹਹਿਜਿਉਜਿਉਸਿਖਬੋਲਤੀਆਕਰ
ਹਿਤੁਝੁਤੁਝੁਅਸੀਰਵਦਪੀਰਬੋਲਦੇਹਹਿ॥ਤੁਮਅਸੀਰਵਾ
ਗੁਰੂਕਾਅਰਦਾਸਬੁਝੋਰਿਦਿਤਾਜਬਆਦਿਹਿਤੀਪ੍
ਸਾਦੁਪਾਦਨਤਬਗੁਰੂਜੀਕੀਪਰਿਬੁਹੀਆਆਖੀ
ਦੇਖਹਿਆਅਗੁਐਸੇਬਚਨਕਹਹਿਜੋਗੁਰੂਤਾਅਸ ॰
ਕੀਤਾਹੈ॥ਅਸਾਨੇਦਰਾਏਗੁਰੂਕਾਕੀਆਕਰਨਾਹੈ
ਜੋਅਸੀਗੁਸਿਜਾਦੀਆਹਿਤਾਉਸਨਿਗੁਰੂਕਚਪ

ਕਰਿਦਿਖਲਾਵਹਿ॥ਤਾਗੁਰੂਜੀਅਰਦਾਸੀਏਸਿਖਕ ੩੯
ਉਹੁਕਮੁਕੀਆਜੋਸਾਂਗੀਆਕਉਮੇਰੇਨਿਕਟਿਬੁਲ
ਾਇਲਿਆਉ॥ਤਾਅਰਦਾਸੀਆਸਿਖਸਾਂਗੀ
ਆਕਉਨਿਕਟਿਬੁਲਾਇਲਿਆਇਆਸਜਾਂ
ਗੀਆਕੀਓਰਿਦੇਖਿਕਰਿਹੁਕਮੁਹੋਆਮਸੰ
ਦਾਕਾਸਾਂਗੁਲਿਆਵਹੁ॥ਪਰੁਭਉਨਕਰੋਜੋਉ
ਕਾਤਉਸਾਂਗੁਲਿਆਉ॥ਗੁਰੂਜੀਕਾਹੁਰਦਾਜੋ
ਮਸੰਦਾਕਉਸਜਾਇਦੇਵਣੇਕਾਫੁਰਿਆਸੀਸਾਂ
ਗੀਆਭੀਐਸਾਹੀਸਾਂਗੁਆਣਿਆ॥ਏਕਮ
ਸੰਦੁਬਣਿਆਆਮਸੰਦ॥ਇਕਰਾਜਨੀਸਜੋਪਬ

ਪੂਜਾਦਾਧਾਂਨੁਖਾਂਦਿਆਆਰੀਹੈ॥ ਤਦਵਾਪਾਤਸਾਹੀਆਂ
ਤਕਿਓਇਨਿਪੂਜਾਖਾਦਦੇਰਹੇਹੈਨਿ॥ ਤਦਿਗੁਰੂਹੋਇਆਹੈਓ
ਨਾਨੁਪੂਜਾਖਾਦਿਆਆ॥ ਤਇਨਾਥੀਅਪਛੁਲਾਹਿਸਾਬੁ
ਭੀਛੀਦੇਤੇਆਗੈ॥ ਤੇਭੀਇਨਾਨੂਪੂਜਾਨਖਦਵਣਾਈਓ
ਤਇਨਕੀਭੁਲਾਈ॥ ਇਸੀਅਹਿਤੇ॥ ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਆਪ
ਣੇਹਿਰਦੇਮਹਿਅਸੀਦਹੁਕਮੁਸਜਾਇਕਾਤਿਆਰੀ
ਕੀਨੀ॥ ਤਾਇਕਦਿਨਿਗੁਰੂਜੀਦਮਦਮੇਊਪਰਿਬੈਠੇ
ਹਹਿਦਰਸਨੁਲਗਾਹੋਇਆਹੈ॥ ਤਬਸਾਂਗੀਆਇ
ਨਿਕਸੇ॥ ਤਸਾਂਗੀਆਦੂਰਹੁਪੁਕਾਰਿਕਹਿਆਜੋ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਅਸਾਨੂਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਕੋਈਸਾਂਗੁ

ਇਆਤਾਨੋਰਿਸਿਖਾਆਸੀਕਹਿਆਜੋਮਿਹਰਵਾਨ ੩੭੦
ਪ੍ਰਸਾਦੁਨੂਸੀਕੇਹਾਪਾਵਦੇਹੋਕੇਹਾਪ੍ਰਸਾਦੁਕਰੀਐ
ਤਾਮਸੰਦਕਹਿਆਹਤੁਆਠਿਆਤੁਰੇਪਾਰਿਗੁਰੂ
ਆਇਆਹੈਤੁਤੈਇਵੇਹਾਪ੍ਰਸਾਦੁਕੀਤਾਹੈ।ਸਇਹੁ
ਪ੍ਰਸਾਦੁਤਾਅਸਾਦੇਕੁਤੇਭੀਨਹੀਖਾਵਦੇ।ਜੇਅਸਾ
ਦੇਖਾਇਕਦਾਪ੍ਰਸਾਦੁਕਰਹਿਤਾਹੀਅਸੀਪ੍ਰਸਾਦੁ
ਪਾਵੀਆਹਿਕਿਉ।ਖੰਡਦਾਕੜਾਹੁਕਾਰਿਤੇਨਾਲਿ
ਸਲੂਣਾ।ਮਹਾਪ੍ਰਸਾਦੁਕਰਿ।ਸਿਖੁਨਿਰਧਨੁਸੀ।ਓ
ਭੀ।ਫਿਰਦੂਜੇਸਾਧੂਖਨਾਸਿਖਣੀਕਾਦੇਦਕਾਰਿਓਨੇ
ਜੇਹਾਪ੍ਰਸਾਦੁਕੀਤਾਜੇਹਾਮਸੰਦਕਹਿਆਸੀ।ਤ

ਫਕੀਰੁਤੇਦੂਸਰੀਰਾਜਨੀਖਥੋਹਾਬਹੁਫਕੀਰਾਸੁਤੇਮਗਰਿ
ਸਟਰਾਂਪਿਆਲਾਬੁਰਿਦੇਦਣੇਵਾਲਾਹੋਇਆ
ਤਓਨਾਨਟਫਰਕੇਹਾਥਿਫਰਿਆਹੋਇਆਤਬਾਸੀ
ਦੂਕਿਸਾਂਸਿਖਾਨਿਗਧਨਕੇਧਾਰਿਜਾਇਦਵਿਆ
ਤਸਿਥਕੇਧਾਰਿਬੈਠਕਰਿਪੀ। ਤਉਹਾਰਾਜਨੀਮ
ਨਾਵਥਾਅਭੁਗਾਇਥਕੀਆ। ਮਿਫਿਰਿਸਿਥਪਸੁ
ਦੂਕੀਤਾਂਦਾਲਪ੍ਰਸਾਦੀ। ਮਸਿਦੂਰਬੁਕੇਮਹਿਜਾਂਥੈ
ਰਾਇਹੁਮਸਾਦੂਦੇਖਿਕਰਿਕੂਪਕੀਆ। ਤਪ੍ਰਸਾਦੀ
ਆਕਿਤੇਦਾਲਿਸੁਣੀਆਂਦਾਲਾਕਿਤੇਦਾਲਿਸੁਣਿਪ
ਬੀਤਤੇਉਠਿਆਇਆ। ਸਥਾਹਿਰਸੁਕੇਉਨਪ

ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਅਸੀਂ ਦਸੇ ਦੇਹਾ ਤੂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸਨੋ ਤਰਸਦੇ ਹੈਨਿ॥ ੩੭੧
ਤਾ ਓਨਿ ਸਾਂਗੀ ਆ ਕਹਿਆ ਆਸਡੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਅਸਾ ਥੋਨੂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਇਸ ਥੀ ਦਸਣੇ ਦੇਵ
ਪਾਤੂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸਨੋ ਹੀ ਤਰਸਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਸਿਖਾਂ ਕੇ ਲੰਗ
ਰ ਬਿਲੰਗ ਕਰਣੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨਿ॥ ਸਤਿ ਸਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋ
ਆ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਟਜਾਣਾ ਨ ਪਾਏਨਿ
ਤਨ ਕਾਲਿਟ ਉਠਿ ਲਿਆ ਆ ਦੁਖੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚ
ਰਨ ਪਾਇਉਸੁ ਸੀਦ ਪਾਤਿ ਸੋ ਕਹਣੇ ਅਸਾਂਟ ਫਨੇ ਆਏ
ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਕੋਠਿਆ ਆਸਹਿ ਪਾਇ ਕਾਰਿਜੰਦੇ
ਸੋਇਲ ਕਨੋ ਤਾ ਸਿਖਾਂ ਏ ਦੇ ਕੀਤਾ ਤਾ ਪੰਜ

ਓਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਅਸੰਦਤੁ ਖਾਇਆ ਤਉ ਰਾਜਸੀਆ
ਭੀਜੋਵਿਆ ਸਨਿਰਿ ਗਤੁ ਬੀਭੀ ਦਿਨੁ ਹੋਇਆ ਤਾ ਅਸੰ
ਦ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਰਤੂੰ ਹੋਏ ਭੁਣੇ ਟਛਿਆ ਓ ਤਉ ਸਿ
ਖਲੇ ਰੂ ਗਹ ਦੇ ਰਖਿ ਕੇ ਰੂ ਪਈਆ ਭੁਣੇ ਛਿਆ
ਇਆ ਤਉ ਭੁਣੇ ਆਣੇ ਧਰਿ ਕੇ ਸਿਖਾ ਥਾਣੇ ਕਿਆ
ਤਾ ਸਿਖ ਕੀ ਪੀਹਾ ਆਹਿ ਅਸੰਦ ਪੰਜੇ ਵਾਰਿਲ
ਭਾਵਲਾ ਇਵਿ ਭੀਆ ਤਉ ਰੂ ਪਈਆ ਰਾਜਨੀ
ਆਕੀ ਓ ਰਹਿ ਸੁਣਿ ਪਾਇਆ ਤਉ ਕਹਿ ਓ ਸੁਰਤੂ
ਕਾਆਰਿਆ ਭੁਣੇ ਬੇੜ੍ਹੀ ਗਿਲਾ ਆਇਆ ਤਾ ਇਹੁ
ਸਾਂਭ ਸਾਂਗੀ ਆਕਾ ਦੇ ਖਿਕਾ ਰਿਭੁ ਕਾਸੁ ਹੋਇਆ ਏਰੈ ੩੧

ਰੀਕਰੁਣੀਸਿਉਜੋਂਵਦਾਨਿਕਸਿਆਜਾਂਦੇਨੋਫਿਰਿਹੁ ੩੭੨
ਕਮਹੋਇਆਹਉਥੈਂਢੂਸੇਰੂਹੋਂਲੀਨੈਸੇਰਕੇਹਾਥਿ
ਸਿਕਾਰੂਆਂਦਾਹੈਭਾਪਣੀਬੁਣੀਬਿਸਨਾਹੀਫੁਰਦ ੦੧
ਆਬੂਕਿਹੁਜੋਦਿਜਾਂਦਾਹੈਮੈਭਾਗ੍ਰਿਤਨੇਅਸੀਂਦਰਫਰੇ
ਸੇਸੇਸਭੁਆਰਿਖਾਹੇਸ਼ੀਵਦਾਕੋਈਨਛਾਡ੍ਰਿਆ ੦
ਜਿਤਦੇਖੇਗੁਰੂਬਾਬਾਦਾਅਦਾਏਉਪਰਿਆਇਬੈ
ਠੇਤਬਪਥਏਇਹੁਦੀਠੋਗਾਅਰਦਾਸੀਏਪਾਸਹੁ
ਦਿਵਾਈਏਜੋਮਨੂਅਸੀਂਦੇਵੁਦੇਭਾਈਹੋਚਾਕਰੇ
ਚੋਥੇਰੋਦਕੀਰੋਦੁਕਾਰੇਉਸੀਧੋਸਾਰਦੂਲੇਸਿਖੇ
ਸਾਹਿਬੋਗੁਰੂਪੂਰੇਕਾਇਹੁਹੁਕਮੁ ਹੋਜੋਸੋਤ

ਾਦਿਨਤੇਪੰਜਰਾਤੀਕੋਠਿਆਆਹਿ ਸਿਖਸਾਰਿਛੋਡੇ
ਾਛੋਰਿਧਰਿਤੀਆਹਿ ਥੰਮ੍ਹਗਡਾਏ ਾਥੰਮ੍ਹਾਸਾਥਿ
ਸਕੀਬਾਂਹਾਬਾਧੇ ਾ ਇਕਾਇਕਅਸਾਂਦਰੂਪਾਰਿਇ
ਕਾਇਕਪੇਟ ਦਹੂੰਸਕਾਕੀਤੁੜਾਈਏ ਾਤਾਕੇਤੇਦਿਨ
ਇਵੇਹੀਆਰ ਹੋਣੀਰਹੀ ਾਕੇਤੇਅਸਾਂਦਰੂਹੂੰਸਕਾ
ਕੀਆਰਸਿਊਂਆਰਿਗਏ ਾਕੇਤੇਅਸਾਂਦਰੂਧਾਤਿਖਾ
ਸਿਊਂਆਰਿਗਏ ਾਕਿਤਨਿਆਆਸਾਂਦਰਾਸਾਖਿਇਉ
ਹੋਈ ਜੋਤੇਲੁਤਰ ਦਾਇਆਤੇਤੇਲਕੀਕੜਾਹੀਅਗਿ
ਪਵਾਈਏਤੇਇਹਤੁਕਸਬਦਦੀਪੜ੍ਹਾਈਏਸਾਰਿ
ਛਾਏਲੇਖਧਾਰਿਹੂਟੇਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੂਇਕ

ਗਊਹਤਿਆਰਾ ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਇਸਕਉਭੁਲਾ ੩੧੨
ਇਲਿਆਵਹੁ ਤਾ ਅਰਦਾਸੀਆ ਆਸਿਭੁਉਸਕਉ
ਬੁਲਾਇਲਿਆਇਆ ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਤੂੰਕਿ
ਆਕਾਹਤਾਫਿਰਤਾਹਹਿ ਤਾਉਸਾਤੁਪੰਕਹਿ
ਆਸਰਵੇਪਾਤਸਾਹ ਮੈਗਊਹਤਿਆਰਾ ਤਾਹੁ
ਕਮੁਹੋਇਆਤੂਰਖਿਆਸਾਕਹਿਆਕਿਸੀਅਸੀਂਦ
ਏਸੰਦੀਏਕੋਨਾਹਿਆਰਾਹੈ ਜੋ ਐਸਾਦੂਖਤੁਰਿਆ
ਪੁਕਾਰਤਾਹੈ ਗਊਮਈਤਾਹੋਇਆਕਿਆਜਾਹੁਅ
ਸਿਖੌਠਿਰਹੁਜੀਆਆਰਿਜੀਦੁਆਲੇਸੋਈਅਦੂ
ਨਕੋਈਰਖੋ ॥੧੯॥ ਆਗੇਸਾਖੀਹੋਰਭੁਗੀ

ਸਿਖੁਹੋਵੈਗਾਸੋਅਸਾਂਦਾਅਸੀਂਵੀਏਕੇਸਾਰਣੇਪਗ
ਣੇਨਜਾਂਵੈਗਾ।ਜੋਮੇਰਾਸਿਖੁਹੋਵੈਗਾਸੋਅਸੀਂਦਾ
ਸੰਦੀਏਸਾਖਿਬੇਟੀਬੇਟੇਕਾਸਾਕੂਨਕਰੇਗਾ।ਜੋ
ਮੇਰਾਸਿਖੁਹੋਵੈਗਾਸੋਅਸੀਂਦਾਅਸੀਂਦੀਏਸਾਖਿ
ਰਖਿਗਾਤਿਨਪਵੈਗਾ।ਇਕਿਗਲੀਆਂਦੇਖੁਨ
ਹਾਥੀਆ।ਇਕਿਗਲੀਆਂਦੇਅਸੀਂਦੁਤਬਜੋਮੇ
ਰਾਸਿਖੁਹੋਵੈਗਾ।ਸੋਖੁਨੀਹਾਥੀਕੇਸਨਮੁਖੁਜਾਂਵੈਗਾ
।ਅਰੁਅਸੀਂਦਕੇਸਨਮੁਖੁਨਜਾਂਵੈਗਾ।ਫਿਰਿਇਕ
ਦਿਨਗੁਰੂਜੀਉਚਿਕੇਅਸਥਾਨਿਬੈਠੇਥੇ।ਤਉਕਿਸੀ
ਮਨੁਖਆਨਿਪੁਕਾਰਿਆ।ਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਸੇ

ਮੁਹੋਇਆਆਇਸਕਾਰਿਭੀਤੁਰਕੁਨਾਹੀਹੋਵਦਾਅਉਰੁ ੩੧੪
ਉਨਹੁਨੇਕਿਆਕੀਆ ਤਾਂਫੇਰਿਉਨ੍ਹਸੁਆਨੁਖਕਾਹਿ
ਆਸਰੇਪਾਤਸਾਹਉਨ੍ਹਨਹੁਨੇਮੇਰੇਕਉਅਪਨਾਅੰਨੁਖੁ
ਲ੍ਹਾਇਆਹੈ ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਅੰਨੁਪਾਨ੍ਹਿਆਭੀਤੁਰ
ਕੁਨਹੀਹੋਵਦਾ ਉਨ੍ਹਨਹੁਨੇਅਉਰੁਕਿਆਕੀਆਹੈ
ਤਾਂਉਨ੍ਹਸੁਆਨੁਖਕਾਹਿਆਜੀਅਉਰੁਭੁਤਉਨ੍ਹਨਹੁਨੇਕ
ਛੁਨਹੀਕੀਆ ਤਾਂਫੇਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਆਜਾਹੁਤੁਨਿ
ਸਾਕਾਰਿਤੁਰਕੁਨਾਹੀਹੋਇਆ ਤਾਂਕਿਸੀਅਦਰ
ਸਿਖਕਹਿਆਸਰੇਪਾਤਸਾਹਕਿਵੈਤੁਰਕੁਭੀਹੋਵ
ਦਾਹੈਕੈਕਿਵੈਨਾਹੀਹੋਂਵਦਾ ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਜੋਤੁਰ

ਇਕ ਦਿਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਚੇਰੇ ਅਸਥਾਨੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿ
ਖੀਆਂ ਨੂ ਆਖਿਆ ਆਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿਆ ਆ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤ
ਸਾਹ ਸੇ ਕਉ ਤੁਰਕਾਂ ਤੁਰ ਕੁਕਾਰਿ ਛਿਹੋੜਿ ਆਹੈ
ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਤੁਰਕਾਂ ਤੇ ਰੋਕ ਉਨ ਕਿ ਉਕਰਿ ਤੁਰਕ ਕੂ
ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉ ਸਿਆਂ ਨੂ ਖਕਾ ਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤ
ਸਾਹ ਤੁਰਕਾਂ ਸੇ ਗਿਸਿਓ ਛੁੜੀ ਵਿਛਿ ਛਡੀ ਹੈ ਗੁਰ
ਸੋ ਹੋਇਆ ਇੰਡੀ ਵਿਛਿਆਂ ਤਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਨ ਧੀ ਹੋਤੰ ਵਚ
ਨ ਸੁ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਆ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ
ਉਸਿਆਂ ਨੂ ਖਕਾ ਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸੇ ਰੇਸਖ
ਆਹਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਸ ਛਾਈ ਪਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰ

ਰਹਿ ਅਰਦਾਸੀਏ ਸਿਖ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਜੋ ਊਹਾ ੩੧੫
ਹੀ ਇਸ ਕਉ ਭੀ ਬੈਠਾਇ ਦੇਇ ਤਾ ਅਰਦਾਸੀ
ਏ ਊਹਾ ਹੀ ਇਸ ਕਉ ਬੈਠਾਇ ਦੀਆ ਤਾ ਭੀ ਸਰੇ
ਆਨ ਖਆਨਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਏਹ
ਖੀਸਾ ਭੀ ਠਗਾਂ ਵਢਿਆ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ
ਅਰਦਾਸੀਏ ਸਿਖ ਕਉ ਜੋ ਇਸ ਕਉ ਭੀ ਊਹਾ ਹੀ
ਬੈਠਾਇ ਦੇਇ ਤਾ ਅਰਦਾਸੀਏ ਸਿਖ ਤੀਨੇ
ਸਿਖ ਇਥੇ ਬੈਠਾਏ ਤਾ ਫੇਰ ਦੁਹੂ ਆਨ ਖਆ
ਨਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਏਹ ਖੀਸਾ ਠਗਾਂ
ਵਢਿਆ ਹੈ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਊਹਾ ਹੀ ਇਸ ਕਉ ਭੀ

ਕਈ ਸਾਖਿਸੰਗੁਕਰਤਾਹੈਤਾਹੀਤੂਕੂਹੋਵਣਾਹੈ
ਹੋਰੂਨੂਕਿਦੇਤੂਰਕੂਨਹੀਹੋਵਣਾ।੨੦। ਸਆ
ਰੋਸਾਖੀਹੋਰੁਤੁਰੀ ਏਕਵੇਰਿਗੁਰੂਜੀਉਰੇਅਸਥਾ
ਨਿਬੈਠੇਪਾਹਿਤੁਬਾਕਿਸੀਆਨੁਖਆਨਿਪੁਕਾਰਿਆ
ਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਸੋਰਾਖੀਸਾਡਰਗਾਦੜਿਆਹੈ
ਤਾਅਰਦਾਸੀਏਸਿਖਕਉਹੁਕਮੁਹੋਇਆਜੋਇਸਕ
ਉਦਸਣਾਜੋਸਾਥਬੈਠਾਇਨੇਇਤਾਅਰਦਾ
ਸੀਏਸਿਖਦਸਣਾਜੋਸਾਖਿਬੈਠਾਇਵੀਆ
ਫੇਰਿਵੂਸਰੇਆਨੁਖਆਨਿਪੁਕਾਰਿਆਜੋਸਚੇ
ਪਾਤੁਸਾਹਸੋਰਾਖੀਸਾਡਰਗਾਂਦੜਿਆਹੈਤਾਫੇ

ਤੋਅਰਦਾਸਿਕੀਨੀਥੀ॥ ਅਭੂਜੋਏਦੇਸਾਖਿਵੇਣੂਪ ਤ੍ਰਾਦ

ਕਾਰਾਖਿਆ॥ ਜੋਅਸਾਤੇਗੀਸੰਗਤਿਕੇਦੇਪੀਸੇਦ੍ਵ

ਚੁਣੇਅਸਾਡਾਪਰਵਾਨੁਕਰਣਾ॥ ਸੋਅਰਦਾਸ

ਤੁਸਾਂਗੀਜੋਆਨਿਲੀਨੀਥੀ॥ ਜੋਕਹਿਆਜੋਠਗ

ਅਪਣੇਪਣਊਪਾਵਿਭੂਰੇਰਹੇਤਾਇਨਾਦਾਪਰਵਾ

ਨੁਕਰਣਾ॥ ਪਰੰਤੂਸਾਆਪਣਾਕੰਮਆਪਿਦਿਗਾ

ਕਿਆਹੈਰਊਥਾਪੀਸਾਦਿਠਿਕੇ॥ ਤੇਹੁਨਿਰਬਲ

ਰਹੁਨਾਹੀਤਾਆਪਣਾਕੀਤਾਪਾਦਹਿਠਾ॥ ਝਾਠਗ

ਕਹਿਆਸਰਦੇਪਾਤਸਾਹਨੂਪੂਰਨੁਪਰਮੇਸਰੂਪਹਿ

ਆਰੁਸਚੀਸਚੁਸਚਾਪਾਤਸਾਹੁਪਾਹੇਤੇਦੇਪ ੦

ਬੈਠਾਇਦੇਈਆ ਤਾ ਅਰਦਾਸੀਏ ਹੋਸਿਖ ਕਰਾਵੇ ਸੋ ਮਿਲਾਇ
ਬੈਠਾਏ ਸੋ ਫੇਰਿ ਅਰਦਾਸੀਏ ਸਿਖ ਕਉ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਅਪਣੇ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਇਆ ਫਿਰਿ ਕੋਈ ਠਗ ਕਾ
ਪਤਾ ਬਤਾਇਆ ਤਾ ਅਰਦਾਸੀਆ ਸਿਖੁ ਠਗ ਕ
ਉ ਫੜਲੇ ਹਜੂਰਿ ਲਿਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਠਗ
ਕਾ ਖੀਸਾ ਦੇਖੋ ਜਾ ਖੀਸਾ ਠਗ ਕਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾ
ਵਾਰੇ ਖੀਸੇ ਵਿਚ ਹੁਨਿ ਕਸੇ ਉਹੁ ਜੋ ਵਾਰ ਬੈਠੇ ਥੇਉ
ਨਹੁ ਨੇ ਅਪਣਾ ਅਪਣਾ ਖੀਸਾ ਪਛਾਣਿ ਲੀਆ ਨਾਲੇ
ਕਾਟ ਵਢਤੇ ਰਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਸੁਣਿ ਠਗਾ ਜਿਤ ਦੇਛੇ
ਭੁਸਾ ਹੁਸਾਰੇ ਕੂੰ ਬਾਸਿ ਲਿਖਿ ਬੈਠਿ ਕਾਰਿ ਇਕੰਤ ਸੋਰੇਆ ੦

ਕੋਈ ਬਕ੍ਰਾ ਪੁਰਬ ਥਲਗਾਹੇਆ ਹੈ ॥ ਤੇ ਦੂਸਰ ਕੋਇਦੇ ੩੧੧
ਨਨੂ ਹੋਏ ਦੂ ਪੁਰਦੂ ਬਸੀ ॥ ਤਬ ਖਾਭਸੋਕ ਉਨੂ ਕਹੋ
ਆ ਜੋ ਸੰਗਤੀਕ ਉਜਾਵਣੂ ਨਪੀਏ ਦੇਵਣਾ ॥ ਨਦੂਸ
ਰੇਸਿ ਨਵਾ ਲਾ ਪੁਰਬਭੀ ਦੇ ਖਿਜਾ ਵਹਿ ॥ ਤਾਂ ਜਹ
ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਵਬ ਉਕੀ ਆਥੇ ਠਿਗਈ ॥ ਸ ੦
ਜਾਵਣ ਹਿ ਕਿਸੀ ਕਉ ਨ ਦੇਵਹਿ ॥ ਤਬ ਇਕ
ਸੰਗਤੇ ਜਪੂਰਿਆ ਰਿਜਾਵਣਾ ਸੀ ॥ ਉਨਨੇ
ਇਹੁਕ ਪਹੂਕੀਆ ॥ ਜੋ ਮਿਠਾਤਕ ਕਾ ॥ ਥਥ
ਨ ਬਣਾਇਆ ॥ ਜੀਵਦਾ ॥ ਨ ਖੁਥਥਾਨ
ਸਾਹਪਾਇਆ ॥ ਅਗੁਰ ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਗਾਵਤੇ

ਸਹੁਥੇਸਭੁਸੀਕਛੁਨਾਹੀ ਰਜਿਉਕਰਿਤੈਕਾਹਿਆ
ਹੈਇਉਹੀਬਾਤਹੂਈਹੈ ਅਸਾਹਭਣਾਅਨੁਖਾ
ਇਹੁ ਖੀਸਿਆਅਦ੍ਰਿੜਣਕਾਤੇਰੇਸਾਹਿਬਬੋਲੁਰਾਖਿ
ਆਥਾਅਸਾਰਉਬਾਖੀਸਾਦਾਰਿਕੈਆਪ
ਣਾਕੰਨੁਆਪਿਬਿਗਾਰਿਆਹੈਤੇਰੇਸਾਹਿਬਪਲੂ
ਖੂਗਾਨਪਾਲਿਆਸਾ ਜਮਟਤਾਅਸਾਦ੍ਰਿੜਹੂਹੂਣ
ਹੈ ਪਲੂਅਸਾਨੂਬਖਸੀਏ ਹੁਕਮੁਹੋਆਸ੍ਰੀ
ਸੀਕਰਿਤੂਹਨੂਫੜਿਆਹੈ ਤਾਹੀਤਾਂਤੂਸਾਨੂ
ਕੈਦਿਰਾਖਦੇ ।੨੧। ਆਗੈਸਾਖੀਹਿੰਦੂਰਗੀ
ਏਕਦਿਨਿਭੂਜੀਉਦੇਅਸਥਾਨਿਬੈਠੇਹਾਹੇ

ਕੀਰਤਨੁਸੁਣਨਾਵਡਾ ਤਬ ਅਰਦਾਸੀ ਏਹੁ ਸੁਣਕ ਉਠ
ਕੂੜੀਕਾ ਸਨੇਹਾ ਪਹੁਚਾਇਆ ਸਿਖਾ ਹਜੂਰਿ
ਸਿਖਾਨੁ ਉਤਾ ਆਖਿਓ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਣੇ ਨੂੰ
ਫੇਰਿ ਅਰਦਾਸੀਏ ਸਿਖ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਇ
ਕਨੂੰ ਆਖੀ ਬੁਕਾਲਿਆ ਨਿਪਾਇਓ ਕਿਆ ਉਹ ਜੁ
ਸਿਖਾ ਦਵਾਲੇ ਮਾਨਖ ਸਾਥਿ ਹੁਣ ਹਾਇ ਤੇਤ ਮਾਸ
ਦੇਖੁ ਤਾ ਅਰਦਾਸੀਏ ਸਿਖ ਕਨੂੰ ਆਖੀ ਸਿਖਾ
ਣ ਦਾ ਏਲੇ ਮਾਨੁਖ ਸਾਥਿ ਆਨਿ ਹੁਹਾਈ ਤਬ
ਉਹੁ ਉਨਿ ਦਉ ਤ੍ਰਿਆ ਆਖਿਓ ਉਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ
ਪਿਛੋ ਅਰਦਾਸੀਆ ਤਾ ਤੀਰ ਦਾਹੁ ਏਸ

ਬਜਾਂਦੇ ਤੇਰਬਾਇ ਜਾਂਦਾ ਹਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਕ ਕੀਓ
ਨੂ ਕਿਨਿ ਬਹੀ ਪੀਤਿਆ ॥ ਜਾਂ ਦੇਤਸਾਂ ਹਾ ਬੁਸੇਦਿ
ਊਆ ਪਨਾ ਰਬਾਨੇਰਾ ਖਿਓ ਦੀਤਿਆ ॥ ਊਨ ਹੁਕੰਮ
ਨਾ ਮੋਇਹਿ ਬਾਂਤਸੀ ॥ ਜੋ ਇਉਂ ਤਉਂ ਜਾਂਦਾ ਕੂਨਹੀ ।
ਸਿਲਤਾਂ ਅੰਰਤਿਕ ਕੀਂ ਜਿਸਕਾਂ ਹੰਰਕਰਗ ਨਕੇ ਬਾਗ
ਨੈ ਨਿਕਸਿ ਜਾਂਦਾ ਹਿਰੋਗਾ ॥ ਜਬ ਗਾਂਦਨੇ ਬਜਾਵ
ਤੇ ਭੀ ਨੂੰ ਜੀ ਰੋਇਕੈ ਕਹਿਆ ਏ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਦਾ ਜੋ
ਊ ਪਹਿਬੋ ਠੇਹਾ ਹਿ ॥ ਦਰਸਨ ਭਾਗਾ ਹੋਆ ਹੈ
ਤਬ ਬਾਅਰਦਾਸੀ ਏ ਸਿਖ ਕਉ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਏ
ਨਕਉ ਜੋ ਕਹੁ ਬਿਬਾਨੁ ਏ ਹਾ ਉਤਾਰੋ ਅਭੁਹੈ

ਦੂਪਰਗਟਿਨਕਰਤੇਤਬਧਾਰਿਜਾਇਕਰਿਕਹਿਤੋ ਭ।੬
ਜੋਸੋਹਆਰਾਕਪਣੂਆਨੁਖਭੁਨਜਾਣਿਸਾਕਿਆ
ਤੈਸੇਗੁਰੂਭੀਨਜਾਣਿਸਾਕਿਆਗੁਰੂਕਉਭੀਅ
ਦਰਆਨੁਖਪੁਜੈਸਾਆਨੁਭਜਾਨਤੋਤਬਬਾਇਨਕ
ਉਦਰਸਨਕੀਏਕਾਕਿਆਨੁਲੂਹੋਤਾਆਬਾਇਨ
ਕਾਕਪਣੂਪਰਗਟਿਕਨਆਹਿਇਨਕੀਸਰਬਪਕ ੦
ਰਿਭੂਭਾਈਹੂਈਹੈ ਗੁਰੂਕਉਭੀਗੁਰੂਹੀਜਾਨ
ਹਿਰੋ।੨੨। ਆਗੇਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ
ਏਕਬੇਰਿਗੁਰੂਜੀਊਚੇਅਸਥਾਨਿਬੈਠੇਹੁਤੇਆਦ
ਰਸਨੁਲਗਾਹੋਆਹੈ ਗਲਾਖਹੀਸਿਖਦਰਸ

ਕਉੁ ਪਰੇਤ ਛਡਿਆ ਆਇਆ ਤਾਂ ਲੋਕੁ ਭੀ ਹਤੁਰੇ ਹਸਿ
ਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਬਿਗਸਿਆ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਸਿ
ਖੋਂ ਅਰਤ ਕੂੰ ਤਾਂ ਜਣੁ ਨੇਹਾ ਪਹੁਚਿਆ ਜਿਥੇ ਪਹੁ
ਚਣਾ ਆਹਾ ਸੁ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਸਿਸਕਾਂ ਹੁ ਕਿ ਸਕਾਂ ਕ
ਰਨਿ ਚਲੇ ਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਪੁਸਿਖ ਬਹੁਤੁ ਸਨੀਂਦੇ
ਹੋਏ ਤਾਂ ਕਿਸੀ ਸਿਖ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾ
ਤਸਾਹ ਸਿਖ ਬਹੁਤੁ ਤੀਸ ਨਾਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਹੁਨੇ
ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਏਸਿਖ ਸਤਾਹਿੰਦੇ ਤਉਂ ਹੂਏ ਹ
ਹਿ ਪਹੂ ਇਨਹ ਕਿ ਭੁਲਾਈ ਕੇ ਨਾ ਆਇ ਤਿਹਿ ਇਨਕਾਂ
ਕਪੜੂ ਪੜਾਣਿ ਕੀਆ ਹੋ ਜਬਹ ਸਾਇਨਕਾਂ ਕਪ

॥ਤਥਾਕਿਸੀਸਿਖ੍ਯਾਅਰਦਾਸਿਜਬਕੀਨੀ॥ਜੋਸਤਰੇਪਾਤ
ਸਾਹਿਇਹਿਰੀਤੀਵਿਚਿਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਾਦਰਸਨੁਕਰਤੀ
ਥੀ॥ਇਸਕੇਥਾਂਥੈਂਐਸਾਕਿਉਂਹੋਈ॥ਗੁਰੂਕਾਮੁਹੋ
॥ਆਲਾਖਰੂਪਈਏਕੋਐਸੇਠਾਕੀਖੜੋਹੋਰਦਾਰਹੇਸੁ
ਹਾਂਦਸਰੂਪਈਏਕੀਟਟਵਾਂਣੀਜਾਂਤੀਹੈਤੁਥਸ
ਭੁਨਉ॥ਐਰਾਕੀਅਹੁਆਹਿਉਦੋਸੁਪਾਵਤੀਹੈ॥
ਟਟਵਾਂਣੀਕਾਕਰਦੂਕਹੁਨਾਹੀਅਹੂਉਦੋਸੁ
ਬਣਾਂਪਾਵਤੀਹੈ॥ਤੁਐਸੇਈਹਾਂਗੁਰੂਜੀਕਾਦਰਸ
ਨੁਲਗਾਹੈਆਹੈ॥ਸਤਗਬਦਜੀਆਹੂਕੀਭਾਵ
ਨੀਗੁਰੂਕੇਚਰਨਨੁਬਿਖੇਦਸਤੀਹੈ॥ਅਰੁਸਬਬ

ਨੁਕਾਰਿਕੈਪਸੰਨਿਪਵੈਂਹੋਤੇਰਹਹਿ॥ਤਬਇਕਤੀਵੀਜੁ
ਬਾਅਦ੍ਰਸਥਾਪਇਬਰਪੁਸਾਹਿਬਤਿਆਂਅਰੁਸੁਦਰ
ਨਕੈਭੂਖਨਪੁਸਾਹਿਬਤਿਗੁਰੂਜੀਕੇਸਨਹਪਭਾਆ
ਇਵਕ੍ਰੀਹੂਈ॥ਤਬਗੁਰੂਜੀਉਸਕਉਦੇਖਕ
ਰਿਹੁਤੀਹੁਕਮਕੀਆ॥ਅਰਦਾਸੀਏਕੀਓ
ਰਿਦੇਖਿਕਰਿ॥ਏਊਕਹਿਆ॥ਇਨਕਉਦੂ
ਰਿਕਰੋਦੂ॥ਰਿਕਰੋਦੂ॥ਰਿਕਰੋ॥ਏਹੁਪੰਚਬੇਰ
ਗੁਰੂਜੀਏਹੁਤੀਕਹੌਲੀਆ॥ਤਬਅਰਦਾਸੀ
ਏਨਸੁਖਦਉਨ੍ਹੂਕਰਿਤੀਵੀਕਾ॥ਭੁਪਕਾਰ੍ਹਿ
ਆਆ॥ਅਰੂਦੂਰਿਕੋਦੂਰਿਣਿਆਆਏਆ

ਨਿਵੇਕਲੀਆਹੋਈਹਹਿ ਤਾਕਿਸੀਸਿਖਕਹਿਆ ੩੮੧
ਸਭੇਪਾਤਸਾਹਾਇਸੁਪੁਰਬਤੇਲਾਖਹੀਸਿਖਾ
ਏਹਾਹੀ ਹੁਕਮਹੋਆਭਾਈਸਿਖਨੂਰਲਬੁਹਾ
ਣਾਖਸਿਖਕਬਪਾਈਦੂਹਹਿ ਤੈਂਨੋਰਸਿਖ
ਕਹਿਆਸਭੇਪਾਤਸਾਹਜੋਵਰਸਾਲੇਆਵਤੇਧਿ
ਗੁਰੂਜਾਕੇਸੇਣੁਸਭੇਸਿਖਕਪਾਵਤੇਹਹਿ ਹੁਕਮੁ
ਹੋਆਭਾਈਸਿਪਸਿਖਣੀਆਵੇਤੇਸਿਖਣੀ
ਆਸਿਖਾਵੀਆਗੁਰੂਕੇਸਿਖਨੂਰਲਬੁਹੈਸ੍ਹੀ
ਹੁਣਆਸਾਨੂਹਨੂੰਪਰਤੁਖਹਿਕਿਪਾਈਵੇਤੇਤਾਂਏਕ
ਸਿਖਣੀਗੁਰੂਜੀਕੇਨਿਕਟਿਖੜੋਤੀਥੀ ਤਬਗੁ

ਤਕੀਆਆਭੁਦਨੀਆਗੁਰੂਪੂਰਨਪਾਇਆਕਰਦਾਹੈ
ਜਬਕਜੀਦੁਹੁਕੇਰਿਣਾਇਕਾਗਰਹਾਹਿਤੁਬਧੀਇਕ
ਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿਪਨ੍ਹੇਹੋਤੇਹੈ ਜੋਇਹਿਹੈਇਸਕੀ
ਜਾਤਾਇਕਾਗਰਕਤਾਕੂੰਸਭੂਹਾਹੈ ਜਬਇਹਿਠ
ਰਿਜਾਤੀਤਬਸਭੁਕਾਅਕਾਰਜਕਰਤੀਆਸਥੀਇ
ਨਕੇਆਵਟੇਕਾਸਆਈਹਾਨਬਾਸਇਸੀਥੇਇ
ਸਕਉਦੂਰਿਕੀਆਹੈ॥੨੩॥ ਆਗੇਸਾਖੀ
ਹੋਰੂਭੂਠੀਂ ਏਕਬਾਰਿਗੁਰੂਜੀਤੂੰਵੇਅਸਥਾਨਬੈਠੇ
ਧਿ ਏਕਨ੍ਹਾਪੁਰਬੁਲਗਾਹੋਆਹੈ ਅਤੁਦਰਸਨ
ਲਗਾਹੋਆਹੈ ਦੂਰਤੇਤੂਰਕਾਆਸੰਗਤੀਆ ੦

੭੯

ਦੇਤੇ ਸਿਖਣੀਆ ਸਿਖਾਂਦੀਆ ਗੁਰੂਕੇ ਸਿਖ ਧਣੁ ੩੮੧
ਲਭੁਦਾਤਾ ਧਰੁ ਜੋ ਸਿਖਣੀਆ ਕੋ ਸਿਖਾਵਦੇ ਸੋ ਕੁ
ਸਿਖਾਵਦੇ ਅਭੁ ਜੋ ਸਿਖਣੀਆ ਸਿਖਾਂਦੀਆ
ਦਾਹਿ ਸੋ ਸਖਣੀਆ ਦਾਹਿ ਸਿਖ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁ
ਰੂਕੇ ਦਾਤੇ ਅਠ ਸਿਖਣੀਆ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁ
ਰੂਕੀਆ ਦਾਹਿ ਅਭੁ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਧਾਸਿ ਖਣੀਆ ਕਾ
ਣੁਆ ਧਾਹਾ ॥੨੪॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ
ਚਲੀ ਏਕ ਬੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੀ ਠਉੜ ਉਭਰੇ ਹੂਏ
ਥੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਆਨ ਧਰੂ ਕੰਭੀ ਨ ਥਾ
ਤਬ ਏਕ ਟੁਕੀ ਰਲੀ ਗੋਣੀਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸਿ ਕਾ ੦

ਦੂਜਾ ਸਿਖਣੀ ਕੀ ਓਰਿ ਨਿਦੇਖਦਾ ਨਕਰਹਿਆ ਸਿਖ
ਣੀ ਏਵੇ ਤੇਰਾ ਸਿਖ ਭੁਕਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਕਹਿਆ
ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਭੁਖੁ ਦੁਖੜਾ ਹੈ ਤਾ ਹੁਕਮ
ਹੋਆ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਕਉ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆਉ
ਤਾ ਸਿਖਣੀ ਦੂਰ ਤੇ ਸਿਖ ਕਉ ਬੁਲਾਇ ਲਿਆ
ਈ ਤਾ ਸਿਖ ਕੀ ਓਰਿ ਨਿਦੇਖ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਸਿਖ ਤੇਰੀ ਸਿਖਣੀ ਕਹਾਂ ਹੈ ॥ ਤਾ ਸਿਖ ਕ
ਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਮੇਰੀ ਸਿਖਣੀ ਇਹ
ਬੈਠੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖ ਕਉ ਕਹਿਆ ॥
ਜੋ ਸਿਖਾ ਤੋ ਖਿਆ ਤਾ ਮਾਤਾ ਸਾ ਸਿਖ ਪਾ ਸਿਖਣੀਆ ॥

ਜਿਸਤੇ ਸਭੁ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਦਸਤੂ ਖਾਣੀ ਹੋਇ ਤਬ ਪਾਤਸਾਹਾਂ ੭੮੨
ਕਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਹਾਥਨੁ ਸਾਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਹੈ ਪਰੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਨਾਹੀ
ਤਬ ਫੁਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਣੀ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਈਸ
ਹਹੈ ॥ ਜਉ ਕਰਿ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਸਾਈਆ ਕੇ ਪ
ਸਿਹਾਪਿ ਤਉ ਭੀ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਈ ਸਾਹਹੈ ॥ ਜਬ ਬਾਈ
ਹੁ ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਰਸਾਲ ਬਕੀਆ ਤਬ ਰ
ਕੀਰੁ ਪਸੰਨੋ ਹੋਇ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ॥ ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੁਰੂ
ਜੀਓ ਕਉ ਦਰਸਨ ਕਾ ਫਲੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਪੂਰਿਆ
ਕੇ ਬਚਨ ਪੂਰੇ ਹੋਹਿ ॥ ਅਭੁ ਕਾਮ ਛਕੇ ਸਤਪਨ ਕਾਮੇ

ਥਕੇ ਫੁਲਾਨੁ ਸਾਖਿ ਬ੍ਰਿਖ ਭਰਿਆ ਹੂਆ ਆਣ ਗਣੀ ਖਿਮ
ਹੁਥਕੋਂ ਗ ਬਹੁਤੁ ਆਗਖ ਹੁਕ ਉਥਿ ਧਣਤਾ ਗਧੀਆ
ਰਾਵਲਤਾ ਗਭੁ ਕੂਜੀ ਕਉਜ ਤਨੁ ਕਾਰਿਕੈ ਆਣਿ ਧ
ਹੁਰਿਆਸਾ ਗਅ ਭੂਫੂਲ ਵਹੂਜਾਕੈ ਆਗੋਧਿ
ਦੀਸੋ ਗਨੁਕੀ ਰਕਾ ਓਰਿਦੋ ਖਿਕਾਰਿ ਹੂਕਅਠੋ
ਆਗਨੁਕੀ ਗਾਠੈ ਫੂਲ ਹੁਕਾਕ ਸਾਗਲਾ ਕਿਊਕੀ
ਆਗਾਤੁਗਨੁ ਕੀ ਰਕਾਹਿਆ ਸਰੋਧਾ ਹੂਸਾ ਹਾਸ
ਤਖਾਲੀ ਰੂਈ ਸਾਹਾ ਗਨਿਾਰਿਹੁਕ ਮੁਹੇਆਗਣ
ਕੀਰਾਦ ਸਤੁ ਖਾਭੀ ਪਾਤੁ ਸਾਹਾ ਗਵਿਲ ਖਾਲੀ
ਹੂਈ ਸਾਹਾ ਗਅਰ ਬਾਈ ਹਿ ਜਿਬਾਗਹਰਦੋਮ

ਐਸੇ ਕਹਿਆ ਆਸੇ ਰੇ ਕਉ ਉਦਿਕਾ ਅਸਟਪਦੀ ਪਾਨ੍ਹਿਕੇ ਭੇ ੩੮੪
ਤੁ ਪੜ੍ਹਣ ਦੇਵਣੁ ਹੇ ਫਿਰਿ ਤੁਸੀ ਸਬਦੁ ਪੜ੍ਹਨਾ ।। ਪੜ੍ਹਣਾਇ
ਨਾਹੁਨੇ ਐਰਾ ਕਹਿਆ ਆਨ ਮਾਨਿਆ ਆ ਸਬਦੁ ਪੜ੍ਹਾ ਲਿਲ
ਗਣਾਇਆ ਐਰੇ ਕਉ ਇ ਨਾਹੁਨੇ ਸੁਖਮਨੀ ਕਾ ਭੇਤੁ ਪਾਵਣੁ ਨਾਵੀ
ਆਣਾ ।। ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਆਸੁਨਿ ਸਿਖਾ ਐਸੇ ਤੁ ਗਾਇਨ ਬਾਂ
ਬੀ ਨਹੀ ਫਨੀਦੇ ।। ਤੂੰ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਚਾ ਬਫਕਾਇਦਾ ਸਿੰ
ਏਤੇ ਰਬਾਬੀ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਪਸਾਦੀ ਆਲ ਗੇ ਫਕਾਵਦਿ
ਆਰੁ ਜੋ ਸਿਖੁ ਸਬਦ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਸਣਾਵੈ ਸੋ ਸੰਗ
ਤਿ ਕਉ ਤੇਜ ਲੇ ਬਫਕਾਇਦਾ ਹੈ ।। ਐਸੇ ਤੁ ਗਾਲਿ ਰਬਾਬੀ ।
ਨਹੀ ਫਨੀਦੇ ।। ਤਾ ਰਬਾਬੀ ਲਗੇ ਕਹਣਿ ਦਾਹ ਦਾ ਹਮ ਕੋ

ਪਾਤਸਾਹਤੈ ਅਸਾਨੂ ਸਿਖਾਬੀਦਾਇਆਕਰਿਕੈ ਵਡਾ
ਇਆਹੈ ॥ ਤਾਂਹੀਤਾ ਅਸੀਸਿਖਾਦੇਦੇਣਦਾਰ
ਹੋਏਸੋ ॥੨੯॥ ਆਗੈਸਾਖੀਹੋਰੁਤੁਰੀ ॥ ਇਕਬਾਰਿ
ਕਿਸੀਸਿਖਸੁਦਰਕੜੇਕੜੇਨੂੰਪਾਰਿਗਜਮੋਤੀਆਹੂਕ
ਜੜਾਊਕੀਆਹੂਆ ॥ ਗੁਰੂਜੀਕੀਭੇਟਆਣਿਚੜਾਨੇ
ਤਾਸਿਖਕਹਿਆਸਚੇਪਾਤਸਾਹਇਹਿਕੜੇਨੂੰਮੇਰੇ
ਦੇਖਦਿਆਹੀਪਾਹਿਰਿਲੇਹੁਮੇਰੀਇਹੀਭਾਵਨੀ
ਮਨਦੀ ॥ ਤਬਗੁਰੂਜੀਹਾਥਹੁਸਹਿਕੜੇਪਾਇਦਿਖਾਏ
ਸਿਖਕੀਭਾਵਨੀਪੂਰਨਕੀਨੀ ॥ ਫੇਰਿਨਦੀਕੇਇਸਨਾਨ
ਕਰਣਗਏ ॥ ਓਹੁਜਾਨਦੀਮਹਿਏਕੁਕੜਾਗਵਾਇਆ

ਏਤਬਮਾਤਾਜੀਸੁਣਿਕਰਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਮਾਨਿਆ ੩੮੫
ਜੋਰਘੂਜੀਨਦੀਆਹਿਕਨੂੰਗਵਾਇਆਆਇਆਹੈ ।
ਤਬਮਾਤਾਜੀਕੇਤੇਮਹਲਾਹਬੁਲਾਏਨਦੀਆਹਿਦੂ
ਬੇਆਰਣਵਾਲੇਕੇਤੇਦੂਬਬੁਲਾਏਕੇਤੇਜਾਖਿਰਣਵਾਲੇ
ਲੀਏਫਿਰਿਰਘੂਜੀਕਉਬਾਲਕਹੁਕੀਨਿਆਈਦਿਖਾਈਦੇ
ਰਹੀ ।। ਜੋਰਘੁਬੇਟਾਮਰਦੇਉਹੁਅਸਥਾਨੁਨਦੀਕਾਇਸਨਾ
ਨੇਦਾਲਾਦਿਖਾਵਹੁਜਹਾਤੈਕਨੂੰਗਵਾਇਆਹੈਤਬਕ
ਰਘੂਜੀਦੂਸਰਾਕਨੂੰਹਾਬਹੁਸਉਉਤਾਰਿਕਰਿਨਦੀਮੇਪਵਦਿ
ਦੀਆਹੁਕਮੁਤੇਆਮਾਤਾਜੀਇਹੀਅਸਥਾਨੁਰੈਲਉ
ਜੇਹਾਇਹੁਜਾਇਪੜਾਹੈਤਹਾਡੁਬੀਹੈਇਗਾਤਾਮਾਤਾਕ

ਰਹਿਆ ਬੇਟਾ ਤੌ ਇਹਿ ਕਿਆ ਕੀਆ ਆ ਜੋ ਤੂ ਸਰਕਰ ਤੀ ਗਦ
ਇਕੋ ਰਹਿਆ ਆਤਾ ਕਾਨ ਅਗਨਜ ਰੀ ਥਾ ਹੋਕ ਰੂਖਾ ਰਕੇ ਉਹੁ ਨੂ
ਜੀਆ ਤਾ ਉਜ ਨੂੰ ਕਿ ਨਿਭੁਲਾਈ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਇਨ ਕਪੂਤ
ਪੂਤ ਉਜਾਵਦਣਾ ਹੀ ਥਾ ਕਾਲਨ ਗਏ ਤੇ ਆਜ ਹੀ ਗਏ ਤੂੰ ਕਾ
ਪੋਕਉ ਪਰਤਾ ਪਤੀ ਫਿਰਤੀ ਹੈ ਜਾਹੁ ਘਰਿ ਬੈਠ ਰਹੁ ਤੂ ॥
ਅਪਤਾ ਤੂ ਸਰਕਾਰ ਨਾ ਭੀਗਦਾ ਇਕ ਦਿਨ ਘਰਿ ਆਇ ਬੈਠੀ ॥
੨੧। ਆਠੋ ਸਾਖੀ ਚੀਆ ਉਤਰੂਗੀ ॥ ਏਕ ਬਾਰਿ ਰਾਜਿਆ
ਹੁਮਾਇ ਬਹੁਤੂ ਜੀ ਕਾਜੁ ਪੁਹੋਆ ॥ ਤਬ ਇਹਿ ਕਾਰਨ ਹੋਆ
ਜੋਰਾਵਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦੇ ਬਾਇ ਪਏ ਸਕੋਤੇ ਸਿਖ ਹੁਕਮ ਸਤਿਗੁ
ਏ ਖਜਾਨੇ ਲੁਟੇ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਸੰਪਦਾ ਸਭੁ ਲੁਟਿ ਆਏ ਹੁਕਾਰ

ਨੁ ਅਨੰਦ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਆ ਸੀ ॥ ਪਰੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਰੀਰੁ ਬਖਸਿਆ ੩੯੬
ਜਬ ਅਨੰਦ ਘਰ ਥੀ ਬਾਹਰਿ ਆਏ ਤਬ ਭਰੋਸਾ ਸਿਖਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰ
ਏਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਰੁਦਨੁ ਕਿਉਂ ਕਰਤੇ ਹੋ ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ
ਤਉ ਗਇਆ ਆਇਆ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਧਰਤੀ
ਉਪਰਿ ਲੀਕਾ ਖਿਚੋ ॥ ਤਾ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਪਾਇ ਧਰਤੀ
ਉਪਰਿ ਲੀਕਾ ਖਿਚੀਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਲੀਕਾ ਕਉ ਢਾਹਿ ਮੇ
ਟਿ ਛੋਡੋ ॥ ਤਾ ਸਿਖਾ ਬਚਨੁ ਪਾਇ ਲੀਕਾ ਢਾਹਿ ਮੇਟਿ ਛੋਡੀਆ ॥
ਫੇਰਿ ਸਿਖਾ ਕਉ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਕਉ ਕਛੁ
ਲੀਕਾ ਖਿਚੀਆ ਅਰੁ ਮੇਟੀਆ ਕਾ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਉਤਪਤਿ
ਭਇਆ ਹੈ ॥ ਤਾ ਸਿਖਾ ਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਹਮ ਕਉ

ਲੀਕਾਂ ਖਟੀਆ ਅਸੋਟੀਆ ਆਕਾ ਤਉ ਹਰਖ ਸੋਗੁ ਕਹੂ ਨ ਥੀਉਤ ਪ
ਤਿਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਆਜਿ ਉਤੁ ਮਕਉ ਲੀਕਾਂ ਖਟੀਆ ਮੇ
ਟੀਆ ਆਕਾ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਕਹੂ ਨਾਹੀ ਥੀਉਤ ਪਤਿਆਇਆ ਤੈ ਸੋਗੁ
ਹੂਕਉ ਆਇਆ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਹੂਕੇ ਆਵਣੇ ਅਣਆਵਣੇ ਕਾ
ਕਹੂ ਥੀ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਨ ਥੀਉਤ ਪਤਿਆਇਆ ਤੂ ਅਹਿ ਨਿਬਾਤ
ਨਿਰਬਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅਹਿ ਜਾਂਨੇ ਹੂ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਲਾਖ ਪੀ ਕੇਤੀਆ
ਨ ਹੂਏ ਹਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਭਾਈ ਕਰੋੜਾਂ ਕੇਤਿਆ ਸਦੇ ਥੋ ।
੨੮ । ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਅਉਹੂਕੜੀ ਏਕ ਬੋਸਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਖੀ
ਜੰਗਲਿ ਜਾਇ ਇਨੇ ਕਸੇ ਸਿਖ ਅਰਬਥੀ ਸਿਕ ਗਿਰਾਂ ਸਾਥਿ

ਪੇਤੂ ਪਕੇ ਖਣੇ ਥੇ॥ ਤਾਂ ਕਿਤਨਿਆਂ ਸਿਖਾ ਪੇਤੂ ਤੋੜਿ ਤੋੜਿ ਨਿ ੩੮੧
ਖਾਧੇ॥ ਤਬ ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਤ੍ਰੀਖਨਿਤਿ ਖਾਇ ਬਿਆਪੀ॥ ਤਾ
ਸਿਖਾਂ ਹਜੂਰਿ ਆਨਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਨੀ॥ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤ
ਸਾਹ ਸਿਖਾ ਪੇਤੂ ਖਾਧੇ ਹੈਨਿ ਤੇਤੀ ਖਨਤਿ ਖਾਇ ਬਿਆਪੀ
ਹੈ॥ ਅਭੁਈ ਜਾਹੁ ਪਰਨਾ ਸਾਹਿ ਜਲੁਕ ਢੂਲਾ ਤੀ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋ
ਆ ਸਤਿ ਪੇਜਾਰਾਈਂਦੂ ਕੇ ਸਿਰਿ ਗਾਣਿ ਆਰੇ ਤਬ ਮੋਖੁ ਬਰ
ਜੋਗਾ॥ ਤਾ ਸਿਖਾਂ ਬਚਨ ਪਾਇ ਸਤ ਪੇਜਾਰਾਈਂਦੂ ਕੇ ਸਿ
ਰਿ ਗਾਣਿ ਗਾਣਿ ਆਰੇ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਗਾ ਮੋਖੁ ਬਰਸਾਣਿ ਪਰੂ
ਵੀਰ ਪਏ ਮੋਖੁ ਬਰਨਿ ਸਿਆਆ॥ ਸ੍ਹੋ ਗਰਿ ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਸੀਤ੍ਰ
ਬਿਆਪਿਆ ਆ॥ ਸ੍ਹੋ ਗਰਿ ਸਿਖਾਂ ਹਜੂਰਿ ਆਰਦਾਸਿ ਕੀ

ਨੀ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਸੀਤ ਬਿਆਧਿਆ ਹੈ।
ਦੀਰਘ ਕੇਸੇ ਘਬਰਸਾਣਿ ਕਾਰਿ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਣੇ
ਰਿਓਂ ਦੂਕੇ ਸਿਰਿ ਸਤਪੇਜਾਰ ਗਾਣਿਆਰੇ ਤਬ ਸੇ ਘੁਬ
ਰਸਣੇ ਤੇ ਗਹਿ ਜਾਇ ਓ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਰਿਸਤਪੇਜਾਰ
ਏਂ ਦੂਕੇ ਸਿਰਿ ਗਾਣਿਆਰੇ ਤਬ ਸੇ ਘੁਬਰਸਣੇ ਤੇ ਗਹਿ
ਗਇਆ।੨੯। ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਅਉਰਨੁਰੀ ਏਕ
ਬੇਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪਹਾਰੂ ਉ ਪੜਿਆ ਏਗਾ ਬਾਤ ਬਰਾਜਿਆਂ
ਕੀਆ ਨੂਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਬ ਉਹਾਜੁ ਭੁਕਮਣ ਕਉ ਆਈ
ਆਂ ਨ ਖਾਲਸੇ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜੇ ਜਾਵਉ ਖਾਲਸਾ
ਜੀ ਰਾਜਿਆ ਸਾਥਿ ਜੁਧ ਕਰੇ। ਤਉ ਆਲੁਸਾ ਪਰਕੀ

ਊਪਰਿ ਦਲਾ ਹਿਕੇ ਤਾ ਜਿਆ ਆਸਾ ਥਜੁ ਧੁਕ ਰਾਣਿ ਕਉਗ ੩੮੮
ਇਆ ਆ ਪਹੁਰਾਜੇ ਬਹੁਤੁ ਥੇ ਖਾਲਸੇ ਵਾ ਪਗੁ ਛੁਨਕੇ
ਸਨ ਸੁਖਨ ਹਿ ਕਿ ਸਕਿਆ ਆਤੁ ਬਏਕ ਅਸਵਾਰੁ ਖਾ
ਲਸੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਓਰਿ ਭੇਜਿਆ ਤਬ ਅਸਵਾਰ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਉ ਖਬਰ ਆਣਿ ਪਹੁਚਾਈ ਜੋ ਸਰੇ ਪਾਤਸਾਹ ਖ
ਲਸੇ ਕਾ ਪਗੁ ਖਿਸਕਿਆ ਆਵਤਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਪਥਰ
ਪਨੇ ਹਾਹਿ ਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਇਤਿ ਖਬਰ ਥ
ਨ ਪਥਾਣੂ ਫਣਿ ਕਾਸਿ ਮੰਜੀ ਉਪਾਰ ਉਠਿ ਖੜੇ ਹੋਇ
ਚਾਰੇ ਕੋਣੁ ਪਰਤੀ ਕਉ ਪਸਥ ਬਾਣ ਸਾਥਿ ਨਸਕਾ
ਰੁਕੀਆ ਆ ਨੇਰਿ ਥਫੀ ਉਰੀ ਸਰਕ ਫਕਾ ਹਿ ਇਹੁਸ

ਲੋਕੁ ਪਾਇਆ ਸਦੋਗਤੇਗੜਤਾਹਿਥੇਵਡੰਗਾ ਸਸਿੰਮੁਤੇਗੁ
ਰੂਲਾਨਕੜਤੇਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਧਾ ਸਾਇਤੁਸਭੋਕਪਾਇਕ
ਰਿਥਕੇਜੋਰਸਾਥਿ ਅਕਾਸਤੂ ਪਰਿਥਾਨੂਰਲਾਇਆ
ਸਭ ਅਕਾਸਤੇਧਰਤੀਉਠੀ ਐਸੀ ਧਰਤੀਉਠੀਜੋ ਸੇਸ
ਰਸਪੀਨਗਾ ਰੇਕੋਊਏਕਰੇਕਾਰਿਕੇਬਜਾਦੇ ਐਸਰੂਉ
ਸਿਸਿਊਧਰਤੀਉਠੇ ਐਸੀ ਧਰਤੀਉਠੀ ਤੇਸੋਕੂਜਾਕੇ
ਬਾਣਸਿਊਧਰਤੀਉਠੀ ਕੇਰਿਪਹਾੜੂਕਾਂ ਪਲੇਲਾਰੇਗਾ
ਜੋਆਨਥਪਹਾੜੂਵਦੂ ਪਰਿਧੜੇਥੇ ਜੋਸਭੁਹੀਗਿਣੇ
ਪਨੇ ਅਨੂਰਣੂ ਮਾਰੇ ਆਨੂਖ ਤੁਕਾਰਲੇਲਾਰੇਗਾ ਜੋਗੁ
ਰੂਜੀਰਖਿਆ ਕਰਣੀ ਰਖਿਆ ਕਰਣੀ ਰਖਿਆ ਕਰਣੀ

॥ ਇਕ ਘੜੀ ਪਰਜੰਤ ਪਹਾੜ ਨੂ ਖੀਚਤੇ ਰਹੇ ॥ ਉਹੁ ਪਰਬਤ ਠਹਾਰਿ
ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਉਹੁ ਜੀ ਅਸਵਾਰ ਕਉ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਖਾਲ
ਸੇ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਕ੍ਰਿਆ ਆ ॥ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ॥ ਖਾਲਸੇ ਕਉ ਜੋ
ਇਕ ਹੂਜੋ ਨਿਸੰਕ ਹੋਇ ਕਾਰਿ ਰਹਉ ਜਾਂ ਕਉ ਆਨਿ ਟੇਵਉ
ਤੂ ਆਠੀ ਜੀਤ ਹੋਇਗੀ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਪਾਇ ਖਾਲ
ਸਾ ਰਾਜਿਆ ਉਪਰਿ ਭੂਟ ਪੜਾ ॥ ਫਉਜਾ ਕਉ ਆਨਿ ਟੀ
ਆ ॥ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਜੀਤ ਹੋਈ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ
ਅਉਰੁ ਹੂਈ ॥ ਇਕ ਬੇਰ ਫੇਰਿ ਰਾਜਿਆਂ ਸਾਥਿ ਖ
ਲਸੇ ਕਾ ਜੁਧੁ ਹੋਆ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਭਾਗੇ ਪਰੁ ਬਹੁਤੁ ਕਾ
ਇਰ ਹੋਇ ਭਾਗੇ ॥ ਖਾਲਸੇ ਰਾਜਿਆ ਕਉ ਦਸ ਫਿਟੇ

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਿ ਖਬਰ ਹਜੂਰਿ ਆਨਿ ਪਹੁਚੀ ਜੋ ਰਾਜਿਆਂ
ਕਉ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਡਿਲੋਂ ਡਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਰਾਜਾ
ਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ਭੀ ਖਾਲਸਾ ਦੁਖ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰਦਾ ਨੰਗੀ
ਰਾਜਿਆ ਆਕੇ ਪਿਛੇ ਖਾਲਸਾ ਭਿ ਗਾਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਕਿਸੀ ਮਤਸਦੀਕੀ ਓਰਿ ਅਪਨਾ ਪਟਕਾ ਭੇ
ਜਿਆ ਸਕਿਸੀ ਮਤਸਦੀਕੀ ਓਰਿ ਅਪਨਾ ਦੁਪ
ਟਾ ਭੇਜਿਆ ਸਕਿਸੀ ਮਤਸਦੀਕੀ ਓਰਿ ਅਪਨਾ ਛ
ਪਭੇਜੀ ਸਕਿਸੀ ਮਤਸਦੀਕੀ ਓਰਿ ਅਪਨਾ ਤੀਰੁ ਭੇਜਿ
ਆ ਸਅਰੁ ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਏਰੀਆਂ
ਸਾਣੀ ਆਦੇ ਖਾਦਿਆ ਹਾਫਿਰਿਆ ਵਣਾ ਪਛ

ਨਹੀਕਰਣਾ ॥ ਅਥ ਖਾਲਸੇਕਉਗੁਰੂਜੀਕੇ ਪਤੇਪਤ੍ਰੇ ੩੯੦
ਨਥਖਾਲਸਾਫਿਰਿਆਇਆ ॥ ਸਪਛਾਰਾਜਿਆਕਾ
ਨਕੀਆ ॥ ਆਖਾਲਸੇਆਨਿਕਹਿਆ ॥ ਸਤਰੋਪਾਤਸਾ
ਹਿਆ ॥ ਤੁਹਮਾਰਾਉਪੁਰਦਾਉਲਾਗਾਸੀ ॥ ਜੋਹਮਾਰੇਸ ੦
ਖਿਰਾਜੇਕਰੀਭੁਲਿਤ੍ਰਨਜੋਰੋਨਰਹਤੇ ॥ ਪਰੁਤੂਮਾ
ਰੇਪਤ੍ਰੇਹਮਕਉਫੇਰਿਮਿਲਿਆਇਹਹਿ ॥ ਹੁਕਮੁਹਿਆ
ਖਾਲਸਾਜੀ ॥ ਇਹਿਤੁਉਹਮਾਰੀਖੇਲਹੈ ॥ ਏਕਹੀ
ਦਿਨਤੁਮ੍ਰਖੇਲਉਣਾਨੂ ਨੀਨਹੀਕਿਉ ॥ ਸਹਜੇਸ
ਹਜੇਇਨਕੇਸਾਥਿਖੇਲਤੇਰਹਾਗੇ ॥ ੩੧ ॥
ਆਗੇਸਾਖੀਆਉਰੁਤੁਰੀ ॥ ਖਾਲਸੇਬਚੁ

ਤੀ ਬੇਰਿ ਰਾਜੇ ਆਸਿ ਉਜੀਤ ਪਾਈ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਉ ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਅਨਆਹਕ ਛੂਅਤੁ ਆਨੁ ਦਿਸਾਇ
ਇਆ ॥ ਏਕ ਦਿਨ੍ਹ ਖਾਲਸੇ ਕਉ ਰਾਜੇਆਂ ਸਾਥਿ ਜੁ
ਧੁ ਕਰਣੇ ਤੇ ਰੋਕਿਆ ॥ ਤਾਂ ਆਪ ਫੁਰਨੁ ਕਰਿਦੀਆ
॥ ਜਬ ਖਾਲਸੇ ਇਹ ਖਬਰ ਸੁਨੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਉ ਕੂ
ਚੁ ਕਰਿ ਗਏ ॥ ਤਬ ਖਾਲਸਾ ਜੁਧ ਕਉ ਤਿਆਰ ਕ
ਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਛੇ ਉਠਿ ਦਉੜੇ ॥ ਤਾਂ ਸਗਰ ਰਾਜਿਆ
ਕੀਆ ਨ ਉਜਾ ਖਾਲਸੇ ਕਉ ਦੂਰੀ ਆਆਵਨੇ
॥ ਤਾਂ ਕੇ ਤੇ ਸਿਖ ਪੰਜੇ ਨੇ ਦਉੜਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਆਇ
ਮਿਲੇ ॥ ਆਨੁ ਕਹਾਹਿ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਰਾਜਿਆ ਕੀ ੩੯

ਆਂਫਉਜਾਂਸਗਾਰਿਵਢਦੀਆਆਵਦੀਆਹੈਨਿ ੩੮੧
ਤੂਸਟਾਇਆਕਰਿਕੈਪਰੈਂਦਾਹੁ॥ਅਰੁਆਪਨੇਮੁਖ
ਵਾਕਤੇਸਿਖਾਂਪਾਸਹੁਰੇਲਾਂਕਰਾਵਦਾਜੋਫਉਜਾਂਕਉਸਗ
ਰੇਲਾਂਹਿਜਾਂਵਦਾ॥ਸਿਖਕਹਿਪਰੁਗੁਰੂਜੀਸੁਣਿਆ
ਅਣਸੁਣਿਆਕਰਿਕੈਚਲੇਜਾਂਵਦੇਹੈ॥ਰਖੌਂਦਾਹਿਨ
ਜੀ॥ਤੇਆਗੈਤੇਜਬਾਬੁਭੀਕਹੂਨਦੇਂਦਾਹੈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਆਖਿ
ਕਿਸਿਖਦਾਉਨਾਇਕੈਪੌਨੈਤੇਆਇਮਿਲਾਹੈ॥ਅਉਰਦ
ਉਨਾਇਕੈਆਇਮਿਲਾਹੈ॥ਅਰੁਸਭੁਜੀਉਹੀਕਰਿ
ਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਤੂਸਟਾਇਆਕਰਿਕੈਪਰੈਂਦਾਜਾ
ਵਦਾਹੈ॥ ॥ਪਰੁਗੁਰੂਜੀਕਿਸਕਾਕਹਿਆਕਹੂਨਮਾਨ

ਤਾ ॥ ਤਬ ਏਕ ਸਿਖ ਖਟਓ ਗੁਰੂ ਕੇ ਘੋੜੇ ਕੋ ਆ ਮੋਏ ਫਕੀਰ ਚਾਇ
ਖਣੀ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਘੋੜੇ ਕਾ ਨਾਉ ਜਾਨਭਾਈ ਥਾ ॥ ਸਿਖ ਕਾਹਿ
ਆ ਜਾਨਭਾਈ ਦੁਹਾਈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਹਈ ਜੋ ਅਗਹ ਗਾਇਥਿ
ਅਗਾਹ ਜਾਵੀਨਾਂ ਹੀ ॥ ਤਾ ਘੋੜਾ ਉਨਾਂ ਹੀ ਪੈਰੀ ਉਨ ਹੀਕ
ਟਖੀ ਖੜੋ ਗਇਆ ॥ ਫਕੀਰ ਫਾਖੇ ਨਾਂ ਹੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਘੋੜੇ ਕਉ ਕਮਚੀ ਆਆਰਹਿ ਅੜੀਆ ਆਰਹਿਗ
ਲੀਆ ਟੇਵਾਹਿ ॥ ਪਰੁ ਘੋੜਾ ਕੋਈ ਪਗੁ ਪਿਛਾ ਜਾਵੇਆ
ਗਾਹ ਜਾਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਘੋੜਾ ਫਕੀ
ਰ ਖੁਲਾਂ ਘਤਾ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਹਾ ਹੀ ਉਤਾਰਿ ਪਏ
ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜਾਨਭਾਈ ਮੈਨੂ ਏ ਜਾਨਤਾ ਹੋਤਾ ਪਿਛ

ਖੋਜਨਅਕਾਮਸੰਦੂਪਾਹਿਮਤੋਸਿਖਾਕੇਨੂਕਨੋਖਾਏਭੂ॥੫੯॥
ਏਪਾਹਿਤੂੰਸਿਖਾਕਾਕਾਹਿਆਕਿਉਂਕਾਰਿਨਾਆਨਾਹਿ
ਏਨਿਰਿਉਂਹਾਗੁਰੂਜੀਮੰਜੀਉਂਪਾਰਿਬੈਠਾਸਖਾਭਸਾ
ਇਕਨੂੰਹੋਆਆਪਨੇਮਖਦਾਕਨੇਖਾਭਸੋਸਿਉ
ਹੋਲਾਕਰਰਿਦਾਏਇਆ॥ਰਾਜੇਦੁਸਿਟਿਤੋਗੁਰੂਬ ੦
ਬੇਕੀਜੀਤਹੂਈਸਜਹਾਂਜਾਦੁਦਾਥਾਅਪਣੇਰਗ
ਸਿਉਂਤਾਹਾਰਖੇਗਏ॥ਤੂ੬੦॥ ਸਆਗੇਸਾਖੀਹੋਰੁਤੁਰੀ
ਇਕਬੇਰਿਆਤਾਜੀਕੇਸਗੀਰਮਾਹਿਕਛੂਰੋਗੁਹੂਆਥ ੦
॥ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸਾਦੂਪਾਦਾਣਿਗਏ॥ਤਬਮਾਤਾਉ
ਨਿਕਰਿਆਅਰਿਦਾਸਕੀਨੀ॥ਜੋਸਭੇਪਾਤਸਾਹਮੇ

ਰੋਜਾਨ੍ਹੁਬੁਪਾਇਆਹੈਮਹਿਕੇਸੋਬੁਕੁਗਹਿਕੇਸੋਖੁ
ਕਰਿਆਹੁਕਮੁਹੋਇਆਆਤਾਜੀਸੋਬੁਸੋਬੁਜੋਵਾਹਵੇ
ਹੋਕਨ੍ਹੀਤੁਮਭੁਾਕਿਸਾਜੀਵਕਉਸੁਬੁਨ੍ਹੀਆਹੈਤਾ
ਆਤਾਕਹਿਆਸਰਬੇਪਾਤਸਾਹਕਿਸਜੁਗਾਤਿਕਿ
ਸੀਕਉਸੁਬੁਰਦੇਈਐਸਹੁਕਮੁਹੋਇਆਕਿਸੀਕਉ
ਪਸਾਨ੍ਹਜਿਵਲਾਇਆਹੈਇਆਕਿਸੀਕਉਜ
ਲੁਪਿਲਾਇਆਹੈਇਸਕਿਸੀਕਉਪਖਾਕੀਆ
ਹੋਇਕਿਸੀਕਉਨ੍ਹਾਪਿਆਹੈਇਤਬਆਤਾਕ
ਹਿਆਸਰਬੇਪਾਤਸਾਹਤੇਰੇਖਿਠਦਕੇਪਾਨ੍ਹੈਹਾਸ
ਕਉਪਸਾਨ੍ਹੁਖਵਲਾਣਵਾਲੋਸਤੇਜਲੁਪਾਸ ੦

ਵਣਵਾਲੇਤੇਪਾਖਾਕਰਣਵਾਲੇਦਾਪਣਵਾਲੇਇਕ ੩੯੬
ਨੇਹੈਸੋਜੁਓਨਾਨੂਆਖਸਆਹਿਵਾਰਗੀਭੀਨਹੀਆਂ
ਵਣੀਆਸਸੀਨਕਉਕਾਠਿਕਿਸੀਸਾਥਿਪਥਾਂਪਾ
ਣੀਕਰੀਆਹਿ ਸਉਨਕੈਸਾਥਿਹਆਰਾਹਾਬੁਭੀਹੁ
ਹਣੇਨਹੀਦੇਤੋ ਸਵੈਰਿਹੁਕਮੁਹੋਆਆਸਤਾਜੀਸੁਖਦੇ
ਵਣੇਵਾਲੇਕਉਸੁਖੁਪਾਪਤੂੰਹਤਾਹੈ ਇਸਿਹਨੇਤਆ
ਪਪਰਸੇਸਰਣਾਪੀਹੈ ਸਤਾਤੇਜਉਸ ਖਕਿਸਾਕਉਨਹੀ
ਦੀਆਤਉਤੁਸਕਿਉਸੁਖਬਾਂਛਤਹੋ ਸਤਾਰੋਰਿਆਤਾਜੀ
ਕਹਿਆਆਸਰੇਪਾਤਸਾਹਪਾਛੈਜੋਉਬੀਤੀਤਉਬੀ
ਤੀ ਸਭਆਗੈਤੇਜਿਉਕਹੋਤਿਉਕਰੀਐ ਹੁਕਮੁਹੋ

ਆਮਾਤਾਜੀਭਲਾਕਹਿਆ॥ਅਬਹੁਣਿਇਉਕਰੀ
ਏਜੋਬਡਾਜਗੁਕਰੀਐ॥ਅਰੁਪਕੁਪਰਸਾਦੁਕਰੀਐ
ਅਉਰਭੀਛਤੀਆਂਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਥਕਰੀਏ॥ਸਿਖਾਂਸੰਗ
ਤੀਕਉਅਬਿਤਾਬ੍ਰਾਂਹਮਣਾਕਉਚਰਣੂਧੂਹੀਬਰਨਕਉਪ੍ਰ
ਸਾਦੁਖਵਾਈਐ॥ਤਬਮਾਤਾਗੁਰੂਕੇਬਚਨਪਾਇ
ਬਡਾਜਗੁਕੀਆ॥ਕੇਤੇਰਿਸਿਪਕਪ੍ਰਸਾਦੁਹੋਤਾਰਹਿਆ॥
ਸਿਖਅਤਿਆਗਤਬ੍ਰਾਹਮਣਅਤੀਤਚਾਰੋਬਰਨਨਾਲਿ
ਦਰੇਜੋਜੀਵਉਸਪ੍ਰਸਾਦਕੇਸਮੇਪਹੁਚਿਆਤਾਕਉ
ਤ੍ਰਿਕਿਸਾਕਉਨਹੂਈ॥ਸਰਬਤ੍ਰਜੀਵਹੁਕੀਤਸਾਥਿਪਿ
ਛਤੀਆਂਅੰਮ੍ਰਿਤਪਸਾਦੁਕਰਿਕੈ॥ਤਬਹੁਕਮੁਹੋਇਆ॥

ਤਾਂਜੀਤੁਮਹੁਜੀਵਦੁਹੂਕੀਖੁਸੀਲੀਨੀਹੈ ਅਬਤੁਮਾਕ ੩੯੪
ਉਤ੍ਰਜਿਸੁਖੁਸੀਹੋਆਰਾਹੀਏ ॥ਤਬਗੁਰੂਕੇਬਚਨਪਾ
ਏਆਤਾਕਾਏਹੁਅਰੋਗੁਹੋਇਗਇਆ॥੩੩
॥ਆਗੈਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ਏਕਬਾਰਗੁਰੂਜੀਸਨਮੁ
ਦੂਕੇਕੰਨੇ॥ਕਿਸੀਗਲਨੂੰਆਹੇਥੇ॥ਤਬਉਨਾਆਪਨਾ
ਖਜਾਨਾਕਢਾਇਆਨੇਰਸਿਖਾਂਪਾਸਹੁਸੁਆਰੁ
ਕਰਵਾਇਆ॥ਤਬਸਿਖਾਂਸੁਆਰੁਕਰਿਕੇਆ
ਨਿਕਹਿਆ॥ਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਏਤੇਲਾਖਆਏ
ਆਹੁਈਹੈ॥ਹੁਕਮੁਹੋਆਆਇਆਕਉਸਤ
ਲੁਕੇਬੀਜਿਪਵਾਹੈਵੇਵਹੁ॥ਆਗੁਸਭਲੁ

ਛੁਰੇਲੇਖੇਲਿਖਛਡੇਨੈ॥ਤਾਗੁਰੂਕੇਬਚਨਪਾਇਓਸ
ਖਾਮਾਇਓ॥ਆਸਤਗੁਰੂਛੁਰੇਮੈਪ੍ਰਦਾਨਿਕੀਨੀਆ॥ਤਿਨਿਕਰਿ
ਸਤਗੁਰੂਛੁਰੇਲੇਖੇਲਿਖਛਡੀਆ॥ਹੁਕਮੁਤੇਆਆ
ਬਉਹੁਰਿਜਾਂਰਾਂਡੇਜੋਥੇਸੰਤਰਸਾਹਿਜਲਾਦਣ
ਦਾਲੀਆਹਾਹਿ॥ਤਾਂਸਿਖਾਂਉਹੁਰਿਜਾਂਰਾਂਡੀ
ਆਂਰਪਨ੍ਹਾਂਦਰਿਆਈਪਤ੍ਰਾ॥ਅਸਰੂਸੂਸੀਨ
ਸਿੰਗਸਾਹੀ॥ਬਾਂਛਤੇਕੀਅਖਾਬਜਰਬਛਤਾਂਪ
ਰਾਨ੍ਹੀਆਬਨਾਤਰੇਸਮੀਉਂਡੀਆਆ॥ਸੋਹੋਜੇ
ਹਾਅਉਰਅਨੇਤਪਦਾਰਥਾ॥ਬਾਹਰਿਕਛਾਇ
ਕੇਅੰਬਾਰਲਦਾਏ॥ਤਿਨਕਾਸਿਖਾਂਪਾਸਹੁਸੁਆ

ਤੁਕਰਦ੍ਵਾਇਆ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਹਜੂਰਿ ਆਨਿ ਕਹਾ ੩੯੫
ਹਿਆ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਏਤੇ ਭਖ ਹੁਕੇ ਪਟਾਰ ਬ
ਹੂਏ ਹਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਇਨ ਕਉ ਬੈਸੰਤ੍ਰ ਭੂਲ
ਗਾਇ ਦੇਵਹੁ ॥ ਅਰੁ ਬੈਸੰਤ੍ਰ ਕੇ ਲੋ ਥੋਇ ਖਛੇਰੇ
ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਹੁਕੇ ਬਹਨ ਪਾਇ ਬੈਸੰਤ੍ਰ ਭੂਲਗਾਇ
ਦੀਆ ॥ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਬੈਸੰਤ੍ਰ ਕੇ ਲੋ ਬੋਇ ਖਕ
ਦਿਆ ॥ ਕਿਸੀ ਆਤੁ ਪਕ ਮਾਣਕਾ ਦਿਲਾਹੂਰ ੦
ਇਲੀ ਆਤੁਬ ਉਸ ਕਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਾਹਿ ਆ ਕੀਆ
ਰ ਕਰਵਾਈ ॥ ਤੇ ਅਰਦਾਸੀ ਆਂ ਸਿਖਾਂ ਕੀਆ ਬਾ
ਤੁਲੀਆ ਬੈ ਪਾਇ ਕੇ ਹੁਕੇ ਜੋ ਹੁਕੇ ਦੀ ...

ਆਕੈਪੈਸਾਬਾਹੁਲੀਆਆਹਿਰੁਠਾਇਦੇਜਾ
ਵਹਿਾਤਉਦੂਰਾਵਹਿਨਾਹੀ ਓਨ੍ਹਿਆਂਕਉ ਪਾਸੁ
ਨਪਾਈਆਓ ਓਨ੍ਹੇਸੁਕਸੁ ਕਿਆਰਿਜਾਵਹਿਾਅ
ਰੁਘਾਸਕੇਅਬਾਰਹੁਕਉਬੈਸੰਤਰੁਖਗਾਇਦੀ
ਜੀਐਓ ਅਨਾਜਕੇਕੋਠਿਆਂਕਉਬੈਸੰਤਰੁਖਗ
ਇਦੀਜੀਐਓ ਸਿਖਾਂਕਉ ਪੰਚਾਸਿਰਸਾਹਿਕ
ਰੇਅਨਾਜਤੇਲੀਅਲੋ ਦਪੀਰੁਾਇਕੂਆਸਾਭੀਨ
ਮਿਲੋ ਸੂਹਾਹੀਰਜੇਜੁਭੁਕਠਨਕਉ ਆਏਤ
ਪੁਭੀਪਨ੍ਹੋਂਦਨਿਆਰੁਆਨਾਜੁਭੀਖਾਵਣਕਉ
ਨਮਿਲੋ ਸਿਖਲਾਕਿਪੇਟੀਆਂਬਾਂਧਿਬਾਂਧਜ

ਇਜੁਧੁਕਰਹਿ। ਬਹੁਤੀਆਫਉਜਾਰਾਜਿਆਕੀਆਜੁਧੁ ੩੯੬
ਕਰਣਕਉਆਈਆਂ। ਫਿਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਆਏਕੂਏਕੂਹੋਇ
ਕੈਜਾਇਜੁਧੁਕਰਹੁਏਕਠੇਨਜਾਵਹੁ। ਤਬਕੇਤੇਸਿਖਾਸਿ
ਦਕਵਾਲੇਆਇਕਹਹਿਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਨੁਭੇਟਹੋ।
ਫਿਰਿਇਹੁਹੁਕਮੁਹੋਇਆਨਿਹਾਲੁਸਿਖਾਜਾਇਜੁਧੁਕਰਿ ।।
ਤਬਏਕਣਾਸਿਖੁਜਾਇਜੁਧੁਕਰੇਪਾਂਚਪਾਚਮਾਨੁਖਸ
ਤਸਤਮਾਨੁਖਏਕੂਸਿਖੁਮਾਰਿਮਰੇਤਬਕੇਤੀਆਂਸਿਖਾਂ
ਇਸਵਜਹਜੁਧੁਕੀਆ। ਅਰੁਕੇਤੇਸਿਖਖੁਾਧਿਆਕਾਰਿਕੈ
ਦੁਖੀਹੂਏਪੜੇਰਹਹਿ। ਅਰੁਕੇਤੇਸਿਖਪਬਦੂਕਾਟਿਹੂਣੇ
ਚਾਬਾਹੀ। ਅਰੁਕੇਤੇਸਿਖਾਸਿੰਮਲਕੀਛਿਲਉਤਾਰਿਕ

ਰਿਪਸਾਦੀ ਆਪ ਪਕਾਇ ਪਕਾਇ ਖਾਵਹਿਗਾ ਤਬ ਬਾਕਿ
ਸੀ ਭੁਲੇ ਛੁਮਦੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ
ਕੀਨੀ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਿਖ ਨਾਲੇ ਤੇਰੇ ਮੁਰੀਦ
ਹਿ ਤੇ ਨਾਲੇ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰ ਹਹਿ ਰਾਜੇ ਆਂ ਸਾਬਖੇ ਤੂ
ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਿਖ ਭੁਖੇ ਖੜ੍ਹਿ ਸਕਦੇ ਨਾਂਹੀ ਜੋ
ਇਕੁ ਸੇਰੁ ਅਨਾਜੁ ਕਚਾ ਭਾਵੈ ਪਕਾਇ ਨਕਉ ਰੋਜ ਦੇ
ਦਹਿ ਤ ਭਲੀ ਦ ਜਾਂ ਹਜੂਰ ਪੁਜਾਇ ਇਕ ਗਹਿ ਕਿਉ ਆ
ਗੋ ਜਿਉ ਰਜਾਇ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਨਭੁ
ਭੂ ਕਿਸੀ ਕਾ ਵੈਰੀ ਹੈ ਨ ਭੂ ਕਾ ਕੋਈ ਵੈਰੀ ਹੈ ਜੋ ਜੋ
ਕਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਹਿ ਸੋ ਸਿਖ ਤੂ ਕੇ ਤੁ ਧਾਰਨਾ ਮਤਿ ਕਰੇ

ਰਹਿ ॥ ਹੋਰੁ ਪੋਜਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋਊ ਨਾਹੀਆ ॥ ਇਤਿ ਜੋਤੀ ੩੮੧
ਕਉਨੁ ਕੀਆ ਆਇਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਹੈ ਤੋ ਸਭੁ ਪੂਜਾ ਕੀਕ
ਉਨੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਪੂਜਾ ਕੀ ਕਉਨੁ ਕੀਆ ਸੋ ਥਾਂਕਉ ਥਿਖਪੈ
ਅਸੰਦਾ ਕੀ ਆਤਿ ਜੋ ਆਰੀ ਗਈ ਹੈ ਸੋ ਪੂਜਾ ਕੀ
ਕਉਨੁ ਕੀ ਧਾਇ ਕੇ ਆਰੀ ਗਈ ਹੈ ॥ ਇਸੀ ਨਮਿਤਿ
ਮੈਨੂ ਬਾਇ ਵਿਹੂਣੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਲਾਇ ਵਿਹੂਣੀ ਹੈ
ਅਰੁ ਸਿਧ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਖਾ ਫਿਰਤੇ ਹਾਹਿ ਸੋ ਇਸੁ
ਟਨੀ ਕਾਰਿ ਕੇ ਸਾਖਾ ਫਿਰਤੇ ਹਾਹਿ ॥ ਜੋ ਇਹੁ ਗੁਰੂ
ਰਾ ਹੈ ॥ ਹਾਆ ਰਾਜਨ ਪਾਰ ਣੂ ਕਟੇਗਾ ॥ ਅਰੁ ਜਥੈ
ਇਨ ਕਉ ਇਸ ਕਉਨੁ ਕੀ ਕੇਭੋਗ ਭੁਗਾਏ ਉਤ ਵਾਰੁ

ਰਾਸੀਲਖਜੋਨਿਭੁੰਚਨੇਫਿਰਗਾਹਾ॥ ਸੋਉਨਿਹਾਂਆਏਥੇਏ
ਰੇਪਾਸਿਸਾਅਪਨਾਜਨਮਸਵਾਰਣੇਉਲਾ॥ ਏਸੇਇਨਿਕਾਂ
ਜਨਮਖਿਗਾਰਿਹੋਂਨਉ॥ ਸੋਏਉਹੁਗੁਰੂਨਾਹੀਜੋਸਿ
ਖਾਂਕਾਜਨਮਖਿਗਾਰਿਹੋਨਉ॥ ਜੋਸੋਕਿਸੀਕਾਨੂਪੁ
ਕਾਲਾ ਸਰਪਜੁਠਾਇਜਾਂਦੋ॥ ਜਿਆਂਤਾਂਦੇਖਲੇਦੋਂਮ
ਰੁਥਾਰਕੂਨੇਦੇਖੇਤਬਮਾਤਾਉਸਨੂਪਕੜਉਅਰੂਰੀਉਪ
ਸਿਰਾਰਿਹੋਂਨਤੀਹੈ॥ ਜੋਬਾਰਿਕੂਨੂਪਨਾਮਿਤਿਰੋਂਦਤਾਭੀ
ਹੈਤਉਭੀਨਹੀਦੇਤੀ॥ ਜੋਮਾਤਾਕਉਬਾਲਿਕੂਧਿਆ
ਰਾਹੈ॥ ਜਬਮਾਤਾਬਾਰਿਕਕਉਦੂਸਮਨੂਜਾਨੇਤਬ
ਹੀਐਸੇਜਾਨੂਭੁਧਿਆਏਲੇਕਿਉ॥ ਜੋਬਾਰਿਕੂਮਾਤਾ

ਕਉਬਹੁਤੁਪਿਆਰਾਹੈ॥ ਜੈਸੇਹੀਐਹਉਸਿਖਬਹੁਤੁ ੩੯੮
ਪਿਆਰੇਤਾਹਿ॥ ਏਇਹਪੂਜਾਕੀਕਉਣੀਇਸਜੀਨੀਸ
ਤਿਇਨਕਉਨਹੀਟੇਤਾ॥ ਜਗਤਮਾਹਿਜੀਵਨਾ
ਸੁਪਨੇਕੀਨਿਆਈਹੈਸੁਪਨਾਬੀਤਾਤੇਬੀਤਾਪਰੁਪ
ਰਮੇਸਰਸਿਉਬੇਮੁਖਤਉਨਹੋਵਹਿ॥ਕਿਉ॥ ਜੋਠੀਇਹਿ
ਭੁਾਵਨੀਹੈ॥ ਅਰੁਇਕ ਅਵਰਬਾਤਸੁਨਹੁ॥ ਸਿਖ
ਜੋਐਕਉਸੀਸੁਭੁਟਟੇਤੇਧਾਹਿ॥ ਜੋਤਬਹੀਟੇਤੇਹ
ਇਜਉਭੁਖੇਰਾਤੇਤਾਹਿ॥ ਏਉਜਾਣਿਕਾਰਿਸੀਸੁਤੇ
ਟਟੇਤੇਧਾਹਿ॥ ਜੋਨੀਤਨੀਤਕੇਅਰਨੇਸਿਉਇਕਹੀ
ਦਿਨਕਾਅਰਨਾਸੋਸਟਹੈ॥ ਜੋਇਨਕਉਜੋਅਰਨੇਕ

ਰਿਕੈਫਲੁਮਿਲਤਾਹੈਸੋਊਹੁਫਲੁਜਊਅਊਸਿਖਦੇ
ਖਾਇਤਬਸਭੁਹੀਪਤੰਗਕੀਤਿਆਈਉਰਾਤਿਮਾਰਾਹਿ।
ਇਐਸੇਫਲਪੁਕਵੇਜੋਸਿਖਭਾਗੀਕਰਣੇਹਾਹਿਤਾਪੀਸ
ਭੁਐਸੇਕਾਰਨਰਹੇਹਾਹਿ।ਜੁਧਾਂਕੇਕਿਆਅਰੁਭੂਖੇਕੇ
ਕਿਆਸਭੁਕਾਰਨਸਿਖਹੁਕੇਉਧਾਰਨਿਆਤਿਰਾਰੇਹਾਹਿ।
ਜਿਸਸਐਇਹਿਬਰਨਗੁਰੂਪੂਰੇਕਹੇਅਰੁਜਿਨਿਸਿਖਹੁ
ਇਨਾਟੇਕਰਿਸੁਨੇਅਰੁਮਾਨੇ। ਤੇਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇ
ਪਾਰਿਕਾਰਿਦੀਏ।੩੪। ਆਗੇਸਾਖੀਅਉਰੁ
ਰੀ ਏਕਬੇਰਿਇਕੁਸਿਖਭੁਲਾਹਜੂਰਿਆਇਆਬ
ਚਾਧਨਪਾਨੂਅਰੁਖਰਮਉਦਾਰੁ।ਬਹੁਤੁਜਗਕਰਣੇਦ

ਲਾ॥ ਬਹੁਤੁਦਾਨਕਰਣੇਵਾਲਾ॥ ਸਾਧਹੁਸੰਤਹੁਕੀਸੇਵਾਕ
ਰਣੇਵਾਲਾ॥ ਉਸੁਸਿਖਅਰਦਾਸਕੀਨੀਜੋਸਰੇਪਾਤਸਾ
ਹਤੂਸਰਬਤੁਕੀਆਬਾਦਨੀਆਪੂਰਨਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ॥
ਦਾਇਆਕਰਿਕੈਮੇਰੀਭਾਦਨੀਭੀਪੂਰਨਕਰਿਮੇਰੀਇਹਿ
ਭਾਦਨੀਹੈਜੋਗੁਰੂਕੇਮੁਖਦਾਕੀਆਸਉਕਾਈਸਾਖੀਸੁਨਉਅ
ਭੁਸੁਨਿਕਰਿਹਿਰਦੇਮਹਿਧਾਰਉਂ॥ ਤਉਸ੍ਰੀਗੁਰਸੰਤਰੂਪਕਾਈ
ਸਾਖੀਸੁਨਾਵਹੁ॥ ਤਾਗੁਰੂਜੀਉਸੁਸਿਖਕੇਅਧਾਰਕੀਉਸ
ਕਉਸਾਖੀਸੁਨਾਈ॥ ਹੁਕਮਹੋਆਸੁਣਿਸਿਖਾਇਕੁਗ
ਜਾਸੀ॥ ਉਸੁਨੇਬਹੁਤੇਜਗਕੀਏਥੇ॥ ਅਰੁਬਹੁਤੁਦਾ
ਨਪੁੰਨਬ੍ਰਤਕੀਏਥੇਬ੍ਰਹਮਣੋਕੀਸੇਵਾਕਰਣੇਵਾਲਾਸੀ॥

ਫਿਰਿ ਉਸੁ ਕਾ ਸਰੀਰੁ ਹੂਆ ਤਬ ਉਸੁ ਕਉ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਰ
ਗ ਦੇਵਤਾ ਕੀਆ ਤਾਂ ਉਹੁ ਦਿਬ ਭੋਗ ਭੋਗਣੇ ਲਾਗਾ
ਫਿਰਿ ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਉਪਜਿਆ ਉਸੁ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਇਹੁ ਸੁਰਗ ਕੇ ਦਿਬ ਭੋਗ
ਜੋ ਮੈ ਭੋਗਤਾ ਹੌ ਸੋ ਆਪਣੇ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਹੂ ਕਾ ਫਲੁ ਭੁੰਚਤਾ ਹੋਂ
ਅਰੁ ਤੂੰ ਜੋ ਦਿਆ ਕਰਿ ਪਾਲੁ ਸੁਨੀਤਾ ਥਾ ਅਰੁ ਪਤਿ
ਤ ਪਾਵਨ ਸੁਨੀਤਾ ਥਾ ਸੋਮਏ ਉਹੁ ਭਾਗੁ ਭੀ ਮੈ ਲੇ ਕਿਉ
ਮੇਰਾ ਉਹੁ ਭਾਗੁ ਕਹਾ ਗਇਆ ਜਬ ਉਸ ਕਉ ਇਹੁ ਸੰਕ
ਲਪੁ ਉਤਪਤਿ ਭਇਆ ਤਬ ਇਹੁ ਬਚਨੁ ਉਸ ਕਾ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਕਉ ਨ ਭਾਣਾ ਫਿਰਿ ਪਰਮੇਸਰ ਉਸ ਕਾ ਸਰੀਰੁ

ਊਹਾਤੇਭੀਗਿਣ੍ਹਾਇਆ॥ਆਤਬਾਇਹਿਉਸਕਉਮਿਤ੍ਰ ੪੦
ਕੀਆ॥ਉਸਕਉਜਮਆਰਗਆਹਿਲਿਆਏ॥ਊਹ
ਊਨਕਉਤੀਧਨਤਿਖਾਬਿਆਪੀ॥ਤਬਉਸੁਪਾਨੀਆਂ
ਗਿਆ॥ਉਸੁਕਉਹੁਕਮੁਹੋਆਇਹੁਜਮਆਰਗਹੈ
ਈਹਾਪਾਨੀਨ੍ਹਰਖਿਭੁਹੈਜੇਤੇਕਛੁਸਕੂਤਿਨੈਜਨਮਪਾਇ
ਕਰਿਕੀਏਹਹਿਤੇਸਭੁਹੀਸੰਕਲਪੁਪਾਇਦੇਦਾਹਿਤਬਾ
ਕਟੋਰਾਪਾਨੀਕਾਅਭਤਾਹੈ॥ਉਸਕਉਜੋਤਿਖਾਤੀ
ਧਨਾਬਿਆਪੀਥੀਉਸੁਸਭੁਸੁਕ੍ਰਿਤਸਾਰੇਜਨਮਕੇ
ਸੰਕਲਪੁਕਰਿਦੀਏਅਰੁਕਟੋਰਾਪਾਨੀਕਾਭੀਆ
ਪਰੁਉਸਕੀਤਿਖਾਨਉਤਰੀ॥ਉਸਨੇਫੇਰਿਪਾਨੀਮਾਂਗੀ

ਆ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜੋ, ਕਛੂ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕੀਏ ਥੇ ਤਿਨ ਕਾ
ਬਦਲਾ ਕਟੋਰਾ ਪਾਣੀ ਕਾ ਲੇ ਕਰਿ ਅਗੈ ਦਿਤੋ
ਸੁ ਆਤੋ ਆਸ ਬਾਸ ਉਨੁ ਜੋ ਪਾਣੀ ਮੰਗਤਾ ਹਾਤ
ਤਿਨ ਕਾ ਬਦਲਾ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿਗਾ ਤਬ ਉਸੁ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਅਉਰ ਤਉ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਕਛੂ ਨਹੀ ਹੈ
ਰਿਉ ਸਕਉ ਪਰਮੇਸਰ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਜੋ ਕਹਤਾ ਥਾ
ਮੈ ਸੁਰਗਿ ਜਾਆ ਪਣੇ ਸੁਕ੍ਰਿਤਹੁ ਕਾ ਫਲੁ ਭੁੰਚਤਾ ਥਾ
ਸੋ ਤੇਰੇ ਸਭ ਸੁਕ੍ਰਿਤਹੁ ਕਾ ਮੋਲੁ ਏਕ ਕਟੋਰਾ ਪਾਣੀ ਕਾ
ਪਾਇਆ ਸਾ ਪਾਪੂ ਹੋਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਦੁਕ੍ਰਿਤਾ ਸਤਿਨ ਦੁਕ੍ਰਿਤਹੁ
ਕੇ ਫਲ ਅਗਨਿ ਸਾਰ ਤੇ ਕਉਨ ਰਖੂੰ ਚਾਂਦਣਾ ਥਾ ਸੋਨ ੫੦

ਫਕੂਨਭੁੰਚਾਇਆਉਪਜਾਸੁਰਗੁਭੁੰਚਾਇਆ
ਜੋਤ੍ਰੈ ਸਮਾਇਓਖੁਸੁਰਗੁਆਪਣੇਸੁਕ੍ਰਿਤਹੁਕਾ
ਫਲੁਭੁੰਚਤਾਥਾਕੇਸੋਗੀਦਾਇਆਆਇਆਕਾ
ਫਲੁਭੁੰਚਤਾਥਾਤਬਉਸਕਾਹਿਆਹੇਪ੍ਰਭਪ
ਜੇਸਰਅਬਐਸਾਆਇਆਹੈਜੋਜੇਤੇਸਖਤੇ
ਗਏਗਤਾਥਾਜੋਤੇਗੀਦਾਇਆਆਇਆਕਾ
ਫਲੁਤੇਗਤਾਥਾਜੇਅਪਣੀਆਕਰਣੀਆ
ਕਾਮਹੰਕਾਰੁਭੂਨਕੀਆਥਾਜੋਕਉਥਖਸੀਏ ।
ਜਬਉਸੁਐਸੇਸਾਇਆਤਬਉਸਕਉਨੇ
ਰਿਪਰਐਸਾਰਸੁਰਗਕਾਦੇਵਤਾਕੀਆ

ਉਹੁਸੁਰਗਆਹਾਦਿਵ੍ਰਤੋਗੁਰੂਤੇਗਦੇਭਾਗਾਦਿ
ਹਿਸਾਖੀਗੁਰੂਬਾਬੇਸਿਖਕਉਸੁਣਾਈਹੁਕਮੁ
ਹੋਆਸੁਣਿਸਿਖਾਸਭਾਕਿਸੇਕਉਣੁਉਹਿਜਾਣੁ
ਣਾਪਰਵਾਨੁਹੈਜੈਸੇਪਾਤਸਾਹੁਡੰਨੁਏਕਕਉ
ਦੇਤਾਹੈਅਰੁਉਸਕੀਸਿਖਿਆਸਾਰਾਜਗ
ਤਲੇਤਾਹੈਤੈਸੇਪਰਮੇਸਰੁਤ੍ਰਿਸੇਆਂਉਦੇਕਿਸ
ਖਿਕਰਤਾਹੈਅਰੁਸਿਖਿਆਉਸਕੀਸਭੁਹੀਗੁ
ਰਮੁਖਿਲੇਤੇਹਾਹਿਤ੍ਰਾਦੈਜੈਸੇਸੁਕ੍ਰਤਕਗੀਅ
ਹਿਅਨਆਹੈਅਭੁਮਾਨੁਨਹਿਆਈਸੋਅਰੁ
ਜਬਕਰਹੁਅਭੁਮਾਨੁਹਿਰਦੇਆਹੈਲਾਆਵੈਗਾ

ਤਬਫਿਰਿਸੀਸੁਤੁਕਰਮਕਾਮੌਲੁਕਹੁਨਪਨੈਗਾ।ਅਤੁਅ
ਭਿਆਤੇਰਹਤਸਭੁਕਰਣੀਲਾਭਦਾਇਕਹੋਇਗੀ।ਤਾ
ਇਹਿਸਾਖੀਗੁਰੂਬਾਬੇਕੇਮੁਖਥੀਸੁਣਿਕਰਿਸਿਖੁਸੁ
ਪਸੰਨਹੂਆਤਾਤੇਕਹਿਆਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਇਹ
ਸਾਖੀਤੈਮੇਰੇਕਉਪਰਮਗੁਰਮੰਤ੍ਰਰੂਪੀਸੁਣਾਈਹੈ
ਜੈਸੇਨਿਹਾਲੁ:ਹੋਆਹੋਸੁਣਕਰਿਹਿਰਦੇਮਹਿਧਾਰ
ਉਗਾਜਿਹਿਰਦੇਮਹਿਧਾਰਣਜੋਗੁਹੈ।੩ਪ।
ਆਗੇਸਾਖੀਅਉਰੁਤੁਰੀ।ਏਕਬਾਰਿਇਕੁਸਿਖੁ
ਸਿਖਣੀਦੋਨੋਹਜੂਰਿਆਏ।ਬਾਬੇਧਨਪਾਤੁਥੇ
ਉਨਹੁਕਹਿਆਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾ।ਅਸਾਨੂੰਪਾਸਿ

ਮਾਇਆ ਆਬਹੁਤੁ ਹੈ ਤੇ ਗੀ ਦਿਤੀ ਹੈ ਈਆ। ਤੇ ਪੁਤ੍ਰੁ ਆਸ
ਡਾਇਕੈ ਹੈ। ਉਸਕਉ ਵਿਵਾਹਣ ਕਾ ਨਾਉ ਲੇਦਵੇ
ਹਾਂਤਾਉਹੁਕਹਦਾ ਹੈ ਜੇਤ੍ਰੁ ਸਾਮੈਨੂ ਵਿਵਾਹਿਆ
ਤਾਂ ਐਬ ਖੁਆਇਕੈ ਮਰਿਜਾਦ ਉਂ ਗਾਜੀ ਵਿਦਾਸ
ਰਹੇਗਾ। ਤੇ ਅਸੀ ਇਸੀ ਬਾਤ ਕਾਰਿਕੈ ਪਸੰਨ ਹੋਤੇ ਹੈ
ਜੋ ਕਿ ਦੋਹੂ ਹੁ ਵਿਵਾਹੁ ਕਰਾਇਓ। ਤਾਤੇ ਤੂ ਆਪੇ ਆਗੈ
ਹਮ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤੇ ਹੈ ਜੋ ਤ੍ਰੁ ਮਹੀ ਉਸ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ
ਕਰਹੁ ਜੋ ਵਿਵਾਹੁ ਕਰੇ। ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਉਸ ਕਉ ਮੇ
ਰੇ ਪਾਸਿ ਲਿਆਵਹੁ। ਤਾ ਉਹੁ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਲਿਆਇਓ। ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਕਿਉ ਭਾਈ

ਲੜਕੇਤੂੜੇਆਤਾਪਿਤਾਦਿਵਾਹਦੇਹੈਨਿਤੂੰਵਿਵਾਹੁ
ਕਿਉਨਾਹੀਕਰਦਾ।ਤਾਉਸਲੜਕੇਕਹਿਆਸ
ਰੇਪਾਤਸਾਹਤੇਰੇਬਚਨਜੋਸੁਣੇਹੈਨਿਉਨਾਹੀਬ
ਚਨਾਕੇਸੁਣਿਣੇਕਰਿਕੈਵਿਵਾਹੁਨਾਹੀਕਰਦਾ।ਤੂ
ਕਸੁਹੋਆਤੇਬਚਨਅਨੇਕੋਹਨੂੰਸੁਣੇਹੈਨਿ।ਕੋਈ
ਪੜਿਸੁਣਾਉਖਾਂ।ਤਾਲੜਕੇਕਹਿਆਸਚੇਪਾ
ਤਸਾਹਤੈਅਨੇਰਜੀਵਿਚਿਇਹੁਬਚਨੁਕਹਿਆ
ਹੈਕਿਉ।।ਸਈਪੂਕੁਰੰਬੁਜੋਤੂੰਦੇਖਤਾਚਲੇਨਾਹੀਤੇਰੇਨ
ਲੋ।।ਸਾਥਿਤੇਰੇਚਲੇਨਾਂਹੀਤਿਸਨਾਲਿਕਿਉਰਿਤੂ
ਲਾਈਐ।।ਐਸਾਕੰਮਭੂਲੇਨਕੀਚੈਜਿਤੁਅੰਤੁ

ਪਛੋਤਾਈ ਐਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾਉ ਪਰੇਸੁਣਿਨੂੰ ਤੇ
ਵੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਸਦਾਸ
ਹੁ ਸਮਾਲੋ ॥ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੋ ਮਨੁ ਕੂੜਿ ਬਨਾਇਲ
ਲਾਦਨੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦਰਗਹਿ ਜਿਆ ਹੈ ਤਾ ਦਿਦਾ ਹੁਕਾ ਹੇ
ਕਉ ਕਰਣਾ ਹੈ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਕੋਇ ਇਹਿ ਬਚਨ ਕਹੇ ਨ ਬਹੁ
ਕਮੁ ਹੋਆ ਨਿਹਾ ਭੁਤੁ ਲਾਕਹਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬ
ਬੋਲਿਆ ਪਾਸਿ ਖੜਣਿ ਕੀ ਉਕਿਨੇ ਪਿਆ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ
ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਤੁਹਾਡੇ ਤਨੁ ਕਉ ਕਿਸੀ ਠਗ ਠਗਉ ਗੀਨ
ਹੀ ਲਾਈ ॥ ਜਨ ਇਸਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿ ਸੀਜਿ ਤੂੰ ਅਤੂਕੀਆ
ਹੈ ॥ ਅਰਨੂੰ ਇਹੁ ਕਬੂ ਪੀਹੋ ॥ ਇਹੁ ਤਉ ਸਭੁ ਪੀਹੋ

ਤਿਸਕਉਗੁਰੂਕੇਬਚਨਾਂਅਨੁਸਾਰੁਵੈਰਾਗੁਉਪਜਿ
ਆਹੈ॥ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੋਬਚਨਕਹੇਹਾਹਿਸੁਈਹੋਤੇਜੋਹਾਂ
ਪ੍ਰੀਤਵਾਨਾਂਕੇਨਮਿਤਬਚਨਕਹੇਹਾਹਿ॥ਤਾਸਿ
ਖਤੋਸਿਖਣੀਕਹਿਆਆਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਂਨੂੰਗੁਰੂਹੋਕ
ਰਣਕਾਰਣਿ॥ਅਸਾਨੂੰਕੋਈਹੋਰੁਬੇਟਾਬਖਸੀਏ॥ਹੁ
ਕਮੁਹੋਆਤੁਮਕਉਗੁਰੂਅਉਰੁਬੇਟਾਭੀਬਖਸਿਆ
ਹੈਪਰੁਤੁਮਇਨਕਾਪੀਛਾਛੋਡਿਦੇਵਹੁ॥ਤਿਸਕੀਰ
ਜਾਇਊਪਰਿਤਰਹੁ॥ਤੂਆਗੀਇਸੀਬਾਤਆਹਿਭੁਲ
ਈਹੈ॥ਤਾਸਿਖਾਸਿਖਣੀਅਥਾਟੇਕਿਕਰਿਕਹਿਆ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਤੇਅਸਾਂਨੂੰਪਿਛਾਕਰਣਕਾਤਉਖੌਤ

ਪਾਇਆਕਿਛੁਸੁਤੇਰੋਬਕਰਤੁਹੋਆਤਾਨੇਰਿਅਸਾਕੀਕਿ
ਆਕੁਦਰਤਹੋਇਆਅਸਾਪਿਛਾਨਕਰਣਾਹੁਕਮਤੇ
ਆਇਸਕਉਸਚਕੀਲਾਗੀਹੈਤਾਨੇਰਿਲਾਕੇ
ਕੀਓਮਿਟੇਖਿਕਾਰੋਕਹਿਆਸਾਣੇਭਾਈਲਹੂਕੇਕ
ਛੁਤੇਰੋਹਿਰਵੇਆਹਿਹਮਕਉਸਚੁਦਿਸਿਆਇ
ਆਹੈਸਤਕਰਿਦੁਇਸਾਖੀਆਆਸੀਬੀਤੇਗੀ
ਭੇਟਕਰਨੇਹਾਂਏਕਸਾਖੀਗਿਸਤਆਰਗਕੀਤੇਏਕ
ਸਾਖੀਅਤੀਤੁਆਰਗਕੀਗਿਰਹਸਤੁਕਰੀਐਤ
ਬਾਏਸਾਕਰੀਏਆਅਹੁਅਤੀਤੁਹੋਈਏਤਬਾਏ
ਸਾਹੋਈਏਏਸੋਵੈਨੂੰਹੁਆਰਗਾਹੁਬਿਖੇਏਕਆਰ

ਇਤਉਨਾਗਾਹਿਕਿਉ ਸ੍ਰੁਤੇਦੋਵੈ ਸਾਖੀਆਂਤੇਰੋਹਿ ੪੦੫
ਰਦੇਆਹਿਦੋਵਾਹਿ ਇਜੈਸਆਗਰਿਬਾਲਾਨਾਹਿਗਾਤਿ
ਸੀਆਰਗਿਪਰਮੇਸਰਕਉ ਪਹੁਚੇਗਾ ਪ੍ਰਥਮੇਗਿ
ਪਸਤਾਆਨਗਾਕੀਸਾਖੀਸੁਣਿ ਉਨਿਦੇਆਨਆਹਿਕਿ
ਸੀਖ੍ਰਛਉ ਪਾਰਿਸਿਰਿਨੂੰਸਿਰੇਨੂੰਕਾ ਆਇਲਨਾਸੀ ਏਕ
ਦਿਨਸੀਤਕਾਲਕੀਰੁਤਿਐਸ੍ਰੁਬਗਸਿਆਹੋ ਏਸੇਪ
ਕਰਿਬਿੰਨਾਇਕੁਬ੍ਰਿਧਆਨੁਖ਼ਬਸਤ੍ਰਹੂਤੇਹੀਨਾ।
ਏਕਾਂਪਤਾਹੂਆਉਸੀਬਿਰਛਕੇਨੀਚੇਆਇਬੈਠਾ
ਤਬਦੇਖਕਾਰਿਉਸਆਨਥਕੀ ਓਰਿਸਿਰੇਨੂੰਸਿੜੀ
ਕਉਕਹਿਆਹੇਸਿਰੀਹਸਾਂਡੋਗਿਸਾਹਿਆਤੀਆ ੦

ਗਤੁ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਇਸ ਕਾ ਕਛੂ ਸੇਵ ਕਰੀ ਐਸੁ
ਬਕਸਿਆ ਹੇ ਤਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਇਹੁ ਮਾਨੁਖੁ ਹੈ ਭੂਲਾ ਸੇਵੁ ਥਾ
ਦਣ ਵਾਛਾ ਤਾ ਹਮ ਆਏ ਹੈ ਪਾਸਿ ਕਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਿਸ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹੇ ਵਿਛੁੜੇ
ਕਛੂ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਤੂੰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸੇਵਾ ਤਉ ਕਰ
ਤੂ ਕਿਉ ਤਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਉ ਇਸ ਕਉ ਮੈ ਅਗਨਿ ਕੀ
ਉਸਨ ਤਾ ਕਾ ਸੁਖ ਦੇਤਾ ਹੋ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤਉ ਸ੍ਰਿਆਕਿ
ਸੀਪ ਪਿੰਡ ਮਹਿ ਧੂਆ ਜਛ ਤਾ ਥਾ ਤਉ ਤਾ ਤੇ ਅ
ਪਜਲੀ ਸੇ ਫਣ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ਲਿਆਇ
ਆ ਤਾ ਉਸੁ ਮਾਨੁਖ ਕੇ ਆਹੇ ਸੁਦਿ ਪਾਈ।

ਫੇਰਿ ਆਪਣਾ ਆਲਣਾ ਅਗਨਿ ਕੇ ਜਗਾਵਣੇ ੪੦੬
ਨਾ ਅਤ੍ਰਿ ਖੋਨਿ ਸੁਣਿਆ ਆਈ ਧਨੁ ਸੋ ਬ੍ਰਿਛੁ ਕੇ ਨੀ
ਚੇ ਬਹੁਤੁ ਪੜ੍ਹਾ ਥਾ ਜੋ ਉਤੁ ਪਰਮਉ ਦਿਆ ਨਸੀ
ਖੁਬ ਉਸ ਆਨੁ ਪ ਅਗਨਿ ਪਰਜਲਤ ਕੀਨੀ ਅਗ
ਨਿ ਕੀ ਉਸ ਨ ਤਾ ਲੋਕ ਰਿਸੁ ਪਸੰਨ ਹੋਇਆ ਸ੍ਤਾ ਨੇ ਰਿ
ਖਿ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਿਖੀ ਅਉ ਭੁਤ ਉਹ ਆਰੇ ਪਾਸਿ
ਕਛੂ ਨਹੀ ਆ ਧਨੁ ਸਰੀਰ ਤੁ ਉਪਾਹੈ ਕਿਉ ਜੋ ਜਾਇ
ਅਗਨਿ ਬਿਖੇ ਪਤੂ ਤਾ ਹੋਂ ਜੋ ਆਤ੍ਰਿ ਆ ਗਤੁ ਬੀ
ਹਮਾਹਿ ਆਇਆ ਭੂਖਾ ਨ ਜਾਵੈ ਕਿਉ ਸ੍ਤਾ ਰਿਖੀ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਿਖੀ ਪਾਹੁਣੇ ਮੇਰਾ ਸਤੁ ਰਹੈ ਕੈ ਨ ਰਹੈਤ

ਬਪਬਸੋਮੋਇਸਕਾਭੁਛਨੁਤਜਾਇਹੋਤੀਹੋ ਸਤਾਇ
ਹਬਾਤਕਾਨਕਾਲਿਰਿਨ੍ਹੀ ਅਗਿਆਨਿਅਹਿਕੂਾਰਦਿਪਨ੍ਹੀ
ਤਬਬ੍ਰਸੁਮਾਨੁਖਚਿਨ੍ਹਿਕਉਭਛਨੁਕਗਿਲੀ ਆਏ
ਰਿਵਿਨੇਇਹੁਬਿਚਾਰੁਕੀਆਜੋਇਹੁਮਾਨੁਖਹੋਨੂ
ਨੂਸੋਨੂਧਾਵਣੇਵਾਲਾ ਇਕਾਮਿੜੀਕੇਭਛਨਕਗਿਐ
ਇਹੁਤੂਪਤਿਨਹੂਆਹੋਇਗਾ ਸਤਾਤੇਹਉਭੀਇਸ
ਕਾਭਛਨੁਤਜਾਇ ਹੋਤਾਹੋਂ ਸੋਜੋਮਨੂਹਆਗੇਪਾਸਿ
ਹੋਇਸੋਤਉਇਸਕੋਵਿਦਆਨੁਕਰੀਐਆਗੇਇ
ਹੁਜਾਨੇਭਬਾਰਿਨ੍ਹਾਭੀਅਗਿਆਨਿਅਹਿਕੂਾਰਿਪਨ੍ਹਾ
ਤਬਬੁਸੁਮਾਨੁਖਚਿਨ੍ਹਾਭੀਭਛਨਕਰਿਲੀਆ

ਐਸੇਜੀਸੇਵਾਉਨਹੂਅਭਿਆਗਤਕੀਕੀਤੀਆਫਿਰਤੇ ੪੦੭
ਅਗਾਫਿਰਦੀਸਰੀਰਾਂਜਾਹਿਤਿਸਰਥੰਸੁਆਖਤਉਪ
ਰਹੁਵਾਰਿਦੀਆਏਉਨਕਾਸਰਥੰਸੁਏਹਾਥੀਆਪ
ਣਾਆਪੁਪਾਹੁਣੇਕਹੁਨਾਰਾਖਿਆਆਏਹਿਸਾਖੀ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਲਨੂੰਕੇਕਉਸੁਣਾਈਹੁਕਮੁਹੋਆਭਾ
ਈਲਨੂੰਕੇਗ੍ਰਿਹਸਤੁਕਮਾਈਐਤਬਐਸਾਕਮਾ
ਈਐਫਿਰਦੀਚਿਨ੍ਹੇਆਨਸਾਡਾਗ੍ਰਿਹਾਏਹਿਆ
ਏਅਭਿਆਗਤਉਪਰਹੁਅਪੁਣਾਆਪੁਵਾਰ
ਣੇਕਰਿਦੀਜੈਐਸੇਗ੍ਰਿਸਤੀਉਪਰਿਪਰਮੇਸਰੁ
ਪਸੰਨੁਹੋਤਾਹੈਅਬਨੂੰਸਰੀਅਤੀਤਆਰਗਕੀਸ ॰

ਥੀ ਸੁਣਿਆ ਅਤੀਤੁ ਹੋਇ ਗਏ ਮੈਨਥੇ ਏਸਾ ਹੋਈ ਸੋ ।
ਸ਼ੁਕਰ ਹੋਆ ਕਿ ਸੀ ਨਗਰ ਕੇ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਅਸ
ਤੀਤ ਕੀ ਕੁਟੀ ਥੀ ।। ਓਹੁ ਨਾਉ ਹਰਿਨਦਾਸ ਥਾ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਜਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ ਰਹਤਾ ਥਾ ਕਾਮੇ
ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤਾ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਜਿਤੁ ਸਭੁ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪਰਿ ਦਇਆ ਕਰਣੇ ਵਾਲਾ ॥
ਅਜਾਚੀ ਬਿਰਤਾ ਅਰੁ ਭਰੋਸੇ ਵਾਨਾ ਸਰਬਥਾ
ਰਜਾ ਉਸਕੀ ਇਉ ਬੀਤੀ ਥੀ ॥ ਜੋ ਪਰਸਾਦ ਕੇਸ
ਮੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਉਸਕਉ ਪਰਸਾਦੁ ਪਹੁਚਾਇਦੇ ਥੇ
ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਇਹੁ ਸੁਭਾਉ ਭੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪ

ਣਿਆਪਿਆਰਿਆਕਉਕਸੌਟੀਊਪਰਿਬੁਧਿਵਾਨ
ਤਾਹੈਖੋਟੇਖਰੇਕੇਪਰਖਣਨਿਮਿਤਿਏਕਬੇਰਿਸਿਟ
ਸਾਦਿਨਬੀਤਿਗਏਅਤੀਤਕਉਪਰਸਾਦੁਨਪਹੁ
ਚਿਆਤਬਅਤੀਤਆਪਨੇਆਨਮੋਫਹਸਾਅਣੀ
ਜੋਪਰਮੇਸਰਜਾਣੀਜਾਣੂਹੈਉਸਕੀਰਜਾਇਬਿ
ਨਾਇਹੁਕਾਮਨਹੀਹੂਆਪਰੁਸੋਕਉਇਹੁਉਪ
ਦੇਸੁਹੂਆਹੈਜੋਤੇਰੇਕਉਸਰੀਰਦੀਆਥਾਕਬ
ਹੂਤਉਇਨਾਸਿਖੀਆਪਨੀਟਹਲਕਰਾਇਲੇਦਾ
ਤਾਤੇਮੈਸਰੀਰਾਸਿਖੁਇਨਿਟਹਲਕਰਾਇਲੇਦਉ
ਜੋਕਮੰਡਲੁਹਾਥਿਕਾਰਿਕੈਏਕਬੇਰਿਨਗਰੀਸਿਖੁ

ਨੁ ਨਿਤੁ ਰਿਆ ਦੁਖੁ ਜਉ ਕਿਸੈ ਕਾ ਹੋਆ ਜੋ ਪਰਸਾ
ਦੁ ਪਾਇਲੇ ਲੇਇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੁ ਪਾਇਲੇਵਨਾ ਨਾਂ ਹੀਤ
ਉਦੈ ਰਿਕਟੀਆ ਹੋਆ ਆਇ ਬੈਸਣਾ ਪਾਇਤਨਾ ਉਦ
ਸਾਕੈ ਕਉ ਕਰਨਾ ਪਰਦਾਨ ਹੋ ਤਬ ਅਤੀਤੁ ਨਾਥ
ਕਸੰਗੁ ਖੁਕਾਰਿਕੈ ਨਗਰੀਆ ਹੋ ਜਾਇ ਫਿਰਿਆ
ਤਬ ਕਿਸੀ ਖਤ੍ਰੀ ਕੇ ਘਰਿ ਵਿਦਾਹੁ ਥਾ ਜਾਈਆ
ਈਉ ਸਕੈ ਘਰਿ ਪਸਾਦੁ ਪਾਵਤੇ ਥੇ ਏਕੇ ਤੇ ਮੰਗਤੇ ਲੋਕ
ਉਸਕੇ ਟਰ ਦਾਜੇ ਖੜੇ ਥੇ ਭੋਜਨ ਲੇਵਣੇ ਕੇ ਤਾਈਅ ਤਾ
ਅਤੀਤੁ ਭੀ ਉਨਾ ਸਉ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਗਇਆ
ਤਬ ਕਾਜ ਵਾਲਿਆਂ ਸਭ ਸੇਕਉ ਭੋਜਨ ਦੀਆ

ਇਕਾ ਅਤੀਤ ਕੀ ਓਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਅਖਤੇਆਂ ੫੦੯
ਗਣਕਾ ਸੁ ਅਤੀਤ ਕਉ ਬਠਤੁ ਥਾ ਜੋ ਮਖਤੇ ਨਾ
ਗਣਾ ਤਬ ਅਤੀਤੁ ਉਹਾ ਸਿਉ ਉਠਿ ਕਰਿ ਫੇਰਿ ਅ ੦
ਪਣੀ ਕੁਟੀ ਮਹਿ ਆਇ ਬੈਠਾ ਬਹੁਰਿ ਅਤੀਤ ਕ
ਉ ਪਰਮੇਸਰ ਇਹੁ ਲਛਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ਦੁਇ
ਦੇਵਤੇ ਉਨ ਹੁਕੇਹਾ ਬਿਸਿ ਸਾਛਾਂਜ ਲੀਤੀਆਂ ਉ
ਨਹੁ ਨੇ ਆਸਿ ਅਤੀਤ ਕਉ ਦਿਖਾਈ ਦੀਨੀ ਤਬ
ਅਤੀਤੁ ਉਨ ਸਿਉ ਪੂਛਿਆ ਜੋ ਤੁਮ ਕਉਨ ਹੋ ਤਬ
ਉਨ ਹੁਕਾਹਿਆ ਜੋ ਹਮ ਦੇਵਤੇ ਹੋ ਹਮ ਕਉ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਪਕੀ ਕਾ ਜ ਵਾਛੇ ਕਾ ਧਨੁ ਜ

ਲਾਇਆਵਹੁ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦਸਾਂ ਦਿਨਾ
ਕਾ ਭੁਖਾ ਉਨਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਊਪਰਿ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਥਾ ਤਉ
ਨਉਨੇ ਉਨ ਕਉ ਭੋਜਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ਤਾਤੇ ਉਨਕਾ ਘਰੁ ਉਜ
ਲਾਇਆਵਹੁ ਗਹ ਸਾਇ ਉਸਕਾ ਕਾਜ ਕੇ ਨਾਮਿ ਤਿਆ
ਏਹੋ ਹੈ ਗਿਆ ਅਤੀਤ ਜਾਣਿ ਨੁ ਲਾਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹੀ ਨਾਮਿ
ਤਿਉਨਕਾ ਘਰੁ ਉਜਲਾਵਤੇ ਹਹਿ ਗਿ ਫਿਰਿ ਅਤੀਤ
ਕਹਿਆ ਏਕਮਿ ਸਾਲਸ ਮੇਰੇ ਹਾਥਿ ਭੀ ਫੜਾਵਹੁ
ਜੋ ਹਉ ਭੀ ਤੁਸਾਰੇ ਸਾਥਿ ਆਵਤਾ ਹੋਂ ਤਬ ਦੇਵਤਿ
ਆਂ ਏਕਮਿ ਸਾਲ ਅਤੀਤ ਕੇ ਹਾਥਿ ਫੜਾਈ ਗਿ
ਰਿਆ ਅਤੀਤ ਮਿ ਸਾਲ ਹਾਥਿ ਫੜਿ ਕਰਿ ਦੇਵਤਿ

ਅਸਾਨੂ ਪਾਰਿ ਕੂਦਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੋ ਏਤੁ ਮਕਉਜ ਭਾਵਤਾ ਹੋਤੋ ੫੪੧
ਸੁਨਕ ਉਜ ਭਾਵਦੁ ਉਤ ਉਜ ਭਾਵਦਾ ਨਹੀ ਬਨਤਾ ॥ ਤੂ
ਸਾਰੇ ਘਾਰਿਆ ਨਿਆ ਉਹੋ ॥ ਅ ਭੂਜੇ ਸਤੁ ਮਕ ਉਭੇਜਿ
ਆਹੈ ਨਾਲੇ ਉਸਕੇ ਘਾਰਿਆ ਨਿਆ ਉਹੋ ॥ ਜਉ ਉਨ
ਕੋਹ ਰਵੇ ਅਹਿਆ ਪਾਰ ॥ ਏ ਸਭੂ ਨ ਬਰ ਤੇ ਤਬ ਉਹੁ
ਬਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ॥ ਬਿਚੋਲਿਆ ਕੇ ਘਰ
ਜਲਾਵਨਿ ਆਏ ਹੋਂ ॥ ਤਾਂ ਤੇਤੁ ਅਹੀ ਕਉਜ ਲਾਵ
ਤਾ ਹੋ ॥ ਉਹੁ ਦੇਵਤੇ ਪਰ ॥ ਏ ਸਰ ॥ ਅਤੀਤ ਕੇ ਪਰਬਣ
ਨਿਆ ਤਿਨਿ ਲਿਨ ਉਤ ਪਤ ਕੀਆ ਬਾ ॥ ਤ ਬ ਦੇਵਤੇ
ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਗਏ ॥ ਅਤੀਤ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕਰਿ ਪ

ਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ॥ ਜੋ ਅਤੀਤ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਕਉ ਜਾਨਿਆ ਹੈ ॥ ਜਗਤ ਜਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਉਠਿ
ਹੂਈ ਦੇਖੀ ॥ ਜਿਸਨੂ ਸਨੂ ਸਾਆਨੂ ਦੇਖੋ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਅ
ਤੀਤ ਕਉ ਕਸਵਟੀ ਉਪਰਿ ਚੜਾਇਆ ਪਰੁ ਅਤੀਤੁ
ਖਰਾ ਨਿਕਸਿਆ ਖੋਟਾ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ॥ ਜਉ ਖੋਟਾ
ਹੋਤਾ ਤਉ ਉਹੁ [illegible] ਹੋਤਾ ਜੋ ਭੂਲੀ ਬਾਤ ਹੂਈ ਹੈ ਜੋ ਉਨਿ ਕਾਥ
ਰੁ ਜਲਾ ਦਿਤੇ ਹਾਹਿ ॥ ਐਰੇ ਕਉ ਭੋਜਨੁ ਉਨ ਪੁਕਹੁ ਨਾ ਦੀਅ
ਥਾ ॥ ਜਉ ਉਹੁ ਸਮਝਤਾ ਤਉ ਅਤੀਤੁ ਖੋਟਾ ਨਿਕਸਤਾ ॥
ਪਰੁ ਅਤੀਤੁ ਖਰਾ ਥਾ ਇਤ ਕਰਿ ਖਰਿਆ ਦਾਲੀਆ ਥ
ਤਕ ਹੀ ॥ ॥ ਸ੍ਰਹਰਿ ਜਿਉ ਆਗੈ ਅਤੀਤ ਕਉ ਭੋਜਨੁ ਪਹੁ ੫੧

ਰਤਾ ਥਾ ਤੈਸੇ ਹੋਰਿ ਭੀ ਤੇਜਨੁ ਪਹੁਚਣਿ ਲਾਗਾ ਸਭੂ ੪੧੧
ਸਗੀ ਅਤੀਤੁ ਆਗਿਆ ਕੀ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕੇ ਕਢਿ
ਸੁਣਾਈ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕੇ ਅਤੀ
ਤੁ ਹੋਈਐ ਤੁ ਬੇ ਐਸਾ ਹੋਈਐ ਜਉ ਕਾਰਿ ਭੂਖ
ਤਿਖਾ ਆਨਿ ਹੋਵੈ ਆਬਦਾ ਕੋਈ ਦੁਖ ਆਵੈ ਕੋਈ ਨਾ ਵੇ
ਵੈ ਸਭੁ ਕਾ ਪ੍ਰੇਰਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਾਣੈ ਜੀਵ ਦੁਖੁ ਪਰਹੁ
ਨਿ ਸਾਈ ਬਣੀ ਹੁਈ ਹੋਵੈ ਬੁਰੇ ਸਾਬਤੀ ਭਲਾ ਕੋ
ਅਰੁ ਭਲੇ ਸਾਬਤੀ ਬੁਰਾ ਕਰੇ ਐਸਾ ਅਤੀਤੁ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਤੁ ਹੈ। ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ
ਤੁਰੀ, ਇਕ ਬੇਰਿ ਰਬਾਬੀ ਆ ਸਬਦੁ ਹਜੂਰਿ ਆ ੦

ਤਨਿ ਪੜਿਆ ਅਪਣੂ ਭੁਖਾ ਰਾਗ ਪਾਇ ਸਬਦੁ ਪੜਿਆ ਤਾ ਨੁ
ਘਨੁ ਰਬਾਬੀ ਕੋ ਤਾ ਸਿਖਾ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾ ਸਿਖਾ
ਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਰਬਾਬੀਆ ਭੁਖਾ ਸਬਦੁ
ਪੜਿਆ ਹੈ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਰਬਾਬੀ ਸਬਦੁ ਤਾ
ਭੁਖਾ ਪੜਿਆ ਹੈ ਪਰੁ ਕਹੀਏ ਨਹੀ ਪਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾ
ਸਿਖਾ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਿਟਾ ਜਾਹ
ਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਕਹੀਏ ਇਨ੍ਹਾ ਪਾਸਿ ਕਿਆ ਕਹਿਆ ਹੁ
ਕਮੁ ਹੋਇਆ ਕਹੀ ਪਾਸ ਕੀ ਗਇ ਕਸਾਵੀ ਹੈ ਸੋ ਸੋਤੁ ਸਕ
ਉਤੁ ਨਾਵਤਾ ਹੈ ਗਇ ਕਾ ਪੰਡੁ ਕਾਸਕ ਦਮਸੀ ਗਉ ਸਕਾ
ਹਣੂ ਪੰਡੁ ਕੇ ਪਾਸਿ ਰਭਤਾ ਸੀ ਗਕਿਆ ਰਿਆਸ

ਨਿਪਾਣੀਹੁਣਦਰੀਜੋਕਹੀਥੀਸੋਉਸਕੀਕੋਈਲੋਗ ੫੧੨
ਣਇਆਆਤਾਸੁਕਦੇਅਸੋਉਸਦ੍ਵਾਲੋਕਉਭੁਲਾਇਆ
ਸੋਉਸਦ੍ਵਾਲਾਤੁੀਉਸਾਗਾਂਉਸੇਠਹਤਾਥਾਅਸੁਕਾਰਿ
ਆਜੋਕਹੀਕਾਣੋਸੋਗਾਏਹਿਜੋਕਿਸੀਭੀਤੀਹੈਦੇਤ ੦
ਆਨਿਰੇਦੇਤਾਣੋਉਸਦ੍ਵਾਥੋਸੋਣੋਗਾਰੀਆਤਉਭੀ
ਕਹੀਕਿਸੀਨਦੀਨੀਏਣੋਇਸੁਕਦੇਆਹਭੁਖਣਸੋਏ
ਤਉਭੀਕਹੀਨਨਿਕਸੀ॥ਤਾਣੋਠਕਿਸੀਕਾਹਿਆ
ਜੋਜੋਦ੍ਰਿਉਸਦ੍ਵਾਲੇਕਾਖਨੂਭੀਸੋਖੀਐਸੋ॥ਤਾਣੋਉਸ
ਦ੍ਵਾਲੇਕਾਖਾਰਿਸੋਧਿਆਤਾਕਹੀਉਨਕੇਤਣੋਉਸਿ
ਉਨਿਕਾਸਿਆਆਈ॥ਤਾਸੁਕਦੇਅਸੁਕਹਿਆਣੋਉਸਦ੍ਵਾ

ਕਉਣੁਜੋਕਹੀਪਾਰਿਰਖਕੇਤੰਨਿੰਦੇਗਾਸਭਖਲਕਉਸੁਣਦਾ
ਇਦਾਂਨਿਕਦਾਸਾਂਏਸੁਤੇਤੇਕੇਕਉਹੂਣੀਸਜਾਇਦੇ
ਤਾਹੋ ਸਤਾਉਸਪਾਸਹੁਸੇਕਦਾਸੁਚਵੀਖਿਲਾਤੀਸਾਮ
ਪਣੇਗਾਂਉਤੇਕਾਢਿਦਿਤਾਸਤਉਹੀਰਥਾਬੀਆਇ
ਆਕੀਨਿਖੇਪਲੋਕਾਕਉਕਾਰਿਸੁਣਾਇਦੇਹੈਨਿ
ਤੇਆਪਲੋਕਾਬੀਦਧਾਕਸਾਇਆਕੇਕਾਂਖੀਹੈਨਿ
ਆਪਣੇਆਪਕਉਸਬਨੂਨਹੀਸੁਣਾਇਦੇਸਤਿਕ
ਰਿਕਾਹੈਆਹੈਜੋਕਹੀਇਨਹੀਪਾਸਿਹੈ॥੩੧
ਆਗੇਸਾਖੀਹੋਰੁਹੂਈ॥ ॥ਏਕਬੇਰਿਗੁਰੂਜੀਉ
ਚੋਆਸਥਾਨਿਬੈਠੇਹਾਸਿਸਖਿਹੁਇੰਦਰਖਲਕਾਭੂਖ

ਨਹੁਸਾਹਿਤਗੁਰੂਜੀਕੇਸਨਮੁਖੁਆਇਖੜਾਹੋਇਆ ੪੧੩
ਤਬਖੜੇਗੁਰੂਕੇਚਉਰਢਾਲਕਾਸਨੁਉਜਲਣੁਕੇ
ਕੇਰੂਪਕੀਓਰਿਗਾਇਆਗੁਰੂਜੀਜਾਣੀਜਾਣੁਥ
ਜਾਨਿਲਇਆਜੋਹਮਾਰੇਚਉਰਢਾਲਕਾਮ
ਨੁਲਣੁਕੇਕੇਰੂਪਕੀਓਰਿਗਾਇਆਹੈ ਤਬਆਗ੍ਯਾ
ਸੀਏਸਿਖਕਉਹੁਕਮਹੋਆਜੋਇਸਲਣੁਕੇਕਉ
ਮੇਰੇਨਿਕਟਿਆਨਿਬੈਠਾਇ ਤਬਸਿਖਲਣੁਕੇ
ਕਉਗੁਰੂਜੀਕੇਨਿਕਟਿਆਨਿਬੈਠਾਇਆ ਲਣੁ
ਕਾਗੁਰੂਜੀਕੇਆਗੈਹਾਥਜੋੜਕੇਬੈਠਾ ਹੁਕਮੁਹੋਆ
ਲਣੁਕੇਕਉਇਕੁਟਬਕਾਮਨੁਖੁਅਉਰਭੀਤੇਰੇਸ

ਥਿਹੈ ਤ੍ਰਾਲਨੂਕੇਕਾਹਿ ਆਸਰੇਪਾਤਸਾਹਸੋਰੇਸ
ਥਿਮਾਈਬਾਪਕ੍ਰੀਹੈ ਹੁਕਮਹੋਆਸੋਰੇਪਾ
ਸਮਾਈਬਾਪਕਉ ਬੁਲਾਇਲਿਆਉਤਾ
ਲਨੂਕਾਬਚਨ ਪਾਇਆਈਬਾਪਕਉਹਜੂਰਿ
ਬੁਲਾਇਲਿਆਇਆਸਾ ਸੁਨਹੁਰਹੂਜੀਕੇਆ
ਗੈਅਸਤਕੂ ਆਨਿਟੇਕਿਆ ਹੁਕਮਹੋਆਤੁਈ
ਤੁਸੌਨੂੰਲਨੂਕਾਕੇਈਦਿਨ ਅਸਾਨ੍ਹੇਪਾਸਿਛਡਿ
ਣਾਤੇਆਪਘਗੀਜਾਦਣਾਤਾਉ ਨਹੁਨੇਕਹਿ
ਆਸਰੇਪਾਤਸਾਹਲਨੂਕਾਭੀਤੇਰਾਤੇਅਸਾਭੀ
ਤੇਰੇਸਿਉਤੈਥਾਦੋਤੇਉਕਰਾ ਤਾਉਹੂਲਨੂਕੇਕ

ਉਗੁਰੂਜੀਪਾਸਿਛਡਿਗਏ॥ ਤਾਂਤੇਆਪਖਰੀ ੫੧੪
ਊਠਿਗਏ॥ ਲੜਕਾਹਥਜੋੜੀਗੁਰੂਜੀਕੇਸ
ਨਮੁਖਬੈਠਾਰਹੈ॥ ਇਕਾਦਿਨੇਹੁਕਮਹੋਆ
ਲੜਕੇਤੂੰਮਾਬਰਨੁਕਉਨੁਹੈ॥ ਤਾਂਲੜਕੇਕਹਿ
ਆਸਚੇਪਾਤਸਾਹਮੈਰਾਬਰਨੁਸਾਂਨੀਆ
ਰੇਕਾਂਹੈ॥ ਹੁਕਮਹੋਆਕੋਈਭੂਖਨਪਾੜ੍ਹਿਆ
ਨਤਾਂਹੈ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਖਜਾਨਚੀਕਉਬੁਲਾ
ਇਕਰਿਕਹਿਆਆਤਾਜੀਸੋਪੂਰੁਕਰਿ
ਜੋਭੂਖਨਕਹਾਹਿਸੋਲੜਕੇਸਿਉਘੜਾਇ
ਦੇਵਹੁ॥ ਤਾਂਲੜਕੇਕਾਭੂਖਨਘੜਿਆਅਕ

ਰੇ॥ ਖੇਤਾਕਾਲੂਬੀਤਾਤਬਾਣਿਕਾਦਿਲਿਖਜਾਸਰੀਕ
ਉਹੁਹੁਕਮੁਹੋਆਜੋਅਪਨੀਠਉੜਿਨੂੰਸੁਣਿਨਾਤੋਇਲ
ਦੀਆਟੋਰਿਭੂਖਨਤੋਇਲਲੀਆਕਰਿ॥ਤਬਖ
ਜਾਨਚੀਸੁਣਿਨਾਤੋਇਲਿਦੀਆਅਰੁਭੂਖਨਤੋਇ
ਲੀਆ॥ਸਭਪੰਜਸਉਹਰਾਏਕਭੂਖਨਸਿਉਘ
ਟੀਆ॥ਤਾਂਖਜਾਨਚੀਹਜੂਰਿਆਨਿਕਹਿ
ਆ॥ਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਪੰਜਸਉਹਰਾਏਕਭੂਖ
ਨਸਿਉਘਟੀਆਂਹੈਨਿ॥ਹੁਕਮੁਹੋਆਭਾਈ
ਇਨਾਪੰਜਾਂਸਇਆਂਦਾਦਿਸਾਹੁਕਰਣਾਨ
ਹੀਆਇਆ। ਸਜਸਾਸੀਹੁਸਸਾਸਖੁਸਸ

ਸਭੁਕਿਹਨੁ ਸਸਾਸਰੀਕੁਸ ਸਾਸੁਹਨਿਆਰਾ ੪੧੫
ਹਤਾਂਲਨ੍ਹ ਕੇਕਉਗੁਰੂਬਾਬੇ ਪੌਣ੍ਹਾਨ ਫਰੁਦੇਕਰਿ
ਘਰਿ ਭੁਜਵਾਇਦਿਤਾ ॥੩੮॥ ਅਗੋਸ ੦
ਖੀਅਉਰੂਤੁਰੀ ॥ ॥ਏਕਬੇਰਿ ਏਕੁਸਿ
ਖੁਪਿਛਲੀਰਾਤਹਜੂਰਿਰਿਖਿਆਂਕਾਰੂਪਣ੍ਹਨੇਲਾ
ਗਾ ਤਾਸਿਖਏ ਹਤੁਕਰਖਿਆਂਕਾਰਦਾਪਣ੍ਹੀ
ਪਰੁਮਾਤ੍ਰਾਖੁੰਗਪਣ੍ਹਾ ਗਿਰਠ ਥਉ ਪਾਰਿਇਉ
ਸੀਤੁਕਾ ਜੋਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਕਰਤਾਜਾਣੇਕੇਜਾਣੈ
ਗੁਰੂਸੂਰਾ ਤੋਸਿਖਇਉ ਪਣ੍ਹੀ ਜੋਕਰਤੇਕੀਮਿ
ਤਿਕਰਤਾਜਾਣੇਕੇਜਾਣੈਗੁਰੂਸੂਰਾ ਤਾਅਰਦਾਸਿ

ਏਸਿਖਕਉਹੁਕਮੁਹੋਇਆਜੋਓਅੰਕਾਰੁਪੜਨਦਾ
ਲੇਸਿਖਕਊਲਾਣੀਆਦੀਆਰਿਕਾਰੀਤਾਸਿ
ਭੁਲਗਇਆਮਨੀਦਾਲਿਆਤਾਫਿਰਿਤਿਨਿਆਸਿਖਾਅਗ
ਦਾਸਿਆਮਨਿਕੀਨੀਜੋਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਾਸਿਖੁਤਾਓ
ਅੰਕਾਰਪੜਨਦਾਸੀਇਹੁਮਰੀਦਾਕਿਉਹੋਹੁਕ
ਸੁੰਹੋਇਆਓਅੰਕਾਰਦੇਪੜਨਦਾਸਤੇਤਾਸਿਖੁਨ
ਹੀਮਰੀਦਾਭੁਲਿਕਰਿਸਬਦੁਹੁਕਮੁਪੁਪੜਨਾ
ਹੋਗਇਤਾਕਰਿਮਰੀਦਾਹੋਭੁਸੀਗਿਰਰਖਣੀਕਾ
ਦੋਤਾਸਿਖਾਂਗਿਰਰਭੁਸੀਕਾਫਿਆਰਾਹੇਰਿਓ
ਅੰਕਾਰੁਪੜਨਦਾਲੇਸਿਖਪਾਸਹੁਹੁਕਮਪੜ॥

ਈ।ਤਾਂਉਸਸਿਖਫੇਰਿਤੁਕਊਦੇਖੜੀਜੋਕਰਤੇਕੀ ੫੧੬
ਆਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈਕੇਜਾਣੈਗੁਰੂਸੁਣਾ ਭਾਗਿਰਥ
ਤੇਨੂਕਾਇਊਸੀਜੋਕਰਤੇਕੀਆਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈ
ਕੈਜਾਣੈਗੁਰਸੂਰਾ ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਵੇਖੋਭਾਈਸਿਖੁ
ਕੋਮਰੀਦਾਸੀਜੋਅਨਰਥਪਲੈਦਾ ਸੁਤੇਮਰੀ
ਦਾਸੀ ਸਿਖਦਾਨਿਭੋਖੀਪਾਈਹੈ ਸਿਖਜੋਇ
ਊਪਨਦਾਸੀਜੋਕਰਤੇਕੀਆਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈਕੇ
ਜਾਣੈਗੁਰੂਸੂਰਾ ਇਸਕਾਅਰਥਾਇਹੁਹੈ
ਇਗਾਇਆਹੈ ਕਰਤੇਕੀਆਤਿਕਰਤਾਜਾ
ਣਤਾਹੈਗੁਰੂਸੂਰਾਕਿਆਜਾਣਦਾਹੈ ਸੋਇਉ

ਪੜਨਕਾਰਿਕੈਸਿਖਗੁਰੂਕਉਭੀਸਕਗਿਟੀਆ
ਆਨੂਗਿਰਹਿ ਬਤੋਇਉਂਹੈਜੋਕਰਣੇਕੀਅਤਿਕ
ਰਤਾਜਾਨੇਕੈਜਾਨੇਗੁਰੂਸੂਰਣਾਜੋਕਰਣੇਕੀ
ਅਤਿਕਰਣਜਾਨਤਾਹੈ ਤੈ ਚਰੂਸੂਰਜਾ
ਨਤਾਹੈ ਆਅਉਰੁਤੀਸਰਕੈਉਨਹੀਜਾਨਤ ॰
ਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰਾਇਕਰੂਪਦਿਖਾਇਤਾਹੀਗੁ
ਰਪਰਮੇਸਰੁਇਕੋਜਾਣਨਾ ਗਿਰਿਬਦਾਲਿਤੂ
ਕਕਾਸਰਭੂਇਹੁਹੋਇਗਾਇਆ ਜੈਸੇਅ
ਉਰਤੂਕਾਂਭੀਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕੀਇਕਤਾਕੀਅ ॰
ਗਿਰਿਬਅਨਿਬਹੁਤੁਧਹੈ ਨਤੈ ਸੋਇਹਿਭੂਕਭੀ (

ਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕੀ ਏਕਤਾਕੀਹੈ॥ ਜੋਲਗਮਾਤ੍ਰਾ ੫੧੧
ਸੋਧਿਕਰਿਪੜ੍ਹਦਾਹੈਤਿਸਦਾਪੜ੍ਹਨਾਭੁਲਾਹੈ॥
॥ਅਰੁਜੋਸੁਧੁਸਬਦੁਨਹੀਪੜ੍ਹਦਾਸੋਭਾਇਕਸ
ਜਾਇਕੇਹੈ॥ ॥ਇਸਕਰਿਸਿਖਕਉਲਾਹਿਆਂਸ ੦
ਦੀਆਰਹੂਈਹੈ॥ ਜੋਇਸਨੇਸਬਦੁਸੁਧੁਨਪ
ੜ੍ਹਿਆਸੀ॥ ੩੮॥ ॥ਆਗੈਸਾਖੀਹੋਰੁਤੁ
ਰੀ॥ ॥ਏਕਬਾਰਿਹਜੂਰਿਕੇਈਸਿਖਕੰਧਕਉਖੇ
ਧਨਕਰਤਾਸੀ॥ ॥ਤਬਉਸਕੇਹਾਥਹੁਸਿਖਉਥੂੰ
ਦੇਮੈਲੇਜਲਕੀਛੁਹੂਜੀਕੇਬਸਤ੍ਰਹੁਉਪਰਿਜਾਏ
ਪੜੀ॥ ॥ਹੁਕਮਹੋਆਭਾਈਸਿਖਕਉਕੇਈਏ

ਕੁਧਪਾਖਾਵੈਗਾ॥ਸੋਨਿਹਾਲੁਹੋਇਗਾ॥ਤਾਜਿਤ
ਨੇਸਿਖਬੈਠੇਥੇਸੋਸਭੇਹੀਸਿਖਕਉਕੁਧਪਾਦੇ
ਹਕਿਸੀਪਾਂਚਧਪੇਲਗਾਇਲੀਏ॥ਕਿਸੀਦਸ
ਧਪੇਲਾਏ॥ਕਿਸੀਆਠਧਪੇਲਗਾਇਲੀਏ
ਆਸੀਂਥਹੀਧਪੇਸਿਖਕਉਲਗਾਇਲੀਏ॥ਸੁ
ਭੁਆਧਮੁਆਕਰਿਫਿਰਿਆ॥ਫੇਰਿਹੁਕਮੁਹੋ
ਆਭਾਈਸਿਖਕਉਕੋਈਬੇਟੀਦੇਇਗਾ॥ਸੋਨਿ
ਹਾਲੁਹੋਇਗਾ॥ਤਾਂਇਹੁਹੁਕਮੁਸੁਣਿਕਰਿ
ਸਿਖਪਾਸਹੁਸਿਖਪਨਸਿਗਏ॥ਕੋਈਕਿਛੁਨ
ਬੋਲਿਆ॥ਤਾਂਫੇਰਿਹੁਕਮੁਹੋਆਭਾਈਸਿਖੋਜੋ

ਬਚਨੁਗੁਰੂਕਾਮੰਨੀਏਤਾਸਭੋਮੰਨੀਏਏਹੁਨਹੀ ੫੧੮
ਬਣਦੀਜੋਇਕੁਬਚਨੁਮੰਨੀਏਤੇਦੂਸਰਾਨਮੰਨੀਏ
ਅਪਨੁਇਹਗਲਜਾਤੀਹੈਜੋਬਚਨਧਪਿਆਦਾਸੁ
ਖਾਲਾਦੇਖਿਆਹੈਤੇਬੇਟੀਦੇਵਣਦਾਬਚਨੁਅ
ਉਖਾਦੇਖਿਆਹੈਜਇਸੀਕਾਰਿਨਮੰਨਿਆਕਿ
ਉਸਤਾਤੇਇਹੁਬੀਚਾਰੁਭੀਤੁੰਕਹੁਕਰਣਾਬਣ
ਦਾਸੀਕਿਉਆਸੀਇਤਨੇਜੋਸਿਖਕਉਮਾਰਣਿ
ਕੂਦਿਪਏਹਾਂਸਿਖਪੂੰਨਕਉਨਕੀਆਜੇਏਲੇਜ
ਲਕੀਬੂੰਦਪਈਤਉਹੂਆਕਿਉਅਰੂਜਉਇ
ਉਕਰੋਜੋਅਸਾਂਗੁਰੂਕੇਬਚਨਕਾਰਿਧਪੇਰਭਾਏ

ਹੈਨਿ॥ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਕੂਧਪਪਾਭਗਾਵਣਾਕਹਿਆ
ਸੀ॥ਆਗੈਣਦ੍ਵਾਓਨੇਦੇਖਣਾਸੀ॥ਜਉਕਿਸੀਏ
ਕੂਧਪਾਭਗਾਇਲੀਆਹੈਂ॥ਤਬਉਸਦੂਸਮਾਨ
ਆਗਣਾਸੀ॥ਜੋਏਕੂਧਪਪੇਕਾਬਚਨਤਉਭੂਰਾਹੇ
ਇਚੁਕਾਹੈ॥ਇਹੁਬੀਚਾਰਕਹੂਨਕੀਆ॥ਅ
ਰੂ॥ਅਸੀਂਧਪਪੇਸਿਖਕਉਲਗਾਇਲੀਏ॥ਸਿਖਮ
ਰੀਦਾਂਭੂਤਕੋਨਿਕਟਿਪਹੁਚਾਇਆਹੈ॥ਤਾਤੇਏਕੂਧ
ਪੇਬਿਨਾਅਉਰੁਜਿਤਨੇਧਪੇਲਗਾਏਹੈਹਿ॥ਸੋਆ
ਪਣੀਮਨਮਾਤਿਕਰਿਕੈਲਗਾਏਹਹਿ॥ਗੁਰੂਕੇਬਚ
ਨਕਰਿਕੈਨਹੀਲਗਾਏ॥੪੦॥ ਆਗੈਸਾਖੀ

ਅਉਰੁ ਤੁਗੀ ॥ ਇਕ ਬੇਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਿਖਨੁ ਕੀਰਤਿ ੪੧੯
ਰਿ ਸਮੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ਪੂਛਿਆ ਜੋ ਜੇ ਇਸ ਸਮੇ ਕਥੀ ਰੁਤੁਗ
ਤੁ ਹੋਆ ਸੀ ਤਿਸ ਸਮੇ ਬਾਰਿ ਸਾਹੁ ਕਉਨੁ ਸੀ ॥
ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿਆ ਸਤਨੇ ਪਾਤਸਾਹ ਅਸੀ ਤਾ
ਨਹੀ ਜਾਣਤੇ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ਥਿ
ਤਿਸਾ ਹਸਾਥਿਨ ਸਭ ਪਖੋ ਨਾ ਰਹਤਾ ਥਾ ਅਤਿ
ਜ ਕਉ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਤਾ ॥ ਅਰੁ ਕਥੀ ਰਤ
ਗਤੁ ਕਉ ਸਭ ਕੋਈ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸਭ ਕੋਈ ਇ
ਕੁ ਗਰਿਉ ਜ ਕਉ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭ
ਜਨੁ ਕਰਤਾ ਥਾ ॥ ਅਰੁ ਸੰਤ ਹੁਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤਾ ਥ

ਜੋਸੰਤਹੁਕੀਸੇਵਾਕਰਤੇਹਾਹਿ।ਅਰੁਪਰਮੇ
ਸਰਕਾਭਜਨੁਕਰਤੇਹਾਹਿਤਿਨਕਾਨਾਉਜੁਗਿਜੁ
ਗਿ।ਅਬਨਾਸੀਹੈ।ਨਉਤਨਹੈ।ਸਤੇਪਾਤ੍ਰਸ
ਹਪਰਮੇਸਰਕੇਭਜਨਵਾਲੇਹਾਹਿ।ਅਉਰਦੇ
ਸਹੁਕੇਬਾਦਿਸਾਹਕੂੜੇਬਾਦਿਸਾਹਹਾਹਿ।
ਨਾ।ਜਸੰਤਹੁਕਾਰਸਹਿਰਾਇਆਹੈ।ਅਉਨ
ਸਾਹਿਪਰਮੇਸਰੁਭਰਪੂਰਿਹੋਇਰਹਿਆਹੈ
।ਪਰਮੇਸਰਸਾਹਿ।ਅਰੁਸੰਤਹੁਮਾਹਿਭੇਦੁਕਿ
ਛੁਨਾਹੀ।ਕਬੀਰੁਭਗਤੁਭਲਾਸਾਧਾਸੰਤੁਹੂ
ਆ।ਹੈਕਬੀਰਭਗਤਕਉਰਾਮਕਬੀਰੁਕਾਹਿਕੇਬੁ

ਲਾਦਣਾਆਇਆਹੈ।ਰਾਮਅਹਿਆਗੁਰੂਕਬੀਰ ੪੨੦
ਆਹਿਭੇਦੁਕਹੁਣਥਾ॥੪੧॥ ਆਗੇਸਾਖੀਅ
ਊਰੁਤੂਗੀ।ਏਕਬਾਰਿਫੇਰਿ।ਸਿਖਹੁਓਰਿਮਤੁ
ਕਾਰਕੈਗੁਰੂਬਾਬੇਪੁਛਿਆ।ਜੋਭਾਈਧਰਤੀ
ਕਉਕਉਨੁਉਠਾਈਖੜਾਹੈ॥ਤਾਸਿਖਾਕਹਿ
ਆਸਚੇਪਾਤਸਾਹਆਪਿਛੁਪਾਕਹਿਕਹੀਏ
।ਤਾਫੇਰਿਹੁਕਮੁਹੋਆ।ਭਾਈਕਿਸੀਕਹੁਤੁ
ਨਿਆਹੋਇਸੋਕਹੀਓ।ਤਾਸਿਖਾਂਕਹਿਆ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਕੋਈਕਹਤਾਹੈਧਰਤੀਕਉਬਲ
ਦੁਉਠਾਈਖੜਾਹੈਕੋਈਕਹਤਾਹੈਧਰਤੀਕਉਸੇਸ

ਨਾਗੁਰੁਉਠਾਈਖੜ੍ਹਾਹੈ। ਹੁਕਮਹੋਆਭਾਈਵੇਦੇਖ
ਰਦਾਨੁਪਰੁਥਮਲ੍ਹੂਅਰੁਸੇਸਨਾਗੁਖਿਸਕੇਅਧਾ
ਰਿਖਣੇਹਾਰਾ। ਤਾਂਸਿਖਾਂਕਹਿਆਸਚੇਪਾਤਸ
ਹਾਇਹਿਆਪਕਰੀਐ। ਹੁਕਮਹੋਆਭੁਸਕੇ
ਕੇਆਸਰੇਖੜ੍ਹੇਹਾਰੇ। ਜਿਤਨੇਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਹਾਰਿ
ਸੁਸੁੰਦ੍ਰੂਅਰੁਧਰਤੀਚੰਦ੍ਰੂਸੂਰਜੁਸਭਸਚੇਕੇਅ
ਸਰੇਖੜ੍ਹੇਹਾਰੇ। ਅਰੁਜਉਕੁਛੁਚਲਿਆਜਾਤਾ
ਹੈਤਉਭੀਸਚੇਕੇਸਾਥਿਅਇਆਆਕੁਛੁਚਲਿਆ
ਜਾਤਾਹੈ। ਸੁਪਾਕੁਛਚਲਣਾਨਪਾਵੈ। ਜੈਸੇ
ਸੁਪਾਲੋਹਾਨਹੀਤਿਰਤਾ। ਪਰੁਬੇੜੀਨਾਲਿਅਮਲਿ ੫੨

ਆਂਛੋਹਾਭੀਤਰਤਾਫਿਰਤਾਹੈ॥ਤੈਸੋਕੂਨਭੀਸਰ ੪੨੧
ਸਾਖੀਆਵਿਚਭਿਆਜਾਤਾਹੈ॥੪੨॥ ਆਗੇ
ਸਾਖੀਹੋਰੁਤੁਰੀ॥ਏਕਬੇਰਿਖੀਭੂਜੀਬ੍ਰਾਹਮਣਾਕਉ
ਨੇਵੰਡਾਕੀਆਬਡਾਜਗਕੀਆਤਬਬਹੁਤੇਬ੍ਰਾਹਮ
ਣਏਕਠੇਹੂਏ॥ਤਬਖੀਰਖੰਡੁਭੀਬਹੁਤੁਕਰਾਈ॥ਤੇ
ਮਹਾਂਪਰਸਾਦੁਭੀਕਰਾਇਆ॥ਹੁਕਮੁਹੋਆਜੋਬ
ਹਮਣੁਮਹਾਪਰਸਾਦੁਖਾਵੈਗਾ॥ਸੋਮੁਹਰਦਖਣਾ
ਲੇਵੈਗਾ॥ਅਰੁਜੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਖੀਰਖੰਡੁਖਾਵੈਗਾ॥ਸੋਰੁ
ਪਈਆਦਖਣਾਲੇਵੈਗਾ॥ਇਹਿਬਾਤਸੁਣਿਕਰਿ
ਬਹੁਤੀਆਬ੍ਰਾਹਮਣਾਮਹਾਂਪਰਸਾਦੁਖਾਇਲੀਆ

ਅਹਰਕੇਛੋਭੁਕਰਿਕੈ॥ ਅਰੁਥੋੜ੍ਹਿਆਂਬ੍ਰਹਮਣਾ
ਖੀਰੁਖੰਡੁਖਾਈ॥ ਫੇਰਿਹੁਕਮੁਹੋਇਆ॥ ਜਿਨਬ੍ਰਾਹਮ
ਣਾਨੁਮਹਰਕੇਛੋਭੁਕਰਿਕੈਮਹਾਂਪ੍ਰਸਾਦੁਖਾਇ
ਲੀਆਹੈਉਨ੍ਹਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਹੀਨੂੰਕੋੜਹੋਆ॥ ਉਨਕ
ਉਨੁਪਈਆ॥ ਦੁਖਣਾਦੇਵਣਾਦੇਵਹੁ॥ ਜਿਨਬ
ਹਮਣਾਨੁਮਸੰਤੋਖਕਰਿਕੈਖੀਰਖੰਡੁਖਾਈਹੈਤੇਸਹ।
ਸਾਨੂੰਬ੍ਰਾਹਮਣਾਹਾਹਿ॥ ਉਨਕਉਮਹਰਦਖਣਾਦੇ
ਵਣਾਦੇਵਹੁ॥ ਤਬਮਹਾਂਪ੍ਰਸਾਦੁਖਾਵਣਵਾਲਿਆ ੦
ਕਉਮਹਰਦਖਣਾਨਮਿਲਿਆ॥ ਕਬੀਰਦੀਨੁ
ਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਲੀਸਾਥਿਪਾ

ਇਕੁ ਹਾਥੂ ਮਾਰਿਆ ਰਬਾਬ ਫਾਟਿਆ ਅਪਣੇ ਹਾਥਿ ੪੨੮
।੪੩। ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਤੁਰੀ ਏਕ ਬੇਰਿ ਹਜੂ
ਰਿ ਰਬਾਬੀ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਾ ਬੈਰਾਗੁ ਗਾਵਦਾ ਥਾ
ਰੋਗਾਂ ਤਬ ਕਿਸੀ ਸਿਖ ਰਬਾਬੀ ਕਉ ਇਨ੍ਹਾ ਕੀਆ
ਜੋ ਕੋ ਸਾਂਗ ਗਾਵਦਾ ਥੋ ਮੈਂ ਨੇ ਹੋਤਾ ਇਹੁ ਬਚਨੁ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਸਿਖ ਕਾ ਸੁਣਿਆ ਤਬ ਸਿਖ ਕਉ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਬੁਲਾਇ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਇ
ਕਾ ਇਕ ਰੰਨਿ ਕਾਣੀ ਪਿਛੀ ਹਥੇ ਪਗੀ ਛਡਿਆ ਏਹੋ
ਸੋ ਤਿਸ ਰੰਨ ਦੀ ਖਿਚ ਕਰਿ ਕੇ ਤੂ ਹਾਰਿਆ ਸੁ ਗੁਰੂ ਪ ੦
ਸਿਨ ਪੀਲਗਾਦਾ ਸੁ ਤੂ ਸੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਏ

ਰਿਜਾਣਦੇਹੋ ਤਾਤੇ ਗੁਭੂਤੂ ਹਾਨੁਕਖਾਵੇ ਪਾਇ ਪਾਇਕ
ਖਣਾਹੈ ਤਾਤੇ ਗੋਪੀਚੰਦੂ ਐਸਾ ਸੂਰੁਬੀਰੁ ਹੂਆ
ਹੈ ਸੁਜੋ ਅਠਾਰਾ ਹਸ ਹਸਰਾਣੀ ਗੁਰ ਗੋਰਖਸਾ
ਥਿ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਤਿਆਗੁ ਕਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਸ
ਭਗਾਣੀ ਕਉ ਐਸੇ ਸੇਤਿ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੋ ਕਉ ਸੁ
ਕਾਤੁ ਤੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦੇਤਾ ਹੈ ਤਾ ਅਰੁ ਜੇਤੀ ਉਸਕੀ
ਰਾਣੀ ਥੀ ਸੋ ਸਭਿ ਰਾਜਿ ਅਰੁ ਕੀਥੇ ਟੀਥੀ ਤਾਸ
ਸੰਦਰਥਣਦਾਸ ਨਚੰਦਨ ਮਖੀਆਂ ਤਾ ਸਭ ਹੂਰਾਣੀ ਕੇ
ਤਾਸਤ ਕਉ ਪਰਿਮਣੀ ਧਰੀ ਆਹੂਈ ਆ ਤਾਸੋ
ਤੀ ਅਰੁ ਮਾਣ ਕਉ ਨ ਕੋ ਗਿਹਾਨ ਮਾਹਿ ਪਧਾਨੁ ਕੀਨਿ

ਆਈ ਧਰੇ ਦੂਏ ਅੰਬਾਰ ਥੇ ਗੁੰਦੇ ਅਸਤੁਲ ਉਹੁ ੪੨੩
ਸਕਾ ਰਾਜੁ ਥਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਆਗਿ ਕਾਰਿ ਉਹਰ
ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਾ ਅੰਚਲੁ ਜਾਇ ਪਕੜਿਆ ਅਤੁ
ਸਾਚਾ ਸਿਧੁ ਹੂਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿਨ ਖਰ ਖਹੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪ
ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਤੂੰ ਕਿਉ ਹੋਂਦਿਨਾ ਹੈ ਤਾ ਸਿਧ ਕਹਿਆ
ਸਾਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਮੈ ਭੂਲਾ ਹਾ ਮੋ ਕਉ ਬਖਸਾਇ ॥
ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਆਸਾ ਨਿਸਿਖਾ ਸਾਰੂ ਸਭਨ ਕਾ ਖਸਮੁ
ਹੈ ਸਿਸ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ਸਾਹਿਆ ਭੂਪਰਥ
ਸਭੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰੂਪ ਹੂਏ ਹਾਹਿ ਤਾ ਬਾਦੇ ਜਿਸ ਬਰਨ
ਆਹਿ ਹੋਦ ਹਾਮ ਨੂਭਾਦੇ ਜਿਸ ਤੇ ਖਾਹਿ ਹੋਦ ਹਾਹਿ ਗੁ

ਨਾਹਿ ਅਰੁ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ
ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜਨੀ ਸੁਨਣੀ ਪਾਇ ਭੂਲੋ ॥੪੪॥
ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਭੂਰੀ ॥ ਏਕ ਬੇਰੀ ਗੁਰੂ ਕਿਸੀ ਸਿ
ਖ ਪਾਸਿ ਸਿਖ ਲਹਣਾ ਥਾ ਉਹੁ ਮੰਗੈ ਉਹੁ ਦੇਵੈ ਨਾ
ਹੀ ॥ ਤਾ ਲਹਣੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਸਿਖਾ ਜੇ ਤੂੰ ਧੁ
ਣਿ ਨ ਦੇਵਹਿਗਾ ਤਾ ਦਰਗਾਹ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਆਵੈਗ
ਾ ਥੇਹਣੀ ਆਹਿਗਾ ਤਾ ਦੇਵਣੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਆਇ
ਹਿਤੂ ਕਪੜੀ ਜੋ ਲੇਖਾ ਕੋ ਇਨ ਪਛਿਈ ਜਾ ਗੁਰੂ ਬਖ
ਸੀਦਾ ॥ ਇਹਿ ਬਾਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਭੀ ਸੁਣੀਆਂ ਸੀ
ਉਨ ਪੁਕੀਆਂ ਸਾਬਾਸਿ ਆਇ ਹਿਤੂਕ ਪੜੀ ਜੋ ਲੇਖ

ਕੋਇਨਪਾਹੁਚਿਆਜਾਗੁਰਬਖਸੰਦਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਬਾ ੪੨੫
ਬੇਪਾਸਹੂਏਇਹਿਤੁਕਪੜੀਹਕੂਪਠਾਇਆਨਾਸ
ਕਾਉਸੁਸੂਰਉਸਗਾਏਓ।ਗੁਰੂਪੀਰੂਹਾਆਂਤਾਭੁਰੇ
ਜਾਅਰਦਾਰੂਨਖਾਈ।ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਸੁਣਿਸਿਖਾ
ਗੁਰੂਤਬਹੀਬਖਸੇਗਾਜਬਸਿਖਅਰਦਾਰੂਤਿਆ
ਗੇਗਾ।ਸੋਅਰਦਾਰੂਪਠਾਇਆਹਕੂਹੈ।ਜਬ
ਐਸਾਦੇਖਾਨਹੋਵੈਤਬਸਤਾਸ੍ਰਿਸਾਨਿਆਇਉਹੀਥੁ
ਪਰਿਜਾਵੈ।ਨਕਿਸੀਕਾਅਫ੍ਰੋਤੁਕਿਉਤਿਆਗਣਾ
ਹੈ।ਅਰੁਮਸਕਉਕਿਉਆਰਣਾਹੈ।ਨਕਿਸੀਆਇ
ਆਕਾਤਿਆਗੁਬੇਨਾਗੁਕਿਉਕਰਣਾਹੈ।ਪਹੁਸੰਤ

ਦੁਖਕੀਸਅਸ੍ਵੀਹੂਈਹੈਜੋਆਇਆਕੇਤਿਆਗਬੈਰਾਗ
ਬਿਨਾਉਪਰਣਾਨਾਹੀਹੋਤਾਤਾਤੇਇਉਬਾਤਹੈਜੋਨ
ਨਕਹੂਟਣੂਕੂਨੂਬਾਞ੍ਹੂਸੁਭਕਰਣੀਆਂਤਾਤੇਸ
ਣੈਸਿਖਾਬਾਤਾਇਉਹੈਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰੁਭੁਬਾਲਕੇ
ਨਹੀਜੋਉਨਕਉਦਿਖਾਇਕਾਰਿਬਖਸਾਇਲੇਵੀ
ਐਸੇਗੁਣਾਜਿਨਹੂਪਰਿਰੀਸਿਕਾਰਿਬਖਸੁਕਰਤੇਹਹਿ
ਅਉਰਪ੍ਰਕਾਰਿਉਨਕਾਰੀਝਣਾਨਾਹੀਹੋਤਾ॥੪੫॥
ਆਗੇਸਾਖੀਅਉਰਤੁਰੀ ਏਕਬੇਰਿਗੁਰੂ
ਜੀਸਿਕਾਰਿਚੜੇਨਦੀਕੇਕੰਢੇਬੈਠੇਆਹਿਸਾਇਉ
ਤਰੇਤਾਕਿਸੀਸਿਖਆਨਿਕਹਿਆਜੋਸਚੇਪਾਤ

ਸਾਹਾ ਆਮਕੋਈਸਖਕੁਉਸੇਰੁਫਵਿਛੋਗਾਇਆ ੪੨੫
ਹੈ ਤਬਗੁਰੂਜੀ ਨਾਣਦੇਉਠਿਖੜਾਹੋਇਆ ਭੁਗ
ਉਤੀਗਣਦਾਕੂ ਧਾਤਿਲੀਤੀਤੇਕਮਾਰਿਕਟਾਰੁਬੰ
ਧਿਲੀਤਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਪੈਰਾਪਿਆਦਾ ਉਠਿਦ
ਉੜਿਆ ਆਨਾਹੁਕਮੁਹੋਇਆ ਭਾਈਮੇਰੇਮਗਰਿਕਿਸੀ
ਨਹੀ ਆਵਣਾ ਤਾਗੁਰੂਜੀ ਬੋਲਿਆ ਹਿਸੇਰਕਉਜਾ
ਇਆਬੋਲਿਆ ਲਿਕਰਿਲਲਕਾਰਿਆ ਜਬਸੇਰਗੁਰੂ
ਜੀਕਉ ਆਇਆ ਦੇਖਿਆ ਤਬ ਉਠਿਕੇਗੁਰੂਜੀ
ਕੇ ਆਗੈਸੇਰਮਸਤਕੁ ਆਨਿਟੇਕਿਆ ਹੁਕਮੁ
ਹੋਇਆ ਸੇਰਜੀ ਖਬਰਦਾਰਹੋਖਬਰਦਾਰਹੋਕਰਿ

ਜੋ ਰੋਜਾ ਨਮਾਜੁ ਤਨੁ ਭਕਾਰਿ ਜੋ ਤੂੰ ਹ ਨੂੰ ਨਹੀ ਛਡਣਾ
ਤੈ ਆਪੇ ਖਹੇ ਨ੍ਹਿਆ ਤਾ ਫੇਰਿ ਜੋ ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇਸ
ਨ ਮੁਖੁ ਆ ਬਾ ਆਆ ਨਿ ਟੋਕਿਆ ਆ ਅਰੂ ਖੂਫੂ ਨਲਿ
ਇਕਾਠਿ ਪੇਖ ਨਕਰੋ ਆ ਫੇਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜੋ ਕਜੀ
ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਕਾਰਿ ਸਨਮਾਜ ਖੁਮੇ ਰੋਜਾ ਖਤੁ ਪੁਕ
ਰਿ ਤਾਤੀ ਸਰੀ ਬੇ ਫੇਰਿ ਜੋਰ ਆ ਬਾ ਆਆ ਨਿ ਟੋਕਿ
ਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਕੀ ਉਚੀ ਸੁਰ ਸਾਖਿ ਜੋ ਰਕਉਕ
ਹਿਆ ਅਰਦਕਗੀ ਦੀ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਹੈ ਖਬ
ਰਦਾਰ ਹੋਕਾਰਿ ਸਨਮਾਜ ਖੁਦਾ ਪੁਕਾਰਿ ਜੋ ਤੂੰ ਹਨੂੰ ਨ
ਹੀ ਛਡਣਾ ਤਾ ਜੋ ਰੂੜ ਨ੍ਹਿਆ ਅਰੂ ਬਕਿਆ ਦ

ਭੂਨਿਕੈਗੁਰੂਜੀਓਨੂ ਪਾਰਿਆਇਖਨ੍ਹਾਹੋਆਤਬਗੁ ੪੨੬
ਰੂਜੀਭਿਰਾਓਨੂੰਤੀ ਜੋਰਕੇ ਸੀਸਊਨੂ ਪਾਰਿਵਜਾਈਆਸੇ
ਰਕਾਸੀਸੁਰਤਾਲਿਆਆਗਾਇਆਆਸਣੋਰਿਕਟਾਰਿਸ ੦
ਖਿ ਧਾਨ੍ਹਿਜਿਊਸੀਸਕਊਜੁਦਾਕਾਰਿਛੋੜਿਆ
ਸੇਰਕਊਆਰਿਕਾਰਿਫੋਰਿਆਪਣੇਰੁਰੇਆਇ
ਹੁਕਮਹੋਆਭਾਈਇਹੁਸੇਰਬਨ੍ਹਾਸੁਬੀਤੁਸੀ ਤ
ਆਰਹੁਇਹੁਧਾਂਨ੍ਹਦਾਂਕੀਕੁਛਬੀਨਾਹੁਸੀਇਸਕੇਸ ੦
ਖਿਨ੍ਹਪੁਕਰਗੁਰੂਪੀਕਾਕਾਮਥਾਆਬਾਇਹੁ
ਸੁਰਗਾਪਾਦੇਦਤਾਜਾਇਹੋਵੈਗਾ।੫੬। ਆਗੇ
ਸਾਖੀਹੋਰਤੁਰੀ।। ਸਲੋਕਬੋਲਿਆਗੁਰੂਜੀਕਿ

ਸ੍ਰੀਸਤਿਜੋਗਿਦਾਦੂਦੂਆਰੇਜਾਇਨਿਕਸੇ॥ਤਬ
ਦਾਦੂਦੂਆਰੇਕੀਓਰਿਦੇਖਿਕਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਤੀ
ਰਸਾਥਿਨਮਸਕਾਰੁਕੀਆ॥ਤਬਖਾਲਸੇਕਹਿ
ਆਸੁਨੋਪਾਤਸਾਹਮਤੇਬਚਨਨਾਮਾਨਿਕਾਹਿਆ
ਹੈਜੋਗੋਰਮੜ੍ਹੀਆਮਟੂਭੂਲਿਨਮਾਨੇ॥ਤੌਦਾਦੂਕੀ
ਮੜ੍ਹੀਕਉਆਪਿਨਮਸਕਾਰੁਕੀਆਹੈ॥ਤੌਸਗ੍ਰਿ
ਸਬਾਤਕਾਹਮਕਉਸੰਸਾਉਪਜਿਆਹੈ॥ਗੁ
ਕਮੁਹੋਆਆਖਾਲਸਾਜੀਏਰੇਪਾਸਹੁਤੀਤ
ਨਖਾਹਲੇਵਹੁ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਖਾਲਸੇਕਉਤਨਖ
ਾਹਦੀਨੀ॥ਟ੬ਰਿਕਿਸੀਸਿਖਆਰਦਾਸਿਕੀਨੀਜੋਸ

ਰੇਪਾਤਸਾਹਗੁਰੂਤਉਅਭੁਲੁਰੂਪਬਾਤਨਖਾਹੀਆਂ ੪੨੧
ਕਿਉਬਾਨਿਆ। ਹੁਕਮੁਹੋਆਭਾਈਨਿਹਚਉਗੁਰੂਅ
ਭੁਲੁਹੈ। ਅਸਾਂਜੋਨਮਸਕਾਰੁਕੀਆਥਾ। ਸੋਸਰ
ਬਖਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਉਨਮਸਕਾਰੁਕੀਆਥ ੦।
ਾਪਰੁਸਿਖਾਂਕਉਤਨਖਾਹਭਾਦ੍ਰਨਿਸਿਖਾਲਨੇਹਾਰਾ
ਲੇਤਨਖਾਹਦੇਵਨਿਸਿਖਾਲਨੇਹਾਂ ਤਾਂਸਿਖਾਇਹੁਉ
ਤਭੁਸੁਣਿਕਰਿਪਸੰਨੁਹੋਆ। ੪੧। ਆਗੈਸਾਖੀ
ਅਉਰੁਹੂਈ। ਇਕਬੇਰਿਕਿਸੀਸਿਖਇਹੁਪਸੰਨ
ਕੀਆਥਾ। ਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਸੰਤਜੋਸੰਸਾਰਕੋ
ਹਤੇਉਪਰਤੁਹੂਏਹੈ। ਸੋਕਿਸਬੀਚਾਰਕਰਿਸੰਸਾ

ਭਿਕੇ ਸੋਹਤੇ ਸੰਤ ਉਂ ਪਰਤ ਹੂਏ ਤਾਹਿ ਗੁਰੂ ਪਾਕਰਿਕੇ
ਸਮਝਾਇ ਦੇਵਣਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਿਖ ਕਉ ਉਤ
ਰੁ ਦੀਆ ਆਹੁਕਣ ਹੋਆ ਸੰਤ ਹੁਸੀ ਸਾਰ ਕਉ ਸੁਪ
ਨੇ ਆਈ ਜਾਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੋ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਸਮ
ਗੀ ਕਾ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਚਿਤ ਕਉ ਨਹੀ ਬਿਆਪਤਾ
ਤੈ ਸੋ ਜਾਗਤ ਕੇ ਪਦਾਰਥੁ ਕਾ ਸੰਤ ਹਰਖ ਸੋਗੁ ਨਹੀ
ਕਰਤੇ ਉਨ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਤੇ ਪਦਾਰਥੁ ਹੂ ਕੀ ਸਤਾ ਉਠਿ
ਗਈ ਹੈ ਇਸੀ ਸਾਨਿ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਪਨੇ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਅ
ਰੁ ਜਾਗ੍ਰਤ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਉਨ ਕਉ ਸਮਾਨਿ ਹੋਇ ਗਏ ਹ
ਹੈ ਇਸੀ ਉਪਰਿ ਇਕ ਸੰਤ ਕੀ ਸਾਖੀ ਹੈ ॥ ਏਕੁ

ਤਭਾਸੰਤੁਸੀਜਨਕਾਦਿਕਾਦਿਸਾਆਹਿਗਹਿਤਾਥਾ ੪੨੮
ਓਸੁਕ ਉਕੰਸਾਆਨਿਕਹਿਆਜੋ ਬੇਟਾਤੇਰਾਨ
ਲਿਗਾਇਆਹੈ ਤਬਸੰਤਾਇਹਿਬਾਤਸੁਨਿ
ਕਰਿਸੋਗੁਕਰਨੁਪੀਕੀਆਤਬਲੋਕਾਂਕਹਿਆ
ਸੰਤਜੀਤੇਰਾਬੇਟਾਤੁਭਾਨੁਆਨਸੀਸਾਥੇਸੁੰਦਰ
ਸੀਨਾਲੇਦਿਦਿਆਦਾਨੁਸੀਸਉਸਕੇਨਾਲਿਤੁਮ
ਦਰਹੁਆਨੁਖਨੁਸੋਗੁਕੀਆਹੈਅਰੁਤੂਮਨੇਸੋ
ਗੁਕਰਨੁਕੀਆਸੋਕਿਸਾਬਿਚਾਰਕਰਿਕੈਤੂ
ਅਪਨੇਸੋਗੁਕਰਨੁਕੀਆਤਉਆਗਾਅਰੁਓਸਕ
ਤਉਪਿਤਾਪੂਤਕਾਸਨਬੰਧੁਥਾਹਮਕਉਕਿਰ

ਪਾਕਰਿਕੈਥੋਭਿਕਤੋਪਿਫਿਰਿਸੰਤਕਹਿਆਆਏਰੇਕ
ਊਰੈਨਿਆਹਾਇਹੁਸੁਪਨਾਆਇਆਆਸੀਜੋਮੈ
ਰਾਜਾਹੂਆਹੋਸਾਬਹੁਤ੍ਰਿਵਿਵਾਹਿਆਹੋਸਾਬਹੁ
ਤ੍ਰਿਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰਹੂਆਹੋਤੁਲਾਤਾਆਨਾਅਤੁਸੁੰਦਰੁ
ਨਦਿਦਿਆਵਾਨੁਸਾਬਹੁਤ੍ਰਿਮੈਪੁਤ੍ਰਕਉਸਾਖਿਲੇ
ਕਰਿਸਿਕਾਰਿਚੜ੍ਹਿਆਹੋਸਾਫਿਰਿਜਾਕਉ
ਨਿਆਸਾਤੁਬਨਰਾਜੁਗਹਿਆਨਾਇਸਭਿਰਹਿਸ
ਪੁਤ੍ਰਗਹਿਆਆਸਾਬਹੀਬਿਨਾਸਹੋਇਗਏਸਾਬਹੁ
ਤ੍ਰਿਜਾਮਰਿਆਤਾਏਹਿਖਬਰਸੁਨੀਜੋਤੈਰਾਜਾਗ
ਤੁਵਾਲਾਬੇਟਾਭੀਮਾਰਿਗਏਆਹੋਸਾਤਬਮੈਅ

ਅਨੇਗੁਰਪੂਰੇਦਰਸਨਕਉਗਇਆਤਿਨਿਇਨਿਬ ੪੨੯
ਤਜਾਇਪੁਛਿਆਜੋਜੀਨਾਲੇਮੇਰੀਸੁਪਨੇਕੀਸਾਖਿ
ਥਿਨਾਸੁਹੋਇਗਈਹੈਰਾਜੁਇਸਦੀਭੰਤੂਰੇਨਾਲੇ
ਮੇਰਾਜਾਗਤਕਾਬੇਟਾਭੁਲਾਬਿਲਗਇਆਹੈਜੋਮ
ਬਾਕਿਸਕਾਕਿਮੇਰਾਸੋਗੁਰਕਉਤਬਗੁਰਪੂਰੇਕਹਿ
ਆਜੋਤੇਨੇਕਾਸੋਗੁਣਤੇਆਗਿਦੇਹੋਸਭਬੁਝਿ
ਸਾਹਿਬਪਾਇਆਨੂਆਨਸੁਪਨਕੀਸਿਸਾਟਿਕਿਆ ੦
ਜਾਗਤਕੀਕਿਆਸਭਬੁਝਿਸਾਹਿਬਸਆਤੁਆਨ
ਅਰਥਾਇਹੈਜੋਖੁਪਜਾਨਹੀਅਨਖੂਪਜਾਇ
ਸਾਹਿਬਪਨੀਆਦੇਬੀਹੋਸਤਾਤੇਮੇਗੁਰਪਕਾਕਹਿ

ਆਂਸ੍ਰੀਕਰਿਹਰਖਸੋਗੁਤੇਨਿਆਰਾਹੋਇਰਹਿਆ
ਹੈਂ ਜਇਤੁਕਾਰਿ ਮੁਝੈ ਨੇਕੇਊਂ ਪਦਾਰਥੁ ਸੋਗੁ ਦੇਤਾ ਹੈ
ਜਾਕਾਤਕੇ ਪਦਾਰਥਥਿਨੁਝੇ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਦੇਤੇ ਹਾਨ
ਜਿਸੁ ਪਨੇਕੇ ਪਦਾਰਥ ਮੁਝੈ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਦੇਤੇ ਹਾਹਿ
ਜਿਨਉ ਪਜੋਪਾ ਦਿਸਟਿ ਆਵਤੇ ਹਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਹੈ
ਆਸੰਸਾਰਕੇ ਮੋਹ ਤੇ ਸੰਤਾਇ ਸਨੁ ਗਾਤਿ ਉਪਰ ਹੂ
ਏ ਹਾਹਿ ਤਬ ਬਾਇਹੁ ਉਤਰੁ ਸਹਿਕ ਰਹਿਆ ਸੁਖ ਪਸੰਨ ਹੋ
ਆ ॥੪੮੧॥ ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਅਉਰੁ ਤੁਰੀ॥
॥ਏਕ ਬੇਰਿ ਇਉ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਿੰਦੂਆ ਕੇ ਬਡੇ ਹੈਂ
ਨੂ ਆਆਰਿਹੁ ਆਰਿਗਇ ਏਹਾਹਿ ਅਉਰੁ ਤੁਰਕਾਂ ਕੇ ਬ

ਕੇਤੁਰਕਕਾਕਾਆਰਗੁਸਵਾਰਗਏਹਾਹਿ।ਤਾਂਸਿਖਾਂਆਰਦਾ ੫੩੦
ਸਿਕੀਨੀਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਾਸਿਟਜਾਹਾਰਹੋਇਆਸਕਿਸ
ਜੁਗਤਿਕਾਰਿਹਿੰਦੂਆਕੇਬਰੇਹਿੰਦੂਆਂਕਾਆਗੁਸਾਰੇ
ਗਏਹਾਹਿ।ਅਰੁਤੁਰਕਾਕੇਬਰੇਤੁਰਕਕਾਆਗੁਸਵਾਰਗਏ
ਹਾਹਿ।ਹੁਕਮੁਹੋਆਜਬਤੁਰਕਸਿਖਬੈਠਤੇਹਾਹਿ।ਤ
ਬਆਪਣੇਬਾਗੁਆਤੁਰਕੀਐਸੀਰਹਤਚਿਤਿਕਰਤੇਹਾਹਿ
।ਉਨਕਾਤਪਚਿਤਿਕਰਤੇਹਾਹਿ।ਉਨਕਾਆਇਆਤੇਬੈਠਾ
ਗੁਚਿਤਿਕਰਤੇਹਾਹਿ।ਅਰੁਉਨਕਾਭਜਨੁਚਿਤਿਕਰਤੇਹਾਹਿ
।ਉਨਕੀਉਦਾਰਤਾਚਿਤਿਕਰਤੇਹਾਹਿ।ਤਬਉਹੁਰੌਸਾ ਉਹੁ
ਸਦੈਕਾਰਿਕਹਤੇਹਾਹਿਜੋਉਨਕਉਪਰਮੇਸਰਆਇਆਕੇ

ਬੰਧਨਹੂਤੇ ਮੁਕਤਕੀਆ ਬਾਤਾ ॥ ਅਰੁ ਹਮ ਤਉ ਮਾਇਆਕੇ
ਬੰਧਨ ਮਾਹਿ ਫਸੇ ਹੂਏ ਐਸੀਆ ਬਾਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰੋ
ਵਤੇ ਹਾਹਿ ॥ ਅਰੁ ਕਹੂ ਸੁਭ ਕਰਮ ਅਹੁਕਾਰਿ ਭੀ ਉਚਾਰ ਮਕ
ਰਤੇ ਹਾਹਿ ॥ ਇਸਨੁ ਗਾਸਤ੍ਰ ਨਕਾਕੇ ਬਚਨੋਂ ਨਕਾਕਾ ਸਾਰਗੁ
ਸਾਦਾਰਿ ਗਏ ਹਾਹਿ ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪਿ ਬੈਠਤੇ ਹਾਹਿ
॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਬਾਕ੍ਹਿ ਅਹੁਕਉ ਚਿਤਿ ਕਰਤੇ ਹਾਹਿ ॥ ਤਬ ਓ
ਧੀਆ ਆਸਾਥ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਥੋ ਭਕੀਏ ਹਾਹਿ ॥ ਉਨ
ਕਥੋਲ ਹੁਕਾ ਵਾਖਿਆਨ ਕਰਤੇ ਹਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਕਥੋਲ
ਲਾਸਰਿ ਤ੍ਰਿਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕਉ ਚੰਚਲ ਕਰਤੇ
ਹਾਹਿ ॥ ਉਨ੍ਹ ਹੀ ਕਥੋਲ ਹਕੋ ਬਿਸਨ ਪਦ ਬੈਗਾ ਦਤੇ ਹਾਹਿ ॥ ੪੩

ਯਿਮ੍ਰਦੰਗਾ ਅਰੁ ਤਾਲ ਬਜਾਇ ਬਜਾਇ ਕਾਰਿ ਜੋ ਬਰ ੪੩੧
ਨਲਜਾ ਕੇ ਕਾਰਣ ਹਾਹਿ ਉਨੀ ਵਰਨ ਨਗਾਵਤੇ ਹਾਹਿ
ਯਪਰ ਐਸਰ ਕੇ ਭਉ ਕਾ ਉਨ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਤੇ ਮੁ ਸਕੂਭੀ
ਨਹੀ ਆਵਤਾ ਯਪਾਂਵਹੁ ਆਤਿ ਘੁੰਘਰੂ ਬਾਂਧ ਬਾਂਧਿ
ਨਿਰਤਿ ਕਰਤੇ ਹਾਹਿ ਯਫੂਲਾਂ ਬੀ ਰਉਂਦਾਵਤੇ ਹਾਹਿ
ਯਇ ਸਤ੍ਰੀਆਂ ਕਉਂ ਗੋਪੀਆ ਆਪਿ ਕੈ ਤਿਨ ਬਿਖੇ ਨੇਹ
ਜੰਕ ਹੋਇ ਬਿਚਰਤੇ ਹਾਹਿ ਯਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੋ ਐਸੇ ਸੀਲਿ
ਲਾਰਚੀ ਸੀ ਸੋ ਅਪਨੇ ਪਦਾ ਅਨਸਾਰ ਲੀਲਾ ਕਰੀ ਸੀ
ਸੋ ਪਿਛਲਿਆਂ ਆ ਅਪਨਾ ਅਧਕਾਰੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਆ ਯਸੂ
ਤਕਰਿ ਭੂਲੇ ਰਹੇ ਯਅਰ ਜਉ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੇ ਬਚਨ ਕੇ ਬਲ

ਨਾਬਿਚਾਰਤੇਤਉਤ੍ਰੀਸੁਭੁਆਣਿਗਿਲਾਗਤੇਅਪਣੂਬਹੁ
ਤੇਤਉਸ੍ਰੀਸ੍ਰਿਸਨਕੀਆਆਕਾਬਿਚਾਰੁਕਰਤੇਹਾਹ
ਜੋਇਹਬ੍ਰਿਤਾਅਨਕਉਆਗੈਭਾਵਤੀਆਹਾਹਿ
ਗਲਾਤੇਹਾਹਿਅਪਣੇਮਨਕੀਪਸੰਨਤਾਅਨੁਕਰਤੇ
ਹਾਹਿਹਾਅਭੁਜਨੁਪਰਮੇਸਰਕਾਕਰਤੇਹਾਹਿਸਇਤਕ
ਰਿਹਿੰਦੂਆਕੇਬਣੇਹਿੰਦੂਆਕਾਅਣਾਆਰਿਗ
ਏਹਸੌਪੰ[illegible] ਗਾਆਗੈਅਭੂਰਸਾਖੀ
ਅੰਤੁਕੀਤੁਰੀ ੧ ਜਿਉਕਾਰਿਗੁਰੂਬਾਬੇਕੀਜੋਤਿਅ
ਸਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਹੈਸੋਈਹਾਬੋਲਿਕਰਿਕਹੀਏ
ਪਾਂਚਮੀਪਾਤਸਾਹੀਕੇਸਮੇਏਕੁਖੜੀਹੂਆਹੈਰਿ

ਦੂਊ ਸਕਾਨਾਪਹੂਚਾਆਹੈ।ਗਲਹੋਰਕਾਟਸਕੀਨਾ।ਬਾ ੪੩੨
ਦਿਸਾਹਕਾਟੀਦਿਨੁਥਾ।ਏਉਹੁਖਤ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਥ
ਥੇਟੀਕਾਸਾਹੂਕਕੀਆਨਾਹਤਾਥਾ।।ਪਹੁਗੁਰੂਜੀਉ
ਸੁਖਤ੍ਰੀਕਾਸਾਹੂਨਲੀਆਆ।ਏਇਹੀਗੇਰਤਉਸਖਤ੍ਰੀ
ਕੇਘਨਮੇਦਫ਼ਨੀ।।ਤਬਉਸਬਾਦਿਸਾਹਕੇਆਗੇਜੁ
ਗਲੀਕਾਠਕੇਪਾਂਚਵੀਪਾਤਸਾਹੀਸਾਥਤਾਟੀਕ
ਰਾਈ।।ਤੇਇਰਿਛਿਹਵੀਪਾਤਸਾਹੀਉਪਰਿਭੀਦੂਗ
ਲੀਕਰਤਾਰਹੋ।।ਉਸਕਿਦੂਗਲੀਕਾਠਕੇਬਾਦਸਾ
ਹਕਾਹਿਰਦਾਭੀਛਿਹਵੀਪਾਤਸਾਹੀਉਪਰਿਖੋਭਿ
ਆ।।ਏਕਦਿਨੇਬਾਦਿਸਾਹੁਤਖਤਉਪਰਿਬੈਠਾਥੇ

ਲਹੌਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਪੁਸਾਰੀਆ ਗੁ ਸਭੁ ਸੂਬਾਦਾਰ ਪਾ
ਸਿ ਹਾਹਿ ॥ ਤਬ ਬਾਦਸਾਹਿ ਇਹੁ ਬਚਨੁ ਕੀਆ ਜੋ ਕੋ
ਈ ਇਵੈ ਹਾਹੋ ਇਜੋ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜੇ ਪੇਹਾ ਕਿਹ੍ਹਾ ਦੀਂਦਾ ਦੂਖੁ
ਸਕੇ ਖੂੰ ਪਰਿ ਨਿਰਨੂ ਤੀਕ ਰੋ ॥ ਤਬ ਪੈਦਾ ਖਾਨੁ ਪਠਾਣੁ ਸੋ
ਲਹਰਜਾਰ ਪੌਣੂੰ ਕਾ ਥਿਰਦਾਰ ਗੀਦਾ ਨੂੰ ਸੀਸ ਤੇ ਬਾਦਿ
ਸਾਹ ਕਾ ਚਾਕਰੁ ਸੀ ॥ ਓਸੁ ਉਸਿ ਕੇ ਬਾਦਿ ਸਾਹ ਕਉਸ
ਲਾਮੁ ਆਨਿ ਕੀਆ ॥ ਜੋ ਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾਮਤਿ
ਮਦਾਸ ਕਉ ਭੂ ਕਿਆਣ ਕੇ ਰੋ ॥ ਸੋ ਸਾਥਿ ਪਕੜਿ ਲਿਆ
ਵਉ ਰਾਜਾ ॥ ਅਗੁ ਸਾਹਿ ਬੁਕੇ ਹਾਥਿ ਆਨਿ ਫੜੂ ਦਉ
ਰਾ ॥ ਜਹ ਹਕਿਆ ਬਾਤ ਹੋ ॥ ਤਾ ਇਸ ਬਚਨ ਕ ॥ ਕੇਥਾ

ਦਸਾਹੁਪਸੰਨਹੋਇਆਤਾਂਪੈਂਦਾਖਾਨੁਹੋਰਬੀਚਾੜ੍ਹਿ ੪੩੨
ਆਢੋਹਦਵੀਪਾਤਿਸਾਹਿਕਾਭੀਉਹੁਸਦਾਰਸਨੁਕੀਆਹੂ
ਆਥਾ। ਗੁਰੂਜੀਕਾਸਰੀਰੁਬਹੁਤੁਸੁੰਦਰੁਥਾ। ਕੇਤੇਸ
ਸਦੀਦੀਦਾਨੁਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਕਰਨਕੇਬਾਸਤੇਗੁ
ਰੂਜੀਕਾਸਰੀਰੁਦੇਖਿਆਦਾਹਿ। ਉਨੁਸਭੇਗੁਰੂਕਾਸ
ਰੀਰੁਸੋਲਹਬਰਸਾਂਕਾਥਾ। ਤਾਂਪੈਂਦਾਖਾਨੁਪਠਾਣੂ
ਨ੍ਹਿਆਇਆ। ਇਹਿਖਬਰਾਗੁਰੂਜੀਕਉਭੀਆਇ
ਪਹੁੰਚੀਆ। ਪਰੁਗੁਰੂਜੀਭੀਬਡੇਸੂਰਬੀਰਥੇ। ਸੁ
ਪਹੁਕਾਭਉਗੁਰੂਕੋਨਹਿ। ਰਦੇਮਾਹਿਕਹੂਨਥਾ। ਜਬਪੈ
ਦਾਖਾਂਨੁਚੜ੍ਹਿਆਇਆਥਾ। ਤਬਗੁਰੂਜੀਕਰਤਾਰਪੁ

ਰਿਥੋ ਸਤਾ ਪੇਦਾਖਾਂ ਨੂਕ ਰਭਾਰ ਤਾਰਿਆ ਆਇਖੁਦ
ਰਿਆ ਸਤਬਗੁਰੂਜੀ ਪੇਦਾਖਾਂ ਨਪਾਸਿ ਆਪਣਾ
ਏਲਚੀ ਭੇਜਿਆ ਅਰੁ ਇਹ ਬਚਨ ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ
ਜੋ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਅਰੁ ਤੂ ਮੇਰਾ ਦੇਖਿ
ਆ ਹੂਆ ਹੈ ਇ। ਸਤੂੰ ਤੇ ਅਉਹੂ ਕਿਸੀ ਸਾਬਿਤਾ
ਦੀ ਨ ਹੋਇਆ ਉਪਰੋ ਤੂ ਨਿਕਲਿਆ ਉ ਅਰੁ ਇ
ਪਰੋ ਮੈ ਨਿਕਲਿਆ ਉਗਾ ਭੁਸਾਰਾ ਅਰੁ ਹਮਾਰਾ
ਜੁਧ ਹੋਇਆ ਅਉ ਰੁਤੇ ਰੇਲੋਕ ਭੀ ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਲੋਕ
ਭੀ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਤ੍ਰਾਸਾ ਦੇਖਿਹਿ ਆਰੋ ਜੇ ਸਾਹਿ
ਦੇ ਇਤੁ ਸਾਹਿ ਅਉ ਲਾ ਜਬਾ ਇਹੁ ਸਨੇਹਾ ਗੁਰੂ

ਜੀਕਾਪੈਂਦਾਖਾਨਕਉਪਹੁੰਚਿਆ।ਤਬਸੁਣਿਕ ੪੩੪
ਰਿਪੈਂਦਾਖਾਨੁਬਹੁਤੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇਆ।ਆਪਨੇਹਿ
ਰਦੇਅਹਿਇਉਂਜਾਨਿਆ।ਜੋਗੁਰੂਕਉਹਿਰਨ੍ਹਕੀ
ਨਿਆਈਫੜ੍ਹਿਲੇਦਉਂਗਾ।ਪੈਂਦਾਖਾਨੁਭੀਬਡ
ਸੁਰੁਬੀਰੁਥਾ।ਦਸਸੇਰਿਆਅਨਾਜੁਖਾਇਜਾਤਾਥਾ
ਅਰੁਅੰਗੁਨਾਸਿਉਹੁਪਈਏਕੇਅਖਰਿਆਰਦਨਕ
ਰਿਹੋਨਤਾਥਾ।ਤਬਪੈਂਦਾਖਾਨਕਹਿਭੇਜਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਕੀਓਰਿਜੋਬਾਤਤੁਮਹੁਕਹਿਭੇਜੀਹੈਸੋਇ
ਹਿਬਾਤਤੁਮਸਿਉਂਦਪੀਕਮੇਂਦਸਰੰਦੇਆਨੀਹੈ।ਤੁਮ
ਆਪਨੇਕਉਂਛਉਂਪਾਰਿਕਾਂਇਸਰਹਣਾ।ਤਾਂਦੇਵੈਂ

ਵਖਤਜਾਨਿਖੜੇਹੋਏਸੇ॥ਪਠਾਣਾਕਾਵਖਤੁਗੀਆਤੁਰੁ
ਹੂਜੀਕਾਭੀਵਖਤੁਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਥਿਤਬਬੈਰਾਗੀਸਿਖੁ
ਬਹੁਤੇਥੇਸੋਉਨਗਾਰੇਦੇਨੇਵਖਤੁਮਾਹਿਬਾਜੂਦੇ
ਲਾਗੇ॥ਸਪਰੂਤੀਰਤੂਪਕਕਰੂਨਛੂਟੇਤਬਉਪਰ
ਏਕਲਾਪੈਦਾਖਾਨੁਪਠਾਣੁਸਨਿਕਲਿਆਤੇਇਧ
ਰੋਗੁਰੂਬਾਬਾਨਿਕਲਿਆਸਪੈਦਾਖਾਨੁਬਖਤਰਪੋਸ
ਨਾਲੇਅਪਣੇਗਾਜਿਸਨਾਹੂਪਧਾਰਿਆਹੋਆਸੋ
ਸਸਤ੍ਰਹੁਕਾਰਿਕੈਖੁਰੂਖਰੂਜਾਣਿਆਹੋਆਤੇਗੁ
ਹੂਜੀਕਾਪੈਦਾਭੀਸਾਦਾਸਤੇਗਾਜਿਜਾਆਸਿਰਖੂੰਪ
ਸਿਚੀਰਾਸਚੀਰੋਖੂੰਪਰਿਸਾਭਵਲੀਹੂਈਸਕ

ਤਲਵਾਰਤੇਹਾਂਥਿਥਨਖਥਾਵਣਾ ਤਾਂਪੈਂਦੇਖਾਂਨਤੀਰ ੪੩੫
ਦਾਹਕੀਆਵਿਥਲੋਕਾਠਿਪਨੌਂਇਗਾਇਆ ਤੇਪੂਹਿ
ਆਜੋਗੁਰੂਜੀਜੁਧਤੀਰੰਕਾਕਰਤੇਹੈਕੇਤਲਵਾਰਕਾ
ਕਰਤੇਹੋ ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਪੈਂਦੇਖਾਂਨੈਸਾਥਜੁਧਤੈਤਾਂ
ਵੈਤੇਸਾਜੁਧਕੀਤਾ ਤਾਂਫੇਰਿਪੈਂਦਾਖਾਂਨਕਹਿਆਗੁਰੂ
ਜੀਤਿਨਤੀਰਤੂੰਅਚਲਾਇਓਵੇਹੁ ਅਗੂਤੀਨਤੀਰਮੈ
ਚਲਾਇਓਵੇਹੁ ਤੇਫੇਰਿਤਲਵਾਰਸਾਥਿਜੁਧਕਰਣੇ ॰
ਹੁਕਮੁਹੋਇਆਪੈਂਦਾਖਾਂਨਬਹੂਤਭਲਾਕਹਿਆਪਰਤੀ
ਨੇਤੀਰਪੰਥਮੈਤੂੰਅਚਲਾਇਓਵੇਹੁ ਤਾਂਤੀਰਪੈਂਦਾਖ ॰
ਨੇਲਗਾਚਲਾਇਆਵੇਹੁ ਏਕੁਤੀਰਗੁਰੂਜੀਕੇਸਜੇਕੰਨਪ ॰

ਸਹੁਰਾਲਿਆਗਾਇਆ ॥ ਅਰੂੂ ਸਰਾਤੀਰੁਖਬੇਕੰਨ
ਪਾਸਹੁਰਾਲਿਆਗਇਆ ॥ ਤੇਤੀਸਰਾਤੀ ਗੁਰੂਜੀ
ਕੇਸਿਰਊਪਰਿਜੋਸਾਲਵਲੀਹੂਈਸੀ ਸਾਲਕਊਲੋਗ
ਣਿਆਤੋਰੀਰਿਗੁਰੂਜੀਕੇਸਿਰਊਪਰਿਗਹਿਆਸ
ਬਤੀਪਤੀਰਪਠਾਣੂਰਲਾਇਗਹਿਆ ॥ ਤਬਹੁਕਮ
ਹੋਆਪੈਦਾਖਾਨਤੂੰਹੁਣਠਹਰਿਜਾਦਹੂਵਾਗੀਹਾਆ
ਗੀਦੇਹਿ ॥ ਤਾਪੈਦਾਖਾਨਠਹਿਰਗਾਇਆ ॥ ਤਬ
ਪੈਦਾਖਾਨਕੇਨਾਆਲੇਗੁਰੂਜੀ ਘੋੜਾਭਵਾਇਆ
ਜੋਕੋਈਅੰਗਾਇਸਕਾਲੋਹੇਬੀਦਾਪੇਟੇਖੀਐਜੋਊਹਾ
ਤੀਰਨਰਲਾਈਐ ॥ ਤਬਗੁਰੂਜੀਕਊਪਠਾਣਕੋਕੰਨ

ਕੀਜਿਹਠਾਕਰੁਛੂਟਦਾਪੀਰਿਜਾਆਈਸਉਹਾਗੁਰੂ ੪੩੬
ਜੀਤੀਰੂਹਬਾਈਆਆ।ਤਬਪਠਾਣਕਉਤੀਰੂਕਾ
ਰਿਆਇਆ।ਪਠਾਣਕਾਜੀਸੁਬੋਧਿਆਗਇ
ਆ।ਪਠਾਣੂਧੋਖੇਸਿਉਸੁਰਗਿਪਾਇਆ।ਤਬ
ਗੁਰੂਜੀਪਠਾਣਕੇਨਿਕਟਿਆਇਪੁਛਿਓ।ਸਹਿਰਿ
ਪਠਾਣਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਰਾਖਣਾ।ਹੁਕਮੁਹੋਇਆ
ਮਰਣਕਰਣਆ।ਜਾਣਿਕਹਿ।ਸਾਧਣੇਕਾਕਉਨ
ਸਾਆਵੇਖਿਆਹੈ।ਤਬਗੁਰੂਜੀਭਗਉਤੀਜਿਉ
ਪੇਦਾਖਾਨਕਾਜੀਸੁਦਕਿਆ।ਸੇਪੇਦਾਖਾਨਕਉ
ਮਾਰਿਕਰਿਗੁਰੂਜੀਫਿਰਿਆਪਣੇਦੇਸਆਇਆ ੦

ਏ।ਤਬਬਾਅਪਣੇਦਲਸਿਉਪਠਾਣਾਕੇਦਲਉਪਰਰੇ
ਲਾਕਰਵਾਇਆ।ਗੁਰੂਕਾਦਲੁਪਠਾਣਾਕੇਦਲ
ਉਪਰਿਕੂਦਿਪਇਆ।ਤਬਪਠਾਣਭਾਗੇਪਰੂਬ
ਹੁਤੁਕਾਇਰਹੋਇਭਾਗੇ।ਪੈਦਾਖਾਨਕਾਬੇਟਾਭੀਮਾ
ਰਿਆਗਇਆ।ਅਉਰਭੀਭਲੇਉਮਰਾਵੇਪਠਾਣ
ਮਾਰੇ।ਕੇਤੇਪਠਾਣਨਦੀਆਹਿਡੂਬੇ।ਕੇਤੇਖੇਤਿਹਿਲੀ
ਡੇ।ਸਿਖਬਹੁਤੁਸਸਤ੍ਰਲੂਟਿਲਿਆਏ।ਘੋੜੇਭੀ
ਬਹੁਲੂਟਿਲਿਆਏ।ਅਉਰਧਨਪਦਾਰਥਬਹੁਤੁਲੂਟਿ
ਲਿਆਏ।ਜਹਾਰਹਿਉਸੀਪੈਦਾਖਾਨਕਾਪੋਤ੍ਰਾਦਸਦੇ
ਪਾਤਸਾਹਕਉਪੂਰਬਦੇਸਕੋਕਿਸੀਅਸਥਾਨਮਿਲਿ

ਆਤਬਗੁਰੂਜੀਉਸਕਉਬਹੁਤੁਆਦਰੁਕੀਆਅਰਫਿ ੪੩੭
ਰਿਉਸਕਾਰੋਜੀਨਾਬਨਾਇਛੋਡਿਆ ਜਬਉਹੁਆਵੈਤ
ਬਗੁਰੂਜੀਉਸਕਾਨਾਉਲੇਕਰਿਬੁਲਾਵਦੇਹੈ ਅਰੁਆ
ਪਣੇਨਿਕਟਿਬੈਠਾਵਦੇਹੈ ਫਿਰਿਉਸਕੀਖਾਤਿਰਿਖੂਬਕ
ਰਿਕੈਇਉਕਹਦੇਹੈਜੋਫੁਲਾਨੇਖਾਤੇਰੇਪੀਊਦਾਦੇਕ
ਉਜਿਸਨੇਮਾਰਿਆਹੋਇਅਰੁਉਹੁਹਾਜਰੁਹੋਇਆਅ
ਰੁਭੂਬਤੁਆਨਹੋਇਕਰਿਆਰੁਪਠਾਣਕਾਬੇਟਾਹੋਇ
ਕਰਿਆਪਣੇਪੀਊਦਾਦੇਕਾਬੈਰੁਨਲੇਵੈਤਬਉਹੁਪ
ਠਾਣਕਾਫਜੂਨਾਂਹੀਕਿਸੀਆਦਰਕਾਫਜੂਹੈ ਉਸ
ਕੇਆਗੈਗੁਰੂਜੀਨਿਤਿਨਿਤਿਐਸੀਆਬਾਂਤਾਕਰ

ਹੈ॥ ਅਰੁ ਐਸੀਆਂ ਹੀ ਬਾਤਾਂ ਕਰਿਕੈ ਪਠਾਣ ਕਬੂਲੁਸ
ਲਾਵਦਾ ਹੈ॥ ਓਹੁ ਪਠਾਣੁ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੈ ਭੀ ਇਉਂ ਜਾਣਤ
ਥਾ। ਜੋ ਜੋ ਸਰਮਦਾ ਸੁ ਮੇਰਾ ਬਾਪੁ ਅਰੁ ਦਾਦਾ ਆਰੋਗ
ਹਿ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਉਸੁ ਜੀਰਮਦਾਸ ਕਾ ਪੋ
ਤ੍ਰਾ ਹੈ। ਅਉਰੁ ਉਸੁ ਜੀਰਮਦਾਸ ਕੀ ਅਸਨੰਦਪੂ ਪਾਠ
ਬੈਠਾ ਹੈ। ਤਬ ਕੇਤ੍ਰਾ ਕਾਲੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਐਸੀ ਆਬਾ
ਤਾ ਕਰਤੇ ਬੀਤਾ। ਤਬ ਏਕ ਦਿਨਾ ਨੇਕ ਸੀ ਸਿਖ ਭਲਾ
ਕਟਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਭੀ ਖੜਗੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਭੇਟ ਆਣਿ ਕੀਨਾ। ਤ੍ਰੁ
ਸਸ ਮੇ ਪਠਾਣੁ ਭੀ ਆਇ ਨਿਕਸਿਆ। ਤਬ ਪ
ਠਾਣ ਕਉ ਗੁਰੂ ਆਦਰ ਸੇਤੀ ਗਾਤੁ ਬੁਲਾਇ ਕਰਿ ਅ

ਪਨੇਨਿਕਟਿਬੈਠਾਇਆ ਸੋਠਾਕੁਰਸਾਥਿਗੋਰੂਬਾਲਦਾਇ ੪੫੮
ਆਆਠਾਕਰਿਕਟਾਰੂਨੰਗਾਕਰਿਕੈ ਪਠਾਣਕੇਹਾਥਿਫੜ੍ਹ
ਇਆਸਹੁਕਮੁਹੋਇਆਫਲਾਨੇਖਾਂਇਨਿਕੇਤੇਕਟਾ
ਰਿਆਗੀਏਤੇਮਾਨਖੁਕਉਆਗੀਆਹਿਤਬਸਾਹੁਖੁਸ
ਹੋ ਤਬਪਠਾਣਕਾਹਿਆਗੁਰੂਜੀਜਉਕਾਰਿਆਇਤਾਂ
ਦੈਤਬਏਕੋਮਾਰਿਛੋਡੇ ਤਿਸਕੇਹਾਥਿਕਟਾਰੂਫੜਾਇ
ਕਰਿਇਹਿਬਾਤਾਕਹਣੇਲਾਗੋ ਜੋਫਲਾਨੇਖਾਂਤੁਸਨੇ
ਤੇਰਾਬਾਪੁਮਾਰਿਆਹੋਇ ਅਰੁਜਿਸਨੇਤੇਰਾਦਾਦਾ
ਮਾਰਿਆਹੋਇ ਅਰੁਉਹੁਹਾਜਰੁਹੋਇ ਅਰੁਤੇਰੇ
ਹਾਥਿਐਸਾਜਸਕੂਹੋਇ ਅਰੁਖੂਬਜੁਆਨੋਹੋਇ

ਕਰਿਆਰੁਪਠਾਣਕਾਬੇਟਾਹੋਇਕਰਿਆਪਣੇਪੀ
ਉਦਾਰੇਕਾਬੈਰੁਨਲੇਦੈਤਬਬੁਕਹੇਹੈਉਹੁਪਠਾਣ
ਕਾਢਖੁਨਾਹੀਕਿਸੀਅਦਰਕਾਫਖੁਹੈਐਸੀ
ਆਬਾਂਤਾਂਕਰਿਕੈਫਿਰਿਅਖੀਮੀਟਿਛੋਡੀਆ
ਫਤੂਪਾਰਕੀਆਪਠਾਣਕਾਲੇਣਾਛਾਗੋਤਬਪਠਾ
ਣਕਉਦੇਲੁਹਾਥਿਆਇਆਗੁਰੂਜੀਕੇਉਦਰਮਾਹਿ
ਕਟਾਰੁਚਲਾਇਆਤੀਨਿਬੇਰਿਫੇਡੀਛੇਤਿਕਟਾਰੁ
ਚਲਾਇਛਲੀਆਫੇਰਿਪਠਾਣੁਉਠਿਦਉੜਿਆ ॥
ਤਬਗੁਰੂਜੀਫਿਰਿਬੋਲੀਆਹੁਕਮੁਹੋਇਆਤੇਆਪਨੀਦੁ ੦
ਰੀਤਉਬੋਲੀਨੀਹੈਕਿਉਅਬਮੇਗੀਦਾਰੀਕੇਜਾਤੁ

ਤਬਪਠਾਣਕਉਗੁਰੂਬਾਬੇਆਗਿਆਕੀਆਜਾਇਕਰਿਬਰਾ
ਦਰਸਾਹਬਾਦਿਸਾਹਏਹਖਬਰਸੁਨੀਜੋਗੁਰੂਜੀਏਹੁ
ਕਾਰਜਕੀਨਾਹੈ ਤਬਉਸਅਪਣੇਹਕੀਮਭੇਜੇਜੋਉਨਾਹੁ
ਨੇਆਣਦਿਨੇਗੁਰੂਜੀਕਉਇਸਨਾਨੁਕਰਾਇਆਸੁ
ਰੀਰੁਆਛਾਹੋਇਗਾਇਆਗੁਰੂਜੀਸਰੀਰੁਛੋਡਣੇਕਾਜੋ
ਕਾਮੁਕਰਣਾਸੀਫਿਰਿਨਿਸਾਣਾਫੁਟਿਆਨਿਸਾਣਾਫੁ
ਟਕੇਫੁਟਪਾਨਿਫੁਨੇਹਕੀਮਾਂਦੇਖਿਆਜੋਗੁਰੂਜੀ
ਅਸਵਾਰੀਕਰਤੇਹਾਹਿਪ੍ਰਤਿਸਾਹੀਹਕੀਮਅਰਜਦੇਰ
ਹੋਇਫੇਰਿਗੁਰੂਜੀਪਾਲਕੀਅਸਵਾਰਹੋਇਕਰਿਨਦੇ
ਕਿਨਾਰੇਇਪਹੁਚੇਉਸਨਗਰਕਾਨਾਮੁਨਦੇੜਭਾਂਕਾਧ

ਤੇ ਹਸਿਹਾ ਅਰੁ ਅਬਚਣੁ ਭੀ ਕਹਤੇ ਹਾਹਿ ਓਹੁ ਹਾਜਾ
ਇਕਠਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰੀਰ ਛੋਡਣੇ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ
। ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਮ ਏ ਹਾਂ ਜੀ ਸਰੀਰੁ ਛਡਣਾ ਹੈ
ਸਿਹੁ ਸਭੇ ਨੂੰ ਲਗ ਰੁਬਦੇ ਆਕੇ ਹਾਂ ਤਕ ਹੋਇ ਬੀਤਾ ਹੈ
ਸੀਹਾ ਦੇਵਤਿਆ ਕੇ ਘਰ ਥੋ ਸਿਧ ਸਾਧ ਕਹੁ ਕੇ ਘਰ
ਥੋ ਸੰਤ ਹੁ ਸਾਧ ਹੁ ਕੇ ਘਰ ਥੋ ਸਿਹਿ ਅਹਾ ਖਨੀ ਤਪ
ਰਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤਾਤੇ ਹਮ ਏ ਹਾਂ ਜੀ ਸਰੀਰੁ ਛਡਣਾ ਹੈ ਪਾਥਸੇ
ਬਹੁ ਜਨਮੁ ਕੀਆ ਸੰਧ ਹੀ ਜੀ ਦੇਉ ਜਨ ਕਾਰਿ ਕੈ ਇਪ
ਤਿ ਕੀਏ ਸੋ ਬਹੁਨੂੰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਨਿਸਤੇ ਸੀਪਨੁ ਧਰੀਟ
ਕਰਵਾਇਆ ਸੋ ਰਿਸਿਖਾਂ ਵੇਚਨੁ ਏਕ ਠਾ ਕੀਆ

ਨਾਲੋ ਸਿਖ ਭੁਲਨ ਕਰਤਿ ਨਾਲੇ ਸਭੁ ਕਾਰਜ ਕਰਤਿ ਸਿ ੪੪੦
ਸਾਦਿਨ ਸਰੀਰ ਛੁਟਣੇ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨੀ ਉਜੀ ਸਿਰੀ
ਦੋਇ ਪਹਰ ਆਗੈ ਸਰੀਰ ਕੇ ਛੁਟਣੇ ਤੇ ਸਿਖ ਸਦਵਾਈਆ
ਉਨਾ ਨੂੰ ਕੀਆ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਉਹਰਦੀ
ਸਦਵਾਈਆ ਸਾਂਈ ਗਹੇ ਜਬ ਕੇਤੂ ਮਰੇਤ ਬਡੇ ਕੋ ਊਆਂਖ
ਤਰੇ ਨਹੀਆਂ ਤੈਂਊ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅਨੇਕ ਕਹੇ
ਮਤੁ ਏਕ ਨ ਮਾਨਿਉ ਸੀਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਬੈ ਬਹੁ ਭੇਦ
ਕਹੇ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਿਉ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕ
ਰਿ ਮੈ ਨ ਕਹਿਓ ਸਭੁ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧॥ ਫੇਰਿ ਖਾਲਸੇ
ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਨੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਖਾਲਸੇ ਕਉ ਫੇਰਿ ਕਿਥੈ
ਭੂਜੀ ਕਾ ਅੰਚਲੁ ਪਕੜਾਈਆ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਖਾਲਸੇ ਕਉ ਮੈ

ਗਾਵੇ ਸਿਖ ਭੁਲਨ ਕਰਹਿ ਨਾਵੇ ਸਭੁ ਕਾਰਜ ਕਰਹਿ ਸ੍ਰੀ ੪੪੦
ਸਾਹਿਬ ਸਰੀਰ ਛਡਣੇ ਕੀਤਿਆ ਗੰਕੀਨੀ ਉ ਜੀ ਸਿਖ
ਦੋਇ ਪਹਰ ਆਗੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਛਡਣੇ ਤੇ ਸਬਦ ਸਵਈਆ ।
ਉਚਾਰੁ ਕੀਆ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਆਗੇ ਅਰਦਾਸਿ ਉਚਰੀ
ਸਵਈਆ ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ
ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਂਨੇਉ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅਨੇਕ ਕਹੇ
ਮਤੁ ਏਕੁ ਨ ਮਾਨਿਓ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭੈ ਬਹੁ ਭੇਦ
ਕਹੇ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਿਓ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕ
ਰਿ ਮੈ ਨ ਕਹਿਓ ਸਭ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਿਓ ।੧। ਫੇਰਿ ਖਾਲਸੇ
ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਨੀ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਖਾਲਸੇ ਕਉ ਛੋਡਿ ਕਿਥੁ
ਚਲੇ ਕਿਸ ਕਾ ਅੰਚਲੁ ਪਕੜਾਈਐ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਖਾਲਸੇ ਕਉ ਮੈ

ਤੁਆਪਨੇਹਿਰਦੇਆਹਿਸਰਿਖਾਆਹਿਕੂਦਾਵੇਕੀਤਿਆਰੀ ੪੪੧
ਕੀਨੀ ਜੋਗੁਰੂਕੇਸਰੀਰਸਾਥਿਜਲਣੀ ਧਰੂਮਸਾਦੀਸਿਖ
ਤਕਨੌਹਾਇਥਨੈਇਹਿਖਬਰਸੁਣਿਕਾਰੇਉਨਾਨੂਜਲਣਾਰਿ
ਸੀਸਿਖਕਊਨਦੀਨਾ ਜਬਜਾਲਿਕਾਰੇਸਰਿਖਾਭਸਮ
ਹੂਈਤਬਬੋਲਊਪਤਾਨਸਰੀਰਕਾਨਿਕਸਿਆਆਨਸਮਝਹੁਕ
ਨਿਕਸਿਆਆ ਸਭਾਕਿਸੇਇਉਜਾਨਿਆ ਜੋਗੁਰੂਜੀਸਦੇਹ
ਨਿਰੰਕਾਰਪਾਸਿਗਾਇਆਹੈਉਹਾਂਗੁਰੂਜੀਕਾਨੇਹਰਾਹੇ
ਇਆ ਸਬਕੁਝਖਾਲਸੇਕਾਅਰੁਸੰਤਹੁਸਾਧਹੁਕਾਨਿਵ
ਸਹੂਆਆਸਊਹਾਨੀਤਿਹਿਨੀਤਿਜਗਹੋਤੇਹਾਹਿਣਤੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਸਾਦਹੋਤੇਹਾਹਿਅਭਿਆਗਤਅਰੁਅਤੀ

ਤਤੋ ਜਨੁ ਖਾਵਤੇ ਹੈ ਲੋਕ ਪੂਜਾ ਕਰਾਵਤਾ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਜੋ ਸਭ
ਵਨੀਕਾ ਰਿਕੈ ਕਉ ਪੂਜਾ ਕਰਾਵਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਵਨੀ ਗੁਰੂ
ਪੂਜਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਕੇ ਰਿਖ ਹੁਤੁ ਧਰਮਸਾ
ਲਾ ਹੂਈਆ ਹਨਿ ॥ ਸਭੁ ਧਰਮਸਾਲਾ ਸਾਹਿਗ
ਰੰਥ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ਰਬਾਬੀ ਸਬਦੁ ਪੜਤੇ ਹਨਿ
॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਚਰਚਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਐਸਾ ਅਸਥ ੦
ਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਜੀਉ
ਉਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਕਉ ਪਾਵ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਸਾਖੀਆ ਪੰਜਾਹ ਹੋਇ ਚੁਕੀਆ ॥ ੫੦
॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਜੈਕਾਰੁਹੋਈਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀਕੀ